

مهكسيم گوركى
خه مى نان
(له نيو خه لكيدا)

و: حه مه كه ريم عارف

... تەواو ئەو تەم لەنێو خەلکیدا. کاریکم دۆزیو تەو. لە دووکانیکی پیلانفرۆشی زۆر فاخیری شەقامی سەرەکی شاردا شاگردی دەکەم.

وەستام کابرایەکی کورتە بالای خڕکەلانیە. پوخساری لاواز و پەنگ بۆرەقنە، ددانەکانی زەرد و کرمۆلن، چاوەکانی لیل و لیخن. وا هەست دەکەم چاوانی نابینن، بۆ ئەوێ دڵنیایم داخۆ دەبینن یاننا، دەمەلا سکی دەکەمەو.

بە دەنگیکی نزم، لی جدی گوتی: - دەم و قەپۆزت خوارمەکەو، دەم و قەپۆزت بخواتەو!

عەجایەب خۆ چاوی دەبینی! ئەمەم پیناخۆش بوو، باوەرم نەدەهات چاوی ببینی، پەنگە وەستا هەر بە مەزەندە ئەوێ زانیی کە من لاسایی دەکەمەو. بۆ ئەوێ بە تەواوەتی ئەرخایەن بێم، دووبارە لاسایی دەکەمەو.

بە ئارامییەکی زیاترەو، لیو ئەستورەکانی دەبزوینی:

- یەک کەرەت پیم گوتی دەم و قەپۆزت خوارمەکەو. ئەدا دەرمەیهنە، ئەدا و ئەتوارت بخواتەو!

چپە تووندەکی وەکو ئەوێ لە دووم بێ، لە گویما دەنگی دایەو.

- دەست بەیەکا مەمالە، ئەو تەم لە بیربێ کە تۆ لە موغازەییەکی دەرهجە یەکی شار، کە و تەو تە شەقامی سەرەکی شارەو، کاردەکی، شاگرد دەبێ وەکو بت، ئاقل و بیجوولە لەبەر دەرگا بوەستی.

تینە دەگەیشتم بت (پەیکەر) چپیه؟ مەبەستی چپیه؟ باشە چی لە دەستەکانم بکەم، تا ئانیشکم یەکیارچە ئەگزیما و زیپکەبوو، خوروویان لەو دەدا نەبوو! ئارامی لەبەر بری بووم، یانی تەواو نابێ دەستەکانم بخورینم!

وەستا، ژیرا و ژیر نیگایەکی دەستەکانی کردم و ئەوجا پرسى:

- لە مالى خوتاندا چ کارە بووی چ کاریکت دەکرد؟

کە پیمگوت چ کاریکم دەکرد، سەرەخپەکی کە چنگی مووی بۆزی پیو لکابوو، باداو، بە پەستیەو گوتی:

- شتە کۆنەت کۆ دەکردەو؟... بلی بەرەللی... خۆ سوال لەم کارە باشترە! لە دزییش خراپترە.

بە راویژیکی شانازی ئامیزەو گوتم: - دزییشم کردوو.

دەستەکانی وەکو چنگی پشیلەیک، لە سەر میزەکە هیانەو یەک، چاوە ئەبەقەکانی تی بریم و لە پشت میزەکە یەو فیشکاندی: - چۆ... ن؟ دزییشت کردوو؟

بۆم پروون كردهوه كه چۆن وكهه دزيم كردووه، چيم دزيوه، ئهوجا وهكو بهكيك تهواو ئهرخايهه ببيت، به راويژيكي هيدى ونزم گوتى:

- دهى ئهم كارى مندا لانه بووه، با چاوپوشى لهوه بكهين، بهلام ئهگهر پاره يان پيلاو له موغازهكهه من بدزيت، له زندانت تووند دهكهم و نايهلم تا نهگهيه ههژده سالان، ئازاد ببيت.

بهو قسانه ترسام وله دلى خودا هيندهى دى رقم لى بووهوه.

جگه له وهستام دوو ياريدهدهرى ديكهش له موغازهكه كاربان دهكرد: بهكيكيان ساشاى خالوزام (كورى ياكوف) بوو، دووهميان كورپيكي چهلهنگى زيتهللى گونا سوور بوو. ساشا پالتويهكى كورتى سوورى له بهر و بهركوشهيهكى پوشي بوو، بوينباخى له مل بوو، پانتولپيكي دريژى له بهر بوو دهگهيهه سهر پيلاوهكانى. زور بهخوى دهنازى وكهم و زور گوپى بهمن نهدهدا، هيچ حيسابپيكي بو نهدهكردم.

وهختايهك بابام بو لاي وهستاي هينام، داواى له ساشا كرد كه ئاگاي ليم بيت وفيرى نهينيانى كارهكهم بكات. ساشا نيو چاوانى تيكننا وبه خهمسارديهوه بهرسقى دايهوه:

- جارى پيش هه موو شتيك ده بى فيرى ئه وه بى به گويم بكات.

ههنگى باوه گهورهم دهستى به سه رما هينا و، دانهويهوه وه ده مى له پهنا گويم ناو گوتى:

- بچكول، به گوپى بكه، چونكه ههم له تو گهوره تره وه ههم له كاره كه شا له تو له پيشتره ...

ههنگى ساشا، نيگايهكى به ماناوهى كردم وگوتى:- قسه كانى باوه گهورهت له ياد بى!

ئيدى له يه كه م روزه وه، خوى به سه رما ده نواند و چاوى لى سوور ده كردمه وه، چونكه له من كوئتر بوو له وى. جار جار وهستام پييا هه لده شاخى و ده يگوت:

- كاشرين، بهس چاو زهق كه ره وه وه خيسه بكه ...

ساشا كاشرين، سه رى داده نواند و ده يگوت:- وهستا من موړهم نه كردووه.

وهستا قه ناعه تى به و درو زهقه نه ده كرد و له سه رى ده روپي:

- به و ئاوايه چه ناگهت بامه ده ... رهنگه مشتته رييه كان به نيريت بزنان ...

ياريدهدهره گهوره كه، ژيراوژير ريشخه نيكي بو ده كرد وزورى پيخوشبوو. وهستا ليوه دزيوه كانى هه لقورتاند. ساشا، خوى دايه پال ره فه كان و له ته ريقيدا گونا كانى سوور هه لگه پان. من له و گفتوگو يانه بيزار بووم: ئه و خه لكه وشه وزاراوهى سه ير به كار دين، هه نديجار كه ئه وان قسه ده كه ن، ليمان تيناگه م، واده زانم به زمانى فه رهنگى ده ئاخفن.

كه مشتته رييه كى زن خوى به دووكان و موغازه كه دا ده كرد، وهستا دهسته كانى له گيرفانى دهرده هيناو به ئه سپاي ده ستىكى به سميله كانيا دينا و بزهيه كى شيرينى بو ده كردو چرچ و

لۆچان دەم وچاوی دادەپۆشی، بەلام چاوهکانی نەدەگووان، بەلام شاگردە (یاریدەدەر) گەرەکه، لەجیبی خۆی راست دەبوو، سینگى دەردەپەراند، باسکهکانى بەخۆیەوه دەنووساندو دەستەکانى وەکو دوو باوەشینی گەرە بادەدا، ساشا بۆ ئەوهى چاوه زەقەکانى وەشاریت، چاوی دادەخست و من لەبەر دەرگاکە دەوہستام و بە دزییەوه دەستەکانم دەخوراندو دووراودوور تەمەشای دیمەنى ئەم سەودا و مامەلەییەم دەکرد.

یاریدەدەرەکه (شاگرد) دەکەوتە سەر ئەژنۆ، پیللۆهکانى بەپای کرێکارەکه دەگرت، دەستەکانى دەلەرزین، بەجۆرئ ئەم لاوئەولای پای دەگرت وەکو ئەوهى بترسیت، نەبا بشکیت، من دەبیرەوه دەچووم، لە دلی خۆما دەمگوت ئەم پییە لە ئەژنۆوه تا خوارەوه، چەند لە بوتلیکی سەرەوخوار دەچیت.

جاریک خانمیک، بە تووندی پاژنەى راتەکاندبوو و بۆلاندبووی: -ئاه! تۆ ختووکەم دەدەى!

شاگردەکه بەز بەرسقى دابوو: -نەخیر خانم، دەمەوى ئەندازەى پیت بگرم.

دیمەنى شپرزەى شاگردەکه زۆر کۆمیدی بوو، بۆ ئەوهى جلهوى پیکەنینى خۆم بگرم، پرووی خۆم وەرگیپا و جارجار ئاورپیکى پاشەوہم دەدایەوه. رەفتار و جوولەى شاگردەکه زۆر خوش بوو. هەرچەند سەرم دینا و دەبرد باوہرم نەدەکرد، بتوانم پۆژیک لە پۆژان قامکەکانم بەو چاپوکییە و بەو هەموو ئەدەبەوه بجولینم و پیللۆ لە پیی کەسیکی نەناس بکەم.

زۆرجار وەستا دەچوو بۆ گەنجەکەى ئەوسەرى فرۆشگاکە و ساشای بۆلای خۆى بانگ دەکرد. شاگردە گەرەکه بە تەنى لەگەل کرپارەکەدا دەمایەوه. لەبیرمە جاریک، دەستى بە پاژنە و گوزینگی خانمیکى سوور و سپى قز زەردا هینا، ئەوجا قامکەکانى هینانەوه یەک و ماچیکى کردن. خانمەکه لەبن لیوانەوه گوتى: -کە هەتیویکی بى تەربییەتى!

یارۆ، بەر خەبەبەى پڕ با کرد و هەناسەییەکی قوولئ هەلکیشا وکەوتە دەمەلالکى... ئۆ... ئا... ئۆ!

لە ناکاوا پیکەنین گرتى، خەریک بوو لە پیکەنینا دەخنکام، بۆ ئەوهى نەکەوم دەستم بە دەسكى دەرگاکەوه گرت. دەرگاکە کرایەوه و سەرم دای بە شووشەکەدا کە شکا و پزایەسەر ئەرزەکه.

شاگردە گەرەکه، لاقى دا بە عاریدا و بەر دەمپیزی جنیوی دام، ئەوجا وەستا بە دەستە بەهیزەکانى و بە موستیلە زپره گەرەکەى بەربووہ سەر وکەللەم. ئەوجا ساشا کەوتە خوتەخوت و بۆلەبۆل، ئەویش لای خۆیەوه گویى سوومەوه. ئیوارئ کە بۆ مال دەگەراییەوه، گوتى:

- ئاگاداربه، ئەگەر جاریکى دى ئەمە دووبارە بکەیتەوه، بیگومان دەرت دەکەن. من نازانم تۆ بەچی پیدەکەنى؟

ئەوجا بۆى پروونكردمهوه، شاگرد تا زياتر له گهه له مشتەريدا، نەرم و نيان و پرووخۆش و بهويى و ماريهت بى باشتەرە و بازاري گهرمتر ده بى... ده بى ئەمه بکهيه گواره و له گووى بکهيت.

- ئافرهتان، که مجامه له بدینن، ئەگەر پيلاويشيان پيويست نه بى، هەر ده بکرن، خواخوايانه کورپيکى قوز و پرووخۆش بدینن، يانى تو ئەمهش نازانى؟ فايدهى نيبه، هەر ههولتيک له گهه له تو دا بدرى به فيرو ده چييت!

ئەم قسه يه يه دواييم زور له بهر گران بوو، هيچ که سيک له فروشگا که دا، به تاييه تي ههولتي نه دا بوو، شتيک فيرى من بکات و ههولته که ي به فيرو چووبى، بويه نه ده بوو ساشا ئەو قسه يه بکات.

هه موو به يانيه ک، شيفه که، که زنيکى توورپه ي ده غه زاري مرده لوخ بوو، يه ک سه عات زووتر له کورپه خاله که م هه ليه ساندم، هه رکه له ناو جيگا که ده رده هاتم، سه ماوه ره که م پي ده کرد، ئيزنگ و قه لاشکه ريم له هه موو سوپا کان ده کرد، قاپ و ئامانه کانم ده شت، جله کاني وه ستام و شاگرده گه وره که وساشام خاوين ده کرده وه، پيلاوه کانيانم ده سپى. دوايى که ده هاتم بو موغازه و فروشگا که م گسکده دا و ته پ و توژه که يم ده ته کاند، چايم ده م ده دا، ئەوجا به هه شتاو هه موو شارم ده دا يه زيروپاوه و راسپارده و به سته ي مشتەريه کانم دا به ش ده کرد. پاشان بو مال ده چووم و خواردنى نيوه رووم دي نا. تا من له و کارانه ده بوومه وه، ساشا له جياتى من له بهر ده رگا ده وه ستا. هه رکه من ده گه رامه وه، هه موو داخى خو ي به من ده رشت، که گوايه ئەم ئيشه له شان و شه وکه تي ئەو که م ده کاته وه... هاواري به سه ردا ده کردم:

- هه ي ته مه ل، هه ي بى غيره ت! کاره کانت به ملي مندا ده ده ي!

ئەوه ي راستى بى له م ژيانه بيزار و بي تاقه ت بووم، که بيرم له ژيانى نازادى خو م له نيو مه زرا و لي ره واره کاني ئەم به روئه و به رى رو باري ليلى ئو کا و، کوچه و کولانه له لانه کاني کونافينو ده کرده وه، به زه ييم به خو ما ده هاته وه، بي رى نه نکم و هاوړي کانم ده کرد، لي ره که س نه بوو قسه ي ده گه ل بکه م، که س له زمانى من حالى نه ده بوو. ئيدى له م ژيانه دروژنانه يه زور توورپه و په ست ده بووم.

زور جار وا ري ده که وت که خانمانى مشتەرى دواي سه ودا يه کى زور و چه نه بازيه کى فره و گوړيني ئەم پيلاو و ئەو پيلاو، هيچ پيلاويکيان به گهن نه ده کرد و به ده ستي خالى له موغازه که وه ده رده که وتن، هه نگى وه ستا و هه ر دوو شاگرده که ي، ساشا و ئەوى دى، توورپه ده بوون و وه کو که و ده چوون. وه ستا، که بزه که ي سه ر ليوى ئاوا ده بوو، ئەم رى پي ده کردم:- کاشرين، ئەو قوندرانه بخه وه جيى خويان!

ئەوجا، له نا کاوا ليشاوى جنيوان له ده مي هه وه به رده بوو:

- بۆ رابواردن دین بۆ ئیره، مالۆسانی بهرهللا، له مالهوه ناحهوينهوه، ئیدی بۆ چاوبازی و خویراتی بهسهر موغازه و فرۆشگاكاندا دهگهپین! خۆزگه ژنی من دهبوو، دهمزانی چۆن ئهوه دنیای به رهنگینی نیشاندهدم...

لهكاتیكا ژنهكهی، دریزداهۆلیکی باریک وبنیس و چاوپهشی، دفناک (کهپوو زهلام) بوو، پپی به عاریدیدا دها و هاواری بهسهر دهکرد و بهجۆری رهفتاری دهگهلدا دهکرد له تۆ وایه خولام و نۆکهری مالهکهیه.

ئیدی وهستا وجووته شاگرد، دواى ئهوهی به ریز و حورمهتیکی زۆرهوه، به گفت و لفتیکی ناسکهوه خانمیکیان بهرپی دهکرد و تابهر دهرگا بهرپیان دهکرد، ههرکه دههاتنهوه ناو موغازهکه ههزار و یهک قسهی دزیویان بۆ ههلهدهبهست و له پاشملهیان دهگوت. وام لیدههات به ههشتاو دووی ژنهى تاین بکهوم و له ریگادا بیگرم و ههموو ئهوه قسانهى بۆ بگیرمهوه که وهستا و شاگردهکانی، به نهههق له پاشملهیان دهگوت.

ههلبهته من ئهوهم دهزانی که مرۆف مایله له پاشملهی یهکدی بلین و لهوه ئاسانتر نییه قسه وقسهلۆکان له پاشملهی ههرکهسیک ههلبهستی... بهلام ئهمانه له تامیان دهکردبوو، کهسیان نهدهبوارد، ئهم سئ کهسه، خویان له ههموو کهس پی بالتر بوو، دهتگوت له ئیجادی بۆ ئهوه ههلبزیردراوون، که بیخههه و خهیل، ئیراد له هاونهژادی خۆ بگرن و ئیدی کهسیان نهدهبوارد.

بهغیلیان به ههموو کهس دهبرد، قهت ستایشیکیان لهدهم نهدهبووهوه، ئیدی بۆ ههرکهسیک چیرۆکیکی نهنگین وئامادهیان پیبوو، زاریان دهتگوت مقهستی درۆمانه وتیزکراوتهوه، به عهمراتم خهلکانی وام نهبینی بوو.

دهمهو ئیوارهیهک خانمیکی گهنج، زۆر گهنج خوی به موغازهکهدا کرد، ژنیک بوو چاو گهش، سهرگونا ئال، پالتویهکی مهخمهلی لهبهربوو، که یهخهیهکی فهرووی رهشی پیوهبوو. دههه و چاوی لهبهینی یهخه فهرووه رهشهکهوه، دهتگوت گوئیکی کیوی دهگمهن وپی وینهیه. وهختایهک پالتویهکهی دایهدهست ساشا، هیندهی دی جوان دهرکهوت، نمونهیهک بوو لهو گۆره. دوو ئهلقهی ئهلماس نیشان له گویدا دهدرهوشانهوه، بهژن و بالای زرافی، لهژیر کراسه ئاوریشمه شینباوهکهیهوه، کهله ناوقهدی جهپی بوو، هیندهی دی بهرجهسته بووبوو. یهکسهه فاسیلیسای جوانی وهبیر هینامهوه، بهلای منهوه پهرییهک بوو لهو گۆره، یانی بهلای کهمهوه دهبوایه ژنی حاکم بی. پیشوازیهکی شاهانهیان لیکرد، ههرسی زهلامهکه لهبهردهمیا، وهکو ئهوهی کپنۆش بۆ خواوهندیک بهرن، به چۆکا هاتن و لهتۆ وایه گول له زاریان دهبارئ. به سئ قۆلی، بهناو موغازهکه کهوتن و به دوریا دههاتن، وینهکانیان له جامخانهکاندا رهنگی دهدايهوه. وام ههستهکرد ههموو شتیکی گر دهگریت ودهتویتهوهو خهریکه شیوهو شکلیکی تازه وهردهگریت. لی ژنهى گهنج دواى ئهوهی بی هیچ چهنهبازی و چهند وچوونیک جووتی پیلاوی گرانبههای

هه لبراردو هیشتا به ته واوه تی له دوو کانه که دوور نه که وتبووه وه که وهستا، فیکه یه کی کیشا وگوتی:- سوژا.... نی.... یه!

شاگرد هه کهش، به کهش و فش و پوزلیدانه وه گوتی:- به کیی ده زانی، که سیکی سه ماکاره.

ئیدی به دوو قۆلی کهوتنه باسی ئاشقانی خانم و ئه شقبازی و رابواردنه کانی. ئیدی ئه وهی ده یانگوت، بتختبا سهر نان سه گ بۆنی پیوه نه ده کرد، به ته واوه تی له تامیان ده رکرد، پیاو قیزی ده بووه وه. ده یانگوت مه گهر پیاویک کهر بئی بجیته ژیرباری خهرجی ئهم جوړه ژنانه، دیاربوو ئه وه هه موو جنیو و بیژکالیه یان له به غیلی بوو. جاریک وهستا دواى فراقین، چوو بۆ گه نجهی موغازه که وخهریک بوو به دم وه نه وزدانه وه ده خهوت، ده رفه تم لیهینا، قه پاغی سه عاته زیړه کهی بهر باخه لیم کرده وه، هه ندئ سرکه م کرد به مه کینه کهیدا، وهختایه ک بۆ ناو موغازه که گه راپیه وه، سه عاته کهی به ده ستیه وه گرتبوو، من له که یفان له پیستی خۆم نه ده هیویریم. سه عاته کهی به ده سته وه بوو وحایر وحه په ساو ده بیولاند:

- ئه مه چییه؟ سه عاته کهم له خوییه وه ئاره قه ده کاته وه، تا ئیستا شتی وا پرووی نه داوه. ته سه ورکه ن، به راستی ئاره قه ده کاته وه! ئه مه نیشانه یه کی خراپه، نیشانه ی نه گه تیه.

ویړای ئه وه هه موو کاره ی چ له موغازه که و چ له ماله وه به سه ریاندا دابووم و وه کو سه گی پی سووتاو، که نه فت و ماندوو، له نیوان موغازه که و ماله وه دا له هاتوچوډا بووم و نه ده په رزام سه ری خو بخورینم، به ره به ره بیزار ده بووم و هه وه له م نه ده ما، ئیدی له بیانوویه ک ده گه رام هه له یه ک بکه م تا دهرم بکه ن، به رده وام له خۆم ده پرسى: " باشه چ کاریک بکه م، تا ئه مانه دهرم بکه ن و له م حاله پزگاریم؟ "

له ده ری موغازه که دا، خه لکانیک که سه راپایان له به فرا بوو به هه شتاو به بهر موغازه که دا ده پویشن، له تووایه په له یانه و له ریوره سمی به ری کردنی جه نازه یه ک دواکه وتوون و بیان ه وئ بیگه نئ. ئه سپین ژیر گالیسکان، به زه حمه ت گالیسکه کانیا ن به ناو به فری که له که بوودا، راده کیشا. زه نگی کلپسایه کی پشت موغازه که هه موو پوژئ، به ده نگیکی خه مناک لییده دا. وه رزی پوژووی گه وره بوو، که زه نگی کلپساکه لییده دا، ده تگوت کوته کیک به سه رما ده کیشن، راسته زه نگی که ئازاری پیینه ده گه یاندم به لام گیزی ده کردم، هیړی ده کردم، حۆلی ده کردم.

پوژئیک، که له بهر ده رگای مه خز نه که دا، سه ندوو قیکی کالای تازهم به تال ده کرد، پاسه وان و جانکوشی (مجیوری کلپسا) کلپساکه لیم نزیک بووه وه، کابرایه کی پیری شان وشه پللیک داته کیو بوو، بچووک ده تگوت بوو که له یه، شر وشه پریو ده تگوت کسۆکان شیلایانه. گوتی:- بچکۆل جووتئ نه علم بۆ نادزیت؟

وه لام نه دایه وه، له سه ر سه ندوو قیکی به تال پوښت، باویشکیکی دا، نیشانه ی خاچی کیشا، هه مان پرسیا ری دووباره کرده وه:- چیت گوت، بۆم نادزی؟

- دزی باش نییه، حه‌رامه.

گوتی:- به‌لام ده‌کری. دهی بچکۆل گیان به‌زه‌بیته به پیری‌ه‌که‌ما بیته‌وه، بیکه به‌خاتری ئەم ریشه سپییه‌م.

زۆر جیاوازتر بوو له‌و خه‌لکانه‌ی ده‌وروبه‌رم، پیاو پیی ئاسووده ده‌بوو. زۆر به‌جدی بو دزی هانی ده‌دام، ئەوه‌نده پاراپیه‌وه تا قه‌ناعه‌تی پیکردم و له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه جووتی نه‌علم بو هه‌لدا.

به‌کاوه‌خۆ، بیئه‌وه‌ی هیچ ره‌زامه‌ندیه‌کی تایبه‌تی پیوه دیاری گوتی:

- زۆرچاکه! خو په‌شیمان نابیته‌وه؟ هه‌لم ناخه‌له‌تیینی؟! باشه، باشه، من ده‌زانم تو له‌وانه نیت که به‌خه‌لکی راده‌بوین.

یه‌ک دوو خوله‌کان به‌بیده‌نگی له‌وینده‌ر دانیشته، پاژنه‌ی پیلاوه‌کانی له‌به‌فره‌نمساره پیسه‌که ده‌سوو، ئەوجا سه‌بیله‌ سواله‌تی‌ه‌که‌ی داگیرساند، له‌ناکاوا ترسیکی خسته دلمه‌وه:

- چۆنه ئەگه‌رمن تو بخه‌له‌تینم؟ چۆنه ئەم جووته نه‌عله هه‌لگرم و بییه‌م بۆلای وه‌ستات و پیی بلیم تو به‌نیو رۆبلان پیت فرۆشتووم؟ نرخ‌ی خو‌ی له‌ دوو رۆبلان زیاتره و تۆبه‌نیو رۆبلت پیفرۆشتووم، یانی به‌نرخ‌ی پیت فرۆشتووم که بایی ئەوه‌نده بکات شیرینی بوخۆت پیبکریت؟

به‌حه‌په‌ساوی وه‌رگه‌ردانی لیمپروانی، وه‌کو ئەوه‌ی هه‌ره‌شه‌که‌ی خو‌ی بردبیته‌سه‌ر، به‌ده‌نگی‌کی نزمی مینگن له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆیی، چاوی بری بووه پیلاوه‌کانی، دووکه‌لی شین ده‌وری سه‌ری گرتبوو.

- ئەدی چۆنه وه‌ستا که‌ت به‌ ئانقه‌ست بو ئەم کاره‌ی پاسپاردیم و گوتبیتتی: "برۆ ئەم کورپه‌ تا‌قی بکه‌وه که‌ کارم له‌لا ده‌کات، و بزانه تا چ ئەندازه‌یه‌ک ده‌ستپاکه "هه‌نگی چ ده‌که‌یت؟

توو‌ره‌ بووم و گوتم:- نه‌عله‌کانته‌ ناده‌می!

گوتی:- نا، ناتوانی نه‌مده‌یتتی، تازه وه‌عدت داوه، کردت به‌مال به‌سه‌ر خۆته‌وه!

ده‌ستی گرتم و بۆلای خو‌ی رایکی‌شام، قامکه‌ سارده‌که‌ی کی‌شا به‌ ته‌ویلمدا و گوتی:- چۆن به‌و ئاسانیه‌ ئەمه‌ت قه‌بوول کرد: "هانی، نه‌عله‌کانته‌ بگه‌ر".

- بوچی، خۆتو خۆت داوات کرد، وانیه‌ی؟

- ده‌توانم داوای زۆرشتان بکه‌م. ئەگه‌ر داوات لیبکه‌م کلپساکه‌ بدزی، ده‌یدزیت؟ ئاخ‌ر چۆن به‌و ئاسانیه‌ متمانه‌ به‌ خه‌لکی ده‌که‌ی، هه‌ی شیته‌؟

له‌خۆی دوورخسته‌وه‌وه هه‌ستا:

- من پیویستم به‌ پیلاوی دزیاری نییه، ئەو گه‌وره‌ پیاوانه‌ش نیم که‌ پیلاو و قۆنده‌ره له‌ پیی بکه‌م. سو‌عه‌تم له‌گه‌ل کردیت. مادامی‌کی باوه‌رت پیکردم، رپگه‌ت پیده‌ده‌م که‌ بۆسه‌ر بۆرجی کلپساکه‌

سەر بکهوی. له جهژنی پاکدا وهره تا بتوانی زهنگهکه لییدهیت و لهو سهروهه ته‌مه‌شای شار بکهیت.

- من شاره‌که‌م دیتوو.

- ئاخ‌له‌و سه‌روهه، له‌سه‌ر بورجه‌که‌وه زۆر جوانتره.

هیدی هیدی دوور که‌وته‌وه، پاژنه‌ی پیلا‌وه‌کانی له به‌فره‌که رۆده‌چوون، ئە‌نجام له سووچیکی کلێسا‌که‌دا ون بوو، من له پاشه‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد و به نیگه‌رانییه‌وه له‌خۆم ده‌پرسی: "تۆ بلایی ئە‌م پیره‌می‌ره به‌راستی سو‌عه‌تی ده‌گه‌ل کردبم، یان وه‌ستا رای سپاردبوو که تاقیم بکاته‌وه. ده‌ترسام بۆ مو‌غازه‌که بگه‌ریمه‌وه.

له ناکاوا سەر و سه‌کو‌تی ساشا په‌یدا بوو وهاواری به‌سه‌رما‌کرد:

باشه له‌وساوه چت ده‌کرد لی‌ره؟

زۆر توورپه‌ بووم، مقاشی‌کم به‌ده‌سته‌وه بوو، به هه‌ره‌شه‌وه مقاشه‌که‌م لی‌راوه‌شاند. ده‌مزانی ساشا، له‌گه‌ل شاگرده‌ گه‌وره‌که‌دا، دزی له وه‌ستا ده‌که‌ن. به دوو قۆلی جووتی پیلا‌ویان جووتی سۆلیان له لووله‌ی سوپا‌که‌دا تاقه‌ت ده‌کرد، که ده‌وام ته‌واو ده‌بوو، شته دزراوه‌کانیان له قۆلی پالتۆ‌کانیاندا ده‌شارده‌وه‌و له مو‌غازه‌که وه‌ده‌ر ده‌که‌وتن. من له‌م کاره هه‌م توورپه‌ ده‌بووم و هه‌م ده‌ترسام، چونکه هیش‌تا هه‌ره‌شه وگوره‌شه‌کانی وه‌ستا له گویمدا ده‌زرنگانه‌وه. له ساشام پرسی:- دزی ده‌که‌یت؟

وه‌کو شه‌ریکه دزی‌ک بیه‌وی نکۆلی بکات، به‌تووندی گو‌تی:

- من دزی ناکه‌م، شاگردي گه‌وره دزی ده‌کات، من ته‌نیا یارمه‌تی ده‌ده‌م. داوای ئە‌و کاره‌م لی‌ده‌کات و من ناتوانم به گو‌یی نه‌که‌م، ده‌نا تۆ‌له‌م لی‌ده‌کاته‌وه، وه‌ستامان، به‌خۆی‌شی رۆژی له رۆژان شاگرد دوو‌کان بووه‌و وه‌کو هه‌رکه‌سیکی دی دزی کردوو. هه‌موو ئە‌و حيله وحه‌والانه ده‌زانیت. به‌لام بائه‌مه هه‌ر به‌ینی خۆمان بی، تۆ هه‌قت نه‌بی و ده‌می خۆت بگه‌ر!

به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه، به به‌رده‌وامی له ئاوی‌نه‌که‌دا ته‌مه‌شای خۆی ده‌کرد و گری‌ی بۆینبا‌خه‌که‌ی چاک ده‌کرده‌وه، له هه‌موو شتی‌که‌دا ته‌نانه‌ت له په‌فتار وکردارو جوولاندنی ده‌ست و قامکه‌کانیشیا، لاسایی شاگرده‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌کرده‌وه. هه‌میشه چاودیری ده‌کردم، به حوکمی ئە‌وه‌ی له‌من گه‌وره‌تر بوو، ده‌می له‌سه‌رم بوو، ئە‌م‌ری به‌سه‌را ده‌کردم، هاواری به‌سه‌را ده‌کردم، به رووما هه‌له‌ش‌خ‌ی وکه ده‌ستووریکی ده‌دامی بازووه‌کانی به غرووره‌وه بلا‌وده‌کردنه‌وه‌و ده‌سته‌کانی ده‌جوولاند و زیاتر ئە‌مه‌ی بۆ ئە‌وه بوو چاوترسی‌نم بکات و نه‌بم به کۆسپی سەر ری‌گای. من له‌و در‌ی‌تر و تووندوتۆ‌لتر بووم، به‌لام ئە‌و خریله‌یه‌کی قوت و قه‌له و بزێو بوو. که پالتۆ کورت و پانتۆله شو‌ره‌که‌ی له‌به‌ر ده‌کرد سام و هه‌بیه‌تیکی تاییه‌تی له‌به‌رچاوم په‌یدا ده‌کرد. به‌لام وی‌رای ئە‌مه‌ش، شتیکی تیا‌بوو، مایه‌ی ته‌وس بوو ونه‌ده‌چوو ده‌له‌وه. زۆر رقی له

شيفه كه بوو، كه له راستيا ژنيكي سهير بوو، هيچ ديار نه بوو كه ناخو ژنيكي باشه يان ژنيكي به درايه...

به دهم گيړاني چاوه ره شه ناگرينه كانيه وه ده يگوت:

- زور حهزم له شه ره، له هه موو شتيك پتر حهزم له شه ره، ئيدي هه شه پيك بي! شه ري كه له شير يان سهگ يان پياوان، ئه مه گرینگ نيه، گرینگ ئه وه يه شه له ئارادابي...

هه ركاتي كوتران يان كه له شيران له هه وشه كه دا، به شه هاتبان ئه و كاره كانى به جيده هيشته و به بيده نكي له بهر په نجره كه ده وه ستا تا شه ره كه ته واو ده بوو. ئيوارانيش رووى ده كرده من و ساشا و ده يگوت:

- مندالينه، بوچى بيئيش و كار ليړه دانيشتون، بوچى ناچنه ناو حه وشه و زورانيك بگرن؟

ساشا، تووره ده بوو: - كه وده ن، من مندال نيم، من شاگردى دهره جه دووى موغازه كه م.

- ئه م قسانه لاي من ناخوات، كه سيك تا ژن نه هينيته هه منداله.

ساشا، دهى بولاند: - كه پيره ژنيكي ده به نك و كه لله پوتى!

- خو شه يتان زيره كه، به لام خواى گه وره خو شى ناوى.

ساشا، جوړى گفتوگويه كه ي پيره ژنى زور پيناخوش بوو، خو ئه گه ر عينا دى له گه لدا بكر دايه، ژنه ي تاين خيسه يه كي تووندى ليده كرد و به په له ده يگوت:

- عه مرت نه مينى، سيسركى چه په ل، ئاخر توچيت، خوت به چى ده زانيت؟

ساشا، چه ند جاريك هه ولى له گه لدا دام، كه دهنبوز له سه رينه كه ي ژنه ي تاين بچه فينين، يان له كاتى خه وا، دهم وچاوى به بوياخى پيلاو يان به هيس وته نى ره شبكه ين، يان نوكته ي پييكه ين. به لام من له م ژنه ده ترسام، دلنيا بووم، به دهم ئه م جوړه كارانه وه ده مگريته، به تاييه تى كه خه وى زور سووك بوو. زور جار شه وان له خه و راده بوو، چراكه ي داده گيرسان، له سه ر جيگاكه ي داده نيشته وچاوى ده برييه خاليكى ناديار. هه نديجاريش له ناو جيگاكه ي دهرده هات، وبولاى من كه له سه ر موغه يريه كه ده خه وتم، ده هات، له خه وى هه لده ستانم و به ده نكي گيړ ده يگوت:

- ئه ليوشا، خه وم زراوه، ده ترسم، تكايه حيكايه تيكم بو بگيړه وه.

منيش خه والوو، به دهم خه و وبيداريه وه، هه رچيروكيك به بيردا به تايه بوم ده گيړايه وه، ئه ويش به ديارمه وه كزكوله ي ده كرد، به دهم خه وه نو تكيوه، به بيده نكي گوپى ليده گرتم. هه ستم ده كرد بوونى كافوور وموم و بخوردى ليديته، بوونى مردووى ليديته و ره نكه مردنى نزيك بوويته وه. وام هه ست ده كرد كه ره نكه ريك له م كاته دا لي بيته وه و بمريته... ئيستا نه مري و

به سه رمانا ساغ ببيته وه. ههنگي ترسم ليده نيشت و دهنگم به رزده کرده وه، به لام ئه و قسه كه ي پيده بريم و ده يگوت:

- وس! دهنه ئه و حه رامزادانه بي دار ده بنه وه و واده زانن له گه لئا خه وتووم و تو ئاشقي منيت.

هه ميشه به يهك شيوه له لامه وه داده نيشت، جوړي دانيشتنه كه ي نه ده گوړي - خو ي كوور ده کرده وه، ئه ژنوكاني له باوهش ده گرت، په راسووه كاني له ژير كراسه كه تانه زبره كه يه وه دياربوون... ماوه يهك به بيدهنگي رو ده نيشت، ئه و جا له ناكاوا له بن ليوانه وه ده يگوت:- خو زگه ده مردم و له م گيانه سه ريه رزگار ده بووم.

ئه و جا وه كو ئه وه ي يه كي ك بدويني، له سه ري ده رو يي و ده پيرسي:- ئه م هه موو ته مه نه م به سه ربرد، به چي چوو؟

ئه و جا حيكايه ته كه ي به نيوه چلي پي ده بريم:- فايده ي نيبه، با بروين، چاوئ گهرم بكه ين...

ئه و جا هه لده ستا و له نيو تاريكي مو به قه كه دا، ون ده بوو.

ئيدي ساشا، له بن ليوانه وه ده يگوت:- ئه م ژنه جادوو گه ره.

جاريك پيمگوت، ئه گه ر پياوي وراسته كه ي رو به روو واي پي بلي، بو له يه كه ي كرد:- واده زاني لي ي ده ترسم؟

به لام هه رزوو، بو ئه وه ي قسه كه ي خو ي پينه بكات گوتي:

- نا، به ره وروو واي پي ناليم، نه با به راستي جادووباز بيت.

شيفه كه، زور له خوبايي بوو، رقي له هه مووان بوو، سه بارهت به منيش، هه ر و ابوو، كه مترين خاتري نه ده گرتم... به يانياني زوو، سه عات شهش له لاقم دهنه وي و را يده كي شام و هاواري به سه را ده كردم:

- هه لو، رابه، پرخوهوړ تا كه ي! هه ره ئيزنگ و شهواته ك بي نه! سه ماوه ره كه پي كه! په تاته كان پاك بكه!

ساشا، له دهنه گه دهنكي ئه و بي دار ده بووه وه، به روويا هه لده شاخي:

- ئه ري ئه م وه ره وه رهت له چييه؟ دوايي به وه ستا ده ليم كه نايه لي ت كه س چاوئ گهرم بكات.

ژنه ي تاي ن، به ره و ساشا ده رو يي، به دياربويه وه ده وه ستا، نيگايه كي تووره ي ده كرد و ده يگوت:

- ره زات خواته وه، هه ي نانه جيبي نار هه سن! خو زگه كوړي من ده بووي ههنگي ده مزاني چون پيستم ده گروويت!

ساشا، به دهنه گيكي نه وي كه ژنه كه گو يي لي نه بيت، ده يگوت:

- هه‌ی جادووباز، به‌نه‌حله‌تی خوا بیت!

ئه‌وجا که به دوو قوئی بو دووکان ده‌چووین، به‌دهم ریگاوه به منی ده‌گوت:

- وه‌ره با کارئ بکه‌ین ئه‌م ژنه به‌ده‌رکردن بده‌ین. چۆنه به دزی ئه‌وه‌وه چنگی خوئی بکه‌ینه چیشته‌که‌وه، یان نه‌وت بکه‌ینه خواردنه‌که‌وه، ئه‌گه‌ر خواردنه‌که به‌به‌رده‌وامی سویر بی یان تام نه‌وت بی، بیگومان ده‌ری ده‌کن. بو نایه‌ی ئه‌م کاره بکه‌ی؟

من گوتم:- ئه‌دی خوٚت بو نایکه‌ی، کی ده‌ستی گرتوویت؟

دانی لیگرکردمه‌وه وگوتی:- ترسنوکی بی غیره‌ت.

***

ژنه‌که به به‌رچاوی خو‌مانه‌وه مرد. دانه‌وی بووه‌وه که سه‌ماوه‌ره‌که هه‌لبگریٚت، له‌ناکاوا له‌ناوه‌ندی ژوره‌که روئیشته‌وه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌ناکاوا کوئه‌ مستیکی به‌ناو سکیاکیشابی، به ده‌ما تل بووبوووه، ده‌سته‌کانی بلاو بووبوووه، خوین به‌لا لغاوه‌یدا هاتبووه خواره‌وه.

من وساشا یه‌کسه‌ر زانیمان که مردوو، حه‌یاتی له‌به‌ر برآوه، به‌لام ترس پرزه‌ی لیبری بووین، ده‌ممان چووبوووه کليلة. چه‌ند چرکه‌یه‌ک بووری به‌بی ئه‌وه‌ی بتوانین هیچ کارئ بکه‌ین، زه‌ق زه‌ق ته‌مه‌شای ئه‌ومان ده‌کرد. ئه‌نجام ساشا له‌مووبه‌قه‌که وه‌ده‌رکه‌وت، من تیامابووم نه‌مه‌زانی چ بکه‌م، سه‌رم نا به‌شووشه‌ی ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌وه که هه‌تاوه‌که‌ی لیده‌هاته ژوره‌وه. وه‌ستا هات، نیگه‌ران و په‌شوکاوه به‌چیچکانه‌وه به‌دیار ژنه‌که‌وه دانیشته. به‌که‌سه‌ره‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد، ده‌ستیکی به‌سه‌رووویدا هیئا وگوتی:- به‌راستی مردوو، چ بکه‌ین، چارچییه؟

ئیدی ئاوری لای ئیکونه چکوله‌که‌ی نیکولای په‌رجوسازی دایه‌وه، که‌له سووچیکی دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو و ده‌ستی به‌خاچ کیشان کرد و که‌وته دوعا و نزایان، که‌له وپرد و نزایان بووه‌وه گوتی:- کاشرین، کوا به‌غار هه‌ره‌پولیس ئاگادار بکه‌وه!

زوری پینه‌چوو، پولیسیک هات، قه‌ده‌ری به‌خاوه‌خاو به‌ده‌وری جه‌سته‌که‌دا سوورایه‌وه و به‌خشیشیکی وه‌رگرت و روئی، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک به‌عه‌ره‌بانیه‌ک و عه‌ره‌بانچه‌که‌وه گه‌رایه‌وه. ئیدی به‌دوو قوئی، یه‌کیکیان سه‌ری شیفته‌که و ئه‌ویتریان لاقی هه‌لگرت و جه‌نازه‌که‌یان برده‌ده‌ره‌وه. وه‌ستاژن له‌کونی ده‌رگا‌که‌وه ته‌مه‌شای ده‌کرد. ئه‌مری پیکردم:- ئه‌رزه‌که باش خاوین بکه‌وه!

وه‌ستا گوتی:- سوپاس بو خوا که شه‌وئ مرد.

تینه‌گه‌یشتم بوچی له‌سه‌ر ئه‌وه سوپاسی خوی کرد...

شه‌وئ که چووینه ناو جیگاوه، ساشا به‌شیوازیکی نه‌رم و نیان که هه‌رگیز له‌وه‌ده‌وشایه‌وه گوتی:- چراکه مه‌کوژینه‌وه!

- بو، ده ترسیت؟

لیفه که ی دا به سه ری خویداو ماوه یه ک بیده نگ بوو. شه ویکی کر وکپ بوو، هیچ دهنگیک نه ده هات، له تووایه شه ویش گوئی بو شتیک هه لختووو و چاوه پروانی شتیکه. وام وینا ده کرد ئیستا نا توژیکی دی، دهنگی زهنگان له هه ر چوار نکاله وه بهرز بیته وه و هه موو خه لکی ده قه ره که له خه و راپه رن و به ده م ترس و له رزه وه بکه ونه هاوار.

ساشا، لووتی له ژیر لیفه که وه ده ره ینا و به ئه سپایی گوتی:

- چونه بچین به دوو قوئی و به ته نیشته یه که وه له سه ر موغیرییه که بکه وین؟

- زور گهرمه تهحه موول ناکه یین.

دووباره بیده نگ بوو... دوای توژیک پرسی:

- ئه ری زوو نه روئی؟ من به جادوو بازم ده زانی... ناتوانم بکه وم.

- منیش.

ههنگی ساشا که وته باسی مردوان که چوون روحانیه تیان له گوهره کان دینه ده ری تا حه وت نیوه شه و به ناو شارا ده گه ری و تا قییبی مال و که سوکاری خو ده که ن. به دهنگیکی نه وی گوتی:

- مردووان ته نیا شاران ده ناسنه وه، به لام شه قام و مال له کان ناسنه وه.

بیدهنگی تیکه ل به تاریکی شه وه که بوو، ساشا سه ری هه لبری و گوتی: - ده ته وی ته ماشایه کی ناو سه ندوو قه که م بکه ی؟

له میژ بوو، که لکه له ی ئه وه م که وتبو وه سه ر که ناخو چی له م سه ندوو قه دا حه شار دابیته. هه میشه قفلکی گه وه ری لی دا بوو، زور به پاریزه وه ده یکرده وه. خو ئه گه ر جاریک هه ولم بدایه ته نانه ت به دزیشه وه سهیریکی ناوی بکه م، لی م تووره ده بوو و هاواری به سه رما ده کرد:

- چیت ده وی؟ مالت دزراوه؟

له بهر ئه وه، به بی دوودلی پیشتیازه کهیم قه بوول کرد. به چوار مشقی له سه ر ته خته خه وه که ی رو نیشته، ئیدی وه کو هه میشه به دهنگیکی نیر ئه مری پی کردم که سه ندوو قه که ی له سه ر ته خته خه وه که، له به رده ما دابنه م. کللیه که ی له گه ل خاچه که یدا به زنجیری که وه کرد بوو، له ملی کرد بوو. پیش ئه وه ی سه ندوو قه که بکاته وه، نیگیه کی گومانباری به هه ر چوار نکالی تاریکی مووبه قه که دا گیړا، به وبقاره وه برۆکانی ویکه ی نیایه وه و قفله که ی کرده وه، فوویه کی به قه باخی سه ندوو قه که دا کرد و وه کو ئه وه ی گه رم بی و ده ست بسووتینی، ئه و جا به رزی کرده وه، سه ره تا هه ندیک جل و به رگی ژیره وه ی له ناو سه ندوو قه که ده ره ینا.

سه‌ندوووقه‌که تا نیوهی پر بوو له قوتووی به‌تالی داوده‌رمان، گورزه کاغزی ره‌نگاوره‌نگی پیچانه‌وه چای، قوتوی ماسی سهر‌دین و قوتویه‌ک بویاخی ره‌ش و شتی دیکه. لی‌م پرسی:- ئە‌مانه چین؟

- ئیستا ده‌زانی، په‌له مه‌که.

سه‌ندوووقه‌که‌ی خسته نیوان هه‌ر دوو لاقی و به سهریا دانه‌وییه‌وه، ئە‌وجا له‌بن لیوانه‌وه ئایه‌تی:
- ئە‌ی ئە‌و باوکه‌مان له ئاسمانای...
خوینده‌وه.

من به‌ته‌ما بووم هه‌ندی‌ک بووکه‌له و ئە‌سپاب وازی ده‌ربینی، من له ژیانما بووکه‌له و ئە‌سپاپ وازیم به‌خۆوه نه‌بینی بوو، به‌رواله‌ت رقم له‌و شتانه‌وه‌بووه‌وه، به‌لام له‌ده‌وه به‌غیلیم به‌و که‌سانه‌وه‌برد که ئە‌و شتانه‌یان هه‌بوو. زۆر خوشحال بووم که ساشا هیشتا، هه‌رچه‌نده‌گه‌وره بوو، هه‌ندی‌ک له‌و گه‌مه و یاریانه‌ی پاراستبوو. هه‌ستم ده‌کرد، ساشا شهرم له‌کاره‌که‌ی خۆی ده‌کات، شهرمه‌که‌ی له‌من شاراوه‌نه‌بوو.

یه‌کی‌ک له‌قوتوو‌ه‌کانی کرده‌وه، چوارچیویه‌که‌ی چاویلکه‌ی لی‌ ده‌ره‌ینا، کردیه‌ چاوی، به‌کش و فشه‌وه روانیه‌ من و گوتی:

- دروسته شووشه‌ی پیوه‌ نییه، به‌لام هه‌ر باشه، به‌و حاله‌شه‌وه هه‌ر پیی ده‌گوتری چاویلکه.

- با منیش تا‌قیبکه‌مه‌وه.

بله‌ز به‌رسقی دایه‌وه:- له‌چاوی تو‌ نایه‌ت، ئە‌مه بو‌ چاوی ره‌شه، چاوی تو‌ کاله.

هه‌وه‌لجار به‌ ده‌نگیکی دلیر و بنجیر ئە‌و قسه‌یه‌ی کرد، به‌لام له‌ناکاوا ده‌نگی خاو بووه‌وه، چاویکی نیگه‌ران و په‌شو‌کاوی به‌چوار نکالی مووبه‌قه‌که‌دا گیرا. ئە‌وسا له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. قوتویه‌کی بویاخی ره‌شی پیلاوی کرده‌وه، کۆمه‌لی‌ک دوگمه‌ی گه‌وره‌و بچووکی تیابوو، به‌کش و فشه‌وه گوتی:

- هه‌موو ئە‌مانه‌م له‌کوچه و کۆلانان خر‌کردوونه‌ته‌وه، به‌ته‌نیا کۆم کردوونه‌ته‌وه. سی وحه‌وت قوپچه‌یه.

قوتوی سیه‌هم پر‌بوو له‌ده‌نبوزی مسینی گه‌وره که ئە‌وانیشی له‌کوچه و کۆلانان دۆزی بووه‌وه. کۆمه‌لی‌ک پارنه‌ی قۆنده‌ره و نه‌علان که هه‌ندی‌کیان نفت و نو‌ی بوون، کۆمه‌لی‌ک بزما‌ری که‌وشان، ده‌سکی‌کی مسینی ده‌رگا، تو‌پی‌کی عاجی، شانیه‌کی ژنانه، کتی‌بی‌کی خه‌ونامه و گرته‌وه‌ی به‌خت و زۆرشتی تری له‌و بابه‌تانه.

خۆ ئە‌و کاتانه‌ی که من له‌کوچه و کۆلان و زبلدانه‌کانا له‌ئیسقان و کۆنه‌په‌رۆیان و خورده‌وات و ئاسنه‌واله‌ ده‌گه‌رام، ده‌متوانی له‌زه‌رفی یه‌ک هه‌یفدا، ده‌ئه‌وه‌نده‌ی ئە‌مانه‌ی ئە‌و کۆبکه‌مه‌وه. که‌سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی ساشام بینی، تووشی نائومی‌دی بووم، به‌زه‌بیم پییدا ده‌هاته‌وه. که‌چی ئە‌و زۆر دل‌ی به‌م شرکه و پر‌کانه‌ خو‌شبوو، به‌پاریزه‌وه ده‌ستی پیدا دینان، به‌خوشیه‌وه لیوه

ئەستورەكانى دەجوولاند، چاۋە زەقەكانى پېرپون لە مېھر وسۆز. بەلام بە چاۋىلكە بى چاۋەكەيەو، سىما مندا لانهكەى زياتر لە لىيۆكان دەچوو. پېرسىم:

- باشە ئەم شتانەت بو چىن، بەتەماى چىيان لىيكەيت؟

لەمىانى چوارچىو بەتالەكەى چاۋىلكەكەيەو نىگايەكى كردم و بە دەنگىكى خاۋ گوتى:

- دەتەوئەندىكىانت بەدەمى؟

- نەخىر، سوپاس.

ۋادىاربوو لە ۋەلامەكەى من پەست بوو، كەمىك بىدەنگ بوو، ئەوجا ۋەكو ئەوھى بېرىيىكى زۆر گرىنگى دابىت، گوتى:

- كوا كۆنە خاۋلىكە بىنە، با ھەموو ئەم شتانە پاك بەكەينەو، گەرد و تۆز خواردوونى.

ۋەختايەك لە خاۋىنكردنەوھى شتەكان بووینەو، ھەموويانمان بەجوانى لە جىي خۇيان دانايەو، ساشا لەسەر لا و ڤوو لە دىۋارەكە ڤاكشا. باران دەستى پىكرد، بايەكى تووند خۇي بە دەرگا ۋەپەنجەرەكانا دەكىشا. ساشا، ھەر بەو دەقەو بەبى ئەوھى ڤووى ۋەرگىڤى گوتى:

- پەلە مەكە، با بارانەكە خۆشباتەو، لە باخچەكەدا شتىكت نىشان دەدەم كە سەرت سوور بىنەيت.

من بەبى ئەوھى ۋەلامى بەدەمەو، لەسەر جىگاكەم ڤاكشام تا بخەوم. دواى چەند چركەيەك ساشا لەناكاۋا ڤابوو، چنگى بە دىۋارەكەدا دەكرد، بە دەنگىكى ترسناك گوتى:

- دەترسم... خودايا چەند دەترسم! خودايا خۆت ڤەحمم پىدا بە!..

ئەو ترسە بو منىش سىرايەتى كرد، تەزوۋيەكى ساردم پىدا ھات، وام دەھاتە بەرچاۋ كە ژنە شىفەكە، پشت لە من و ڤوو لە پەنجەرەكە ۋەستاۋە، ھەنيەى ناوہ بە شووشەى پەنجەرەكەو، ڤىك ۋەكو ئەو كاتانەى كە لەۋىندەرەو تەمەشاي شەرە كەلەشېرەكانى دەكرد. ساشا، ھەنسكى ھەلدەدا و، چنگى لە دىۋارەكە دەدا، لاقەكانى دەلەرزىن. بە زەحمەتېكى زۆر، بىئەوھى سەيرى چەپ و راست بەكەم ۋەكو ئەوھى بە سەر پىشكۆى ئاگردا ڤىكەم، بەناو مووبەقەكەدا ڤۆيشتم و لەلای ساشاۋە گرمۆلە بووم. تا توانيمان گريان، ئەنجام خەو بردىنييەو.

دواى چەند ڤۆژىك جەژنى بەسەرا ھات، تەنيا دانى بەياني كارمان كرد، بو نيوەڤۆژەو فراقىن بۆمال ھاتىنەو، پاش ئەوھى ۋەستا و ژنەكەى چوون سەرخەو بشكىنن، ساشا بە دزىبەو ھات بۆلای من و گوتى:- كوا ۋەرە لەگەلەم.

يەكسەر زانىم بو ئەو شوينەم دەبات كە قەرار بوو، شتە سەيرەكەم نىشانىدات.

چووین بۆناو باخهکه، له نیوان دوو ماڵدا، له زهوییهکی تهنگدا ده پازده داری زیزهفونیان راندبوو، قهدهکانیان خهنتیلهکهی ههلینابوو، لق وپۆیه پرووت ورهشهکانیان، پرویان کردبووه ئاسمان وله مردوو دهچوون. تاقه هیلانهیهکی قازوان به سهر ئهو لقانهوه نهدهبینرا. ئهو درهختانه له کیلی قهبری زۆر گهوره دهچوون. جگهلهو درهختانه هیچ پروهکیکی دی لهو ناوه نهبوو، نه گیایهک، نه پنجه دروویهک نه دهوهنیک... ئهزرهکه رهش، رهق دهتگوت ئاسنه. له ههندیک شوینا، چالاییهک بهدی دهکرا که گهلائی وهریوی بۆگنخی پار دایپۆشی بوو، بۆنیکی لیدههات کهله بۆگنخی زه لکاووان دهچوو.

ساشا، بهرهو سووچیکی باخهکه رۆیی، لهژیر دار زهیزهفۆنیکی وهستا، ماوهیهک لهویندهر مایهوه، چاوی برییه پهنجهره پیسهکهی مالهکهی بهرانهر، به چیچکانهوه دانیشت و بهدهست کۆمهلیک گهلائی زهرد و رزیوی لابرده، رهگ و ریشهیهکی خوار و ئهستور بهدیار کهوت و نووکی تیزی دوو کهریوچیش (خشتی سوورهوه کراو) کهله لایهوه له ئهزرهکهدا چهقینرابوون بهدیارکهوتن. ههردوو خشتهکهی بهدهست لابردهن، ئیدی پارچه برنجهیهک له ژیریانهوه وهدهرکهوت، پیدهچوو رۆژی له رۆژان پارچهی جهمهلوونی مالمیک بووبی، لهژیر برنجهکهوه، تهختهیهکی چوارگۆشه ههبوو. ئهوجا چالاییکی پانم بینی کهلهژیر رهگه دارهکهوه دهمی کردبووهوه، ساشا دهنکه شهمچهیهکی پیکرد، پاشماوهی مۆمیکی داگیرساند و له دهمی چالهکهی نزیک کردهوه وگوتی:- تهمهشاکه، بهلام مهترسه..

ئهو بهخۆی دهترسا، ترس به سهر وسیمایهوه دیاربوو، مۆمهکه لهدهستیا دهلهززی. رهنگی زهرد ههنگهراوو، وهکو ئهوهی ترسیکی گهوره بالی بهسهریا کیشابی، لیوه ناشیرینهکانی تهتهلهیان دهکرد، چاوهکانی مهند بوون، دهسته ئازادهکهی به دزییهوه خسته پشتیهوه. ترسهکهی ئهو بۆ منیش سیرایهتی کرد، بهوپهپی پاریزهوه چاوم برییه ژیر رهگه دارهکه که له کهوانهیهک دهچوو بهسهر شکهفتهکۆکهیهکهوه، ساشا، سی شهمالی دی داگیرساند و چالهکه پرپوو له پوناکی و تیشکیکی شینباو. چالهکه به ئهندازهی پهقرهجیکی (سهتل) ئاسایی دهبوو، بهلام کهمیکی پانتر بوو. قهدهکهی به پارچه شووشهی رهنگاوپهنگ و لهته فهخفوری و فینجانی چینی رازینرابوووه، له ناوهراستی چالهکهدا، گردولکه گلێک بهرز بووهوهو پهرویهکی سووری بهسهردا درابوو، تابووتیکی چکۆلهی داری، کهبه قهسدیر و برنجه داپۆشراوو، لهسهر دانرابوو، قوماشیکی بهسهر درابوو کهله ئاوریشم دهچوو.

له ژیر قوماشهکهوه، ههر دوو لاقی قاوهیی ودهنوکه چکۆلهکهی چۆلهکهیهک دیاربوو، له پشت ئهم گۆرهوه خاچیکی مسین داچهقینرابوو، سی مۆمی نیوه، کهله کاغهزین زیری و زیوینی نوفل و چکلێتانهوه پیچرابوون، له دهوری گۆرهکه دهسووتان.

گری مۆمهکان، بهرهو زارکی چالهکه ههلهکشان و بهرز دهبوونهوه، ناو چالهکesh به جۆرها ورشه و پرشهی رهنگاوپهنگ دهدرهوشایهوهو دهکوزایهوه، دهدرهوشایهوه و دهکوزایهوه.

بۆنى خاك و خۆل و مۆى گهرم و جۆرهها بۆگنخم بهسهردا هات، خهريك بوو دلم دهردهچوو... شتيك له شيوهى پهلكه زيڤينهدا، لهبهرچاومدا سهماى دهكرد، ئەم ديمهنايه تووشى سهرساميهكى ئەوتۆى كردم، كه ترسهكهى به تهواوتهى رهواندهوه. ساشا پرسى:- ئەمه جوان نيه؟

گوتم:- ئەمه چيه، فايدهى چيه؟

- ئەمه كليسيه، ميحرايه، باشم دروستكردوه؟

- وهلا نازانم.

- ئەم شادرهوانه چۆلهكهيهكه، لهوهيه ببيت به مزار، چونكه شههيد بووه، بهبى تاوان كوزراوه.

- به مردوويهتى دۆزيتتهوه؟

- نا، هاتبوو زير ههزالهكه و، من به كلاوهكه گرتم و خنكاندم.

- بۆچى خنكاندت؟

- نازانم، ئيدى خنكاندم.

چاوه درشتهكانى تييريم و پرسى:- جوانه؟

- نهخير.

ئيدى بهسهر چالهكهدا دانهوييهوه، بهلز سهرى چالهكهى به تهخته چوارگوشهكه نايهوه، ئەوجا پارچه قهسديرهكهى خستهسهرى، ههردوو كهريوچهكهى له جيى خويان دانايهوه. ئەوجا گهلا وشك و رزيوهكانى بهسهريا دايهوه، ههستايه سهريپيان و خۆلى سهر ئەزنوكانى داتهكاند، زور بهجدى پرسى:- باشه بۆچى بهدلته نهبوو؟

- چونكه بهزهيم به چۆلهكه بهسته زمانهكهدا ديتتهوه.

چاوهكانى، كهله چاوانى نابينايان دهچوون، تييريم، ئەوجا يهكيكى به سينگما كيشا و هاوارى بهسهرما كرد:

- كه ر پياو ههموو ئەمهت له ههسووديدايه. وهك ئەوهيه خۆى له مالى خۆيا له باخهكهى شهقامى كاناتنايادا، شتيكى جوانترى دروست كردوه؟

ئهو كهويلاه بيريكهوتهوه كه به كۆمهكى بابام بۆ خۆم دروست كردبوو، يهكسهر ويى دوودلى بهرسقم دايهوه:- بهلى، بيگومان ئەوهى من دروستم كردبوو، زور جوانتر بوو.

ساشا، پالتۆكەى داكەند، فرپى دايە سەر ئەرزەكە، ھەر دوو قۆلى ھەلمالى. تفى كرده ھەر دوو دەستى و گوتى :- كەواتە، ئەگەر پياوى وەرە مەيدان!

ھىچ ئارەزوويەى شەرم نەبوو. خەمىكى گەورە لە سەراپام نىشتىبوو، تاقەتى ئەوھم نەبوو، تەمەشاي سەروسىماى توورەى خالۆزاكەم بکہم، بەلام ئەو بە پىچەوانەو، ھىرشى بۆ ھىنام تا توانى كەللەيەكى بە سىنگمدا كىشا، يەكسەر كەوتمە سەر ئەرزەكە و چۆكى نايەسەر سىنگم و ھاوارىكرد :- ژيان يان مردن؟

خۆ من لەو بەھىزتر وبە داروبارتر بووم. تەواو توورە بووم، ئىدى گەنگەشەكەمان خولەكىكى نەخاياند، پىرم دايە و بەدەما دام بە عارديدا، لە ژىرەو كەوتە پىرخەپىرخ و نالە نال، من ترسام، ويستم ھەلى بسىنمەو، بەلام بە دەست و لاق دوورى خستمەو، بەجۆرى دەلەرزى دەتگوت، بە سىدارەيانەو ھەلواسيو، ھىندەى دى ترسم لى غالب بوو، وازم لىھىنا وليى دوور كەوتمەو، تيا ما بووم، نەمدەزانی چىبکہم؟ ئەو سەرى ھەلبىرى وگوتى :- پىت وايە سەرى شات پەراندوو؟ بەم دەقەو ھەجىيى خۆ ناجولم تا وەستامان دىت بەسەرا، ھەنگى ھەموو شتىكى لە سىرى تا پياى بۆ دەگىرمەو، ئەوسا بى چەند و چۆن ترۆت دەكەن.

ئىدى كەوتە جنىودان و ھەر وگىف، خوام نەما، خۆم گەياندە ديار چالە پىرۆزەكە، ھەر دوو خشتەكەم دەرھىنا، چۆلەكەكەم بەخۆى و تابووتەكەيەو دەرھىنا و، لەسەر ھەسارەكەو توورم دا، ئەوجا چالەكەم تىكدا و بە پىيان كوتامەو و لەگەل ئەرزەكەدا تەختم كرد وگوتم :- باش تەمەشا بکہ! دلت ئيسراحتى كرد؟ ئەمەت بە دلە؟

كاردانەو ھى ساشا، بەرانبەر بە توورە بوونەكەى من زۆر سەير بوو. لەسەر ئەرزەكە پۆنىشت، دەمى داچەقاندبوو، نىوچاوانى تىكناوو، برۆكانى ويكھىنابوونەو، بەبىدەنگى تەمەشاي دەكردم. كەلە كارە شىتانەكەم بوومەو و دلى خۆم كرد بە تەرزە، بە كاووخۆ ھەستا، جەلكانى تەكاند، بە خەمساردى پالتۆكەى بە شانیا دا و، بەدەم نەرمە ھەرەشەيەكەو گوتى:

- سەبرى بکہ، ئەوسا دەبىنى چ بەلایەكت بەسەردا دى. من ئەم كارەم بۆيە كردبوو تا بتخەمە تەلەو، ئەمە جادوو.. راوہستە بزانه چىت بەسەر دىت!

تەزوويەكى سارد بە سەراپامدا ھات، دەتگوت چوار پەليان برىومەتەو. ئەو پۆيى، بەبى ئەو ھى ئاوپرى پاشەو بەداتەو، درىژەى بە پۆيشتنەكەى دا، خوئىناردىيەكەى، تەواو شپىرزە و ھەراسانى كردم.

لىپىرام سبەى بەيانى ھەلیم. لە شار، لە ھەستا، لە ساشا و جادووھەكەى ھەلیم و ئەم ژيانە گەوجانە و بىئاكامە بەجى بەھىلم.

سبەى بەيانى، شىفە تازەكە، بەدەم ھەستاندەنمەو ھاوارىكرد:

- ئەيەرۆ! ئەو دەم و چاوت چىەتى؟

له دلی خودا گوتم: " وادیاره جادووه که کاری خوی کردووه!"

بهلام ژنه که به جوړی له قاقای پیکه نینی دا که منیش خوم پئی کونترول نه کرا. دواپی له ئاوینه دا ته مه شای خوم کرد، تووژیکی خهستی هیس و ته نی نیشتبوووه سهر سه روچاوم. له دلی خودا گوتم: - تو بلپی ساشا ئه م کاره ی کردییت؟ شیفه که، به پیکه نیه وه گوتی: - نا، کاری منه.

وه کو هه موو پوژیک، دهستم به بوياخکردنی پیلاره کان کرد. دهستم به ناو تاکیک له پیلاره کانددا کرد، ئاخ، دهنوزیک چوو به سهری په نجه مدا. له دلی خودا گوتم: " هه بی و نه بی ئه مه ش کاریگه ری و باندووری جادووه که یه!"

دهزی و دهنوزان له نیو هه موو قونه ره کانددا په نهان کرابوون، ئه ونده وه ستایانه دانرابوون، هه رچوئی دهستم به ناو قونه ره کانددا ده کرد، دهرزیه ک یان دهنوزیک چزه ی له قامکم هه لدهستان.. زور تووره بووم گوزه یه ک ئاوی سارد و تهزیم هه لگرت و به که مالی خوشحالی کردم به سهری جه نابی جادووبازه که دا که هیشا له غورابی خه ودا بوو، یان به درووه خوی کردبووه خه و.

به لام هیشتا هه ر نیگه ران بووم و ههستم به نارچه تی ده کرد، هه رچیم ده کرد وده کو شا، دیمه نی ئه و تابووته م له به رچاو نه دهره وییه وه که چوله که داماره که ی به چنگه قاوه بییه خواره کانی وده نووکه چکوله که یه وه له خو گرتبوو، هه ر چواره وری به ورده شووشه ی ره نگا وره نگ دهره وشایه وه. ئیدی تابووته که له به رچاوم گه وره بوو، چنگه کانی چوله که که به ره به ره گه وره بوون، پاشان ژیانی تیگه را.

لیبرام هه مان شه و هه لیم. به لام نه متوانی هه لیم. له کاتیکا خه ریکی گه رم کردنه وه ی چیشته که بووم، ده بیره وه چووم، خه یالم روپی، کاتی وه خو هاتمه وه، مه نجه له که قولپی ددها، خیرا پریم دایه ته باخه که تا وه یکوژینم، مه نجه له که قلیپه وه بوو و به سهر دهستمدا رزا، خیرا بو نه خوشخانه یان ناردم.

***

بیره وه ریبه کانی ئه و نه خوشخانه یه، ئیستاش که بیرم ده که ونه وه، وه کو موته که ورموزن، سواری یادگه م ده بن. خه لکانیک، که هه ر پیست و ئیسقان بوون، له فه زایه کی خالییدا وه کو ئیسکه په یکه رانی کفن پوش، باریک و بنیس، رهنگ زهرد و زه عیف، ده هاتن و ده چوون، قسه یان ده کرد، ده یان نالاند.. کابرایه کی دریز دا هویش، به جووتی بروی په یوه سته وه که زیاتر له سمیل ده چوون و به دوو دار شه قه وه، ردینه ره شه دریزه که ی ده جولاند و هه ر بوله بولی بوو:

- راوهسته بوم بزانه چوون له لای جه نابی مه تران شکانت لیده که م.

قهره ویله کان، تابووتیان وهبیر دینامه وه، له یادگهی منا له تابووت دهچوون. ئه وه نهخوشانهی لهسه ر پشت پراکشابوون و لووتیان رووه و میچه که بوو، له چوله کهی مردوو دهچوون. دیواره زهرده کان دهله رینه وه. بن میچه که وه کو بالون پربا ده بوو، زهویه که ده جولیتته وه و قهره ویله کان دههه ژان. هه موو شنتیک ترسناک بوو، لقی رووتی درهخته کان، له پشت په نجه ره کانه وه، وه کو ئه وهی قامچی بن و دهستیکی نادیار رایان بوه شیئی، به و ئاوایه ده جوولان.

جهسته یه کی مرده لوخی قز سوور، له ناو ده رگا که دا، به خوئی و دوو باسکی چکوله و رهق و تهقه وه، له ژیر کفنه که یه وه، خوئی با ده دا و دهیگوت:- ئیره جیگای شیتان نییه! خو شیتخانه نییه، هیچ شیتیکتان لییره وهرناگرم!

ئه وه کابرایه ی دوو دارشه قه که ی پیبوو، هاواریکرد:- به گیانی جه نابی مه تران!

بابام ونه نکم و هه موو ئه وه که سانه ی که تا ئیستا قسه یان بو کردبووم، هه موو ده یانگوت نهخوشان له خهسته خانه به سه لامه تی نایه نه دهره وه، ده یانکوژن... بویه وام ته سه ور ده کرد، ئه وه ندهم نه ماوه، هه مووی چه ند روژیکه ده مرم و لیده بمه وه.

ژنیکی، سپی پۆش لیم نزیک بووه وه، نازانم چی له سه ر ئه وه تابلو ره شه نووسی که له ژوور سه رمه وه هه لواسرابوو، ئه وه پارچه ده باشیره ی که شتی پیده نووسی، شکا، ورده گه چه کانی به سه رما رزا. لیی پرسیم:- ناوت چییه؟

- ناوم نییه.

- ناوت نییه؟

- نه خیر.

- خووت گه وج مه که، ده نا بهر شه لاقت ده دن.

چونکه دلنیا بووم، لیدان دهخوم، وه لام نه دایه وه. وه کو پشیله فیشکاندی، ئه و جا وه کو پشیله به گورجی له قهره ویله کهم دوور که وته وه.

دوو چرایان هه لکرد، هه ردووکیان وه کو دوو چاوی کز له میچه که وه شوڤ بوونه وه. به پرته پرت دایان له چاوم، چاوم یه شان، گویم له دهنگیک بوو له گوشه یه که وه گوتی:

- وه ره با یاری وه رهق بکهین.

دهنگیکی دی به رسقی دایه وه:- یاری؟ من یهک دهستم ههیه چوون به تاقه دهستیگ وه رهقبازی ده کریت؟

- ئه ها، که واته دهستیان بریویته وه، وایه؟

ئیدی له میانی ئەو گفتوگۆیەوه وای بۆچووم، چونکه وەرەقبازی کردوو دەستیکیان بریووتەوه. له دلی خۆدا دەمگوت، ئاخۆ بەرلهوهی بمکوژن چیم بەسەر دینن؟

دەسته سووتاوەکانم، دەسووتانەوهو زۆر دەیهشان، دەتگوت یهکیک ئیسقانهکانی داده تاشییت. من له بهر خۆوه زۆر به هیواشی دهگریام. چ له ترسا و چ له ئازارا دهگریام. بۆ ئەوهی کەس فرمیسهکانم نه بینیت چاوم دهنوقاندن. بهلام پوندکهکانم بهلا جانگهکانما داده خزین و دهچوونه گویچکهکانمهوه.

شهو داها، هه موو نهخۆشهکان لهسەر قهرهویلهکانیان راکشان وچوونه ژیر چهره کەوه یهکانیانەوه. سات به سات بیدهنگیه که قوولتر دهبوو، له گهله ئهوهشا، دهنگی له گۆشه یه کهوه بهرز دهبووهوه، بیدهنگیه کهی دهشله قاند و له بهر خۆوه دهیگوت:

- فایدهی نییه، پیاوه که حه یوانه و ژنه کهش که ره.

خۆزگه دهخواست نامه یه که بۆ نه نکم بنووسم، تکای لیکه م تا کار له کار نه ترازاوه بییت به فریامه وه و لی ره ده ربازم بکات. بهلام به سه ده می سووتانه کهی دهستمه وه، دهستم قه له می نه ده گرت، کاغه زیشم نه بوو. باشه چۆن لی ره هه لیم؟ ئاخۆ ده رباز ده بم یان نا؟

شهو زۆر دریز بوو، له تو وایه له کوتایی نایه ت. به ئارامی له قهرهویله که هاتمه خواره وه، به ره و ده رگا که چووم، لایه کی ده رگا که کرابوو. له سه سه کو یه کی ناو دالانه که داو له ژیر تیشکی چرایه کدا، سه ریکی بۆزی قژ لوولم بینی، دوو که له ده وری دابوو، به چاوه ره شه کانی که له قوول له وه چووبوون ته مه شای منی ده کرد. من تیا ما بوومچۆن خۆم بشارمه وه.

- زه لام کیی؟ وه ره بۆ ئیره بزانه!

دهنگه که نه رم بوو، مایه ی ترس نه بوو. ده پۆم، نیوه نیگایه کی ئەم دەم و چاوه خره، که به ئاسته م ردینی هاتبوو، ده که م، قژه لووله دریزه کهی به هه موو لایه کدا پزابوو، له بهر چرا که دا وه کو زیو ده بریسکایه وه. چه ند دهسته کللیک به پشتینه کهیدا شوپ بووبوو وه.. ئەگه ر قژو ردینی که میک زۆر تر بوان ریک له قه شه پترو س ده چوو. گوتی:

- تو ئەو که سه نیت که ده ست سووتا ون؟ بۆ به م شه وه تاریکه ده سوور بیته وه؟ نازانی قه ده غه یه؟

تۆپه لیک دوو که لی به سه رو چاوما کرد. ئەوجا باسکه فیئکه کهی نایه سه ر ملم و له خۆیی نزیک کردمه وه:- ده ترسیت؟

- به لی.

- هه موو ئەوانه ی دینه ئیره، هه وه لجا ر ده ترسن. به لام پیویست به ترس ناکات، تا من لی ره بم ئاسیو به که س ناگات. نایه لم ئازار به هیچ که سیک بگات. جگه ره ده کیشیت؟ نا، زۆر چاک

دهكەى، تۆ ھېشتا مندالى، پېويستت به جگەرەكئيشان نىيە- دوو ساليكى دى چاوه پروان بكه تا تۆزى گهوره دهبيت. داک و بابت نين؟ نيتن؟ باشتر- پېويستت به داک و باب نىيە. بهبى ئهوانيش دهژيت. گرینگ ئهويه نهترسيت. تىدهگهيت؟

ماويهكى زور بوو، تووشى كهسيك بوو بووم كه بهو سادهي و پروونييه، قسان بكات. زور به خوشحالييهوه گويم له قسهكانى دهگرت.

وهختايهك كابرا بوسه قهرهويلاهكمى بردمهوه، تكام ليكرد:- تۆزيك لهلام بمينهوه.

گوتى:- باشه.

- تۆكييت؟

- من؟ من بابايهكى سهربازم، سهربازيک كهله قهفازدا شهري کردووه. بهشداريم له شهپين راستهقينهدا کردووه. باوهر بكه ئيدي عهسكەرييه عهسكەرى، سهرباز يانى شهپ و شهپ يانى سهرباز. شهري ههنگاريان، چهركهسيان و پۆلونيانم کردووه. ئيدي شهپ شهپ براله، ئيستاش چ دهبي با بييت..

بهدهم قسهكانى كابراوه خهو بردميهوه، كاتى چاوم ههليان چ ببينم باشه؟ سهيرم کرد نهنكم به جلکى رهشهوه، له جيگاي كابراکه، به ديارمهوه دانيشتووه و كابراى سهربازيش لهلايهوه وهستابوو و دهيگوت:- بهوجوره ههموويان مردن، ها؟

ههتاو دنيای زيپر وهشان دهکرد، دهيدا لهناو هوللهكان، ئهوسا وهكو منداليكى روح سووک چاو شارکى بكات، ون دهبوو، خوى دهشاردهوه.

نهنكم بهسهرما دانهوييهوهو پرسى:

- چييه کۆترهکهم، ئهزيهتيان دايت؟ خو من ئهوه كهمتياره سهر سوورهه راسپاردبوو..

سهربازهکه، بهدهم دوور كهوتنهوه گوتى:

- ئهري، ههنوکه دهچم، به چاو تروکانىک ههموو شتيك بهپيى ياسا و رپسا تهرتيب دهکهم

نهنكم دهگريا، روندکهكانى سهر گونای سپى و گوتى:

- دهزانى ئهه سهربازه، خهلكى شاروچکهى بالاخناى لهمهپر خومانه..

من بيدهنگ بووم، وام دهزانى خهون دهبينم. دکتوريک هات دهستهكانى تيمار کردم. مۆتهکهى خهستهخانهم لهکۆل بووهوه. کاتيکم بهخۆزانى دهگهل نهنکمد، له عهرهبانهيهکدا بووين و به شهقامهكانى شارد تىدهپهپين. پيرهژن كهوته باسى مالهوه وگوتى:

- بابات، خهريکه ئهقلی له دهست دهدات. ئهوهنده پژد بووه، مروّف قيّزی ليده بيتهوه. له م
پوژانهدا " کليست " ی سهراج - ئه مه دوستتيکی تازهيه - ئهسکه ناسيکی سه د روّلی، له نیو
کتیبي نوپژه کانی، ده رهینابوو و لیي دزی بوو. مه گهر خوا بزانی چ فرهته نهيه کی نابوو هوه!..
کليست، تازه بووبوو به براده ری، باوه گه ورهت سویندی به سه ری ده خوارد. ئه م کاره له بهر چاوی
خست.

هه تاو، به ئاسمانه وه ده بریسکایه وه، هه وران وه کو مه لانی سپی به ئاسمانا ده سووران هوه.
به سه ر پرده دارینه که ی سه ر روبرای فولگادا ده روین، دنیا به ستوويه تی، شه خته و به سته له ک،
قرچه قرچ له ژیر چه رخی عه ره بانه که دا ده شکا، چوراوگه ی ئاو به پایه ی دارینی پرده که دا
ده چورايه وه. خاچی زیړین به سه ر قوبیه ی سووری کلّیسا که ی ناو بازاردا، ده دره وشانه وه. تووشی
ژنه جووتیاریکی ده موچاوپانی، رووگه ش ده بین که چه پکیک گوئی به ده سته وه یه، ئه مه
نیشانه ی به هاره، مانای وایه جه ژنی پاک به ریوه یه!

دلّم، خیرا خیرا لیده دات. خیرا ده لیم:- چه ند م خوّشه ویی نه نه گیان!

ئه و قسه یه ی پی سهیر نه بوو، زور به ساده یی گوتی:

- ئاساییه، چونکه توّ که سی منیت.. نه بی به خو هه لکیشان له خوا به زیاد بی، بیگانانیش
خوشیان ده ویم! خودایا، چه زه تی مریه م، له مه رحه مه تان به زیاد بی!

بزه یه ک، لیوی ترازاند و له سه ری روّیی:

- به و زوانه مریه می پیروژ خوّشمال ده بیت، ئاخر کوره که ی زندوو ده بیته وه، خه نی له خوی.
به لام کیزه که ی من، فاریوشای من..

ئیدی هیچی نه گوت..

(۲)

بابام له چه وشه دا بوو، چوکی دادابوو و ته شو ییه کی به ده سته وه بوو و سه ری ئه ستوونیکی تیژ
ده کرد، ته شو ییه کی هه لبری وه کو ئه وه ی بیه وی به سه رمیا بکیشیت، ئه و جا کلاوه که ی له سه ری
داگرت، به ته وس و توانجه وه گوتی:

- سلّو حالی جه ناب، دیمانهت به خیر! ته واو، ئیشه کهت ته واو بوو؟ ده ی هه نوکه ده توانی به
ئاره زوی خوّت، چونت پیخو شه ئاوا بزیت. تفو له و شیرهی له ده مت نراوه!
نه نکم قسه که ی پییری و گوتی: ده ی به سه، ئه م قه وانه مان زور بیستوو ه.

ئیدی ئه و مان به جیهیشت و خو مان به ژورا کرد، نه نکم سه ماوه ره که ی پی کرد و گوتی:- ئیستا
بابات به ته واوه تی نابووت بووه! تا قه بولیکی قه لبی پی نه ماوه، هه رچییه کی هه بوو، دای به

نیکولای زړکوری تا بوې بخاته ئیشهوه، بهبې ئهوهی هیچ وهسلئیکې پې ئیمزا بکات، ئه‌نجام کهس نه‌یزانی چی پروویدا، گرینگ هرچی دارونه‌داری هه‌بوو، له‌دهستی دا، بووبه هه‌لم و چوو به‌ئاسمانا.. من هویه‌که‌ی ده‌زانم، هی ئه‌وه‌یه هیچ سه‌ده‌قه‌یه‌کمان لی ئه‌داوه، ده‌ستمان به هه‌ژاران و نه‌دارانه‌وه نه‌بووه، به‌زه‌ییمان به کلۆلاندانه‌هاتووته‌وه. ئیدی خوا له دلی خویدا گوتوویه‌تی: " بوچی ئه‌م هه‌موو ماله به مالباتی کاشرین بده‌م؟ " ئیدی قهراری خوئی داوه‌و هه‌موو شتیکی لیوه‌رگرتینه‌وه‌و ته‌واو.

چاویکی به ده‌وربه‌ردا گیراو دریژه‌ی دایی:

- من هه‌رچیم له توانادایه بو رازیکردنی خودا ده‌یکه‌م. لیی ده‌پاریمه‌وه، که‌له‌وه‌ی زیاتر ئه‌م پیره‌می‌رده نه‌ره‌نجینی. شه‌وانه ده‌چمه کۆلان و به گویره‌ی ده‌رامه‌تی خۆم، خیر ده‌که‌م، سه‌ده‌قه ده‌به‌خشمه‌وه، توژی پارهم هه‌یه، ئه‌مشه‌ویش ده‌چم، ئه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ی، ده‌توانی له‌گه‌لمای بیت. سهر وکه‌لله‌ی بابه‌گه‌وره له ده‌رگا‌که‌وه په‌یدا بوو، نیوچاوانی به‌یه‌کا دابوو، گوتی: - خواردنتان هه‌یه؟

نه‌نکم گوتی: - خو به پاره‌ی تو نه‌مان کریوه، ئه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ی ده‌توانی بیی له‌گه‌لماندا دانیشت و بخوی، زوره.

قاییل بوو، هات دانیشت و گوتی: - کوا توژیکم بو تئیکه.

هیچ شتیکی ژووره‌که نه‌گورابوو. ته‌نیا ئه‌و سووچه نه‌بی که جاران جیگای دایکم بوو، ئه‌م گوشه‌یه چۆل وهۆل و خه‌مناک بوو. پارچه کاغه‌زیک به دیواره‌که‌ی پشت قه‌ره‌ویله‌که‌ی بابامه‌وه هه‌لواسرابوو، که‌به پیتی درشت و خوانای وه‌کو پیتی چاپ ئه‌مه‌ی له‌سهر نووسرابوو: " ئه‌ی عیسی‌ی مه‌سیح، ئه‌ی زندووی نه‌مر!.. تا ئه‌و روزه‌ی ده‌مرم، له ره‌حمه‌ت و میهری خۆت بیه‌شم مه‌که "

پرسیم: - کی ئه‌مه‌ی نووسیوه‌وه؟

بابام، وه‌لامی نه‌دایه‌وه. دایه‌گه‌وره دوا‌ی که‌می‌ک بی‌ده‌نگی به‌ده‌م بزه‌یه‌کی کاله‌وه گوتی: - ئه‌م کاغه‌زه سه‌د رۆبل له‌سه‌رمان که‌وتووه. ئه‌مه..

پیره‌می‌رد هاواری‌کرد: - ئه‌مه په‌یوه‌ندی به تووه نییه، هه‌رچیم هه‌یه ده‌یده‌م به بیگانان!

دایه‌گه‌وره، به ئارامی گوتی:

- هیچت نه‌ماوه، لات پاله‌وانی خوی، ئه‌و کاته‌ی هه‌تبوو فلسیک دایکت بوو یه‌کیک باوکت، ده‌ستت تیناچوو بو خۆتیشی خه‌رج بکه‌ی چ جای بیگانان.

بابام قیزاندی: - بی‌ده‌نگ!

کولیای برام که له ناو سه به تهی جله وشکه کاندای خه وتبوو، سه به ته که له سه ر سه ندو و قیکی گۆشه ی ژووره که دا دانرابوو، له دهنگی بابام خه بهری بووه وه. چاوه شینه کانی، به زه حمه ت له ژیر پیلوه خه والوه کانیه وه ده بینرا. بووبوو به داسک و ده رزی، وادیار بوو منی نه ناسییه وه، به بیدهنگی سه ری وه رگیپراو چاوی نوقاندن.

له ده ری، خه بهر و نووچه ی ناخوشم بیست، یه کییک له دۆسته کانم به نیوی قیاخیر، له ههفته ی پیروژدا، به نهخوشی له رز و تا مردبوو. خابی، براده ریشم، چووبوو له شار بژی. " یاز " ی براده رم تووشی باداری بووبوو، له ماله وه زه مینگی ر بووبوو. کوسترومای چاوکال به ده م گپرا نه وه ی ئه وه والانه وه به تووره یی گوتی: - ئه م کورانه زور زوو خه ریکه ده مرن!

- خوهر فیاخیر مردوو.

- فهرقی چیه، ئه وه ی له پی بکهوئ و نه توانیت بیته ده ره وه هه ربه مردوو حیسابه. هه رکه دۆستایه تی و ئاشنایه تی ده گه ل یه کییکا پیدا ده که ی و ناکه ی، خیرا ده که ویته ژیر گیروداری کاریکه وه و نای په رژیته سه ر تو، یان مردن ده بیاته وه. کریچییه کی تازه هاتوونه ته هه وشه ی مه، و اتا هاتوونه ته خانووه که ی مالی چیسنوکوف، خانه واده ی بیفسینوکویان پیده لین، کوریکیان هه یه ناوی نوشکایه، کوریککی زیره ک و به ئه ده به، دوو کچیان هه یه، یه کیکیان بچووکه و ئه ویتریان شه له، به دوو دارشعق ده روات. جوانه. که میک ده بیره وه چوو و ئه وسا له سه ری پوی: - من و چورکا هه ر دوو کمان هه زمان لیکردوو. به رده وام شه رمانه.

- له گه ل کچه که؟

- نه که ره، من و کوره که. زور که م له گه ل کچه که دا به شه ر دین!

هه لبه ته، ده مزانی که کوران و پیاوان ده که ونه داوی ئه شقه وه. مه سه له ی دلداری و رامووسان و رابواردن و جه فای عه شقم ده زانی و لیم شاراوه نه بوو، به لام و پرای ئه وه ش دل م به حالی کوستروما ده سووتا، که به جه سته له ر و لاواز و چاوره شه کانیه وه ده تگوت داری واوه یلییه ..

ئیواره ی هه مان پوژ کیژه شه له که م بینی. به قالد رمه کاندای داده گه را، بو ناو هه وشه که ده رپوی، دارشقه که له ده سته کهوت. له جیگی خوی ره ق راوه سته، نه ییده توانی یه ک هه نگاو بنیت، باریک و لاواز، که پووت بگرتایه پوخی ده رده چوو، ده سته لاوازه کانی به محه جهره که وه گرتبوو، ویستم دارشقه که ی هه لگرمه وه و بیده مه وه ده سته، لی مخابن ده ستم بریندار بوون و باش کاریان نه ده کرد. من له بی توانایی خوم تووره بووم و بیهوده زورم له خو ده کرد، ئه وه له سه ر قالد رمه که وه ستابوو و به میهره بانی پیده که نی. ئه نجام لیی پرسیم: - ده سته چییه تی؟

- سووتاون.

- منیش وه کو ده بینی له نگم. توش له م خانووه ئاکنجیت؟ زور له نهخوشخانه مایته وه؟ من زور له خه سته خانه مامه وه.

کراسیکی سپی کۆنی له بهر بوو، به لām زۆر خاویڤن بوو، گۆلی وردی شینی پیوه بوو، قژه نهرمه کهی جوان داهینرابوو، گورزه هۆن کرابوو و به سهه سینگیا هانتبوه خوارهوه. چاوه درشتهکانی له من بوو، به لām خه مینی و ماندوویه تیان لیده باری.. ناسکه بزیه که به سهه لیبوه ته که کانیه وه سه مای ده کرد، به لām به شیوهیه کی گشتی نه چوووه دلمه وه. پیده چوو نازای نه خوشی هاواربکات:- تکایه دهستم لیمه دهن..

حهزم ده کرد بزانه، چۆن هاوړی چکوله کانی من که وتبوونه داوی قیانی نه وه وه؟

دووباره هاته قسان، به راویژیککی پر غروور و شانازییه وه گوتی:

- من زۆر له میژه نه خوشم. یه کی که له دراوسیکانمان جادووی لیکردم، له گه ل دایکما بووبوو به شه ری و بو نه وهی داخ بکاته دلای دایکمه وه، جادووی لیکردم. باشه که تو له خهسته خانه بوویت، نه ترسایت؟

- با، زۆریش ترسام!

رهوشی کیژه که و پرس و جویه کانی په شوکاند میان، ئیدی بو مال گه رامه وه. نه نکم ده ور به ری نیوه شه و به میهره بانیه وه بیداری کردمه وه و گوتی:

- برۆین؟ نه گه ر یارمه تی هاونه ژادی خۆت بدهیت، دهسته کانت زوو چاک ده بنه وه.

قۆلی گرتم و وه کو کوپر به ناو تاریکیه که دا بکیشی کردم. شه ویکی نه نگوسته چاوی نمناک بوو، بایه کی تووندی ته زی ده هات، گف وه وری بایه که له دهنگی هاره و هازه ی روبراییکی له زگین ده چوو. پیمان له قور و سیان ده چه قی. نه نکم به پاریزه وه ری ده کرد، به ره و په نجه ره تاریکه کانی مال هه ژاره بینه واکان ده رۆیی. له بهر هه ر مالیکا سی جارن نیشانه ی خاچی ده کیشا و پینج کوپیک و سی پارچه پسکی تی له قه راخ په نجه ره که یان داده نا، دووباره نیشانه ی خاچی ده کیشا. سه ری بو ئاسمانی بی ستیران هه لده بری و له بن لیوانه وه ده یگوت:

- نه ی فریشته ی بیگه ردی ئاسمانی پاک، یارمه تی هه موومان بده، ئیمه هه موومان له هه نبه ر تو دا که مته ر خه مین، نه ی دایکی موباره ک و پیروژ!

تا زیاتر له مالی خۆمان دوور ده که وتینه وه، دنیا تاریک و تاریکتر ده بوو، له تو وایه ئاسمان بو هه میشه مانگ و نه ستیره کانی قووت داوه و جاریکی دی هه ل نایه نه وه. له نا کاوا سه گی کمان لی پیدا بوو، چاوه کانی له تاریکیه که دا ده بریسکانه وه، له ترسا خۆم دایه په نای نه نکم.

گوتی:- مه ترسه. سه گه، قهت سه گت نه دیوه! وهختی شه بیتانان به سهه چوووه، ده می که که له باب خویندوو یه تی.

سه گه که ی بانگ کرد، دهستی به سهه ریا هی نا و گوتی:

- سه گه جوانه چکوله که نه منداله مه ترسی نه، نه مه نه وه ی منه!

دوای که می‌ک سەگە که هیور بووه‌وه، خوێ لە لاق و لەتەری من هەلەسوو، ئیدی بە سی قۆلی
کەوتینەپڕی. نەنکم لە دوازده پەنجەرەن نزیک بووه‌وه و بەبێدەنگی خێر و سەدەقەکە خۆی لە
قەراخ ئەو پەنجەرەنە دانا. ئاسمان خەریک بوو پوناک دەبووه‌وه. بەرەبەرە هەیکەلی کەوهیی
رەنگی خانووکان لەناو جەرگە ی تاریکیە کەوه بەدیار دەکەوتن. بورجی زەنگەکانی کلێسای
نابولنایا، دەرکەوت، وەکو شەکر لە دوورەوه سپی دەچوووه‌وه. دیوار و حەساری گۆرستانەکە،
بەدیارکەوت، لەتۆواپە تامان و پەرژینیکی مکووم و قایمە.

نەنکم گوتی: - نەنکە پیرەکەت کەنەفت بووه، پیری و هەزار عەیب. وەختی ئەوه هاتوووه بۆ مال
بپۆینەوه. کە ژنان بەیانی زوو لە خەو رادەبن و دەبینن پاکیزە ی موبارەک ئەو پارە و پسکیتانە ی
بۆ مندالەکانیان داناوه، زۆر خوشحالی دەبن، خەلکی هەژار بە شتی کەمیش پازین. ئەلیوشا، تۆ
تەمەشا بزانه خەلکی بیئەوا و هەژار لە دنیا دا چەند زۆرن، کەچی هیچ کەسیک بە خەمیانه‌وه
نییە، کەس ئاورپکی بەخیریان لێناداتەوه.

دەولەمەند بیر لە خودا ناکاتەوه

پۆژی پەسلان و عەدالەتی لە بیر نییە

دلی بە هەژار و بیئەوا یان ناسووتی

تەنیا لە خەمی کۆکردنەوه ی زیری خوێتی

بۆ کوێ دەروا

ئاهی هەژاران

تا هەتا هەتایە

لە ئاگری دۆزەخا دەسووتی!

- مخابن! ئەرکی مە ئەوهیە پشتی یەک بگرین، یارمەتی یەکدی بەهین تا خوداش یارمەتی
هەموو لایەکمان بدات، من زۆر خوشحالم کە جارەکی دی هاتیەوه بۆلای من.

منیش هەمان هەستی ئەوم لەلا چیبوووه، هەستدەکەم لە کاریکی فەرامۆش نەکردنیدا بەشداریم
کردوووه. سەگە سورخەکە، کە دەم وچاوی لە پێوی دەچوو، جۆرە ترسیک بە چاوه جوانەکانیەوه
دیاریوو، بە کلکە سووتی بە دەورماندا دەهات، بیر لە ئایندە ی دەکەمەوه، دەپرسم: - باشە ئەمە
لای مە دەمینیتەوه؟

- بۆنا؟ ئەگەر حەز دەکات با بمینیتەوه. ئیستا پسکیتێکی دەدەمی، هیشتا دووانەم پێ ماوه، با
کەمی لەسەر ئەم سەکوێهە دانیشین. وادیارە زۆر ماندوو بووم.

لهسەر سهكۆپهكه نزيكى ده رگايهكه گهوره دانيشتين، سهگهكه له بهر پيماندا وهركهوت و دهستی به خواردنی پسكیته وشكهكه كرد. نهنكم گوتی:

- ژنه جوولهكهيهك له ماله دا دهژی، نو مندالی سهروپيچكهی ههيه.

جاريك لييم پرسى: "موسيقنا تو چون دهژيت؟" بهرسقى دايهوه: "من لهگه لخواى خو ما دهژيم، نهگه ر نهو نهبوايه چون ده متوانى بژيم؟"

خوم به بهدنهى نيمچه تهري نهنكمهوه دهقرسييم و خهوه ده مباتهوه.

ژيان، بهخيرايى و بهخوشى دهست پييدهكاتهوه، هه موو پوژيكي تازه شتيكي تازه روحم ناوهدان دهكاتهوه يان نيگه رانم دهكات، يان سه رنجم راده كيشيتو له فكران راده چم. بيركردنهوهى يهك له دووى يهك بهروكم دهگرن. نازانم چ گورانيم به سه رهاتوه. زورى نه برد دل م كهوته كه لكه لهى ديتنى كچه شهلهكه. حهزم ده كرد بيدينم، قسهى دهگه ل بكه م، يان به بيدهنگى و لهسەر سهكۆكهى بهر ده رگادا، له نزيكيهوه دانيشم. ته نانهت دل م به وهش خوش بوو كه به بيدهنگى له لايهوه دانيشم. له په ره سيلكه ده چوو، زور به جوانى باسى قوزاقه كانى كه نارى دوئى بو ده كردم، ماوهيهكى زور له لاي مامه ميكانيكه كهى كه له و پيندهر له كارگايهكهى شيرا كارى ده كرد ژيابوو. پاشان بابى كه كابرايهكى به راد بوو، بو نييجنى نو فگروود نه قل بووبوو، نه ويش.

- ماميكي ديكه شم ههيه كه كار بو خودى تزار دهكات.

شهوانى جهژن، هه موو خه لكى نهو كو لانه له مال دههاتنه دهري. كچان و كوران بو پياسه و گهران و گورانى ده چوون بو سه رقه بران. پياوان بو مه يخانان ده چوون، كهس له كو لانه كه نه ده ما جگه له مندالان و ژنان، ژنان له سه ر سهكۆيان يان له سه ر نه رزه كه له بهر ماله كانياندا داده نيشتن و بهدنهنگى به رز حيكايه تيان بو يه كدى ده گيرايه وه، مندالان، موشين يان توپانييان ده كرد ودايكان دوور و نزيك چاوديريان ده كردن، ستايشيان ده كردن يان به گهوجاتيان پييده كه نين. ئيدى ههرا و زهنا و ژاوه ژاو دنياي پر ده كرد، له حوزوورى گه وره كانا، هيندهى دى دههاتينه جو ش و له گه مه وياريه كانماندا گه رم ده بووين و ده كه وتينه كيپر كى. ئيمه، من، كوستروما وچوركا، له گه رمه ي ياريدا، ناوبه ناو، بهه شتاو خومان ده گه يانده لاي لودميلا شه ل و خومان به گه مه كانمانه وه هه لده كيشا:

- لودميلا، بينيت چون هه ر پينج سگه كه م به يهك زه ربه خست؟

نه ويش به رو مانا پييده كه نى و سه رى بو ده له قاندين، وه كو نه وهى ئافه رينمان بكات. جاران دهسته به نديمان ده كرد و ئيمه هه رسيكمان له يهك دهسته دا بووين، كه چى له م داويانده دا، ده مبينى كوستروما وچوركا، ده چوونه دوو دهسته ي جياوازه وهو به جو ره ها شيوه هه فركى يه كيان ده كرد و تواناي خو يان ده نواند وهه نديجار كار ده گه بيه شه ر و پيكا دان و گريانيش. جاريكيان

بهجۆر ئامبازی یهك بوونهوهو به گز یهكدا چوون، كه گهورهكان ناچاربوون بۆ لیك كردنهوهیان، وهكو ئهوهی دوو سهگی هاربن، به سهتل ئاویان پیدایهكهن.

لهم كاتهدا لودمیلا، كهلهسهه تهختیک دانیشتیوو، لاقه ساغهكهی له عاردی دهجولاند و ههركه دوو رهقیبهكه لیی نزیك دهبوونهوه به دارشهقهكهی له خۆی دووری دهخستنهوهو بهترسهوه هاواری دهکرد: - بهسه! لاکهون!

ئیدی دهم و چاوی گرژ دهوو چاوانی لیل دهوون، چی وای نهدهما ببوریتهوه.

جاریکیان کوستروما، به شیوهیهکی نهنگین گهمهكهی به چورکا دۆراند. کوستروما، به تهریقوی پۆیی، خۆی له پهنا سهندوقیک شوڤان، كهلهبهه دووکانیکی ئهونزیکانه دانرابوو شاردهوهو بهبیدهنگی دهستی بهگریان کرد. دیمهنیکی خهمناک بوو. هینده ددانی به چیرهوه بردن، ماسولکهکانی چهناکهی ئاوسان، دهم و چاوه باریکهكهی بوو به بهرد، پوندک وهکو بارانی بوهارئ، له چاوه رهشه خهمنهکانیهوه دهباری. كه لیی نزیك بوومهوهو ویستم دل خووشی بدهمهوه، بهدهم فرمیسک پرشتنهوهو لهبن لیوانهوه گوتی:

- پارهسته، بزانه چۆن پیی نیشاندهدهم، هیشتا له کوپیهتی، یهك كه رپوچ دهدهم به تهپلی سهریا، ئهوسا دهزانی من کیم!

چورکاش خۆی گیف کردبووهوه. به كesh و فشهوه بهسهه شهقامهكهدا، دهپۆیی و وهکو گهنجیک وهختی ژنهینانی بی، خۆی دهنواند، کلاوهكهی نابوو تیلاکهی سهری و ههه دوو دهستی لهبهرکی نابوو. ئیدی بیئهوهی دهمی بکاتهوه، لهبهینی ددانهکانیهوه تفیکی کرد و گوتی:

- بهو زوانه دهست به جگه رهکیشان دهکهم، تا ئیستا دووجارم تاقیکردووتهوه، بهلام ناخووش بوو، دهبی خۆم رابینم.

من لهو ئهداو ئهتوارانهی بیزار بووم، پیم ناخووش بوو. ههستم دهکرد خهریکه ئهوه دوو هاوپرپیهم لهدهست دهدهم، هویهكهشیم به لودمیلا دهزانی.

ئيوارهیهك له ههوشه دا بووم، خهریک بووم، ئهوه ئیسقان و خوردهوات و شرو شیتالانهی كه کۆم کردبوونهوه، هاویر دهکرد. لودمیلا بهخۆ و دارشهقهكهیهوه هات و له بهردهما وهستا، خۆی بهسهه دارشهقهكهیدا دا، دهستی راستی خسته جووله، سیجار سهری لهقاند و گوتی:

- شهوباش! کوستروما لهگهل تۆدا هات؟

- بهلی.

- ئهدی چورکا؟

- چورکا، ههنووکه کایه لهگهل مهدا ناکات. ههمووی خهتای تۆیه، ئهم دووانه ههزیان لهتۆ کردوو و شهر به یهکدی دهفرۆشن.

کیزی سوور بووهوه، به پیکه نینه وه گوتی:- ئەم قسانه چیه؟ من خه تام چیه؟

- بوچی پرووت داونه تی؟

تووړه بوو وگوتی:- من چیم داوه لهوان، خو پیم نهگوتوون وهرن دوام بکهون.

ئهو جا به دەم پوښتنه وه گوتی:- قسه ی به لاش! من له ههردووکیان گه وره ترم، من چوارده سالانم.

چما کوران ههز له کیزانی له خو گه وره تر ده کهن؟!

به ئانقه ست و بو ئه وه ی زیاتر تووړه ی بکه م، هاوارم کرد:

- وانیه! ته مه شای خاوه ن دووکانه که بکه، خوشکه که ی کلیست - گه وره شه و کوران دووی

ده کهون!

لودمیلا، گه پاره وه و به هه شتاو بولای من هات، له گه ل هه ر ههنگاو ی کدا، دارشه قه که ی له گه

نه رمه که ده چه قی، گریان له ئه وکی گیرابوو، گر له چاوه جوانه کانی ده بووه وه، بله ز گوتی:

- تو گه مره ی، هیچ نازانی، خاوه ن دووکانه که، ژنیکی هه رزه یه، من له گه ل ئه ودا به راورد

ده که ییت؟ من هیشتا بچوو کم، کچو له م. که س هدی نییه دهستم بو بیئی یان نقورچم لیبگریت.

ئه گه ر تو به رگی دووه می پومانی " کامشادالکا " ت بخوینیاوه، ئەم قسانه ت نه ده کرد!

به دەم گریانه وه پوئی، زورم به زه یی پیدا هاته وه. ئه له قی قسه کانی هه ندیک راستییان تیا بوو،

که من ده رکم نه ده کرد. باشه هاوړیکانم بوچی نقورچیان لیده گرت؟ خو هاوړیکانم ده یانگوت

خوشیان ده ویت!

بو سبه ینی ویستم ته وازی بو بینمه وه، ئاشتی بکه مه وه، ئیدی بایی هوت کوپیکان، نوقل و

نه باتم کرپی، نوقل و نه باتیک که لودمیلا زوری هه ز لیبوو. لیم پرسی:- تو زیکت له مه بده می؟

به ئانقه ست خو ی تووړه کرد وگوتی:- برۆ، من چیتر قسه ت له گه ل ناکه م، به عزم له گه لتا!

ویپرای ئه وه ش، نوقل و نه باته که ی لیوهرگرتم و گوتی:

- ده بوا به لای که مه وه له کاغه زیکنه وه پیچابا، ته مه شای دهستی خو ت بکه بزانه چه ند پیسن...

- من دهسته کانم شوړدوون، به لام پیس دیارن.

به دهسته وشک وگه رمه که ی دهستی گرتم و جوان دیفته تی دا:- دهسته کانت خراپ شیواون.

- قامکه کانی تو ش بریندارن.

- جیگای ده رزییه، ئاخر من به زوری خه ریکی خه یاتیم، سه روکارم له گه ل ده رزی و دروماندا یه.

دوای ماوه یه کی که م، دوای ئه وه ی به وردی دیفته تی ده وروبه ری دا، گوتی:

- چونه برۆین له په نایه کدا پومانی " کامشادالکا " بخوینینه وه؟

ماوهیهکی زۆر گهراين تا په نایه کی چۆل و ئارام وه دۆزین. ئه نجام پار هوی هه مامه که مان به گهن کرد. جیگایه کی به راستی تاریک بوو، به لām ئیمه ده مان توانی له بهر ئه و په نجه ره یه دانیشین که ده یروانییه سهر گوزه ری فه سا بخانه که ی دراوسیمان. خه لکی به ده گهن پروویان ده کرده ئه و شوینه.

لودمیلا، له بهر په نجه ره که دانیش، لاقه شه له که ی راکیشا و خوی دا به سهر لاقه ساغه که یدا، کتییکی کۆنی له چاوی نزیک کرده وه، ریزیک وشه ی دا به گویمه که ته فه ی سهرم ده هات. وام ده زانی که گویم بۆ ده ژمی ریت. به لām که له سهر ئه رزه که دانیش تبووم و ته مه شای چاوه شینه جوانه کانیم ده کرد که به سهر دیر به دیری کتییبه که ی دا ده گیران، وه کو ئه وه بوو گرپیکی شینیان لی بیته وه، جار جار یکیش تاقه فرمی سکیک له چاوه ته ره کانیه وه به سهر گۆنایدا داده خزی، دهنگی به ده م خویندنه وه ی وشه نامۆ و نامه فه وومه کانه وه، ده له رزی... ئیدی هه ولّم ده دا ئه و وشانه هه لگیر و دا گیر بکه م، بیانکه م به شاعر، به لām فایده ی نه بوو، هیچم نه له کتییبه که و نه له وشه کان هه لنه ده کړاند، به کورتی شتیکی ئه و توّ حالی نه بووم.

سه گه که م سهری نایه سهر ئه ژنوکانم ناوم نابوو " با " جهسته یه کی باریک و دریزی هه بوو، تووکیکی گف و بزهی هه بوو، که رایده کرد، بای به قولاندا نه ده گه یی، که ده رپویی، وه کو بای پاییز که خوی به لوله ی سوپایاندا ده کات، ده یلوراندا.

کچه ی تاین به شپزه یی لیی پرسیم:- ئه ری توّ گویت لیمه؟

سهری ئه رییم بۆ له قاند. به راستی ئه و وشانه هه په ساند میان. پر به دلّ هزم ده کرد، وشه کان به جوړیکی دی و له شیوه ی گۆرانیدا دابریژمه وه، به جوړی دای بریژمه وه که ههر وشه یه کی وه کو ئه ستیره یه کی ئاسمان بدره وشیتته وه.

ئیدی دنیا به ره بهر تاریک بوو، لودمیلا وشه کانی نه ده بینی، دهسته زه رده کانی له کتییبه که به ردا و گوتی:- جوانه ها؟ پیّم نه گوتی جوانه؟!

له و پۆژه به دواوه، زۆر جار ده چووینه ئه و شوینه چه په که، خوشبه ختانه لودمیلا زوو دهستی له خویندنه وه ی " کامشادالکا " هه لده گرت، که ئه و دهستی له خویندنه وه هه لده گرت، خه نی ده بووم.. ئه وه نده ی قاره مان و پرووداو تیا بوو، به هیچ جوړی بۆم کۆنترۆل نه ده کرا، ناوه کانم بۆ ئه زبه ر نه ده کرا، رۆمانیک بوو له وه ده چوو کۆتایی نه یه ت، ئیمه له بهرگی دووه مه وه ده ستمان پیکرد، بهرگی سییه میشی هه بوو، به قسه ی لودمیلا بهرگی چواره میشی هه بوو. خواخوامان بوو باران بباری، که باران بوایه کهس له مالّ وه در نه ده که وت و کهس رپی نه ده که وته خه لوه تگه که ی ئیمه. به لām ویرای ئه وه ش لودمیلا، ده ترسا، یه کیک بیت به سه را و له و شوینه دا به دوو قۆلی بمان بینن و غافلگیرمان بکه ن.. به ده نگیکی نه وی به منی ده گوت:- ده زانی ئه گهر خه لکی لی ره دا بمان بینن چ ده لین؟

زۆرباش دەمزانی و منیش لهوه دهرسام. ئییه به سهعاتان لهوئ ده ماینهوه. باسی زۆر شتمان دهکرد، ههندیجار حیکایهتهکانی داپیرههم بو دهگیپرایهوه، لودمیلاش ژیانیه ئهوه قوزاقانهی بو باس دهکردم کهله گوئی روبرای میدفیدیتزا دهژیان و دهیگوت:

- جوانی ژیان لهوئییه! وهکو ئیره نییه! ئیره شوینی خه لکی ههژار و بیینهوایه!

ئیدی له دلی خۆدا بریارم دا، هه رکه گهوره بووم، رۆژیک برۆم بو ئهویندهر تا روبرای میدفیدیتزا بدینم و بهو دیمه نانه زاخاوی چاوم بدهم.

ئیدی زۆری پینهچوو، وازمان له دانیشتنی ئهوه خه لوه تگه و رارهوه هینا که بو حه مامه که دهچوو. دایکی لودمیلا له کارگه ی کابرایه کی بازرگانی پیست دامه زرا، خوشکه که ی چوو مه کته ب، براهه ی له کووره خانه یه کی خشت سازی دامه زرا. هه رکاتی که ش و ههوا ناخوشبایه، دهچووم بو مالی وان و ئیدی له چیشت لیان و پاککردنه وه ی ژوور و مووبه قه که دا یارمه تیم ده دا. لودمیلا به پیکه نینه وه دهیگوت:

- ئییه وهکو ژن ومیرد پیکه وه ده ژین، ته نیا جیاوازیه که مان ئه وه یه که ده گه ل یه کدا ناخه وین. ئییه له ژن و میرد باشت ده ژین، چونکه میردان یارمه تی ژنه کانیان ناده ن.

هه رکاتی چه ند شاهیه کم به ده ست هینابا، که میک نوقل و شیرینیم ده کپی، پیکه وه چامان ده خواره وه و پاشان به ئاوی سارد سه ماوه ره که مان ده کوژانده وه، تا دایکی لودمیلا، که ژنیکی به پرته و بۆله بوو، پینه حه سیته که ئییه دامانگیرساندوه.

هه ندیجار نه نکیشم ده هات له لامان داده نیشت، ئیدی ده که وته گو ل دۆزی و ده رزی و دروومان، ئه وسا چیرۆکی دوور و دریز و خوشی بو ده گیپراینه وه. هه رکاتی بابام بو شار بچوايه لودمیلا بۆمالی مه ده هات، ئیدی بیخه م و خه یال سه رگه رمی گه مه و وازیان ده بووین. نه نکم ده یگوت:-
ئیه زۆر خوش ده ژین. وانیه؟ ئافه رین مالی خۆم، حه زکه م ده تخۆم، حه زکه م نا تخۆم؟
نه نکم، دۆستایه تی مه ی پیخۆش بوو، ده یگوت:

- دۆستایه تی کوپ و کچ زۆر خوشه به مه رجی ماقوول بی، هیچ گه وجایه تیه ک نه که ن!

ئه وجا به زمانیکی جوان و زۆر ساده مانای ئه و " گه وجایه تیه ی " بو روون ده کردینه وه. وشه کانی سیحراوی بوون، ئیله ام به خش بوون، ئیدی من له لای خۆمه وه له وه حال ی بووم که نابی به رله پشکو تن ده ست بو گو ل ببریته، چونکه په ژمرده ده بی نه گو ل ده دات نه میوه.

من ئاره زووی کردنی هیچ " گه وجایه تیه کم " نه بوو. به لام و پیرای ئه وه ش، من و لودمیلا، له قسه و گفتوگو کانه ماندا، باسی هه موو ئه و شتانه مان ده کرد که خه لکی به بیده نگی به سه ریا تی ده په رین... هه لبه ته جار جار و له حاله تی زۆر زه رووریدا نه بوایه باسی ئه و شتانه مان نه ده کرد. چونکه په یوه ندی نیوان دوو په گه زی جیاواز هه ندیجار ئازاری ده داین و کیشه ی بو دروست ده کردین.

بیفسینکو، بابی لودمیلا، پیاوویکی جوان بوو، تهمه‌نی هر چل سالیک ده‌بوو، کابرایه‌کی قژ لوول، ئەبرۆ چر وپه‌یوه‌ست، به‌غروروه‌وه هه‌لیده‌برین. پیاوویکی یه‌جگار که‌مدوو بوو، بیرم نایه‌ت قه‌ت گویم له‌ قسه‌ی بووبیت. که‌ مجامه‌له‌ی مندا‌له‌کانی ده‌کرد وه‌کو که‌ر ولا‌لان ته‌نیا بلمه‌بلمیکی ده‌کرد و ته‌واو، ته‌نانه‌ت که‌له ژنه‌که‌شی ده‌دا، نه‌ده‌هاته‌ قسان.

ئیوارانی یه‌ک شه‌مموان، کراسیکی شین و پانتۆلیکی که‌تانی ده‌لبی له‌به‌ر ده‌کرد، جووتی پییلاوی بریقه‌داری له‌ پیی ده‌کرد، ئەوسا ئوکوردیونه‌ گه‌وره‌که‌ی له‌شانی ده‌کرد وده‌چوووه‌ کۆلان، له‌وئ وه‌کو سه‌ربازیکی به‌ خو و تفه‌نگه‌که‌یه‌وه، ئاماده‌ی سه‌لام کردن وئیکلام بی، ده‌وه‌ستا..هه‌نگی ئەه‌لی پیاسه‌ یه‌ک یه‌ک به‌ به‌رده‌رگا‌که‌ماندا ده‌هاتن، ژن و کچان وه‌کو قاز به‌لار وله‌نجه‌ ده‌هاتن و تیده‌په‌رین، ژیراوژیر سه‌یریکی " بیفسینکو " یان ده‌کرد، یان زه‌قاوزه‌ق و به‌چاوانی برسیی و تامه‌زرۆوه‌ ته‌مه‌شایان ده‌کرد. ئەو له‌جیی خو‌ی نه‌ده‌جولا، لیوی خواره‌وه‌ی شو‌ر بووبوووه‌وه. به‌ چاوه‌ ره‌شه‌کانی دایده‌بیژان، ئەم چاوپرکی بیده‌نگانه‌ جو‌ره‌ نه‌وسنیه‌کی سیکی تیا‌بوو.. کاروانی ژنان به‌ هیواشی به‌به‌رده‌میا ره‌ت ده‌بوون، پیاو وای هه‌ستده‌کرد، کامیان بگری، به‌ ئامازه‌یه‌کی وی دیته‌ ره‌دا و، له‌ ئەرزه‌که‌دا بو‌ی پالده‌که‌وئ.

داکی لودمیلا، ده‌بیولا‌ند:- ئەم به‌رازه‌ لاساره، ئەم سابرینه‌ پیسه‌ چاویان لی‌داده‌گریت.

ئەم ژنه‌ داماوه‌ جوان نه‌بوو، به‌رچاوی نه‌بوو، دریز دا‌هۆلیکی لاوازی مرده‌لوخ بوو. دەم وچاوی دریزکۆله‌ و په‌له‌په‌لاوی بوو، ره‌نگ و روو سیسه‌له‌ و چرچه‌له‌ بوو، قژی کورت له‌ گسکیکی سواو ده‌چوو. لودمیلا له‌لایه‌وه‌ دانیشتبوو، بیه‌وده‌ هه‌ول‌ی ده‌دا، سه‌رنجی په‌رت بکات و به‌ پرسیاران سه‌رگه‌رم و مژوولی بکات، به‌لام ژنه‌ی تاین، به‌وپه‌ری بی‌تاقه‌تی هاواریده‌کرد:

- وازم لی‌بینه‌،شه‌لی نه‌گه‌ت!

چاوه‌ مه‌نگولیه‌ بچووکه‌کانی، که‌له‌ کونجکاویدا ده‌دره‌وشانه‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر به‌ملا و به‌ولادا ده‌گیری. لودمیلا ده‌لیت:

- دایکه‌ تووره‌ مه‌به‌، تووره‌ بوون فایده‌ی نییه‌. تو‌ ته‌مه‌شای ئەو بیوه‌ژنه‌ هه‌سیر فرۆشه‌ بکه‌، چۆن خو‌ی وه‌کو بووکه‌له‌ رازاندوو‌ته‌وه‌ تو‌ش چاو له‌و بکه‌.

دایکی به‌ده‌م په‌لمه‌ گریان و فرمیسک رشتنه‌وه، ده‌روانیته‌ بیوه‌ژنه‌ زه‌لامه‌که‌ و ده‌لیت:

- ئەگه‌ر ئیوه‌ نه‌بان سه‌د هینده‌ی ئەو خو‌م ده‌پازاندوه‌وه‌ و به‌خۆم را ده‌گه‌یم. ئیوه‌ هه‌رسیکتان، به‌ زندوویه‌تی خواردتانم.

بیوه‌ژنه‌که‌، له‌ خانوویه‌کی بچووکه‌ ده‌چوو، سینگ و به‌روکی هاتبووه‌ پی‌شه‌وه‌وه‌ له‌ بانیزه‌ ده‌چوو، ده‌موچاوی له‌ مکیاجدا سوور ده‌چوووه‌وه، سه‌رپۆشیکی که‌سکی به‌سه‌ریا دا‌بوو، له‌ کۆنه‌ بینایه‌ک ده‌چوو، زه‌رده‌په‌ری ئیواری لی‌ بدات.

بیفسینکو، ئوکوردیونەکهی به سینگیهوه دهئ، دهست به ژهنین دهکات، بهره بهره دهنگی موزیقا بهرزده بیتهوه، مندالان له ههر چوارنکالی کۆلانهکهوه بهغاردین و له دهوری سازقانهکه خرده بنهوه، ئهوجا حایر وحه پهساو، به شیوهی بازنهیی له دهوری داده نیشن.

ژنه کهی ئاگاداری کردهوه وگوتی:- کهمیک سهبر بکه! تا دهم و فلقیان نهشکاندوویت!

به لاجاو مؤرهبه کهی لیدهکات و وهلامی ناداتهوه.

بیوه ژنه ههسیر فرۆشهکه، لهسه ر سهکۆیه کهی بهر دووکانه کهی کلیست داده نیشیت، سهری به سهرشانیا خوار کردووتهوه و به وردی گوی شل کردوو، چاوهکانی ده درهوشینهوه.

دهشت ودهره کهی پشت گۆرستانه که، له تیشکی ئالی زهرده پهری ئیواره دا نفووم بووه.. ئافرهتان به جلکی ئالو والوه جمهیان دیت، مندالان له ناویاندا سه رگه رمی هه لبه ز و دابه ز و گه مه وکایه ی خویانن. شنه یه کی فینک، ئوخزن ده خاته دل وده روونه وه. بۆنی خوین له قه سابخانه و کوشتارگه کانه وه دیت. له مهیدانی ده باخخانه کانه وه، بۆنی چه رمی خۆشکراو بهرز ده بیته وه. چه دووی ژنان و فسکه فسکیان، هه راوزه نای مندالان و عه ربه ده ی پیاوانی مه ست، ده گه ل ناله ی ئوکوردیونه که دا، تیکه ل بوون، له تۆوايه زه وی به پیت و به ره که ت ئاخ هه لده کیشیت. هه موو شتیک دژوار و سه خته، ژیانیکی سهیره، چه هه را و هه نگامه یه که، له ناو جه رگه ی ئه م هه راو هه نگامه یه وه، وشه یین سهیره هه لده قوڵین، ژیی دل ده هه ژینن، له یادگه دا ده چه سپن و نایه نه سرانه وه:

- ناتوانن، به کۆمه ل وله ناکاو پری بده ئ- کهواته با هه رکه سه و به ته نیا ده ستی خۆی لیبه وشینئ.

- ئه گه ر خۆمان به زه بیمان به خۆمانا نه یه ته وه، کئ به زه یی پیماندا دیته وه؟

- پیده چی خوا ژنی ته نیا بۆ سه رگه رمی و رابواردن دروست کرد بیت.

(۳)

شه و دادئ، هه وا فینک دهکات، هه راو زه ناکه هیور ده بیته وه. خانوه دارینه کۆنه کان، له تاریکیه که دا گه وره تر دینه به رچاو، گه وره کان، هه ندیک له منداله کان بۆ مال ده به نه وه تا بیان خه وینن، هه ندیکی دی که له بیر کراون له پال دیواره کاندایان له باوه شی دایکیاندا خه وتوون. منداله گه وره کان که شه و راده کشی ئارام ده گرن. بیفسینکو، به خۆ و ئوکوردیونه که یه وه، به بی ئه وه ی سه رنجی هیچه که سیک رابکشیت، له تاریکیه که دا نفووم بووه. بیوه ژنه قه له و و خرپه که دیار نه ماوه. له شوینیکه وه، له پشت گۆرستانه که وه، دهنگی به جۆشی ئوکوردیونه که بهرز ده بیته وه. دایکی لودمیلا، به بی جووله له سه ر کورسییه ک دانیشتوو و به جۆری کوور بووه ته وه، پشتی له پشتی پشیله ده چیت. نه نکم بۆ چا خواردنه وه چوو ته نک ژنیکی دراوسیمان، ئه م ژنه

مامانیکی ناوزپراوه. ژنیکی زهلامی قهلهوه، کهپووی له دهنوکی سونه (مراوی) دهچیت. سینگ و بهروکی ساف دهلیی سینگی پیاوه، میدالیکی (فریاکهوتن) ی زیړی پيدا شوړ بووتهوه.

هموو خهلی کولانهکه لیی دترسن و به جادووگهري دهزانن. وپرای ئه‌مه‌ش، هموو دهلین و دهزانن کهکاتی خوی له شهوات و ناگر کهوتنه‌وه‌یه‌کدا، فریای ژنه نه‌خوشه‌که‌ی کولونیلک و ههرسی منداله‌که‌ی کهوتوو و له‌ماله گر گرتوو‌که‌یان، دهربازی کردوون.

ئهم ژنه دوستی نزیکی نه‌نکمه، که له جاده وباندا، یه‌کدی ده‌بینن، له دووره‌وه بو یه‌کدی ده‌گرژنه‌وه وسلو له‌یه‌کدی ده‌کن.

من و کوستروما و لودمیلا، له‌سهر ته‌ختیکی گه‌وره‌ی نزیکی به‌رده‌رگای خومان دانیش‌توون. به‌لام چورکا جوینی به براهی لودمیلا دابوو و ههنوکه نامبازی یه‌کدی بووبون و ده‌ستیان نابوو یه‌خه‌ی یه‌کدی. یه‌کیان دینا و دهبرد، ههرکه‌سه هه‌ولیده‌دا به‌سهر ئه‌ویدیدا زال بی، به‌لام وادیاره ههردووکیان له‌یه‌ک ئاستدان. کیژی به‌دهنگی ترساو هاوار ده‌کات:- به‌سه واز بینن!

کوستروما، که چاوه ره‌شه‌کانی بری بووه لودمیلا، چیروکی کالینینی راوچی ده‌گیرایه‌وه. کالینین، پیره‌میړیکی پورچه‌رمووی، چاو باشقال بوو. له گه‌ره‌ک و بانا به‌دناو بوو. ماوه‌یه‌کی که‌م بوو که مردبوو. به‌لام کوستروما، ده‌لی وه‌کو خه‌لی نه‌یان ناشتوو به‌لکو جه‌نازه‌که‌یان، دوور له گورپه‌کانی دی به‌تابوته‌که‌وه له ئه‌رزه‌که‌ داناوه. تابوته‌که، تابوتیکی ره‌ش بوو، له‌سهر چوار پایه‌ی به‌رز، به‌بویه‌ی سپی، وینه‌ی خاچیک و رمیکو دار عاسایه‌ک و دووپارچه ئیسقانیان له‌سهر نه‌خشان‌دبوو.

ده‌گیرنه‌وه ده‌لین ئهم پیره‌میړه هموو شه‌وی له تابوته‌که‌ی دیته‌ده‌ری و له په‌ستا و بی پسانه‌وه به‌ناو گورپه‌ستانه‌که‌دا، تا کازیوه‌ی به‌یانی، تا که‌له‌شیری به‌یانی بانگ ده‌دات، ههر ده‌سوورپته‌وه و که‌س نازانی تاقیبی چی ده‌کات.

لودمیلا، لیی ده‌پارپته‌وه:- تکایه باسی ئهم شته ترسناکانه مه‌که.

چورکا، که به هه‌زار زه‌حمت خوی له چنگی براهی لودمیلا دهرباز کردبوو، هاوار ده‌کات:- به‌رمده!

ئاوری له کوستروما دایه‌وه و به‌ته‌وسه‌وه گوتی:

- بو درو ده‌که‌ی خویری! من له‌کاتی ناشتنه‌که‌یدا له سه‌رقه‌بران بووم، به‌چاوی خوم دیتم که به‌خاکیان سپارد. ئیدی ته‌خته داریکیان وه‌کو کیلی قه‌بر و بو ناسینه‌وه‌ی، له‌سهر گورپه‌که‌ی دانا. مه‌سه‌له‌ی ئه‌وه‌ش که شه‌وانه تارماییه‌که‌ی به‌ناو گورپه‌ستانه‌که‌دا ده‌سوورپته‌وه، ده‌ست هه‌لبه‌ستی ئاسنگه‌ره به‌دمه‌سته‌کانه! ده‌نا شتی وانیه!

کوستروما، به‌بی ئه‌وه‌ی ئاوری لیبداته‌وه، به‌ته‌وسه‌وه‌گوتی:

- ئەگەر راست دەكەى وانىيە، بړۆ شهوئ له سەر قەبران بنووه .

ئەوان دەكەونه مشت و مړ، لودميلا ئاور له دايكى دەداته و به خەمىنى سەرى دەله قىنئ و دەپرسىت:- دايكه، راسته كه مردووان به شهوان دەسوورپينه وە؟
دايكي به ړاويزيكي زه لال بەرسف دەداته وە:- بەلئ، دەسوورپينه وە .

"فاليوك" ى كورپى ژنه دووكانداره گونا سووره كه، ليمان هاته پيشه وە، تەمەنى بيست سال دەبوو، ماوہ يەك گوئى بۆ قسە كانمان هەلخست و گوئى:

- هەركەسيك زات بكات تا بەياني لەسەر قەبران بنوويت، من بيست كويك و دە جگەرەى دەدەمئ، بەلام ئەگەر بترسىت و هەلبىت، بە ئارەزووى خۆم گوئى دەسوومه وە، چ دەلئين؟

هەموو بيدهنگ دەبن، شەرم دايان دەگرىت، پاشان دايكى لودميلا هەلدايه و گوئى:- قسەى بەلاش، بۆچى ئەم مندالانە بۆ كارى وەها هاندەدەيت!

چوركا، بە دەم مينگە مينگە وە دەلئيت:- ئەگەر يەك ړوبلم بەدەيتئ من ئەو كارە دەكەم .

كوستروما، بە ړقە وە گوئى:- ئەگەر بيست كويكت بداتئ دەترسىت؟

ړوودەكاتە فاليوك و دەلئيت:

- يەك ړوبلئى بەدەيه . ناروات . خوى هەلدەكيشئيت، دەنا كورپيكي درؤزنى ترسنؤكە .

- دەى زۆرباشە، ئەوە كردم بە ړوبلئيك .

چوركا، بە بيدهنگى ړادەبئيت، لۆژلۆژ بە پەنا ديواره كەدا دەكەويتە ړئ . كوستروما قامكى له زارى دەنئ و فيكەيهكى تيز دەكيشئيت . لودميلا بە ړاويزيكي كز دەپرسىت: خودايا، بۆچى وەكو كەو چوو، كە ئەمە حالئيتى لەم خۆ هەلكيشانەى چى؟!

فاليوك، هاواردەكات:

- ئەمانە كۆمەلئيك خوئپرى و تۆپين . خۆش ئەوہيه ئەم نەگبەتانە خوئيان بە شەقاوہى كۆلان و گەرەكەكە دەزانن، قوولى ړەش و سپى له بوارا دەر دەكەوئ!

تەوس و تەوانجە كانيم له لا ناخۆشە، من وهاوړيكانم خۆشمان ناوئ، كورپيكي قەلەوى خۆشگوزەرانە، هەميشە مندالان بۆ كارى خراپ هاندەدات، دەمى زۆر پيسە، جنئوى بە شيرە وە مژتووه، كورپيكي بئ تەربئتە، چيرؤكى نەنگين دەر بارەى كچان و ژنان بۆ منالان دەگيرئتە وە، هانئيان دەدات گالته بە كچان و ژنان بكەن . مندالانئيش بە قسەى دەكەن و باجى گەورەش دەدەن . نازانم بۆ حەزى له سەگەكەم نەدە كرد، له هەرشوئينى بيدبيا بەردبارانى دە كرد، جارئيك نان و دەرزی دەر خوارد دابوو، بەلام من ترسنؤكيەكەى چۆركام، كەبە ملشؤپرى دوور دەكەوتە وە، زۆر لەگيان ناخۆشبوو .

بۆيە خيىرا به " فاليوک " م گوت :- کوا رۆبلهکه بده بهمن، من بۆ گۆرستانهکه ده رۆم .

بۆئهو هى بمترسينى، فاقايهکى تووندى ليداو رۆبلهکهى بۆ دايكى لودميلا دريژ کرد. دايكى لودميلا به توورهيى دهستى رهتکرده وه و گوتى :- نا، من وهرى ناگرم!

ئهو جا ههستا وبه توورهيى دوورکهوته وه، لودميلاش ئاماده نه بوو پارهى گريوهکه وه ربگريت. ئه مه هيندهى دى فاليوکى پهست کرد. من له زگ بوو به بي پارهى ئه م کهر پياوه شگرپيوه که ئه نجام بدهم که له و کاته دا نه نکم به سه ردا هات، که حال و حياکيه ته که يان بۆ گيپرايه وه، به بي چه ند و چوون پاره کهى وه رگرت و به کاوه خو به منى گوت :- پالتۆکه ت له بهر بکه، چه رچه فه که ت له گه ل خو تا ببه، چونکه به ره به يان دنيا سارد ده بيت ..

قسه کانى پيره ژن، هه م دلخوشيان کردم و هه م به پرا ده يه ک زاتيان وه به رنام که دلنيا بووم، هيچ شتيکى ترسناک پرونادات.

مه رجه کانى فاليوک ئه وه بوو که تابه يانى له سه ر تابووته که پراکشيم يان دابنیشم و به هيچ بيانوويه ک له سه ر تابووته که نه يه مه خواره وه، ته نانته ئه گه ر تابووته که که وته جووله جوول و " کالينين " ي پير ويستى لىي بيته ده ره وه. ئه گه ر پا بنه مه سه ر ئه رزه که، مانه ي وايه گره وه که م دۆراندو وه، دواقسه ي ئه مه بوو :- ئاگادار به، به دريژايى شه و چاوديريت ده که م ها!

وه ختايه ک ليپرام به ره و گۆرستانه که برۆم، نه نکم نيشانه ي خاچى به سه رما کيشاو ئامۆژگارى کردم :- ئه گه ر شتيکت هاته به رچاو، مه ترسه، له جيى خو ت مه جوولى، وي ردى سلا و له تو مريه مى پاکيزه، بخوينه .

به هه نگاوى هه پرا وه به رى که وتم، ده مويست به زووترين کات کو تايى به م گالته بازاره بينم. فاليوک وکاستروما و چه ند منداليکى دى به گه لم که وتن. که به سه ر ديواره که که وتم، چه رچه فه که له ده ستم ئالا وکه وتم، غل بوومه وه، به لام يه کسه ر هه ستامه وه، کوره کان له و ديو ديواره که وه پيم پي ده که نين. ته زوويه کى سارد له ته وقى سه رمه وه، به گازه راي پشتندا هاته خواره وه و له بنى پيمه وه ده رچوو .

به هه نگاوى له رزۆکه وه گه ييمه تابووته په شه که. لايه کى له گله که رۆچو بوو، لايه کى ترى به دوو پايه ي بچو وکه وه له سه ر ئه رزه که بوو، پي ده چوو که سيک ويستبيتى ده رى بينى، به لام ده ره قه تى نه هاتبوو. له سه ر تابووته که رۆنیشتم و روانيمه ده ور به رى خۆم: ئيدى بارستايى گۆرپه کان و خاچه که وه ييه کان به ئاسانى ده بينران، ده تگوت بازووى ره ق و ته قن وله مى گۆرپه کان وه ريپراون، لي ره و له وى ده وه ن و بنجه به تولا له به ينى خاچه کانه وه مله قووتيان ده کرد، لقه کانيان له سه ر گۆرپه کان ئالکاو يه کدى ده بوون، چيمه نى گۆرستانه که له تاريکه که دا نه ده بينرا، ديمه نى کلپسا که له دووره وه وه کو کولبه يه کى به فرگرتوو ده هاته به رچاو، که ميک دوورتر، له داوينى ئاسوو، له به ينى په له هه وه مات و خاموشه کانه وه، هه يقوک سه ره تاتيکى ده کرد .

باوکی یاز که به " پیاوه بوگه نه که " ناسرابوو، به دهسته خاوه کانی په تی زهنگی نیگابانیه که ی راکیشا. دهنگی زهنگه که دی، ناله ی مندالیکی نه خووش دیته گوئی، دوا ی نه وه دهنگی وشک و کورتی زهنگیک دیت، ویه کسه ر، وته کانی یاروی پاسه وانم وه بیره اته وه:- " خودایا، له شه ری بی خهوی و خه وزران بمانپاریزه "

جه وه که ترسناک بوو. زور گهرم و خهفه بوو، خووشم نازانم بو ههستم به گهرمایه کی زور ده کرد، له زگ بوو بخنکیم. هه رچه نده شه وه که ی سارد و نمسار بوو، که چی ئاره قه له سه راپام ده چورا. بیرم له وه ده کرده وه که نه گهر کالینینی دان عه مر، له نیو تابووته که ههستیته وه فریای نه وه ده که وم خووم بگه یه نمه کولبه ی پاسه وانه که (زیوان)؟

بست به بستی گوپرستانه که شاره زابووم، ده یانجار له گهل فیاز وهاورپیکانی دیدا، له م گوپرستانه دا یاریم کردوو، به به یینی گوپره که دا راکه راکمان کردوو. دایکم له وی، له نزیکی کلنسا که دا راکشاوه.

هیشتا هه موو خه لکی نه خه وتون، له گهره که کانی ده ور به ره وه دهنگی بیکه نین، گفتوگو و گووانی دیت. له سه ر گرده له لانه که ی نزیکی ویستگه ی قیتاره که وه، یان له نزیکی گوندی کاتیزوفکاوه، دهنگی ئوکوردیون دیت. هه بی و نه بی " میاچوف " ی ئاسنگه ره، که هه میشه سه رخوشه. دهنگی گووانییه ک له ودیو شووره ی گوپرستانه که وه دیت!

دایکمان زور بی نه مه که

خویمان لی نه بان ده کا

هه موو منداله کانی ده چه وسینیتته وه

له پیناوی رازی کردنی بابما

دهنگی مه ستانه ی میاچوفه، هه ر نه وه نه م گووانیه ده لیت. به هه رحال نه م دهنگه زندووانه وره م بهرز ده که نه وه. لی بو نه گبه تی من، له به د شانسی مندا، هه رکه دهنگی زهنگی کلنسا که بهرز ده بیته وه دهنگه کان ده نیشنه وه و بیدهنگی بال به سه ر دنیا دا ده کیشیت و هه موو شتیک له خویدا غه رق ده کات وده سرپیتته وه و ریپک له ره وتی روبراییکی مه ندی بیدهنگ ده چیت. روحم له فهزایه کی بی سنورا سه رگه ردان ده بی، ده که ویته هه لدری هه زار به هه زاری عه ده مه وه، له ژینگه یه کی بووش وخالیدا ده تویتته وه، له ژینگه یه کدا، جگه له جریوه ی ستیران، هیچی تری تیا نازی، که نه ویش دوا ی خاموش بوونی هه موو شته کانی دی، ده چیتته خانه ی مردووانه وه.

جوان خووم له چه رچه فه که وه پیچا، به چوارمشقی له سه ر تابووته که دانیشتم و پروم کرده کلنسا که. هه رکه ده جوولیمه وه تابووته که له ژیرما ده که ویته جیره جیر. له ناکا و شتیک له پشتمه وه دای به عار دیدا، خووم شلوی نه کرد، له جیی خووم نه جوولام، نه خیر دووباره بووه وه. ته مه شا ده که م: پارچه که رپوچیکه، پارچه یه کی دی له نزیک تابووته که که وته وه، یه که مجار

ترسم لیښت، لی خیرا بوم دهرکوت، ئه مه کاری فالیوک و براده ره کانیه تی و دهیانه وی من بترسینن. به لام خه یالیان خاوه، که ههستم کرد، خه لکانیک له ده و روبه رم هه ن، له جیاتی بترسم، به پیچه وانه وه ترسم په وییه وه و ته واو ئه رخایه ن بوم.

بیر له دایکه مردووه کهم ده که مه وه.. له بیرمه جاریک بو یه که مجار جگه ره م نا به ده ممه وه هات به سه را. به لیدان دایگرتمه وه، بگره کویت دیشیت، هاوارم کرد:- به سه، ته واو توبه م کرد، وازم لیښنه نه خو شم، دلم تیک هه لدیت، خه ریکه دهر شیمه وه، وازم لیښنه!

دوای ئه وه ی لیښانی خو م خوارد، چووم له پشت سوپاکه وه دانیشتم، گویم لیبوو، به نه نکمی ده گوت:- که من دالیکی دل ره قه! که سی خوشناوی، دنیای داو ته بهر کلکان.

ئه و قسه یه م له بهر گران بوو، بی ویزدانانه بوو. که دایکم له خوت و خو پایی و به بی هو لی دهم، که زور جار ئه مه رووی دها، زورم دل به حالی ده سووتا. ئاخر هیچ هاوسه نگییه ک له نیوان سه ریچی و لیښانه کاندما نه بوو. بیرم له وه ده کرده وه که به م ته مه نه کورته وه چ حه قاره ت و سه رزه نشتانیکم ته حه موول کرده وه، به راستی زور شت له م ژیانده ا هیه که مایه ی داخ و که سه رانه. بو نمونه ئه و کورانه ی ئه و دیوی شوره که، ئه مانه زور چاک ده زانن که من به تاقی ته نیا له م گورستانه دا، خه ریکه له ترسا زیره بکه م، زراوم بتوقی، که چی هه ول دهن زیاترم بترسینن، ئاخر بو؟ ده مویست هاوار بکه م:- ئه های شهیتانینه! برؤن، واز بین!

جورئت ناکه م، ناوه یانی شهیتان ئاسان نییه. کی ده لی هه نووکه له م ناوه دا خه ریکی پیاسه نییه، له م ده و روبه ره دا ناسورپته وه! له لانه که پر بوو له ورده کانزایان، که به خه مینی له بهر پوناکی تریفه ی مانگه که دا دهره وشانه وه، ئه مه که نارواوه کانی روباری ئوکای وه بیر هیئامه وه، جاریک له سه ر قه یاغیک له روباری ئوکادا پال که وتبووم و ته مه شای ئاوه که م ده کرد، له ناکاوا ماسییه کی بچووک هاته سه ر ئاوه که، خو ی خسته سه ر لا، ریک له گونای به شه ر ده چوو. چاوه خره کانی که له چاوی چوله که ده چوون برینه من، ئه و جا وه کو چون گه لایه ک له دره ختیک بهر ده بیته وه، یه ک دوو پیچی خوارد وخوی به ژیر ئاوه که دا کرد.

ئیدی سه ری یادگاریان کرایه وه. ژیان و ده ورانی من دالیم، پروداوه کانی ده و روبه رم، دووباره زندوو ده بوونه وه، ده هاتنه وه بهرچاوم. من وه کوکه سیک له حالی خنکاندا بی، خو م به یادگاریانه وه هه لده واسی تا به ده م ئه و خه یالانه وه، خو م له و ترسی ته نیاییه ببویم.

ئه وه ژیزکیکه، هیدی هیدی چنگه چکوله کانی له عاردی گیرده کات و هیواش هیواش دیته پیشتی، ده نگی پییه کانی دیته گویم، ئه و جنوکه چکوله ودزیوانه م وه بیردینیتته وه که له مالاندا ده سورپنه وه..

نه نکم دیتته وه خه یال، که چون له به رده م سوپاکه دا هه لده تروشکا و دوعا ونزای ده خویند:- ئه ی جنوکه چکوله کان، سیسرکه کان بخون، دوايان بپرته وه..

له شوینیکی دوور، لهوسه‌ری شار، ئاسمان خه‌ریک بوو پروناک ده‌بووه‌وه، سه‌رمای سپیده ختووکهی گۆناکانی ده‌دام. چاوم قورس ده‌بوون، پیلوه‌کانم ده‌هاتنه‌وه یه‌ک. وه‌کو توپ گرمۆله بووم، چه‌رچه‌فه‌که‌م دا به‌سه‌رما. ده‌یسا چ ده‌بی با بییت!

نه‌نکم له خه‌وی هه‌ستاندم. به‌دیارمه‌وه وه‌ستا‌بوو، چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌سه‌رم لابرد، گوتی: - رابه! سه‌رماته؟ ئی، ترسایت؟

- ئه‌ری، ترسام. به‌لام به‌که‌س مه‌ئی، پیویست نا‌کا که‌سی دی به‌مه بزانییت.

به‌سه‌رسامی پرسى: - چ قه‌یدیه! ئه‌گه‌ر ترس نه‌بی، ئازایه‌تی هیچ بایه‌خیکی نییه، ئه‌وه نایه‌نی خۆتی پیوه رابنه‌یت.

به دوو قۆلی بو مال زقرینه‌وه، له ریگا به میهره‌بانی گوتی:

- ده‌بی به‌خۆت هه‌موو شتی‌ک تا‌قی‌که‌یته‌وه چۆله‌که‌که‌م. ده‌بی بوخۆت هه‌موو شتی‌ک فی‌ر بیت، ئه‌گه‌ر به‌خۆت نه‌ینییه‌کان که‌شف نه‌که‌یت، که‌س نایه‌ فی‌رت بکات.

بو ئیواری، بووم به قاره‌مانی گه‌ره‌ک. هه‌ر خه‌لک بوو لی‌یان ده‌پرسیم:

- باشه، ترسناک نه‌بوو، نه‌ترسایت؟

من به‌رسقم ده‌دانه‌وه: - با، ترسناک بوو، ئه‌ی مانای چی!

ئه‌وان سه‌ریان ده‌له‌قاندو ده‌یانگوت: - ئه‌دی پی‌مان نه‌گوتی!

ژنه دوو‌کانداره‌که هه‌لیدایه وگوتی:

- که‌واته ئه‌وانه‌ی ده‌لین کالینینی پی‌ریان به‌ خاک نه‌سپاردووه، درۆ ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ر راست بوایه و به‌ خاکیان نه‌سپاردبوایه، ئه‌م بسته منداله نه‌یده‌توانی شه‌و له‌وینده‌ر روژ بکاته‌وه، خوا ده‌زانئ پی‌ره راوچی چ به‌لایه‌کی به‌سه‌ریا دینا.

لودمیلا، به‌ کونجکاوی و دل‌به‌ندییه‌وه لی‌ی ده‌روانیم. ته‌نانه‌ت هه‌ستم ده‌کرد باباشم، زور دل‌ی به‌م سه‌رکه‌وتنه‌ی من خۆشه. ته‌نیا چورکا، چاوی پی‌مدا هه‌لنه‌ده‌هات و به‌ خه‌مباریه‌وه ده‌یگوت:

- ئه‌م کاره بو ئه‌و ئاسانه، نه‌نکی جادووبازه، جادووی به‌ سه‌را خویندووه.

(٤)

کولیای برام به‌ره‌به‌ره ده‌یدایه‌ کزی، ریک وه‌کو ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی له‌گه‌ل هه‌لاتنی خۆرا ئاواده‌بوون. من ونه‌نکم و ئه‌و له‌ عه‌ماریکا له‌ سه‌ر کۆمه‌لێک دار وته‌خته‌دا که‌به‌ جله‌ شر داپۆشرا‌بوو، ده‌خه‌وتین. خاوه‌ن ماله‌که‌، به‌ تیغه‌ دیواریکی له‌ ته‌خته، عه‌ماره‌که‌ی مه‌ی له‌ کولانه‌ مریشه‌کانی جیا کردبوونه‌وه. شه‌وان له‌ فەدق‌دو باله‌ فری‌ی مریشه‌کانی تیرو پر خه‌ومان لی‌نه‌ده‌که‌وت و به‌ره‌به‌یانینی زووش له‌ده‌نگی زه‌لامی که‌له‌بابه‌ زی‌رینه‌که‌ی وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتین.

نهنكم، هه موو به يانويهك كه راده بوو، به پوخساري خه والوه وهو له بن ليوانه وه ده يگوت:- وهى
دهردم ليدايته، هه يوانى پيس... دهك سهرت به برين بچيته!

منيش راده بووم، نه مده توانى بخره موه وه، هه تاو له درزى تيغه ديواره تهخته كه وه، دهيدا له
جيگا كه م، گه رديله ي زيويى توژه كه، له نيو لووله تيروژه كه دا، سه مای ده كرد، سه مای ئه و
وشانه ي بير ده خسته موه كه له ناو حيكايهت و ئه فساناندا به رچاو و بهر گوييم ده كه وتن. مشكان،
له به ينى داروته خسته كاندا ته راتينيان ده كرد، ميرووى ئامال سوورى بال نه خشين، فرکان فرکان
ئهم سهر و ئه وسهريان ده كرد جي گوركينيان ده كرد.

هه نديچار، بو ئه وهى له بوئى بوگه نى ريقنه مريشكان ده ريباز بم، له عه ماره كه وه دهر ده كه وتم و
ده چووم بو سه ربان و له وينده ره وه به كه مالى ئاره زوو ده مپروانيه مال دراوسيان و ئه و
خه لكانه م ده بينى، كه راده بوون، هيشتا خه و بهرى نه دا بوون و ته مه ل و بيتا قهت ده هاتنه
به رچاو.

سهرى بوئى " فرمانوف " ي ده ريانوانى هه ميشه مه ست له بهر په نجه ره يه كه وه به ديار ده كه وي،
چاوه خه والوو و ئاوساوه كانى ده برپيته هه تاوه كه وه كو به راز ده مپرينى. بابام، به ههر دوو
ده ستان سه ره سووره كه ي ده گري به هه شتاو خوئى به ناو هه وشه كه دا ده كات، ده چيته بو
حه مامه كه تا به ئاوى سارد خوئى بشوات. كاره كه ر وشيفى خاوه ن ماله كه، به كه پوهه ده ندووكه
دالاشى يه كه يه وه له كوكو ده چوو. به لام خاوه ن ماله كه له كو تريكي قه له و ده چوو، په نكه سه ير
بيته به رچاو كه ههر كه سيك ده بينم، جوړه بالنده يه ك يان گيانله به ريكم وه بير ديته وه.

به يانويه كى خو ش كه هه تاو دنيا ي زيروه فشان ده كرد، به لام من فره دلته نگ بووم. هه زم ده كرد
بچه ده شت، به ناو كيلگه كان بكه وم، هه وايه ك بگوړم و بايه كى بالى خو م بده م. ماويه ك به
ته نيا له گه ل خو م دا بريم. به يانويه كى خو شه، به لام من دلنيا بووم كه خه لكى ئه م روژه خو شه
ده شيوين و نايه لن به دل مه وه بنووسيت.

جاريك كه له سه ربان راکشابووم، نهنكم به ئه سپايى گازی كردم وبه سهر ئامازه ي بو
تهخته خه وه كه كرد وگوتى:- كولىا مردووه.

منداله ي دامو وبه له نغاز سهرى له سهر باليفه كه داخرى بوو، كه وتبووه سهر هه سيره كه،
به دهنى شين هه لگه رابوو. كراسه كه ي هه لكشابوو، ورگه ئاوساوه كه ي و لاقه باريك وخوار
وخپچه كانى به دهره وه بوون. هه ردووده ستى به سهر پاشه ليه وه گير سا بوونه وه، وه كو ئه وهى
ته قه لا بدات كه هه ستيت. سهرى كه ميك به سه رشانيا خوار بوو بووه وه.

نهنكم ده ستىكى به قزيا هينا وگوتى:

- سوپاس بو خوا كه نه جاتى بوو، كه ي ئه وه حال بوو كه ئه و منداله به سته زمانه ي تيا بوو!؟

بابام، به تهپهتهپ، وهکو ئهوهی برهقسیت هات، به پاریزهوه دهستی خسته سهراچاوه نوقاوهکانی کولیا. نهنکم هاواریکرد:- بهو دهسته پیسانه، دهستی تیوه مهده جاری برۆ دست بشو.

بابام بۆلاندی:- تو تهمهشا، هاته دنیاوه، ژیا، خواردنی خوارد و پاشان..

نهنکم قسهکهی پیپیری:- ئهوه چیته، وراوه دهکهی، ئاگات له دهمت بی..

بابام، مۆرهیهکی لیکرد وچوو بۆناو ههوشهکه. گوتی:

- من پارهی کفن و دفنهکهیم نییه، خۆت چۆنی تهگبیر دهکهی بیکه. چی لیدهکهی، بیکه!

- شر شیتی نهگبهت!

من له مال وهدهرکهوتم، شهوئ گهپامهوه. سبهی بهیانی کولیا بهخاک سپپردرا. من نهچووم بۆ کلپسا، تا رپورهمی جهنازهکه ئهجام درا، من به دیار قهبرهکهی دایکمهوه رۆنیشتم. لهگهڵ سهگهکهما ولهگهڵ بابی یازدا لهویندهر دانیشتم. بابی یاز له ههقی ههلهکنندی گورهکهدا، پارهیهکی کهمی وهرگرتبوو، منتهی ئهوهی دهکرد ودهیگوت:- مادامیکی ئیوه دهناسم، قهیدئ ناکات خاترتان دهگرم، دهنا ههرکهسیکی دی بوايه له رۆبلیک کهمترم لیوه نهدهگرت.

که روانیمه ئهوه کونه زهردهی که بۆنیکی ناخۆشی لیدههات، چاوم به چهند تهختهداریکی رهشهوهبووی نهمسار کهوت. به بچووکتین جووله، لم وزیخی کهنار چالهکه دهپژایه ناو چالهکهوه. من به ئاقهست دهجولامهوه تا لمهکه برژیته ناو چالهکهوه و تهخته رهشهکانم، که دلم لییان تیک ههلهدههات، لهبهراچاوم ون بکات.

باوکی یاز، بهدهم کیشانی سهبيلهکهیهوه گوتی:- وامهکه کورۆ.

نهنکم به خو و تابووتیکی سپی بچووکهوه هات. "پیاوه بۆگهنهکه" خوئ ههلهدایه ناو چالهکهوه، تابووتهکهی له دهستی نهنکم وهرگرت و لهسهر تهخته رهشهکان داینا، دووباره له چالهکه هاتهدهرئ، ئیدی به بیلچه و به پییان کهوته پرکردنهوهی چالهکه، دووکه له سهبيلهکهیهوه بهرز دهبووهوه. بابام و نهنکم بهبیدهنگی، بهبی ئهوهی چ قسهیهک بکهن، یارمهتیاں دهدا. نه قهشهی لیوو نه سوالکه و گهدا، تهنیا ئهوه چوارکهسه بووین، لهناو چره خاچستانیکی بی کوتاییدا.

وهختایهک نهنکم کرپی گۆر ههلهکنهکهی دا، بهگلهبییهوه گوتی:

- بهلام تو ویرای ئهمهش روحی کچهکهمت ئازاردا!

- چارم نهبوو. لهگهڵ ئهوهشدا، توژیک گلم له دراوسیکانی دزییهوه، خراپ نییه، کهسمان ئازار نهدا.

پیره ژن، به سهر گۆره که دا دانه و بییه وه، که میک گریا و یهک دوو ههنسکی هه لدا. ئه و جا که وته پری، میرده که ی که پالئوییه کی شر و شه پریوی له به ربوو و کلاوه که ی هی نابوو ه سهر چاوانی و دیمه نیکی یه جگار دزیوی پهیدا کردبوو. دوی که وت، له نا کاوا پیشمان که وت و به دهم بۆله بۆله وه گوتی:- رهنج به خه سار خو مان، وه کو ئه وه وایه ههرچی دانه ویله مان هه یه، به زه ویه کی به یاره وه مان کردبی..

به هه لته ک هه لته ک پیشمان که وت، له قه له ره شیکی پیر ده چوو.

له نه نکم پرسى:- مه به ستی چیه، چی گوت؟

نه نکم گوتی:- خوا ده زانی مه به ستی چیه، خوشی نازانی چ ده لی، وازی لی بی نه، ئه و بیر کردنه وه ی تاییه تی خو ی هه یه.

دنیا گهرم بوو، نه نکم به کاوه خو پری ده کرد، لاقی له لمه نمساره که رۆده چوو، ههر تا و ناتاوی ده وه ستا و ئه و دلۆپه ئاره قانه ی ده سپری که به رو خساریه وه ده دره وشانه وه.

دوی بیر کردنه وه یه کی زۆر زاتمان وه بهر خو نا و پرسیم:

- نه نه، ئه و ته خته ره شانیه ناو گۆره که ی، تابووته که ی دایکم بوو؟

به خه مینییه وه به رسقی دایه وه:

- به لی، ئه و گۆر هه لکه نه زۆر که ره، هیشتا سالیک به سهر مهرگی قاریادا نه بووریوه، قه بره که ی هه وای کی شاوه و جه نازه که ی رزیوه، هی ئه وه یه که به لم پری کردوو ته وه، لم ئاو کی شه. گل با شتره، ده بوایه به خاک و خو ل پری بکردباوه.

- یانی هه موو که سیک ده رزی، ته نیا پیغه مبه ر و وه لیان نه بییت.

- تو قه ت نارزیت!

راوه ستا، کلاوه که می که به سهر مه وه خوار بوو بوو، بۆ راست کردمه وه و گوتی:- بیر له و شتانه مه که وه، تو هیشتا مندالی کورم، تیده گه ی؟

به لام له دلی خو دا گوتم: "به راستی مردن ترسناکه، چه ند رقم له مردنه!" له ناخی خو ما ئازارم ده چه شت.

که گه بی نه ماله وه بابام سه ما وه ره که ی پی کردبوو و سفره ی ئاماده کردبوو، گوتی:- دنیا گهرمه، با چایه ک بخوینه وه، له چایه که ی خو متان بۆ لی ده نه م، ههر دوو کتان ده عوه تی چای منن.

چوو به لای نه نکمه وه، ده ستیکی به شانیا دا و گوتی:- چ ده لی ژنه که؟

نه نکم ده ستی ته کاند او گوتی:- چ بلیم؟

- بزانه، خوا له مه رازی نییه، یهک بهیه کی ئەندامانی مالباته کهمان دهباته وه. ئەمه جوړه سزایه که، ئەندامانی خانه واده ده بی وهکو ئەنگوستی یهک دهست یه کگرتووبن..

زۆر له میژ بوو، گویم لینه بوو بوو که به و نهرم و نیانیه قسان بکات، گویم بو هه لخت، به ئومیدی ئەوه بووم که ئەو قسانه خه مه کانم بره وینیته وه و بکاته کاریک که ئەو چاله زهره و تهخته رهش و نمسارانهم له بیر بچیته وه.

به لام نه نکم به تووندی قسه که ی پیبری:

- به سه پیاوه که له وهتای هه ی ئەم قسانه دووبار ده که یته وه، به عه مراتت یارمه تی که سیکت داوه؟ له وهتای هه ی وهکو چۆن ژهنگ له ئاسن ده دات و ده پزینی، به و ئاوايه ده مان خویت.

پیره میرد، کوکه یه کی کرد، ته مه شایه کی ژنه که ی کرد و بیدهنگ بوو.

ئیواری، له بهر ده رگای هه وشه دا، به دوورودیژی واریقاته کانی سه رله به یانیم بو لودمیلا گپرایه وه، وام هه ست کرد، قسه کانم هه یج کاریکیان لینه کرد.

گوتی:- مرؤف به هه تیوی بز ی باشتره، ئەگه ر داک و بام بمرن، خوشکه که م به برایه که م ده سپیرم و بوخو ده چمه کلنسیایه ک و بو هه تاهه تایه ده بم به ره به نیته، له وه زیاتر چیم له ده ست دیت؟ به م لاقه شه له وه نه ده توانم شوو بکه م. نه ده توانم کاریک بکه م. ئەگه ر شووش بکه م مندا لکانم شهل و نو قسان ده رده چن.

وه کو هه ر ژنیکی کو لان و گه ره که که مان، ئاقلانه و به جدی قسه ی ده کرد. به لام له و ئیواریه به دواوه، ئیدی ئەو مه یله ی جارنم له سه ری نه ما، وه کو ده لئین چاره نووس لیکدی هاویر کردین، سه رقالی ژیان، به ده گمه ن ده رفه تی دیتنی ئەوی ده دام.

چه ند رۆژیک دوا ی مردنی کولیا ی برام، بابام پی پی گوتم:

- ئەمشه و زوو بنوو. به یانی زوو بی دارت ده که مه وه، پی کفه ده چینه لی ره وار، دار کو ده که ی نه وه.

نه نکم گوتی:- منیش گژوگیا کو ده که مه وه.

- لی ره واری سپیدار و کاژان، که هه ر سی چوار کیلومه تریک له گه ره کی خو مانه وه دوور بوو، پر بوو له لقی شکاو و چل و چپوان. له ئالی روبرای ئوکاوه تا نزیکه ی ده کیلومه تران ده رپویی، له سه مه ته که ی دییه وه، تا شا ریگاکه ی موسکو ده رپویی. گومه زیکی ره شی دار کاژان، به سه ر هه موو ئەو گیا وچل وچپوانه وه خو نوینی ده کرد. ئەم لی ره واره گه وره یه به " یال و بز ی سا قیلوف " به ناوبانگ بوو.

ئهم هه موو سه روته و سامانه هه ی کو نت شو قالوف بوو، که به باشی پاسه وانی لینه ده کرا، خه لکی کونافینو، به مولکی خو یانیان ده زانی و به رده وام لقه وشکه کانیان ده برییه وه و سوودیان له گیا

و سهوزه جاته کانی ده بینی. هرکه پاییز داده هات، خه لکی به تهور و گوریسه وه پرویان ده کرده نه و بیسه یه و دار و قه لاشکه ریان بو و هرزی زستان خرده کرده وه.

ئیمه، به سی قوئی سپیده زوو، به ناو سهوزه زارانی ئاونگ گرتوودا که له بهر تیشکی هه تاوا وه کو زیو دهره وشایه وه، به ره و بیسه که که وتینه ری. به سه متی چه پی ئیمه دا، هه تاوی خاوی پروسیا به سه ر پوباری ئوکاو به سه ر بناری سوورباوی زورگ وه له ته کانی دیاتلوف و به سه ر شاره سپیه که ی نیژنی نوفگوردی پر باخ و باخات و گومه زین زیپین داده خزی و دنیای زیپوه شان ده کرد. شنه بایه کی فیئکی خه والو، له قوئی پوباری ئوکاو ده هات. ئیدی خونچه گولان، له ژیر قورسای شهنم و ئاونگدا، به لق و پوپانه وه سه ریان خواربوو بووه وه، لاولاوی کیوی و هه زار رهنگ به که ناری جاده که دا داده خزین. گوله میخه کان، گولی کیوی وه کو ستیرانی قرمز به سه ر چیمه ن و سهوزه زاره کانه وه، چه سپی بوون و خونینیان ده کرد.

لیره وار که، ده هاته پیشوازیمان، دار کاژه کان به لقه بلاوه کانیانه وه، له بالنده ی گوره ده چوون، سپیداره کان له کچانی پاکیزه ده چوون. بوئی تووندی زه لکاوه کان به سه ر میرگوزاره کانددا داده خزی. سه گه که م، که شانه شانی من ریده کات، زمانه قرمزیه که ی دهره یئاوه، ناوبه ناو هه لوه سته یه ک ده کات، بوئی دهوروبه ر ده کات، حایر وحه په ساو سه ره ریوی ئاسا که ی ده له قینئ.

بابام، پالنتو کورته که ی نه نکمی له بهر کردبوو، کلاویکی کوئی بی قه راخی له سه ر کردبوو. به رده وام چاوان دهره کوئینی وله دلی خویدا بزیه که ده کات. مه گه ر هه رخاوا بزانی به چی پیده که نی، به لاقه دریزه کانیه وه پیش که وتوو، زور به پاریزه وه، وه کو ئه وه ی له شتیک بترسیت، هه نگاو ده نیئت. نه نکم کراسیکی شین و ته نووره یه کی ره شی له به ره، سه ره به ستیکی سپی له سه ری به ستوو، ئه وه نده به خیرایی ریده کات له تووایه غل ده بیته وه، من دووی که وتووم و هانکه هانکم بیکه وتوو.

تازیتر له جه نکه له که نزیک ده بینه وه بابام خوشحالتتر و سه رحالتتر ده بیئت. پر به سپیه کانی هه وا پاکه که هه لده مرثیت وله بن لیوانه وه ورته ورتیکی پچرپچر و نامه فهوم ده کات، ئه وجا له ناکاوا وه کو ئه وه ی مه ست بووبی، هه لده کاته گورانی شاد و سووک:

- جه نکه لان باغی خوان. جگه له خوا که سی دی لیره ی نه رواندوون، جه نکه ل زاده ی بایه، با هه ناسه ی فیئکی خویه. جاران که گه نج بووم، له گیگولی کارم ده کرد، ئا هه مالیم ده کرد. ئه لکسی حه یفی تو هه رگیز ئه وه نابینی که من دیتوومه. له وئ، له که ناری ئوکاو، یه کپارچه له کازیموفه وه تا موروم هه ر هه مووی جه نکه ل و بیسه بوو! یان له پشت قولگاوه - لیره وار و دارستان تا چپایه کانی ئورال دهرویی! به راستی دیمه نیکی ئه فسووناوی بی کو تایی بوو!

دایپیرم ژیراوتیر سهیری دهکرد وچاویکی لهمن دادهگرت. پیره میرد بهر قهدی برآوی درهختیک دهکهوئ و رپت دهبات، بهزهحمهت خوئی دهگریتهوه و له کهوتن دهخهلهسیت. چنگی وشهئ وشک له زاری دهپزی، قسهکانیم هیشتا لهبیر ماون، له یادگه مدها نهخش بوون.

- بهلهمیکی گهورهئ پر له زهیتی گوله بهرپوژهمان رادهکیشا، جهژنی ماکار بوو، بهلهمهکهمان له ساراتوفهوه بو بازار رادهکیشا. چاودییریکمان بهسهروهوه بوو ناوی کیریللو بوو، خه لکی شاری بوریک بوو، کابرایهکی تاتاری خه لکی " کازیموف " مانش لهگه لدا بوو، دروم نه کردبی ناوی عهساف بوو. وهختایهک گه یشتینه گیگولی، ره شه بایهکی به ترهف هه لیکرد، دیوی ده دا به عاریدیا، ناچار لهنگه رمان خست، هه موو شپرزوه و ماندوو خو مان گه یانده که ناره که، تا شوربایهک لیبنهین، هه یقی پینج بوو.

قولگا، نه وهنده پان بوو له ده ریا دهچوو. شه پو ل به شه پو لی دهگوت به ولواوه، له دووره وه له پو له قاز وقوو دهچوون، که پو ل پو ل به ره وه ده ریا قه زوین دهچوون. شاخهکانی گیگولی، سهوزی به هاری له تو وایه سه ر له ئاسمان دهسوون.

هه ورین سپی، به سه ریا نه وه لهنگه ریا ن گرتبوو، هه تاو عه رد و به ردی زیروه شان ده کرد. به وجوره پیشوومان دا، به و دیمه نه جوانانه زاخوی چاومان دا، ئوخزن له دل و دهروونمان گه را. روباره که هه وایه کی سارد و ناخوشی هه بوو، به لام کهش و هه وای که ناره که فینک و خوشبوو. هه وه لی شه و بوو، کیریللو له جی خوی راپه ری، کابرایه کی توونده ته بیعه ت بوو، گه نجیش نه بوو، یانی ته مه نیکی هه بوو، هه ستا، کلاوه که ی توور دا وگوتی: " کورینه من له ئیستا به دواوه هیچی ئیوه نیم، نه ئاغاتانم نه نوکه ر. بوخوتان به بی من برؤن! من ده مه وئ بدمه نه وه جهنگه لانه! "

هه موو واقمان ورما، شتی وا چو ن ده بی، ئاخ ر نه مه قسه یه؟! ئاخ ر نه وه به نه مری نه رباب له مه به رپرسه. ناتوانین به بی به رپرس برؤین، خه لکی به بی سه ر هیجیان پینا کریت. هه لبه ته کاری ئیمه له سه ر قولگا بوو، به لام له گین بوو ریگا گوم بکهین.

به شه رش بوونه وه ریکی نارپه سه نه، چو ن له کاتی وادا هاوریکانی به جیدیلیت! ئیدی ترسمان لی نیش ت. به لام کابرا سوور بوو له سه ر بریاری خوئی: " ته واو، به سه، نامه وئ له وه ی پتر له سه ر نه م ژیا نه به رده وام بم و چاودی ری ئیوه بم. ته واو ده ده مه نه وه جهنگه ل و لی ره واره! " ئیدی خه لکانیکیان له گه ل بوون، رایان وابوو، لی بدهن، ده ست و لاقی به سه تنه وه، خه لکانیکی دی هه بوون، پشتیوانیان ده کرد وه مان بیرکردنه وه ی نه وه یان هه بوو، له م کاته دا به له مرانه تاتاریه که هه لیدایه و گوتی: " منیش له گه لیا ده روم! ته واو به جیتان دیلم! " نه مه زور خراپ بوو، نه رباب، هه قی دوو سه فه ری به له مرانه که قه رزداربوو، هه نووکه له نیوه ی سه فه ری سییه مده بووین - نه مه بو نه و روژگاره پارهیه کی زور بوو. ئیدی مشت ومر و گه نگه شه یه کی زورمان که وته بهینه وه، هه راوه نگامه تا درهنگانی شه و به رده وام بوو، له گه ل تاریک بوونی شه وا

حهوت نهفه رمان رۆببشتن و بهتهنئ به جیبان هیشتین نزیکه ی پازده شازده کهسیک ماینه وه،
ئه مهش کهتنی بیسه وجهنگه ل!

- باشه ئه وانه چوون تا ببنه چهته و ریگر؟

- ببنه ریگر یان پارسا و ته رکه دنیا. ئه و زه مانه خه لکی بیریان له م شتانه نه ده کرده وه.

نه نکم، نیشانه ی خاچی کیشا.

- ئاه، خودای بانی سهر! که ئینسان بیر له به شهر ده کاته وه سهری ده سوپمی، چ نه گبه تیکه ئه م
به شهره، ئه وه ی ئه قل ناییری له به شهر ده وه شیته وه!

- خوا ئه قلی به به شهر داوه، ده بی خیر وشهری خو ی بزانییت.

له ریگه یه کی زه لکاوی به قور ولپته وه، به نیوان دوو سپیدارا خو مان به لییره واره که دا کرد،
بیرو که یه کم به میشکا دیت و له دلی خودا ده لیم چه ند خوشه پیاو وه کو کریلوی خه لکی بیورک بو
هه میسه بداته لییره وارن. هه ر هیچ نه بی له وئ ئه م هه را و هه نگامه یه نیبه، شهر و ئاژاوه
نیبه، که س به دمهستی ناکات، بار سووک و سهر سه لامهت بوخوت ده ژی، هه موو شتیک له بیر
ده که ییت، خوته و بو له ی بابات، گوپی دایکت و هه ر خه م و په ژاره یه کی ژیان له بیر بکه ییت.

که ده گه ینه، پانتاییه کی وشکانی نه نکم ده لییت:- با دانیشین شتیک بخوین!

هه ندئ نانی جو، ته ره پیاز، خه یار، خو ی و توژی په نیری خو مالی، له تووره که یه ک ده ردینییت.
بابام به ته ریقیه وه ته مه شای ئه و شتانه ده کات وله بن لیوانه وه به شهر میکه وه ده لییت:

- خه جالهت خو م، خو من هیچم له گه ل خودا نه هینا وه!

نه نکم ده لییت:- ئه مه زوره به شی هه رسیکمان ده کات.

له ژیر دارکاژیکی قه د ئه ستووری به رزا داده نیشین. بو نی که تیره له هه موو لایه که وه دی، نه رمه
بایه ک له کیلگه کانه وه هه لده کات و گیایه کان ده خاته که رویشکه. پی ره ژن، به ده سته بو ره کانی
هه ندئ گیای زوانه به رخه و گیای قه شه یوحه نا و پوه کی شفا به خشی دیکه ی کرد و که وته
ستایشی نوژداریان.

بابام، ده وه نان ده برپته وه و داوام لیده کات، هه ره موویان بگوازمه وه و له یه ک شویندا کو یان
بکه مه وه. به لام من به بیئه وه ی بیلم ئه و پی بزانی، دووی نه نکم ده که وم و خو م به قولایی
لیره که دا ده که م، نه نکم به نیو دره خته به رزه کاندایه پی ره ی، ناوبه ناو به سهر چل وچیوه وشک
و به ره کاژه کاندایه نه وپته وه و له به رخوه قسان ده کات:

- ئه مسال، دنیا وشکه، کارگ و قارچک که م ده بن، ئه ی خوی بانی سهر، تو به نده کانی خو ت
له بیر کردوه! ئاخر قارچک و تووترک خواردنی هه ژاران و نه دارانه.

من، به بی ئه وهی ورته م لیوه بی، له دووی ئه وه ده پویشتم، به گویره ی توانا هه ولده ده م نه مبینیت. نامه وی قسه کانی له گه ل خوا و قورباقه و پوه کاندای بپریم. به لام وی پرای ئه وه ش هه ر ده مبینی.

- بابات به جیهیشت ها؟

کرنویشیکی بو زهویه ره شه که، که به جو ره ها پوه ک پازابووه و برد و، گوتی، کاتی خو ی، زور زو، خودا له به نی به شه ران تووره ده بی، لیان ده چی به قینا، لافاو یک ده نی ریت و هه موو گو ی زهوی غه رق ده کات. به لام دایکه پاکیزه که ی، له کاتی گونجاوا، هه موو تووه کان کو ده کاته وه و له زه میله که یا ده یان شاریته وه. دوی ئه وه ی له هی و لافاوه که ده نی شیته وه ده چی ت بولا ی هه تا و و پی پی ده لیت: " هه تاوی میهره بان، سه رانسه ری زهوی وشک بکه وه! هه نگ ی به شه ر له چاکه ی تو ده رنا چن و هه تا هه تایه گو رانیت پی دا هه لده لین. " به و ئاوی هه تا و زهوی وشک کرده وه، پاکیزه هه موو ئه و تووانه ی که شار دبوونیه وه، له زهویا داده چی نی. که خودا ده بین ی، زهوی دووباره به پوه ک و گیانله به ران و به شه ران خه ملیوه و ئاوه دان بووه ته وه، ده پرسیت: " کی، پرکیشی کردووه و له ئیراده ی من ده رچووه؟ ئیدی پاکیزه ی میهره بان ئیعتزاف ده کات. خوا که چوله وانی سه ر زه مینی له بهر گران ده بیت، به پاکیزه ی پیروز ده لیت: " کاریکی چاکت کردووه، ده ست خو ش دایکه. "

چیروکه که م به دل بوو، به لامه وه جوان بوو، که میک دامام و ئه و جا به جدی پرسیم:

- باشه ئه مه راسته؟ خو پاکیزه، زور له دوی لافاوه که له دایک بووه.

پی ره زن، ده که ویته گو مانه وه، به سه رسامی ده پرسیت:- کی پی پی گوتی؟

- له قوتابخانه فی ر بووم، له کتیباندا نووسراوه.

قه ناعه ت به وه لامه که م ده کات، ده لیت:

- گو ی له و شتانه مه گره، ئه وه ی له کتیباندا نووسراوه، درویه، باوه ر به کتیبان مه که.

له به رخو وه سوو که بزه یه ک ده کات.

- نازانم ئه م گه وجانه ئه و قسانه له کو یوه دین؟ باشه ئه گه ر پاکیزه له دایک نه بووی، ئه دی خودا له کو یوه هاتووه، که س بی دایک دیته ئاراو؟

- من نازانم.

- ده بین ی، له مه کته ب ته نیا " من نازانم " یان فی ر کردوویت و ئه مه ناتگه یه نیته هیچ جیه ک.

- قه شه ده لیت پاکیزه کچی یواکیم و حه نه یه.

من ده زانم نه نکم به و قسانه ناره حه ته. چاوی تیپریم و گوتی:

- جاریکی دی ئه و قسانه بکه ی، گویت راده کیشم.

هه مديس له سهري ده پوات:

- پاكيزه له قالو به لاوه هه ره هه بووه، له پيش هه ره خه لقه نده يه كي ديكه وه هه بوو، داكي خوايه،
خوا له وه بووه، پاشان..

- نه دي مه سيح، مه سيح له كي بووه؟

نه نكم هيچ وه لام يكي پينه بوو. حابر وحه په ساو گوتي :- مه سيح؟ ئا، به ئي - مه سيح..!

من سه ركه وتوو بووم، به لام په شيمان بووم له وه ي كه به وه مه سه له لاهوتيانه ئي حراجم كرد.

به وه ته متومانه شينباوه ي ژير تاريك و رووني هه تاوه كه سات به سات پتر خومانبه قولايي
ليره واره كه دا ده كرد. ناو دارستانه كه فينك بوو، ليره وار دهنگ و ئاوازي تاييه تي خوي هه يه،
دهنگ و ئاوازيكي خه يالاوي. بولبولان ده خوين، چوله كه ده جريوين، كوكو پيده كه نن، كه وه
ده خوين، ئاوازي په ره سيلكه له برانه وه نايه ت، ته يريكي غه ريب كه " ده نووك گه وره " ي
پيده لين سه رمه ستانه ده خوين و هاوار ده كات، قورباقه ي چكوله ي سه وز له ژير پيمانه وه
به به يني دره خته كاندا باز ده دن. ماران، سه ره زه روه كانيان له نيو گيا كه وه به رز ده كه نه وه و
چاوه پرواني نيچيري خوده كه ن. له ناكاوا سموره يه كه، به دهم جيره جيري ددانه كانيه وه
به به رپيما نا درده فرتي و له پای دار كاژيكا كلكه تووكنه كه ي ئه لقه ده كات، خودايا ئه م هه موو
ديمه نه جوانانه جيبه !

كه چي به شه ره هه سووكنايي نايه وحه ز ده كات شتي زياتر ببيني ت، زياتر بچيته ناو قولايي
ليره واره كه وه.

وام ديته خه يال، له پشت دره خته كانه وه، هه ندي تارمايان ده بينم و دواي توژيك له قولايي
سه وزباوي ليره كه دا ون ده بن، ده بي پهره جهنگه لان بن، هه ندي جار ئاسماني ساف وشين به سه ر
دره خته كانه وه ده دره وشينه وه. ژير پيه كانم يه كپارچه قريزه به رد و خه نه تيلكه يه، ده لئي
مافووره و له ئه رزه كه راخراوه. بوئي جوړه ها گيا و تووترك و تووي كيوي مه ستم ده كه ن و گه لاي
به يبوون و گوله قه وان له ناو گيا كانه وه وه كو دلوپه خوين ده نوين، بوئي قارچك كه پووم
ده زووريني ته وه. نه نكم به دهم هه ناسه هه لكيشانه وه و به دهنكي به رز دوعا و نزا ده خويني ت:

- نه ي داكي پاكيزه، نه ي رو شنابي هه موو جيهان!

له تووايه، له گه ل هه موو شتيكي نيو بي شه كه دا ئاشنايه، نه وه به شيكه له بي شه كه و بي شه كه
به شيكه له. وه كو ورچيكي گه وره، به خوي دهنزي و به ويقاره وه ره فتاري ده كرد و له بن
ليوانه وه شوكرانه ي ده كرد. وه كو نه وه بوو ئارامي به ليره واره كه دا په خش بكاته وه، كه پي
به سه ر گيا و گولاندا دهنه و تيده پهره ي و من به دوويدا ده رويشتم هه ستانه وه ي گيا كانم ده بيني،
هه ره له خومه وه زور شاد ده بووم.

به دهم پړگاوه بیرم له وه ده کرده وه خوزگه ده بووم به چه ته و پړگر، سه روه ت و سامانی ده وله مهنه دانی پیسکه م ددزی و به سهر هه ژاراندا دابه شم ده کرد. ههنگی هه رکه سه به شی خوی ده بوو، ئاهی دلّی ده شکا و تیر به سکی خوی ده خوارد، ئیدی به غیلی و هه سوودی نه دهما و که س وه کو سه گی هار په لاماری براکانی خوی نه ددها! و اچاکه برؤم بؤلای خوا و پاکیزه که ی نه نکم و هه موو راستیه کانی ژیانی هه ژاران و بینه وایانیان بؤ بگپرمه وه. ئه وه بیان بؤ بگپرمه وه که وهختی مرؤف، هاونه ژادی خوی له ژیر له لانی زهر دباوی بوگه ندا ده شاریته وه هه ست به چ ئازاریک ده کات؟ که چؤن دنیا پره له نه هه قیانی زیاده و ناپیویست! ئه گهر پاکیزه ی بیگهر د باوه ری پیکردم و قه ناعه تی به قسه کانم کرد، ههنگی داوای لیده که م به هره و حکمه ت و توانایه کی ئه وتؤم بداتی که هه موو ئه م بیادی و ناهه قیانه له دنیا دا نه یه لم، که هه موو خه لکی به گویم بکه ن و باوه ر به قسه کانم بکه ن، ههنگی باشتین پړگا بؤژیان ده دؤزمه وه! راسته هیشتا مندالم، به لام چ قه بیدیه؟ خو مه سیح یه ک سال له ئیستای من گه وره تر بوو، که خه لک و خوا، ئه قلمه ندان، له په رستگه که یدا ده وریان دا و گوئیان له قسه کانی ده گرت.

جاریکیان به راده یه ک له م جوړه بیرانه م رؤچو بووم، که که وتمه چالکی قووله وه، پشتی سه رم بریندار بوو، لایه کم که وت به چله داریکی وشکا و به ته واوه تی روشا. له کاتیکا له ناو قورپوی چاله که دا دانیشتبووم خه ریک بوو له ته ریفیدا بمرم، هه رچیم ده کردو ده کو شا نه مده توانی له چاله که وه ده ربه که وم، نه شم ده ویست هاوار بکه م و نه نکم دلّی دابخورپی و بترسیت.. به لام جگه له هاواریش هیچ چاریکی دیکه م نه بوو.

نه نکم به هه شتاو به هاوارمه وه هات، له چاله که ی ده ره ییام و نیشانه ی خاچی کیشا وگوتی:

- سوپاس بؤ تو خودایه! به س نه بوو چاله که خالی بوو، ئه گهر ورچی، درنده یه کی تیا بوايه چیمان ده کرد..؟

به دهم ئه و خه یالانه وه روندک له چاوانی به ربوو، بردمی بؤ سه ر جوگایه کی ئه و نزیکانه، پاک شوردمی، ئیدی هه ندی گه لای له زامه کانم نا و به په رپؤ به ستی، ئازارم که میک شکا، چونکه نه مده توانی به پی بؤمال بگه ریمه وه، دیاربوو به پییان تا مال ه وه برم نه ده کرد، ئیدی بردمی بؤمالی پاسه وانی ویستگه ی قیتاره که.

له و رؤژه به دواوه، ته قریبه ن هه موو رؤژی به نه نکم ده گوت:- بابچین بؤ لیړه وار!

زورجار به گوپی ده کردم، ئیدی به و شیوه یه، هه موو هاوینه که وتا کوتایی پایزمان له بیسه که دا، به دهم کو کردنه وه ی سه وزه وات و توتپرک و کارگ و گویران برده سه ر. ئیدی به وجوره هه م خؤمان ده مان خوارد و هه م نه نکم لیی ده فروشتن و به پاره که ی ژیانی خؤمان دابین ده کرد، هه رچه نده هیچ خه رج و ئه رکیکمان له سه ر بابام نه بوو، که چی به رده وام، وه کو پیره ژنی دؤ پړاو، هه ر ده ی بؤلاند:- مشه خورانی میمل!

لییره وارەکه، ئارامی و دلنیا ییبه کی خوۆشی به دل و دەر وونم دە به خشی، ئەم ههسته، هه موو ناخوۆشی و کاره ساته کانی له بیرم ده برده وه، ئوۆخزنی له دل و دەر وونم ده گپرا. له هه مان کاتدا خه یال هه لی ده گرتم، ده یخسته مه سه ربالی خوۆ، هه ردوو هه ستوکی ژنه فتن و بیناییم هه ستیار ده بوون، یادگه م ده ژیا یه وه، که وشه نی خه یالم به رین ده بوو.

ئیدی نه نکم نمونه و ئایدیالی بالای من بوو، له هه موو کاتی زیاتر دل به ندی بووم. هه میشه به نمونه کی بالتر له خه لکانی دیکه م ده زانی، به قه ناعه تی من نمونه ی هه موو چاکی و زانیاریه کانی سه رپووی زه وی بوو، تا گه وره تر ده بووم، زیاتر دل به ندی ده بووم، ئەو به خوۆشی، به کرده وه، ئەو قه ناعه ته ی له لام ده سه لماند و ده چه سپاند..

شه ویکیان که له قارچک کردن ده گه پراینه وه، که گه یشتینه قه راخ بی شه که، نه نکم پوۆنیشت تا پشوویه ک بدات. من ئەمه م به هه ل زانی، خیرا خوۆم به بی شه که دا کرد، تا چه ند کارگیکی دیکه وه دوۆزم. له نا کاوا ده نگه نه نکم هاته گوۆ. سه رم هه لپری، سه یرم کرد له که نار پریگا که دانیشتوو و کارگه کان پاک ده کات. سه گیکی تووکنی له ر ولاوازی بوۆره قنه، زمانی دهره ینا بوو و به دیارییه وه وه ستا بوو. نه نکم قسه ی له گه ل سه گه که دا ده کرد ولیکدا لیکدا ده یگوت:

- برۆ، لییره برۆ. خوا به هاناته وه بیته.

قالیوک، ماوه یه ک له وه پپیش سه گه که می ژه هر خوارد کرد بوو. بیرم له وه ده کرده وه که ئەم سه گه رابگرم و بیکه م به هاوړی خوۆم. به هه شتاو بو سه ر جاده که پوۆیشتم، که نزیک بوومه وه، سه گه که به بی ئەوه ی ئاوړ بداته وه، به جوړیکی سه یر پشتی بو کووړ کردمه وه. نیگا سه وز و ئاگرین و، چاوه برسیه کانی برییه من. هه نگه کلکی له گه لوۆزی ناو خوۆ به ناو لییره که دا کرد. پریکردنه که ی له پریکردنی سه گ نه ده چوو. فیکه یه کم بوکیشا، به لام ئەو له جیاتی بگه ریته وه، خیراتر خوۆ به نیو چه ر دارستانه که دا کرد وله چاو ون بوو.

نه نکم به ده م زه رده خه نه وه پرسی:

- ئەوه ت بینی؟ هه وه لجار وامزانی سه گه، به لام که بو جاری دووه م ته مه شام کرده وه، به سه ر وگه ردن و که لبه کانی زانیم گورگه. ترسام. له دلی خوۆدا گوتم: "ئییستا که گورگی، برۆ، شه یرم لی لابه " خوۆشه ختانه گورگان له هاویناندا خه ته ر نین.

نه نکمه قه ت له لییره که دا ون نه ده بوو، هه رگیز پریگای گه پانه وه ی لی گوم نه ده بوو. هه ر به بوۆنی پوه ک و گیاکاندا ده یزانی چه جوۆره قارچک و کارگیک له وه ده فه ره ده روۆ. هه موو کاتی نا قی ده کرده مه وه، لیی ده پرسیم:

- کارگی سوور له ژیر چه دره ختیکدا ده رویت؟ چون کارگی ژه هراوی له کارگی ئاسایی جیا ده که یته وه؟ چه جوۆره کارگیک له بن گیای سه ر خه سدا ده روۆ؟

هه‌ربه شوینه‌واری چرنۆکی سه‌رقه‌دی دره‌ختاندا، هیلانه سمۆرانی ده‌دۆزییه‌وه، ئیدی به داره‌کاندا هه‌لده‌زانام و هه‌رچی گوێزیکیان بۆ زستان ده‌شارده‌وه، هه‌ره‌موویم ده‌ردینا. جاری واهه‌بوو یه‌ک کیلۆ گوێزم ده‌ردینا. جاریک که خه‌ریکی ئه‌م کاره‌بووم، کابرایه‌کی راوچی تاپریکی پپوه‌نام، بیست و سه‌وت ساچمه‌ی له‌که‌فه‌لی راستما خالی کرد. نه‌نکم به‌ده‌رزی و سنجاق یازده ساچمه‌ی بۆ ده‌ره‌ینامه‌وه و ئه‌وانی دی له‌گیانما مانه‌وه، تابه‌تیپه‌رپوونی رۆژ، خۆبه‌خۆ ده‌ره‌اتن.

نه‌نکم که ده‌بیینی، وره‌م به‌رزه و پیاوانه‌ ته‌حه‌موولی ئازار ده‌که‌م، له‌خۆشیا له‌ پپستی خۆی نه‌ده‌هیوری و پپی ده‌گوتم:

- ئافه‌رین بۆخۆت، به‌راستی ئازایت. ئه‌گه‌ر وا بپروات زۆر ئاقل ده‌رده‌چیت، ژیان ئه‌زمونه!

هه‌رجاری له‌ فروشی گوێز یان قارچک پارهییه‌کی به‌هاتبایه‌ ده‌ست، ئه‌و خیر وحه‌سه‌ناته‌که‌ی خۆی له‌بیر نه‌ده‌کرد و پارهییه‌کی له‌قه‌راخ په‌نجه‌ره‌ی ماله‌ه‌زاران داده‌نا. له‌ده‌می خۆی ده‌گرتیه‌وه بۆ خه‌لکانی بینه‌وا، ته‌نانه‌ت رۆژانی جه‌ژنی یه‌ک شه‌مموانیشی به‌جلکی کۆن و شپۆشه‌پریوه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد.

جاریکیان بابام به‌پرویا هه‌لشاخی وگوتی:

- دیمه‌نت له‌هی سوالکه‌رانیش خراتره، به‌راستی من شه‌رمه‌زار ده‌که‌ی.

- تو هه‌قت چییه؟ نه‌کچتم و نه‌کچه‌ عازبه‌م بۆ شوو بگه‌ریم.

شه‌ر و ده‌عوایان رۆژبه‌رۆژ زیاتر ده‌بوو. پیره‌می‌رد هه‌ر خوته و بۆله‌بۆلی بوو:

- من گوناحم له‌خه‌لکی دی زیاتر نین، به‌لام سه‌د هینده‌ی وان له‌عه‌زابام.

نه‌نکم هینده‌ی دی تووره‌ی ده‌کرد و به‌ته‌وسه‌وه ده‌یگوت:

- چ قه‌یدییه، شه‌یتان پیاوی خۆی ده‌ناسیت.

که‌به‌ته‌نیا ده‌بووین، نه‌نکم مانای ئه‌و قسه‌یه‌ی بۆ شوو ده‌کردم:

- ئه‌و پیره‌پیاوه‌ی من زۆر له‌شه‌یتان ده‌ترسیت.. ئه‌و داماره‌وه له‌ترسا پیر بووه، نابینی چۆن پیر بووه؟

من ئه‌و هاوینه، به‌هۆی هاتوچۆی لیره‌واره‌وه، که‌می‌ک بوژابوومه‌وه و تین و تاویکم تیگه‌رپابوو. له‌هاورپیکانم دوور که‌وتبوومه‌وه، وازم له‌گه‌مه‌ و کیپرکی و قیانی مندالانه و بیه‌وده هینابوو، ته‌نانه‌ت لودمیلاشم له‌به‌رچاو که‌وت.

شه‌ویکی پاییزی شه‌سته‌باران، بابام، که‌سه‌راپای له‌ئاوا هه‌لکشابوو، له‌شار گه‌رایه‌وه، له‌به‌ر ده‌رگا وه‌کو چۆله‌که‌یه‌کی له‌ئاوا هه‌لکیشراو خۆی ته‌کاند و به‌که‌ش و فشه‌وه گوتی:

- کورپه کهم، هه ی ته مه لباشی، له سبه یه وه ده بی بجیته سه رکار!

نه نکم به تووره یی پرسى :- له کوئ؟

- له لای کورپه که ی ماتریونای خوشکت.

- به راستی کاریکی باشت نه کردووه پیاوه که!

- ده که ره کهر، ئافره ت! دوور نییه له به رده ستی ئه واندا فییری نیگاکیشی ببیت.

نه نکم سه ری له به رخوئا و هیچی تری نه گوت.

هه ر ئه و شه وه لودمیلام بینی و پیمگوت له مه ولا له شارا ده ژیم. که میک ده بیره وه چوو و گوتی:

- منیش، به و زووانه بو شار ده بن، بام ده یه وئ لاقم بېرنه وه، گوايه ئه گه ر لاقم بېردریته وه، ته ندروستیم باش ده بیت.

کچولله ی داماو ئه م هاوینه ته واو باریک و بنیس بو بووو، پوخساری شین هه لگه رابوو، چاوه کانی ئه بله ق بو بوون. لیم پرسى :- ده ترسیت؟

به رسقى دایه وه :- به لئ.

به بیده نگى که وته گریان. نه مده توانی به تاقه وشه یه کیش دلنه وایی بکه م. من خوشم له ژیانى شار ده ترسام. ماوه یه که به بیده نگى له پال یه کدا دانیشتن. ئه گه ر دنیا هاوین با، داوام له نه نکم ده کرد، چوئن به کچی ده چوووه سوال، به و ئاوايه بو سوال بچووباین و لودمیلاشمان له گه ل خوئا بېردایه. ده مانخسته عه ره بانه یه کی بچکوله وه و من پالم ده نا. لئ مخابن، ناوه ندی پاییز بوو، بایه کی سارد به کوچه و کولانه کانددا ده هات، هه ور به ری ئاسمانی گرتبوو، زه وی شه قار شه قار و خه مین و خه مناک بوو.

(۵)

ئه مه جارى دووه مه که بو شار هاتووم، له مالئیکى گه وره ی سپیدام که له دوو نهوم پیکهاتووه. ماله که له تابوت ده چیت، به جوړئ دروستکراوه که خه لکئیکى زور بگریت. خانووه که تازه یه به لام جوان نییه. له بابایه کی هه ژار ده چیت که له ناکاوا میراتیکی گه وره ی پیپرابئ و ئه وه ندی خواردبئ ئینته لای کردبیت.

خانووه که ده روانیته سه رجاده که، خانووه که هه شت په نجه ره ی هه یه که ده روانه سه ر جاده. هه ر نهومه چوار په نجه ره ی هه یه و ده روانه ئه و سه مته ی که به رووکاری ئه و نهومه داده نرئ. به لام په نجه ره کانی نهومی خواره وه ده روانیته سه ر پاره وئیکى ته نگ و باریک. په نجه ره کانی سه ره وه ده روانه سه ر که ندیکى پیس و خانوویه کی چکوله که ئافره تیکی جلسوری تیايه.

هه لبه ته، هيچ شه قاميک، به مانای باوی شه قام له ئارادا نه بوو. به لکو ئه و کهنده پيسه به بهر ماله کهدا ده رۆبی، که دوو بهر بهستی تهنگ کردبووی به سی به شه وه. به دهسته چه پا و له لای قاوشی زندانیه کانه وه، چالاییه که هه بوو، خه لکی ماله که هه رچی زړو زبل و بهر ماوه و پاشماوه یان هه بوو فرییان ده دایه ئه و کهند و چاله وه. له قوولایی کهنده کهدا گولاویک هه بوو، له بهر پيسی سهوز ده چوو وه. کهنده که به دهسته راستا ده چوو وه سهر تالاو و قوپی زفیزدینی که بونیکی زۆر ناخووشی لیده هات.

ناوجه رگهی کهنده که ریک بهرانبهر ماله کهی ئیمه بوو، نیوهی پرپوو له زبل و خاشاک و جوړه ها پروه که، نیوه کهی تری قه شه دوریمودنت بوکروفسکی، کردبووی به باخ. کوشکیکی دارینی سهوزی له ناو باخه کهدا قوت کردبووه وه، هه ر که بهر دیکی به سهرا ده کهوت، تهق و هوپیکی زۆر ناخووش و ترسناکی لیبهرز ده بووه وه.

شوینیکیه تابلپی ناخووش، زبلدانیکی بوو له و گوړه.. ئیدی بارانی پاییز هیندهی دی ناخووشی کردبوو، کردبووی به قوره لیتیه کی ئه وتو که بهراز لپی دهرنه ده چوو، که به پیتته وه ده لکا به ئامان و زامان لپی نه ده بووه وه. به عه مراتم، ئه و هه موو قور و زړ و زبله مله شوینیکی و باجوو کدا نه بیینی بوو.. من که به پاکی و خاوینی مه زرا و لیره واران راهاتبووم، که ئه و هه موو زړ و زبل و سهرانگوئیکی و گوغه کهی ئه و گوشه یه ی شارم بیینی، زۆر دلته نگ و بیتاقت بووم.

له و دیوی ئه و کهنده بهرته نگه وه، چه ند شووره یه کی قاوه یی داروخا و هه بوو، که میکی دوورتر، ئه و خانوو په پرپوته م ناسییه وه که زستانی، ئه وسای شاگردی پیلا و فروشییه که بووم، تیایدا ده ژيام. نزیکي ئه و خانوو هیندهی دی پهستی کردم. بو ده بوايه جاریکی دی گرگر بیمه وه هه مان جاده و کولان؟

وهستا تازه کهم ده ناسی. جاریکی هیشتا دایکم ما بوو، له گهل برا کهیدا سهری دابووین. برا کهی به راویژیکی گه چارپییه وه ده یگوت:- ئه ندری بووه به باوک، ئه ندری بوو به باوک!

ئه م دوو کهسه به هیچ جوړی نه گوړا بوون، برا گه وره که که که پیوییه کی دهن دوو که دالاشی و قژیکی دریزی هه بوو، به پوالهت له پیایویکی باش ومیهره بان ده چوو، به لام فیکتوری برا بجووی که پوخساری له سهر و کهلهی ئه سپ ده چوو ویه کپارچه نمووس بوو. دایکیان خوشکی نه نکم بوو. ژنیکی تووره و ترپ و دم به هاوار بوو. برا گه وره که ژنی هینا بوو، ژنه کهی جوان و ئاره زوو بزوین بوو، سپیه کی ناسکوللهی شهنگولی چا وره شی چاو گه وره بوو. هه رکه خو م به ماله که یاندا کرد له پوژیکا دوو جاری پیگوتم:

- من جاریکی پالتوییه کی ئاوریشمی گولداری دوگمه کاره مانی ره شم دابوو به دایکت.

خو شم نازانم بوچی باوه رم نه ده کرد که ئه و پوژی له پوژان دیارییه کی به دایکم دابی و دایکم قه بوولی کردبی، که بو جاری دووه م ئه و قسه یه ی به گویمدا دایه وه، وه لام دایه وه:

- ئەگەر راستە و دیارییەکت داوہتی، چ پپویست دەکات ئەوہندە ی بلیتەوہ؟

وہکو کەسیک تووشی شوک بی، راپلەکی و چووہ دواوہ.

- چی چی؟ تو دەزانی لەگەڵ کیدا قسان دەکە ی؟

پوخساری سوور بووہوہ، چاوہکانی ئەبلەق بوون، ھاواری مێردەکە ی کرد، کابرا، بە راستە و پڕگالیکەوہ خو ی بە مووبەقەکە دا کرد، قەلەمیکی نابووہ پە نا گو یی. دوا ی ئەوہ ی گو یی لە ژنەکە ی گرت، بە منی گوت:- دەبی لەگەڵ ھەموواندا بە ئەدەب بی و لاساری نەکە ییت.

ئەوجا ئاوری لای ژنەکە ی دایەوہ و بە توورە یی گوتی:- بەم شتە توورە ھا تانەوہ سەرقالم مەکە!

- مەبەستت لە توورە ھا ت چیە! کە کەس وکارە کە ت..

ھاواری کرد:- کەس و کاری چی..

یە کسەر بو ژووری کارە کە ی گە پرایەوہ.

بە راستی پیم حە یف بوو ئەوانە خزم و کەس و کاری نەنکم بن. ئیدی بە تەجرە بە بۆم دەرکە وتبوو کە کەس و کار رەفتاریان دەگەڵ بیگانە دا باشتەر تا لەگەڵ یە کدیدا. چونکە یە کتر دەناسن، خالی بە ھیزو لاوازی یە کدی دەزانن، ھەرکە ھەلیان بو ھەلدە کەو ی بە یە کدا ھەلدە شاخن و بە گز یە کدا دەچن.. بیانوو بە یە کدی دەگرن و زوو زوو بە شەر دین.

وہستام خو شدە ویست. بە شیوہ یە کە ی جوان قزە کە ی بو دواوہ ھەلدە دایەوہ و دە یخستە پشت گو یچکە کانییەوہ. نازانم بو چی کابرای " ئەمە جوانە " ی وەبیر ھینامەوہ. کە پیدە کە نی لە کانگای دلەوہ پیدە کە نی. چاوہ قاوہ بییە کانی دەرەوشانەوہ و چرچ ولو چی قە راخ کە پووہ دەندوو کە دالاشیە کە ی بە شیوہ یە کە ی کۆمیدی بە رجە ستە دەبوون..

بە دەم ناسکە بزە یە کەوہ، کە ددانە ورد و سفتە کانی بە دیار دەکە وتن، پرووی دە کردە دایکی و ژنە کە ی و دە یگوت:- بەسە، واز لەم شەر و ھە رایە بینن!

خەسوو و بووک ھەموو رۆژیک شەر یان بوو، سەیر لەوہ دا بوو، زۆر بە ئسانی لییان دەبوو بە شەر. ئەم دوو ژنە لەبای بە یانییەوہ، بە قز ی گقەوہ، بە سینیگی پروتەوہ، وەکو ئەوہ ی ئاگر لە مائە کە بە ربوو بی، بە ژوورە کاندای دەھاتن و دەچوون. ھەرا وزە نایان بە در یژایی رۆژە کە نە دە بە رایەوہ. مەگەر لە کاتی فرا قین و شیودا ھەندیک کر ببوایەن، ئەوہ نە دیان دەخوارد تا مەر دەبوون، خاو دەبوونەوہ و خەو دایدە گرتن، لەسەر خوان و سفەر، گەنگە شە ی کاروباری خواردن و چیشت لیانیان دە کرد، و قسە یان لیک ھەلدە بە زییەوہ و زە مینە ی شەر خو ش دەبوو. خەسوو ھەر خواردنیکی لیبابایە، بووکی بە نارە زاییەوہ دە یگوت:

- دایکم ئەو خواردنە بە شیوہ یە کە ی دی لیدە نییت.

- مانای وایه خراپتر دهرده چییت .

- نهخیئر، زوریش باشت دهرده چییت .

- زورچاکه، کهوایه برؤ له گه ل دایکتدا بژی!

- من لیره خانم و که بیانوو مالم!

- ئەدی من چ کاره م؟

پیاوه، هه لیده دایی: - بهسه، بیبرنه وه، مردووتان مرئ، خو شیت نه بوون؟

هه موو شتیکی ئەم ماله، سهیر و نائاسایی بوو. ئەگەر بتویستبا له مووبه قه که وه، بو ژووری نانخواردن برؤیت، ده بوایه بهو ته والیته بچوکه دا برؤیت که که وتبووه نیوان مووبه قه که و ژووره که وه و تاقه ته والیتی ماله کهش بوو. بهو شوینه دا، خواردن و سه ماوه ره که بو سهر میزی نانخواردن ده برا که به راستی مایه ی نوکته و پیکه نین بوو. یه کیک له ئەرکه کانی من ئە وه بوو، هه رکاتی حه وزی ته والیته که به تال بی، پری بکه مه وه له ئاو. من له مووبه قه که دا و ریک له به رانه بر ده رگای ته والیته که ده نووستم، هه میسه سه رم به هو ی ئاگری وه جاخه که وه که به ره به ره سارد ده بووه وه گه رم ده بوو، لاقیشم به هو ی ئەو ته ورثه بایه سارده وه له ژیر ده رگاکه وه وه ژوور ده که وت، ته زی بوون. ئیدی به رله وه ی بخه وم، هه رچی شر وشیتالیک له وناوه با کو م ده کرده وه به لاقی خو م دا ده دان تا سه رام نه بییت .

هو لی میوان و پیشوازی، که دوو ئاوینه ی بالانما له نیوان په نجه ره کانی دانرا بوون، دوو میزی گه وری وه ره قبازی تیا بوو، دوازه کورسی ده سکداری تیا بوو، چه ند تابلویه کی چوارچیوه زی رین به دیواره کانی وه هه لئو سارا بوون که دیاری به شدارانی گو فاری " نیفا " بوون، به راستی خه مینی لی ده باری. به لام هو له بچوکه که هه رچه نه بریک جه م وجورتر بوو، به لام ئەویش خه مئه نگیز بوو. جو ره ها مافووری تیا بوو، پر بوو له ره فه و دو لابی پر له قاپ و ئامانی زیو بوو، قوری و کتری چای، ئەمانه به شیک بوون له جیازی بووکی. سی چرای قه واره جیاواز، که لووتکه ونموونه ی جوانی بوون. ژووری نووستن که په نجه ره ی تیا نه بوو، ته خته خه ویکی گه وری تیا بوو، چه ند کو مه دی و سه ندوقیکی تیا بوو، بو نی گه لا تووتنی رزیوی لی ده هات. ئەم سی ژووره به به رده وامی چو ل بوون، که چی ئەندامانی خیزانه که، هه ر هه موویان خزابوونه ژووری نانخواردنه که وه و، چو بوون به یه کا و ده که وتن به سه ر یه کدا. وه ستا و برا که ی دوای قاوه لتی و تیشت ریک له سه عات هه شتی ته واودا، میزه که یان ئاماده ده کرد، به کاغه زی سپی دایان ده پو شی، که ره سته ی ره سم و نیگارانیان دینا، قه له م، کاغه ز، راسته، پرگال و مه ره که بی چینیان دینا و له م سه ر و له وسه ری میزه که به رانه بر به یه ک داده نیشتن و ده سته کار ده بوون. میزه که هه رچه ند بچووک و باریک بوو، به لام پر به پری ژووره که بوو.

ئەگەر خانم و دایەنەكە، پیکەو بەهاتبانە ئەم ژوورە، بیگومان بەریەکدی دەکەوتن. فیکتۆری
برای وەستا هاواری لی هەلەستا:

- ئەری ئیو نائوانن ریکاکەتان بگۆرن، چ کاریکتان بیڕه هیه؟

خانم، بە پرویەکی گرزەو نیکایەکی میردەکی کرد وگوتی:

- قاسیا، پیی بلی هاوارم بەسەردا نەکات.

قاسیا، وەکو هەمیشە، بەرووی خوڤشەو گوتی: - ئیو ش میزەکە مەجوولین.

- ئاخر من دووگیانم و شوینەکەش ئەو نەنگە، ناتوانی لەجیی خۆت بجوولیت.

- دەیسایا، لە ئیستا بەداو دەچینە هۆلە گەرەکە و لەویندەر کار دەکەین.

بەلام ژنە ی تاین کە گوپی لەو قسە یە بوو وەکو فیشەکە شیتە چوو بە ئاسمانا وگوتی:

- لا حەولە وەلا، ئەری کەستان دیو لە ژووری پیشوازیدا کاربکات؟

لە ناکاوا، ماتریونا ئیقانوفا لەبەر دەرگای تەوالیتەکەو پەیدا بوو، دەم وچاوی لەبەر گەرمای
و هاجا کەدا وەکو چەو نەر سوور هەلگەرا بوو، هاواری کرد:

- دە تەمەشای ئەمە بکە، قاسیا تو لیرە کار دەکەیت و رەنج دەدەیت و رازیت، کەچی ئەو دەلیت
چوار ژوور بەشی تووتەلەکانی ناکات، لەتو وایە دۆتمیرە! ئەگەر نەمدیبا باوکی دەمردم لە
عەزەت دایکی!

فیکتۆر، بەو قسانە زور کەیفی هات، دەتگوت رۆنی سە ی لە قالبی دەدەن، بۆیە قزقز کەوتە
پیکەنین. بەلام وەستا لە هەمووان پەست و بیزار بوو، هاواری کرد: - بەسە! بییرنەو!

ئیدی خەسوو بەو ئاسانیە دەستبەردار نەدەبوو، بارانی جنیو وقسە ی ناشیرین بەسەر
بوو کە کەیدا دادەبارین. بوو کە ی شپشیت، خۆی بەسەر کورسییە کدا دا، دوا ی ئەو شورت و شۆ ی
لە خەسووی بری، وەکو مندال کەوتە گریان و زاری: - من دەرۆم، دانانیشم! خەریکە دەمرم!

وەستا، ویرای خوینساردی و حەوسەلەداری خۆی دەتەقیتهو:

- ئە ی هاوار، هە ی داد و بیداد لە دەست ئیو! ئاخر چۆن بەم حالەو کار دەکریت؟ چۆن بەم
شیتانەو گێرۆدە بووم! ئاخر من بە ناخیرم لە پینا و ئیو دا رەنج دەدەم. بۆ ئەو ی ئیو برسی
نەبن ئەم هەموو رەنجە دەدەم! ئاخ لە دەست ئیو!

لە هەو لەو لەم شەر و قەرەشانە دەرسام، بەتایبەتی جاریک دوا ی شەر و فەرته نەیهک،
وەستا ژن، چەقویەکی هەلگرت و بەهەشتا و خۆی بە تەوالیتەکە دا کرد و دەرگاکە ی تووند لەسەر
خۆی داخست، ئەوجار بەراستی ترسام! ئیدی ژنە ی تاین وەکو ئەو ی جنۆکان دەستیان

لیوه‌شان‌دبج، هاواری ده‌کرد ئه‌مما هاوار، به ئامان و زامان نه‌یده‌بر‌بیه‌وه. دواى بیده‌نگییه‌کی که‌م، وه‌ستا راپیکرده‌بهر ده‌رگاکه، پشتی دانه‌واند و منی گاز‌کرد:

- وه‌ره سه‌ر پشتم، شووشه‌که بشکینه و سورگی ده‌رگاکه بکه‌ره‌وه!

یه‌کسه‌ر خۆم هه‌لدایه سه‌ر پشتی، شووشه‌ی به‌شى سه‌ره‌وه‌ی ده‌رگاکه‌م شکاند، که ده‌ستم برد سورگی ده‌رگاکه بترازی‌نم، خانم به ده‌سکی چه‌قۆکه به‌ربووه سه‌ر و که‌له‌م. به‌هه‌رحال هه‌رچۆنی بووده‌رگاکه‌م کرده‌وه، وه‌ستا وه‌کو هه‌لۆ پیری دایه ژنه و بو ژووری نانخواردنی راکیشا، جه‌قۆکه‌ی له‌ده‌ستی ده‌ره‌ینا. له‌کاتی‌کا له ژووری نانخواردن دانیشتبووم و ده‌ستم به‌سه‌ره برینداره‌که‌مدا دینا، هه‌ستم کرد ئه‌و فیدا‌کاریه‌ی من له‌زیاده بوو، ده‌می چه‌قۆکه ئه‌وه‌نده کول بوو نانی پینه‌ده‌بر، چ جایی ملی به‌شه‌ر؟ هه‌روه‌ها پپووستی به‌وه نه‌ده‌کرد من بچمه سه‌ر پشتی وه‌ستا، خۆ ده‌متوانی بچمه سه‌ر کورسییه‌ک و به ئاسانی شووشه‌که بشکینه و هه‌نگی وه‌ستا ده‌یتوانی ده‌ست ببات و سورگی ده‌رگاکه بترازی‌ن و ده‌رگاکه بکاته‌وه. ئیدی له‌وه به‌دواوه، ئه‌م قه‌ره‌قه‌شه و ئازاوانه‌ی له‌م مال‌ه‌دا پروویان‌ده‌دا، نه‌ ده‌یان ترساندم و نه‌ کاریان تیده‌کردم و ده‌مزانی ده‌بی چ بکه‌م و چ نه‌که‌م.

جووته برا ئه‌ندامی تیبی کلنسا بوون، هه‌ندی‌جار به‌ده‌م کار‌کردنه‌وه، گۆرانیه‌کیان ده‌گوت. گه‌وره‌که به‌مجۆره ده‌ستی پیده‌کرد:

رۆژیک من موستیله‌که‌ی یارم،

توو‌ردایه نی‌رینه‌ی روبا‌ره‌وه

بچوو‌که‌که بو‌ی ده‌سه‌نه‌نده‌وه:

به‌و موستیله‌یه هه‌موو شادی

دنیا‌م له‌ کیسی خۆم دا

ده‌نگی وه‌ستاژن له ژووری مندالانه‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه و به ئارامی ده‌یگوت: - ئه‌وه چیتانه، شیت بوون؟ چما نازانن منداله‌که نه‌وستوو؟!

یان ده‌یگوت:

- قاسیا تو ژن و مندالت هه‌یه، ئیدی چیت داوه له گۆرانی دل‌داری، وا وه‌ختی نو‌یژه، هه‌ر بینا و زه‌نگی نو‌یژی ئیواره لی‌ی دا.

- ده‌ی چاکه، که‌واته با سه‌روودی ئاینی بی‌ژین.

وه‌ستاژن، به نار‌ه‌زاییه‌وه له‌سه‌ری رۆبی که سه‌روودی ئاینی له‌هه‌موو شو‌ینیک ناگوت‌ری‌ت، به‌تاییه‌تی لی‌ره‌دا، به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بو ده‌رگای ته‌والیته‌که‌د کرد.

وهستا بۆلهيهكى كرد:- فايدهى نيهه، ده بى ماله كه مان بگۆرين، بۆ شوينىكى دى باربكهين.

زۆرجار ئه و قسه يه يه دووباره ده كرده وه، سى دانه سال بوو هه مان ئه و قه وانه ي لى ده دايه وه. كه گويم له گفتوگو يه كانى وه ستاكانم ده بوو، هه مان ديمه ن و پرووداوه كانى دووكانى پى لاو فرۆشيه كه م بى رده كه وته وه، زۆر له يه كدى ده چوون. وه ستاكانم له هه موو كه سيك، له رى قىنگ، دراوسى، بى گانه، به گازن و گله يى بوون، خويان له هه موو خه لكى شار پى باشتتر بوو، ئىدى به وپه رى بى ئىنسا فى باسى خه لكىان ده كرد، كه س له تيغى تىژى زمانىان نه ده خه له سى، زۆرم خه فته به و ئه توار و ته بيه ته يان ده خوارد، له هه لىك ده گه رام، له و ياسا و رى سا يانه لابه م كه ئه وان بۆ خه لكىان داده نا..

كارىكى زۆرم به ملدا درابوو، ده ورى نۆكه رى مالم ده بىنى، چوارشه مموان مووبه قه كه م ده سپرى، سه ماوه ره كه و هه موو ئامانه مه سه كانم پاك ده كرده وه. پۆژانى شه ممه ده بوايه زه ميه نه ي هه موو ماله كه، به هه ردوو قالد رمه كه وه پاك بشۆم، دار بو هه موو سوپاكان بشكىنم و له شوينىكدا كه له كه ي بكه م، قاپ و ئامانه كان بشۆم، سه وزه وات بزار و خاوين بكه مه وه، ده گه ل وه ستازندا بۆ بازار برۆم و زه ميله كه ي بۆ هه لى بگرم، وه كو سه گى پى سووتا و له به ينى نانه وايى، عه تارى، به قالى و ده رمانخاناندا بىم و بچم.

خانمى گه و ره ي مالى - خوشكه چه نه باز و تووره و تروكه ي - نه نكم سه عات شه شى به يانى له خه و راده بوو. دواى ئه وه ي شلپى ئاوى به سه ر وچاويآ ده دا، هه ربه جلى خه وه وه، له به رده م ئىكو نه كه ي مه سيحدا نويزى داده به ستا وله خوا ده پارايه وه و باسى ژيانى خوى ده كرد، ده كه وته گله يى له كوره كانى و به تابه ته ي له بووكه كه ي. به راويزىكى خه مناك، ده ستى ده نوقاند و به هه نيه دا ديئا و له كانگه ي دلّه وه ده يگوت:

- خودايا، ئه ي خواى بانى سه ر من هيچم له تو ناوى، ته نيا كه ميك ئاسووده يى، تو زقاليك دلنبايى و ئاشته وايى نه بى، ئه گه ر لوتف بفرمووى و پىمى ره وا بدى نيت.

ئه وه نده ده پارايه وه وه ده لالا يه وه كه من له خه و راده بووم، و گويم بۆ نزاو دوعا گه رمه كانى راده ديئا. پۆژىكى پاييزى، ره مگ زه رد، له پشت په نجه ره ته ر و باراناويه كه ي مووبه قه كه وه له ژووره وه ي ده دا. له م سپى ده سه هۆلبه ندانه دا، تارمايى تارىكى كه سيك، دانه وييه وه و تا نزىكى ئه رزه كه كرنۆشى ديئا و نيشانه ي خاچى ده كيشا، سه رپۆشه كه ي له سه رى داده خزى و قزه بۆزه كه ي به سه رشان و مليا په خش ده بوو، ئه وىش به ده ستى چه پى په يتا په يتا سه رپۆشه كه ي به سه ربا ده دايه وه و تووره و په ست ده يبو لاند:- تو ته مه شاي ئه م سه رپۆشه ميراتيه!

لىكدا لىكدا، به ده م لاقه و پارانه وه وه ده يكىشا به نيوچه وان و شان ومل و ورگى خويدا و نيشانه ي خاچى ده كيشا:

- ئه ي په روه ردگارى ميه ره بان، ئه گه ر منت خۆشده وى، بووكه كه م بگه ر، سزاي بده. تو له ي ئه و سووكايه ته ي و بى ريزى يانه ي لى بكه وه كه ده ره هق به من ده يكات، سه د قات تو له ي لى بكه وه! چاوانى

کورپه کهم بکه‌وه، به‌لکو جه‌وهه‌ری بناستی و بیبینیّت. چاوی فیکتوریش بکه‌وه، یارمه‌تی بده، له مەرجه‌مه‌تی خوّت بییه‌شی مه‌که..

فیکتوریش، له مووبه‌قه‌که‌دا، له‌سه‌ر ته‌ختیک خوی له چه‌رچه‌فیکه‌وه پیچابوو و له غورابی خه‌ودا بوو، له ناله‌ و لاقه و پارانه‌وه‌کانی دایکی خه‌به‌ری بووه‌وه و به‌ده‌نگی خه‌والوووه‌وه هاواری کرد:

- دایکه بهم سبای سالحانه، نه خیر به‌شکراوه و نه شه‌ر، دیسان به‌زمه‌که‌یه؟ ئه‌مه تو چ به‌لایه‌کی!

ژنه‌ی تاین، له‌بن لیوانه‌وه‌وه به‌نیمچه شه‌رمه‌زاری‌یه‌که‌وه ده‌لئیت:

- ئی، ئی، ده پالکه‌وه‌وه بو‌خوّت بنوو.

چه‌ند خوله‌کیک به‌بیده‌نگی، خو‌ی پارژهند و ئه‌وجا به‌ راویژیکی کینه‌کیشانه‌وه گوتی:

- خودایه موخی به‌ده‌نی دژمنانمان وشک بکه، خوینی ده‌ماره‌کانیان بماسینه، به‌ردیکیان پی ره‌وا مه‌بینه بیکیشن به‌سه‌ری خو‌یاندا.

ته‌نانه‌ت نه‌نکیشم ئه‌وجوره نه‌فرین و تووکه ترسناکانه‌ی نه‌ده‌زانی. هه‌رکه له نو‌یژ ونزایان ده‌بووه، ده‌هات به‌ سو‌را‌غی منه‌وه‌وه ته‌کانی ده‌دام، خه‌به‌ری ده‌کردمه‌وه:- هه‌لو، رابه، خه‌وت کرد به‌چی. خو بو خه‌وتن به‌ کریمان نه‌گرتوو. سه‌ما‌وه‌ره‌که پیکه! هه‌ره ئی‌زنگ و دار بینه، دیاره چیلکه و چه‌ویلی وشکیشت ئاماده نه‌کردوو.

ئیدی تا هیزم تیایه ده‌که‌ومه ته‌قه‌لا بو ئه‌وه‌ی له بو‌له‌بو‌ل و خوته‌خوتی پیره‌ژن بخه‌له‌سیم، به‌لام کورم ده‌وی بتوانی پیره‌ژن رازی بکات. ریک له توفی زستان ده‌چیت، به‌ناو مووبه‌قه‌که‌دا دئ و ده‌چی، ده‌لئیت:- وس س س س، هه‌ی شه‌یتانی له شه‌یتان بوو! هه‌راوزه‌نا مه‌نه‌وه، فیکتور خه‌به‌ر نه‌که‌یه‌وه، ئه‌گه‌ر خه‌به‌ری بکه‌یه‌وه مه‌گه‌ر خوا بزانی چ به‌لایه‌کت به‌سه‌ر دینم! خیرا برۆ بو دووکانی به‌قاله‌که!

بو نانی به‌یانی رۆژانی هه‌فته دوو هوقه نانی گه‌نمان ده‌کپی و بایی دوو کو‌پیکیش کیکم بو وه‌ستاژن ده‌کپی. که‌له نان کرپن ده‌هاتمه‌وه جووته ژن به‌ گومانه‌وه نانه‌کانیان ده‌ژمارد و هه‌لده‌سه‌نگاند و ئه‌وجا ده‌یانپرسی:

- کوا نانیکی که‌مه، هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو؟ چیت لیکردوو؟ کوا وه‌ره ده‌مت بکره‌وه، بزاین به‌رپوه نه‌تخواردوو!

ده‌مم ده‌کرده‌وه، ده‌یانکرد به‌هه‌را:

- ئه‌وه‌تا خواردوو‌یه‌تی! شو‌ینه‌واری نانه‌که به‌ ددانه‌کانیه‌وه دیاره!

... زور دلسوزانه کارم ده کرد. پاک کردنه وه و گسکدانی مالّه که وه، شور دنی هیرباره مسه کان و، دهسکی ده رگا کانم زور لاختوش بوو. زور جار جووته که بیانوو، که ناست بوایه ن و شه ره جنیو و ده مه قاله یان نه بوایه، گویم لیوو ستایشیان ده کردم:- خوا هه لئاگرئ ئیشکه ره.

- پاک و خاوینه.

- وه ستاش چاوی تیوه یه.

- به لام زوریش گو ساخه.

- نه دی مه عنای چی، مه گهر کئ پهره رده ی کردووه؟

ههر به کیکیان هه ولیده دا به چه ترسینم بکات و به خورتنی خویم به سه ردا بسه پینئی، به لام من به نیمچه شیتم ده زانین، گویم به قسه ی نه وان نه ده دا، به رپه رچم ده دانه وه، هه لبه ته خانمی بچکوله پهی به وه برده وو، که من گوئ به قسه ی وان ناده م، بویه به رده وام به گویدا ده دامه وه:

- نه وه بزانه که ئیمه له خانه واده یه کی گه دا رزگارمان کردوویت. من جاریک بالاپوشیکی ئاوریشمی گول گویم دا به دایکت.

رپوژیک، خوام نه ما وگوتم:- چیه، خو له سه ر نه و پالتویه به زندوویه تی که ولم ناکه یت؟

قیزه یه کی ترسناکی کرد:

- نه یه رو! ته مه شا چهنه رو قائمه! دوور نییه رپوژیک له رپوژان ئاگر له مالّه که مان به ریدات!

که گویم له و قسه یه بوو چه په سام. ئاگری چی! بو ئاگر له مالّه که به ر ده دم؟

جووته که بیانووی مال، له وهخت و ناوهختا، که مه سه له ده هاته سه ر گله بیله من، شه ر و ده عوای خویمان له بیر ده برده وه و موو به به یینیانه وه نه ده چوو، له لای وه ستا شکاتیان لی کردم، نه ویش به تووندی ده یگوت:- کورم ئاقل به، راستگو و سه ر راست به، ئیشی خوت بکه و هه قی هیچت نه بی، شاباشی خوت بده و قنج هه لپه ره!

ویرای نه وهش رپوژیک که په ست بوو، به هه ر دووکیانی گوت:

- نه رئ خوتان زور باشن! ئیوه وه کو نه سپ سواری نه م منداله ده بن، هه ر که سیکی دی له جیی نه و بوایه له میژبوو هه لاتبوو، یان له برسا مردبوو!

نه و قسه یه، جووته رنی تووره کرد، که وتنه په لمه گریان. وه ستارن لاقی به عاریدیدا ده کوتا و به تووره بی هاواری ده کرد:- تو چون نه م قسه یه له به رده م نه م هه تیوچه یه دا ده که ی هه ی بی نه قل، تو ته مه شای خوت کردووه! سه یری قزی بکه! ئاخر که گوئی له م قسه یه ببیت چون به گوئی من ده کات، چون ریزم لیده گریت؟ له به رچاوی ده بم به به لمه برنج. نه وهشت له بیر بی که من دووگیانم!

دایکی به پهلمه گریانوه گوتی:

- فاسیلی، خوا دهست به بالتهوه بگری. من مردوو و تو زندوو، ئەمه پوژه که به! کار واپروات تو خوی ئەم منداله شه پ ده که ی.

جووته زن به توورپه یی وه ده رکه و تن.

وهستا ئاوری لای منی دایه وه، به تووندی گوتی:

- ته مه شا، بزانه به هوئی تووه، چ فهرته نه یه که به رپابوو، هه ی لاسار، ئەگه ر کار واپروا ناچار ده بم بۆلای باباتت بنیرمه وه، هه رواش ده که م. ئاقیبه ت ده بیت به کونه فروش.

ئهو سووکایه تیه م له بهر گران بوو، بۆیه گوتم:

- کونه فروشیم پی باشتره له شاگردی تو. تو به ناوه منت به شاگردی راگرتوو، هاتووم شتم فییر بکه ی، به لام کوا چیت فییر کردووم؟ من خه ریکی زیل رشتتم، به مه ده لێن شاگردی، شاگردی وایه؟!

وهستا، به ئەسپایی قزی گرتم، چاوی له دور چاوم بری و گوتی:

- بزانه کورۆ، تو لاساری لاسار، من ئەمه م پیخوش نییه!..

من له دلی خودا، دلنیا بووم که دهرم ده کات و ده منیریته وه بۆلای که س و کارم . به لام بو سبه ینی به خو و به سته یه ک کاغه ز و راسته یه ک و قه له میکه وه خوی به مووبه قه که دا کرد. گوتی:

- که له خاوینکردنه وه ی چه قو و چه تاله کان بووینته وه، ئەم وینه یه م بو کۆپی بکه . یان وینه یه کی وه کو ئەمه م بو بکیشه .

وینه که، بریتی بوو له رووکاری خانوویه کی دوو نهومی پر له په نجه ره و ورده جوانکاری له گه چ دروستکراو. ئەوسا له سه ری پۆیی:

- وه ره، ئەمه پرگاله، ئەندازه ی هه موو هیله کان بگره. له سه ره تا و کوتایی هه ر هیلیکدا خالیک دابنه. که خاله کانت دانان، هه نگی به راسته و قه له م ره ساس خاله کان بگه یه نه یه کدی. یه که مجار هیله ئاسۆییه کان بکیشه و پاشان بچۆسه ر هیله ئەستوونیه کان. یاللا ده سته کاربه!

زور خوشحال بووم که ئەم کاره خاوینه م پیدرا، که یه که مین قوئاغی فییربوون و شاگردیم بوو، به لام حایر وحه په ساو ده مروانیه کاغه ز و که ره سته کانی دی که هه رم له بریان نه ده کرده وه. به هه رحال، ده ست و ده م وچاوم شت و ده ستم به کار کرد. هه وه لجار هه موو هیله ئاسۆییه کانم دۆزینه وه و گه یاندمنه یه ک. له گه ل وینه ئەسه له که دا به راوردم کرد، سه یرم کرد سی هیلی زیاده م کیشاوه. پاشان هیله ئەستوونیه کانم کیشا. زور حه په سام، سه یرم کرد دیمه نی خانووه که، زور سه یر گۆراوه. په نجه ره کان له شوینی خویان داخزی بوون، که وتبوونه بۆشاییه وه، یه کیکیان که وتبووه پشت خانووه که وه و به ئاسمانه وه له مۆله ق وه ستابوو، ده روازه ی سه ره کی خانووه که،

تا نهۆمی دووهم پړویی بوو، بانیزه که له ناوهندی میچه که دا بوو، به لّام په نجره که ی سهره وه، له تروپکی دووکه لکیشه که دا گیرسابووه وه.

ماوه یه کی زور له جیبی خو ه لکورم ام. که ده مروانیه نهو عاجباتیه ی دروستم کردبوو، گریانم بوخوم ده هات، خوشم نازانم نهو دیمهن و شیوه یه چون دروست بوو بوو. نه نجام بریارم دا، به کومه کی خه یالی خوم، قهره بووی بکه مه وه، هر له خومه وه، له بانیزه کان وله سهر گوئسه بانه کان، کومه لیک چوله که، کوتر وقه له پرشم دروستکرد، له نه رزه که و له به رده م خانووه که دا، کومه لیک خه لکی لاق خواری چه تر به ده ستم دروستکرد. ئیدی چه ند هیلیکی خواری خچم به سهر هه موو نه وانده دا کیشا وبه هه شتاو بو وه ستم برد. نیوچاوانی تیکنا، سهریکی له قاند و به راویژیکي نازاری گوتی:- نه مه چیه؟

وه لّامم دایه وه:

- دنیا بارانه، وه ختایه ک باران بباری هه موو خانووه کان خواری خچم ده نوینن، چونکه باران به خواری ده باری، نه مانهش هه موو تهیر و تون، له ژیر گوئسه بانه و قه راخ په نجره کان و لووله ی سوپاکاندا کزکوله یان کردووه و خو یان مات داوه. هه رکاتی باران بباری تهیر وتو به و ناوایه خو ده دنه په نا و پاساران.. نه م خه لکانهش په له یانه خو بگه یه ننه مالّه وه، نه مه کچیکه هه لنوتاوه، نه م کابرایهش میوه فروشه.

وه ستم، به سهر میزه که دا دانه ویوه ته وه، سه ی قزه دریزه که ی له کاغه زه که ی سهر میزه که ده خشیت.. به ده م کولی پیکه نینه وه ده لیت:- ده سته کانت نه رزی، مه منوونی توم.

وله سهری پړویی:- هه قه له دنیا دا نه ته یلم، هه ی چوله که ی چه قه چناوه!

له م کاته دا خانمی چکوله هات به سهر، ورگی له پیش خو یه وه وه کو به رمیل سه مای ده کرد، ته مه شایه کی ره سمه که ی کردم، به میرده که ی گوت:- دارکاری بکه!

میرده که ی به شینه یی وه لّامی دایه وه:

- نا، منیش که یه که مجار ده ستم دایه نه م کاره، له و باشتتر نه بووم. نابی چاوه پوانی شتی گه وره له خه لکانی تازه کووره بکه ی..

به قه له می سوور، خه تی به ژیر هه له و په له کانما هینا و پاشان کاغه زیکی دیکه ی دامی:

- سهر له نوئ نه م ره سمه دروست بکه ره وه، ده بی فیری بی. ده بی نه وه نده کاغه ز ره ش بکه یته وه، تا به ته واوه تی فیر ده بیت.

دووه مین هه ولّم له یه که مین هه ولّ باشتتر بوو. به لّام په نجره یه کم له جیگای ده رگای چوونه ژووره وه دانابوو. هه زم نه ده کرد نه م خانووه به چولی بدینم، ئیدی پرّم کرد له خه لکی جیاواز و جوراوجور. کچولّانم له قه راخ په نجره کان دانان، باوه شین به ده ست خو یان باوه شین ده کرد،

کورانیك كه سهبیلیان دهكیشا. یهكیک له كورپهكان سهبیلی نهدهكیشا، لووتی خوئی گرتبوو و گالتهی بهوانی دی دهکرد. گالیسکهیهکی چكۆلهم لهبهر دهركاكه راگرتبوو، سهگیک لهبهردهمیا به كهمالی ئیسراحت وهركهوتبوو. وهستام به توورپهیهوه گوتی:

- بوچی دیسان تیکهڵ و پیکهلت کردوو، ههی غهزه؟

بووم پروونکردهوه، كه وینهكه بهبی ئاوهدانی، بهبی خهلكی زور خهمناک بوو، ئهمجارهیان شوخییهكههم سهری نهگرت، لیم توورپه بوو وگوتی:

- تو زور سهرسهختی ها! به ئارهزووی خووت دهكهی، ئهگهه بتهوئ شتیک فیربی، دهبی به جدی کاربکهی، لاساری نهكهیت. ئهمهی کردووته هیچ نییه، شهپه پشیلهیه.

ئهنجام کوپییهکی تهقریبهن تهواوی وینهكههم دههینا، فاسیا زور خوشحال دیاربوو، گوتی:

- بزانه، ئهگهه هولبدهی، فیر دهبی؟ ئهگهه بهم شیویه بهردهوام بی، دهبی بهشتیک.

ههنگی ئهركیکی تازهی بهسهرما دا:

- نهخشهی خانوویهکم بو بکیشه خووت شوینی ژوورهکان، پهنجهرهکان، دهركاگان و ههموو شتهکانی دی دیاری بکه، من بوئی روون ناکهمهوه.. بهخوت، بهبی پرسی من دروستی بکه.

خوم به موبهقهکهدا کرد، دانیشتم و دهبیرهوه چووم، نهمدهزانی چون و لهکوویه دهست پییکهم. بهلام دهرس و دهوری هونهری من لهویدا وهستا... داکی وهستام هات و به ههپهشهوه گوتی:-
توش دتهوئ ببیت به نهخشهکیش و نیگارکیش؟

چنگی له قژم نا، سهری بهرز کردمهوه وتاتوانی کیشای به قهراخ میزهکهدا، لووتم پژا، دم ولیوم پربوو له خوین.. وهکو شیت كهوته ههلبهرزو دابهز، کاغهزهکهی بهردهستی دریم، كههرستهکانی توور دامه ئهرزهکه، كهلهو کارانه بووهوه، راست بووهوه، دهستهکانی نایه كهلهکهی و به پاویریکی سهرکهوتوانه گوتی:

- ئهگهه ئازای جارهکی دی دهست بو پرسم کردن دهبهیت، ههنگی خووت دهبینیتهوه، نوبهتی ئهوه قهوانهیه، دهیهوئ ببیت به وهستا؟ دتهوئ فییری کارهکه ببیت و جی به براكهی، كه له گوشت وخوینی خویهتی! لهق بکهیت!

وهستا به ههشتاو خوئی گهیاندینی، ژنهکەشی، ئهوهندهی سکهکهی دهرفتهی دهدا، لهدووی غاری دهدا. ئیدی شهپ و فهپتهنهیهکی تووند له نیوان ههرسیکیاندا قهومی، ئیدی بهگژ یهکدا دهچوون، بهسهر یهکدا دهکوتن، بهسهر وبهچکی یهکیاندا دهکیشا وجنیو وسخیفیان دهدا. ئهنجام جووته ژن بهدهم گریان وروندک پرشتنهوه پاشهکشهیان کرد وله ژوورهکه وهدهرکهوتن. وهستا روویکرده من و به میهرهسانی گوتی:

- چەند پوژتیک واز لەم کارە بێنە، واز لە مەشق و پراھینان بێنە. بەخۆت دەبینی ئەمانە چ غەزەبێکن، با بەلایەکت بەسەر نەینن.

دلم بە حاڵی دەسووتا، کەوتبوو بەینی بەرداشی ئەو دوو ژنەو، هیچ دەسەلاتیکی نەبوو. من پێش ئەم بوویەرەش هەستمبەو کە پیرەژن نایەوئ هیچ شتیک فێر بێم، هەموو هەولیکی بو ئەو تەرخان کردبوو، لەو بوارەدا هیچ بە هیچ نەکەم. بۆیە هەرکاتی بمویستبا پەسم بکەم، لەو دەپرسی: - هیچ کاریکت بەمن نییە؟

بەنەبەدلی وەلامی دەدایەو:

- هەر کاریکم هەبوو ئاگادارت دەکەمەو. هەنووکە برۆ بەلای پەسم و مەسمتەو، هەر لە تۆمان کەم بوو! خوێری..

ئیدی دواى توژیک بە ئیشیکی دەناردم، یان دەیگوت:

- قالدەرمە واهی گسک دەدرئ؟ تەمەشا بزانه چەند پیسە، هەر تەپ و تۆزە، شەرم لەخۆت ناکە! هەلو، رابە، هەرە دووبارە خاوینی بکەو.

لە ژوورەکە وەدەر دەکەوتم، دیکەتی قالدەرمەکانم دەدا، پاک و خاوین بوون، پیم دەگوت کوا خۆلە گول پاکترن.

تا دەیتوانی دەیقیژاند: - یانی چی؟ قسە لەقسەى من دەکەى، ها؟ دەتەوئ من بە درۆ بخەیتەو، گواپە من درۆ دەکەم ها؟!

جاریکیان شەرابی کفاسی کرد بەسەر هەموو پەسمەکانما، جاری دووهم یەک شووشە زەیتی ئیکونانی بەسەر کەرەستەکانما قلپ کردەو.

دەتگوت کچۆلەیهکی مندالە، خەلکی وا پکونی و کینەکیشم نەبینی بوو، دەبویست هەموو رقی خۆی بە من برپێژیت.. کەسم نەبینی بوو، وەکو ئەو زوو و لەسەر شتی توپەرەهات و بئ مانا هەلبچیت و توورە ببیت، خەلکی بەزۆری لە بەختی خۆ بە گلەیین، بەلام ئەو لەتامی دەرکردبوو، نەلە هیچ و نەلە کەس پازی نەبوو، شەو و پوژ هەر خەریکی گریه و زاری بوو.. لەزەتی لەو شیتاتیەى خۆی دەبینی.

کۆرە بچوو کەکەى، فیکتوری لەرادەبەدەر خۆش دەویست، خۆشەویستی نەبوو، بەلکو جۆرە شیتاتیەک بوو. من سەرم لەم لیشاوی خۆشەویستیە دەسورما، سەرکەیم نەدەزانی، بۆیە لەلای خۆمەو ناوم نابوو نیروی شیتاتی..

هەندێجار بەیانیان دواى نوێژ، دەچوو سەر یەکەمین پلەى موغەیریەکە، هەردوو ئانیشکی دەنانه قەراخ سوپاکە و، بەدل و بەگیان، لەبن لیوانەو، بە کول دەیگوت:

- كورپه پاكه كه م ئه ي خويىنى پاكى من! ئه ي فريشته كه م بنوو به ئارامى، بنوو گيانه كه م، هيفيدارم خهونى خوښ بدىنىت. جوانترين ده زگيران له خهوتا ببينه، دوتميريك يان كچه بازركانىك ببينه. با دژمانت بهرله وهى له داىك بن بمرن، دوستانت سهد سال بژين. با كيژان پوول پوول دوات بكهون، وهكو چوون سوونه دواى نييره كهى ده كه وئ، ئاوا ره دووت بكهون.

من پيكه نينم بهو قسانه ده هات. فيكتورى كورپى ئه و تا حه زكهى كورپىكى زبر، ته مه ل و ته وه زل و هيچ له بارا نه بوو بوو، ريك له دار كونكه ره ده چوو. رهنگ ديژ، دفناك، كه سيكى سه رسهخت و گهوج، له كه ريئيدا به شى كه سى نه هيشتبووه وه.

هه نديچار، له ورته ورتى دوعا و نزاى داىكى خه بهرى ده بووه وه. ههنگى به دهنگىكى خه والوو، ده يگوت:

- داىكه به سه، مالم به قورگرتى! ئه مه چيه به فسكه فسك به ديارمه وه وه ستاوى؟ بو كوى برؤم له ده ست تو.

هه نديچار به ئه سپايى له سه ر پله ي موغه يريه كه داده به زى و به ده م زه رده خه نه وه ده يگوت:

- باشه باش بنوو، بنوو هه ي ناره سه ن.

هه نديچار پيى داده خزى، ده م و قه پووزى به قه راخ سوپاكه دا ده كه وت، ههنگى ده مى داده چه قى، وهكو مه كينه ي قيتار ده كه وته فيشكه فيشك و خوته خوت:

- چييه؟ مالى داىكت به قورپى ده گريت، به داىكت ده لئى به سه، بيبره وه هه ي حه رامزاده ي سپله و پي نه زان؟ هه ي نانه جيبى ناره سه ن، هه ي توخم و تووى شه يتان! خوژگه له بارم ده برديت، فريم ده دايت بهر سه گ و كسوكان، كه دلنيام سه گيش بوونى پيوه نه ده كردى.

يانى هه مان جنيوانى پيسى لات و له وپير و به دمه ستانى سه رجاده و شه قامه كانى ده دا، پياو كه گووى له و جنيوه بازارپانه ده بوو، به راستى ده ترسا.

پيره ژن كه م ده نووست، شهوى وا هه بوو دوو سى جار راده بوو، له ته خته خه وه كه ده هاته خواره وه، خووى ده كيشا به و ته خته خه وه دا كه من له سه رى خه وتبووم، يه كسه ر خه به رم ده بووه وه، ده مپرسى: - چييه؟

هيماى خاجى ده كيشا، چاوى ده برييه تاريكيه ئهنگوسته چاوه كه و له تو وايه شتيك ده بينى، له بن ليوانه وه ده يگوت:

- وس. بيدهنگ.. خوداى من.. ئه ي نه بى ئيليا.. ئه ي قارقاران شه هيدى بيگرده.. له مه رگى مفاجات به دوورم بكه ن.

به ده سه ته له رزى مؤمىكى داده گيرساند. ده م وچاوه خره كهى، كه پوه زله كهى، چاوه قاوه بيه كانيم ده بينى كه په يتا په يتا و به توورپه يى ده تروكان و له بهر روښنايى مؤمه كه دا ده يروانيه، ئه و

سببهره لهرزۆكانه‌ی به‌جۆره‌ها شیوه به دیار ده‌که‌وتن.. جۆره نیگه‌رانیه‌ک به سیمایه‌وه دیاربوو. مووبه‌قه‌که گه‌وره بوو، به‌لام ئه‌وه‌نده‌یان کۆمه‌دی و سه‌ندوو‌قه شکاویان تی په‌ستا بوو، شه‌وان زۆر بچووک ده‌هاته به‌رچاو. تریفه‌ی مانگ به کاوه‌خۆ له ژووره‌وه‌ی ده‌دا، پوناکیه‌کی کز که به‌ئاسته‌م ده‌گرا، نه‌ده‌گه‌شایه‌وه و نه‌ده‌کوژایه‌وه، پرته‌پرت له‌به‌رده‌م ئیکۆنه پیرۆزه‌کاندا، ده‌سووتا. چه‌قۆ و کێرده‌کانی ناو مووبه‌قه‌که، به‌قه‌د دیواره‌کانه‌وه، وه‌کو شووشه سه‌هۆلی نیو ئه‌شکه‌وتان ده‌بریسکانه‌وه. قاپ و ئامانه مسینه‌کان به‌سه‌ر ره‌فه‌کان وله‌نیو تاقچه‌کاندا، له رۆخسارین کویری دزیو ده‌چوون.

پیره‌ژن، هه‌میشه به پاریزه‌وه، له ته‌خته‌خه‌وه‌که‌ی ده‌هاته خواره‌وه، له‌تۆوايه له که‌ناری روبرایکه‌وه بۆناو ئاوه‌که دیته‌خواره‌وه. ئه‌وجا به ئه‌سپایی، به‌پێ خاوسی ده‌چوو بۆ سووچیکی ژووره‌که، که شه‌ربه‌یه‌کی ئاوی خواردنه‌وه‌ی لیبوو، له‌سه‌رووی ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که هه‌لواسرابوو، که دیقه‌تت ده‌دا رپیک له سه‌ریکی بر‌دراوی هه‌لواسراو ده‌چوو. به‌رمیلیک ئاوی پاکیش له‌وئ هه‌بوو.

دوای ئه‌وه‌ی چه‌ند قومیک ئاوی ده‌خوارده‌وه، ئه‌وجا چاوی ده‌نا به شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، که‌له دیوی ده‌ره‌وه‌را سه‌هۆل گرتبووی و، ده‌یویست ده‌ره‌وه بدینی، ئه‌وسا به‌ده‌نگیکی نه‌وی ده‌ستی به لاقه و پارانه‌وه ده‌کرد:

- ئه‌ی په‌روه‌ردگاری توانا به ره‌حمه‌تی خۆت ره‌حمم لیبکه، به‌زه‌ییت به‌م کاره‌که‌ره پیره‌ی خۆتا بیته‌وه!

هه‌ندیجار مۆمه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه، ده‌که‌وته سه‌ر چۆکان و به‌تووندی ده‌یگوت:

- ئه‌ی خوای گه‌وره، که‌س خۆشی ناویم، که‌س منی ناوئ، که‌س پێویستی به‌من نییه.

دووباره، دیته‌وه بۆسه‌ر جیگا‌که‌ی که‌له‌سه‌ر موغه‌یریه‌که راخرا‌بوو، له‌هه‌نبه‌ر ده‌رگای سوپاکه‌دا نیشانه‌ی خاچ ده‌کیشیت.. ئه‌وسا ده‌ستی‌ک به‌ ده‌رگای سوپاکه‌دا دینی تا بزانی داخراوه بیان نا، ده‌ستی له‌ ته‌نی و هیسدا ره‌ش ده‌بی‌ت، ئیدی ده‌که‌ویته جنیودان. دوای تۆزیک وه‌کو ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که له مشتیا بی، ده‌خه‌ویته‌وه.

وه‌ختایه‌ک من په‌ست و بیزار ده‌کات، له‌دلی خۆدا ده‌لیم: "حه‌یفی که ژنی بابام نه‌بوو، ئه‌گینا تی ده‌گه‌یانده‌ری دنیا به‌کوپه‌یه.."

به‌راستی ژنیکی ده‌م به گله‌یی بوو، زۆر له‌م ره‌شبینیه‌ی بیزار و بی‌تاقه‌ت بووم.. به‌لام هه‌ندیجاریش رۆخساره‌ قه‌له‌و و لۆکه ئاسا‌که‌ی تیکده‌نا و خه‌م دایده‌گرت. چاوانی ته‌ژی روندک ده‌بوون، به‌ ده‌نگیک که به‌گوئی منیدا ده‌دا ده‌یگوت:

- ره‌نگه وابزانی من زۆر ئاسووده و بی‌خه‌م و خه‌یالم! نا، وا خه‌یال نه‌که‌ی ئه‌لکسی! من ئه‌م منالانه‌م هینانه دنیاوه، به‌خپوم کردن، شه‌ونخونیم به‌دیاریانه‌وه کرد، گه‌وره‌م کردن، فی‌ری کارم

کردن، له پای چی؟ تاله مائی ئهواندا ئاشپهزی بکهه؟! پیت وایه لهه ژیانه، لهه کاره پازیم؟ قایسا، ژنیکی بیگانهی هیئاوه، به هه موومانی ناگورپتهوه، من نالییم تو بلی: ئه مه باشه؟ رهوای ههقه!

راستگوییانه به رسقم دایهوه: - نه ئه شه دو کاریکی باش نییه، رهوای ههق نییه.

- ده بیینی؟

ئیدی ده می لی به ره لالا کرد، ئه وهی ده شی و ناشی به بوو که که ی وت:

- من له گه لیا چوومه گه رماو. ئازای له شیم بیینی. نازانم ئه هه تیوهی من خوشی به کوپیا چوو؟ ئاخو به مهش ده گوتری جوان؟ هیی دنیا..

بی پهرده باسی په یوه ندییه تاییه تییه کانی ژن و میردی ده کرد. هه وه لچار زور له قسه بیتام و بازاریه کانی په ست بووم، به لام پاشان که به وردی گویم بو رادیرا، هه ستم کرد، له پشت پهردهی قسه بی تامه کانیه وه، هه ندیک راستی هه ن.

له پیکی به سه ر میزه که دا کیشا و به که سه ره وه گوئی:

- ژن، خواناناسن. هه ر ژن نه بوو که ته نانه ت خوداشی خاپاند. هه ر هه وای دایکی به شه ران نه بوو که هه موو خه لکی کیشایه دوزه خ! ئه مه قه ت له بیر مه که، وه کو گواره له گوپی بکه.

قسه کردنی سه باره ت به ژن و هیز وتوانای ژن، له بن نه ده هات. هیزی ژن، داستانی به رده وامی سه ر زاری بوو. پیاو وای وینا ده کرد که گه ره کیه تی به و قسانه که سیک بترسینییت.. ئه وهی له قسه کانی بو من زور مایه ی سه رنج بوو، ئه م قسه یه بوو که: حه و خواد ی فریو داوه.

(٦)

ئه پارتمانیکی گه وری دوو نهومی دیکهش ده یروانیه سه ر هه وشه که ی مه، ریگ وه کو خانووه که ی مه بوو، ئه پارتمانه که هه شت جه ناحی هه بوو، که چواریان له لایه ن ئه فسه رانه وه گیرابوون، ره بن و که شیشی له شکره که له جه ناحیکی دی ده ژیا. مه یدانه که له خولام و ئاشپه ز و قاپشور و کاره که راندا جمه ی ده هات. مووبه قه کان هه میسه شانوی کاره سات و رووداوین دلته زین و قه رقه شه و ده مه قاله و شه ره جنیوان بوو. سه ربازه کان هه میسه له شه ر و ده عوادا بوون، شه ر له به یینی خویاندا، له گه ل کریکارانی سه نگه ر لیداندا، له گه ل کریکارانی خانووه که دا، یان له گه ل ماشقه کانیاندا. ئه م مه یدان و هه وشه یه به رده وام بوئی گه نده لی وداوین ته ری لیده هات. ئه م پیاوه ساغ و سه لامه تانه له سیکس تیر نه ده بوون. جو ره سادیزمیک، ئاره زوویه کی بی مانای خونیینی و هه را و هه نگامه ده ی جوولاندن. له کاتی نان خواردن یان چا خواردنه وه، یان شیودا گویم له وه ستا و وه ستازن ده گرت که به له زه ته وه، به بی پهرده، به دوورودریژی باسی ژیانی شه هه وترانی و حه یوانیه تی ئه وانیان ده کرد. پیره ژنیس ئاگای له ورد و درشتی بویه روووداوه کانی ده رودراوسیکانی ناوچه وشه که هه بوو، به جو ش و خروشیکی ته وسامیزه وه

دەيگېرانەو. كەيبانوى بچووكى مال، بەبېدەنگى گوڭى لەو قسە بېتامانە دەگرت و، بزەيەك بە سەر لىوہ ئەستورەكانىەو دەكەوتە بالەفركى. فيكتور بە قاقا پېدەكەنى. بەلام برا گەورەكەى، نيوچاوانى تىكدەنا و بە بېزارىيەو دەيگوت:- داىكە بەسە، واز لەو قسانە بېنە.

داىكى بە راويژىكى گلەيى ئاميزەو دەيگوت:

- ھەى داد ھەى بېداد، مەگەر چيتر دەم ھەلنەيەنم. نۆبەتى ئەو قەوانەيە!

بەلام فيكتور، بە پېچەوانەو، ھانى دەدا:- دەى داىكە گوڭ مەدەيە، بە ئارەزووى خۆت قسە بكە، خۆ ھەر خۆمانىن، كەسى بېگانەمان تيا نىيە!

من ھەرچى سەرم دېنا و سەرم دەبرد، نەمدەزانى بوچى لە حالى نەبوونى بېگانەدا، ھەموو قسەيەكى بېھودە و بازارى رەوا بوو. بەھەرچال ھەستام كە نۆبەرەى داىكى بوو، ھەرچەندە بەزەيى بە داىكىا دەھاتەو، بەلام خۆيشى ليدەبوارد، ھەزى نەدەكرد بە تەنيا بېدېنىت، خۆ ئەگەر بەرپىكەوت بكەوتبانە يەك، ئەوا داىكە يەكسەر دەكەوتە سكالاً و گلەيى لە بووكەكەى، پاشان داواى خەرجى گىرفانى لە كورپەكەى دەكرد. كورپەش خىرا دوو يان سى رۆبل و ھەندىك دراوى وردەى دەخستە دەستى پېرەژنەو.

- داىكە ھەق نىيە ئەم پارەيە لەمن بسەنىت، خۆ لەبەر پارەكەم نىيە، لەبەر ئەو كارەمە كە بەو پارەيە دەيكەيت.

پېرەژن، بەدەم گازنەو، دەيگوت:- دەيدەم بە ھەژاران، چەند مۆمىكىپېدەكەرم و دەببەم لە كلنيسا دايدەگىرسىنم..

- ھەژارانى چى! ئەوھى راستى بى، تۆ خەرىكە خووى فيكتور شەر دەكەى، تەمەلى دەكەى، نايەلى بە رەنجى شانى خۆى بژى.

- قاسيا، تۆ براكەتت خوشناوى، ئەمە عەببەيەكى گەورەيە!

ئىدى كورپە شانى ھەلدەتەكاند و دەرپويى. بەلام فيكتور ھىچ منەتتىكى لە داىكى نەدەزانى و بگرە گالتهى پېدەھات، ھىچ زۆرخۆرىك بە تۆزى پايدا نەدەگەيى، ھەميشە برسى بوو.. پېرەژن رۆژانى يەكشەممە كولىچە و چۆرەكىكى زۆرى دروست دەكرد و بەشنىكى زۆرى بو فيكتور دەشاردەو، دەيخستە گۆزەيەكەوھو لەژىر ئەو تەختەى دەنا كەمن لەسەرى دەنووستم. فيكتور ھەر كە لە نويز دەھاتەو، بە مل و مۆش لە گۆزەكە دەگەرا و كە دەيدۆزىيەو، بەدەم خوتە و بۆلەو دەيگوت:- ئەرى نەندەتوانى تۆزى زياترم بۆ بدەيە لاو، ھەى پېرەژنى رەزىلى سەرسوالكەر؟

- تا كەس نەبېينوى جارى ئەمە بخۆ.

- ئەگەر ھەر كەسىك بمبىنى، پىي دەلېم تۆ لە كولىچە و چۆرەكەكە بۆمن دەدزىت، پېرەژنى سەر ئاسنىن.

جاریک دوو چۆره کهم له گۆزه که ده رینا و خواردم. فیکتور بینی و له سه ر ئه وه لیدانیکی باشی لیدام. من و فیکتور چه زمان له چاره ی یه کدی نه ده کرد. زۆری ئه زیه ت ده دام، ناچاری ده کردم پۆژی سێ چه ل قۆنده ره کانی بو بویاغ بکه م، که له سه ر ته خته خه وه که ی راده کشا به ئانقه ست ته خته کانی لیکدی ده ترازانده، تاله درزی ته خته کانه وه، تف بکات به سه رما.

وادیاربوو غیره ی له برا که ی ده کرد، ئه و برایه ی به هه موو خه لکی ده گوت " فه رخه یین چه قه چناوه " ئیدی کۆمه لیک وشه و زاراوه ی داهینابوو و زۆر چه زی ده کرد بیانلیته وه. به لام ئه و زاراوه و وشانه زۆر گه وجانه و سه خیف بوون.

- دایکه، کوا گۆره و بیه کورته کانم؟

به پرسیاره، بی ماناکانی بیزاری ده کردم، بو نمونه ده بیرسی:

- ئه لکسی ده زانی بوچی ده نووسن " مائه " و به " مئه " ده یخویننه وه؟ ئه دی بو له جیاتی " عامود " ده لئین " عمود " بوچی ده لئین " ندبه " له جیاتی " زمه "؟

زۆر له جووری قسه کردنیان بیزار بووم. من که به زمانی نه نکم و بابام، به زمانه جوان و ناسکه که ی ئه وان گۆشکرا بووم و راهاتبووم، له هه وه له وه سه رم له و پرسته و وشه ناکۆک و نه کۆلۆکانه ده رنه ده کرد که ئه مان به کاریان ده برد: " مایه ی گالته جارپه کی ترسناکه "، خوشیه کی ترسناک "، " له برسا مردوو " من وام هه ست ده کرد که " گه پچارپی " ترسناک نابیت، خوشی ترسناک نابیت. هه ستم ده کرد هیه چه یه ونه دییه ک له نیوان ئیشتیا و مردندا هه بی.

جاریک لیم پرسین:- ئه ری ئه م پرستانه ی ئیوه دروستن؟

به تووره یی وه لامیان دایه وه:- ته مه شای ئه مه ناکه ی، خو ی لیمان کردوو به مامۆستا، وادیاره پیویستی به گو ی هه لۆلینه!

هه ستم کرد ده سته واژه ی " گو ی هه لۆلین " دروست نییه. بو نمونه رووه ک، گو ی، به ر و میوه دینه هه لۆلین، به لام بو گو ی به کارنایه ت، چونکه گو ی نایه ته هه لۆلین.

گو ییان راکیشام، ده یانو یست بو می سه لمینن که گو ی دیته هه لۆلین. به لام من هه ر نه هاتمه ره دایه. به راویژی که سیکی سه رکه و تووه وه گو تم:- خو بینیتان گو ی نه هاته هه لۆلین!..

به شیوه یه کی گشتی ره وشم زۆر خراپ بوو. زۆر له و کاتانه خراپتر بوو که له شه قام و کۆلانه کانی کونافینو ده ژیام، ئه و کوچه و کۆلانه ی که به رواله ت پاک و خاوین، به لام پر بوو له ئافره تی به ره لّا وله شفرۆشخانه، هه زار خۆزگه به کوچه و کۆلانه کانی کونافینو، به لای که مه وه پیاو ده یزانی که هو ی به دبه ختی و نه گبه تیه کان، بیکاری، بی نانی و سه گمه رگییه .. به لام لی ره خه لکی ره وشیان باشه، کار هه یه، نان به ئسانی ده ست ده که و ی به لام بیهوده یی و بی سه روبه ربیه کی له وه سف نه هاتگ بالی به سه ر ژیاندا کی شاوه و شه رو ده عواو بیزاری جیگای هه موو شتیکی گرتوو ته وه.

من له راده به دهر بيزار بووم. به لام كه نه نكم ده هاته ديده نيم، هينده دى بيزار و بيتاقت ده بووم. هه ميشه له دهر گاكه پشته وه خوئ به مووبه قه كه دا ده كرد، دواى ئه وهى له به ردم ئيكونه كاندا نيشانهى خاچى ده كيشا، ئه وجا تا ناوقه د داده نه وييه وه و كرپوشى بو خوشكه چكوله كهى دهر د، من زور له و چه مينه وه يه په ست ده بووم. خهريك بوو له داخا ده مردم وام ده زانى قورساييه كى گهوره م به سه ردا ده كه وئ و پان و پليشم ده كاته وه. خوشكه چكوله كهى به ساردييه وه ده يگوت:- ئه، ئه مه توئ ئا كولينا؟

نه نكم، ژنه كهى جاران نه بوو، مات و بيده نگ، به روا له ت شهر من و خاكى، له سه ر ته ختيكى نزيكى دهر گاكه و له لاي به رميله ئاوه پيسه كه وه به بيده نكي داده نيشت وه كو ئه وهى تا وانى كى كرد بيت، به تونى كى نه وى وه لامى پرسى ياره كانى خوشكه كهى ده دا يه وه.

ئه و حاله م له به ر گران بوو، به تووره ييه وه گوتم:- بو له وئ دانيشتوو يت؟

به ميهره بانيه وه، چاويكى لي دا گرتم و گوتى:- ده مى خو ت بگره! خو تو خاوه ن مال نيت.

خانمى گهوره به گله ييه وه گوتى:

- ئه مه هه ميشه هه روايه. خوئ له هه موو كارو بارى ك هه لده قورتينى، چه نديش گويى رابكي شيت فايده ي نييه.

ئه وجا، به ته وسه وه له خوشكه كهى ده پرسى:- ئا كولينا، ئيستا چى ده كهى، هه ر سوال ده كهى؟

- ده ته وئ چ بكم؟ ئيدى نه گبه تيه.

- نا، تو خو ت چه زى لي ده كهى..

- ده لين "مه سيح" ش به خير وسه ده قه ي خه لكى ده ژيا.

- ئه مه فسه ي خه لكانى گه وچ و خوانه ناسه، تو هه رما گوى له و قسانه بگرى بي ره ژنى خه له فاو! مه سيح هه رگيز سوال كه ر نه بووه. كورپى خوا بووه. مه سيح به هه موو شه و كه ت و شاناز ييه كه وه ده گه رپته وه تا لي پيچينه وه له گه ل زندووان و مردوواندا - ته نانه ت مردوانش بكات! ئيدى كه سى لى و ن نابيت، ته نانه ت هه گه ر خو شمان بسووتينين و ببين به خو له ميشيش. لي پيچينه وه له تو و قاسيلى ده كات، له سه ر غروورو له خو بايى بوونتان لي پيچينه وه تان له گه ل ده كات، له سه ر ئه وهى كه من هانام بو هي نان و داواى كو مه كم لي كردن و ئيوه ي خزمانى ده وله مه ندم ده رتان كردم!

نه نكم به كا وه خو وه لامى دا يه وه:

- من هه ميشه به گو يره ي تواناى خو م دريغيم له تو نه كردووه، به لام خوا له برى پا داشت سزاي داين، به خو ت ده زانى..

- ئه وه نده به س نييه، هي شتا له كو يتانه!

خوشکهکەى نەنکەم لە پەستا و بى پسانەو و بە دەم تەشەرەو نەنکەم ئازار دەدا، من کە گويم لە هەلەو پەريه کانی دەگرت لە دلى خودا دەمپرسی ئەو نەنکەم چۆن تەحەموولى ئەو قسە ناخۆشانه دەکات، لەم جۆرە هەلوپستانەدا خۆشم نەدەويست. لەم کاتەدا خانمی بچکۆلە خۆى بە موبەقەکەدا کرد، بەگەرمى خيڕهاتنى نەنکەم کرد وگوتى:- وەرن بۆ ژوورى نانخواردن، فەرموون ئەوئى باشتەرە!

خانمی گەورە، لەکاتیکا نەنکەم خەریک بوو بچیتە ژوورەو، قیزاندى:- لاقت بسەرە هەى خەلەفاو! وەستام بە رووخۆشى پيشوازی کرد:

- ئا، ئاکولینای بەردەبارا! چۆنى، چۆنە وا رپت هەلە کرد؟ ئەدى پیرەمیرد، کاشرین چۆنە، هەرمایە؟

نەنکەم بزەیهکی پیر میهرى بەروویدا دا:

- ئەدى تۆ چۆنى؟ هیشتا هەر خەریکی کار وکاسبیت؟

- هەمیشە هەر خەریکی کارم، ئیدی مەحکووم بەکارکردن.

نەنکەم بە میهرەبانى قسەى لەگەل ئەودا دەکرد. ئەو هەندىجار ناوى دایکمی دینا:

- ئیى دنیا - قارقارا قاسیلیقنا، چەند ژنیکی باش بوو!

هەنگى ژنەکەى، ئاوری لای نەنکەم دایەو گوتى:

- لەبیرتە، پالتۆ رەشە ئاوریشمە گول سپیەکەم دایى؟

- ئەى مەعناى چى، باشم لەبیرە.

- پالتۆیهکی باش بوو، تەقربەن تازەى تازە بوو.

وەستام لەبن لیوانەو گوتى:- هەم. پالتۆ. هیى. دنیا فشهیه، ژیان هیچ نییه.

ژنەکەى بە گومانەو پرسى:- ئەو چیه، چیتە؟

- هیچ، پۆژانى شادی زوو دەبریتەو، خەلکی باشیش زۆر ناژین..

ژنەکەى بە نیگەرانییهو گوتى:- ئەرى ئەو قسانە بۆ دەکەى؟

ئەنجام نەنکەمیان برد بۆ تەمەشای مندالە نۆزاو کەیان، من قۆرى و کترى و پيالەکانى سەر میزەکەم کۆکردەو تا بیانبەم بۆ شۆردن. وەستام، کەمیک لە فکران راجوو، ئەوجا بە راویژیکى، خەوالووهو گوتى:- نەنکت چەند پیرەژنیکی باشە، گەشبین و دل زندووه.

من بەو قسانە زۆر خۆشحال دەبووم. کە لەگەل نەنکەمدا تاک دەکەوتەو، بە دلکی بریندارەو پیم دەگوت:- باشە تۆ بۆ دى بۆ ئیرە؟ نابینی ئەمانە چتۆ بەشەریکن؟

- ئەلکسی گیان، با دەبینم، من ھەموو شتیک دەبینم.

بەدەم ئەو وەلامەو، نیگایەکی میھرەبانی کردم، بزەییەکی ناسک نیشتەسەر روخسارە جوانەکە، لە دلی خودا تەریق بوومەو، دلیابووم پەیی بە ھەموو شتیک بردوو، تەنانەت ناخی ئەوساتەیی منیشی دەخویندەو. دەیزانی لەو ساتەدا چیم لە دلدايە. ئەوسا ئاورپیکی دەوربەری دایەو، تا بزانی کەس لەو نزیکانە ھەییە یان نا. دەستی لە ملم وەرینا و ماچپیکی کردم و بەراویژیک ناسک گوتی:

- ھەلبەتە ئەگەر تۆ لیڕە نەبای ھەرگیز نەدەھاتم - چ کارم بەمانەییە؟ بابات نەخۆشە، من خەریکی پەستاری ئەوم و ھیچ کاریک ناکەم، بۆیە بی پارە و پۆلم.. میخائیلوی کورم ساشای کورپی دەرکردوو، دەبی نان و ئاوی ئەویش بەدەم، دەبی ئەویش بەخوێ بکەم. ئەمانە، لیڕە قەولیان داوہ سالانە شەش رۆبل بەتۆ بەدەن ئیدی و ھاھتووم ئیدی نازانم ئەمانە ئاخو یەک رۆبلم لەو شەش رۆبلە دەدەنی؟! نزیکی نیوسالە تۆ لیڕە کاردەکەیت، وانییە!؟

ئەوسا زیاتر بە سەرما دانەویییەو دەمی لەپەنا گویم نا ولەبن لیوانەو گوتی:- داویان لیکردووم سەرزەنشنت بکەم، گویت بابدەم، دەلین تۆ زۆر لاسار و نەژنەوی، بەگوئی کەس ناکەیت. کەمیک لەسەرخۆبە گیانەکەم، ھەر سالی دووانی تەرت زەحمەتە، ئیدی گەرە دەبیت و منەتت بەکەس نامینی و دەکەویتەسەر پیی خۆت، کەمیک ئارامت بی..

من بەلینم بە نەنکەم دا، بەلام جیبەجی کردنی بەلینەکە بۆمن بپیک ئەستەم بوو. لەم ژیانە دژوارە، کە دەبویە لە بەیانییەو تا ئیوارئ، وەکو سەگی پی سووتاو لە راکەرەدا بەم، لەپیناوی پاروہ نانیکی بە منەتدا. بەراستی حالم حال نەبوو، دەتگوت ھەموو دنیا بەسەردا روخاوە.

ھەندیجار لی دەبەرام ھەلیم. بەلام چلەیی زستان بوو، بەفر وزریان دەرەتی ھیچی نەدەدا، با و باھۆز بەلوورە لوور خۆی بە نھۆمی سەری را دەرکرد، دەستەک و ئالوداری میچەکە، لەژیر باری قورسی بەفرا، قرچەقرچیان لی ھەلدەستا، ئیدی لەکوئ دەمتوانی ھەلیم، پووم بکر دایە کودەری؟

رێگەیی چوونە دەرەوہیان نەدەدام بۆ خۆ تاویک یاری بکەم، ئەوہی راستی بی دەرەتی چوونە دەرەوہم نەبوو، لەبەر پڕکاری نەم دەپەژرا. رۆژانی کورتی زستان، لە نیوان کارین پڕ زەحمەتی مالمەوہو دووکاندا بە خیرایی دەبوورین. ناچاریان دەرکردم، رۆژانی شەممە بۆ نوژی ئیوارئ و رۆژانی یەک شەممە بۆ نوژی بەیانی بچمە کلئسا. حەزم دەرکرد بچمە کلئسا، لە گۆشەییەکی تاریکدا دەوہستام و لە دوورەوہ دەمپروانیە وینەکانی مەسیحی لە خاچدراو و ئیکۆنە پیرۆزەکان. وام دەھاتە بەرچاو کە پەیکەرەکەیی مەسیح لەژیر گری زیپینی مۆمە داگیرساوہکەدا دەتویتەوہ و دەبیت بە ئاو و وەکو دلۆپی روندکان بە زەمینەیی میحرابەکەدا دەپژا. روخساری ئیکۆنە رەشەکان بە ئاستەم دەلەرزین و پەردەیی نوپژخانەکان دەلەرینەوہ. گری مۆمەکان، وەکو ھەنگی زیپین، بە ئاسمانی شینباودا دەھاتن و دەچوون. سەری ژنان و کچۆلان، لە گۆلان دەچوون.

دهوروبهرم، ههرههمووی، له هاوئاهاهنگی وپیتمی ئاوازی سروود خوینهکاندا دهتوایهوه، ههموو شتیکی ژیانیکی ئەفسانهیی وهردهگرت، ژیانکی ناسکی ئەو پهری وفریشتانهی بیر دهخستمهوه کهله حیکایهت و ئەفساناندا ده مبیست. کلّیساکه، له تاریکیهکهدا وهکو جولانه، به ئەسپایی دهههژی.

ههندیجار وام دههاته بهرچاو، که کلّیساکه له دهریاچهیهک پۆدهچی، تا له دیدهی جیهانیان ون ببیت و ژیانیکی تاییهت بهخۆی ههلبژیڤیت، کهله ههر ژیانیکی دی جیاواز بیت. گومانی تیانهبوو که ئەم وینا و تهسهورهی من زادهی حیکایهتیکی بوو که نهکم دهبرارهی شاری " کیتیز " ی ئەفسانهیی و خهیالی بۆی گپرابوومهوه. زۆرجار له گهرمهی سروود ونویژ و نزا و دوعاکاندا خهیالم دهپۆیی ودهبیریکی قوول و دوور ودریژهوه دهچووم و ئەم حیکایهته خوش و خهمناکه م بۆخۆم دهگپرایهوه.

ئیدی تاتارانی گاور،

بهسواری ئەسپهوه، ههموو له چهکا نقووم

هاتن، بهلیشاو هاتن

شاره جوانهکهی " کیتیز " یان

ئابلوقه دا.

له کازیوهی بهیاندا

دهوری شاریان دا.

ئا، ئەهی خاوهنی گهردوون

ئا، ئەهی دایکی پاکیزهی خوا

وهرن، وهرن

فریای بهندهکانی

خودا بکهون

تکایه با بهم سهبای سالحانه

نویژهکانمان بکهین

گویمان به وشهکانیتۆ

زاخاو بدهین..

مهیهلن، تاتارانی ناپاک

په رستگه که تان پیس بکه ن

شهره ف و نامووسی ژنان

وکیژان بهرن

مندالانی بیتاوانبکوژن

پیره میړانی داماو وبه له نغاز

بکوژن.

خوای مه زن ده ژنه وئی

پاکیزه ی پیروژ ده بینئی

ئه م ئا هونالیه ی مه سیحیان

هه نگی خوای مه زن، یه هوه

ئه مر ده فه رمووی

به فریشته ی پوناکی، به میکائیلی میهره بان

ده لیئت: ئه ی میکائیل، سه روکی فریشتان

دابه زه، برؤ بو سه رزه وی

زه وی ژیر شاری کیتیز بهه ژینه

چوارده وری شار بکه به ده ریاچه

هه نگی خه لکی شار

ده توانن به که مائی ئیسراحت

نویرتی خو بکه ن

بیخه م، بیترس نویرت بکه ن

له به یانیه وه تا ئیواری

نویرتی خو بکه ن..

پشتا و پشت، نه وه به نه وه

هه تا هه تایه، جه ژنی

خو بگیړن

ئەو كاتانە، پۈچم لە بەيتەكانى نەنكم سەرشار بوو، پۈك وەكو پورەى هەنگى پۈر لە هەنگوين، هېچ نابى بە زىدەپۈيى ئەگەر بلىم بە زمانى شىعر بىرم دەكردهو و بىرهكانم خۇبەخۇ قالبى بەيتەكانى ئەويان وەردەگرت.

من لە كلپسادا قەت نوپم نەدەخویند - نەمدەتوانى لەهەنبەر خواكەى نەنكمدا، نوپم و نزا كىنە نامپم و سروودە خەمناكەكانى بابام دووبارە بكەمەو. دلنپابووم كە خواش وەكو من حەزى لەو شتانە نپىە.. ئەمە جگە لەوەى هەموو ئەو شتانە لە كتپاندا تۆمار كرابوون و ماناى وابوو خوا وەكو هەر پپاوپكى خوینەوار، هەرەمووى ئەزبەر بوو. بوپە، لە كلپسادا، لەكاتى نوپم كە دلم دەگوشرا يان ئازارپكى بچووك پۈحى دادەگرتم، هەولمەدا خۇم نوپم و نزاىەكى تاپبەت بەخۇم دا بەپم. كەبىرم لە چارەنووس و كلولپ خۇم دەكردهو، ئپدى ئپلھامم بو دەھات، وشە وپەيقان خۇبەخۇ، بپهپچ خۇ ماندوو كرنپك، لەشپوەى شىعرا بەسەرمدا دادەبارپن:

ئوف خوداپە چەند بەدبەخت و چارەپەشم

خوداپا لپت دەپارپمەو كە زوو گەورەبم

خوداپە، لپم مەگرە ئەگەر خۇم بكوزم

چونكە بپتاقەت بووم و لەم ژپانە بپزارم

لپرە، هېچ شتپكم فپر ناكەن

خوشكەكەى نەنكم، ئەم جادووبازە دەعەجانپە

بەردەوام سەرزەنشتم دەكات، گوپم بادەدات

ئاغام بپرهپپاوپكى خەلەفاو

بەردەوام وەكو پپووى هاوارم لپدەكات

خوداپە، ژپان چەند تالە.

من تاكو ئپستاش، ژمارەپەكى زورى ئەم نوپم و نزاپنەم لەبپرماون، بپرى مندالى تپزە، ئەوشتانەى بەمندالى لە يادگەدا تۆمار دەبن، پۈژگار ناپان سړپتەو و تا مردن لەبپر دەمپن.

حەزم بەھاتوچووى كلپسا هەبوو، هەمان ئەو ئاسوودەپپەى كە جاران، لەدەشت و دەر، مەزرا و لپرەوارەكاندا دەمپنى، هەنووكە لە كلپسادا دەمپنى. دلپ مندالانەملەگەل زام و دژوارپپەكانى ژپانا راپاتبوو، لپرە لە كلپسادا خەون وخەيال، بپرو ئەندپشەپپەكى گونگ ونامەفھووم دەپشوردەو، سوكناپى پپدەبەخشى. تەنپا بە پۈژانپ توف وسەرما، يان ئەو كاتانەى بەفر وزرپان دەپدا بە سەر شارا، يان هەورپن بەفرزا بەرى ئاسمانى دەگرت، يان زەوى دەپبەست و

له ژیر به فرا به جوړی مت دېوو، له تو وایه قهت هه لئاسیته وه.. ته نیا ئه وکاتانه بو کلیسا ده چووم..

به لام که ههوا خوش و ئارام بوايه حهزم ده کرد به ناو شار بکهوم، ئه م کولان و ئه و کولان بکه م، گوشه و که ناری دووره ده ست ته ی بکه م. هه نديچار وام هه ست ده کرد، دوو بالم لئ رواون و له گه ل خودا دهمبه ن، وه کو هه یقی ئاسمان، به تاقی ته نیا ماومه ته وه. سیبه ره که م له پیشمه وه ده پړویی، ده که وته سهر به فر و عامود و ئه سکه له کان. حه سحه سی شه و هیدی هیدی به سهر شه قامه کاندای پړی ده کرد، خو ی له پالتویه کی فه رووی ئه ستوره وه پیچابوو، دوو پارچه داری به ده سته وه گرتوو و لیکدا لیکدا به یه کیدا ده کیشان. سه گه که ی به هه لبه ز و دابه ز شانبه شانی ده پړویی.

دیمه نی کابرای حه سحه س له که سیک ده چوو، له مال دهر کرابی و بیهوده به جاده و بانه کاندای بسوورپیته وه و سه گه که ی به نیگه رانیه وه دوی که وتبیئت.

هه نديچار، تووشی کوران و کچانی گه نج ده بووم، که به دهم پیکه نینه وه رپیان ده کرد، له دلئ خودا ده مگوت، ئه مانه ش له نویژی ئیواره ی یه ک شه ممه خو یان دزیوه ته وه و هه لاتون. له بیرمه که هه نديچار له درزی په نجه ره نیوه کراوه کانه وه بو نیکی خوش و نه زانراوم به سهر دا ده هات. هه نگی دهمزانی که ژیانکی دیکه ی جیاواز له ژیانی مهینه تباری من هه یه و که په نکه هه رگیز په ی پئ نه به م. له ژیر په نجه ره کاندای ده وه ستام، بو نی هه واکه م ده کرد، گویم هه لده خست، هه ولمده دا بزنام کئ له وئ ده ژی و چو ن ده ژین. هه نووکه رپک کاتی ئه وه بوو که هه موو خه لکی له نویژی ئیواره بن، که چی ئه وانه له و دیو په نجه ره کانه وه خه ریکی که یف و سه فابوون، قاقای پیکه نینیان سه عاته رپییه ک ده پړویی و خه ریک و خجلی گیتار ژه نین بوون.

خانوییه کی یه ک نهومی که که وتبووه سهر دوو رپیان چولئ هه ردوو شه قامی مارتیوسکا و شه قامی تیخونوفسکایا، له هه مووشتیکی پتر سه رنجی راده کیشام. ئه م خانووه م له هه یقه شه ویکی ساردی سه هؤل به ندانا به دی کرد. له په نجه ره نیوه کراوه که وه سووکه هه لمیک به رز ده بووه وه. به لام له سه ره وه ده نگیکی نامه فهووم و سه یر ده هات، ده تگوت، که سیک به دهمی به ستراوه وه و له بن لیوانه وه سوژه ده کات. وشه کان خو یا نه بوون، به لام ئاوازه که زور ساده و ته و او خو یا بوو. جار جار ده نگی سازیکی هه وایی زور ناوه خت و چاوه پروان نه کری، یه کنه وایی ئاوازه که ی ده بری و نه یده هیشت به ئاسانی بگاته گویم. ئیدی له سهر کوته ره داریک دانیشتم و برپارم دا تا کو تایی گوئ له و ئاواز و گورانیه بگرم. به مه زنده ی من موزیقا که هی که مانیک بوو که جار جار یک هارمونی هه که ی خو ی له ده ست ده دا. هه نديچار سازه که ئه وه نده به توندی لیده درا له تو وایه مال که له هیم و بناخه وه ده له ریته وه. شووشه ی په نجه ره کان وه کو زه نگو له ده زرینگانه وه. له سه ربانه وه، دلپه یین به فری تواوه به سه رما ده رژا. له هه مان کاتدا روندک له چاوم ده هاته خواری و گوناکانمی ته ر ده کرد. هه ستم به نزیک بوونه وه ی حه سحه سه که نه کرد، له نا کاوا گه بییه سه رم پالیکی به شانمه وه نا، له سهر کوته ره داره که که وتم. پرسى:

- چى دهكەى لىره، چما لىره دانىشتوويت؟

بۆم روون كردهوه:- گۆل لهو موزىقايه دهگرم..

- ئەوه قسهيه؟ خىرا ههسته و لىره برۆ!

به ههشتاو رۆيشتم، سهريك به دهورى گه ره كه كه دا سوپامهوه، دووباره هاتمهوه و له هه مان شوين دانىشتمهوه. به لام موزىقاكه تهواو بووبوو. له په نجه ره كه وه، دهنگى ههرا و زه نايه كى شاد و مه ستانه دههات كه به هيچ جوړى له موزىقا خه مينه كه نه ده چوو، وام وينا ده كرد كه خهون ده بينم.

زۆربهى رۆژانى شه مموان بۆلای ئەو ماله دههاتم. به لام ته نيا يهك جار، ئەو يش له بهههرا بوو، گويم لهو چه لۆيه بوو، كه تا نيوه شهوه، له پهستا و بى پسانه وه دهى نالاند. ئىدى مهستى ئاواز بووبووم. لى كه بۆمال گه رامهوه، لىدانىكى باشم خوارد.

ئەم شهوگه ره له ژىر ستىرانى زستانى تاريك و نوته كدا و به شه قامه چۆله كاندا ههستىكى تازهى له لا دروست كردم، به ئانقهست شه قامه دوور و تهريكه كانم هه لده بژارد، چونكه شه قامه سه ره كيه كان روناك بوون، له گين بوو دوستان و ئاشنايانى وه ستام بمبينو خه بهرم لىبدهن كه خو له نويزى ئىواران ده دزمه وه و ناچه كليسا. ئەمه جگه له وهى كه له شه قامه سه ره كيه كاندا سه رخوشان و پۆليس و ئافره تانى له شفرۆش، گه ران و پياسه كه يان ده شيواندم. به لام له شه قام و گه ره كه چۆل و تهريكه كاندا، ده كرا به بى ترس، له په نجه رانى قاتى خواره وه، ئەگه ره بهسته لهك نه يگرتبان يان په رده كانيان دانه دراباوه، ته مه شاي ناو ژووره كانت بكر دبايه.

جوړه ها ديمه نم لهو په نجه رانه وه ده بينى، خه لكانىكم ده بينى نويزيان ده كرد، يه كيان ماچ ده كرد، به شه ر دههاتن، يان وه ره قبازيان ده كرد. يان به ئارامى، به بى هيچ زاوه ژاو و ههرا و زه نايهك گف تو گوڤيان ده كرد، كۆمه لىك ديمه نى كر وكپ، وه كو ژيانى ماسييان خامۆش، به به رچاوما تى ده په پرى.

جاريك له په نجه ره ي ژىرخانىكه وه دوو ژنم بينى كه يه كى كيان كچۆله بوو و ئەو يتريان گه وه ره بوو، له دهورى مي زيك دانىشتبوون. قوتابيه كى قز درى ژ له هه به رياندا دانىشتبوو، به دهم دهست ته كاندا نه وه كتي بىكى بو ده خو يندنه وه. كچۆله كه پشتى دابوو به پشتى كورسيه كه يه وه، برۆكانى ويكه يينا بوونه وه و گوڤى هه لخشبوو. به لام ئافره ته كهى دى كه لاوازيكى قز درى ژ بوو، له ناكاوا به هه ره دوو دهستان روخسارى خو داپۆشى و به دهم هه نسك هه لدا نه وه شان هه كانى كه وتنه له رزين. قوتابيه كه كتي به كهى فرى دا يه سه ر مي زه كه. هه ركه كچۆله كه هه ستا و له ژووره كه وه ده ركه وت، قوتابيه كه له به رده م ژنه قز درى ژه كه دا به چۆكا هات و كه وت ماچ كردنى دهسته كانى.

له په نجره ریه کی دیکه وه، پیاوړکی بالا به رزی پېشنم بینې، ژنیکی ئیلهک سووری نابووه سهر
ئه ژنوکانی و وهکو مندالیک رایده ژه ند و وهکو ئه وه بوو لای لایه ی بوبکات، ده می ده کرده وه و
چاوانی ئه بله ق ده بوون. ژنه که قاقا پیده کهنی و خوئی له باوه شیا راده کیشاو، لاقی له حه وادا
ته کان ددها. کابرا دووباره دای نیشانده وه و له سهر گورانی و لای لایه که ی خوئی به رده وام بوو.
ژنه دهستی به پیکه نین ده کرده وه. له ته مه شاکردنیان تییر نه ده بووم، ماوه یه کی زور ته مه شام
کردن، که ههستم کرد ئه م دیمه نه زور ده خایه نی، ئیدی له وئی دوور که و تمه وه.

زور دیمه نانی له م جوړه بو هه تاهه تابه له یادگه مده نه خش بوون. ئه و دیمه نانه م زور به لاه
جوان بوون. زور جار درهنگانی شه و بو مال ده گه رامه وه، ئه مه ده بووه مایه ی گومانی وه ستاکانم و
لییان ده پرسیم:

- تو چو بووینته کیهه کلپسا؟ ئه و ربه نه ی پېشنوویژی ده کرد کی بوو؟

ئهمانه هه موو قه شه و ربه نه کانی شاریان ده ناسی. ئاگایان له و خوتبه و ئایه تانه هه بوو که
له ههر کلپسایه کدا ده خوینرانه وه، ئیدی زه حمت بوو، فریو بدرین، ئیدی گیروده ده بووم و
درؤکانم ئاشکرا ده بوو.

جووته که بیانوو، خودایه تو وره که ی بابامیان ده پهرست، ئه و خودایه ی هزی ده کرد، خه لکی لیی
بترسن. ئیدی ئه م جووته هه میشه ناوی خویان له سهر زار بوو، ته نانه ت که شه ر و ده عواشیان
ده بوو، هه ره شه ی خویان له یه کدی ده کرد:

- راوهسته بزانه خوا که ی من چیت به سهر دینیت؟

پیره ژن له یه که مین یه ک شه ممه ی رپوژووی گه ورده ا، کیکیکی دروستکرد که به بنی تاوه که وه
ده نووسا.

به تو وره یی هاواریکرد، دم وچاوی له بهر گری ئاگره که دا سوور ده بووه وه:- سندانم لی دایت!
شهیتان به نه علت بی!

له ناکاوا، به دهم بو نکردنی تاوه که وه، رپوخساری ره ش داگه رپا، تاوه که ی فری دایه سهر ئه رزه که و
قیزانندی:

- خوا مهرگ خوا! تاوه که رپونی تیابوو! من بیرم چوو له رپوژی دوو شه ممه ی سوجه ده ا ئه و رونه
بسووتینم و تاوه که خاوین بکه مه وه، ئه ی خودای!..

که و ته سه رچوکان، ئه و جا به دهم لاقه و پارانه وه وه که و ته گریان:

- خوا گیان، لیم مه گره، من هه له م، به رهمی خوت بمبه خشه. خوا گیان، سزای پیره ژنیکی بی
ئه قلی وه کو من مه ده ..

کیکه سووتاوه که بیان دایه سه گه که. تاوه که ی به باشی خاوین کرده وه، به لام که بیانوی بچووک به رده وام ئه و پروداوه ی به پرووی پیره ژندا ده دایه وه، که شه پ و ده عوایان ده بوو، پیی ده گوت:

- تو هه ر ئه وه نیت که له مانگی رۆژووی گه ورده دا، له تاوه یه کی پیسدا، کیکت سوور کرده وه!

ئه مانه خودایان دینایه ناو هه موو شه پ و قه رقه شه یه کی خانه واده ییه وه، ده یان هینایه ناو هه موو گۆشه یه کی تاریکی ژبانی ناچیزی خۆیان هه وه. وادیار بوو ئه مه مانا و بایه خیکی به بوونی کلۆلیان ده دا. ئیدی به ره به ره ئه م نه خۆشیه بۆ منیش سیرایه تی کرد و که سایه تی خوام دینایه ناو هه موو تووره هاته کانه وه، ئیدی به بی ئه وه ی به خۆ به سم چاوم ده برییه هه موو گۆشه و که ناریک، وام هه ست ده کرد چاویکی په نهان چاودیریم ده کات. که چی به شه و، ته زووی ترسیکی سارد له سه راپام ده نیشته. ئه م ترسه له سووچی مووبه قه که وه هه لده قولا، له و شوینه وه که چرایه ک له به رده م ئیکونه تاریکه کانداه سووتا.

په نجه ره یه کی گه وره له ته نیشته ره فه ی ئیکونه که وه هه بوو، شیشیکی ئاسن هه ردوو تاکی په نجه ره که ی لیکدی جیا ده کرده وه. له و دیو په نجه ره که وه، بۆشاییه کی شینباوی به رین هه بوو، له وه ده چوو ماله که و مووبه قه که و هه موو شته کانی دی و ته نانه ت منیش، به په راویزی ئه و بۆشاییه وه هه لواسرابین و، بچووکترین جووله بمانخاته هه لدیریکی شینباوی سارده وه له و دیو ئه ستیره کانه وه، وه کو به ردیک توور بدریته ئاویکه وه. ئیدی بۆ ماوه یه کی دوور ودریژ، له سه ر جیگا که م راده کشام، نه مده ویرا له پیستی خۆم بجوولیم، چاوه روانی کۆتایی ترسناکی دنیا م ده کرد.

نها له بیرم نییه که چۆن له و ترسه رزگار بووم، به لام به راستی زۆر زوو و به ته واوه تی لپی ده رباز بووم. دیاره خودا میهره بانه که ی نه نکم به هانامه وه هاتبوو. له وه ده چی، من له و کاته دا په یم به م حه قیفه ته ساده یه بردی که: من هیچ خه تایه کم نه کردوو، که هیچ خه تایه کیشم نه بی، هیچ یاسایه ک ناتوانی سزام بدات، خۆ ناشکرئ به گوناحی که سانی دی سزا بدریم.

زۆرجار، به تاییه تی له وه رزی به هارا، خۆم له نوژی عه سران ده دزییه وه. ده چوومه پیاسه و گه ران، مه یلیکی سه یر و له مقاوه مه ت نه هاتگ، هانی ده دام که له کلپسا دوور بکه ومه وه. خۆ ئه گه ر جار جاریک بۆ کرینی مۆمیک بۆ په رستگه، پینچ کوپیکیکیان بدامایه، ئیدی له که یفان له پیستی خۆم نه ده هیوریم، به پاره که " قاپم " م ده کری (قاپ: جگ، میچ، چوو) ده کری و به دریزی ماوه ی نوژه که و زیاتریش قاپانم ده کرد، پاشان وه کو هه میشه به دره نگه وه بۆمال ده زقپیمه وه. رۆژیک ئه و ده کوپیکه م، که بۆ کرینی نانی پیروژ و نوژی سه ر مردووان دابوو یانمی، دۆراند. ئه نجام ناچار بووم قوربانی که سیکی دی له و سه به ته نانه بدزم که کابرای قه شه له میحرابه که وه هینابووی.

من شیت وشهیدای قومار بووم، زۆر بهجۆش و خرۆشهوه قومارم دهکرد. زۆر بهتوانا و لیھاتوو بووم، هه‌ربۆیه‌ش زۆر بله‌ز له گه‌ره‌کی خۆماندا، وه‌کو قاره‌مانی تۆپانی، قاپانی نیونیو بانگم ده‌کرد.

له مانگی رۆژووێ گه‌وره‌دا، واداریان کردم نان نه‌خۆم و ناچار بم بۆ خواردنی نانی قوریان، له هه‌موو رۆی و په‌سمه ئاینیه‌کاندا به‌شداری بکه‌م. ئیدی چووم بۆلای قه‌شه دوریمیدونت بوکروفسکی، تا له‌به‌رده‌میا ئیعتراف بکه‌م. من به‌ پیاویکی خراب و سه‌ختگیرم ده‌زانی، سوور ده‌مزانێ که هه‌له‌ی زۆرم ده‌ره‌ق به‌و کردوو: هه‌میشه کوشکه‌که‌ی ناو باخه‌که‌یم به‌ردباران ده‌رد، شه‌رم به‌ منداڵه‌کانی ده‌فرۆشت، ئه‌مه جگه‌له زۆر هه‌له و خه‌تای دیکه که‌به‌دلی ئه‌و نه‌بوون. نه‌ا که‌له سووچی کلێساکه‌دا وه‌ستا بووم و چاوه‌روانی نۆره ئیعترافی خۆم ده‌کرد، هه‌موو ئه‌و بیره‌وه‌ریانه‌م له میشتکی خۆدا وه‌رده‌وه ده‌دا، دل‌م به‌ تووندی لێی ده‌دا. خه‌ریک بوو زراوم ده‌تۆقی. که‌چی قه‌شه دوریمیدونت، زۆر به‌گه‌رمی پێشوازی کردم. گوتی:

- ئه‌ دراوسی‌که‌ی خۆمان! خێره‌اتی، کوا بکه‌وه سه‌رچۆکان و خه‌تا و گونا‌هه‌کانی خۆتم بۆ بگێره‌وه.

پارچه مه‌خمه‌لێکی قورسی دا به‌سه‌رما. بۆنی بخورد و مۆم گێژیان کردم. قسه‌م بۆ نه‌ده‌کرا. ئیدی خۆی زه‌حمه‌تی کێشا و که‌وته پرسیارکردن: - به‌گویی خه‌لکانی له‌خۆت گه‌وره‌تر ده‌که‌ی؟ - نه‌خێر.

- بلی: "گونا‌حبارم".

یه‌کسه‌ر له‌خۆوه گوتم: - من نانی قوربانم دزیوه.

قه‌شه‌که، که‌می‌ک ده‌فکره‌وه چوو، ئه‌وجا به‌ کاوه‌خۆ پرسی: - که‌ی؟ چۆن؟

- له‌ کلێسای سێ ئه‌ولیا، له‌ کاته‌درایه‌ی بوکوروف و، له‌ کلێساکه‌ی سن نیکولای.

- هی‌واش هی‌واش، یانی له‌ هه‌موو کلێساکان دزیت کردوو؟ ئه‌مه کاریکی زۆر دزیوه، کریته، ئه‌مه یه‌کیکه له‌ گونا‌حانی گه‌وره کوپی خۆم، تیده‌گه‌ی؟ - به‌لی.

- ده‌بلی: "من گونا‌حکارم" هه‌ی داماو. باشه تۆ بۆ خواردنی خۆت ئه‌و نانه‌ت ده‌دزی؟

- هه‌ندێجار ده‌مخوارد، به‌لام زۆرجاریش پاره‌که‌م له‌ قوماردا ده‌دۆراند و ده‌بوایه نانی قوربان بۆ مال به‌رمه‌وه، بۆیه ناچار ده‌مدزی.

قه‌شه دوریمیدونت، به‌ده‌نگی‌کی نه‌وی هه‌ندێ ورته‌ورتی نامه‌فه‌وومی کرد، نه‌مزانێ چی گوت. ئه‌وسا هه‌ندێ پرسیا‌ری دیکه‌ی له‌من کرد و له‌ناکاوا به‌راویژیکی تووند پرسی:

- بلی بزنام، کتیبی یاساغت خویندوونهوه؟

له پرسیاره که ی حالی نه بووم، گوتم:- چۆن؟

- کتیبی قاچاغ، هیچت خویندووه ته وه؟

- نه خیر، هه رگیز.

- ده ی ههسته گونا هه کانت پاک بوونه وه.

به سه رسامی روانیمه سه روسیمای، سیمای که سیکی هزرقان وزانای پیوه دیار بوو، له هه نبه ریا ههستم به جوړه ته ریقی و ژیوان بوونه وه یه ک کرد. وهختایه ک جووته که بیانوی مال بو ئیعتراف کردنیان ناردم، هه ندیک شتیان پیگوتم تا بمترسینن و دان به هه موو شتی کدا بنه م. هه ر به و خه یاله وه به قه شه که م گوت:

- زورچار کوشک و که پره هاوینه که ی ناو باخه که ی تو شم به ردباران ده کرد.

قه شه که سه ری هه لبری و گوتی:- ئه مه ش کاریکی خراپه، ده ی قه یدی ناکات، برؤ.

- سه گه که شتم به ردباران ده کرد.

ئیدی قه شه دوریمیدونت، چاوی له من گواسته وه و گوتی:- نها نوره ی کییه؟

به شه رمه زاری ریگای خو م گرته بهر، تو مه ز خاپاند بوویانم و به م ئیعترافه ترساند بوویانم. ئیدی ئه م دیمه نه هیچ شتیکی نه ترسناک و نه سه رنجراکیشی تیا نه بوو. تا قه شتیکی که مایه ی سه رنج بوو، پرسیاره کتیبانی یاساغ بوو، که من نه مزانی مه بهستی چی بوو.

سه رم له و پرسیاره ده ر نه کرد. ئه م قوتابیه م بیر که وته وه که له ژیرزه مینه که دا کتیبی بو دوو ژنه که ده خوینده وه. هه روه ها کابرای " ئه مه جوانه " م وه بیر هاته وه، که کو مه لیک کتیبی ئه ستوور، ره ش و وینه داری گونگی هه بوو.

بو سبه ینی پازده کوپیکیان دامی که بو کلپسای ببه م. ئه م پارهییه یان به بو نه ی جه ژنی پاکه وه کرد بوو به نه زر. ئه و ساله جه ژنی پاک دره نگ که وت. به فر له میژ بوو تو ابو وه وه.

ته پ ویوز و گه رده لوول له جاده وبانه وشکه کانه وه هه لده ستا، روژیکی هه تاوی خو شبوو.

کو مه لیک کریکار له بن دیواری کلپساکه سه رگه رمی گه مه ی قاپانی بوون. هیشتا زوری مابوو بوکاتی نویژ، له کریکاره کانم پرسى:- شه ریکم ده که ن؟

کورپکی گه نجی سه ر سو ری ده م وچاو نموس، به راویژیکی شانازی ئامیزه وه گوتی:- گی می به یه ک کوپیک.

به شانازی زیاتره وه گوتم:- من سی کوپیکان له ژیر سنگی سییه می دهستی چه پ داده نه م.

- کوا پارەکه تمان پئی نیشان بدە .

ئیدی یاریه که دەستی پیکرد!

پازدە کۆپیکه کهم خورد کردەو و سئ کۆپیکم له ژیر سنگه کهدا دانا: ئەو هی بیخات پارە که دەباتەو، ئەو هی نهیخات سئ کۆپیکانم دەداتئ. بەختم هەبوو، دوو کهس، نیشانەیان له سنگه کهم گرتەو و نهیان پیکا، یانی شەش کۆپیکانم له و پیاو ه گەورانە بردهو! ئیدی متمانەیه کی زۆرم بەخۆم پەیدا کرد، با چوو ه که و لمەو ه. یه کیک له یاریچیەکان گوتی:

- کورپنە ئاگاتان لئی بیّت، ئەگینا له ناکاوا هەلدئ و پارە که مان دەبات.

ئەو قسەیه م له بەر گران بوو. خۆم فش کردەو و بە دەنگی بەرز گوتم:

- نو کۆپیک له سەر دوا سنگی دەستە چەپ.

وادیاربوو قسە کهم کاریکی ئەوتۆی له یاریچیەکان نه کرد، بەلام کورپکی هاوتەمەنی خۆم، ئاگاداری کردنەو و گوتی: - باش چاودیری بکهن! شەیتانیکی به شانسه! من دەیناسم!

کریکاریکی لاوازی دریز داھۆل، لهو دەچوو دەباغچی بیّت، به تەوسەو ه گوتی:

- گوتت شەیتانە؟ ئیستا شەیتانی پئی نیشان دەدم!

نیشانە ی له سنگه کهم گرتەو، ریک پیکای. ئەوجا ئاوری لای منی دایه و و گوتی:

- یاری دەکهیت یان بەسە!؟

گوتم: - سئ کۆپیکی دیکه له ژیر دوا سنگی دەستە راست.

یارۆ دەباغچی کهوتە خو هەلکیشان: ئەویش دەبەمەو ه.

بەلام دۆراندی.

رپسای گەمە که وابوو که له سئ کهرەتی دوابەدوای یهک زیاتر گرهو له سەر هیچ سنگیک نه دەکرا. دەستم به نیشانە گرتنەو له سنگی ئەوانی دی کرد، چوار کۆپیک و ژماره یهک قاپی زۆرم بردهو، هەرکه نۆرم هاتەو، هەرچیم پیبوو هەر هەموویم دۆراند، ریک له و کاتەدا نوپزی جەماعەت تەواو بوو. زهنگه کان کهوتنە لیدان وخەلکه کهش به هشتا و له کلپساکه و دەره کهوتن.

یارۆی دەباغچی، که خەریک بوو قژم رابکیشیت، پرسی: - تو ژنت هیناوه؟

بەلام من خۆم لئی دزییه و و، پیم وه غاریوه نا. تووشی گەنجیک بووم که جلی پۆزی یهک شەممە ی له بەربوو، زۆر به ئەدەبەو ه لیم پرسی: - له نوپز بووی؟

به گومانەو ه سەبیریکی کردم و بەرسقی دایه و: - ئا، بوچی؟

تکام لیکرد که تیم بگهیهنی نویژی جهماعهت چونه و، یاروی قهشه لهه نویرهدها چ دهلیت، ئه و کسهی له نویزهکهدها بهشداری دهکات دهبی، چ بکات.

کورپهکه سهری داخست و وهکو گاجووت بهرووما ههشاخی:

- وادیاره خوت له نویزهکه دزیوهتهوه، وایه ههی خوانهناس؟ دهیسا هیچت پی نالییم، بوئهوهی بابت هسیر مهیدانت بکات!

به ههشتاو بومال چوممهوه، دهمزانی پرسیار پیچم دهکن و بویان دهردهکهوی که بهشداریم له نویژی مناوهلهدها نهکردوو.

بهلام پیرهژن تهنیا یهک پرسیار لیکردم، دوی ئهوهی پیروزیایی لیکردم، گوتی:- چهنت بو قهشه دانا؟

ههر لهخووه، بی هیچ بیرکردنهوهیهک گوتم: پینج کوپیک.

- سی کوپیکانی بهس بوو، ههنگی حهوت کوپیکانت بو دهمایهوه ههی گهوجه.

بههار هات، دنیا رۆژ له رۆژ جوانتر دهینواند. بون وبهرامهی خویشی گژ وگیا و پروهکان و گهلاهی سهوزی سپیداران، پیای مهست دهکرد، خهریک بوو سویم بو دهشت ودهرو کیلگه و مهزرایان ببیتهوه، چهندم ههز دهکرد پرو بکهمه دهشت و دهر لهسهر گازی پشت لهسهر ئه و ئه رزه گهرمه رابکشیم و گوئی له چریکهی مهل و قاسپه قاسپی کهو بگرم. بهلام سهده حهیف و مخابن، من ئهوهتا دهبی جل وبهرگی زستانه خاوین بکهمهوه، قهدیان بکهم و یهک یهک لهناو سهندوقیان بنهم و گهلا تووتنیان بهسهردا بوهرینم. گهردوتووزی سهر موبیلهکان بتهکینم - له بهیانیهوه تا شهوی خهریکی کارین بیهوده و بیمانا بم.

هیچ شتیگ شک نابهم کهکاتی دهستبهتالی خوئی پی بهرمهسهر. کولانهکهمان چول و ناخوشه، چوونه دهرهوهیان لی قهدهغه کردوو. ههوشهکهمان له خهلی بینهواو ههژار ولات و لهویرا جمهی دههات، کریکارانی شهپانی، ناشپهزان و جلشوران.. ههموو ئهه دیمهنانه دلیان دهگوشیم، عهزابیان دهدام، هیوا برآویان دهکردم، ههزم دهکرد کویر بم و ئهه دیمهنانه نهبینم.

ئیدی بیزار و بیتاقهت نهدهزانی چ بکهم، بهههراحال مقهستیگ و بریک کاغزی رهنگاوپرهنگم ههلگرت و چووم بو نهومی سهروهه، به مقهستهکه کهوتمه برینی شیوهین جیاوازی ئهنازیی و به کولکهکهکانهوه دهنان. ئیدی بهلاهی کهمهوه بیتاقهتی خوم بهو کارهوه دهردهکرد. ههزم دهکرد برۆم بو شوینیگ خهلی کهمتر بنوون و زیاتر بیداربن، کهمتر بهشهر بین، کهمتر لهسهر بچووکتترین شت خوا به شایه دبگرن، کهمتر به بوچوونه ناخوشهکانیان خهلی بیزار بکهن..

له رۆژی شهممهی پیش جهژنی پاک دا، پهیکه ریکی یه جگار سهیری رهبه نیته فلادیمیرسکایایان له دیری ئورانسکییهوه بو شارهکهی مه هیئا. ئهه پهیکه ره تاکو نیوهی ههیقی حوزهیران به میوانی له شاردای دهمایهوه لهو ماوهیهدها به ههموو مالهکاندا دهگپردرا، تا ههموو مهسیحیانی

شار زیاره تی بکهن. وهختایهک نۆره هاتهسه ر مائی ئاغام بهیانی رۆژی یهکه می ههفته بوو، من له مووبهقه کهدا خهریک بووم قاپ و مهنجهله مسهکانم دهشۆرد، گویم له خانمی بچکۆله بوو، به تۆنیکى ترساو له ژووره کهی دیکه وه هاواریکرد:

- راکه ده رگا بکه وه، پهیکه ره کهی ئورانسکایایان بو مالممان هیناوه.

به بی ئه وهی دهستم بشۆم، چهوری و رهشیه کهی لیبیکه مه وه، به ههشتاو به قالد رمه کهدا داگه رام وده رگام کرده وه. کهشیشیکى گهنج که له تافی لاویدا بوو، له بهر ده رگا وه ستابوو، به ده ستیک چرایه کی هه لگرتبوو و به دهسته کهی دی داری عودیک، له بن لیوانه وه کهوته خوته خوت: - بو نایه ن به دهنگمانه وه! هیشتا خه وتوون؟ وه ره یارمه تیمان به.

دوو کهس پهیکه ره گه وره کهیان هه لگرتبوو و به قالد رمه تهسکه کهدا سه رده کهوتن. منیش شانم دایه بهر سووچیکى پهیکه ره که و، به هه ر دوو دهسته پیسه کهم گرتم. چه ند قه شه یه کی ورگ زل له دوامانه وه هاتن، له به رخۆوه و جار جار به دهنگیکى گر، نزایان ده کرد:

- ئه ی دایکى پیروزی خوا، شه فاعه تمان بو بکه ..

من له دلی خۆما، به نیگه رانیه وه گوتم: " بیگومان دایکى پیروژ نامبه خشیته چونکه به دهستی پیس ئیکۆنه کهم (پهیکه ر) هه لگرتووه .. هه رخوا بکا هه ر دوو دهستم وشک نه بن."

ئیکۆنه کهیان، له سووچی ئیکۆنه کان، له سه ر دوو کورسی که په رده یه کی سپی پیدا درابوو، دانا. دوو قه شه ی جوان که له تافی لاویدا بوون و به چاوه پرشنگدار وقژه دریزه کانیا نه وه له فریشته ده چوون، له ملا و له ولای پهیکه ره که وه وه ستان.. ته شریفات ورپیوره سمی مه زه بی دهستی پیکرد. قه شه یه کی که ته ی زه لام، به قامکه ئه ستووره کهی نه رمه ی سوور و ئاوساوی گوپی، که که وتبووه ژیر قژه که یه وه، ده خوراند، به دهنگیکى تیژ هه لیدایى: - ئه ی دایکه موباره که کهی خوا!

قه شه کانی دی به دهنگیکى ماندوو بویان سه نده وه:

- ئه ی دایکى موباره ک، په حمه تی خۆتمان به سه را ببارینه.

من مریه می پاکیزه م خۆشه ویست، به گویره ی چیرۆک و حیکایه ته کانی نه نکم، ئه و، دنیای به گول و گولزار ده رازانده وه، چاکه و جوانی بلاو ده کرده وه، دلنه وایی هه ژارانی ده کرد. که وهختی ماچکردنی پهیکه ره که هات، من له سه رقالی خۆما، ئاگام له وه نه بوو که گه وره کان چۆن ماچیان ده کرد، بۆیه که نۆره هاته سه رم ن ئیکۆنه که ماچ بکه م، رپیک لیوم خسته سه ر لیوی. یه کسه ر ده ستیکى زبر وبه هیژ تووری دامه گوشه یه کی نزیکى ده رگا که وه. بیرم نایه ت که قه شه کان چۆن پهیکه ره کهیان هه لگرت و رۆیشتن. به لام ئه وه م له بیره که من له ئه رزه که دانیشتبووم و ئاگاگانم به دیارمه وه وه ستابوون و به ترس و نیگه رانیه وه گه نگه شه ی ئه وه یان ده کرد که ئه مه له جومله ی گوناهانی گه وره یه و مه گه ر هه رخوا بزانی چ به لایه کم به سه ربیته.

وه ستام، به سووکه سه رزه نشتی که وه گوته:

- دەبىي پىرس بە زاناترېن قەشە بکەين، چونکە ئەو لە ئىمە باشتر سەر لەم مەسەلانە دەردەکات. ئاخىر ھەي گەوجە، تۆ تائىستا نازانى كەنابى لىوى پاكيزە ماچ بکرىت؟ ئەدى لە قوتابخانە ئەمەيان پىنەگوتوويت، ئەمەيان فىر نەکردوويت!

ماوہىيەكى زۆر، بەوپەرى نىگەرانى ودلەپراوکیۆه چاوپروانى سزا بووم. ئاخىر بەدەستانى پىسەوہ پەيکەرى پاكيزەم ھەلگرتبوو، لەوہش خراتر، لىوى پاكيزەم ماچ کردبوو. ئەمەم لى بەسەر ناچىت، بەلایەکم بەسەر دىت! ئەم ھەموو خەتا و گوناحە ھەروا بە ئاسانى تىناپەرپىت، باجى خۆى ھەيە! دەبىي ئەو باجە بەم!

بەلام لەوہ دەچوو پاكيزە لە خەتا و ھەلە نەخواز اوہ کانم، كە زادەى مەحەبەت و خۆشەويستى خالىسە بوون، خۆش بووبى. يان سزايەكى ئەوہندە سووك بووبى كە ھەستم پىنەکردبى، لەچاو ئەو ھەموو سەرزەنشت و سەركۆنانەوہ كە ئەم خەلكەيدەورم، دەيانکردم، ھەر ھىچ نەبووبى.

ھەندىجار، ھەر بوئەوہى سەر بکەمەسەر پىرەژن، بە ئانقەست دەمگوت:- لەوہ دەچى دايكى پىرۆز، سزاكەى منى لەبىر کردبىت. بەتووندى بەرسقى دەدامەوہ:

-چاوپەرى بکە، ھىشتا مندالى، با گەورە ببىت ئەوسا دەبىنى..

لەكانتىكا لە نھۆمى سەرەوہ كۆلەكە و دىوارەكانم بە كاغەزىن پەمەيى و سورباوى سەندوووقە چايانەوہ، دەنا بە كۆلەكە و دىوارەكانەوہ، بەدەم كارکردنەوہ، كەلكەلە و خولياكانى خۆم لە شىوہى ھۆنراوہدا دادەرپشت و وەكو سروودىن ئاينى، بە ئاوازەوہ دەمگوتنەوہ، رىك وەكو ئەو كالمىكانەى بە سواری ئەسپەوہ دەسوورانەوہ:

لە نھۆمى سەرەوہ دانىشتووم

قەيچى بە دەست

كاغەزان دەبىم

دەبىم، بىزار دەبم

خۆزگە سەد خۆزگە

تولە سەگىك دەبووم

توانىبام، بە ئازادى

ھەلىم...

لىرە ھەمووان دەدەن ئازارم، سەركوتم دەكەن

خەفەبە، ھەي حەيوان

تۆ هیچ نازانی

فیربه، گوی له گهوران بگری

وهختایهک پیرهژن، نهخش و نیگارو مینیاتوری سهر دیوارهکانی نهومی سهرهوهی بینی، بهدهم سهرلهقاندنهوهو لهبن لیوانهوه گوتی:- شهلا، دیوارین مووبهقهکشت و لیدهکرد.

رۆژیک وهستام هاته نهومی سهرهوه، چاویکی به فانتازیاکاریهکانما گپرا، ئاهیکی قوولی هه لکیشا و گوتی:

- بشکوف، تۆ کهسیکی سهیری، مهگهر ههرخوا بزانی له ئایندهدا دهبی بهچی؟ جادووگهر؟ لیبوک؟ نازانم.

ئهجام چهند سکهیهکی پینچ کوپیکی سهردهمی نیکولای یهکهمی دامی، من زنجیریکی باریک و ناسکم دروست کرد و کوپیکهکانم پیوهکرد و وهکو میدال، له شوینیکی دیار و بهرچاوهوه، لهناو کاره رهنگاوپهنگهکانی دیکهمدایه دیوارهکهمهوه ههلواسی. بو سبهینی سکهکان گوم بوون، دلنیابووم که پیرهژن دزی بوونی.

(۷)

دوای ئهم رووداوه، لهگهله دهستیکی بههاری، قهراری ههلاتنم دا. بهیانیهک بو کرینی نانی بهیانی چووبوومه نانهواخانه، کابرای نانهوا و ژنهکهی شهریان بوو، کابرای نانهوا تووره بوو، پیری دایه کیلویهک و ریک کیشای به تهویلی ژنهکهیا، ژنهی دامایه به راکردن خوی گهیانده سهر جادهکه و لهویندهر کهوته سهر ئهزرهکه. خه لکی لهدهوری خربوونهوه، له گالیسکهیهکیان ناو بو خهستهخانهیان فراند. منیش به ههشتاو دوای گالیسکهکه کهوتم. کاتیکم بهخوزانی، خوم له لهنگهراکهی قوگادا بینیهوه و بیست کوپیکم پیوو.

رۆژیکی بههاری خوش دنیای پوناک کردبووهوه، قوگای ههستابوو و لهجاران پانتر دیاربوو، دهوروبهرم زور کراوهو فراوان بوو. کهچی من تاکو ئهو رۆژه، وهکو مشکي ناو کونان ژیاوووم. بریارم دا چیتربوومالی ئاگاکنم نهگهپیمهوه. ههروهها حهزم نهدهکرد بو کونافینو، بو لای نهنکم بگهپیمهوه. چونکه من بهلین و قسهی خوم نهبردوووه سهر و شهرمم دهکرد، جاریکی دی رووبهرووی ببهوه، ئهمه جگهلهوهی گهر بگهراپامهوه، له تهوس و توانج و جنیوانی بابام نهدهخهلهسیم.

دوو سی رۆژی دی بیهوه لهو بهندهر و باراندازانهدا سوورامهوه، ههمال و کولبهیرانی دلاواو دهست و دل تیر خواردنیان دهدامی، شهوان ههر له بهندهرهکه و له نزیکي ئهوانهوه دنووستم. رۆژی یهکیکیان پیی گوتم:

- بچکول، تۆ لهم ناوه کارت دهست ناکهوی، کاری ئیره قورسه، به تۆ ناکری، بوچی ناچی لهسهر کهشتی " دوبری " کاربهیت، لهوی پیویستیان به قاپشور ههیه.

ئەو پېشنىيازەم بەدل بوو، يەكسەر بۇ ئەويندەر چووم. كابرې بەرپرس، كە كابرېيەكى بالابەرزى رېشن بوو و كلاويكى رېشى بى لىواری لەسەر بوو، بەدوو چاوى لىلەو و لەژىر چاويلكەكەيەو و لىم ورد بوو وە. بەراوئىزىكى نەرم گوتى:

- مانگى دوو رۇبىل.. كوا ناسنامەت بېيە؟

بچووكترىن بەلگەنامەم پېنەبوو، يارۇ بەرپرس كەمىك دەفكرەو و چوو، ئەوجا گوتى:- برۇ دايكتەم بۇ بېنە.

بەهەشتا و چووم بۇلای داپېرەم، داپېرەم ئەم هەلۆيىستەي بەدل بوو، مېردەكەي وادار كرد كە بروات بۇ ئەنجوومەنى سەندىكاي پېشەوهران و ناسنامەم بۇ دەربىنىت.. بەخوئىشى هەتا لاي كەشتىەكە لەگەلما هات.

يارۇ بەرپرس، تەمەشايەكى ناسنامەكەي كرد و ژىراوئىر چاويكى بە سەراپاماندا گىرا و گوتى:- باشە، دەي سواربە با برۇين.

كابرا، بۇ بەشى دواوئى كەشتىەكەي بردم. ئاشپەزىكى كەتەي زەلامى لىبوو، بالاپوشىكى سېي لەبەر و كلاويكى سېي لەسەر بوو، لەبەردەم مېزىك دانىشتبوو و بەدەم چا خواردەنەو سىغارىكى ئەستوورى دەكىشا. كابرې بەرپرس بەرەو ئاشپەزەكە دەلەكى دام و گوتى:- قاپ شۇرە.

ئەوسا بە هەشتا و رۇيى. يارۇ ئاشپەز، هەناسەيەكى تووندى هەلكىشا، سەمىلە ئەستور و رەشەكانى فش بوونەو و لە دواي كابرې بەرپرسەو گوتى:

- تۆ ئامادەي شەيتانىش رابگرى، بەو مەرجهي كرىكەي كەم بىت!

سەرى بە قزە رەشە كورتهكەيەو و بردە دواو و، بە چاوه لىلەكانى تىي روانىم و بەرخەبەبەي پىركرد و گوتى:- تۆ كىي؟

ئەو كابرېيەم نەچووه دلەو، هەرچەندە جلكى سېي لەبەربوو، بەلام لە كەسىكى پاك و خاوين نەدەچوو، قامكەكانى يەكپارچە موو بوون، داو و مووى درىژ لەهەر دوو گوئىيەو هاتبوونەدەرى، گوتم:- من برسېمە.

چاوهكانى دەتروكىنى، سەروسىماي دەكرىتەو، توورەبىيەكەي دەرەوئتەو، بزەيەكى ئاشكرا لەسەروسىماي دەنىشىت، گۇناكانى سوور هەلدەگەرپىن، ددانە درشتهكانى، كەلە ددانى ئەسپ دەچوون، بەدىاركەوتن. سەمىلەكانى دەجوولان، رىك لە كەبىبانوويەكى قەلەوى دلأوا دەچوو.

لەسەر كەشتىەكەو، پاشماوئى چايەكەي رېشته ناو روبرەكەو، پەرداخەكەي لە چا پىركردەو، دەگەل نانىكى سېي و پارچەيەك قاورمەي گەرەدا بۇي درىژ كردم. گوتى:

- بخۇ، داك و بابت ماينە؟ دزى دەزانى؟ گوئ مەدەيە، ئەوانەي ئىرە هەموو دزن. خەمت نەبى بەم زووانە فىرت دەكەم.

که قسه‌ی ده‌کرد، ده‌تگوت سه‌گه و ده‌وه‌رئ، پدینیی به پاده‌یه‌ک له بنه‌وه تاشی بوو، هه‌موو ورده ده‌ماره‌کانی گوناکانی سوور ده‌چوونه‌وه، که‌پووه زه‌لام و سووره‌که‌ی به‌سه‌ر سمیلله‌کانیا شوپ بووبوووه. لیوه ئه‌ستورکه‌ی خواره‌وه‌ی داچوپابوو، سیغاریکی ئه‌ستور به‌لا لیویه‌وه دووکه‌لی ده‌کرد. دیاربوو تازه له هه‌مام هاتبووه ده‌رئ، بوئی گه‌لای سپیداری لیده‌هات، ئاره‌قه به‌لاجانگه‌کان و لاملیدا ده‌هاته خواره‌وه.

که په‌رداخه چایه‌که‌م ته‌واو کرد، پو‌بلئیکی دامی وگوتی:

- هه‌ره دوو به‌رکوش بکره.. نه، سه‌برکه! باخوم برؤم بیکرم.

کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری ریکخست و له که‌شتیه‌که دابه‌زی، به‌لاره‌لار که‌وته‌رئ، که هه‌نگاوی ده‌نا له‌تووايه ورچه و پئی به عارديدا ده‌نیئت..

... شه‌و داها. مانک به ئاسمانه‌وه ده‌ره‌وشیته‌وه‌و شان به‌شانی ئیمه، له‌ده‌ستی چه‌پی که‌شتیه‌که‌وه، به‌سه‌ر می‌رگ و سه‌وزه‌زاره‌کاندا په‌خش ده‌بیته‌وه، که‌شتیه سورباو و کونه‌که‌مان، به دووکه‌لکیشه بازگه‌که‌یه‌وه، به ته‌گه‌ریکی ناهاوئا‌هه‌نگه‌وه، په‌روانه‌کانی به‌خاوی به‌ئاوه زیوینه‌که‌دا ده‌کیشیئت وشه‌قی ده‌کات.

ئهم به‌روئه‌وبه‌ری روبره‌که ره‌ش ده‌چنه‌وه، له‌تو وایه تارماییین و به‌پیری که‌شتیه‌که‌وه هاتوون، روناکی کوخته‌کانی ئهم به‌روئه‌وبه‌ری روبره‌که، له‌سه‌ر ئاوه‌که نه‌خش ده‌بیئت. ده‌نگی گورانی و ستران له گونده‌وه دئ - کیزان ده‌ره‌قسن و ئهم پاشبه‌نده ده‌لینه‌وه: " ئای لولی " و ئهم ئاوازه له‌گویم‌ا ده‌زرنگیته‌وه.

که‌شتیه‌که‌مان به‌له‌میکی ره‌شی باره‌لگر له‌دووی خوئی پاده‌کیشیئت، به‌زنجیریکی درپژ به که‌شتیه‌که‌مانه‌وه به‌ستراوه. به‌له‌مه‌که سپیوازه، قه‌فه‌زیکی ئاسنی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر دابه‌ستراوه. قه‌فه‌زه‌که پره له زندانیانی دوورخراوه و مه‌حکوم به‌کارین سه‌خت. نیزه‌ی پاسه‌وانه‌که که له‌پیشی به‌له‌مه‌که‌وه وه‌ستاوه، وه‌کو مؤم ده‌ره‌وشیته‌وه، ستیران به‌به‌روکی ئاسمانی قوول و شینه‌وه، وه‌کو ورده شه‌مالکان ورشه ورش ده‌ره‌وشینه‌وه. بیده‌نگی بال به‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌دا ده‌کیشیئت، هه‌یفه‌شه‌و روناکی ده‌کاته‌وه. له‌ناو قه‌فه‌زه ئاسنه‌کانه‌وه، هه‌ندئ تارمایی سپیواژ، به‌ناو تاریکیه گونگه‌که‌دا دین و ده‌چن. ئه‌مانه ئه‌و زندانیانه‌ن که ته‌مه‌شای قولگا ده‌که‌ن، ئاوه‌که به‌خوره‌خوره‌ده‌روات. ناتوانی بلئی ده‌گری و ده‌نالینی یان به‌نه‌رمی پیده‌که‌نی. که‌ش و هه‌وايه‌کی کلئیسایی بالی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا کیشابوو، ته‌نانه‌ت بوئی مؤم و بخوریش ده‌هات.

که ته‌مه‌شای ئه‌و به‌له‌مه‌ ده‌که‌م، ده‌ورانی مندالی خووم به‌بیردیته‌وه. سه‌فه‌رم له ئه‌ستراخانه‌وه بو نیژنی نوڤگورد، ده‌م و چاوی دایکم که‌له ده‌مامک ده‌چوو، هه‌روه‌ها نه‌نکم که تووشی ئهم ژیانه‌ دژواره و له‌هه‌مان کاتدا خووشه‌ی کردم. هه‌رکاتئ نه‌نکم وه‌بیردیته‌وه، هه‌موو شته خراپ و ناخوشه‌کانی ژیانم له‌بیر ده‌چنه‌وه. هه‌موو شتی‌ک ده‌گورپیت و جیلوه‌یه‌کی باشتتر په‌یدا ده‌که‌ن. خه‌لکی له‌به‌رچاوم باشتتر ومیهره‌بانتر ده‌نوینن، جوانی ئه‌و شه‌وه به‌پاده‌یه‌ک

کاری تیگردم نزیك بوو له هۆرژنی گریان بدهم. دیمه‌نی ئه‌و به‌له‌مه، كه به‌سه‌ر ئه‌و روبراره پان و به‌رینه‌وه، به‌م شه‌وه كړوكپ ومه‌نده، له‌تابوت ده‌چوو. ئیدی كه‌ناره دژوار وسه‌خته‌كاني ئه‌م به‌روئه‌وبه‌ری روبراره‌كه كه هه‌وراز ونشيو ده‌بووه‌وه جوړه دل‌ه‌خورپه‌یه‌کی له‌لا دروست ده‌کردم، پړبه‌دل حه‌زم ده‌کرد بوونه‌وه‌ریکی باشبم وسوودم بو خه‌لکه‌كان هه‌بیټ.

پړیوارانی كه‌شتیه‌كه‌مان هه‌ر هه‌موویان، به‌ پیر وگه‌نج و پیاو و ژنه‌وه له‌یه‌كدی ده‌چوون. كه‌شتیه‌كه‌مان زور به‌ ئارامی ده‌رۆیی، ئه‌و پړیوارانه‌ی كه‌ په‌له‌یان بوو، به‌كه‌شتی و به‌له‌مین خیراتر سه‌فه‌ریان ده‌کرد. كه‌شتیه‌كه‌ی مه، هی پړیوارانی بیکار و ده‌وله‌مهند بوو، له‌ به‌یانیه‌وه تا شه‌وئ هه‌ر خه‌ریکی خواردن و خواردنه‌وه بوون، قاپ و ئامان و، چه‌قو و چه‌تال و، كه‌وچك و مراکیکی زوریان پیس ده‌کرد. ئیدی ئیش وکاری من بریتی بوو له‌ شوردن و پاك‌کردنه‌وه و وشك‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م قاپ و چه‌قو و چه‌تالانه، له‌ سه‌عات شه‌شی به‌یانیه‌وه تاكو نیوه‌شه‌وه، ئاو بوه‌ستایه‌ من نه‌ده‌وه‌ستام، لی هه‌ندیجار، به‌رپیکه‌وت له‌نیوان سه‌عاتی دووی دوانیوه‌رپوه بوو شه‌شی ئیواره‌یان له‌ سه‌عات ده‌ی شه‌ویوه بوو دوازه ئیش و کارم بریک كه‌م ده‌بوو، چونكه‌ پړیواره‌كان له‌و ماوه‌یه‌دا پشوویان ده‌دا، ته‌نیا چای و عاره‌ق و قوډكایان ده‌خواردنه‌وه. له‌وكاتانه‌دا خزمه‌تگوزارانی خواردنگه‌كه‌ ته‌قربه‌ن ئیسراحت بوون. ئیدی به‌ده‌م چا خواردنه‌وه، هه‌موویان له‌ ده‌وری میژیکی نزیك دوو‌كه‌لكیسه‌كه‌ خر ده‌بوونه‌وه، له‌وانه‌یه: سموری ئاشپه‌ز، یاكوف ئیقانوچی یاریده‌ده‌ری، ماكسیمی شاگردی خوارنگه‌كه‌، سیرگی كه‌ خزمه‌تی پړیواره‌كاني سه‌ر كه‌شتیه‌كه‌ی ده‌کرد، ئه‌مه‌ پیاویکی قه‌مووری ده‌م وچاو پانی كونج و ئاولاوی چاو زه‌یتوونی بوو. یاكوف ئیقانوچی، حیاکیه‌تی بیټامی بوو جه‌ماعه‌ت ده‌گی‌رایه‌وه، به‌ده‌م پیکه‌نینه‌ پچرپچه‌یه‌وه ددانه‌ زه‌رد و كرم‌وله‌كاني به‌دیار ده‌كه‌وتن. سیرگی، ده‌می كه‌ له‌ده‌می قورباقه‌ ده‌چوو، تا بناگویی ده‌کرایه‌وه. ماكسیمی، مه‌ند و خه‌مین، به‌بیده‌نگی گویی هه‌لده‌خست، به‌ چاوانیکه‌وه كه‌ كه‌س نه‌یده‌زانی چ‌ره‌نگن، چاودی‌ری ئه‌وانی دی ده‌کرد.

یاروی ئاشپه‌ز ناوبه‌ناو هاواریده‌کرد:- هۆ ئاسیایانی کیوی!

من هیچ یه‌کیك له‌و خه‌لکانه‌م نه‌چوو ده‌له‌وه. جارئ یاكوف ئیقانوچی قه‌له‌وی سه‌رساف، سه‌ری زمان و بنی زمانی باسی ئافره‌ت بوو. جا به‌ شیوازیکی تا بلئی قیزه‌ون. ده‌م و چاوه‌ سافه‌كه‌ی یه‌کیارچه‌ په‌له‌ی شینباو بوو، خالیك له‌ سه‌ر یه‌کیك له‌ گوناكاني بوو، مووی ئامال سوور دایپۆشی بوو، ئه‌و مووانه‌ی به‌ جوړئ باده‌دا، ده‌یکردن به‌ یه‌ك داوه‌ مووی باریك. كه‌ ژنیك ده‌هاته‌سه‌ر كه‌شتیه‌كه‌ ئه‌و به‌ شه‌رمه‌وه، وه‌كو گه‌دا دوا‌ی ده‌كه‌وت، به‌ده‌نگی‌کی شه‌رمانه‌ ده‌یدواند، لالغاوه‌ی كه‌فی ده‌کرد، زمانه‌ پیسه‌كه‌ی پیدا دینا و پاکی ده‌کرده‌وه. خو‌شم نازانم بوچی وام وینا ده‌کرد كه‌ جه‌لادان ده‌بی وه‌كو ئه‌م پیاوه‌ قه‌له‌و بن. جاریکیان قسه‌ی بوو سیرگی و ماكسیم ده‌کرد، كه‌به‌ وریاییه‌وه گوییان بوو رادی‌رابوو، گوتی:- پیاو ده‌بی بزانی چوون ئافره‌ت بوورۆینی.

سموری به‌ بیزاریه‌وه به‌ روویا هه‌لشاخی:- هه‌ی کیوی هیچ نه‌دیتگه‌!

به ئەسپایی هەستایە سەرپێیان و بەمنی گوت: - پشکوف وەرە بو ئیرە!

بو ژووڕەکە ی خۆی بردم، کتییکی چکۆلە ی بەرگ چەرمی دامی، لە سەر جیگاکی تەنیشت یەخچالەکە وە راکشا و گوتی: - ئەمە بخوینە وە!

لەسەر سەندوو قیکی مە عکەرۆنی دانیشتم و بەگەرمی دەستم بە خویندە وە کرد:

- " ئیمبرا کۆلم " ی ئەستیرە نیشان، یانی پەییوەندی ئاسمان بە ئاسمانە وە، ئەمە مانە ی وایە خۆیان لە درۆزان و پەییغە مبه ران رزگار کردو وە. (مەبەست لەم کتییە " ماسۆنی بی دەمامک " لە نووسینی ولسونە. ئەمە کتییکی دەربارە ی رپۆرەسمەکانی ماسۆنیەت و راقە ی زار وەکانی). سموری، کە تازە جگەرە یەکی داگیرساندبو و دوو کەلە کە ی بەبا دەدا، گوتی:

- ئەمە و شترانە، نازانم ئەم قۆریاتە چییە دەینووسن!

- ئەگەر سینە ی چەپی کەسیک کرا وە بی نیشانە ی دلپاکییە.

- سینە ی چەپی چی؟ شتی وا نەنووسرا وە.

- کەواتا مەبەستیان مەمکی ژنە. کە داوین پیسن!

چاوەکانی نووقاندن، هەردوو دەستی لە ژیر سەریا تیک ئالاند. بە زمان سیخارە کە ی لالیوی جوولاند، نەفەسیکی قوولی لیدا، خیزە خیزی سینگی بەرز بو وە وە، دوو کەل سەرو چاوی داپۆشی. جار جار و اهەستدە کەم خە و بردوویە تیه وە، دەست لە خویندە وە هەل دەگرم و دەروانمە ئەم کتییە نەفرە تیه کە تەوا وە رەزی کردووم. بەلام سموری، دەمرین: - بخوینە وە!

- کابرای بە ویقار بەرسقی دایە وە: - تەمەشا ئە ی برای فەرمانرە وای بە پریم..

- سەر کوتکار، زالم.

- نووسیویانە: فەرمانرە وای.

- ویلی بکە! لە پایینی لاپەرە کە وە، شیعیک هە یە. لەویو بە بخوینە وە!

دەست بە خویندە وە دە کەم:

ئە ی بی دینان، ئیو دە تانە وئ

سەر لە کارەکانی ئیمە دە ریکەن

خە یالی خاوی ئەنگۆ هەرگیز

پە ی بە مانای کارین ئیمە نابات

هیچ کاتیک رازی سروودی

برایانی پیروزی مه

به ئیوه هه‌لنایه‌ت.

سموری هاواریکرد:- به‌سه! ئەمەش بوو به شیعر؟ کوا کتیبه‌که‌م وێده.

به توورپه‌یی لاپه‌ره ئەستوور و شینباوه‌کانی کتیبه‌که‌ی هه‌لده‌داته‌وه‌و ئەوجا هه‌لیده‌داته ژیر جیگا‌که‌یه‌وه و به‌من ده‌لێت:- با کتیبیکی دی تاقیکه‌ینه‌وه.

بۆ نه‌گه‌ته‌ی من کۆمه‌لێک کتیبی زۆری له باوه‌لێکی په‌شدا هه‌بوو، له‌وانه: ئامۆژگاریه‌کانی ئومیر، بیره‌وه‌ری تۆپچیه‌ک، نامه‌کانی لۆرد سیدینگالی، و کتیبیک به ناو‌نیشانی: "پیشکه، ئەو میروه موزیپه و چۆنیه‌تی له‌ناودانی و چۆنیه‌تی خۆپاراستن له زیانه‌کانی. " کتیبی وه‌های هه‌بوو که نه‌سه‌ریان هه‌بوو نه‌به‌ر. یارۆی ئاشپه‌ز هه‌ندی‌جار داوای لیده‌کردم، کتیبه‌کانی بۆ ریک‌بخه‌م و هه‌موو ناو‌نیشانه‌کانی بۆ بخوینمه‌وه. له‌کاتیکا ئەم کاره‌م بۆ ده‌کرد، ئەو له‌بن لیوانه‌وه ده‌که‌وته بۆ‌له‌بۆل:

- تۆ ته‌مه‌شا ئەم که‌رانه چ ده‌نووسن؟ پیاو هه‌رچی ده‌کووشی هه‌چیان لێ حالی نابیت، بۆ نمونه جیرفاسی، ئاخر من چیم داوه له‌م جیرفاسیه؟ یا له‌م ئیمپراکولومه!

وشه‌ غه‌ریب و ناوه‌ نا‌ئاشناکان له‌ یادگه‌مدا نه‌خش ده‌بوون، زۆر له‌سه‌ر زمانم قورس بوون و له‌مانا‌کانیان حالی نه‌ده‌بووم، وادیار بوو ده‌بوايه وه‌ختیکی زۆریان به‌سه‌ردا بپروات ئەوجا مانا‌کانیانم بۆ ئاشکرا ببیت. له‌وديو په‌نجه‌ره‌که‌وه شلپ وه‌وړی شه‌پۆلان که خویان به که‌شتیه‌که‌دا ده‌کیشا، هه‌ر ته‌واو نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌برایه‌وه.

په‌به‌دل هه‌زم ده‌کرد بچه‌ به‌شی ژیرینی که‌شتیه‌که، که ده‌ریاوان و شاگرده‌کانیان له‌وینده‌ر، له‌سه‌ر کارتۆنی که‌ل و په‌له‌کان داده‌نیشن و گۆرانیان ده‌گوت یان گه‌توگۆیان ده‌کرد، یان قوماریان له‌گه‌ل ریبواره‌کان ده‌کرد و جوړیان ده‌دان، تالانیان ده‌کردن. چه‌ند خۆشه‌ پیاو له مه‌جلیسی ئەوانه‌دا دابنیشیت و گۆی بۆ په‌یفه‌ ساده‌و رپونه‌کانیان بگریت، و چاوی ببریته که‌ناره‌کانی رپوباری کاما و قه‌دی دار کاژه به‌رزه‌کان و ئەو می‌رگانه‌ی که سیلاو کردبوونی به گۆلاوی بچووک و وینه‌ی ئاسمانی شینیان ده‌نواده‌وه‌و له‌تووايه ئاوینه‌ی شکاون. که‌شتیه‌که‌مان له وشکانیه‌وه دوور بوو، تاده‌هات پتر له وشکانیه‌وه دوور ده‌که‌وته‌وه. که‌چی ده‌نگی زه‌نگی کلێسایه‌کی نادیار، له بولیلی ئیواره‌دا، له دووری دووره‌وه ده‌هاته‌گۆی و مژده‌ی ئاوه‌دانی ده‌دا. به‌له‌میکی راوی بچووک، وه‌کو پارچه‌ نانیک به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه سه‌مای ده‌کرد. تارمایی گوندیک له دووری دووره‌وه ده‌رکه‌وت. چه‌ند مندالیک له ئاوه‌که‌دا شه‌ره ئاویان ده‌کرد، جوتیاریک به که‌وايه‌کی سووره‌وه به‌سه‌ر له‌لانه‌که‌دا رپی ده‌کرد. هه‌موو شتیک له دووره‌وه جوان ده‌هاته به‌رچاوا، له بووکه‌له‌ی بچووکي ره‌نگاو‌ره‌نگ ده‌چوون، پر به‌دل هه‌زم ده‌کرد قسه‌ له‌گه‌ل

که ناراه که دا بکه م و هه رچیه کم له دلدا په نگاوه ته وه، بوئو و بو به له مه که ی دواى خو مانى بگيرمه وه. ئەم به له مه قاوه ييه سوور باوه خوليا و که لکه له يه که سهرى له لا دروست کرد بووم . ده متوانى يه که سه عاتى ته واو به بى ئه وهى بي تا قهت و بيزار بيم ته مه شای بکه م که چو ن لووتى ده ژه نيه ئاوه لي له که وه، که شتیه هه لميه که ی ئيمه وه کو به رازيک له دووى خو ی راده کيشا، ئه و په ته ی که پيکه وهى به ستبوو ين هه ندي جار خاو ده بو وه، له ئاوه که دا نقووم ده بوو، پاشان تووند ده بو وه، ده که وه ته سه رووى ئاوه که وه، دل و پي دره خشانى ئاوه که ی پيدا ده چو راپيه وه. زورم هه ز له ته مه شای ئه و خه لکانه بوو که وه کو هه يوانات له ناو قه فه زه که رو نيشت بوون. کاتى که له پيرم، دا يان به زان دن، به هه شتاو به ناو ئاپو راي خه لکه که دا خو م گه يان ده راپه وه که ی سه ره وهى که شتیه که، نزي که ی ده که سى بو ره قنه، به ده م هه نگاوى قور سه وه، به ده م زره ی زنجيره کانى پي يانه وه، به به رده م ما ره ت بوون، دوو لو له ژير قور سايى کو له پشتيه کان يان دا کو ما بو ونه وه. ئەمانه تي که له يه که بوون له ژن و له پياو، له پير وله گه نج، له جوان وله ناشيرين، و اتا وه کو هه ر کو مه لگه يه که ی به شه رى دي که. به لام جلى زندان يان له بهر بوو، سهريان سفر کرابوو، سه ر وسيمان ته واو گو رابوو. ئه وهى راستى بى ئەمانه ريگر بوون، به لام نه نکم زور چيروکى جوانى ده رباره ی ريگران بو گيرابوومه وه!

سمورى که له هه موو که س زياتر له ريگر ده چوو، نيگايه که ی به له مه که ی کرد و به په ستيه وه گوتى :- خودايه، له م جو ره نه گبه تيه م به دوور بکه! حال م به حال يان نه بيت.

جاريک لي م پرسى:

- باشه تو چو ن بوويت به ئاشپه ز، له کاتي کا هه موو ده ورو به ره که ت دز و پياو کوژن؟

به ده م بزه يه که وه به رسقى دامه وه:

- من ئاشپه ز ني م. من سه روکى ئاشپه زان م. ته نيا ژنان ئاشپه زن.

که ميک له فکران راپوو و ئەوسا له سه رى رو يى:

- جياوازى به شه ر له بير کرد نه وه يان دايه، خه لکان يک هه ن زيره کن، خه لکان يک هه ن که وده نن و هى واش هه ن په نا به خوا که رن، له گه وجا تيدا به شى که سيان نه هيشتو وه ته وه، جا بو ئه وهى له گه وجاتى بخه له سين پيوسته کت يبانى هه ليزار ده بخو يني نه وه، ته نانه ت کت يى سيحر و جادووش بخو يني نه وه، ده بى هه موو کت يبيک بخو يني نه وه، تا بزاني ن کاميان باش و به سووده .

هه ميشه به گو ييدا ده خو يندم :- بخو ينه وه. زور بخو ينه وه. گه ر له کت يبيک تينه گه يشتى، هه وت جارى دى بيخو ينه وه، ئەگه ر هه ر تى نه گه يشتى دوا زده چه لى دى وه يخو ينه!

سمورى، له گه ل هه موو خزمه تگوزارى سه ر که شتیه که دا، به هه مان راپو يژى وشک قسه ی ده کرد، ته نانه ت ده گه ل سه رو که بي ده نگ و که مدو وه که ی خزمه تگوزاره کاندا، به هه مان راپو يژ و شيواز قسه ی ده کرد، وه ختايه ک قسه ی ده کرد، ليوى هه لده قورتان د، سم يلى گف ده بو وه، له تو وايه

لهجياتی پهيف و وشه، بهرد بهسهر وچاوی بهرانبه ره کهیدا دهکیشیت. بهلام لهگهل مندا، بهلوتف و میره بانوو، بهلام ویرای ئه وهش، شتیک له رهفتاریا هه بوو، دهی ترساندم، ههستم دهکرد یاروی ئاشپهز، وهکو خوشکه کهی نه نکم نائاساییه. هه ندیجار پیی دهگوتم:

- بهسه، مه خوینه وه!

ئهوجا چاوی ده نوقاندن و ماوهیهک پالی ده دایه وه و ده کهوته مشه مش، ورگه زله کهی بهرز و نزم ده بووه وه، ههر دوو دهستی لهسه ر سینگ، خاچ ئاسا تیک هالاند بوو، ههر له مردوو دهچوو. قامکه سووتاوو تووکنه کانی بهجورئ دهجوولاندن، لهتووايه، به قولاپین شاراوو، گوره و بییه کی په نهان دهچنی..

ئهوجا له ناکاواو له بن لیوانه وه دهلیت:

- بو نمونه دهماغ! تو ته مه شاکه به که لکی چی دی! دهماغ زور خراب دابهش کراوه، ههچ عداله تیکی تیا نییه. خوژگه هه موو به شهر هه مان ئه اندازه یان ده بوو. بهلام شتی وانیه و نابی. ئه م گه نجه تیده گات، ئه ویتر تینا گات، یه کیکی دی له بنی ئاره زووی تیگه یشتنی نییه.

ئیدی، بهدهم وشه جوینه وه، سه ره بهورده و چیرۆکی ژيانی عهسکه ری خویم بو ده گپیتته وه. ئیستاش نه مزانی فایده ی ئه و چیرۆکانه ی چیه، هه میشه بیفایده بوون، بهتایبه تی له هه وه له وه دهستی پینه ده کرد، به لکو له و شوینه وه دهستی پیده کرد که ئه قلی بیپرایه.

- به وجوره ئامیر فیرقه بانگی سه ربازه که ی کرد و پیی گوت: ملازم چ ئه مریکی پیکردیت؟

ئیدی هه موو شتیک له سیری تا پیازی بو گپرایه وه، چونکه سه رباز له سه ری تی راستی بلیت. یاروی ملازم ته مه شایه کی کرد، ئهوجا وه رگه را و چاوانی نوقاندن هم.

یاروی ئاشپهز، هه ناسه یه کی بیزاری هه لکیشا و له بن لیوانه وه گوتی:

- وهکو ئه وه ی من بزنام پیاو ده بی چ بلی یان چ نه لیت!

یاروی ملازمیان بو زندان قریکرد، بهلام دایکی... ئوف خوی میهره بان! کهس هه چی پینه گوتم!

دنیا گه رمه، هه موو شتیک دهجوولیت و دهنگدانه وه یه کی نه رم و ناسکی هه یه. ئاوی روباره که، خوی ده کیشا به قه ده که شتیه که دا. که له په نجه ره ی ژوورۆچکه ی که شتیه که وه سه یرت کردبا له بهر رۆشنایی بلاجکتوره که دا جه ره یانی ئاوه که وه کو نه واریکی پان ده ینواند، له دووری دووره وه، تا چاو هه ته ره ی ده کرد ههر میرگ بوو، یه کپارچه دره ختی بهرز بوو و چوو بوون به ئاسمانا. گویم بهم دهنگانه ی که له که شتیه که وه بهرز ده بوونه وه، له روباره که وه هه لده ستان، یان له دهشت و بیابانه دووره کانه وه دهه اتن راهاتبوو، ئه و دهنگانه سه رنجیان رانه ده کیشام، ته نیا بیده نگه سه رنجی راده کیشام. یه کیکی له ده ریوانه کان، له پیی که شتیه که وه بوو، به رده وام، به ده نگیکه گر و زبر هاوری ده کرد: - ههوت، هه. و. ت!

خۆزیام دهخواست له هه‌موو شتی‌ک دووربم، گو‌ی له‌هیچ نه‌گرم، هیچ کار‌یک نه‌که‌م، په‌نجه به ئاوا نه‌که‌م. به‌ل‌کو له سی‌به‌ریکا دابنیشم و له‌بو‌نی گه‌رم و چه‌وری مووبه‌قه‌که دووربم. دابنیشم و به‌چاوی خه‌والووه‌وه ته‌مه‌شای ئه‌و ژیا‌نه دژوار و ناخۆشه بکه‌م که‌به‌م ئاو و پو‌باره‌وه په‌یوه‌ست بوو.. به‌لام به‌ریار به‌ده‌ست خۆم نیی‌ه، به‌ل‌کو به‌ده‌ست یارۆی ئاشپه‌زه‌که دووباره ئه‌مری پیکردم:- بخو‌ینه‌وه!

هه‌موو خزمه‌ت‌گوزاره‌کان، به سه‌رۆکه‌که‌شیانه‌وه که پیاویکی بی‌ده‌نگ و که‌م دوو بوو، لی‌ی ده‌ترسان و سل‌یان لی‌ده‌کرده‌وه.

سموری، هاواری له خزمه‌ت‌گوزارانی خواره‌وه‌ی که‌شتییه‌که ده‌کرد:

- ئه‌های به‌راز باوکینه‌له‌گه‌ل ئیوه‌مه، کوا وهرن به‌لامه‌وه، دزینه، هو‌قیانه!

ده‌ریاوان وشاگرده‌کانیان زۆریان‌پیز ده‌گرت، بگره‌ پوپامایی و مه‌رابیان له‌به‌ر ده‌کرد. به قاو‌رمه‌ی مه‌نجه‌له‌که ده‌می چه‌ور ده‌کردن و هه‌والی خانه‌واده‌و که‌س و کار و ئه‌و گوندانه‌ی ده‌پرسی که لی‌وه‌ی هاتبوون. ده‌ریاوانه بی‌له‌پووسه‌کان، هه‌موو چل‌کن و پل‌کن، سه‌راپا له‌ گریس و پو‌نا، به لۆمپه‌نی که‌شتیه‌که ده‌ژمیردران. پووسه‌کان پی‌یان ده‌گوتن مانگا. جا بو‌ئه‌وه‌ی زی‌اتر توورپه‌یان بکه‌ن بانگیان ده‌کردن:- مانگا، مانگا، ئه‌و چاله‌ چی تیا‌یه؟!

سموری ئه‌مه‌ی زۆر له‌به‌ر گران بوو، خۆی گف‌ ده‌کرده‌وه، ده‌م وچاوی سوور ده‌بووه‌وه، هاواری به‌سه‌ر که‌شتی‌په‌رانه‌کاندا ده‌کرد:

- بو‌چی ریگه‌یان ده‌ده‌ن گالته‌تان پی‌یکه‌ن، چما ئیوه به‌شه‌رنین؟ ده‌م ودان‌یان بشکینن، خو‌په‌رانه!

عه‌ریفی که‌شتیه‌که که پیاویکی بوغزنی شیک‌پۆش بوو، رووی تی‌کرد وگو‌تی:

- پووسی و بی‌له‌پووسی فه‌رقیان نیی‌ه.

یارۆی ئاشپه‌ز پری دایه، تووند پشتی‌ینه‌که و یه‌خه‌ی گرت و به‌رزی کرده‌وه، وه‌کو چۆله‌که سه‌مای پی‌ده‌کرد. هاواری به‌سه‌ردا کرد:- ده‌ته‌وئ بت پلی‌شینی‌مه‌وه!

زۆرجار ده‌بوو به‌شه‌ر، به‌لام که‌س زاتی نه‌ده‌کرد خۆی له‌ قه‌ره‌ی سموری بدات، نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر به‌ قوه‌ت بوو، به‌ل‌کو له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که به‌ینی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی " کاپتن " شدا خو‌شبوو، که ژنیکی بال‌به‌رز و پیک و پی‌ک و پوخسار پی‌اوانه و قز‌کورتی قز‌ کو‌رانه بوو.

ئه‌م پی‌اوه قۆدکایه‌کی زۆری ده‌خوارده‌وه، به‌لام قه‌ت مه‌ست و سه‌رخۆش نه‌ده‌بوو. له‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانیدا ده‌ستی به‌ خواردنه‌وه ده‌کرد، یه‌ک بوتلی به‌ چوار قوم هه‌ل‌ده‌دا، به‌ در‌یژی‌یی پو‌ژ بیره‌ی ده‌خوارده‌وه. به‌ره‌به‌ره پوخساری سوور هه‌ل‌ده‌گه‌را. چاوه‌ ره‌شه‌کانی له‌ راده‌به‌ده‌ر ده‌کرانه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ شتی‌ک حه‌په‌سابی‌ت.

هه نديچار ئيواران، به سه عاتان له سهر ته پله كيك روده نيشته، به كه له شى زه لام و روخساره سپيه كه يه وه، به بئيدنگى، مات وخه مين ده پروانيه ئاسو. له م حالته دا هه مووان لئى ده پرينگانه وه. به لام من دلم به حالى ده سووتا.

ياكوف ئيقانو فيچ له مووبه قه كه وه سهر ده كيشى، ئاره قه ي دنياى كردووه ته وه، ده موچاوى سوور هه لنگه راوه، سهره سافه كه ي هه لده كرپينيت، ئه و جا به ده ست ئامازه ده كات يان له دووره وه هاوار ده كات:- ماسيه كه بوگه نى كرد.

- به كه له رمه وه لئى بنه .

- ئه دى ئه گهر يه كيك شو رباي ماسى، يان ماسى برزاوى داوا كرد؟

- بو يان ئاماده بكه. هه رچيه كيان بده يتى ده يخون.

هه نديچار، زاتم وه به رخو دنا وليى نزيك ده بوومه وه. ئاورى ليده دامه وه و ده يگوت:- ها، چيت ده وئ؟

- هيچ.

- ده ي باشه.

جاريك ليم پرسى:- باشه ئه مانه بوچى ليت ده ترسن، خو تو پياويكى باشيت.

به پيچه وانه ي مه زنده و ويى ناي خو مه وه، تووره نه بوو، به رسقى دامه وه:

- من ته نيا له گه ل تو دا باش و ميهره بانم.

كه ميك له فكران راچوو و به رووخوشى گوتى:

- رهنگه ده رهق به هه مووان ميهره بان بم، به لام ده رى نابرم. پياو نابى باشى و ميهره بانى خو ي بو خه لكى ده رببريت. چونكه ده تخون، خه لكى سوارى كو لت ده بن، وه كو چون له قو پى و زه لكاو يكد، خو هه لده دهنه سهر بچووكترين وشكانى و پى شيلى ده كهن. راكه بيره يه كم بو بينه.

هه ركه بيره كه ي، پيك له دواى پيك خوارده وه، سميله كانى سرى وگوتى:

- ئه گهر تو زى گه وره تر بو ايه ي زور شتم فير ده كردى. من گه رما و سه رمای ژيانم جه رباندووه، زوريش گه مره و گه وچ نيم. تا ده توانى كتبيان بخوينه وه. هه رچيت بوئ له كتيدا هه يه. كتیب گالته ي پيناكرى، شتيكى زور به نرخه. بيره ده خو يته وه؟

- نا، هه زم لئى نيه.

- زورچاك ده كه ي، مه خو ره وه، مه يگوسارى به لايه كى گه وره يه. قودكا ئاوى حه يات نيه، ئاوى شه يتانه. ئه گهر ده وله مند بو ايه م له سهر حيسابى خوم بو قوتا بخانه م ده نارديت، ده مخستيه

به‌رخویندن، خه‌لکی نه‌خوینده‌وار وه‌کو گاجووته، یان نیری له‌مل ده‌کهن یان سه‌ری ده‌برن، هیچ پینگه‌یه‌کی دی له‌به‌رده‌م نییه.

ژنه‌که‌ی کاپتن، کتیبی "تۆله‌ی سامناک" ی گوگۆلی به‌ئهمانه‌ت دایی. من ئهم کتیبه‌م خوینده‌وه، زۆرم به‌دل بوو، به‌لام سموری تووره‌بوو، هاواری ده‌کرد:

- که کاریکی گه‌وجانه‌یه! ئهمه‌ چ گالته‌بازاریکه! من دلنیا‌م کتیبی دیکه‌ ههن.

کتیبه‌که‌ی لیوه‌رگرتمه‌وه، کتیبیکی دیکه‌ی له‌لای ژنه‌که‌ی کاپتن هینا. به‌راویژیکی تووند ئهمری پیکردم:- هانی "تاراس" بخوینده‌وه، ناوه‌که‌ی تری چیه، له‌بیرم نه‌ماوه؟ ئهم کتیبه‌ بخوینده‌وه. خانم ده‌لیت کتیبیکی باشه. بو کئ باشه؟ ره‌نگه‌ بو خانم باش بی، بو من باش نه‌بی. خو دیوته چۆن قزی بریوه؟ ئه‌دی بو گوئی نه‌بریوه؟

که گه‌یشتینه‌ ئه‌و په‌ره‌گرافه‌ی که تاراس، ئوستاپی کوپی بو شه‌ر هانده‌دات، یارۆی ئاشپه‌ز به‌ ده‌نگیکی گر پیکه‌نی وگوتی:

- بوچوونت به‌رانبه‌ر ئهمه‌ چیه؟ یه‌کیکیان ئه‌قلی هه‌یه و ئه‌ویتریان قوه‌تی هه‌یه. قسه‌ی به‌لاش، به‌راستی که‌رن!

به‌وردی گوئی ده‌گرت، ناوبه‌ناو به‌ده‌م مینگه‌مینگه‌وه ده‌یگوت:

- قسه‌ی هیچ! کئ ده‌توانی به‌یه‌ک جه‌زره‌به، مروفتیک له‌ته‌پلی سه‌ره‌وه تا ناوقه‌دی شه‌ق بکات؟ ئهمه‌ مه‌حاله، قه‌ت ناکرئ که‌سیک به‌ نیزه‌یه‌ک به‌رز بکریته‌وه، چونکه‌ نیزه‌که‌ ده‌شکی. من به‌خۆم سه‌رباز بوومو ئهم شتانه‌ باش ده‌زانم.

زۆر به‌خیانه‌ته‌که‌ی ئه‌ندرئ په‌ست بوو، گوتی:

- که پیاویکی خویری و بووده‌له‌یه! هه‌ره‌موو ئهمه‌ له‌ پیناوی ژنی‌کدا، تفو عه‌مرت نه‌مینی بو خۆت و غیره‌ت!

کاتی تاراس، به‌ده‌ستی خۆی کوره‌که‌ی ده‌کوژی، یارۆی ئاشپه‌ز له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ داده‌نیشیت، لاقی شوپ ده‌کاته‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی به‌قه‌راخ قه‌ره‌ویله‌که‌وه گرت، پشتی کوور کرده‌وه، ده‌ستی به‌گریان کرد. پوندک به‌ ئه‌سپایی به‌چاوانیا هاتنه‌خواری، به‌ده‌نگی به‌رز ئاهیکی هه‌لکیشا و له‌بن لیوانه‌وه گوتی:- خودایه! ئه‌ی خودای بیخه‌م!

له‌ناکاوا هاواریکرد:- به‌رده‌وام به‌، بخوینده‌وه هه‌ی توخمه‌ شه‌یتان!

که ئوستاپ، به‌رله‌ مردنه‌که‌ی ئهم قسه‌یه‌ی به‌باوکی گوت: "باوکه، گویت لیمه؟" یارۆی ئاشپه‌ز، که‌وته هه‌نسک هه‌لدان و گریان، گریانیکی به‌کول و به‌جوشتنه‌وه‌ی پیشوو. سموری به‌ده‌م پوندک پشتنه‌وه گوتی:

- ته‌واو، هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بوو. هه‌موو شتی‌ک کو‌تایی هات، به‌لام چ کو‌تاییه‌کی کاره‌ساتبار! ئەوانه به‌راستی پیاو بوون، خه‌لکانی جوامیر بوون، ئەم تاراسه، به‌راستی پیاو بووه، ئوبال به ئەستۆم جوامیر بووه.

کتیبه‌که‌ی له‌ده‌ستم راپسکاند، به وردی دیقه‌تی ده‌دا، به فرمی‌سکان، به‌رگه‌که‌ی ته‌پرکرد:- کتیبی باش نیعمه‌ته!

دوای ئەوه چیرۆکی "ئیفانیکو" مان خوینده‌وه. سموری به‌ته‌واوه‌تی دل‌به‌ندی ریچارد پلان‌تاجینی بوو، پاش ئەوه‌ی سۆزی هاتنه‌جو‌ش، به ئارامی گوتی:- راسته، وایه، به‌راستی ئەمه کتیبه نه گالته!

من ئەو چیرۆکه‌م به‌دل نه‌بوو. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی زه‌وق و سه‌لیقه‌مان وه‌کو یه‌ک نه‌بوو. بۆ نموونه من "چیرۆکی تۆماس جون" م زۆر به‌دل بوو. ئەمه پاچقه‌یه‌کی کو‌نی کتیبی (میژووی تۆم جونی بیژوو" بوو.

سموری، به ناره‌زاییه‌وه گوتی:

- قسه‌ی به‌لاش! چم داوه له‌م تۆماسه؟ چی لیبکه‌م؟ کتیبی له‌مه با‌شتر نه‌بوو!

رۆژیک پیمگوت با کتیبی دی - کتیبی یاساغ هه‌یه، ئەو کتیبه نه‌ینانه‌ی، که‌ده‌بی شه‌وان و له ژیرزه‌میناندا بخوینرینه‌وه.

چاوه‌کانی ئەبله‌ق بوون، سمیله‌کانی که‌وتنه له‌رزین، گوتی:- ئەوه چ ده‌لیی؟ ورینه ده‌که‌ی؟

- نا، ورینه ناکه‌م. جاریک قه‌شه‌یه‌ک که‌بو ئیعتراف چووبوومه لای پرسپاری ئەوجۆره کتیبه‌ی لیکردم، هه‌روه‌ها به‌چاوی خۆم خه‌لکانیکم بینی، له ژیرزه‌مینیکدا به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی ئەو جۆره کتیبانه‌وه ده‌گریان.

سموری، به خه‌مینیه‌وه لئی روانیم و پرسى:- کى ده‌گریا؟

- ئەو خانمه‌ی گوپی له خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که ده‌گرت. ئەو ژنه‌ی که کتیبه‌که‌ی ده‌خویندنه‌وه هه‌لات، دیاربوو زۆر ترسابوو.

سموری، چاوه‌کانی به ئەسپایی بچووک کردنه‌وه‌و گوتی:

- به‌زاتی خوا خه‌و ده‌بینی، له‌زیکه رابه.

که‌میک ده‌فکره‌وه چوو ئەوسا دریژه‌ی دایی:

- بیگومان... له شوینیک هه‌ندی‌ک شت هه‌ن.. هه‌ندی شتی نه‌ینی.. به‌لام من پیرم.. له‌و جۆره که‌سانه نیم که.. وپرای ئەوه‌ش که بیر له‌و شتانه ده‌که‌یه‌وه..

به سه‌عاتان، به‌و شیوازه قسانی ده‌کرد..

ئیدی بهبئ ئەوهی بهخۆ بزنام پموودهی خویندنهوه بووم، زۆر لهزهتم لیدهبینی. بهراستی چیرۆکی ناو کتیبان هه موو ئەو رهنج و ئازارانە لەبیر دەبردمهوه که له ژبانی واقعیدا تووشی دهبووم. " سموری " ش وهکو من پموودهی کتیبان بوو، زۆر جار، لهسەر ئیشهوه بانگی دهکردم و دهیگوت:- پشکوف! وهره کتیبم بۆ وهخوینه.

- قاپ و ئامانی دنیا بهسەرا که له که بووه ده بیت بیانشۆم.

- گوئی مه دهیه ما کسیم له جیاتی تو ده یانشوات.

ئیدی ئەمەری به گه وهی قاپشۆره کان ده کرد که کاره کهی من بکات، ئەویش له رقا، په رداخه کانی ده شکاند.

جاریک، به رپرسی خزمه تگوزاره کان، به شینهیی ئاگاداری کردمه وه وگوتی:- ناچارم مه که دهرت بکه م و دوو پیننه یه ته وه ناو ئەم که شتییه.

جاریک ما کسیم، به ئانقه ست هه ندیک پیا له و په رداخی له ناو ته شته ئاو په سه که به جئ هیشتبوو، وه ختی ته شته ئاو ه که م له سه ر که شتییه که وه هه لڤشته ناو روبا ره که، پیا له و په رداخه کانی ش که وتنه روبا ره که وه. سموری به به رپرسی خزمه تگوزاره کانی گوت:- خه تای منه، خه مت نه بی من پا ره کهیت بۆ ده بزیرمه وه.

خزمه تگوزاره کان مۆره یان لیم ده کرد، ته شه ریان لیده دام و ده یانگوت:

- ده ی برادره ر، کر می کتیبان، بلئ تو له م کاره چیت ده ست ده که وئ؟

ئیدی به ئانقه ست کاره کانیان به سه رمه وه زیاد ده کرد، قاپه کانیان پیس ده کرد. هه ستم ده کرد، ئەم رقه به رقی و دژایه تییه، به زه ره ری من ده شکینه وه، که هه رواش ده رچوو.

شه ویک، له به نده ر وله نگه رگایه کی بچوو کا، ژنیکی نافسالی ده م وچا وئال، له گه ل کچیکی جه وان دا که سه ره پۆشیکی زه ردی به سه ریا دا بوو و ئیله کیکی په مهیی له به ردا بوو، سه رکه وتنه سه ر که شتییه که مان، هه ردوو کیان که میک مه ست بوون. ژنه ی تاین پیده که نی و به ئامازه ی سه ر به راست و به چه پدا سلای له هه مووان ده کرد و ده یگوت:

- ها ورپیان ببورن، که میکم خوار دبو وه و بر دیانم بۆ دادگا، که له وئ به ریان دام، ئیدی له خۆشیا به و بۆنه یه وه چه ند پیکیکم خوار دو وه ته وه.

کچه که ش، قزقز پیده که نی. ته مه شای ده ور به ری خوی ده کرد و ها ورپی که ی ده له ک ده دا و ده یگوت:- ریکه، ده بجوولئ، ته مه ل.

له ژووره نمره دو وه کان، رووبه رووی خه وگا که ی یا کوف ئیقانوفیچ و سیرگی ما کسیم دابه زین. دوا ی ما وه یه کی که م ژنه که دیار نه ما، سیرگی له ولاره هات و له لای کچه که وه جیی خوی خۆشکرد، ده مه قوربا که ئاسا که ی نه ده هاته وه یه ک.

دوای ئه‌وهی پوژئاوابوو و له‌کار بوومه‌وه، وه‌ختایه‌ک خه‌ریک بوو ده‌خه‌وتم، سی‌رگی هات به سوراخمه‌وه و ده‌ستی گرتم و گوتی: - وهره ده‌مانه‌وئ ژنت بو بئینین.

مه‌ست بوو، ویستم ده‌ستم له‌ده‌ستی ده‌ربینم، به‌لام زلله‌یه‌کی خیواندمی و گوتی: - وهره!

ماکسیم، که ئه‌ویش مه‌ست بوو، خوی گه‌یاندین، به‌ناو رپیواره نووستوه‌کاندا بو ژووره‌که‌ی خویانیان بردم. سموری له‌به‌ر ده‌رگای خه‌وگا‌که‌دا وه‌ستا‌بوو، یاکوف ئیفانو‌فیچ به‌ر ده‌رگا‌که‌ی له‌ کیژی گرتبوو ونه‌یده‌هیشته‌ له‌ ژووره‌که‌ بیه‌ده‌ری، کچه‌ی تاین به‌ مست به‌ربوو‌بووه، شان و شه‌پیلکی و مه‌ستانه‌ها‌واریده‌کرد: - ریمکه‌ن با برۆم!

سموری، له‌ده‌ستی سی‌رگی و ماکسیم ده‌ره‌ینام، قژی گرتن و سه‌ری کیشان به‌یه‌کدا و تووری دانه سووچی‌که‌وه‌و که‌وته‌ن سه‌ر ئه‌رزه‌که‌هه‌نگی، رووی کرده‌ یاکوف، ده‌رگا‌که‌ی به‌روویا داخست و به‌ده‌م جنیو‌دانه‌وه‌ گوتی: - هه‌یوانینه!

ئه‌وجا، منی له‌خوی دوور خسته‌وه‌ و گوتی: - برۆ، له‌م ناوه‌ نه‌مینیت!

به‌هه‌شتا و چووم بو به‌شی دواوه‌ی که‌شته‌که‌هه‌. دنیا هه‌ور بوو، روبره‌که‌ زور تاریک ده‌ینواند. ئیمه‌ له‌دوای که‌شته‌که‌ی خومانه‌وه‌ دوو هیلی سپیواژمان به‌جی ده‌هیشته‌.. که‌ تا که‌ناره‌ نادیاره‌کان بریان ده‌کرد، به‌له‌مه‌که‌ی دوامان به‌به‌ینی ئه‌و دوو هیله‌دا ده‌هات. هه‌ندی‌ک پوناکی سورباوی کز، له‌م به‌رو له‌و به‌رمانه‌وه‌، له‌راست و له‌چه‌پمانه‌وه‌ ناوبه‌ناو چاوبرکییان له‌گه‌ل ده‌کردین و پاشان به‌ز له‌به‌ینی هه‌وراز و نشیوی شه‌پوله‌کاندا گوم ده‌بوون. شه‌و سات به‌سات تاریکتر ده‌بوو و منیش په‌ست و په‌ست تر ده‌بووم. ئاشپه‌زه‌که‌هات، له‌لامه‌وه‌ دانیشه‌، بوئیکی تیزی لیوه‌ ده‌هات، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشه‌، سیغاریکی پیکرد و ئه‌وجا گوتی:

- ده‌یانویست بۆلای ئه‌و کچه‌ته‌ به‌رن؟ که‌ زۆل و دایک خوگین! گویم لیوو که‌ ته‌گبیریان ده‌کرد. گویم لیوو که‌ هیرشیان بو کیژی برد.

- کچه‌که‌ته‌ له‌ده‌ستیان رزگار کرد؟

- کچه‌که‌؟

جنیویکی به‌ کچه‌که‌ دا و، به‌ راویژیکی پر ئازاره‌وه‌ گوتی:

- ئه‌مانه‌، لیبه‌ هه‌موویان هۆقین. که‌شته‌که‌ له‌ گوندی خراتره‌. قه‌ته‌ له‌ گوندا ژیاوی؟

- نه‌خیر.

- به‌کورتی گوند پیسه‌، بوگه‌نه‌. به‌تایبه‌تی له‌ زستاندا. قونکه‌ سیغاره‌که‌ی له‌سه‌ر که‌شته‌که‌وه‌ فری دا، که‌می‌ک بیده‌نگ بوو و ئه‌وجا دریژه‌ی دایی:

- تۆ له نیو ئەم بهراز باوكانه دا تیا ده چیت، دیق ده كهیت، دلم به حالت ده سووتی، مشكه چكۆل. به راستی تیا ماوم، نازانم چی بكه م. هه ندی جار ئە گهر جلهوی خۆم نه گرم، له گینه برۆم، بکه و مه خاک و پیا یان و لیان بپاریمه وه و بلیم: " ئە مه چ کاریکه ئیوه ده یکه ن کهر پیاوینه؟ مه گهر کویرن؟ هه ی و شترینه! "

دهنگیکی دوور و دریزی شووت ئاسا له كه شتی كه بهرز بووه وه، ئە و پته ی كه به به له مه كه وه به سترابوو، خاو بووه وه و بهرز بووه وه و شلپ وه كو قامچی به سه ر ئاوه كه دا دا هاته وه. روناکی فانو سیک در ی به تاریکی شه وه كه دا. روناکی دیکه ش له ناو جه رگه ی تاریکییه كه وه هه لده قولا. یاروی ئاشپه ز، مینگه مینگیکی کرد:

- ئیره ویستگه یه، جار ان پیان ده گوت ویستگه ی " غابه سگری " و روبا ریکی لییه پیان ده گوت: " نه ر سکران ". کاتی خوی ژمیریاریکی لیوو پیان ده گوت سکیروف، فه رمانبه ریکی له گه ل بوو پیان ده گوت مخموروف... ده بی دابه زم و سه ریک بده م.

ژنانی قوت وقه لهوی به داروباری ده قهر وکه نارانی روبا ری کاما به ده سه ته به ره، ئی زینگ قه لاشکه رییان بو سووته مه نی وشه واته کی كه شتی كه ی ئیمه دینا، ئە مانه له ژیر باره قورسه کانیاندا چه می بوونه وه و زور به ئە سپایی و نه رم وهاوسه نگی هه نگاویان ده نا و دووبه دوو به ره و ئاگردان و کووره ی كه شتی كه ده هاتن و باره کانی خویان له وینده ر به تال ده کرد. ده ریاوان و که شتیرانه کان، به ده م ریوه ده ستیان بو سینگ و مه مکیان ده برد و نقورچیان له سمت و لارانیان ده گرت. ژنه کان ده یانقیژاند و تفیان ده کرده چاره یان. به لام له گه رانه وه دا، که باره کانیان دانابوو، ریگه یان له و کارانه ده گرت و به ده سه ته به ره کانی ده ستیان به ره قانیان له خو ده کرد. ئە م دیمه نانه زور جار و له هه ر سه فه ری کماندا دووباره ده بوونه وه. هه رجاری له نگه رمان بگرتایه و پیویستیمان به ئی زینگ و قه لاشکه ری بوایه، ئە م دیمه نانه دووباره ده بوونه وه.

وام هه ست ده کرد زور پیربووم و زور له میژه و سالانیکه له سه ر ئە م که شتی کار ده که م. ده مزانی سه به نی یا هه فته ی ئاینده یان پاییزی دا هاتوو چ رووده ات.

سپی ده خه ریک بوو رونا ک ده بووه وه، کارستانیکی گه وه له سه ر گردۆلکه ی له لانی سه رووی ویستگه و به نده ره که وه به دیار که وت. کو ری ژنان به ده م قاقا و گو رانی و سترینه وه، به و گرده دا سه ر ده که وتن که ده چوو بو ناو کارستانه که، هه موو ده سه ته به ره به ده ست و به شان وه کو سه ربازان رییان ده کرد. زور دلم ته نگ بوو، روندک له ناخمه وه هه لده قولا، چه زم ده کرد تی رتیر بگرم، به لام شه رمم ده کرد بگرم، بویه چووم بولا ی " بورین " ی ده ریاوانیکه شتی که و له گه ل ئە ودا که وتمه شو ردن ی سه ری که شتی که.

بورین گه نجیکی سیمالیل، بی ره نگ، بی ده نگ، گوشه گیر بوو. هه می شه کونجیکی ده گرت، به چاوه بچوو که کانی ده یروانی، جار یکیان پیی گوتم: - ئە له هقی نازناوی من بورین نییه، به لکو " عورین "

ه چونکه گوايه دايكم سۆزانی بووه! خوشکيکم هه بوو، ئه ویش له شفرۆش بووه، ئیدی وادیاره قهدهریان ئه وه بووه. قهدهر، برام بهردیکه و بهملته وه هه لاسراوه، تو دهتهوئ ههستیت، بهردهکه ریگهت نادات.

ئه مجاره یان بهدهم سړینی ههوشی کهشتیه که وه، بهراویژیکی نهرم گوتی:

- دهبینی چۆن بهسهه ئه و ئافره تانه دا داده بارین؟ تو بیر بکه وه، ئه گهر بتهوئ، چه رمیکی تهه پر بسووتینی، ئه گهر کۆلنه دهیت و ههر سوور بی له سووتاندنی، ئه نجام دهیسووتینی و ئاگر دهگریت. من ئه م کارانه م لا پهسند نییه، ههزم له و کارانه نییه، بۆم ههرس ناکریت. من ئه گهر ژن بوایه م، خۆم له گۆلویکی قوولا غهرق دهکرد... زۆر زهحمهته مروف بهدلی خوی بکات، ئه وه بکات، که ههز دهکا بیکات، ئیدی بههجووره، ههست وسۆزت دههراوژیین! خوات نایه لن! بهقهناعه تی من خهسیوان شیت نین. هیچت دهباره یان بیستوهه؟ ئه مانه خه لکانیکی زۆر زیره کن- باشتترین شیوازیان بو ژیان هه لباردوه. هه موو کاروباره ناچیزه کانی ژیانیان وه لاهه ناوه و بههوپه ری پاکی و بیگهردی خزمه تی خوا دهکن.

ژنه که ی کاپتن بهلاماندا تیپه ری، چمکی تهنووره که ی هه لکرد تا تهه نه بیته. هه میشه بهیانیان له پیش هه مووانه وه له خه و راده بوو، ژنیک بوو به ژن زراف، به داروبار، ده م وچاویکی ساده و پوناکی ئه وتوی هه بوو، که پر به دل ههزم دهکرد به غار دوا ی بکه وم و له ناخی دل هه پیی بیژم:

- خانم، تکایه، شتیکم بو بگیره وه!..

کهشتیه که به ئه سپایی جولاً، به ره به ره له ویستگه که و له نگرگاکه دوور که وته وه.

بورین، نیشانه ی خاچی کیشا وگوتی:- ئه وا دهه رچووین.

(۸)

ماکسیم له ساراپول، به ئه مری کاپتن له کهشتیه که دابه زی، به بیدهنگی بیئه وه ی دوعاخوای له کهس بکات، به هیمنی دابه زی. ژنه ده م به پیکه نینه که و کیژه ماندوه چا و ئاوساوه کهش دوا ی که وتن. به لام سیرگی ماوه یه کی زۆر له بهر ده رگای ژووره که ی کاپتن که وته سه رچۆکان، لا شپانه ی ده رگاکه ی ماچ ده کرد و ته ویلی به ده رگاکه دا ده کیشا و ده لایه وه وه ده پارایه وه:

- بمبوره، خه تای من نه بوو. خه تای ماکسیم بوو.

دهریاوان و خزمه تگوزارانی کهشتیه که و هه ندیک له ریواره کانیش ده یانزانی که درۆ ده کات، که چی ویرای ئه وه ش هانیان ده دا:- ده ی ده ی به رده وام به! دلنیا به که لیته ده بوریت..

له راستیا کاپتن، لیی خوشبوو، ئه مری پیکرد که خۆل وخاشاکه کان پاکبکاته وه، له دوا وه شاپیکی خیواندی که له سه ر کهشتیه که هه لی په راند. دوا ی توژیک سیرگی، به ده م کۆکردنه وه ی قاپ و

پهرداخه‌كانه‌وه، به‌ناو خه‌لكه‌كه‌دا ده‌رۆيی و وه‌كو سه‌گيكي كوته‌ك خواردوو، به‌رپووگرژی ده‌پروانیه خه‌لكه‌كه.

له‌جياتی ماكسيم سه‌ربازيكي دي‌ریني خه‌لكی فياتكايان دامه‌زراند، ئه‌مه گه‌نجيكي رپوه‌له‌ی سه‌رچكۆله‌ی چاوقاوه‌یی بوو. ئاشپه‌زی دووهم به‌كسه‌ر ناردي كه چه‌ند مريشكيك سه‌ر بېرپیت، كابرای كۆنه سه‌رباز دوواني سه‌ربرپی و مريشكه‌كاني دی به‌حه‌وشه‌ی كه‌شتیه‌كه‌دا بلاوبوونه‌وه. رپيواره‌كان هه‌وليان دا بيانگرنه‌وه، سيانيان له‌سه‌ر كه‌شتیه‌كه‌وه هه‌لفرين. كابرای سه‌رباز خه‌م دايجرت، له‌سه‌ر كۆمايه‌ك داردا، له‌به‌رده‌م مووبه‌قه‌كه‌دا رۆنيشت و ده‌ستی به‌ گريانينيكي به‌كۆل كرد.

سموری به‌سه‌رسامیه‌وه لێی پرسی:

- ئه‌وه چيته گه‌وجه؟ كی ديويتي سه‌رباز بگری؟ سه‌رباز و گريان كوچا مه‌رحه‌با!

سه‌ربازه‌كه به‌ نه‌رمی وه‌لامی دايه‌وه:- من جه‌نگاوهر نه‌بووم.

به‌و قسه‌یه خۆی كرد به‌ گه‌چاڤ، رپيواره‌كان دواي نيو سه‌عاتيك سه‌ريان بووه‌وه، به‌كۆمه‌ل ده‌هاتنه ته‌مه‌شای سه‌ربازه‌كه و ده‌يانپرسی ئه‌مه‌یه، ئه‌وجا له قاقای پيکه‌نينيان ده‌دا. كابرای سه‌رباز له هه‌وه‌له‌وه نه‌یده‌زانی بۆ واده‌كهن، گوێی به‌ پيکه‌نينه‌كه‌يان نه‌دا، به‌لكو له‌جیي خۆی دانيشتبوو به‌ قۆلی كراسه‌ كۆنه‌كه‌ی فرميسكه‌كاني ده‌سپری. ده‌نگوت گه‌ره‌كیه به‌ قۆله‌كاني چاوی له خه‌لكی بشاريته‌وه. به‌لام زۆری پينه‌چوو چاواني له توورپه‌بيدا سوور بوون، به‌زمانی خه‌لكی قياتكا كه‌وته بۆله‌بۆل:- بۆچی ته‌مه‌شام ده‌كهن؟ برۆن به‌ نه‌علت بن له‌گه‌ل شه‌يتانا!

ئه‌وقسانه هینده‌ی دی ده‌يهاروژاندين، ئیدی ختووكه‌يان ده‌دا، كراسه‌كه‌يان راده‌كيشا، به‌بی هيج به‌زه‌بیه‌ك سه‌ريان ده‌كرده سه‌ری و پييان راده‌بوارد، تا كاتی فراڤين هات. دواي نيوه‌رپۆژه، به‌كیكيان تويكله ليمۆيه‌کی كرد به‌سه‌ری چنگالیکه‌وه و له دواوه‌وه به‌ په‌تی به‌ركۆشه‌كه‌یه‌وه به‌ست. ئیدی كه‌وچكه‌كه له‌گه‌ل هه‌ر جووله‌يه‌کی سه‌ربازه‌كه‌دا به‌م لاوبه‌ولادا سه‌مای ده‌كرد. ئیدی خه‌لكه‌كه له‌پيکه‌نينيا ده‌بوورانه‌وه. كه‌چی ئه‌و وه‌كو مشكيك به‌ نيگه‌رانی له‌ناو قه‌فه‌زيكدا بی و بچي، هه‌رچی ده‌كرد و ده‌كۆشا سه‌ری له‌سه‌ده‌می پيکه‌نينه‌كه‌ی ئه‌وان ده‌ر نه‌ده‌كرد.

سموری، به‌بيئه‌وه‌ی ورته‌ی ليوه‌بی، ته‌مه‌شای ده‌كرد و به‌چاویا دياربوو خه‌فه‌تی بۆ ده‌خوارد. هه‌ر له‌خۆمه‌وه به‌زه‌بیم به‌ سه‌ربازه‌كه‌دا ده‌هاته‌وه. له " سموری " م پرسی:- مه‌سه‌له‌ی چنگاله‌كه‌ی پي بلیم؟

به‌ ئاماره تیی گه‌ياندم كه‌ ئا، هه‌ركه پيمگوت بۆ پيیده‌كهن، به‌تووندي چنگاله‌كه‌ی راپسكاند، په‌ته‌كه‌ی پچپری، چنگاله‌كه‌ی به‌ عارديدا كيشا و خستیه‌ژير پي له‌قه، ئه‌وجا به‌هه‌ر دوو ده‌ستان له قژم نه‌وی. بوو به‌شه‌ر و زورانبازيما و بووين به‌ مایه‌ی پيکه‌نين و گه‌چاڤی ئه‌و خه‌لكه‌ی كه‌له كه‌فله‌ كونيكا ليمان خر بوونه‌وه.

سموری، درې به ئاپوړای جه ماوهره که دا ولیکی جیا کر دینه وه. که میک گویي سوومه وه و ئه وسا گویي سهربازه که ی گرت. خه لکه که که ئه و سهربازه مرده لوخه یان بینی به و جوړه هه لده به زییه وه و ده یویست خو ی دهرباز بکات، که وتنه فیکه کیشان و لاق به ئه رزا کوتان و خه ریک بوون له پیکه نینا ده خنکان.

- ئا فه رین، سهر به ورگی ئاشپه زه که دا بکیشه، بهر قوچی بده!

هه راوزه نای شادی شیتانه ی ئه و خه لکانه زوری په ست کردم، حه زم ده کرد ده ست بده مه تیلا یه ک و به ربیمه سهر و گویلا کیان.

سموری، سهربازه که ی به ره للا کرد و وه کو ورچیکی هو فی ئا وری لای خه لکه که ی دایه وه، ددانه کانی جیر کردنه وه، سمیله کانی که وتنه له رزین.

- هه رکه سه بچیته وه جیی خو ی - یاللا ده ی، کیویانه!

سهربازه که بو جاری دوو هم په لاماری دامه وه، سموری به تاقه ده ستیک له ئه رزه که به رزی کرده وه و که وته هه لگلو فینی، ده تگوت بوو که له یه به ده ستییه وه.

هه ندی دهریاوان و عه ریفه که و وه کیلی یه که م به هه له داوان هاتن. کو مه له خه لکیکی دیکه مان لیخربوونه وه. روخساری به رپرسی خزمه تگوزاره کان، وه کو هه میشه، هیدی و هیمن له نیو ئاپوړای خه لکه که وه به دیار که وت.

سهربازه که له سهر کو مایه ک دار پو نیشت، به دوو ده ستی له رزو ک فونده ره کانی داکه ند و که وته گوشینی ئه و خه رگه و په رو یانه ی له هه ردو و پیوه ی پیچا بوون به لام وشک بوون. ئا و له قزه گف و لووله که ی ده چوړا، که بووه مایه ی شه پوله پیکه نینیکی تازه. کابرای سهرباز به ده نگی به رز هاواریکرد:

- راوهستن، په له مه که ن، بزانتن چو ن ئه و منداله ده کوژم!

سموری، چنگی به شانما کرد و هه لیگرتم، شتیکی به گویي وه کیلی یه که مدا چپاند، دهریاوانه کان، که وتنه بلاوه پیگردنی ئاپوړای خه لکه که. دوا ی ئه وه ی ئاپوړا که بلاوه یان کرد، سموری رووی کرده سهربازه که وگوتی:- ئیستا چیت لیبکه یین؟

سهربازه که، ورته ی نه کرد. به دوو چاوی درندانه وه ته مه شای منی ده کرد، سهرایای ده له رزی. سموری ئه مری پیگرد:- وریابه! هه ی چه نه باز!

سهربازه که وه لامی دایه وه:- قسه ی به لاش! خو ئیره سوپا نییه!

ههستم کرد، یاروی ئاشپهز بهو قسهیه دههری بوو. گؤنا گۆشتنهکانی داچهکینهوه، تفیکی رۆکرد و منی لهگهڵ خوی برد ولهویندهر دوورکتهوتهوه. ههرحوارپهلم دهلهرزین، ژیراوژیر نیگای سهربازهکهم دهکرد، بهلام سموری ورته ورتیکی کرد:

- کورپیکی شهپانهیه، ئهمه چیهه؟ یاللا با برۆین.

سیرگی خوی گهیا نینئی و لهبن لیوانهوه گوتی:- دهیهوی به چهفۆ سهری بپریت!

سموری هاواریکرد:- چی؟

بههشتاو گهپایهوه. سهربازهکه لهبهر ژووری خزمهتگوزارهکان راوهستاوو، چهپهچاخیکی، کهلهو چهپهچاخانهی بو سهبرپینی مامر و کهلهبابان و برپینهوهی دار بوئاو سوپا بهکار دهبرا، بهدهستهوه بوو، دهمهکهی مشاری بوو. خهلائیک لهبهردهم ژوورهکه خربووبوونهوهو سهیری ئهو کابرا رپویهله قژ تهپهیان دهکرد. کهپوهپسهکهی دهلهرزی، دهمی کردهوه، لیوهکانی کهوتنه تهتهله، له پهستا و بی پسانهوه دهیگوت و دهیگوتهوه:- شهیتانینه! شهی... تا... نینه!

خۆم ههلهدایه سهر شتیک کهنها بیرم نایه چ شتیک بوو، لهو سهرهوه، سهیری سهر وسیمای خهلهکهکهم دهکرد. پیدهکهنین، قاقایان لیدهدا، یهکدیان دهواند:

- تهمهشاکهن، تهمهشا!

که سهربازهکه بهدهسته رهق وتهقهکانی کهلهدهستی مندال دهچوون، کراسهکهی خستهوه ناو پانتۆلهکهی، پیاویکی گهنج کهلهلای منهوه وهستاوو، ههناسهیهکی ههلهکیشا و گوتی:- که بهتهمای خۆکوژییه، چما کراس و پانتۆلهکهی ریکدهخاتهوه؟

ئاپورا که له قاقای پیکه نینیان دا. دیاربوو کهس باوهری نهدهکرد بتوانی خوی بکوژییت. منیش باوهرم نهدهکرد کاری واهی بکات. بهلام سموری دواي ئهوهی نیگایهکی کورتی کرد، به ورگ دري به خهلهکهکه دا و هاواریکرد:

- فهرموو، لاکهون، لییره برۆن، گهوجه!

حهزی دهکرد ئهم وشهیه، بهمانای کو بو کو بهکار بهریت. بوئمونه کهله کومهله خهلهکیک دهچوو پیشهوه، پیی دهگوتن:- فهرموو دوو بکهونهوه، گهوجه!

ئهوه زۆر خوشبوو، ئهوهی راستی بی ئهو رۆژه له بهیانیهوه تا ئیواره، ههموو خهلهکهکه بووبوون بهیهک کهسی گهورهی گهوج.

ههرکه ههشیمهتهکه دوور کهوتنهوه، چوو بۆلای سهربازهکه، تووند دهستی گرت و گوتی:- کوا ئهو کیردهم بدهیه.

سهربازهکه، کیردهکهی دایه و گوتی:- فایدهی نییه.

ئاشپەزەكە، سەربازەكەى كرده ژورەوه.

- پالکەوه، بۆخۆت بخەوه. چىيە، چىت بەسەر هاتووه؟

سەربازەكە، بەبىئەوهى هىچ وەلامىك بداتەوه لەسەر تەختەكە رۆنىشت.

- ئىستا خوارنت بۆ دىنىت لەگەل كەمىك قوڭكادا. قوڭكا دەخوئىتەوه؟

- كەم.

- نەكەى ئازارى بەدى ها. ئەو گالتەت پىناكات، گوئىت لىيە؟ من پىت دەلىم دلنىات دەكەم ئەو گالتەت پىناكات.

سەربازەكە بەنەرمى پرسى:- چما بەمجۆرە عەزابى رۆحم دەدەن؟

سمورى، كەمىك دەفكرەوه چوو، ئەوجا بەرسقى دايەوه:- چوزانم؟

بە دووقۆلى بۆ مووبەقەكە گەراينەوه. بەدەم رىگاوه لەبن لىوانەوه گوتى:

- هم، بزانه چۆن ئەو پىاوه داماوەيان بەگىر هىناوه. خۆ بەچاوى خۆت بىنىت! خەلكى شىت دەكەن برام. دەتوانن، لەدەستيان دىت. وەكو مىشوو لە تىت دەورووكىن، لەناوت دەبەن، چىم دەگوت:- مىشوو لە؟ ئەمانە هەزار قات لە مىشوو لە وپىشكە خراترن!

كەتۆزى خواردن وگوشت وقوڭكام بۆ سەربازەكە برد، لەسەر تەختەكە رۆنىشتبوو، خۆى بە پىش وبە پاشا رادەژەند و بەئارامى وەكو ژنان دەگرىا. قاپەكەم لەسەر مېزەكە دانا و گوتم:- بخۆ.

- دەرگا دابخە.

- ئاخىر تارىك دەبىت.

- دەرگا كە داخە، دەنا دىنەوه سەرم.

چوومه دەرى. حەزم لە چارەى ئەو سەربازە نەدەكرد. هىچ سۆز وبەزەبىيەكى لەلا دروست نەكردم. ئەمەم لەبەر گران بوو. نەنكم هەمووجارى دەيگوت:

- دەبى بەزەبىيمان بە خەلكدا بىتەوه.. بەهەموو كەسىكى كلۆل و بىنەوادا، ژيان قورسە.

كە گەرامەوه، ئاشپەزەكە لىي پرسىم:- شتەكانت دايى؟ ئىستا حالى چۆنە؟

- دەگرىا.

- نەبابە! ئاى لەوه! ئەمە چۆن سەربازىكە؟

- من هىچ بەزەبىيەكم پىيدا نايەتەوه.

- ئەمە چىيە؟

- پياو دەبى بەزەبى بە خەلكىدا بېتەو.

سمورى دەستى گرتىم و بۆلای خۆى رايكىشام. بە كەسەرەو گوتى:

- تۆ ناتوانى خودى خۆت ناچار بىكەى ھەست بە بەزەبى بىكات، درۆش ئاكامى باش نابىت، گوپت لىمە؟ لە ھىچ شتىكىدا دوودل مەبە، من تەبىعەت و ئەقلىيەتى تۆ دەناسم.

لەخۆبى دوور خستەو، بە پرووگرزىيەو گوتى:

- ئىرە بەكەلكى تۆ نايەت، شوپنىكى باش نىيە بۆتۆ. ھانى سىغارىك پىكە.

رەفتارى رىيوارەكان، خەمبارى كردم. زۆر زالمەنە كابرارى سەربازيان دەبوغاندا، كە سمورى گوپى گرت، قاقا پىي پىكەننن، ئاخىر كەى ئەو ھى پىكەننن بوو، چۆن خەلكى بە زولم پىدەكەنن؟ ئاخىر كەى ئەو ھى ئەو ھەموو گالتە و پىي رابواردنە بوو؟

جاريكى دى دادەنىشەو، لەسەر تەختەكان پال دەكەون، دەخۆن و دەخۆنەو، وەرەقبازى دەكەن، ھىدى و ھىمىن گىتوگو دەكەن و يەكدى دەدوینن و، لە پروبارەكە دەنۆرن، وەكو ئەو ھى ھەرگىز خەلكەكەى سەعاتى لەو پىش نەبن، كە دەيانقراند و دەيان شىراند و فىكەيان دەكىشا و دەتگوت ھوقىن. سەرلەنوئ ھىور بوونەو، ھىدى ھىدى بەسەر كەشتىيەكەو پىياسە وراوچىكەيان دەكرد، لە ژىر تىشكى ھەتاو كەدا دەتگوت پىشكە يان گەردى غوبار وتۆزن. ھەندىكيان ئىستا بەسەر ئەو لەو ھە درىژەو بوون، كە لەبەينى كەشتىيەكە و ئەرزەكەدا رايەل كرابوو، بەرلەو ھى بگەنە سەر شوستەى بەندەرەكە نىشانەى خاچيان دەكىشا. جەماعەتتىكى دىكە كە كوت و مت لەوان دەچوون و ھەمان جلو بەرگيان لەبەردا بوو، لە ژىر كۆلەپشتىيە قورسەكانياندا دانەو ھى بوونەو، بە پىچەوانەى ئەوانەو بۆسەر كەشتىيەكە سەردەكەوتن..

ئەم ئالوگوپ بەشەرىيە، جوونى سەردەكەوتن و جوونى دادەبەزىن تەنيا گوپانى دەم وچاو بوو، بەلام ھىچ گوپانىك لە ژيانى سەر كەشتىيەكە رووى نەدەدا، ھەمان تاس و ھەمان ھەمام بوو، ھەموو گىتوگو و مەشت و مەر و گەنگەشەكان وەكو پىشوووتر، دەربارەى زەوى وزار، بەروبووم، ئىش و كار، خوا و ژنان بوو، تەنانەت ھەمان وشە و زاراوەشيان بەكار دەبرد.

- وىستى خوايە كە بەشەر دەبى رەنج ببىنن، ئەو تە ئىمەش شانمان داوھتە بەر رەنج، ئىدى چارچىيە، ئەو قەدەر و چارەنووسمانە، چ شتىك لەگەل چارەنووسدا ناكرىت.

بەراستى ئەو قسەوباسانە پەستيان دەكردم. نە تەھەموولى پىسى و پۆخلىيەكانيانم دەكرد و نە ھەلس و كەوتى ھوقىانەيانم بەدل بوو.. من بەھىچ جوورى خۆم بە شايستەى ئەو ھەموو رەنج و كۆلىيە نەدەزانى كە ئەوانە بەوجۆرە مامەلەم لەتەكدا بىكەن، ئاخىر چ خەتايەكم كردبوو تا ئەو ھەموو باجە بەدم. كابرارى سەربازىش شايستەى ئەو مامەلەيە نەبوو. وازانم ئەو خۆى ھەزىدەكرد بىت بە قەشمەر و گەپچار..

"ماكسيم" يان كه كورپكى باش و دلپاك بوو، له كهشتيه كه دهر كرد، كه چي "سيرگي" يان كه كورپكى بووده لهي له گام بوو، هيشته وه. كه نه ده بوو شتي و هها رووبدات. هه نديچار له خوم ده پرسم باشه ئه م رپيواران، كه هه موو به روالهت زالم و شهقي وتوونده ته بيعة تن، بوچي به و ئاسانيه مل بو ده ستوراتي گوساخانه ي دهر ياوانه كان دده ن وبي چهن دوچوون، قسه ي رهق و جنيوي پيسيان لي قبول ده كه ن؟!

بو نومونه به رپيوه به ري كه شتیه كه، چاوه جوانه كانی بچووك ده كاته وه و هواريان به سه ردا ده كات:

- لاکه ون لي ره، بوچي هه مووتان لي ره كه له كه بوون، مه گه ر نابيين كه شتیه كه خوار بوو ته وه؟ ده ي دوور كه ونه وه، گهنده لينه!

ئیدی ئه م گهنده لانه به بيئه وه ي فزه يان ليوه بيت، بو لايه كه ي ديكه ي كه شتیه كه ده چوون كه سه رله نوئ وه كو ميگه له مه ر له وينده رش دهر ده كر ان.

- لاکه ون، هيچ وپوچانه!

شهواني گه رم، كور نه بوو، له ژير ئه و جه مه لونه چينكو يه دا كه به دريژايي روض گه رم ي هه تا وه كه ي هه لمژي بوو، هه لبكات و بعه ويته وه، ئیدی رپيواره كان وه كو سيسرک په را گهنده ده بوون و هه ر كو ييه كيان به دل بوايه، له وينده ر لي پالده كه وتن. له هه رشويينيك كه شتیه كه له نگه ري بگرتايه، ئیدی دهر ياوانه كان، به له قه و شاپان بيداريان ده كردنه وه و له خه ويان هه لده ستان.

- ده ي هه ستن، رپگاي خه لكيتان گرتووه، بچنه شوين و ژووره كانی خوتان!

سووك و باريك هه لده ستان، به چاوي خه والوو وه بلاوه يان ليده كرد و هه ركه سه و گوشه يه كي ته ريكي ده گرت. دهر ياوانه كان، ته نيا به جله كانيانا له رپيواره كان جيا واز بوون، كه چي وه كو پوليس ئه مريان به سه ردا ده كردن.

ئه وه ي مايه ي سه رنجه و پياو په ست ده كات، ئه و گو يرايه لي و ملكه چيبه نه نگينه يه كه ئه م رپيواران قه بوولي ده كه ن، كه چي هه نديچار ئه م ملكه چي وگو يرايه ليه كو يرانه يه، زور خراپ ده ته قيبه وه و ئاكامي زور خراپ و خه ميني ليده كه وته وه! هه ستم ده كرد، ئه و خه لكه نازان بو كوئ ده برين، له وه ده چوو به لايانه وه گرینگ نه بيت كه شتیه كه له هه رشويينئ هه ليانرپيژئ. له هه رشويينئ دابه زينرابان، بو ماوه يه كي كه م له به ستين و كه نار ه كاندا پشوويه كي كورتيان دها و ئیدی به لايانه وه گرینگ نه بوو سواري هه مان كه شتي يان كه شتیه كي تازه ببنه وه و به ره و شوينيك ناديار ببرين. ئیدی ئه مانه هه موو خه لكاني خه مسارد و بيموبالات و بي په نا بوون، هه موو شوينيك بو ئه وان هه ر غوربه ت و غه ريباتي بوو، هه ر هه مووشيان، خه لكاني زور ترسنوك و بي غيره ت بوون.

جاریک، به ماوهیهکی کهم دوی نیوه شهو، ئامیړیک له ژووری مه کینهی که شتییه که وهکو تۆپ ته قیییه وه، له ماوهیهکی کهمدا، هه لم و بوخاریکی سپیواژ، سه رانسهری که شتییه کهی داگرت. دهنگیک، له گۆشهیه که وه بهرز بووه وه:

- گافریلو، هو گافریلو! کوا پارچه لبادیک و تۆزی مسی سوورم بدهیه.

من له لای ژووری مه کینه و ئامیړه کان، له سهر ئه و میزه ی که قاپه کانم له سهری دهشت، دهخه وتم. له دهنگی ته قینه وه که و غه لبه غه لب و ژاوه ژاوی خه لکه که خه بهرم بووه وه. هه موو شتییک له سهر که شتییه که کروکپ و ئارام بوو. هه لم و بوخار له ئامیړه کان هه بهرز ده بووه وه و به فسه فس ده چوو به ئاسمانا، تهق وهوړی چه کوش و چه کوشکاری ده هاته گوی، دوی که میک هه موو ئه و ریپوارانه ی له سهر که شتییه که نووستبوون بیدار بوونه وه، کردیان به هه را وزه نا و غه لبه غه لبیکی ئه وتو که ته واو ترسام.

ئیدی له نیو ئه و هه لمه سپییه وه که زور زوو ده ره وییه وه، ژنان به قزی په ریښانه وه، پیاوان به چاوانی وهکو چاوی ماسییه وه، شپرزو په شوکاو پیکا ده هاتن، به یه کدا ده که وتن، خویمان به کیسه و جان تایاندا ده کیښا، ده که وتن و خل ده بوونه وه، هاواریان بو خوا ده کرد وله قه شه نیکولا ی پیروز ده پارانه وه که په حمیان پییدا بکات. هه ندیکیان به گز یه کدا ده چوون. دیمه نیکی زور ترسناک و مایه ی سهرنج بوو، به هه شتاو دوی خه لکه که که وتم تابزانم چ بووه و چ قه وماوه.

ئه مه یه که مجارم بوو که کاره ساتیکی شه وانهم ده بینی. به لام هه رزوو بووم ده رکوت که هیچ مه ترسییه که له سهر که شتییه که نییه. ریپواره کان، له خوړایی ترسابوون. که شتییه که به هه مان خیرایی ئاسایی خو ی ده رو یی و ده چوو په شی. به دهستی راستا، له به ستین و که ناروا وه که دا، هیشتا وه جاحی دروینه وانی گزوگیا تروسکه یان لی هه لده ستا. شه ویکی روناک بوو، مانگی چوارده به هه ویقی ئاسمانه وه، له مؤله ق وه ستابوو.

خه لکه که، شپرزو په شوکاو، ده سه پاچه و ترساو، شیتانه پیکا ده هاتن. ئه و ریپوارانه ش که له ژووره کاندانا نووستبوون به هه شتاو ده هاتنه ده ری. یه کیک له قه راخ که شتییه که وه بازی دا، دوانی دیکه دووی که وتن. دووکهس له ریپواره کان که قه شه یه کیان له گه لدا بوو، ده ستیان دایه تیلا وله سهر ته خته یه که که به سهر که شتییه که وه داکوترا بوو، به ربوونه یه که و ته خته که یان له بن و بیخه وه هه لکه ند. قه فه زیکی پر له مریشک و جووجه له قله په وه بوو و که وته روبره که وه. جوتیاریکی دیهاتی که له ژیر ئه و په یزه یه ی ده چوو بو ژووره که ی کاپتن، خو ی مات دابوو، هه ر ریپواریک به لایدا ره تبایه، کرنو شی بو دهر د و به ده نگیک که له لووره ی گورگ ده چوو، پی ده گوت:

- ئاخ، ئه ی ئیماندارانی راسته قینه، من بابایه کی گونا حباری مه لعوونم.

کابرایه کی قه له وه، به پروتی به تو یی ده ری قوته یه که وه، لی کدا لی کدا به کوله مست به سینگی خویدا ده کیښا و، به دهم هه راوزه نایه کی زوره وه هاواری ده کرد:

- کوا بهلهمی فریاکهوتن هه‌ی نه‌گریسانه؟

ده‌ریاوانه‌کان، به‌هه‌له‌داوان، ده‌هاتن وده‌چوون، تووند بیه‌خه‌ی رپیواره‌کانیان ده‌گرت و، به‌مست به‌رده‌بوونه سهر وپۆته‌لاکیان و له‌سهر رپیگا‌که لایان ده‌دان. سموری، که‌ههر به‌جلی خه‌وه‌وه بوو، پالتۆیه‌کی به‌سهر ئه‌و جلانه‌دا له‌به‌ر کردبوو، به‌ده‌نگه‌گره‌که‌ی خۆی که‌ده‌تگوت هه‌وره‌گرمه‌یه‌هاواری به‌سهر خه‌لکه‌که‌دا ده‌کرد:

- ئه‌ری شه‌رم له‌خۆتان ناکهن، بۆ وه‌کو مریشک شپ‌رزه‌بوون، شیت بوون؟ که‌شتیه‌که‌زۆر تووندوتۆله، هه‌یچ ترسیکی له‌سهر نییه، که‌ناره‌کش دیاره. ته‌مه‌شا دروینه‌وانه‌کان، ئه‌و که‌ه‌جان ده‌ردینه‌وه‌که‌خۆیان هه‌له‌داوته‌ئاوه‌که‌وه‌هۆوته‌تان. ده‌یان بینن؟ ئه‌وه‌دوو به‌له‌می پ‌ر له‌خه‌لکن.

ئاشپه‌زه‌که‌ده‌می خۆی ده‌گه‌ل رپیوارانی ده‌ره‌جه‌سیدا ماندوو نه‌ده‌کرد، به‌لکو به‌مست سهر وگوئیلاکی داده‌گرتنه‌وه‌و ئه‌وانش وه‌کو فه‌رده‌کا به‌به‌یده‌نگی به‌ر ده‌بوونه‌وه‌سهر ئه‌رزه‌که.

به‌رله‌وه‌ی هه‌راو زه‌ناکه‌دابمرکیته‌وه، ژنیک به‌جلی خه‌وه‌وه‌که‌وچکیکی به‌ده‌سته‌وه‌بوو، به‌ره‌و سموری تاوی دا، که‌وچکه‌که‌ی له‌سموری راده‌وه‌شاند و به‌هه‌موو هه‌یزی خۆیه‌وه‌هاواری ده‌کرد:- چۆن زات ده‌که‌ی به‌مجۆره‌قسه‌له‌گه‌ل مندا بکه‌ی؟

پیاویک که‌سه‌راپای شه‌لالی ئاره‌قه‌بوو، سه‌ریمی‌لی ده‌جوو، به‌راویژیکی شپ‌رزه‌و په‌ریشانه‌وه‌هه‌ولیده‌دا ژنه‌که‌بداته‌داوه‌وه، ده‌یگوت:- وازی لیبینه، واز له‌م که‌لله‌ره‌قه‌بینه.

سموری، شان‌ه‌کانی هه‌لته‌کاند، ده‌ستی هه‌ینایه‌خواره‌وه، به‌شپ‌رزه‌یی چاویکی داگرت، ئاورپکی لای منی دایه‌وه‌وگوتی:

- باشه، خۆ گویت لییه؟! ئه‌م ژنه‌چی له‌من ده‌وی؟ هه‌ر له‌خۆیه‌وه‌هاتووته‌سهرم، خوا به‌وه‌ره‌حمی کردوو، من به‌عه‌مراتم نه‌م دیتوو!

جووتیاریکی کورته‌بالا، ئه‌و خۆینه‌ی له‌که‌پوویه‌وه‌ده‌هات تفانده‌وه‌وگوتی:- به‌مانه‌ش ده‌لین به‌شه‌ر، ده‌ک داوه‌شین دز و رپیگرانه!

به‌دریژیایی ئه‌و هاوینه، دوو بویه‌ری وام بینی. هه‌ردووچاره‌کش به‌هۆی مه‌ترسی راسته‌قینه‌وه‌نه‌بوو، به‌لکو به‌هۆی ترس له‌ئه‌گه‌ری مه‌ترسییه‌وه‌بوو. جاری سییه‌م رپیواره‌کان دوو دزیان ده‌ستگیر کرد که‌یه‌کیان جلکی قه‌شه‌ی له‌به‌رکردبوو. له‌چنگی ده‌ریاوانه‌کانیان ده‌رکردبوون و برده‌بوویاننه‌په‌نایه‌که‌وه‌و یه‌ک دانه‌سه‌عاتی ته‌واو هه‌سیر مه‌یانیان کردبوون. وه‌ختایه‌ک ده‌ریاوانه‌کان فریایان که‌وتبوون وله‌چنگی خه‌لکه‌که‌یان ده‌ره‌ینابوون، خه‌لکه‌که‌، ده‌ریاوانه‌کانیان به‌ر ده‌م‌رپیژی جنیوان دابوو.

- ئییه‌ده‌زانین ئیوه‌دزن بۆیه‌په‌نای دزان ده‌ده‌ن، ده‌مارتان ده‌ناسین، ئیوه‌ش دزن بۆیه‌به‌زه‌بیتان پیااندا دیته‌وه!

دوو دزه که ئه وهنده یان کوتهک خورادبوو، کاتێ که له لهنگه رگای دواتر رادهستی پۆلیس کران خۆیان به پێوه نه ده گرت.

زۆرجار ئهم بویه رانه ده قهومان، پیاو تیا دهما له خۆی ده پرسی ئه رێ خه لکی به ته بیعهت باشن یان خراپ، گوێرایه ل و ئارامن یان یاخی و نارپه سه ن. خه لکی بوچی هه ندیجار له هۆشیان هۆقی تر و دزترن، هه ندیجاریش له مه پ مه رترن، ئه و نه رام و ده سه ته مۆن پیاو له خۆی ته ریق ده بیته وه. که ئه و پرسیاره م له سموری ده کرد، له ژێر په رده ی دوو که لێ سیغاره که یه وه، به نه به دلێ وه لāmی ده دایه وه: - ئه مانه ئاوه ان ئیدی، تۆ هه قه ت چییه؟ خه لکی خه لکن، هی وایه زیره ک ده رده چیت و هی واهه یه که ر ده رده چیت. مێشکی خۆت به وشتانه وه ماندوو مه که، کتییی خۆت بخوینه وه وه هه قه ت نه بیت. له کتیباندا، به تاییه تی له کتییی باشدا، وه لāmی هه ر پرسیاریکت ده ست ده که وئ. هه زی له کتیبین ئاینی یان ژینامه ی وه لیان نه ده کرد. ده یگوت:

- هی که شیشانه، بو منداله که شیشان باشه.

جاریک بریارم دا چاکه یه کی له گه لدا بکه م، لیپرام کتیبیکی پیشکه ش بکه م. له قازان کتیبیکم به پینچ کوپیکان کری " چۆن سه ربازیکی ژینانی پترۆسی گه وره ی رزگارکرد ". ئاشپه زه که له و کاته دا مه ستی مه ست بوو، بویه بریارم دا، چیروکه که بخوینمه وه ئه وسا کتیبه که بده م به .. کتیبه که م زۆر به دل بوو - کتیبیک بوو ساده، پوون، په وان، پوخت و سه رنجراکیش. دلنیا بووم کتیبه که ی زۆر به دل ده بیت ..

به لām هه رکه کتیبه که ی له ده سه تم وه رگرت و وه رنه گرت، له ده ستیا گرمۆله ی کرد و بیئه وه ی ورته ی له ده م بیته ده رئ، تا ده ستی گرتی توو پریدایه ناو روباره که. به توو په یی گوتی:

- ئه وه کتیبه که ت، که ره! .. من ده مه وئ بته که م به بنزگ تۆ ده بیته وه به پالدوو .. ده مه وئ بته که م به تازی راوی، تۆ ده چی په لاماری کیشکان ده ده ییت.

لاقی به عاریددا کوتا و هاواری به سه رما کرد:

- تۆ چ ناویک له م کتیبه ده نه ی؟ من ئه و توو په هاتانه م هه موو خویندوونه وه! ئه وه ی تیایدا نووسراوه راسته؟ کوا وه ره پیم بلئ!

- نازانم.

- من ده یزانم. ئه گه ر سه ری یه که م گه نجیان برییا، به قالدرمه کانا غل ده بووه وه و ئه وان ی دی نه ده ویران بو عه ماری پووشه که سه ربه کون. سه ربازان که ر نین! ده کرا ئاگر له پووشه وشکه که به ربه دن و هه موو شنیک ده برایه وه، گویت لییه؟

- به لئ.

- کهواته، ئەمە پروودەدات! من ھەموو شتییک دەربارەى تزار پەترۆسى گەورە دەزانم- ھیچ شتییک لەو پرووداوانەى بەسەر نەھاتووہ! دەى برۆ، لەم ناوہ مەمىنە!

دئنیابووم کە ھەق بەیارۆى ئاشپەزە، بەلام ھیشتا ھەر جادووی کتیبەکە بەرى نەدابووم. " چیرۆکەکەم " کرپیەوہ جاریکی دی خویندمەوہ، کەچی بۆم دەرکەوت کتیبەکە لە راستیدا ھیچی نەدەھینا. زۆر بە خۆما شکامەوہ، ئیدی بە پرۆزە حورمەتیکی زیاترەوہ تەمەشای یارۆى ئاشپەزم دەکرد. بەلام ئەو بەردەوام دەمى لەسەرم بوو، دەیگوت:

- ئا، پپیوستە بخوینی، بچیتە قوتابخانە، ئیرە جیی تۆ نییە.

من خۆشم ھەستم دەکرد کە ئەو شوینە، بۆم نابیت. سیرگی زۆرى دەبوغاندم. من خۆم چەندجاریک بە دزییەوہ گرتم، پەرداخ و کەرەستەى چای لە سەر میزەکەى من دەبردو بە رپیوارەکانى دەفرۆشت.. بەدزی بەرپرسی خزمەتگوزارەکانەوہ ئەمەى دەکرد. من دەمزانی کە ئەمە جوۆرە دزییەکە. بەتایبەتى کە سمورى پتر لە جاریک ئاگادارى کردبوومەوہ:- ئاگادار بە! نەیهلی خزمەتگوزارەکان، کەرەستەى چایت لى بدزن!

بەراستی زۆر بیزار بووم، زۆرجار بیرم لەوہ دەکردەوہ کەلە ھەوہلین لەنگەرگادا ھەلیم و پرووبکەمە بيشە و لیرواران. ئەوہى رايگرتبووم، تەنیا سمورى بوو، کەزۆر لەگەلما باش بوو، ئەم پیاوہ رۆژبەرۆژ لەگەلما میھرەبانتر دەبوو، ئەمە جگە لەسەفەرى بەردەوامى کەشتیەکە کە زۆرم بەلاوہ خویشوو. وام لیھاتبوو حەزم نەدەکرد لە بەندەر و لەنگەرگانیش دا بوەستیت. بەدەم ئومیدیکی چاوہنۆر نەکراوہوہ دەژیام.. وام ویئادەکرد خەریکم لە روبارى کاماوە بەرەو بیلیا، و لە فیاتکاوہ بەرەو فولگا دەرۆم، خەلک و خوا و کەنار و بەستین و شارانى تازە دەبینم.

بەلام ئەفسووس ئەو خەيال پلاوہم کەرووی ھەلینا وئەو چاوہ رەشەم کال بووہوہ! ھیچ یەکیک لەو خەون و ئاواتانەم نەھاتنەدى. ژیانم لە کەشتیەکەدا، بەجوړیکی نەنگین شکایەوہ. شەویک لە قازانەوہ بۆ نیژتى نوفگورود دەرپۆشتین، بەرپرسی خزمەتگوزارەکان ناردى بە شوینما، چوومە ژوورەکەى، دەرگاگەى داخست، بە سمورى، کەلەوئ رۆنیشتبوو، گوت:- ئا ئەمە.

ئاشپەزەکە بە توورەبى لى پرسیم :- تۆ مراک و قاپ و ئەو شتانە دەدەبە سیرگی؟

- نا بەدزی منەوہ، کە لەوئ ناہم دەیاندریت.

بەرپرسی خزمەتگوزارەکان، بە ئەسپایى و لەبن لیوانەوہ گوتى:

- تۆ نەتدیوہ ئەوکارانە بکات، بەلام زانیوتە ئەو کارە دەکات.

سمورى، مستیکی بەزرانى خویدا کیشا و پاشان کەوتە خوراندنى جى جەزرەبەکە و گوتى:- پەلە مەکەن، ھیشتا دەرەفەتمان لەبەردەم ماوہ.

ئەوجا لە فکراڤاچوو. من چاوم بېرینه بەرپرسی خزمەتگوزارەکان وئەویش چاوی بېرینه من، بەلام چاوی ئەو لەپشت چاویلکەکە یەو نەدەببیرا.

ئەم پیاو، بەبیدەنگی دەژیا، بە ئەسپایی رپی دەکرد، بە هیواشی قسانی دەکرد. هەندیجار رڤینه کالەو بوو کە ی وچاوه گیزو ویزەکانی لە گۆشە یە کەو بەدیار دەکەوتن و هەرزوو ئاوا دەبوون، بە بیئەو هی کەس پپی بەسیت. شەوان بەرلەو هی بخەویت، لە بەردەم ئیکۆنە کە ی مەسیحدا دەکەوتە سەرچۆک و نویتز و نزیایەکی دوورودریژی دەکرد. قەت نەمدەتوانی ببینم کە چۆن نویتز دەکات.. هەر ئەو نەدەم دەبینی لە بەردەم ئیکۆنە پیرۆزە کە ی تەنیشت چراکەو چۆکی دادەداو هەندیجار قامکی وەکو شانه بە رڤینه کەیدا دینا و ئاهی هەلدە کیشا.

سموری، دوا ی کە میک بیدەنگی پرسى :- باشە سیرگی هیچ پارە یەکی بەتۆ داو؟

- نەخیر.

- قەت؟

- قەت.

سموری، بە بەرپرسی خزمەتگوزارەکانی گوت :- ئەم کورە درۆ ناکات.

یارۆی بەرپرس، لە بن لیوانەو گوتی :

- ببورە.. ئەمە گرینگ نییە. مەسەلە کە زۆر فەرق ناکات.

سموری، هات بەلامەو، زللە یەکی دۆستانە ی بەپشت سەرما کیشا و گوتی :

- دە ی بابرۆین کەرە! ئاخر من پیاویکی کەرم. دەبوا یە چاوت لی خافل نەکەم. بەشەر دا ی مە لەسەر یەک بیر نییە.

کە گە ییمە نیزی نوڤگورود، بەرپرسی خزمەتگوزارەکان هەق و حیسابە کە ی دامی و جوابی کردم. نزیکە ی هەشت رۆبل. هەرگیز ئەو نەدە پارەم بەخۆو نەبینی بوو. ئەمە یە کەم جار بوو ئەو هەموو پارە یە بە خۆو ببینم..

وختایە ک دوعا خوازیم لە سموری کرد، بە خەمینی گوتی :

- تازە ئەمە چوو، بەلام بۆ لەمەودوا چاوت بکەو، گویت لی مە؟ نەکە ی لە گۆشە یە کدا دانشیت بە دەم باویشکدانەو میشان بخەسینیت!

ئەوسا کیسە یەکی توتنی گولدۆزیکراوی دامی و گوتی :

- ها ئەمەش بۆ خۆت، کاریکی جوانە. من بۆ زرکیژە کەم دروستکردبوو، بەلام با بۆ تۆ بیت. دە ی باشە خودا حافیز. هەمیشە کتیب بخوینەو، ئەمە باشتە ی بۆ تۆ!

هەردوو قۆلی لە بن باخەلمەوه گرت و بەرزى کردمەوه و ماچى کردم، ئەوجا لەسەر شوستەى لەنگەرگاگە داينام. زۆر دلم بە حالى ئەو سووتا، بەزەبييم بە خۆشما هاتەوه. که گەرايەوه و له دواوه تەمەشای ئەو زەلامە کەتەيەم دەکرد که دپى بە کۆلبەرو حەمالەکان دەدا بۆ سەر کەشتيیه که دەگەرايەوه زۆر بە زەحمەت جلەوى گريانى خۆم پيیده گييرا.

ئیدی لە سالانى دواتردا، تووشى زۆر خەلکى سادە، پاک، گۆشەگير، لەوانەى که ژيان پەراويزی خستبوون، بووم.

(۹)

نەنک و بابام بۆ شار گەرانەوه. من لە باريکی دەروونی خەمناک و توورپە و نارازيیەوه بۆ لايان گەرامەوه، دلم زۆر تەنگ بوو. چما وەکو دزيک مامەلەيان دەگەل مندا کردبوو؟

نەنکم بەو پەرى ميرەبانى پيشوازی کردم. يەكسەر چوو سەماوەرەكەى پيكرد. بابام وەكو هەميشە بە تەوس و توانجەوه پرسى:- ها، پارەيەكى زۆرت كۆ کردوو تەوه؟

من که لەبەر پەنجەرەكەدا رۆنيشتبووم، بەرسقم دا يەوه:- هەرچەندم كۆکرد بيتهوه، هى خۆمه.

بەكاو خۆ پاكەتە جگەرەيەكم دەرهيئا و جگەرەيەكم داگيرساند. بابام که چاوى لى نەدەگواستمەوه گوتى:

- هەو! هەر لەمەمان كەم بوو! نەمردى فيرى گەلاى شەيتانىش بووى؟ باشە هيشتا زۆر زوو نيبه؟

بۆ خۆرانانەوه گوتم:- كيسەيەكى تووتنشيان بە يادگارى داومەتى.

بابام هاوار يىكى تووندى کرد:

- كيسەى تووتن! نۆبەتى ئەو فەوانەيه، باشە كيسەى تووتنت بۆچييه؟ پيم راده بويرى؟!

هەردوو باسكە بەهيژه كانى بلاوکردنەوه و بەپرتاو بۆم هات، چاوه كەسكە كانى گريان ليده بووهوه، منيش له جيى خۆم هەستام، سەرم دانەواند و سەرم بەر سكى پيرەمييرد كەوت. بەپشتا كەوت. چەند ساتيک که بەلاى منەوه زۆرى خاياند، بەچاوى ئەبلەقەوه لەو گۆرە ما يەوه، حەيرەت و حەپەسان بە سيمايەوه هاواری دەکرد. دەمە رەشەكەى داچەقى بوو. بە راويژيىكى ئارام پرسى:- تۆ لەمن دەدەيت؟ لە بابات؟ لە باوكى دا يكت؟

يەكسەر هەستم کرد که كاريكى زۆر خراپم کرد، بۆيه بە دەمەلالكييهوه گوتم:- ئاخر تۆ زياد له پيويست لييم دەدهى، بەسە تاكەى!

بابام، بە ئەسپايى لە جيى خۆى هەلسا، لەلامەوه رۆنيشت، بلەز سيغارەكەى لەدەستم راپسكاند و لە پەنجەرەكەوه توورى دا يە دەرى و بە دەنگيى ترسناك گوتى:

- هەى كەر! نازانى خواى گەورە هەرگيز لەم كارەت خۆشنا بى؟

ئەوسا پرووی کردە نەنکم و گوتی:

- ئافرەت تێدەگەیی چ دەلیم؟ ئا ئەمە، ئەو نەگبەتی شوومە، لیبی دام، ئەگەر باوەر بە من ناکەیی
لە خۆی بپرسە.

نەنکم هیچی لای نەپرسیم، بەلام لیم نزیک بوو، چنگی نایە قژەکەم و سەری راوەشاندم و
گوتی: - ئەمەش سزای تۆ، بیگرە دەی!

لیدانەکەیی نەنکم هیچ ئازاریکی جەستەیی نەگەیاندم. بەلام لە ناخا بریندار بووم، خەریک
بوو لە شەرمەزاریا دەتوامەو، بەتایبەتی تانە و تەشەرەکانی بابام زۆریان ئەزیەت دەدام. ئەو
پیاو تویتکەیی نەدەگرت، لە سەر کورسیەکەیی هەلدەستا و دادەنیشتەو، بە هەر دوو دەستان
دەیکیشا بە ئەژنۆی خۆیدا و دەیگوت: - ئە ئاوا، لیدە، تا دەتوانی لیبیدە.

خۆم لە دەستی نەنکم دەربازکرد و پەنام بردەبەر دالانەکە، لەوئێسە سووچیکە خۆم دا بە
عاردیدا، هیلاک، کەنەفت، میشکم دنگەیی دەهات، گیزەگیزی سەماوەرەکە لە گویمدا دەنگی
دەدایەو.

نەنکم هات بەلامەو، بەسەرما دانەووییەو لەبەن لیبانەو گوتی: - بمبوره. خۆ ئازارت
نەگەیشتی، نا؟ هیچ چاریکی دیکەم نەبوو، دەبواوە دلی بابات بدەمەو، ئاخر ئەویش پیر بوو،
دەبی حورمەتی بگیریت. ئەویش دەردی سەری دنیای بەسەر هاتوو، خەمی دنیای لە دلدایە،
نابی دلی بیەشینی، ئەلیوشا گیان، تۆ ئیدی منال نیت، گەورە بوویت، دەبی ئەو شتانە بزانی،
خۆ باباشت هیچی لە منداڵ نەگەرپاوتەو. منداڵیکی گەورەییە و تەواو.

ئەم قسانە وەکو ئاویکی فینک بە دلدا کران. چپە و قسە پیر میهرەکانی، سوکنایی بە رۆح
دەبەخشی و ئازاری کەم دەکردمەو لە هەمان کاتدا لەخۆ تەریق دەبوومەو. بەتوندی باوەشم
پیدا کرد، دەستمان لە ملی یەکدی وەرینا و کەوتینە ماچکردنی یەکدی، ئەوجا گوتی:

- هەستە برۆ بۆلای بابات! ئیدی ئاشت دەبیتەو دلی دیتەو جی، بەلام وریابە لەبەرچاوی ئەو
جگەرە مەکیشە.. پەلە مەکە تا وردەورده رادیت.

بۆ ژوورەکە گەرپامەو، تەمەشایەکی بابام کرد، چپوای نەماوو لە قاقای پیکەنین بەم. وەکو
منداڵ خۆشحال بوو. رۆخساری دەدرەوشایەو هەردوولاقی بە عاردیدا دەدا و ئازای بەدەنی
هاتبوو سەما، بە قامکان دەیکیشا بەسەر میزەکەدا، کە پەردەییەکی سووری پیدا درابوو، گوتی:

- فەرموو سابرینە چکۆل! دەتەوئ دیسان بەر شاخەکانتم بەی؟ هەیی دوومۆر، دەقاودەق باوکتی،
بە موو لە لات نەداو! بەبی نیشانەیی خاچ دیتە ژوورەو. یەکسەر دەست بە جگەرەکیشان
دەکەیی. تفو لە چارەت هەیی پوناپارتی چکۆلە، دوو کوپیکی قەلب ناهینیت!

بیدهنگ بووم. هیچی پی نهبوو که بیلیت، هیلاک و ماندوو بیدهنگ بوو. بهلام بهدهم چا خواردنهوه کهوته ناموزگاری کردنم:

- وهکو چۆن ههوسار بو ئهسپ پیویسته، بهو ئاوايهش ترسان لهخوا بو بهشهران پیویسته. تاقه پشت و پهناى بهشهر ههر خوايه. مروّف، دژمنى سهسهختى مروّفه!

دروستی ئه و قسهیه شوکی کردم، بهشهر دژمنى یهکن. بهلام ئه و دواى قسهکانی به هیچ جوړی کاریان تینهکردم.

- دهبی بگه پیتتهوه بو سهر کاره کهت، له مالى پوره ماتریونا، دهتوانی بههار بچیتتهوه سهر کهشتیه که، زستانه که له نک وان رابویره، پییان مهلی ههر که بههار هات جیان دهیلیت.

نهنکم، که توژی له وه پیش، بابامی بهوه خاپاند، که به درووه لیی دام، هه لیدایی و گوتی:

- بوچی هه لیان بخله تینی؟

بابام به پرژدی گوتی:

- بهبی خه له تاندنی خه لکی ناتوانی بژی. کهس نییه که بهبی حيله و هه واله و خاپاندن بتوانی بژی.

هیچ هه والیکم نه دایی، شهوی کاتی بابام کهوته نویتز و نزا و خویندنه وهی مه زموران، له گه ل نهنکما له مال وه ده رکه وتین و روومان کرده دهشت ودهر، ئه و که ویله بچو که ی که ته نیا دوو ده لاقه ی هه بوو روژی له روژان ماوا وسوکنه ی بابام و نهنکم بوو، له وپه ری شار بوو، که وتبووه کو تایی شه قامی کاناتنایاوه، یانی که وتبووه ئه و شوینه ی که کاتی خو ی بابام له وی خانوویه کی هه بوو. نهنکم پیکه نی و گوتی:

- بزانه روژمان به چ روژی گه ییوه! بابات له هیچ شوینیک ناحه ویتتهوه، ههر خه ریکی شوینه گوړکییه. به لام من ههزم له شوینه یه.

رووبه پرووی مه، به دریزایی پتر له سی کیلومه تران، دهشتیکی پان و بهرین و سهوزه لانه، پره له کهند و شیوه له و سپیداران که به ره و قازان ده پوات. قه راخی شیوه له کان، گزجاره، لقی گزه کان، به رووتی بهرز بوونه ته وه، که سهیریان ده که ی، له ژیر زه رده په ری ته زی هه تاوی روژنا وادا، وه کو قامچیه کی له خوینا هه لکشاو ده نوینن. شیبای نیواری درهنگ، که رویشکه ی به گز و گیاکان ده کرد، له و بهری کهند و شیوه له نزیکه که وه، سیبه ر و تارمایی، به جموجوولی کوپان وکیژانی ناشقی گونده کانی ئه و نزیکانه ده بینرا. به دهسته راستا و له دووره وه، دیواره سووره کانی گوړستانی ناسراو به " په رستگه ی بوکروف " بهرز بووه ته وه. به لام به دهسته چه پدا، بیسه یه ک وه کو په له هه وریک به به روکی ئاسمانه وه دیاره. ئه مه گوړستانی جووله که کانه. نییدی بینه وایی و هه ژاری به هه موو شتی که وه دیاره. له م سهر وئه وسه ری شار، کو لیت که وپلانی دارین

له تو وایه له ده لاقه و له په نجره کانی خوځانده به داخ و که سه ره وه د پروانه ریځاوبانه ته پ وتو زاویه کان. ئیدی مریشکی لاواز و جوو جه لئین مرده لوخ و بی خواردن به م ریځایانه دا ده سو پرانه وه. دهنګی بوړه ی چیلان که به لای دیری پیچیچی دا تیده په پین ده هاته گوئ. دهنګی جوق و که پرنایه کی سوپایی له سه ربازگه یه کی نژیک ده گه بییه ئیره. دهنګی شه پیوور وسازین هه وایی ده هات.

کابرایه کی مه ست به لاما نا رت بوو، ئوکور دیونیک پیوو، به تووندی لییده دا و له بن لیوانه وه، ده ی پرتاند وده ی بولاند:- بو کوئ ده چی، هه ر ده تگرم.

نه نکم که به نیگای تووړه و چاوانی له داخا سوور هه لگه راوه وه ته مه شای تیشکی سوور باوی هه تاوه که ی ده کرد، گوئی:

- کی ده گری، که وده ن؟ ها کا که وتیته سه ر ئه رزه که و خه وت لیکه وت، به خه وتووی پرووتی ده که نه وه، ته نانه ت ئه و ئوکور دیونه شت، که داخی دلی خوتی پی ده رده پری، لیده دزن.

له کاتیکدا خه ریک بووم سه ر به وردی ژیانی خوم له سه ر که شتی ه که دا بو نه نکم ده گپرایه وه، چاوم به ده ور به ری خوما ده گپرا. ژیانی ئیستام له چا و ئه و ژیانه دا که جیم هیشتبوو، زور ناخوش بوو. هه ستم به کلولی ده کرد. له مشکیک ده چووم که که وتبیته ته له وه. نه نکم زور به وردی گوئ لیده گرتم. وه کو چوون من هه میشه به وردی گویم له و ده گرت. که باسی " سموری " م بو کرد، به گه رمی نیشانه یه کی خاچی کیشا و، گوئی:

- چه ند پیاوکی باشه، چه زره تی مریه م ئاگاداری بی! پیاوکی میره بان بووه، هه ولبده له بیری نه که ی. هه میشه چاک و چاکیت له بیربیت و نه فره ت له خراپ و خراپی، له شه پ بکه و لیی دوور بکه وه.

زور به زه حمه ت هوئ ده رکرده که مم له که شتی ه که بوئ پروونکرده وه، چوون و بو ده ریان کردم.. به لام پاش ئه وه ی زاتم وه به رخوم نا، توانیم هه ندئ شتی بو پروون بکه مه وه. زور گوئی به سه ر به ورده که نه دا، به لام به جوړه خه مساردییه که وه و به کورتی گوئی:

- تو هیشتا زور مندالیت، هیشتا نازانیت که ده بی چوون بژیت..

- هه موو خه لکی هه ر ئه و قسه یه به یه کدی ده لئین، پیوان، کریکارانی که شتی ه که، پووره ماتریونا، به رده وام ئه و قسه یه به کوره که ی ده لئیت. پیم نالیی رازی ئه و زانسته چییه؟

نه نکم لیوی گه ست، سه ری له قاند و، به رسقی دایه وه:- به خوا منیش نازانم!

- ئه دی بو ئه و قسه یه ده که ی!؟

نه نکم به ئارامی به رسقی دایه وه:

- بۆ نه يېكەم؟ زۆر بەخۆت مەنازە، تۆ ھېشتا مندائیت، ناکرئ ھەموو شتیک بزانی. کئ دەزانئ
چۆن بژی؟ مەگەر تەنیا دزان! بۆ نموونە سەیری بابات بکە کەسئکی وریا و فامایە، بەلام قەت
نەیزانیوہ چ کارئک بکات. چۆن بژیت..

- باشە تۆ ژیان دەناسیت، ژیانئکی جوانت بەرئکردووہ؟

- من؟ ئۆف، بەلئ. ھەم باش و ھەم جوان ژیاوم، ھەم خراپ، ھەموو جۆرەکانی ژیانم، بە ھەوراز
و نشیویوہ بینوہ.

خەلکانئک ھئدی بەلامانا تئدەپەرین، پەلەیان نەبوو، سەر و سئبەری درئژیان لە دووی خۆ
رادەکئشا. ئئدی بەدەم رئوہ تەپ وتۆز لە بن پئیانەوہ بەرز دەبووہوہو سئبەرەکانیان دادەپۆشی
و دەشیواند. خەمینی دەمەوئئوارئ بالئ بەسەر ھەموو شتئکدا دەکئشا. دەنگئ ئالۆز و گونگئ
بابام لە پەنجەرەکەوہ دەگەبئە گوئمان:

- ئەئ پەروردگاری بەخشندە، لە غەزەبی خۆت بەدوورم کە! غەزەبم لئ لادە، بە گوئرەئ
توانای خۆم سزام بدە..

نەنکم پئکەنی وگوتئ:

- بئگومان، خوای بئزار کردووہ! ھەموو ئئوارەبەک ئەم لاقە و پارانەوہبەئ کردووہ بە پئشە.
ئاخر بۆچئ، ئەم گریان و کوروزانەوہبە بەچئ دەچئ، فائیدەئ چئبە؟ بەشەر لە پئریدا، لە
تەمەن و ژئ ئەودا پئوئستی بە ھئچ نئبە، کەچئ ھەمئشە ھەر دەگری و دەنالئ و ھاوار دەکات!
خو کە ھەموو شەوئک لەنئو ئاپۆرای دەنگەکاندا گوئئ لەدەنگئ وئ دەبئ و دەئناسئتەوہ
پئدەکەنئ و دەلئت: " دئسان فاسئلی کاشئرئنە، ھاوارئتئ! قورگئ خۆئ دەدرئت " دەئ
گئانەکەم ھەستە با برۆئن بخەوئن..

***

بئارم دا بکەومە پراوی بولبولان و پەرنەئن ئاوازخوئن، بە خەئالئ خۆم لەم رئگائەوہ نانئکئ
باش پەئدا دەکەم. من دەئانگرم و نەنکم دەتوانئ بئانفرۆشئت. ئئدی تۆرئک، داوئک و چەند
فائئکم کړئ و چەند قەفەزئکم دروست کرد. بەجوړە سئپدەبەئکئ زوو لەنئو پەرئز و دەوہن
جارئکا، لە شئوہلەبەئکدا خۆم لە بۆسە نا، نەنکئشم بە خۆ و زەمئلە و کئسەبەئکەوہ بەناو
دارستانەکەئ ئەو نزئکانەدا دەسووراپەئوہ، لە کارگ و ترئ کئوئ و گوئز و ئەو شتانە دەگەرا.

ھەتاوئ خاوی ھەئقئ ئەئلوول، کە ھئشتا ماندوو وچاو بەخەو بوو، تازە لە ئاسۆوہ گزنگئ دابوو،
تئشکە زەردە کالەکەئ جارئ لە پەلە ھەورەکاندا ون دەبوو و جارئ لە سەرپای منئ دەدا، کەند
و لەندەکان ھئشتا پئر سئبەر بوو، مژ و دوومانئکئ سئپواژ لەوئوہ بەرز دەبووہوہ، بەرئکئ کەند و

دۆلەکه پروتەنیکى زۆر پک و پژد بوو. بەرهکەى تر که متر لیژە، یه کپارچه گیا زەرد و پرووکی چرمسى وگەلا سوور و زەرد باو بوو، بایهکه رەدووی دەخستن و له دۆلەکه دا بلاوی دەکردنەوه.

له قوولایی دۆلەکه دا، له نیو دەوه نه چرکانه وه په رەسیلکان دەخوینن و، له دەوروبەرما کلک تەقینه، گەروو سپی خو پربا دهکەن و ئیدی وهکو کچانی کونافینو، که له رۆژانی جهژنا، سهری قسان داده مه زربینن، به جریوه جریو دهیکەن به رۆژی خویان.. ئەمانه زۆر زیتەلن، فزولن و دهیانه وئ هه موو شتیك بزائن و هه موو شتیك له بنج و بناوان بکهن، بۆیه یهک یهک دهکهونه داوه که مه وه. ئیدی هه رچه نده دیمه نی په شوکان و ده سه پاچه بوونه که یان خه مناکه، به لام ئەوهی بۆمن گرینگه کاره، کار ده که م. ئیدی تهیر وتووه کان له قه فه سه که ده نه م، قه فه سه که له گونیه ک ده نه م تا که میک تاریک ببیت و بالنده کان ئارام بگرن.

پۆلیک له سه ر قۆپه نه ده وه نیك ده نیشه وه، مه ستی تیشک و تیرۆژی هه تا وه که ن. زۆر به جۆش دەخوینن. له کۆمه لیک مندا له مه کته بلی لاسار ده چن. که میک له سه رووتره وه، قوشیک له سه ر ده وه نیك نیشه توه ته وه، له جیی خۆی ناجوولئ. به ده نووک ژیر باله کانی ده خورینئ و ده دۆزئ، به چاوه ر شه کانی ده روانیته ده ور به ری. له ناکاوا "میسه سی" یه ک هه لده فرئ، یه کراست به رز ده بیته وه و میش هه نگیک له ئاسمان ده قۆزیته وه و ده یه نیته خواره وه و له سه ر پنجه دروویه ک ده نیشه تیه وه و هه رله وئ ده مینیتیه وه و دووباره سه ر به م لاو به ولودا وه رده گیپت. له ناکاوا په رنده ی ده نووک خوار، که نیشه نه ی خۆش یومنییه و من زۆری هه زلیده که م، له ره وی خۆی دا بر او وه به بیده نگی دیت و له سه ر چلی نه مامیکی سپیدار ده نیشه تیه وه و وه کو جه نه رالیکی سه رکه وتوو ده که ویته پۆزلیدان و خۆرانان، ناوبه ناو هاواریکی تووره ده کات و ده نووکه ره شه که ی به رز ونزم ده کاته وه.

تا هه تا وه که زیاتر به رز ده بیته وه، ژماره ی په رنده کان زۆرتر ده بن و ئاوازی جۆراوجۆرتر ده خوینن. دۆلەکه پربووه له ئاوازی موزیکالی و ئاویتیه سه دای وشکی ئەو درووه جار هه بیته که بایه که بی په روا ده یه نیئ و ده بیات و خستویه تیه هه له که سه ما.

دهنگی ویلی په رنده کان ناتوانئ، ئەو هه راوزه نا خه مناکه کپ بکاته وه.. له دهنگی مالاوایی و دوعاخوازی ده چوو. زیاتر له گۆرانی به رپیکردنی هاوین ده چوو. تیکرای ئەم ئاوازانه، ریتم و ئاههنگی چامهیهکی ئاههنگداری له ههست و سۆزما پیکده هیئا، له ژیر گوشاری ئەم واقیعه دا، به بی ئەوهی له دهستی خۆما بی، هه ندئ دیمه ن و وینه ی ژیا نی رابردووی خۆمی له لا زندوو کردمه وه. له سووچیکی نادیاره وه، له جییه کی به رزه وه، نه نکم هاواری کرد:- له کوئی؟

له تروپکی هه لدی ره که دا، له سه ر سه وزه گیایه که رۆنیشه تبوو، پریاسکه یه کی راختنبوو، نان و خه یار و توور و هه ندئ سیوی له سه ر دانا بوو. له نیو ئەم هه موو نیعمه ته دا، شووشه یه کی بچووکی زۆر جوان که قه پاخه که ی له کریستال دروستکرا بوو و وینه ی سه ری ناپلیوئی پیوه بوو، شووشه که تۆزئ قۆدکای بۆنداری تاییه تی تیا بوو.

نهنكم به ره زامه ندييه وه گوتی :- خوی گه وره چهند ئاسوودهین! ئهم دیمه نانه چهند جوانن!
- شیعریکم له سه ری داناوه .

- به راست . ئاده ی بو می بخوینه وه؟

ئیدی ئهو وشانه ی، که ریزم کردبوون و له قالبی شیعرا دامرشتبوون، بو ده خوینمه وه:

زستان بهر ده رکهی لی گرتووین

گولان، ترسی مه رگیان لینیشتووه

ئهی هه تاوی جوانی هاوین،

قیان راز وئه فسوونی خو ی هیه!

چاوه پروانی نه کرد تا لی بیمه وه، قسه که ی بریم و گوتی:

- ئهم قسانه هه ره همووی وتراون، جوانتر له مهش وتراون، ئه وسا دهستی پیکرد:

ئه فسووس خو ری هاوین دوور که وته وه

بولبولانی ئهو دیار و ده قهره کوچیان کرد

به ته نیا مامه وه .. کیزیکی تاق و ته نیا

دلّم که لکه له ی هاوین ده کا

به یانیه ک له هه موو رییه که وه

بو ی هاتن

قیانی خو م بیر ده که ویته وه

به ده م ریوه، میهر له چاوانمه وه

سه ری کرد .

له ژیر ئاسمانی شینا، سه دای

فیغان و نالین دی ..

سه رما سه ره تا تکییته ی

گول که وتووته ئاویله که

ئازیزانی دلّه که م،

که سه‌رما هه‌لیکرد
یه‌که‌م به‌فر دایکرد
دنیا‌ی داپووشی
وه‌رن دلم ده‌ربینن
بو میرگیکی به‌رن
به‌به‌فر داپووشن.

هه‌لبه‌ته به‌هیچ جوړی به‌خوما نه‌شکامه‌وه، که‌رامه‌تی شی‌عیریم نه‌پووشا، به‌پیچه‌وانه‌وه زوړیش
شی‌عه‌که‌م به‌دل بوو. زوړم به‌زه‌یی به‌کچی ناو شی‌عه‌که‌دا هاته‌وه. نه‌نکم گوتی:

- ده‌بینی؟ خه‌م وپه‌ژاره، ئاوا ده‌شی‌عیرینریت. ئەم شی‌عه‌ کیزیک دایناوه. کیزیک که‌له هاوینا،
له‌گه‌ل ده‌نکه‌که‌یدا. سوورپاوه‌ته‌وه، چووته‌گه‌شت، به‌لام هه‌رکه زستان هاتووه، ده‌نکه‌که‌ی
به‌جیی هیشتووه، لیی دوورکه‌وتووه‌ته‌وه، په‌نگه‌ دووی کیزیک دی که‌وتبیت. ئیدی کیزئ په‌نجاوه،
خه‌فته‌ی خواردووه، گریاوه، شتیک که‌ مروف خو‌ی تیا‌یا نه‌ژیابئ، به‌پوچ هه‌ستی پینه‌کردبیت،
مه‌حاله‌ بتوانئ به‌ دروستی گوزارشتی لیبکات. ته‌مه‌شا بزانه ئەم کیزه‌ چهند جوان، توانیویه‌تی
کول وکو‌فانی خو‌ی بشعیرینیت، له‌ قالب و پیتمیکی بی وینه‌دا دای بریزیت!

که نه‌نکم، بو‌یه‌که‌مجار په‌رنده‌کانی فروشت و چل کوپیکیان دایئ هه‌ر سه‌ری سوورما، باوه‌ری
نه‌ده‌کرد:

- سه‌یره! من وامده‌زانی ئەم کاره‌ ته‌نیا هه‌زه‌و هیچی دی، ته‌نیا بو‌کار به‌سه‌ر بردنه. ته‌نیا
گالته‌بازاریه. هه‌وه‌سیکی په‌وته‌نیه. که‌چی ده‌رکه‌وت، ئەمه ئیشه، ده‌ستکه‌وتی هه‌یه.

- هه‌رزان فروشتووتن..

- ئی من چوزانم!

پوژانی بازار، یه‌ک روپل و هه‌ندی‌جار شتی زیاتری ده‌ست ده‌که‌وت. پیی سه‌یر بوو، باوه‌ری
نه‌ده‌کرد، مروف بتوانئ به‌ کاری ناچیز پاره‌یه‌کی باش به‌ده‌ست بینیت.

پیی ده‌گوتم:

- تو سه‌ر له‌م کاره‌ ده‌رده‌که‌ی؟ من زنیکی جلشور ده‌ناسم که‌له به‌یانیه‌وه تا ئیواری جل ده‌شوات،
ژووری مالان پاک وخواوین ده‌کاته‌وه، که‌ ئیواری ده‌ست له‌ کار هه‌لده‌گریت ته‌نیا چاره‌که‌ رو‌بلیکی

دهدەنئى. كەچى ئىمە ھەم دەچىنە گەشت وھەم يەك رۆبلمان دەست دەكەوئى، ئەمە كاریكى رەوا نىبە، ھەلەبە، گوناحە فرندان لە قەفەزان تووند بكرین. دەبى واز لەم كارە بىنى ئەلیوشا گيان.

بەلام من پموودەى رپاوه فراندنبوو بووم، لەزەتم لەم كارە دەبىنى، خۆم كوئىخای خۆم بووم، ئازادى ئازاد، زەپم بۆ كەس نەبوو جگە لە فرندەین بەستەزمان. كەرەستەى زۆرباشى رپاوه كىشكانم پەيدا كرد، قسەم لەگەل رپاوجىانى بە ئەزموون و شارەزادا كرد، زۆر شتیان لىوھە فیربووم. لەوھە بەدواوھە، مەیدانى كارەكەم فراوان كرد، بەتەنیا دەچوومە رپاوى، دوور دەپروئىشتم، ھەندىجار نزیكەى چل كیلۆمەترىك دوور دەكەوتەوھە، دەگەبىمە لىرەوارەكانى كستوفوى كەنارى قولگا، ئىدى لەوئى بەكەیفى خۆم كىشكەى "قەرزەبیل" م رپاوه كرد، تەیرىكى سپى كلک درىژى زۆرجوان لەوناوھە ھەبوو، كە "قرقەفیان" پىدەگوت، تەیربازان زۆر حەزبان لەم فرندەبە دەكرد، جارجار ئەوھەشم رپاوه دەكرد.

ھەندىجار، دواى خۆرئاوا لەمال وەدەر دەكەوتم و بە درىژاى شەو، رپىگای قازانم دەداىە ژىر پىوھە. بەتایبەتى پابىزان كە باران دەبارى و دنیا دەبوو بە قور و حەرى... ئەوزار و كەرەستەى رپاوهكەم، لە فاق و قەفەز و كىشكەى مومیاكراو تا فرندە زندووەكانى پى بەخەلەتینم، لە توورەكەى مشەما دەنا و دەمدا بە كوئما و، داردەستىكى دار گوئىزم بەدەستەوھە دەگرت و برۆ. دنیا تەزى بوو، تارىكەشەوى پابىز ترس و سامى دەخستە دلەوھە. سپىدارى زەلام، لەم بەرولەوبەرى رپىگاكەدا، كە ھەورە تریشقە لى دابوون و نىوھسوت بووبوون، باران بە لقەكانىانا دەچۆرپاىوھە و بە سەرگوئىلاكما دەپژا. بە دەستەچەپا و لە بنارى شاخەكانى ديار رپوبارى قولگا كە ئاوەكەى رەش دەچووھە، لە دوورەوھە تروسكەى بورجى كەشتیان و بەلەمانى بارى، دىركەوتوو، دەدرەوشاىوھە، لەتۆواىە بەرەو ھەلدىرىكى بى بن ملدەنەن.

من گوئم لە دەنگى شووت و شلپ و ھۆرى پانكەكانىان دەبوو كە دەیانكىشا بە ئاوەكەدا.

كەوئىل و كوختەى ئەو گوندانەى كە بەلایاندا تىدەپەرىم، لە قوولایى زەویە مسینەكەوھە، سەریان قوت دەكردەوھە. سەگى در ھىرشم بۆ دىنن، حەسەسەكان، شاوران لىدەدەن و بەترسەوھە تىم دەخورن: - زەلام كىى؟ بەم شەوھە لەچى دەگەرىى؟

دەترسام حەسەسەكان، دەست بەسەر فاق و تەلەكانما بگرن، بۆیە ھەمیشە چەند سكەبەكم لەگەل خۆدا ھەلدەگرت و دەمیانم چەور دەكرد. بەجوورە لە گوندى فوكینودا دۆستایەتىم لەگەل پاسدارەكەى ئەوئىندەردا پەيدا كرد، ھەرجارى دەبىنیم دەبىگوت:

- دىسان تۆیت؟ كە تەبىعەتتىكى سەیرت ھەبە، شەو و رۆژ بەرپۆھى، ماندوو نەبووى، بىزار نەبووى؟

ئەم پياوھ " نىفونت" ى ناوبوو، پياويكى كورته بالاى سەربۆز بوو، لە رەبەن و قەشان دەچوو. زۆر بەى جار، توورېك يان سېويك يان لۆچى نۆكى برزاوى لەژىر كراسەكەيەو دەردىنا و دەيخستە دەستمەو و دەيگوت: - وەرە بچكۆل، وەرە ئەمەم بۆتۆ ھەلگرتووه!

تا قەراخى گوند لە گەلما دەھات و دەيگوت: - دەبرۆ بچكۆل، خوات لەگەل.

لەگەل گەردى بەيانيدا دەگەييمە ليرەكە. فاقەكانم دەنايەو ھو قەفەسەكانم كە فرندەى مۆمياكراويان تيابوو، بەلقى درەختانەو ھەلدەواسى، ئەوجا لەقەراخ ليرەكە پالەكەوتم و چاوھروانى ھەلاتنى رۆژم دەکرد. بیدەنگى بالى بەسەر ھەموو شتتېكى دەوروبەرما كيشابوو، لەتووايە خەويكى پاييزەى قوول بردوونىتەو. لەبنارى بەرزاييە بە مژ و دوومانەكەو، ئەو دەشت وميرگ و سەوزەزارە پان و بەرينەم دەبينى كە قولگا بەناويا تيدەپەرى. لەوئ، لەو دارستانانەى قەراخ ميرگەكانەو، ھەتاو بە ھيواشى گزنگ دەدا، لە ترۆپكى درەختەكانى جەنگەلەكەى دەدا و رەنگيكي ئاگرينى پيدەبەخشى. ھەنگى ديمەنەكان لە قاوغى خۆ دەھاتنەدەرى و ئوخزنىكى گونگيان بەدل و دەروون دەبەخشى. تەمەكە زۆر بەخييراىى و بگرە بەپەلە پروزى لەسەر سەوزەزارەكە بەرز دەبوو ھو لە ژىر تيرۆژ وتيشكى ھەتاوھەكەدا وەكو زيو دەدرەوشايەو، لەژيرەوھش، لەسەر ئەرزەكە، گيا و دەوھن و دار ودرەخت بەديار دەكەوتن و لەتۆ وايە چەمەنزار وميرگوزارەكان لە ژىر گەرمای ھەتاوھەكەدا دەتوينەو و لە شيوەى جوگەلەين زيپيندا بەھەموو لايەكدا دەرۆن. ھەتاو لە ئاوى خەوالووى كەنارەكە دەدات و روبارەكە بە بۆنى خوشى پاييز موعەتەر دەكات.

دنيا ئەوھەندە ساف وروناكە، دەشت و دەر بوو بە فەزايەكى ئەوھەندە بەربلاو نە پانى ديارە نە دريژى.. ھەموو ئەم ديمەنانە پرويان كرددووتە دووربيەكى ئەوتۆ كە پياو ھەز دەكات ھەتا بپردەكات، ئەو دنيايە تەى بكات. من زورجار لەم شوينەو ھەلاتنى خۆرم ديتووه، بەلام ھەمووجارى دنيايەكى تازەم ديتووه، جوانى بەيانيان چاوانمى مەستى مەست كردووه.

ھەتاوم زۆر خوئشەويست، خوئشەويستىكى تايبەت، ناوھەكەيم كە پيتم و ئاھەنگيكي ئەفسووناوى ھەيە خوئشەويست. ھەزەكەم چاو بنوقينم و پوخسارم و ھەربگيرم و بیدەمە بەر تيشكە گەرمەكەى يان كە وەكو شمشير لەدرزى پەرزينىكەو يان لەميانى گەلای درەختىكەو، دەردەكەويست تووند بە ھەر دوو دەست بيگرم.

بابام ريزىكى زورى بو " مير ميخائيل چيرينگوفسكى و فيودورى خانەدان ھەبوو كە پەفزيان كرددوو كرنۆش بو ھەتاو بەرن "، بەلام من ئەو دووانەم بە تاوانبار، بە شووم، بە نەحس، بە رەش وەكو قەرەج دەزانى، وەكو جووتيارە موردوفينە ھەزارەكان، بەچاو پرووش و ريبوقاويم

دهاتنه خهياڻ. كه هه تاو هه ډدهات وله ميږگوزار و له سهوزه زاره كاني ددها، خوږسك، بڼ
ئوهي له دهستي خوښاښت، به شادمانيه وه بوي ده گرزنامه وه.

كارستانه كه به سهر سهرمه وه زه مزه مه دهكات، ئاونگي سهر گه لا هه ميشه كه سكه كاني
ده ته كيښت. له سيپهري دره خته كاندا، پاشماوهي سه هوڻي به يانيان به سهر گه لاي ددانه داري
پوهه كي سهر خسه وه وه كو زيو ده دره وشي ته وه. به لام ئه و گزوكيا و پوهه كه زهردانهي كه باران لي
داون و به بڼ جوڼه له ئه رزه كه دا ږاكشاون و مت بوون، هه ركه تيشكي هه تاوه كه به ئاسته م
لييان ددهات، ته كان ده خون و زنده و ده بنه وه و گيانيان وه بهر ده كه ويته وه. پيډه چي ئه م
جوڼه يه دوا هه وڼي ژيانه وه يان بيت.

فردان، بيدار ده بنه وه، چوله كه ي قورقوف، تووكن و بوره قنه چلاوچل ده كهن. بولبوليك له سهر
چليك خونويي دهكات، ته يريكي دهنوك خواري ئاگرين رهنك، له سهر تروپكي دار كارزه كان
چينه له بهري كارزه كان دهكات. ته يريكي قورقوفي سپي رهنكي كلک و بالدرير، به سهر چليكه وه،
باله كاني ليكي ددهات، چاوه ره شه سرکه كاني بريوته داوه كه ي من. له ناکاوا جهنگه له كروكپ،
بيدهنگ و خه والوه كه، پرده بيت له دهنك و ئوازي سهدان ته ير و په رنده و فرنده، پرده بيت له
جوانترين خهلقه نه ي زنده ووي دنيا. ئه گه ر ته يران نه با، تواناي داهي ناني به شهر چون ده ي تواني
جوانياني وه كو فرشته به هه موو شيوه كانيه وه بخولقيني و خه م و په ژاره و كول وكوفانه كاني خوي
له و ريگه يه وه بره ويښته وه.

به زه ييم به و ته يرانه دا ده اته وه كه راوم ده كردن، هه ستم به جوړه شه رمه زار ييه ك ده كرد كه له
قه فزم تووند ده كردن. هه زده كه م به رده وام، ته مه شاي جم و جوڼيان بكم. به لام مه يلي راو كردن
و ئاره زوي كاسبي و پاره په يدا كردن، ميهر و به زه يي منيان زنده به چال ده كرد. زور له زهت له
سلوكي و سركي و فيل و ده هوپه كانيان ده ييم.

ئوه ته يريكي شينه، سهره تا زور به وردی له داوه كه ورد ده بيته وه، كه هه ست به خه تر و
مه ترسيان دهكات خوي له قهره ي داوه كه نادات، ده كه ويته چينه له و دانه ويڼانه ي كه له
ده ور بهري داوه كه ږوكراون. ئه م په رنده و كيښكه كيويانه زور سرک وزيره كن، به لام له
كونجكاوي ولاپره سه ني خويانا تووش دهن وده كه ونه تالوكه وه. به لام هه نديك ته يري له خوښايي
و گيلي وه كو **"سيهره"** پوډ پوډ خو به توږه كه ما ددهن و گرفتار دهن، ريك وه كو ئه و بورژوا
ده و له مه ندانه ي به كو مه ل رووده كه نه كلپسايان. كه گرفتار و گيروده ده بيت، ته واو ده په شوكتيت،
ده حه په سيټ، چاو ده گيريت و به دهنوكه تيژه كه ي دهنوك له قامكم ددهات. به لام ته يري
"ده نووك خوار"، زور به ئارامي و ويقاره وه، ديت و ده كه ويته داوه وه. به لام كيښكه ي سهر ره ش،
ماوه يه كي زور به ديار داوه كه وه ده وه ستي، دهنوكه دريژه كه ي به ملاوبه ولادا بادهات، خوي

بەسەر کلکە درێژەکەیا دەدات، ئیدی ئەم تەیرە وەکو دارکونکەرە بەقەدی درەختاندا ھەلدەزنی و دادەگەرێ و قورقوفان ڤاودەنیت. ئەم تەیرە بۆرەقنەییە، شتیکی سەیرە، وایزەم بە تەنیا دەژی، گۆشەگیرە نەکەسی خۆش دەوێ و نەکەس خۆشی دەوێ. وەکو قەلەرەشان، حەزی لە دزین و شاردنەوێ شتی بریقەدارە.

دەورو بەری نیوەرپۆیان لە ڤاودەبوومەووە بە ناو دارستان و مەزراو دەشت و دەراندا بۆمال دەگەرپامەووە. بۆیە بە ڤاستە ڤیگاگان و بەئاوێدانیا نەدەگەرپامەووە، چونکە دەمزانی کورپانی گەرە و بچووکی ئەو گوندانەیی کەوتبوونە سەر ڤیگاگە ڤییان ڤییدەگرتەم و ھەم قەفەس و فاقەکان و ھەم ئەو تەیرانەیان لییدەسەندەم کە راوم کردبوون.

ئێوارەییەکی درەنگ کەنەفت و برسی دەگەییەووە مائی. بەلام ھەستم دەکرد کە ئەو ڤۆژە گەرەتر بووم و زۆرشتی تازە فیڕ بووم و ھیز و توانام زیاتر بووە. متمانەم بەخۆ ڤتر بووە.. ئیدی ئەم متمانە بەخۆبوونە، وایکرد کە گۆی بە تەوس و توانجەکانی بابام نەدەم، کە بینی تەوس و توانجەکان بەھەند وەرناگرم و سوورم لەسەر کاری خۆم، ڤاویژی خۆی لەگەلمما گۆری و زۆر بەجدی گوتی:

- ئەم کارە تورەھاتانە دادت نادات، بەقسەیی من دەکەیی وازی لی بیئە. کەس بە تەیر فرۆشی ھیچی بە ھیچ نەکردوووە. ئیش و کاریک ھەلبژیرە، کە میشتکت بکاتەووە. مرۆف بو ئەووە دروست نەبووە، کەھەموو تەمەنی بەکارین منداڵانە بباتەسەر. بەشەر توویکە خودا وەشان دوویەتی، دەبی گۆل بکات، بیئەبەر، بەریدات! بەشەر وەکو ڤارەییە کەلە شوینی گونجاوا بخریئەکار و وەبەرھینانی ڤییکری، دەبیئە بەسێ ھیندە. ڤیئە وایە ژیان کاریکی ئاسانە؟ نەخیر. ژیان زۆر سەختە! جیھان وەکو شەو زەنگە، دەبی ھەر کەسیک، بەخۆی چرای خۆی داگیرسینیت. ھەموومان بە دە قامکانەووە لەدایک بووین، دەمانەوێ دەستمان بگاتە دوورترین ئاقار و ھەموو شتیکی ھەلبگرین. دەبی بەھیز بی، کە ھیز دادی نەدایت، دەبی زرنگ و فیلباز بی.. ڤەنابەریتەبەر مانۆران. ھەرکەسیک ھەم بچووک و ھەم بیھیز بی، لەھەموو دینی دەبیئە، نەبە کەلکی بەھەشت دیئە و نەبە کەلکی دۆزەخ. لە کۆمەلگە و لەناو بەشەراندای بژی، بەلام ھەمیشە ئەووت لەیاد بی کە تەنیا. گۆی لە ھەموو خەلکی بگرە، بەلام باوەر بەکەس مەکە.. ئەگەر باوەر بکەیی زەرەر دەکەیت. فییری بیئەنگی بە، قسە ھەزاه و دووانی بەکارە. مال و شاران بە قسە دروست ناکرین، بەلکو بە ڤارە و ئامیران دروست دەکرین. خۆتو بشکیری یان کالمیکیان نیت کە جگەلە ڤەز و ڤیستان ھیچی تریان نییە..

ئەو دەيتوانى شەوان تا بەياني ئەوجۆره قسانە بکات. ھەموو گوتە و گوتارەکانىم ئەزبەر بوو، دلبەندى قسەکانى بووم. بەلام متمانەى تەواوم بەماناي قسەکانى نەدەکرد. لە قسەکانيا گەييمە ئەو ئەنجامگيريەى کە دوو ھييز ژيانيان سەخت کردووہ: - خودا وخەلکى.

نەنکەم لەبەر پەنجەرە کە دانیشتبوو، خەريکى تەشى رستن بوو، تەشبيھە کە، بە گف و ھوڤ، لەنيو قامکە زرافەکانيا دەخولايەوہ. ماوہيە کى زۆر بەبئيەوہى ورتەبکات، گوئي لەقسەکانى بابام گرت، پاشان لەناکاوا ھاتەقسان:

- ھەموو شتيک بە ئيرادە و ويستی دايکى خوايە، بەويستی پاکيزەى پيروۆزە.

بابام ھاواری دەکرد:

- ئەوہ چ دەليى ژنە کە؟ خوا؟ وادەزانی من خوا ناناسم، خوام لەبیر کردووہ؟ من خوا دەناسم زۆر باشيشى دەناسم. پيم بلئى خودا ئەم ھەموو کەر و گايەى بەدنيادا بلاوکردووہ تەوہ ھەى کەودەن؟

***

وام ويئا دەکرد، لە دنيا دا، لە ژيانى سەربازان و قوزاقان خوشتەر و ئاسانتر نييە. ژيانيان سادە و ئاسوودەيە. بەيانيان ئەگەر ھەوا خوشتبا، لەوبەرى دۆل و شيوە کەى بەردەم مالى ئيمەدا کوڊەبوونەوہ. بە دەشت و دەرە کەدا بلاو دەبوونەوہ، مەشق و پراھيئانى گۆنگ و ئالوزيان دەکرد، بە قەمسەلەى سپيپيەوہ، تەفەنگ بە دەست، بە مەيدانە کەدا غار دەدەن، بەسەر کەند ولەندە بچوو کەکاندا باز دەدەن، لە دۆلە کەدا ون دەبن. ھەنگى لەناکاوا دەنگى شەپپوريک بەرز دەبئيەوہ، سەربازەکان دووبارە، بە دەم ھورا کيشانەوہ، لە مەيدانە کەدا دەر دەکەونەوہ. بە دەم گرموھوڤرى تەپلەوہ، بەخۆ و نيزەکانيانەوہ بەرەو جادە کەى بەرمالى ئيمە ھيرش ديئن. وام خەيال دەکرد ھەر ئيستا کولبە کەى ئيمە وەکو خەرمانە پووشيک ھەلدەگرن و ويئرانى دەکەن و دەيدەنە دەم باوہ. منيش بە لاسايى کردنەوہى ئەوانەوہ، بە دەم ھورا کيشانەوہ، بە غاردان دوايان دەکەوتم. دەنگى تووندى تەپل و دەھۆلان، ئارەزوويە کى تووندى خراپکاري لە ناخما جۆش دەدا، بۆ نمونە ويئران کردنى پەرزينيک يان ليئانى کەسيکى لە ناخما دەھارپوژاند.

سەربازەکان، لەکاتى پشوو باشدا تووتنى خوئاليان دەدامى، تەفەنگە قورسەکانى خوئيان بەمن دەسپارد. ھەنديجار يە کيکيان پرووى سەرەنيزە کەى دەکردە من و بە شوخيەوہ و بە دەنگيکى گر دەيگوت: - با ورگى ئەم سيسرکە بدريئ!

سەرەنيزە کە لەبەر تيروۆژى خوڤرە کەدا دەدرە وشايەوہ، دەتگوت گياني لەبەرە. وەکو ماريک خوئى بۆ پيوەدان ئامادە بکات، خوئى لوول دەکرد. ديمەنە کە ھەنديک ترسناک بوو، بەلام من لەزەتم ليئەبينى!

سەربازە مۆردوفییە دەھۆل ژەنەکە فییری دەکردم کەچۆن دوو دارەکە دەھۆل کوتانەکە بەکار بێنم. یەکەمجار هەر دوو دەستی لەنیو دەستی خۆی دەنام و بەھەموو ھیزی خۆیەو بەرادەییەک دەیگوشین کە ژانی دەبردە دلمەو، ئەوجا دارەکانی دەخستە بەینی قامکە سەربووەکانم.

ھەنگی چاوەکانی، کە لە چاوانی فرندە دەچوون، تێدەبڕیم و بەدەنگی گری دەیگوت:

- لێدە: یەک، دەی جاریکی دی - یەک، دەی جاریکی دی! ت. ت. ت! لێدە، بەدەستی چەپ ھیواش، بەدەستی راست تووند - تا، تا، تا..!

من گوی بەگویی سەربازەکان، بە مەیدان و دەشتەکەدا تا کوتایی مانۆر و مەشقەکان غارم دەدا. ئەوجا بەناو شارا تەبەر سەربازخانەکە لەگەلیاندا دەپۆیشتم. گویم لە سروودە خوشەکانیان دەگرت، دەمپوانیە روخساری ناسکیان کەوێکو دراوی پینچ کویکی تازە لە سەکە دەرهاتوو دەدرەوشانەو.

ئەم کۆمەلە خەلکە گەنجە، ساغ و سەلامەت، یەکگرتوو، وەکو ئاوی رەوان، بە خوشحالی و شادییەو بە شەقام و جادەکانی شارا دەپۆیشتن، ئیدی پیاو حەزی دەکرد پەییوەندیان پێوەبکات و بچیتە ریزیانەو وەکو چۆن جوگەلان دەپۆیشتن رۆبارەو. ئەو گەنجانە لەھیچ کەس و هیچ شتیکی نەدەترسان، بە جورئەتەو، بیاک سەیری ھەموو شتیکیان دەکرد. توانای سەرکەوتنیان بەسەر ھەموو شتیکیاندا ھەبوو، دەیانتوانی ویستی خۆیان بسەپین. ویپرای ئەوێش خەلکیکی زۆرباش و خاکی بوون.

پۆژیک، لەکاتی پشوودا، نایب زابتیکی، جگەرەییەکی ئەستووری دامی:

- بیگرە، جگەرەییەکی عالی. من ئەم جگەرەییە بەکەس نادەم. بەلام تۆ کویکی باشیت!

دامگیرساند. کابرای نایب زابت، ھەنگاویکی چوو دەواو. لەناکاوا گریکی سوور لەبەردەم و لووتما بەرز بوو. ئیدی بەرچاوم تاریک بوو، پەنجەکان و کەپوو و برۆیەکانم سووتان. بوئی تووند و ناخۆشی گوگرد، دەم و لووتی پێ کردم، کەوتە پێزمین و کۆکەکوک. ئیدی کویر و ترساو نەمدەزانی چ بکەم. سەربازەکان بەدەم پیکەنین و گالتەپیکردنەو لەدەورم خەبوونەو. بەز بەرەو مأل نشیو بوومەو، گویم لیبوو لەدواو پیم پیدەکەنین. قامکەکانم دەسووتانەو، دەمو چاوم دەکزیایەو و روندک بەچاوانما دەھاتە خوار. بەلام ئەوێ کە زۆرم لاناخۆش بوو، ژان و ئازارەکە نەبوو، بەلکو بئی مانایی ئەو شوخییە بوو کە لەگین بوو کارەساتی گەورەیی لیبکەوئیتەو. بو ئەو کارەیان لەگەل مندا کرد؟ باشە ئەم خەلکە باشە، بو ئەمە بەمایەیی سەرگەرمی و پیکەنین بزائن!؟

که گه ییمه وه مال، سهرکه وتمه سهرئ، ماوه یه کی زور له وینده راکشام، ههره موو ئه و مهینه تیه زور و دژوارانه م وه کو قه وان بوخوم لیدایه وه که له م ته مه نه کورته دا به سهرم هانتیون. ئیدی ئه م دیمه نه م له بیر نه ده چوو وه، به تاییه تی دیمه نی ئه و سهر بازه بچوو که ی که خه لکی سارابول بوو. ئه مه له به رچاوم نه ده سراهه وه، هه میشه به زنده وویه تی له به رچاوم بوو.

پرسی: - باشه، تیده گه ی؟

لی، ههر زوو شتیکی زور هوقیانه و کاره ساتبارترم بینی.

ورده ورده هاتوچوی ئه و سهر بازگانه م ده کرد که له نزیکه بیشیرسکایا سلوبودا بوون و پرپوون له قوزاقان. ئه م قوزاقانه له سهر بازه کان جیاوازیون - نه ک له بهر ئه وه ی شوپه سوار و پسپوری ئه سپ سواری بوون و جلکی باشتریان له به ربوو، به لکو زیاتر له بهر ئه وه بوو که به زمانیکی جیاواز داخوتن، به جوریکی جیاواز ده سترین "سترانیان ده گوت" هه لپه رکئ و سه مایه کی زور جوانیان ده کرد، هه ندیک جارن شه وان، دوا ی ئه وه ی ئه سپه کانیان داده کرد، له نزیکه ته ویله کانا ئه لقیان ده به ست. ئیدی قوزاقیه کی چکوله ی سهر سوور که قزه لووله که ی بو پشته وه هه لده دایه وه، ده چوو، به ده نگیکه به رزی وه کو ده نگه کلارنیت هه لی ده کرده گورانی، له وینده ر راست ده وه ستا و به خه مبارییه وه گورانیه کی نه رمی خه مناکه به دۆنی ئاراما، یان به دانوبی شیندا هه لده گوت. ئیدی وه کو مه لی سپیده (جوره ته یریکه) چاوانی ده نووقاند، ئه م تهیره زور جار که ده خوینئ، چاو ده نووقینئ و ده ستبهرداری خویندن نابئ تا ده که ویته سهر عاردی و مردار ده بیته وه. یه خه ی کراسه که ی کرابوو وه، که له مه ره ق و ته قه که ی به ده ره وه بوو، بیچم و قه د وقه لافه تی ده تگوت له برۆنز داتا شراوه. له وینده ر به بی چاو راده وه ستا، باسکی ده جولاندن، له سهر هه ردوو لاقه لاوازه که ی خو ی به جورئ ده هاژاند، وه کو ئه وه ی ئه رزه که له ژیریاندا هه ره س بینئ و دابروخت، له وه ده چوو، له به شه ری که وتبئ و بووبیت به شه بیووری شه بیوورژه نیک یان نای شوانیک. هه ندیجار وام وینا ده کرد، له ناکاویکا به پشتا ده که وئ وه کو مه لی سپیده گیانی ده رده چیت، چونکه، هه موو توانا به ده نی و روحیه که ی به و گورانیه به خشیوو که ده یگوت.

هاورپیکانی، ده ست له گیرفان، یان ده ست له پشت له ده وری ده وه ستن، چاو ده برنه پوخساری برۆنزی و ده سته کانی، به ئارامی و ده نگه دلگیر، وه کو کورسیکی کلپسا گورانی ده لئین. له وساتانه دا ههر هه موویان، به ریشدار وبئ ریشه وه له په یکه ر و ئیکۆنان ده چن. گورانیه که، بلاو ده بیته وه، ده نگه داته وه. من به ده م گو یگرته وه، خو له بیر ده که م، نازانم وه خت که یه، شه وه یان پوژه، خو م مندالم یان پیره میرد. هه موو شتیکی له هه زار توئی بیرچوونه وه دا، ون ده بیته! ده نگه گورانییژه کان به جورئ کپ ده بیته و داده مرکیته وه که گویمان له سووکتترین

تهڭگهري شهوى پاييزى دهبيت كه بهسهر مهزرا وكيڭگهكانا دادهكشيت، گويمان له پرمه و ههناسهئ هسپهكان دهبيت كه خهون به نازادى و دهشت و دهرهوه دهبينن. ئهم ههسته غهريبه بهجوړئ له دلما دهپهنگيتهوه خهريكه دلّم بتهقى، خوښهويستيهكى لال، خوښهويستى خهلك و خاك بهجوړئ له دلما پهنگاوهتهوه، ئوقرهئ لئ برپوم.

وا خهيالدهكه، ياروئ قوزاقه برؤنزييه بچووكهكه، لهپياويك زياتره - شنتيكى تاييهت و جياوازه - ئافهريدهيهكى ئهفسانهييه، له بهشهرى فانى زؤر بالآتر وگهورهتره. شهرم دهكرد قسهئ لهگهلا بكه. ئهگهر پرسياريكى ليكرديام، لهخوشيا پيدهكهنيم، خهنى دهبووم، بهلام زؤر شهرم دهكرد. ئامادهبووم وهكو سهگيكي دهستهمو، ليروهلهوئ دواى بكهوم، ههر بو ئهوهئ توژيك زياتر بيدينم و گوئ له گورانى و ئاوازهكانى بگرم.

رؤژيك، ديتم له سووچيكى تهويلهكهوه وهستابوو و موستيلهيهكى زيوى ئاسايى له ئهنگوست بوو و به ديقهت تهمشاى دهكرد. ليوه جوانهكانى دهبزوان، سميئه سووره بچووكهكيگف بووبووهوه، روخسارى خهميكي بهكول و كوڤانى پيوه دياربوو.

ئيوارهيهكى درهنگ وتاريكى ديكه، قهفهزهكانم ههگرت و چوم بو بارپيكى مهيانى ستارايا سينايا. خاوهنى بارهكه، زورى ههز له بولبول و كيشكانى ئاوازخوين بوو، زوربهئ كات ئهوه تهيранеئ ليدهكريم.

ياروئ قوزاقى له گوښهيهكى بارهكهدا، لهنيوان وهجاخهكه و ديوارهكهدا دانيشتبوو. ژنيكى قهلهو، كه بهكهلهش دوو هيندهئ ئهوه دهبوو، لهلايهوه رؤنیشتبوو. روخساره خرهكهئ دهبريقايهوه، بهنيگايهكى پر خوښهويستيهوه تهمشاى دهكرد، بهلام نيگايهكى بارگاوى به نيگهرانى، كه زياتر له نيگا و نورپينى دايكان دهچوو. قوزاقهكه مهست بوو، ليكداليكدا لاقى دهجولاند، دياربوو لاقى بهر ژنهكه كهوت، ژنهئ تايين راجفرى (راچلهكى) پرووى گرژ كرد و بهميهرهبانیهوه گوتى: - واز لهم بهرهللايى و چهنبازيه بينه!

ياروئ قوزاقى، به ئهسته م برؤكانى ههلبرين. دووباره داهاتنهوه. زؤر گهرماى بوو، يهخهئ پالتوكهئ و كراسهكهئ كردبووهوه، مى دهرخستبوو. ژنهكه، سهريپوشهكهئ لهسهرى لآبرد و داى بهشانيا، ههردوو باسكه سپى و گوشتنهكانى نايهسهر ميژهكه، قامكهكانى بهتووندى تيک ئالاندن، جمگهكانى هيندهئ دى سپى ههگهپان. تا زياتر لييان ورد دهبوومهوه وام ههست دهكرد ياروئ قوزاقى كورپيكه و خهتايهكى لهههنبهر دايكيكى ميريقان كردوو. ژنهكه به ميهرهبانیهوه سهرزهنشتى دهكرد وئهويش كروكپ، هيچ وهلاميكى نهدهدايهوه. هيچ بيانوويهكى بينهبوو كهخوى پئ بپهرينيتهوه.

له ناکاوا، وهکو یه کییک کولاشدم (دووپشک) پیوهی دابی، ههستایه سهرپییان، شهپقه کهی تا سهر هه نیه ی هیئایه خواره وه، ئهوجا ناوله پیکی پیدا کیشا و بیئوهی دوگمه ی پالتوکه ی دابخات به ره و ده رگاکه چوو. ژنه کهش ههستا. به بارمه نه کهی گوت: - کوزمیچ، ئیستا ده گه ریینه وه.

له گه ل رۆشتنی واندا، دهنگی پیکه نین و نوکته ی مشتهرییه کان به رزبووه وه.

یه کیکیان به سهنگینییه وه گوتی: - که کاپتن بگه ریته وه، ته مبیی ده کات!

به هه له داوان دوویان که وتم. له تاریکیه کهدا چند گاتییک (ههنگاو) له پیشمه وه ده رۆیشتن، مهیدانه پر قور ولیته کهیان بری، به ره و کهناری قولگا هه وراز بوونه وه. ژنه که، به لادا ده هات و هه ولی ده دا، یاروی قوزاقی بگریت. گویم له فلچه فلچی قوره که بوو له ژیر پیاندا. ژنه که، به نه رمی ده بیرسی: - بوکوی ده رۆیت؟ ئاخیر کیوه ده چیت؟!

هه رچه نه ده ری من له ریگه ی وان جیاواز بوو، به لام به ناو قوره کهدا خوّم گه یاندنی. که گه بیینه کهناره که یاروی قوزاقی وهستا، ههنگاو یک هاته دواوه، له ناکاوا شه پلاخیکی به دهم وچاویا کیشا. ژنه هاواریکی ترسامیزی کرد: - ئه، بووات کرد؟

منیش ترسام، به هه له داوان به ره و وان چووم. به لام یاروی قوزاقی ناو قه دی ژنه که ی گرت، خستیه سهر هه لدییره که، خویشی به دواوا، ئیدی وهکو تارماییه کی رهش به سهر گیای کهناره کهدا خل بوونه وه. واقم ورما، وهکو به رد له جیی خوّم چه قیم، گویم له دهنگی شه ره کهیان و درانی جل و به رگه کانیا نو هانکه هانکی تووندی یاروی قوزاقی بوو که له خواری خواره وه به رز ده بووه وه.

ژنه که، به ده نگیکی نهوی و له بن لیوانه وه ده یگوت: - هاوار ده کهم.. هاوار ده کهم ها..

پاشان، ژاوه ژاویکی به ژانی لی به رز بووه وه و ئیدی هه موو شتییک کړوکپ و خاموش بوو. به ردیکم هه لگرت و به هه لدییره کهدا غلم کرده وه. جگه له خشه خشی گژوگیا هیچی ترم گوی لیینه بوو. ده رگا شووشه که ی باره که، به جیر وهور کرایه وه، یه کییک که وته سهر ئه رزه که و هاواریکی لی به رز بووه وه، بیدهنگی دووباره بالی به سهر دنیا دا کیشا، بیدهنگیه کی بارگای به ترسیکی په نهان.

له و دیوی هه لدییری کهناره که وه، شتیکی گه وره ی سپی به دیار که وت. به ههنگای له رزۆکه وه، به هه لدییره کهدا هه لده گه را، به دهم هه نسک هه لدان و ورته ورته وه هه لده گه را، ئه و شته گه وره یه ژنه که بوو. که وهکو مه ر به چوار چنگۆله سهر ده که وت، ده مبینی که تا ناوقه دی پروت بوو. مه که خر وگه وره کانی له سپیه تیدا ده دره وشانه وه. له وه ده چوو سی سهری هه بییت. ئه نجام گه بییه لای محه جهره کان، له لامه وه دانیشت، وهکو ئه سپیکی ماندوو په ییتا په ییتا دهی پرماند و هه ولیده دا قزه شیواو و تییک ئالاوه که ی رییک بخاته وه. په له ی رهشی قور و حه ری به جهسته

سپیه‌کویه‌وه دیاربوو. گریا، روندکه‌کانی سړی، ره‌فتاری له پشیکه‌ک ده‌چوو که دهم وچاوی بشوات. که‌چاوی به‌من که‌وت، به‌ئ‌سپایی هاواری کرد:

- خودایا! تو کئی؟ لاکه‌وه، هه‌ی لاساری بی‌عار!

نه‌متوانی دووربکه‌وه. حایر وچه‌په‌ساو و، خه‌مین و خه‌مبار وه‌ستام. قسه‌کانی خوشکه‌که‌ی نه‌نکم بیرکه‌وتنه‌وه: " زن هیزه، ده‌بی حیسابی بو بکری. باشه هه‌ر حه‌وا نه‌بوو که خودی خوی هه‌لخه‌ل‌تاند؟ "

ژنه هه‌ستا، به‌پاشماوه‌ی کراسه‌که‌ی مه‌که‌کانی داپو‌شی، له‌سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه لاقه‌کانی ده‌رکه‌وتن. به‌هه‌شتاو له‌و ناوه‌ دوور که‌وته‌وه. یاروی قوزاق، به‌هه‌لدیره‌که‌دا سه‌رکه‌وته‌وه، هه‌ندی‌ک که‌لپه‌لی سپی به‌ده‌سته‌وه بوو، فیکه‌یه‌کی سووکی کی‌شا. ئه‌وجا به‌راویژیکی شاد گوتی:

ح داریا! پی‌م نه‌گوتی، قوزاقی هه‌رگیز په‌کی ناکه‌وئ و هه‌رچیبه‌کی بوئ، ده‌ستی ده‌که‌وئ؟ وات زانی من سه‌رخو‌شم، نا؟ نا، نه‌خیر، سه‌رخو‌ش نه‌بووم، ئه‌وهم ته‌نیا بو هه‌لخه‌ل‌تاندنی تو بوو داریا!

له‌جیی خوی ره‌ق راوه‌ستا، ده‌نگی هه‌ل‌بری. دانه‌وییه‌وه، به‌جله‌کانی ژنه‌که، قوری سه‌ر پیلاوه‌کانی سړی و دریزه‌ی دایی: - داریا، وه‌ره، جله‌کانت بیه، زویر مه‌به!

ئه‌وجا به‌ده‌نگی به‌رز جنیویکی پیسی دایه.

ئیدی له‌وئ، له‌سه‌ر کو‌مایه‌ک هه‌ژگ و بزال دانیشتم و گویم له‌و تاقه‌ ده‌نگه‌ ده‌گرت که‌له‌ناو جه‌رگه‌ی شه‌وه بی‌ده‌نگه‌که‌وه، زوربه‌ غرووره‌وه ده‌هاته‌گوئ.

پوناکی و تیشکی گلوپه‌کانی مه‌یدانه‌که‌ له‌به‌رچاوم سه‌مایان ده‌کرد، له‌میانی په‌له‌ داریکی ره‌شه‌وه، به‌ده‌سته‌ راستا قوتابخانه‌ سپیه‌که‌ی (کچه‌ ده‌وله‌مه‌ندان) به‌دیارکه‌وت. کابرای قوزاقی به‌ده‌م جنیوی پیسه‌وه هی‌دی هی‌دی و به‌ده‌م راوه‌شاندنی جله‌ سپیه‌کانه‌وه به‌مه‌یدانه‌که‌دا بوری، ئه‌وجا وه‌کو خه‌ونیکی ناخو‌ش پویی و برایه‌وه.

له‌ژیر بورجی ئاوه‌که‌وه هه‌لمیک به‌فسه‌فس له‌بوریه‌کی ئاسنه‌وه به‌رزده‌بووه‌وه. عه‌ره‌بانیه‌که‌ به‌ته‌فته‌تق به‌سه‌ره‌ولیزگه‌که‌دا، بولای روبره‌که‌ نشیو ده‌بووه‌وه. به‌نی به‌شه‌ریک له‌و ده‌وروبه‌ره‌ نه‌بوو. به‌خه‌میانی به‌قه‌راخ که‌ناره‌که‌دا که‌وتمه‌پئ، به‌ردیکی ساردم به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، به‌نیازبووم بیکیشم به‌یاروی قوزاقیدا. حه‌سه‌سیکی (جه‌زایرچی) له‌نزیکی کل‌یساکه‌ی قه‌شه‌ جو‌رجی پیروژ، رایگرتم و به‌تووره‌یی له‌ناسنامه‌که‌ی پرسیم و پرسی که‌کو‌له‌ پشتیه‌که‌م چی تیایه.

که حال و حیکایه‌تی کابرای قوزاقیم بۆ گئیرایه‌وه، به‌پیکه‌نینه‌وه، گوتی:

- ئەمه بکه به‌په‌ند و دهرس! قوزاقیان گوی ناده‌نه ئه‌و شتانه، دنیایان به‌و قورسیه نه‌گرتوه
برا، ئەوانه وه‌کو ئیمه‌ نین. ژن و دیله‌ سه‌گیان له‌لا وه‌کو یه‌که!

دووباره، قزقز ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرده‌وه، من ملی ریگه‌ی خۆم گرت، له‌دلی خۆدا ده‌مپرسی،
بۆچی به‌وجۆره به‌ کول پیده‌که‌نی.

به‌ترسه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه: باشه‌ ئەگه‌ر ئەو ژنه‌ دایکی من یان نه‌نکم بوایه، چ ده‌قه‌وما؟

(۱۰)

که یه‌که‌م به‌فر باری، بابام بۆمالی ژن خوشکه‌که‌ی بردمه‌وه و پیی گوتم:- مانه‌وه‌ت لی‌ره خراپ
نییه، هیچ زه‌ره‌ریک ناکه‌ی!

هه‌ستم ده‌کرد که‌له هاوینا زۆر ژیاوم، زۆر به‌لام تیپه‌پاندوو و له‌ پرووی ته‌مه‌ن و ئاوه‌زه‌وه
گه‌وره بووم، به‌لام ژیان له‌مالی وه‌ستا و ئه‌ر بابه‌کانما، زۆر له‌جاران ناخۆشتر بووبوو. ئەمانه و
خه‌لکانی وه‌کو ئەمانه، ئەوه‌نده‌یان ده‌خوارد، هینده‌یان تی ده‌تراند، خۆیان ژه‌هراوی ده‌کرد،
به‌رده‌وام و به‌دووردریژی باسی نه‌خۆشییه‌ درێخایه‌نه‌کانی خۆیان ده‌کرد.

خوشکه‌که‌ی نه‌نکم به‌هه‌مان ده‌سته‌واژه و پرسته‌کانی جاران، ده‌گه‌ل خدای گه‌وره‌دا ده‌دوا و
له‌ژیر په‌رده‌ی ئایندا مه‌به‌سته‌ گلاوه‌کانی خۆی ده‌شارده‌وه. به‌لام ژنه‌ گه‌نجه‌که، وه‌ستاژن،
چونکه‌ مندالی دووه‌می بووبوو، ته‌واو باریک و بنیس بووبوو. له‌ هه‌لس و که‌وت و په‌فتاریا، هه‌مان
نازونی ده‌ورانی سکپری ده‌کرد. که‌ جلکی بۆ جووته‌ کوره‌که‌ی ده‌دروو به‌ده‌م ته‌قه‌ل و
درومانه‌وه هه‌میشه‌ وله‌بن لیوانه‌وه، هه‌مان گۆرانی ده‌گوته‌وه که‌ قه‌تاوقه‌ت گۆرانی به‌سه‌ردا
نه‌ده‌هات.

قانیایا، قانیایا، قانیوشکا

برام قانیایا، برای بچووکم

من له‌سه‌ر خزاکه‌که‌ داده‌نیشم

تۆش له‌ دوامه‌وه‌و.. هه‌نگی ده‌فرین

هه‌رکه‌ ده‌چوومه‌ ئەو ژووره‌ی که‌ ئەوی تیا‌بوو، یه‌کسه‌ر گۆرانیه‌که‌ی ده‌بپی و به‌ تووره‌یی هاواری
ده‌کرد:- بۆچی هاتووی، چیت ده‌وی؟

ئیدی گه‌ییمه‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ جگه‌ له‌و گۆرانیه‌، هیچ گۆرانیه‌کی دی نازانی.

شه‌وان، هه‌ر دوو خانم بۆ ژووری نانخواردنیان بانگ ده‌کردم و ده‌یانگوت:

- کوا باسی ژيانی خوتمان له کهشتیه که دا بو بگیړه وه.

من له سهر کورسییه کی نژیکی ده رگای ته والیته که داده نیشتم و هه موو شتیکم له سیری تا پیازی بو ده گپیړایه وه. من به گپیړانه وهی ئه و بیره وه ریانه زور خوشحال ده بووم، چونکه به لای که مه وه بو ماوه یه که ئه و ژيانه تالهی له بیر ده برده مه وه که به ناچاری لای ئه وان ده برده سهر. که ده که وتمه گپیړانه وهی سهر به ورده کهی خوّم، بو ماوه یه کی کورت گویگره کانی خوّم فه راموش ده کرد، ژنه کان که به عه مراتیان سواری که شتی نه بوو بوون، پرسیاری بیسه روه ریان ده کرد:

- باشه نه ده ترسایت؟

- نا، ترسی چی!

- باشه ئه گهر که شتییه که وهر بگه ریّت و بکه ویته گیژاو و گیژنه نگیکه وه و نقوم ببیّت؟

وه ستام، پیده که نی. له کاتیکی که ده مزانی که شتی هه لمی نه وهر ده گه ری و نه نقوم ده بیّت، به لام هه رچیم ده کرد و ده کوشا نه مده توانی قه ناعهت به و دوو ژنه بکه م. پیره ژن، قه ناعهتی و ابوو که که شتی مه له ناکات، به لکو چهرخ و پیچکه ی هه ن، ده گاته بنی ده ریا و به هوئی ئه و چهرخانه وه ده پروات، و هکو چوّن عه ره بانه به سهر عار دیدا ده پروات.

- ئاخر که شتییه که که له ئاسن دروستکرایّ چوّن سهر ئاو ده که وئی؟ بو نمونه چه کوش، پاچ سهر ئاو ناکه وئی، وانیه؟

- به لام بوتل، ژیر ئاو ناکه وئی.

- ئه مه کهی قسه یه، بوتل له کوئی و که شتی له کوئی؟ بوتل هه م بچوکه و هه م ناوه کهی بو شه!

که باسی سموری و کتیبه کانم ده کرد، به گومان و ناباوه پییه وه، ته مه شایان ده کردم. پیره ژن، قه ناعهتی و ابوو که ته نیا خه لکانی گه وج و خوانه ناس کتیبان ده نووسن.

- ئه دی کتیبی مه زمووران؟ کتیبی شا داوود؟ بو ئه وانه چی ده لیّت!

- مه زمووران، کتیبی ئاینیه. شا داوود به خوئی که له دانانی بووه وه، ژیان بووه وه، داوای بوردنی له خوا کرد..

- ئه م شته له کوئی نووسراوه؟

- له ناو له پیم، که زله یه کم به سه روچاوتا کیّشا هه نگی ده بیینی!

ئه م ژنه هه موو شتیکی ده زانیّت، باسی هه موو شتیکی ده کات، بی هیچ شهرم وله پروودامانیک، به متمانه ی ته واوه باسی هه موو شتیکی ده کات. ده لیّت:

- له شهقامی بیچورکادا، کابرایهکی تاتار مرد، روحی له دهمیهوه دهرهات، ئهوهنده رهش بوو دهتگوت قهترانه.

گوتم: - روح نابینرئ، روح ههناسهیه..

به رقهوه هاواریکرد: - من باسی کابرایهکی تاتار دهکهم، هه ی بی ئهقل!

خانمی چکولهش، له کتیبان دهرسیت. گوتی:

- خویندن شتیکی خراپه، بهتاییهتی بو جهوانان. کچیک له شهقامهکهی ئیمه دا هه بوو - شهقامی گریبچوک - له مالباتیکی باش بوو، ئهمه خووی دایه کتیب خویندنهوه، ئهوهندهی خویندنهوه تا کهوته داوی ئهقینی قهشهوه! مهگهر خوابزانی ژنهکهی قهشه، بهرۆژی نیوهرۆ بهبه رچاوی خه لکهوه چی بیکرد! بهراستی ههیاچوون بوو!

ههندیجار، بریک وشه و زاراوهی ناو کتیبهکانی "سموری"م له قسهکردنا بهکار دهبرد، بهتاییهتی قسهی ناو ئهوه کتیبهکی که لاپه رهکانی سه رهتا وکو تایی پیوه نه مابوو، یهکی له و پرستانه ئهمه بوو: "ئهگهر راستت دهوئ، چ کهسیک بارووتی دانه هیئاوه. بارووت له ئهنجامی مالیجهی دوورودریژ و تییبینی و دۆزینهوه و ئیکتیشافاتی لاوهکیهوه دۆزراوهتهوه."

ئهم پرستهیه نازانم بوچی له خوت و خۆپایی له زهینما نهخش بووبوو. زۆر دل بهندی پرستهی: "ئهگهر راستت دهوئ.. "بووم، بهکار هیئانی ئهوه دهستهواژهیه زۆرم له سه رکهوت.

شهویک، که خانهواده که داویان لیکردم سه رهوردی ئهزمونهکانی خۆمیان له ناو کهشتیه ههلمیه که بو بگیرمهوه، هه ر هات به ده ماما وگوتم:

- ئهگهر راستت دهوئ، شتیکی نیه که شایستهی گیرانهوه بیت.

هه ممو به جارئ هه په سان و کهوتنه ته شه ر لی دانم: - ئهمه چیه؟ چیت گوت؟

هه رچواریان له قاقای پیکه نینیان دا. به تهوس وتوانجهوه کهوتنه وتنهوه و دوباره کردنهوهی دهستهواژهکهی من: - "ئهگهر راستت دهوئ!" "خۆشه!"

وهستا به خوی پرووی تی کردم وگوتی:

- ئهمه دهستهواژهیهکی هیجه، ئهوهنده دوباره ی مه کهوه!

ئیدی لهوهوه نازناوی "ئهگهر راستت دهوئ" یان لینام.

- ئه های تو، "ئهگهر راستت دهوئ" ! وهره پیسایی منداله که له ئه رزه که پاک بکهوه.

دیاره ئەم داخوایه بئ مانایانه زیاتر دهبوونه مایه‌ی سهرسامیم نهک مایه‌ی تووره بوونم.

ئیدی له‌وپه‌ری کۆلیدا ده‌ژيام، جا بۆئوه‌ی له‌و باره ناله‌باره‌ی خۆم دهربازبم، به‌هه‌موو توانایه‌که‌مه‌وه ملم به‌کاره‌وه دهنه، ده‌مویست خۆم له‌بیر بکه‌م. کاریش که‌م نه‌بوو. ماله‌که‌ دوو مندالی بچووکیان هه‌بوو. خاوه‌ن ماله‌که‌، له‌ دایه‌نه‌کان رازی نه‌بوون، لییان به‌بیانوو بوون، زوو زوو ده‌یانگۆرین. بۆیه‌ ده‌بوايه ئاگام له‌ منداله‌کانیش بوايه، ئه‌رکی ئه‌وانیش به‌ملی مندا ده‌هات. هه‌موو پۆژی پهرۆکانیانم ده‌شت، هه‌فته‌ی جارێک ده‌چووم بۆ "کانی پۆلیسان" تا رایه‌خه‌کانی ژیریان بشۆم. هه‌لبه‌ته‌ ژنانی جلشۆر، له‌وئ گالته‌یان پیده‌کردم. لییان ده‌پرسیم:

- باشه‌ تۆ بۆ ئەم کاره‌ ژنانه‌یه‌ ده‌که‌ی؟ ئەمه‌ کاری ژنانه‌ نه‌ک کاری پیاوان.

هه‌ندیجار، به‌پرا‌ده‌یه‌ک سه‌ریان ده‌کرده‌ سه‌رم، به‌خۆم نه‌ده‌وه‌ستام و جله‌ ته‌ره‌کانم به‌ سه‌روچاویاندا ده‌دا، ئه‌وانیش به‌گژما ده‌هاتنه‌وه‌ ولیمان ده‌بوو به‌ شه‌ره‌ په‌رۆ. ئه‌له‌ه‌قی ئەم به‌زمه‌ی ناو ژنه‌کانم پێخۆش بوو.

کانی و سه‌سه‌راوی پۆلیسان له‌ قوولایی دۆلیکی قووله‌وه‌ هه‌لده‌قولا و به‌ره‌و روبراری ئوکا ده‌پۆیی و ده‌رژایه‌ روبراری ناقبریه‌وه‌، ئەم دۆله‌ شاری له‌ بیابانیک هاویر ده‌کرد که‌ پێیان ده‌گوت "یاریلو". یاریلو ناوی کۆنی خواوه‌ندی خۆر بوو. خه‌لکی شار، له‌جه‌ژنی به‌هاره‌دا، بۆ پیاسه‌ و سه‌یران و، به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پۆچی مردووان، پرویان ده‌کرده‌ ئەم بیابان و ده‌شت و ده‌ره‌. نه‌نکم بۆی گێرا‌بوومه‌وه‌، که‌له‌ پۆژانی مندالی ئه‌ودا، خه‌لکی هێشتا باوه‌ریان به‌ خواوه‌ند یاریلو هه‌بوو و قوربانیان بۆ ده‌کرد. ئیدی چه‌رخێ گالیسه‌که‌یه‌کیان له‌ لۆکه‌وه‌، لۆکه‌ی له‌ قه‌ترانا هه‌لکشاو، ده‌پێچا و، ئاگریان پێوه‌ دهنه‌ و له‌ به‌رزایی گرده‌که‌وه‌ غلیان ده‌کرده‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئەم چه‌رخه‌ بگه‌یبایه‌ ئاوه‌کانی ئوکا، مانای وابوو که‌ "یاریلو" قوربانیه‌که‌یانی قبوول کردوو و هاوینی ئه‌وساله‌ هاوینیکی هه‌تاو و به‌فه‌ر و به‌ره‌که‌ت ده‌بیت و دلی هه‌موو که‌سیک خۆش ده‌بیت.

ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ خانمانی جلشۆر له‌ مه‌زراو کیلگه‌کانی یاریلو ده‌ژیان و هاتوچۆی ئه‌وینده‌ریان ده‌کرد. هه‌ره‌هه‌مووشیان سویره‌ قسه‌ و به‌ده‌م وزمان بوون، ئاگیان له‌ هه‌موو واریقات و بویه‌ره‌کانی شار بوو، قسه‌وباسه‌کانیان مایه‌ی سه‌رنجی من بوون که‌ باسی ئه‌و بازرگان و فه‌رمانبه‌ر و ئه‌فسه‌رانه‌یان ده‌کرد که‌کاریان له‌لا ده‌کردن. جلشۆردن، له‌ زستانا، له‌ ئاوی ته‌زی و به‌ستوودا کاریکی به‌راستی زه‌حمه‌ت بوو، ده‌ستی ژنانی جلشۆر ده‌چایی، ده‌قه‌له‌شان. به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ستیله‌ دارینه‌وه‌ له‌ ئاوه‌که‌ی لی هه‌لده‌قولا، داده‌نه‌وینه‌وه‌، ته‌نیا که‌پریکی دارینی کۆنی شه‌قار شه‌قار، له‌ باس‌ریشک و باو به‌فری ده‌پاراستن. ده‌م وچاویان له‌ سه‌رمادا هه‌لده‌ماسا و سوور ده‌بووه‌وه‌، قامکه‌کانیان له‌ ئازاردا نه‌ده‌نوشتایه‌وه‌، روندک (ئه‌شک، فرمیسک، هیستر) به‌چاویانا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌، به‌وحاله‌شه‌وه‌ هه‌ر سووربوون له‌سه‌ر ده‌مه‌ته‌قی و

گفتوگویی خویان، دوا هه‌وال و ده‌نگ و باسیان بویه‌کدی ده‌گی‌رایه‌وه. به جورئه‌ته‌وه پووبه پرووی ژیان و خه‌لکی ده‌بوونه‌وه.

ناتالیا کوزلوفسکایا له‌هر هه‌موویان ده‌ماوهرتر بوو، ژنیک بوو له‌سه‌رووی سی ساله‌وه، پوخساری ناسک و ئاودار، به داروبار، به‌نیگای ته‌وسامیز و زمانی تیژی خوی حورمه‌ت و پیزی خوی به‌سه‌ر هه‌موو ژنه‌کانی دیکه‌دا سه‌پاندبوو. هه‌ره‌ه‌موویان شیره‌تیان پیده‌کرد و به‌گوییان ده‌کرد نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌کاره‌که‌یا چالاک و چه‌له‌نگ و کارامه‌بوو، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که خوشپوش بوو و کیزه‌ک‌ه‌ش ده‌نارده قوتا‌بخانه. کاتی به‌ دوو زه‌میله‌جله‌وه، له‌گرده‌که‌وه به‌ کووره‌ کوور داده‌گه‌را، هاوکاره‌کانی به‌گه‌رمی و پوو‌خوشی پیشوازیان ده‌کرد. له‌حال و ئه‌حوالیان ده‌پرسی، له‌حالی کیزه‌که‌یان ده‌پرسی: - کچه‌ک‌ت چونه‌؟

- زورباشه، له‌خوا به‌زیاد بی‌باشه. ده‌خوینیت.

- کاتی به‌خو‌ده‌زانی بووه به‌خانمیکی گه‌وره‌و به‌ریز.

- ئاخر هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه ناومه‌ته به‌رخویندن و بو‌قوتا‌بخانه‌م ناردوو. چما ئه‌م هه‌موو خانمه‌ به‌ریز و حورمه‌ته له‌کو‌یوه هاتوون؟ خو له‌ئاسمانه‌وه نه‌هاتوون! له‌ئیمه‌ن و له‌چینه‌که‌ی ئیمه‌وه، له‌ناو جه‌رگه‌ی ئیمه‌ی نه‌گه‌ت و به‌ش مه‌ینه‌ته‌وه په‌یدا‌بوون، له‌کو‌یوه هاتوون؟ مرؤف تا زیاتر بزانی، بو‌خوی باشتره و خوشتر ده‌ژی. که‌خوا ده‌مانه‌ینیته دنیاوه چین؟ مندالی نه‌فام و بی‌هه‌ستین، خواوه‌ند ده‌یه‌وئ که‌ پیر ده‌بین، به‌زانایی و دانایی بو‌لای بجینه‌وه، بو‌یه‌ ده‌بی‌ بخوینین و فی‌ربین!

کاتی ئه‌و قسه‌ی بکردبا ئه‌وانی دی کړوکپ، به‌وریایه‌وه گو‌ییان بو‌قسه‌کانی شل ده‌کرد. هه‌م له‌پوو و هه‌م له‌پاشمله ستایشیان ده‌کرد، دل‌به‌ندی ئازایه‌تی و زیره‌کی و کۆلنه‌دانی ئه‌و بوون. به‌لام که‌سیان تیانه‌بوو که‌ چاو له‌و بکات، به‌چه‌رمی ملی پووتان، دوو ده‌ست پیچی بو‌خوی دروستکردبوو تا هه‌ر دوو ئانیشکی داده‌پوشی، بو‌ئه‌وه‌ی جله‌کانی ته‌ر نه‌بن. ئه‌م داهینانه هه‌موویانی سه‌رسام کردبوو، به‌لام هیچ یه‌کیک له‌م ژنه به‌ریزانه بی‌ری له‌وه نه‌کرده‌وه، که‌چاو له‌و بکات. کاتی که‌من چاو له‌وکرد، هه‌مووان گالته‌یان پیکردم. که‌وتنه‌ تانه و ته‌شهران:

- ته‌مه‌شا، ته‌مه‌شا! لاسایی ژن ده‌کاته‌وه!

ده‌باره‌ی کیزه‌که‌ی ئه‌و ده‌یانگوت:

- ئه‌م کچه‌ ده‌بی‌ت به‌خاتوونیکی به‌ریز! باشه‌وا خاتوونیکی دیکه‌ش زیادی کرد، به‌چی ده‌چیت؟ خو له‌وه‌شه‌ خویندن ته‌واو نه‌کات، له‌وه‌یه‌ پیش ئه‌وه‌ی مه‌کته‌ب ته‌واو بکات، بم‌یت!

- ژيان بۇ ژناني پۇشنىبىرىش ئاسان نىيە. بۇنمونه كىژەكەي باخيلوف، چەندىن سال خويىندى، خۇ بىرتانە ئەنجام چى بەسەرھات؟ بوو بە مامۇستا. وەختايەك كچ دەبى بە مامۇستا، ئىدى دەبى بە قەيرەو دەمىننيتەو.

- بىگومان. لەناكاوا پياويك بىئەوہى حىساب بو ئەوبكات چىت خويىندووه، دەت رفينى..

- مېشكى ئافرەت لە سەريا نىيە!

زۇر ناخۇش بوو كە گویت لىيان دەبوو، بەوشيوە نەنگىنە باسى خويان دەکرد. من دەمزاني سەربازان، دەرياوانان و سەنگەر لىدەران چون باسى ژنان دەكەن. لە پياوانم بىستبوو كە بەچ شانازىيەكەوہ باسى نىراتى و ميازى خويان دەکرد و چەند ژنيان خاپاندووه و سواريان بوون. دەمزاني چەند رقيان لە " ژناني تەنوورە لەبەرە ". ھەركە گويم لەپياويك دەبوو، بەوپەرى خۇرانانەوہ باسى پيسكە ميازىيەكاني خوى دەکرد، ھەستم دەکرد، زۇرى پيوەدەنى، زياتر بوختانە تا راستى بىت.

جلىشۇرەكان باسى ئاشفېنى خويان بو يەكدى نەدەکرد، بەلام كە باسى پياوانيان دەکرد، بەتەوس وتوانجىكى ئەوتووه باسيان دەکردن كە ريك ئەو گوتەيەي دەسەلماند كە: ژنان ھىزىكن دەبى ھەزار ويەك حىسابيان بو بكرى.

ناتاليا رۇژنيك گوتى:- پياو چەندىش خۇ لەژن دوور بگرن، ھەر رۇژنيك دى ژيان ببنەوہو مەجبورى ژن ببنەوہ.

پيرەژنيكى پۇرسپى، بەدەنگىكى گر گوتى:

- زۇر راستە، خىلافى نىيە. ئەدى زۇر رەبەن و تەركە دنيايان خودايان بەجى نەھىشت و مەجبورى ئيمە نەبوونەوہ؟

ئەم گفتوگويانەي كەلە سايەي شلپ وھۆرى ئاوەكە و ھەلشيلانى جلان دا دەكرا، لەم چالە قوولەدا، لەم دۆلە بەرىنەدا كە بەفرىش بە تەواوتى پىي دانەدەپۇشرا، دەكران و گوزارشتيان لە رازە پەنھانەكاني نەوہ يەك لەدووى يەكەكان دەکرد، بەجورئ قىزم دەبووہو و دلم تىك ھەلدەھات كە پر بەدل سلم لە " مەسەلە ئاشقېنيەكان " دەكردەوہ. ئىدى بە رادەيەك ئەو مەسەلە ئاشقېنيانەم لەبەرچا و كەوتبوون، كەبە شتى زۇر ناچيز و توورەھاتم دەزانين.

ويپراي ئەوہش ژيانم لەو دۆلەدا، لەنيو ئەو ھەموو ژنە جلىشۇرانەدا يان لە مووبەقى خزمەتكارانى ئەفسەراند، يان لە ژيرزەمىنى كريكارانى مەعدەنچىدا، زۇر لەلا خۇشتر بوو تا لەمالى ئەربابەكاني خۇما، كەبەردەوام، لەيەك بازنەي نەگۇردا، دەخولانەوہ، ھەمان

بیروبوچوونی سواو وپواویان دووباره کاویژ دهکردهوه، بهراستی له تهرح و دیداریان بیزار بووم.. سهری زمانیان و بنی زمانیان خواردن، نهخوژی و خهو بوو. بهردهوام باسی گوناح و مردنیان دهکرد، ترسی مهرگ و مردن، ههراسانی کردبوون، ریگ لهو دانه ویلهیهی دهوری دهستار دهچوون کهبه ترسهوه چاوهپروانی ئهوه بوو که نوره هارپینی بییت.

لهکاتی دهستبهتالییدا دهچووم بو عمارهکه تا دار بشکیینم، له راستیا بو ئهوهی دهگهل خووما بزیم. بهلام زورجار ئهه ئاواتهم نهدههاته دی. خولامانی ئهفسهرهکان دههاتن بهسهراو دهیانگیرامهوه بو ژیانی باوی مهیدانهکه.

یرموخین و سیدوروف، لهههموو ئهوانی دی زیاتر به سوراخمهوه دههاتن، یرموخین پیاویکی خهلکی کالوگا بوو، دریژ داهولیکی قهمووری، سهر بچکولهی نیگا ویل بوو. کابرایهک بوو تهملهل و تهوهزهل، خاو و خلیچک، تا بلئی گهمزه و بودهله. کهچاوی به ژنیک دهکهوت، بهجوژی خووی دادهنهواندهوه، لهتووايه دهیهوی خووی باویته سهر لاقی و بکهویته خاک و پای. زور به خیرایی و به ئاسانی، پهیهندی دهگهل ئاشپهز و کارهکهرهکاندا پهیدا دهکرد و تیکهلاویان دهبوو و پامی دهکردن، ئیدی خهلهکهکه هم بهغیلیان پیدهبرد و هم له زهلامیهکهی دهترسان. سیدوروف، خهلکی تولا بوو، ریوهلهیهکی لاواز بوو، فووت لیگردبا با دهیبرد. ههمیشه خهمین بوو، بههیواشی دههوا، به پاریزهوه دهکوکی، ترسیکی گونگ له چاوهکانیا پرشنگی دههوا، ههمیشه دهپراونیه گوشه تاریکهکان.. خهلهکهکه ئههمیان بهجوژه شیتیهک لیکدهدایهوه و زورجار لییان دهپرسی: - تهمهشای چی دهکهیت؟

بهکاوهخو بهرسقی دهدایهوه:

- بهلکو مشکیک پهیدا بییت. من مشکم خوئدهون.. کاتی بهخو دهزانی لهناکاوا، دهردهفرتی و سهرو کهلهی بچووی پهیدا دهبییت.

من نامه بو خولام و موراسیلهکان دهنووسی - بو دایک و باوک و کهس و کارهکانیان یان بو ئهقیندارهکانیانم دهنووسی. ئهه کارهه زور پیخوش بوو، بهتاییتی بو سیدوروف، ههموو شههمیهک نامهیهکی بو خوشکهکهی کهله تولا دهژیا، قریدهکرد.

دهیبردمه موبهقهکهی خووی، لهبهه میزهکه ولهلامهوه دادهنیشت، سهره تاشراوهکهی دهخوراند ئههه خوراندن! دهستهکانی لیکی دهدهسوون و ئههوا به گویدا دهچپاندم:

- دهی، بادهست پیبکهین! یهکهه وهکو باوه، دهبی به سلوا و مجامهله دهست پیبکری: " خوشکی زیده نازیز و بهریزم، له یهزدانی مهزمن داوايه، تهمن دریژ و ساغ وسهلامهت بی ". نووسیت، تهواو؟ دهی باشه ئیستا بنوسه: " ئهه روپلهه بهدهست گهیی که ناردبووت. زور مهمنونتم،

نەدەبوو ئەوکارە بکەیت. من پێویستم بەهیچ نییە، ژیانمان لێرە زۆرباشە لە هیچمان کەم نییە. "

- ئیمە ژیانمان لێرە هیچ باش نییە، مامەلە سەگمان لەگەڵدا دەکەن. بەلام ئەو قسانە ی بۆ مەنووسە. بنووسە: "ژیانمان باشە." چونکە ئەو هیشتا مندالە، هەر چوار دەسەل دەیت. پێویست ناکات باسی هەموو شتیکی بۆبکریت و خەفەت بخوات. دەی ئیستا بەردەوام بە لەسەر نووسین، بەگوێرە ی زانیاری خۆت تەواوی بکە.

بەسەر شانی چەپما دادەنەوییهو، هەناسە گەرمەکە ی بەر سەر وچاوم دەکەوت، بە چپەو دەیگوت:

- "پێی بلی نەیهلی کوران لەباوہشی بکەن یان مەمکی و هەر شوینیکی دیکە ی بگرن. بۆی بنووسە ئەگەر هەر کەسیک باسی ئەقینی بۆ کردیت، باوہری پێ مەکە، دەیهوی لە خستەت بەری و هەلت بخەلتینیت."

هەولی دەدا، کۆکەکە ی بخواتەو. روخساری سوور دەبوو، گۆناکانی دەئاوسان، روندک (هیستر، فرمیسک، ئەشک، عەسر) لەچاویا قەتیس دەما. ئیدی لەسەر تەختەکە دەجووڵا، خۆی بەسەر شانما دەدا، پیم دەگوت: - تۆ رێگەم لێدەگری، ئاخر ئاوا دەستم ناچیتە نووسینەکە!

- قەیدی نییە. بنووسە: "بەهیچ جوړی باوہر بە ئەربابان مەکە، ئەوانە فیرن چۆن کلاو بکەنە سەر خەلکی و لەخستە ی بەرن. ئەوانە دەزانن چۆن قسە دەکەن، هەرکە دەمیان هەلینا یە کسەر تەفرەیان داوی، لە خستەیان بردوویت، کە متمانەت پیکردن، ئیدی هیچ چاریکت نامینی تەنیا ئەو نەبی بچیتە کاباریە و جندەخانە. هەر رۆبلیکت دەستکەوت، بیدە بە قەشە، ئەگەر پیاویکی ئیماندار و بەرپز بی بە ئەمانەتەو بۆتی هەلدەگریت - دەنا باشتەر وایە لەشوینیکی ئەمین و چەپەکدا، بیخەیتە چالیکەو - وریابە کەس نەتبینی، شوینەکەیت لەبیر نەچیت."

هیچ شتیکی بە ئەندازە ی ئەم چپەچپە، کە ناوبەناو لەقەلەقی ئەو پانکە یە لەهەنبەر پەنجەرەکە دا هەلواسرابوو، دەبیری، خەمناکتر نەبوو. من دەمروانیە زارکی رەشی وەجاخ و ئاگردانەکە و ئەو تەختە قیمە یە کە گۆشتیان لەسەر دەجنی، دەمروانیە دولابی قاپ و ئامانەکان کە لە میشا رەش دەچوو، مووبەقەکە زۆر پیس و پۆخل بوو. پربوو لە میشوولە، بۆنی دووکەل و بەنزی و پۆنی قرچاو، هیپری دەکردیت. سیسک هەر مەپرسە، بەسەر وەجاخەکە و بەناو دارەکاندا تەراتینیانە.. ئیدی نائومی دی بال بەسەر دل و دەروونما دەکیشتیت، بەرادە یە ک بەزەبیم بەم سەربازە بینەواو خوشکە بەدبەختەکیا دیتەو، کە گریان ئەوکم دەگری، هەربینا روندک بەچاوما هاتە خوار. باشە کە ی رەوایە خەلکی ئاوا بژین، بەمەش دەگوتری ژیان!؟

بیئەوہی گوی بە چپەدووہکەہی سیدوروف بدەم، لەسەر نووسین بەردەوام دەبم. دەنووسم ژیان زۆر زەحمەتە. ئەو ئاھێکی قوول ھەلدەکیشت و ھانم دەدات:

- زۆرت نووسی. مالت ئاوابی. سوپاس. ئیدی خوشکەم تێدەگات دەبی لەچی بترسیت، سل لەچی بکاتەوہ.

من بە راویژیکێ تووند، لەکاتیکی خۆم لە زۆرشت دەترسام، دەمگوت:

- مروڤ نابێ لەھیچ شتیک بترسیت.

سەربازەکە تەوسخەنیک دەکات، ھەول دەدا کۆکەکەہی بخواتەوہ و دەلیت: - قسە ئاسانە! ئەدی لە ئاغا و ئەربابان، لەخوا، لەم ھەمووشتانە، نابێ بترسیت؟! لابە بابە! ئەوہ کەہی قسەئە؟!

کە نامەہی خوشکەکەہی بۆدەھات، دەسەپاچە دەبوو، ترسی لێدەنیشت، بەھەلەداوان بۆلای من دەھات، دەپارایەوہ: - تکایە، بۆمی بخوینەوہ، لەزیکە بۆمی وەخوینە.

ئیدی واداری دەکردم سی چوار چەلان، نامەکەہی، کەبە خەتیکێ ناروون نووسرابوو، بۆ بخوینەوہ، جا نامەہی چی! نامەئەکی کورت و بێتام.

سیدوروف، کورپیکێ باش و دلپاک و خوشخوو بوو، بەلام ھەلۆیستی دەرھەق بە ئافرەتان، وەکو ھەرکەسیکی دی - تووند و سەرھتایی بوو. ئیدی بەرپیکەوت، بیئەوہی بمەوئ، بەچاوی خۆم پەییوەندییەکم بینی کە زۆر بەخیرایی پەرہی سەند، سیدوروف، ختووکەہی سۆز و ھەستی ئافرەتەکەہی دەدا و گلەیی ئەوہی بۆدەکرد کە ژیان سەربازی زۆر سەختە، وئیدی بە درۆ و دەلەسە لە خشتەہی دەبرد، کەچی پاشان کە باسی سەرکەوتنەکانی خۆی بۆ یەرموخین دەگێرپایەوہ، قیزی خۆی دەھینایەوہ و پرووی خۆی گرژ دەکرد و تفی پۆدەکرد، وەکو ئەوہی دەرمانیکێ ناخۆشی خواردبیت. ئەو ھەلۆیستەم زۆر لەبەر گران بوو. ئیدی لەو سەربازەم پرسی، بۆچی ھەموویان درۆ دەکەن و ژنان دەخاپینن و پێیان پادەبوینن و، دەستاودەستیان پێدەکەن و تەنانەت زۆرجار لێشیان دەدەن.

نەرمە پیکەنینیک دەکات و دەلیت:

- گوی بەم شتانە مەدە. ئەو ژنە خۆی سووکە، ھەرزەییە، دەبخورئ. تۆھیشتا زۆر مندالی، زۆرت ماوہ تا لەو شتانە تیبگەہی.

بەلام پۆژیک وەلامیکێ روونترم چنگ کەوت، وەلامیک کە قەت بیرم ناچیتەوہ، بەدەم کۆکەکۆکەوہ چاویکی لێداگرتم و گوتی:

- باشە تۆ پیت وایە ئەو ژنە نازانی من ھەلیدەخەلەتینم؟ دەیزانی و زۆرچاک دەیزانی! بەخۆی دەییەوئ ھەلی بخەلەتینم. ھەمووان لەم مەسەلانەدا درۆ دەکەن. ھەست بە شەرمەزاری دەکەن،

چونکه شتاقیان به پراستی یه کیان خوشناویت - ئەو کاره یان ته نیا بو سەرگه رمی و رابواردنه . به پراستی ئەمه مایه ی شه رمه زارییه . چاوه پروان بکه ، سه برۆکه یه ک بکه به خۆت ئەو شته فیڕ ده بیت . ده بی ئەو کاره به شه و بکه ییت ، ئەگه ر به رۆژی روناک بیکه ییت ، ده بی له سووچ و په نایه کی تاریکی وه کو عه ماری داره کان دا بیکه ییت . هه ر له بهر ئەمه ، خودا ئاده م و حه وای له به هه شتی به رین وه ده رنا ، له بهر ئەمه یه هه موو تیره ی به شه ر ، هه ست به کلۆلی و کویره وه ری ده که ن .

ئوه ی زۆر به ناسکی و پرونی گوت ، خه میکی زۆری پپوه دیار بوو ، بوئی جوړه ژبیان بوونه وه یه کی لیده هات ، تا راده یه ک قه ره بووی " خه مه کانی دیکه ی خوی " بو ده کرده وه . هه ستم ده کرد جوړه خو شه ویستی هک به ره و ئەوم راده کیشیت ، ریک به پپچه وانه ی " یه رموخین " وه که رقم لی بوو و هه موو رۆژی هه ولمه دا سه ر بکه مه سه ری ، پپی رابویرم و گالته ی پپیکه م . هه وله کانم جیی خو یان ده گرت ، زۆرجار به نیازی خراپ ، به مه یدانه که دا راوی ده نام ، به لام به چه که که یه وه پیمان ه ده گه یی .

سیدوروف گوتی :- ئەوه قه ده غه یه .

ده مزانی ئەوه قه ده غه یه ، به لام باوه رم نه ده کرد که ئەوه سه رچاوه ی کلۆلی به شه ر بی ، چونکه زۆرجار گوزارشتیکی غه ربیم له چاوانی ئەوانه دا ده خوینده وه که ئەقین ویل و ئەسیری ده کردن ، هه ستم به و که لکه له و مه یله پۆزه تیفه ده کرد که له دلئ ئەقینداراندا ده په نگایه وه . که یفم به وه ده هات که له دایکبوونی قیانیکی دلنه وازم ده بیینی .

ئوه ونده ی له بیرم مابئ ، له وسه ر و به نده دا ، وام هه سته ده کرد که ژبیان رۆژبه رۆژ سه خت و خه منا کتر ده بیت و له چوارچیوه و قالبیکی ته سکی په یوه ندیاندا قه تیس ده بیت . هه ستم ده کرد ، هیچ ده رفه ت و ئەگه ریک نییه ، له وه ی که هه یه ، چاکتر بکری ، له و واقیعه ی که هه موو رۆژیک وه کو خوی به بیئ هه ی هیچ گوړانیکی به سه ربیت ، پروبه پروم ده بیت هه و .

جاریک ، سه ربازه کان چیروکیکیان بو گپرامه وه که زۆر په ست و خه ماری کردم ، که گوایه به رگدروویه کی بیانی بیده نگ و بیوه ی ، له شوقه یه کدا ده ژیا ، ئەم پیاوه خاوه نی گه وره ترین دووکانی جلدرووی شاربوو . کابرایه کی بیانی نه رمخوو ، خاکی بوو . مندالی نه بوو ، ژنه که ی پمووده ی خویندنه وه بوو ، سه ری کردبووه کتیبان و شه و ورۆژ سه رقالی خویندنه وه بوو . له و حه وشه جه نجاله ی مه دا ، له نیو ئەو هه موو سه رخۆش و مه یگوسارانده دا ، ئەم ژن ومیرده به وپه ری ئارامی و بیده نگه ده ژیان ، ئەوه نده بیده نگ و گو شه گیر بوون ، که س هه سته ی به بوونیان نه ده کرد ، په یوه ندیان له گه ل که سدا نه بوو و که س هاتوچوی نه ده کردن ، بو هیچ شوینیکی نه ده چوون ته نیا رۆژانی یه ک شه مموان نه بی که بو شانۆ ده چوون .

میرده له به یانی زوه وه ، تا دره نگانی شه و له سه ر کاری خوی بوو . ژنه ش که له کچی عازهب ده چوو ، هه فته ی دوو جارن ، دوای نیوه پروان ده چوووه کتیبخانه . زۆرجار ده مبینی لاره لار وه کو

ئەوھى بە ئاستەم بلەنگىت، بەھەنگاۋى ورد رېي دەکرد، دەستەوانەى لە دەستە چكۆلەكانى دەکرد، كتېبەكانى، وەكو ھەر كىژە مەكتەبلىيەك بە لاستىكىك پېكەو دەبەست. دەم وچاۋى، بە چاۋە بچووكەكانىەو لە دەم وچاۋى چۆلەكە دەچوو. جوان وناسك لەو بووكەشوشانە دەچوو، كەبە زۆرى لەسەر مېزى توالىت و بۆ جوانى دادەنرېن. سەربازەكان دەيانگوت گوايە پەراسوويەكى لاي راستى شكاو، بۆيە كە رېدەكات بە ئاستەم دەلەنگىت. بەلام من ئەم لەنگىنەيم پې جوان بوو. ئەمە كردبوويە كارېك كەلە ھەموو ژنە ئەفسەرەكانى ھەوشەكە جياواز بى. ئەو ژنە ئەفسەرەنە، ھەرچەندە سەروسەدايان نەدەبرايەو، مكياج و ئاراپىشتى زۆر تۆخ و زەقيان دەکرد، تەنورەى فش و فۆليان لەبەر دەکرد، زۆر پېر دەھاتنە بەرچاۋ، لە كۆمەلېك وېنەى سواو وپواو دەچوون، كەلە تارىكى عەماراندا، لەگەل كۆمەلېك شتى بى فايدەدا، فەرامۆش كرابن.

لە ھەوشەكەدا و، دەر ودراسىكان، ئەم ژنە وردىلەيەيان بە شىت دەزانى، دەيانگوت ھىندەى كتېبان خويىندوووتەو، ئەقلى لەدەست داو، بەكاروبارى مالىھوويدا پاناگات. مېردەكەى بازار دەكات، كەرەستەى خواردن دىننېتەو و ئاشپەزەكە رادەسپېرى كە خواردنن بۆ لىننېت. ئاشپەزەكە، ژنىكى زەلامى خەمىن بوو، بە ئەسل رېوس نەبوو. چاۋېكى كۆرە بوو، لەجياتى چاۋ درزىكى تەنگ و پەمەيى بوو. چاۋەكەى دىكەى، سۈور، ھەمىشە تەپرى رۈندك بوو. كەبىبانوۋى مال، وەكو ھەمووان دەيانگوت گا و گوپرەكەى لىكى جيا نەدەكردەو، جارېك لە بازارا خۆى كردبوو بە گەپچار، چونكە لەجياتى توور، بىبەرى تىژى كرى بوو. تەسەور بكن ئەو چ ھەيا چوونىكە!

ھەرسىكان لەو مالىھدا غەرىب بوون، بەرېكەوت كەوتبوونە ئەو كولانەيەو. وەكو تەيرانىك وەپشومەى زستان تەنگيان پې ھەلچنى و بەدەم فرېنەو، لە پەنجەرە و دەلاقەيەكەو خۆى بەماوايەكى بەشەرى پېسدا بكات.

خولام و موراسىلەكان بۆيان گېرامەو كە ئەفسەرەكان، زۆر نامەردانە رەفتارىان دەگەل ژنە وردىلەكەى كابرارى بەرگدروودا دەکرد. ھەموو رۆژى، بە نۆرە، ھەر رۆژەى يەككىكان نامەيەكى ئاشقانەى پېر سۆزۈگودازى بۆ دەنارد و دلېبەندى خۆى بۆ دەردەبېرى و بە جوانىەكەى ئەويا ھەلدەدا. ژنەى گەنجىش وەلامى نامەكانى دەدانەو و تكاى لىدەكردن، وازى لىبېنن با بە ئاسوودەيى بژى.. داواى بووردنى لىدەكردن كە بوو بەمايەى پەژارە و نىگەرانى وان، لە خوا دەپارايەو كەلە داواى ئەشق و قىانى ئەم رزگارىان بكات. ئەفسەرەكان لە كۆر و بەزمى بادەنۆشىدا، پېكەو بەكۆمەل نامەكانى ئەويان دەخويىندەو و تىر پىدەكەنن و ئەوسا نامەيەكى دلدارى دىكەيان دەنووسى و ناوى يەككىك لە خۆيانن پېو دەنا.

خولام و موراسىلەكان، بەدەم گېرانەوھى ئەم ھىكايەتەو پىدەكەنن و بەجنىو بەردەبوونە ژنەكە.

یرموخین، به دهنگه منگنه که ی دهیگوت:

- ئەمەش بەزمی ئەو ژنە لەنگە گەوجە، هەموو هەریەک قوماشن!

سیدوروف، بەکاوه خۆ بۆی دەسەلمان و دەیگوت:

- ژنان هەموویان، هەزەدە کەن پیاو هەلیان بخەلەتینن.. خۆیان ئەمە چاک دەزانن.

قەت باوەر پەنە دەکرد، ژنە که ی کابرای بەرگدروو، پە ی بەو بەردبێی که پێی پادەبویرن، بۆیە بیرم لەووە کردەووە که پێی بلیم. ئیدی چاوەروانی ئەووەبووم هەلیکم بۆ هەلبکەوویت، پۆژیک دیتم ئاشپەزە که یان، چوو بۆ ژیرزەمینە که، بە هەشتا و بە پەیزە که ی پشته وەدا بۆمالی ژنە ی ناڤبری چووم، خۆم بە مووبە قە که دا کرد، که سی لینه بوو، خۆم بە ژووی خەوتندا کرد، لە بەردەم میزیکدا دانیشتبوو، کوپیکی زیڕینی قاوہ ی بە دەستەووە بوو، کتیبیکیش بە دەستە که ی تریەووە بوو، که چاوی بە من کهوت ترسا، کتیبە که ی تووند بە سینگیەووە قرساند، بە دەنگیکی تاسا و هاواری کرد:

- چیه؟ ئوگوستا! چیت.

من هەولمدا، بە پەلە وزۆر بە کورتی قسەکانی خۆم بکه م، چونکه دەترسام که کتیبە که یان کوپە که م تێ بسره وینیت. لەسەر قەنە فە یە کی نەرم و نۆلی وەنە وشە یی پۆنیشتبوو، پۆبیک شینی یەخە بە ئویە و، داوین سورمە چنی لە بەر بوو. قژە سوورە چین چینە که ی لالا بەسەر شان و ملیا که وتبوو. لەو فریشتانە دەچوو، که لە سەر دەرگای چوونە ژوورەوہ ی کلئیسایاندا دەیان نەخشاندن. پشتی دابوو بە قەنە فە که وە، هەوہ لجار بە چاوانی ئەبلەق و نیگای توورپووە تەمەشای دەکردم، پاشان که میک هیور بوووەو ترسی رەووییەووە و پووی گەشایەووە و بزە یە کی پرسیار ئامیز نیشته سەر لیوی. که دەستم بە قسە کانم کرد، دەمم تیک ئالا، تەواو پە شوکام، بۆیە رووم وەرگیڕا و بەرەو دەرگای مووبە قە که پۆیشتم. لە دواوہ هاواری لی کردم:- راولەستە، مەرۆ!

کوپە که ی لە سەر سینیک دانا، کتیبە که ی خستەسەر میزە که، دەستەکانی لەسەر سینگی تیک ئالاند، ئەوجا بە دەنگیکی گر، که لە دەنگی پیاویکی گەورە دەچوو گوتی:

- که کوپیکی قەشمەری. کوا وەرە پێشەووە بزنام.

بە دوودلییەووە لی چوومە پێشەووە. دەستی گرتم و بە پەنجە باریک و ساردەکانی نەوازشتی کرد و پرسی:

- کهس نەیناردوویت تا ئەو قسانەم پێ بلئیت، راستم پێ دەلیی؟ هەر لەخۆتەووە هاتوویت و ئەمەت بە خە یالدا هاتووہ؟

دەستی بەردام، چاوەکانی نوقاندن، بەراویژیک ی نەوی و بەسوئ گوتی:

- ئەو سوپاییە سەخیفانە بەوجۆرە باسم دەکن!

ئیدی زاتم وەبەر هاتەووە پیمگوت:- واچاکە باربکه ی لیڕە.

- بۆچی؟

- ئەمانە شەرت پېدەفرۆشن، لەوھییە بەزمیکت بۆ بنەنەوہ ..

پیکەنینیکی شادی بۆکردو پرسى :- تۆ چوویتە مەکتەب؟ حەزت لە خویندەنەوہ ھەییە؟

- کاتم نییە، فریای خویندەنەوہ ناکەوم.

- کەسیک حەزی لە خویندەنەوہ بیّت، ھەرچۆنئى بئى کاتى بۆ دەدۆزیتەوہ. بەھەرھال، من سوپاست دەکەم.

سکەییەکی زیوی بۆ پاگرتەم، ھەرچەندە شەرم دەکرد ئەم بەخشیشە وەر بەگرم، بەلام نەدەویرام وەری نەگرم، دەترسام بەبئى تەربیت و فزولم لەقەلەم بەدات. کە پۆیشتم لەسەر محەجەرەى پلکانەکە بەجیم ھیشت.

ئەم دیدارە کاریکی قوول و تازەى لە دەروونم کرد. ھەستم کرد ھەتاویکی تازە لە ژیانما ھەلھات. تا چەند پۆژیک لەوہ دواش کە بیرم لە ژوورە گەرەکە و ژنە وردیلەکەى کابرای بەرگدروو، دەکردەوہ و، بە جلە شینەکەییەوہ، کەلە فریشتە دەچوو دەھاتەوہ بەرچاوم زۆر شاد و دلخۆش دەبووم. ھەموو شتیکی دەوروبەرى جوانیەکی ئەفسووناوی ھەبوو، ئەو مافوورە زیپینە ئەستوورەى کە لەبەر پێیدا راخرابوو، ئەو ھەتاوہى کەلە پەنجەرە کراوہکەوہ دەیدا لە ژوورەوہ، دەتگوت بۆ ئەوہ ھاتووتە ژوورئى تا لە حوزوورى ئەودا گەرم ببیتەوہ.

خولیاو کەلکەلەى دووبارە دیتنى ژنەى تاینم کەوتە سەر چ دەبئى ئەگەر داواى کتیبیکی لیبکەم؟

ئیدی زاتم وەبەر خۆنا وچوومەوہ بۆ مالىان، لە ھەمان شوینا پۆنیشتبوو وکتیبیکی بەدەستەوہ، بەلام ئەمجارەیان بە دەستەسپىکی رەش دەموچاوى ھەلپىچرابوو و چاویکی ئاوسا بوو. کتیبیکی بەرگ رەشى دامئى، لەبن لیوانەوہ ورتەورتىکی گونگ و فام نەکرى کرد. بە خەمینی کتیبەکەم وەرگرت. بۆنى رازیانە و دەرمانى لیدەھات. کە گەییە مألەوہ، کتیبەکەم لە کراسیکی خاوینەوہ پىچا و لەترسى ئەوہى نەبا ئاگانم بیدینن و بیدزن، لە ھەورەبانەکەدا تاقەتم کرد.

ئەمانە گۆقارى " نیفا " یان بەبەردەوامى بۆ دەھات، ئابوونەیان ھەبوو، چونکە گۆقارى ناڤبرى نمونە و کەتەلوکی چۆنیەتى برین و دروونى جلکانى تیاوو و دیاریى لەگەلدا دابەش دەکرا. قەت گۆقارەکیان نەدەخویندەوہ، بەلکو تەنیا تەمەشای وینەکیان دەکرد، ئەوجا لە ژوورى نووستنا، لەسەر کەنتۆرى جلەکانیان دادەنا. لە کۆتایى سالدأ ھەر ھەموویان لەسەر یەک سەفتە دەکرد و دەیانبەست و لەژیر کەتەکەدا (سىسەم، تەختەخەو) ولەگەل سئى جەلدى (گۆقارى وینەدار) دا دەیانشاردەوہ. کەناو ژوورەکەم دەشت گۆقارەکان بە ئاوى پىس تەپ دەبوون. وەستام پۆژنامەى " پەیکى پووسى " ی دەکرى و ئابوونەى ھەبوو. کە شەوان گۆقارى ناڤبرى دەخویندەوہ، توورە دەبوو، دەیگوت :- نازانم بۆچی ئەم شتە توورەھاتانە دەنووسن!

شهمه‌ی دواتر، له‌کاتی‌کا جلکه شو‌راوه‌کانم له‌سه‌ربان هه‌لده‌خست کتیبه‌که‌م بیر که‌وته‌وه، ده‌رم هینا، به‌که‌م دیرم خوینده‌وه:

"مالیش وه‌کو به‌شهرن، هه‌ر به‌که‌یان سیمای تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه."

به‌پراستی وایه، له‌ به‌ر ده‌لاقی هه‌وره‌بانکه‌ وه‌ر به‌پیوه له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ به‌رده‌وام بووم، سه‌رما خه‌ریک بوو ده‌بیه‌ستم، به‌لام من گویم نه‌دایه. ئه‌و ئیواره‌یه که‌ ماله‌ ئاغام بو‌ نویژی ئیوارئ چوون، کتیبه‌که‌م برد و چووم بو‌ مووبه‌قه‌که‌، له‌وئ به‌تاسه‌وه که‌وتمه‌ خویندنه‌وه و هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ چرچ و لوچ و زه‌رد هه‌لگه‌پراوه‌کانی کتیبه‌که‌، که‌له‌ گه‌لای خه‌زان ده‌چوون. به‌پراستی بردمیه‌ دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه. تووشی ناو و په‌یوه‌ندیانی جیاواز بووم، تووشی قاره‌مانانی دلپاک و نه‌فس به‌رز بووم، تووشی خه‌لکانی شه‌رانی و شه‌رتوخین ئه‌وتو بووم که‌ زور جیاواز بوون له‌و که‌سانه‌ی ده‌مناسین و دیتبوومن. به‌کیک بوو له‌ رۆمانه‌ درێژه‌کانی مونتیپان، پربوو له‌ کاراکته‌ر و بویه‌ر وریسکان، ژیانیکی سه‌یر وغه‌ریبی لی هه‌لده‌قوللا. رۆمانه‌که‌ تیشکیکی ئه‌وتوی ده‌خسته‌سه‌ر خو‌ی، واقی وپ ده‌کردی، وه‌کو ئه‌وه‌بوو روناکییه‌کی په‌نه‌ان له‌به‌ینی دیره‌کانه‌وه‌ هه‌لبقولیت و چاک و خراپه‌کان لیکدی هاویر بکات. خوینه‌ری وادار ده‌کرد که‌ بایه‌خ به‌ چاره‌نووسی ئه‌و هه‌موو کاراکته‌رانه‌ بدات که‌له‌ رۆمانه‌که‌دا جمه‌یان ده‌هات، خو‌شی بووین یان رقی لییان بییت. ئیدی خو‌به‌خو خولیای ئه‌وه‌م که‌وته‌ سه‌ر که‌ هه‌واداری ئه‌م کاراکته‌ر و دژایه‌تی ئه‌و کاراکته‌ر بکه‌م. بیرم چووبوووه‌ که‌ ئه‌م دنیا و ژیانیه‌ی تیی که‌وتم و خو‌به‌خو له‌به‌ر ده‌مدا ده‌کریته‌وه، ده‌سکرده‌، ته‌نیا له‌سه‌ر کاغه‌زا بوونی هه‌یه. ئیدی له‌ گه‌رمه‌ی ئه‌م کیشماکی‌شانه‌دا، جارئ شادی دایده‌گرتم و ده‌می خه‌م.

به‌جو‌رئ له‌ خویندنه‌وه‌دا غه‌رق بووبووم که‌ زه‌نگی ده‌رگا لی‌درا هه‌وه‌لجار نه‌مه‌زانی کییه‌ و بو‌ له‌ده‌رگا ده‌دات.

مۆمه‌که‌ی به‌رده‌ستم ته‌قربیه‌ن هه‌مووی توا بووه‌وه و مؤمدانه‌که‌ (شه‌مان) پربوو له‌ تواوه‌ی مؤم. چرای دیار ئیکۆنه‌کان، که‌ ده‌بوا ئاگاداری بم و زه‌یتی تیبکه‌م، پلئته‌که‌ی خوار بووبوووه‌وه کوزابوووه‌وه. ئیدی به‌ هه‌شتاو هه‌ستام، که‌وتمه‌ کارکردن، کتیبه‌که‌م له‌ژیر موغه‌یرییه‌که‌دا تاقت کرد، زه‌یتم کرده‌ چراکه‌وه.

دایه‌نی منداله‌کان، به‌ هه‌له‌داوان له‌ ژووری نووستنه‌که‌ هاته‌ده‌رئ وهاواری کرد: - ئه‌وه‌ تو‌ که‌ری، گویت له‌ زه‌نگی ده‌رگا نییه‌؟

به‌هه‌شتاو به‌ره‌و ده‌رگا چووم. وه‌ستام به‌ راویژیکی تووند گوتی: - خه‌وتبوویت؟

ژنه‌که‌ی به‌ سه‌نگینی به‌ پلکانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وت و گله‌یی له‌ بی‌ موبالاتی و خه‌مساردی من ده‌کرد که‌ گوايه‌ به‌هوی منه‌وه‌ سه‌رمای بووه‌ه. دایکی که‌وته‌ خوته‌وبۆله‌ و سه‌رزه‌نشتی من. پیره‌ژن هه‌رکه‌خو‌ی به‌ ژووره‌که‌دا کرد و چاوی به‌ مؤمه‌ سووتاوه‌که‌ که‌وت، پرسیارپییچی کردم که‌ چیم ده‌کرد. من هیچ وه‌لامیکم نه‌دایه‌وه، حایر وحه‌په‌ساو له‌ که‌سیک ده‌چووم له‌سه‌ربانی خانووییه‌کی

سځ قاتهوه كهوتبښته خوارهوه. لهوه دهترسا، كتيبېهكه بدوژبتهوه وههنگي سگهگ حالي بهحالم نهبښت.

ئيدى سگهگ بگره و پيرهژن بهرهللا بكه! هاوارى دهكرد، نهگهگ ناگانان ليم نهبښت، روژيک مالېهكه دهسووتښتم. وهختايهك وهستا و وهستازن هاتن بو شيوخواردن، ههمان قهوانى ليدايهوه:

- تهمهشاكهن.. مؤمهكهى تهواو سووتاندوه، نههم بايه لهم كونهوه بځ، روژي مالېهكش دهسووتښت..

ههرچواريان بهدهم شيوخواردنهوه كهوتنه سهركونه كردنم، ههرچي كهمتهرخمى كون و نويم ههبوو، دهياندايهوه بهچاوما، سوينديان دهخوارد كهمن به خوت و خوړايي خوم دهفهوتښتم، نانى خوم به برين دهدهم، ناقيبهت له برساهمرم. من دهمزاني گلهيي و ئيرادهگانان زور جدى نيبه، هيچيان پينهبوو، باسى بكه، ئيدى بهمنهوه گرتبوويان و وهختيان بهو گلهيي و ئيرادانهوه دهكوشت، بښتاقهتى خوځيان بهو قسه قورانه دهردهكرد. بهراستى كه لهگهل كاراكتهرانى ناو كتيبېهكهدها بهراوردم دهكردن، زور بچووك و كوميدى و بځ نمود و بودهله دههاتنه بهرچاو.

وهختايهك له شيوخواردن بوونهوه، تيروپر، تهمهل و قورس، بهرهو جيگاگانى خوځيان روښتن. پيرهژن، دواى نهوهى ويږد و سهلاواتى خوځى خوځيد و له خوا پارايهوه، به موغهيريهكهدها سهركهوت و مت بوو. ههنگي ههستام. كتيبېهكهم دهريئا. چومهبهر پهنجرهكه. ههيقهشهو بوو، مانگ به ههويقي ئاسمانهوه دهدهوشايهوه. بهلام پيتى كتيبېهكه زور ورد بوو، بوم نهدهخوينرايهوه. بهلام ئارهزووى خوځيدنهوه تهواو ههليپچابووم، ههستام تاوهيهكى سيقال دراوم لهسهر رهفهكه داگرت، رووبهرووى مانگهكه دامنا، تا روناكى و تريفهكهى لهسهر كتيبېهكه عهكس بكاتهوه و بتوانم دهست به خوځيدنهوهى بكه، بهلام نهخشهكهم سهرى نهگرت. تاريخيهكه خهستتر بووهوه. ههنگي چومه سهر تهختيک كهله سووچهكهدها دانرابوو، ههر لهويوه بهپيوه لهبهروشنايى چراى ديار ئيكونهكان دهستم به خوځيدنهوه كرد. كه ماندوويهتى تهواو زهيفى ليهسهنم، ههر لهسهر تهختهكه خهوم پيداكوت، ئيدى له خوته وبولهبولى پيرهژن بيدار بوومهوه. بهپيى پهتى و به تويى مهكسيهكى خهوهوه بهديارمهوه وهستاوو، سهره سوورهكهى دهلهقاند و غهزه به پوخسارى دهبارى، كتيبېهكهمى بهدهستهوه گرتوو و ليكدا ليكدا دهيكيشا به سهر وگوڼلاكمدا. فيكتور، كهله دهنگهدهنگى دايكى خهبرى بووبووهوه، ههر لهناو جيگاگيهوه هاوارى دهكرد:

- دايكه بهسه، نهوات وهوارهت له چيبه؟! بهراستى ئيسراحتت لئ ههگرتووښتم.

لهدلى خودا گوتم: "تهواو كتيبېهكه تياچوو. دهيدرپښت. روو زهردى لاي نهو ژنه دهبم، ههياچوو خوم!

بهیانی له کاتی نان وچای بهیانیدا، بۆ لێ پێچینهوه بانگیان کردم، وهستا به راویژیکی جدی پرسی: - ئەم کتیبەت له کۆی هیناوه؟

جووتەژن، کێچ کهوتبووه کهولیان، هاواریان به سه رما ده کرد، قسه یان به یه کدی ده بری، ئەوهی ده یانوت نه یانده وتەوه .

فیکتور، سه ری به سه ر کتیبه که دا داژهنده بوو و ده یگوت:

- بۆنی عه تری لیدیت.. به شه ره فم..

نه مده توانی حه قیقه ته که یان پێ بلیم، گوتم له سه رباز " سیدوروف " ی موراسیلی قه شه ی فه وجم وه رگرتوو. وه ستام گوتی: - بۆی به ره وه، جارێکی دی شتی وانه که ی ها!

که پیم گوتن، کتیبه که هی یارۆی قه شه یه، هه موو حه په سان، زۆر په ست بوون، چۆن بابایه کی قه شه رۆمان ده خوینیته وه. به لام و پیرای ئەوهش که میک هیور بوونه وه. وهستا چه ند جارێک به گویندا دامه وه که خویندنه وه زۆر خراپه و زهره ری زۆره:

- ئەدی هه ر ئەو کتیب خویانه نه بوون، سکه ی قیتاره که یان ته قانده وه و یستیان ده ست به کوشت و بر بکه ن.. (مه به ست له وه هه لیه که له ک' سالی ۱۸۷۹ دا بۆ تیرۆرکردنی تزاری رۆوسیا، ئەلکساندري دووهم، درا).

ژنه که ی، که ترسی لینیشت، قسه که ی پێیری و گوتی:

- ئەوه تۆ شیت بووی؟ ئەم قسانه چییه ده یخه یته میشکییه وه.

کتیبه که م دایه ده ست سیدوروف و حیکایه ته که م له سیری تا پیازی بۆ گیرایه وه. سیدوروف، بیئه وهی چ قسه یه ک بکات، کتیبه که ی لیوه رگرتم، سه ندوو قیکی بچکۆله ی کرده وه، خاوییه کی خاوینی لیده ره ینا، کتیبه که ی تیوه پیچا و له سه ندوو قه که دا تا قه تی کرد و گوتی:

- گوینان مه ده یی، با بۆخویان بلین. هه رکاتی ئاره زووی خویندنه وه ت کرد، وه ره ئیره بخویننه وه، خه مت نه بی به که س نالیم! ئەگه ر هاتیت و من لیره نه بووم، کلێله که له پشت ئیکۆنه که وه داده نه م ده ری بینه و سه ندوو قه که ی پێیکه وه و تا حه زده که ی بخویننه وه.

هه لویستی ئاغا یه کانم سه باره ت به کتیبه که، هینده ی دی کتیبه که ی له لا شیرین کردم و زیاتر رمووده ی بووم. له راستیا هه ندیک " خوینهر " سکه ی قیتاریان ته قانده بووه وه تا که سیک، که من نه مده ناسی، تیرۆر بکه ن.. یه کسه ر پرسیا ره که ی ئەو قه شه یه م بیرکه وته وه که بۆ ئیعتراف چوو بوومه لای، وه لامه که ی خۆم ده رباره ی ئەو قوتابیانیه ی له ژیر زه مینه که دا کتیبیان ده خوینده وه بیرکه وته وه، ئامۆزگارییه کانی " سموری : م بیرکه وته وه " ده رباره ی ئەو کتیبیانیه ی ده بی بخوینرینه وه "، هه روه ها قسه کانی بابام ده رباره ی ئەو ماسونیانیه ی که کتیبی ره شیان ده خوینده وه و موماره سه ی سیحری ره شیان ده کرد، بیر که وته وه: " له ماوه ی حوکمرانی پیروزی

تزار ئه لکسندر پاقلوفیچ دا، خانه دانان و خودان کتیبانی رهش و ماسونیان هه موو دهستیان تیکه ل کرد و پیلانی ئه وه بیان ده گپرا که تیکرای گه لی پروس رادهستی پاپای رومما بکه ن، که نامهرد بوون. ئیدی جه نه پال ئه راکشیف، فریا که وت و هه موویانی ده سته سه ر کرد و، بیئه وه ی حیساب بو پایه وپوستی شتاقیان بکات، ره هه نه ی سیبریای کردن. له وینده ر، وه کو هه موو زندانیانی دیکه خرا نه ژیر کاره وه وه کو هه ر شتیکی بوگه ن که پروو تیی دان.. "

هه روه ها " ئومبرا کولی ئه سته ره نیشان " م، " گیرفاسی " م بیرکه وته وه، له گه ل ئه م وشه و په یقه ته وسامیز و مه ندانه دا: " ئه، ئه ی ئه و بوونه وه ره گه وجانه ی ده تانه وئ سهر له کاره کانمان ده ربینن، ئه قلی بچووکی ئیوه هه رگیز په ی به کاره کانی ئیمه نابات! "

هه ستم ده کرد که وتوومه ته سه ر دوورپییانیکی گونگ و ئالوز، تیا مابووم چی بکه م. هه زم ده کرد ئه و کتیبه ته واو بکه م، ده ترسام ون بییت یان له سه ندوووقه که ی کابرای سه ربازدا بدرییت. ئه وسا چی به ژنی به رگدرووه که بلیم؟

پیره ژن، به رده وام، چاودییری ده کردم که نه چم بولای کابرای سه رباز وهه میسه ده می له سه رم بوو، پیی ده گوتم:

- ئه های کرمی کتیبان! پیت وایه کتیبان سوودت پیده گه یه نن؟ خه یالت خاوه. بو نمونه ته مه شای ئه و ژنوکه یه بکه، له به یانییه وه تا ئیواری سهری له ناو کتیباندایه، که چی نازانی تا بازار بروات و پیویستییه کانی خوی بکرپییت. به روژی روناک ئه فسه ره کان بو ژووره که ی خوی ده بات و ئه شقبازیان له گه لدا ده کات.

ویستم هاواری به سه ردا بکه م:

- درویه! شتی وانیه، بوختانی بو ده که ن، هیچ په یوه ندیه کی ئه شقبازی له گه لیاندا نییه!

به لام ده ترسام ئه گه ر داوکی له ژنی کابرای به رگدروو بکه م، پیره ژن، بوئی ئه وه بکات که کتیبه که هی ئه و ژنه یه.

چه ند روژیک به و داخ و که سه ره وه تلامه وه، دل م گیرا، ئیشتیای خواردنم نه ما، خه وم ده زرا، که بیرم له چاره نووسی مونتیپان ده کرده وه، ده ست ده ست ئاره قه م ده کرده وه. به یانییه ک ئاشپه زی ژنه خه یاته که له هه وشه دا گرتمی وگوتی: - کوا کتیبه که بیئه وه!

دوای فراقین، که ئاغا کانم له گه رمه ی سه رخه و شکاندندا بوون ده رفه تم هیئا و، ته ریق و شه رمه زار بو مالی ژنه ی تاین سه رکه وتم. کوت ومت وه کو جاره که ی دی وابوو، ته نیا جله کانی گو رابوون. ته نووره یه کی قاوه بیو کراسیکی مه خمه لی ره شی له به ر بوو، خاچیکی پیروژه ی شینی له ملدا بوو، له کیشکه ده چوو.

که پیمگوت، وهختی تهواو کردنی کتیبه کهم نه بووه و ئاگا کانم قه بوول ناکهن کتیبان بخوینمه وه، ئیدی هم له ته ریقی و زه لیلی خووما و هم له خووشی دیداری تازهی ژنه ی تایندا چاوانم ته ژی روندک بوون.

ژنه ی ناقبری برۆکانی ویکهینانه وه وگوتی:

- عه مریان نه مینیی بو خویمان و ئه قلیان، که کهرن! که چی وه ستات به رۆخسارا کهر دیار نییه. نیگه ران مه به. بیریک له مه سه له که ده که مه وه. نامه یه کی بو ده نووسم!
له م بیرۆکه یه ترسام. پیمگوت که به درۆه گوتوومه کتیبه کهم له کابرای که شیش وه رگرتووه. ئیدی تکام لیکرد:

- نا، نا، تکایه نامه ی بو مه نووسه، چونکه گالتت پیده کهن و جنیوت ده ده نی، له و ماله ی مه دا که سیک نییه هه ز به چاره ی تو بکات، هه ره موویان گالتت پیده کهن و به گه وجت ده زانن و ده لێن په راسوویه کت شکاوه و ژنیکی له نگیت..

و شه، وه کو به رووی برژاو له ده م ما ده ته قییه وه، هیشتا به ته واوه تی له قسه کانم نه بو بوومه وه که له گوتنیان ژیان بوومه وه، هه ستم ده کرد زۆرم گوت، قسه کانم باش نه بوون. لیوی گه ست و وه کو یه کی سوار ی ئه سپ ببیت، یه کیکی به که فه لی خویدا کیشا. به شه رمه زارییه وه سه رم له به رخونا، هه زم ده کرد ئه رزه که شه ق به ری و قووتم بدات. لی ئه و پشتی به کورسیه که وه داو به ده م پیکه نینیکی شاده وه گوتی:

- که بی ئه قلن! ئه مانه بی ئه قلیان کردووه به گالتت مندالان! ئیدی چ بکه م، خو زاری خه لکی کۆنه دیوار نییه، چه پکی قوری پیدا بده م و بیگرم؟

ئه و قسانه ی له بهر خویه وه کرد و نیگایه کی منی کرد و ئه و جا هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی:

- تو کورپکی عه جیبی - زۆر عه جیبی..

نیگام له سه ر ئه و ئاوینه یه ی که له ته نیشتییه وه هه لواسرابوو گیرسایه وه، به راستی قه لافه تیکی عه جیبم هه بوو، لووتیکی فس، گونا زه ق، هه نیه م جی برینیکی کۆنی پیوه دیار بوو، قزم بز و شیواو، له میژ بوو مقهستی ده لاک ی پینه که وتبوو، وه کو سوژن گف بوو بووه وه هه ر یه که ی رووی کرد بووه لایه ک. ئایا به مه ده گوتری " کورپکی عه جیب؟ " هه لبه ته هیچ لیچوونیک له نیوان ئه م کوره عه جیب و ئه و بوو که شووشه جوانه دا نه بوو.

له سه ر قسه که ی رۆیی: - باشه بو ئه و پاره یه ت نه بردبوو که جاری پیشوو دامیتی؟

- پیویستم پیی نه بوو.

ئا هیکی هه لکیشا و گوتی:

- دهی باشه، دهسه لاتم چیه؟ ئه گهر ریگه یان دایت کتیبان بخوینیته وه وهره بۆلام، کتیبیت ده ده می..

سئ کتیب، له سه ر میزی ته والیته که بوو، ئه و کتیبه ی که بۆم گهراندبووه وه له دووانه که ی دی ئه ستووتر بوو. به مه لولیه وه ته مه شام کرد. ژنه ی تاین دهسته بچووک و په مه بیه کانی بۆ دریز کردم و گوتی: - دهی جارئ خودا حافیز!

به پاریزیکی زۆره وه دهستیم گوشتی و، به هه شتاو و ده ده رکه وتم. دوورنییه ئه و قسانه ی که له پاشمله ی ده گوتران راست بن: گه وچه، هیچ نازانییت. ئه دی ئیستا به و بیست کۆپیکه ی نه گوت پاره؟

به لام من ئه و خه سه ته یم پیخۆش بوو.

(۱۱)

که ئیستا بیر له و هه موو زیله ت و نه گبه تی و کلۆلی و سه رزه نشتانه ده که مه وه که له سۆنگه ی کتیب خویندنه وه به سه رم هات، هه م خه مبار ده بم هه م شادمان. به خه یال و مه زنده ی خۆم کتیبه کانی ژنی کابرای به گدروو زۆر گرانبه ها بوون، بۆیه له ترسی ئه وه ی نه با پیره ژن بیاندات به ده م ئاگره وه، هه ولما فه رامۆشیان بکه م وله بیری خۆمیان به رمه وه. ئیدی له و دووکانه ی که نانی به یانیانم لیده کپی، ورده کتیب و نامیلکه یین ره نگا وره نگم به کپی دینا.

کابرای دووکاندار، پیاویک بوو قیزت لیی ده هاته وه، لیوه کانی ئه ستوور، هه میشه ئاره قه ی لیده چۆرایه وه، ده موچا و گرتک، ره نگ زه رد، چاوه کانی سپی، ده سه ته کانی گوشتن و قامکه کانی کورت.

دووکانه که ی، ئیواران ده بوو به مه کۆی کورانی گهنج و کیزانی هه رزه و به ره لالا. براکه ی وه ستام، هه موو عه سرئ به مه به ستی بیره خواردنه وه و قومارکردن بۆ ئه وئ ده چوو. که وه ختی شیوان ده هات، زۆرجار منیان له دووی ده نارد، زیاتر له جارئ ژنی کابرای دووکاندارم، له گه نجینه که ی پشته وه به باوه شی فیکتۆر یان گه نجیکی دیکه وه بینی بوو. میرده که ی، ئه م مه سه له یه ی زۆر ئاسایی وهرده گرت و خوشکه که ی له کاروباری دووکانه که دا یارمه تی ده دا، هیچ په رچه کرداریکی نه ده نواند که ئه فسه ران و سه ربازان و سه روودخوانانی کلێساکان و هه رکه سیکی دی، به به رچاوی ئه وه وه خوشکه که یان ماچ ده کرد و له ئامیزیان ده گرت.

دووکانه که که له لوه په لیکی ئه وتۆی تیا نه بوو، ته قریبه ن چۆل بوو، کابرای دووکاندار، زۆرجار به وه وه لامی گله یی مشتهرییه کانی ده دایه وه که هیشتا نه ی په رزاوه، به ریکخستنی دووکانه که ی رابگات و دووکانه که ی تازه کردووه ته وه. له کاتیکا له پاییزه وه کرابوو وه. ئیدی وینه ی سیکی و دزیوی به مشتهرییه کانی نیشان ده دا، و ریگه ی به مشتهرییه کانی ده دا که له گه نجینه که ی پشته وه، گۆرانی و شیعیری بی په رده بلین.

من کتیبه بیتامه کانی " میشاییفستگنییف " م دهخوینده وه، لهههنبهر خویندنه وهی هر کتیبیکدا کوپیکیکم ددها، گران بوو. ئەمه جگه له وهی هیچ لهزه تیکیشم لیئ نه ده بینی. (کواک، یا راستگۆ تا مردن، فرانسیل قینیسی، شهری نیوان پرووس و کاباردینه کان، یان ئەو ژنه ئیمانداره ی به سه ر تابوت و جه نازه ی میره که یه وه مرد.) ئەم جوړه کتیبانه نه یان ده بزواندم، بگره زورجار بیزاریان ده کردم! ئیدی پیده چوو ئەم جوړه کتیبانه و به و زمانه شیواوه و دوور له واقیعه، زیانم پی بگه یهنن نه ک سوود.

کتیبین وه کو " پیاوانی پیاده، یوری میلوسلافسکی، ره به نی گۆنگ، یابانشای سوارچاکی تاتاری " زور کاریان تیده کردم و لهزه تیان پیده به خشیم، به لای که مه وه شتیکی له لا دروست ده کردم. به لام من زیاتر هزم له خویندنه وهی سه ره بورد و ژینامه ی وه لیان و پیاوچاگان بوو که هه ندئ شتی جدی و قه ناعه تبه خشیان تیاوو، ته نانه ت هه ندیجار کۆمه لیک ههستی قوولیان له لا ده هاروژاندم. پیاوه شه هیده کان، هه ره موویان، خویشم نازانم بو، کابرای " ئەمه جوانه " یان وه بیر دینامه وه. ژنه شه هیده کانیش نه نکمیان وه بیر دینامه وه. هه ندیک له پیاو چاکه کان، بابامیان، له حالئ سه فای خویدا وه بیر دینامه وه.

من ئەم کتیبانه م له هه وره بانه که، یان له ژیر که پره که دا، که ده چووم بو دارشکاندن، ده خویندنه وه. ئەم دوو شوینه یه ک له یه ک ساردتر و ناخوشر بوون. هه ندیجار که کتیبیک زور خویشبایه یان بمویستبا زوو ته وای بکه م، شه وان له خه و راده بووم و له بهر شه مالکان (مۆم) ده مخوینده وه. به لام پیره ژن ههستی کرد که مؤمه کان به شه وان که م ده بنه وه، ئیدی به چوکلّه داریک مؤمه کانی ئەندازه ده گرت و ده یشاردنه وه. زورجار چوکلّه داره که یم ده دوزییه وه و به ئەندازه ی مومه سووتاوه که ده مپری. به لام ئەگه ر چوکلّه داره که ی ئەوم نه دوزییاوه و پیره ژن به یانی که له خه و راده بوو، چوکلّه داره که ی به مؤمه که ده گرت، ئەگه ر مؤمه که یه ک دوو سانتیم له چوکلّه که که متر بوایه، ئەوا هه راوزه نایه کی ده نایه وه که ئەوسه ری دیارنه بیئت. قیکتور له هه را وهه نگامه ی دایکی بیدار ده بووه وه و هه رله ناو جیگا که یه وه هاواریده کرد: - دایکه به سه، نه برایه وه! بوکوی برۆم له ده ست تو. دیاره مؤمه کان بو ده ستوتین. یارو کتیبی له بهر ده خوینیته وه. کتیب له لای یاروی دووکاندار دینئ. به چاوی خۆم دیتوومه که کتیب له وینده ر دینئ. ئەگه ر باوه ر به من ناکه ی برۆ هه وره بانه که بگه ری..

پیره ژن، به هه شتاو بو هه وره بانه که سه رکه وت، کتیبیکی بچووی له وینده ر دوزییه وه و پارچه پارچه ی کرد.

دیاره ئەمه بو من جه زره به یه کی کاری بوو، به لام هینده ی دی خویندنه وهی له لا شیرین کردم. زور دلنیا بووم که ئەگه ر وه لی و پیاوچاکیکیش ری بکه ویته ئەم ماله، جووته که بیانوو، خیرا ده وری ده دن و فییری ده که ن که چۆن هه لئس و که وت بکات، یانی به و شیوه یه ی له قالب ده دن که خویان ده یانه وئ. ئەوه شیان ته نیا له بهر بی ئیسی ده کرد، چ شتیکی دی نه بوو خویانی پیوه مزوول بکه ن. خو ئەگه ر ده سته ردار ی هه راوزه نا بن و بوختان بو خه لکی نه که ن و گه لته به م

وبه و نه‌کهن، ئیدی هیچیان پئی نامینئ، ده‌میان بوگهن ده‌کات و قسه‌یان له‌بیر ده‌چیته‌وه و لال ده‌بن. خوڤیان به ته‌واوه‌تی له‌بیرده‌چیته‌وه. به‌شهر بو ئه‌وه‌ی خوڤی له‌بیر نه‌چیته‌وه، ده‌بی په‌یوه‌ندییه‌کی هۆشیارانه ده‌گه‌ل خه‌لکی دیدا چییکات.. تاقه په‌یوه‌ندییه‌ک که ئه‌مانه ده‌یانزانی و هه‌یان بوو، ئه‌وه بوو که ئه‌مرت پئیکه‌ن، له‌قالبی خوڤیانت بدن، ئه‌گه‌ر به‌کیک ملیان بو بدات، ئیدی ده‌یکه‌نه‌کونه‌وه. ئیدی ته‌بیعت و عاده‌تیا له‌ژیاندا واهی بوو.

ئیدی هه‌موو جووره‌ ریگه‌یه‌کم گرت‌ه‌به‌ر هه‌ر بو ئه‌وه‌ی له‌خویندنه‌وه دانه‌بریم. پیره‌ژن چه‌ند جاریک کتییه‌کانی سووتاندم، ئه‌نجام کار گه‌یییه ئه‌وه‌ی چل و هه‌وت کوپیکی کابرای دووکاندارم هاته‌سه‌ر. کابرای دووکاندار داوای قه‌رزی خوڤی ده‌کرد و هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لیده‌کردم، که رۆژیک قه‌رزه‌که‌ی خوڤی له‌و پارهییه هه‌لده‌گرئ که بو کرینی نان بو مال‌ه‌وه ده‌م هیئا. ئه‌وسا به ته‌شه‌ره‌وه ده‌یگوت:- ده‌زانی هه‌نگی چ ده‌قه‌ومی؟

من زور رق له‌و کابرایه بوو، دیاره ئه‌ویش، وه‌ک ده‌لین دل ئاوینه‌ی دل، زوری رق له‌من بوو. بو‌یه به جووره‌ها هه‌روگیف، ئه‌زیه‌تی رۆحی ده‌دام. هه‌رکه پیم ده‌نایه نیو دووکانه‌که‌ی روخساره په‌له‌په‌لاویه‌که‌ی ده‌گه‌شایه‌وه به درۆوه بزه‌یه‌کی شیرینی له‌خو دینا و ده‌یگوت:

- به‌خیری، قه‌رزه‌که‌ت بو هیئاومه‌ته‌وه؟

- نه‌خیر.

پرووی گرژ ده‌بوو، بروکانی ویک دینایه‌وه:

- نه‌خیر؟ چیت له‌گه‌لدا بکه‌م، شکات لیبکه‌م و له زندانی نه‌وجه‌وانانت تووند بکه‌م؟

که زانیم مه‌سه‌له‌که له گالته ده‌رچوو، سه‌ری دنیام لی هاته‌وه یه‌ک، ئه‌ی خودا چی بکه‌م! پاره له‌کوئ بینم، کریکه‌میان ده‌دایه بابام... که تکام له دووکانداره‌که کرد ماوه‌یه‌ک سه‌برم لییکات، ده‌سته گوشتن و لووسه‌کانی که ده‌تگوت هه‌ویری هه‌لاته‌یه لی هیئامه پئیشی و گوتی:- ماچی بکه، سه‌برت لیده‌که‌م.

ده‌ستم دایه کیلویه‌ک و تیم سه‌ره‌واند، شه‌یتانه سه‌ری دانه‌واند و هاواری کرد:- ئای له‌وه! گالته‌م له‌گه‌ل ده‌کردی!

زانیم درۆ ده‌کات و به گالته‌ی نییه. ئیدی لیپرام دزی بکه‌م و شه‌ری ئه‌و کابرایه له‌کوئ خوڤم بکه‌مه‌وه. زورجار که‌به فلچه جله‌کانی وه‌ستام خاوین ده‌کرده‌وه، چه‌ند سکه‌یه‌کی زیوم له گیرفانی پانتۆله‌که‌ی ده‌بینی که هه‌ندیجار ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌رزه‌که. رۆژی به‌کیک له‌و پارچه دراوانه خل بووه‌وه و که‌وته ژیر کۆمایه‌ک ئیزنگ و داره‌وه، له‌ژیر قالد‌رمه‌که‌دا. من، بیرم چوو به وه‌ستا بلیم.. هه‌ر بیرم نه‌ما، تا رۆژیک له‌نیو داره‌کاندا سکه‌یه‌کی بیست کوپیکیم دۆزییه‌وه و دامه‌وه به وه‌ستا. ژنه‌که‌ی به‌کسه‌ر پئی گوت:

- دەبىنى؟ پېيويستە لەمەودوا، پارەكانت بزمىرى و حىسابەكەى لای خۆت رابگرىت.

وہستا بەدەم وەلامدانەوہو، بزەيەكى بەرپووی مندا دا و گوتى:

- نا، دەزانم كورپىكى دەستپاكە و دزى ناكات!

ئىستا كە قسەكان و زەرەخەنەكەى وەستام بىردەكەونەوہ لە تەرىقىا رۆحم پىر دەبىت لە شەرمەزارى. چەند جارپك چەند سكەيەكم لە گىرفانى دەرھىنا و ژماردمن، بەلام نەمتوانى بياندم، خستمنەوہ گىرفانى! سى دانە رۆژ بە داخەوہ تلامەوہ، بەگژ خوما دەچووم. پاشان ھەموو شتپك بەئاسانى چارەسەر بوو. وەستا رۆژپك لى پىرسىم:- پشكوف چىتە، چەند رۆژپكە لەبەرچاوم تەواو نىت؟ نىگەران دىارىت. نەخوشىت؟

گرپى دلى خوم بۆكردەوہ، بە پەستىيەوہ و لەبن لىوانەوہ گوتى:

- دەبىنى، ئەوہش خىروبەرەكەتى كتىب!

پەنجا كوپىكى دامى و بەتووندى گوتى:

- نەخەلەتابى، ئەمە بە ژنەكەم يان دايكم بلپى، دەنا دو و دوشاوتىكەل دەكەن! دەيكەن بە فەرتەنەيەك ئەوسەرى ديار نەبىت!

بزەيەكى دۆستانەى كرد و لەسەرى رۆپى:

- بەراستى تو زور سەرسەختى، ھىچ شتپك فايدهى نىيە لەگەل تودا، بەلام گوى مەدەيە. ئەمە خەسلەتپكى خراپ نىيە. واز لە كتپيان بپنە، لەسەرى سال بەدواوہ، لە گۆقارىپكى باشدا بەشدارى دەكەم، ھەنگى شتپك لەبەردەست دەبىت كە بىخوئىنيتەوہ.

بەلپنەكەى خوى بردەسەر. ئىدى ئىواران دواى شپوخواردن و چاخواردنەوہ، بەدەنگى بەرز گۆقارى "پەيامى موسكو" م بو ئاگانم دەخوئندەوہ، كە رۆمانى نووسەرانى وەكو فاشكوف و روكشانين و رودىنكوفسكى و نووسەرانى دىكەى بە زنجىرە بلاو دەكردەوہ، بەتايىبەتى رۆمانانىك بۆ سەرگەرمى.

حەزم لە خوئندەوہ بەدەنگى بەرز نەبوو، چونكە ناوہرۆكى بابەتەكەم لىدەشپوا. ئاگانمان سەراپايان دەبوو بە گويچكە و زور بەجوشەوہ گوييان دەگرت، قىزيان لە كاراكتەرە بەدخو و بەدكردەوہكان دەبووہ و بە كەش و فشەوہ بەيەكيان دەگوت:- سوپاس بۆخوا كە ئىمە لەوانە ناچين. ئىمە خەلكانىكى سادە و بپوہين. ئەمە بۆخوى نىعمەتپكى گەورەيە.

ئیدی ئاغاكانم ھەموو شتتیکیان تیکەل دەکرد، ئەو کارانەیان کە پریگری ناودار چورکین کردبوونی، دەدایەپال فوماکروچینای عەرەبانچی، بەردەوام ناوہکانیان تیکەل دەکرد، وەختایەک بۆم راست دەکردنەو، بە سەرسامی دەیانگوت: - پەنا بەخوا ئەم کورە زەینی پۆشنە!

گۆقاری "پەيامی موسکو" ناوبەناو شیعریکی لیونید گرافە ی بلأودە کردەو. زۆرم بەدل بوو، لە دەفتەریکی بچووکدا دەمنووسیەو. بەلام جووتە خانم باسی شاعیرەکیان دەکرد و دەیانگوت: - کچە تۆ تەمەشا - پیرە پیاویک شیعەر دەنووسی!

- بۆ ئەو ئاساییە، ھەم سەرخۆشە ھەم کەودەنە!

من شیعری "ستروچکین وکۆنت میمینتو - موری" م زۆر پێ جوان و خۆش بوون. بەلام جووتە خانم، ھەم پیرەژنەکە و ھەم گەنجەکە، سووربوون لەسەر ئەوہی کە ئەو شیعەر، تەنیا وپینەییە و ھیجی دی، تەنیا ئەکتەران لە شانۆی مندالان و لەشانۆی گەوراندا، شیعەر دەخویننەو و دەلین.

ئەو شەوہ دریزانە ی زستان، کە ناچاربووم لە ژوورە بچووکەکە ولەبەردەم ئاغاكانما بیگوزەرینم، بۆم زۆر ناخۆش بوون. ناخۆشم لیدەگوزەران. دەرەوی مالەکە شەوہ زەنگیکی کپوکپ و بەسام بوو، سام و بی دەنگی گۆرستانی وەبیر دینایەو، ناوبەناو دەنگی شکانی سەھۆلبەندان دەھاتە گۆی. خانەوادەکە لە ژوورەو، لە دەوری میزەکە، خامۆش و بی دەنگ وەکو ماسی سەرمابردوو دانیشتبوون، زریان و بەفر بە گف وھۆر خۆی بە دیوار و پەنجەرەکاندا دەکیشا و دووکەلکیشی سۆپاکانی دەھینایە لوران و فرپۆکە باپیوہکانی شیتانە دەخولاندەو. دەنگی گریەوزاری مندالەکان لە ژوورەکە ی خۆیانەو دەھاتە گۆی.. ئەمانە کردبوویانە کاریک پربەدل حەزم دەکرد، لە گۆشەییە کدا ھەلتروشکیم و لە خۆدا غەرق بم و وەکو گورگ بلورینم.

ھەردوو ژنەکە لە سەریکی میزەکە دانیشتبوون، خەریکی دروومان و گۆرەوی چین بوون. فیکتور لە سەرەکە ی تری میزەکەدا دانیشتبوو، سەرقالی نەخشەکیسانی خۆی بوو، ھەرساناساتی ھاواریکی دەکرد: - میزەکە مەجولین! بەراستی ناخۆشتان کردوو! کورم دەوی لەگەل ئیوہدا ھەلبکا.

وہستالە گۆشەییەکی تەریکدا لەبەردەم چوارچیوہییەکی گەورەدا وەستاوہ و پەردەییەکی قوماشی سەرمیز گۆلدۆزی دەکات. قامکەکانی گیان بە جۆرەھا قرزالی سوور، ماسیانی شینباو و پەپوولەین زەرد و گەلای زەرد ھەلگەراوی پاییزی دەبەخشن. بەخۆی ئەم پەسمە ی داھیناوە، ئەمە زستانی سییەمە کە کار لەسەر ئەم ئیشە دەکات. بەلام بە ئاشکرا ماندوو بوونی پیوہدیارە. زۆرجار کە لە کاری پۆژانە دەبمەوہ، بەمن دەلیت:

- دە ی پشکۆف، کار لەسەر پەردە ی میزەکە بکە.

دەرزىيەكى ئەستور ھەلدەگرم و دەست بەكار دەكەم. دلم بە ۋەستنا دەسووتى، ھەمىشە ھەزم كەردوۋە بە گۆيرەى تواناكانى خۆم يارمەتى بەدەم و بەدلى ئەو بەكەم. ھەر لەخۆۋە وام وينا دەكرد كە پۇژى لە پۇژان دەستبەردارى رەسم و گۆلدۆزى و ئەم جۆرە كارانە دەبىت و دەست دەداتە كاريكى خۆش و بەسوود. ھەندىكجار لە نەكاوا دەست لەكارەكەى ھەلدەگرىت، بەجۆرى لىي ورد دەبىتەۋە و تەمەشاي دەكات، لەتۆۋايە بۆ يەكەمجار دەبىينى. قزەكەى بەسەر ھەنىە وگۆنكانيا بەر دەبوۋەۋە و، پۋالەتى رەبەنى دىرانی پەيدا دەكرد.

ژنەكەى لىي دەپرسىت:- بىر لەچى دەكەيتەۋە؟

دەگەرپىتەۋە سەر ئىشەكەى و دەلىت:- بىر لە شتىكى تايبەتى ناكەمەۋە.

من سەرم دەسوورمى، بەلام ۋرتە ناكەم: پرسىارىكى سەيرە! ئايا دەكرى پرسىار لە كەسىك بەكرىت كەبىر لەچى دەكاتەۋە؟! ئاخىر چۆن دەتوانىت ۋەلامى ئەم جۆرە پرسىارانە بداتەۋە؟ چونكە مروف لەھەمان كاتدا بىر لە زور شتان دەكاتەۋە - لەھەر شتىك كە ئىستا لەبەرچاۋىەتى، لەو شتانەى كە دوىنى دىتوونى يان پار دىتوونى ئىدى ھەموو ئەو شتانە لە ھزر ۋخەياليا دىن و دەچن و تىكەلاۋ دەبن.

بابەتەكانى "پەيامى موسكو" كورت بوون و بەشى پركردنەۋەى شەۋى درىژى زستانى نەدەكرد، ئىدى من پىشنىازى ئەۋەم كەرد ئەو گۆقارە جۆراۋجۆرانەيان كە لە ژىر تەختە خەۋەكەى ژوورى نووستندا لەسەرىەك كەلەكە كرابوون و چرچ ولۆچ بووبوون بۆ بخوینمەۋە. بەلام خانمى چكۆلە بەرسقى دايەۋە:- ھىچيان تىانىيە بۆ خویندەۋە، تەنيا وینەيان تىايە..

بەلام ھەر "گۆقارى وینەدار" لەژىر تەختەكەدا نەبوو. گۆقارى "مەشخەل" شم تىاياندا دۆزىيەۋە. يەكسەر دەستم بە خویندەۋەى پۇمانى "كۆنت تىانتىن بالنىسكى" نووسىنى سالىاس كەرد.

كاراكتەر و قارەمانى پۇمانەكە ھەرچەندە گىلۆكە دەھاتە بەرچاۋ بەلام زور بەدلى ۋەستام بوو، بەجۆرى بە رىسك و سەركىشىە خەمناكەكانى ئەو گەنجە پىدەكەنى كە پوندك دەزايىە چاۋانى.

ھاۋارى دەكرد:- ئەمەيە چىرۆك، بەراستى كۆمىدىيە!

ژنەكەى، بۆ ئەۋەى خۆبىۋونى راي خۆى بنوینى، ھەلىدایە:- ئەم قسانە ھەرھەموۋى درۆيە..

ئەم گۆقارانەى ژىر تەختەخەۋەكە خزمەتتىكى گەۋرەيان بەمن كەرد. لەو سۆنگەيەۋە ھەلم بۆ رەخسا كە گۆقارەكان لەگەل خوما بۆ موۋبەقەكە بەم و شەۋان بۆخۆم بيان خوینمەۋە.

پیرهژن، له خوښ شانسی مندا، که دایه‌نه‌که مه‌ست ده‌بوو، ده‌چوو له ژووری مندا له‌کان ده‌نووست. فیکتور، کیښه نه‌بوو، هرکه خه‌لکی مال‌ه‌که ده‌خه‌وتن، به‌یډه‌نگی خوی ده‌گوری، له‌مال و ده‌درده‌که‌وت و تا‌کو به‌یانی که‌س نه‌یده‌بینی‌وه. پیرهژن، مؤمه‌که‌ی بو ژووره‌که‌ی دی ده‌برد و ئیدی بی پوښنایی ده‌مامه‌وه، پاره‌شم نه‌بوو مؤم بکرېم، بویه به‌دزیی‌وه به‌مؤمه‌کانم کو ده‌کردنه‌وه و له‌ناو قوتوویه‌کی به‌تالی ساردینم ده‌نان و قوتووه‌که‌م پر ده‌کرد له‌و زه‌ینته‌ی بو ئه‌وه دانرابوو که‌له‌به‌رده‌م ئیکونه‌کاندا بسووتی. ئیدی به‌په‌تی بادراو پلټیه‌که‌م دروست ده‌کرد و له‌تواوه‌ی مؤمه‌کانم هه‌لده‌کیښا و قوتیله چرایه‌کی به‌دووه‌که‌م دروست ده‌کرد و له‌سه‌ر موغه‌یرییه‌که‌ دام ده‌نا و ده‌ستم به‌خویندنه‌وه ده‌کرد.

که لاپه‌ره‌ی مجه‌له‌دیکی ئه‌ستورم هه‌لده‌دایه‌وه، گره‌ سوور و کزه‌که ده‌که‌وته له‌رزین و چی وای نه‌ده‌ما بکوژیته‌وه. هر ساناساتی، پلټیه‌که‌ له‌ مؤمه‌ تواوه‌که‌ی ناو قوتووه‌که‌دا غه‌رق ده‌بوو، بو‌نیکی زور بو‌گه‌ن و ناخوښی هه‌بوو، دووه‌که‌ل چاوی ئه‌زیه‌ت ده‌دام، به‌لام من که به‌ده‌م ته‌مه‌شاکردنی وینه‌کان و خویندنه‌وه‌ی شوڤه‌کانی ژیریانه‌وه مزوول ده‌بووم و ئاگام له‌خوم نه‌ده‌ما گویم به‌و هه‌وا دووه‌که‌لای و بو‌گه‌نه نه‌ده‌دا که چوارده‌وری گرتبووم. ئه‌م وینه‌نه دنیا‌یه‌کی زور به‌رین، پر له‌شار و ئاوه‌دانی جوړاوجوړی نیشان ده‌دام، لووتکه و زناری کیوان و که‌نارین جوان و دلگیری ده‌ریایانی نیشانده‌دام. ژیان به‌جوړیکی سه‌یر ده‌هاته‌به‌رچاو، زه‌وی زور جوان ده‌ینواند. له‌وه به‌دوا که ده‌مروانیه ده‌شته بی سنوره‌کانی ئه‌وبه‌ری فولگا، هه‌ستم ده‌کرد، ته‌نیا بو‌شاییه‌کی گه‌وره نییه. جاران که ته‌مه‌شای ئه‌و دیمه‌نم ده‌کرد دل‌م ده‌گوشرا، بیزار ده‌بووم. ده‌شت و می‌رگه‌که زور یه‌کده‌ست و یه‌کنه‌وا بوو، ئه‌وه‌ی توژه ره‌ونه‌فیکی پیده‌دا چه‌ند قوپه‌نه ده‌وه‌نیک بوو، لی‌ره وه‌وئ ره‌ش ده‌چوووه‌وه، له‌وبه‌ری می‌رگ و ده‌شته‌که‌وه ریزیک دار و درخت هه‌بوو که‌له دیواریک ده‌چوو به‌ری ئاسوی گرتبیت، ئاسمانیکی هه‌ورین بالی به‌سه‌ردا کیښابوو. به‌لام ئه‌رزه‌که چو‌ل وه‌و‌ل و ته‌نیا، له‌دلی من چو‌لتر و ته‌نیاتر بوو. دل‌م زور ته‌نگ ده‌بوو، پر به‌دل چه‌زم ده‌کرد چاو بنوقینم. بو‌شاییه‌کی خه‌مین له‌ دل و ده‌روونم ئالابوو، ده‌رفه‌تی بو هیچ ئومید وئاوتیک نه‌ده‌هیشته‌وه، له‌تو‌وایه شیله‌ی دل‌م هه‌لده‌مزیت.

ئو شهرح وشروڤانه‌ی له‌ژیر ره‌سم و وینه‌کانه‌وه نووسرابوون، به‌زمانیکی زور ئاسان و پروون و ره‌وان باسی ولات و گه‌لانی دی ده‌کرد. کو‌مه‌لک پرووداو و بویه‌ری رابردوو و ئیستای ده‌گیرایه‌وه که هه‌رم له‌ بری نه‌ده‌کرده‌وه. هه‌ل‌به‌ته ئه‌مه‌م زور له‌دل گران بوو. هه‌ندیچار زه‌ینم له‌ زاراو و په‌یقین سه‌یر وعه‌جیبی وه‌کو (میتافیزیا، باوه‌ری ئه‌لفیه و شارتیه) ئیدی ئه‌و وشانه زوریان په‌ست ده‌کردم، له‌ زه‌ینمدا بلاو ده‌بوونه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد ئه‌گه‌ر مانا وچه‌مکی ئه‌و وشانه نه‌دو‌زمه‌وه، له‌هیچ شتیک تیناگه‌م. ته‌نیا ئه‌و وشانه و مانای ئه‌و وشانه کللی کردنه‌وه‌ی

دهرگای هه موو مه ته له کانمه. زۆر جار، پرسته ی ته واو، بهرۆکی زهینی ده گرتم و چه ند سه رم دینا و ده برد، لییان حال ی نه ده بووم و ئۆقره یان لییه لده گرتم.

له بیرمه، چه ند دیریک ی سه یرم خوینده وه:

ئوتیلا، سواری دهشت و سارا ده بی

فه رمانده ی (الهون) سه راپا

له پۆلادا،

رەش، بیده نگ وه کو قه بر

کاروانی شه رقانان، له

دوایه وه هاوار ده که ن:

رۆما له کو بییه، رۆمای سته مکار؟

ده مزانی رۆما شاره، به لام "الهون" کین؟ ده بی ئه وه بدۆزمه وه.

که هه لم بۆ هه لکه وت، له وه سته که مم پرس ی به جو ره سه رسامیه که وه گو تی:- الهون؟ مه گه ر هه ر شه یتان بزانی.

ئه وسا به ته شه ره وه سه ری له قاند و گو تی:

- پشکوف، شتی تو ره هاتت له میشکایه ها! باش نییه!

ده بی شته که له بنج و بناوان بکه م، ئیدی چاک بی ت یان خراپ. وام وی نا ده کرد سولوفیوف، قه شه ی قیبه که، ده بی بزانی "هون" کین، که له هه وشه دا دیتم هه مان پرس یارم له ویش کرد.

سولوفیوف، ره نگ وروو سیسه له و چرچه له بوو، هه میشه شپرز ه بوو، دووچاوی سوور، برۆی هه ر نه بوو، ردینیکی زه ردی چکۆله ی دانا بوو. له کاتی کا نووکی دار عاسا که ی له زر و زبله که ده چه قاند، پرس ی:- تو ئه و وشه یه ت بۆ چییه؟

پاشان که هه مان پرس یارم له لیوتنان نیستیروف کرد، به تووندی گو تی:- چی... ی؟

ئیدی بریارم دا بچم بۆ ده رمانخانه که و له "گولدبرگ" ی ده رمان فرۆش بپرسم. کابرایه کی زیره ک بوو، له گه ل منا به لوتف و میهره بان بوو، قامووسیک بوو له و گو ره، مانای زاراوه

قورسەكانى بۇ شىۋە دەكردم، عەينەككى چوارچىۋە زەردى لەچاۋ دەكرد. " باقىل گولدىبرك " ى دەرمانفروۆش گوتى:

- ھون، گەلىكى ساراگەرى ۋەكو قەرغىزەكان بوو. ئىستا نەماون - ھەموويان لەناوچوون.

زۆر پەست و بىزار بووم، نەك لەبەرئەھى گەلى ھون فەوتابوون و نەمابوون، بەلكو لەبەر ئەھى ئەم وشەيەيكە ئەھەندە ئەزىھەتى دام، زۆر ئاسان بوو. بەلام خۆم بە منەتبارى ھونەكان دەزانى. لەدلى خۇدا سوپاسى ئوتىلام كرد كە كرديەكارىك " گولدىبرگ " ى دەرمانفروۆش بناسم.

چونكە ئەھى پىاۋە، ماناى ھەموو وشە و زاراۋە زانستىھەكانى دەزانى، كلىلى ھەموو پارزەكانى پىيوو. بەدوو قامكان عەينەكەھى پىكەھەست، لە چاۋە ئەستورەكانى چاۋىلكەكەيەھە، چاۋى لەدور چاۋانم دەبىرى، ۋەكو يەككىك وردە بزماران لە ھەنىھەم دابكوتى، بەھى ئاۋايە دەيدواندم:

- وشە ۋەپەيقان، برادەرى چكۆلەم، ۋەكو گەلان بە دار ۋەدرەختانەھە. جا بۇئەھى گەلا بناسىت و شىۋە و ئەركيان بزانىت، دەبى ھەھەلجار بزانى كە درەخت چۆن دەرويت. لەبەر ئەھە پىويستە كتیبان بخوینىتەھە، كتیب دۆستى چكۆلەم، ۋەكو بىستانىكى گەرەيە، ھەموو شتىكى تىايە، شتى بىھودە و شتى زۆرچاك و بەسوودىش.

من زۆرچار بۇ كرپنى كاربونات و مەنگەنيزبو ئاگان يان ھەتوان و ھەبى رەوانى بۇ مندالەكان، دەچووم بۇ دەرمانخانەكە. مالى ئاغام بەزۆرى بەدەم بەد ھەرسىھە دەيان نالاند. ئاموزگارەيە نەخت و پوختەكانى يارۆى دەرمانفروۆش، ھىندەى دى كتیبى لەلا شىرىن و ئازىز دەكردم، ئىدى بەرەبەرە، بەبى ئەھى بەخۆ ھەسم، ئالوودەى كتیبان بووم، ۋەكو چۆن مەى بۇ كەسىكى ئالوودە زەرورى يە، كتیبىش بۇ من بەھى ئاۋايەى لىھاتبوو.

كتیب ژيانىكى بۇ كەشف كردم، زۆر جىاۋاز بوو لەھى ژيانەى تىايدا بووم. بە ژيانىكى ئاشنا كردم، پىربو لە كاراكتەران، لە ھەستىن بەجۆش و ئارەزوىن سەركىش، كە ئىنسانى بەرەھە مەزنايەتى پۆھى يان تاۋانى گەرەھە خۆكوزى بكىش دەكرد. ھەستم دەكرد ئەوانەى دەوروبەرم نە ئەھلى خىر وچاكە بوون، نە ئەھلى شەر وخراپە. زۆر دوور بوون لە دنىاي كتیبانەھە. كەمترىن شتى خۆشم لە ژياناندا بەدى نەدەكرد. من نەمدەويست و نەمدەتوانى ۋەكو ئەھان بژىم.

لەپىگەى رەسم و وینەكانەھە، بۆم بەدىار كەوت كەلە ناۋەندى شەقامەكانى پارىس، پىراگ و لەندەندا، نە گۆلاۋ و مرداۋ ھەيە، نە گوقەك و سەرانگوپىلكان. جادە و شەقامەكانى ئەھىندەر پان و راست و خاۋىنن، مال و كلىساكان ۋەكو ئەمانەى ئىرە نىن. زستانى ئەھىندەر، قەت شەش ھەيقان خەلكى بىنەھە ناخاتە كونى ژورەھە. لەھى پۆژوۋى گەرە نىيە كە خەلكى ناچارىن تەنبا كەلەرمى ترش و كارگى سوپىركراۋ و ئاردى شوقان و پەتاتەى سوورەھەكراۋ، كە دلم لىي

تیکهه‌لئی، بخۆن. له مانگی پۆژووی گه‌وره‌دا، خویندنه‌وهی کتیبانم لئ قه‌ده‌غه‌یه. " گوڤاری وینه‌دار " م لئ دەسندریت‌ه‌وه، ناچار ده‌کرام بیه به‌شیک له‌م ژیانه‌ بۆش و به‌تاله. من ئیستا له بارودۆخیکدام، ده‌کارم به‌راوردیک له‌نیوان ژیانیه ناو کتیبان و ئەم ژیانه‌دا بکه‌م که تیایدا ده‌ژیم. ئەمه ژیان نه‌بوو، کوله‌مه‌رگی بوو. که کتیبم ده‌خویند‌ه‌وه، وره‌م به‌رز ده‌بووه‌وه، هیزیکیه مه‌عنه‌وی گه‌وره‌م له‌لا په‌یدا ده‌بوو، که کتیبه‌که‌شم داده‌نا، باشت‌ر و له‌زتر کارم ده‌کرد، ئامانجیک هه‌بوو بۆی ده‌ژيام، تا زووتر له‌ کاره‌کانم ببوامه‌وه، کاتی زیات‌رم بۆ خویندنه‌وه ده‌بوو. به‌لام که خویندنه‌وه‌یان لئ قه‌ده‌غه‌ کردم، ته‌مه‌لی گرت‌می، ده‌ستم نه‌ده‌چووه هیچ کاریک، گویم به‌ هیچ نه‌ده‌دا. مه‌یلی خراپه‌کاریه‌کی نه‌خۆشانه‌م، له‌لا دروست بووبوو. که پێشتر ئه‌وجۆره مه‌یله‌م له‌لا نه‌بوو.

له‌بیرمه، له‌ماوه‌ی ئەم پۆژه ناخۆشانه‌دا، بویه‌ریکی کوت و پیر و سه‌یر قه‌وما. شه‌ویک که هه‌مووان خۆیان بۆ خه‌وتن ئاماده‌ ده‌کرد، له‌ناکاوا ده‌نگی زه‌نگی کلێساکه به‌رز بووه‌وه. ئەم ده‌نگه‌ خه‌لکی ماله‌که‌ی په‌شۆکاند، هه‌ره‌هه‌مووان، به‌نیمچه‌ پووتی، به‌هه‌له‌داوان خۆیان گه‌یاند به‌ر په‌نجه‌ره‌کان و یه‌کتریان به‌ پرسیاران داگرت‌ه‌وه:

- ئەمه ئازیری خه‌ته‌ره؟ تۆ بلیی ئاگر و شه‌وات که‌وتیبته‌وه؟

له‌هه‌موو شوقه‌کانی دیکه‌وه، هه‌مان هه‌را وزه‌نا بوو، ده‌رگا‌کان به‌ ته‌ق وه‌وێر ده‌کرانه‌وه و داده‌خرانه‌وه. پیاویک به‌ هه‌شتاو خۆی گه‌یاند ناو حه‌وشه‌که. هه‌وساری ئه‌سپیکیه به‌ده‌سته‌وه گرت‌بوو. خانمی گه‌وره‌ یه‌ک به‌خۆی هاواری ده‌کرد که دز داویانه به‌سه‌ر کلێساکه‌دا. به‌لام وه‌ستام هه‌ولیده‌دا هیوری بکاته‌وه، گوتی:

- دایکه هیواش هیواش. هه‌موو که‌سێک ده‌زانئ ئەمه ئازیری خه‌ته‌ر نییه!

- که‌واته قه‌شه‌باشی مردووہ..

قیکتور، له‌ قه‌ره‌ویله‌که‌ی هاته‌خواره‌وه، به‌ده‌م له‌به‌رکردنی جله‌کانیه‌وه، له‌بن لیوانه‌وه گوتی:-
من ده‌زانم مه‌سه‌له‌ چیه!

وه‌ستام بۆ سه‌ربانی ناردم تا له‌ویوه ته‌مه‌شا بکه‌م و بزانی ئاخۆ ئاسمان سوور هه‌لگه‌راوه یان نا؟ هه‌تا هه‌وره‌بانه‌که نه‌وه‌ستامه‌وه، له‌وینده‌ره‌وه چوومه سه‌ربان، ته‌مه‌شام کرد، هیچ شتیکی غه‌ریب و نا‌ئاساییم نه‌بینی. به‌لام ده‌نگی زلی زه‌نگه‌که له‌ ئاسمانی سارد و خامۆشدا به‌ ئارامی ده‌نگیده‌دایه‌وه. شار ده‌تگوت له‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که راکشاه‌وه خه‌وی لیکه‌وتووہ. به‌فر و به‌سته‌له‌ک له‌ژیر پیی رپیوارانیکی نه‌ناسراودا، که‌به هه‌له‌داوان غاریان ده‌دا قرچه‌رچ ده‌شکا. ده‌نگی

جیرہ جیری خزاکان کہ ئه سپان به سهر سه هۆله که دا رایانده کیشان ده هاته گوئ. دهنگی زهنگه که سات به سات خه مناک تر ده بوو. گه رامه وه بو ژووره که و گوتم:

- هیچ شوینه واریکی شهوات و ئاگر که وتنه وه دیار نییه.

وه ستام که له م ماوه یه دا خوی گوپی بوو، پالنتۆکه ی له بهر کردبوو، کلاوه که ی له سه رنا و گوتمی: -
خودایه به خیری بگپری!

یه خه که ی هه لدا بووه وه، خه ریک بوو گالۆشه کانی له پی ده کرد، که ژنه که ی پی گوتمی: - مه چۆ
ده ره وه! مه رو!

- قسه ی به لاش!

فیکتور، که پالنتۆکه ی له بهر و کلاوه که ی له سه ر کردبوو، سه ری ده کرده سه ری هه مووان و
ده یگوتمی: - من ده زانم چی روویداوه!

وه ختایه ک جووته برا چوونه ده ری، جووته ژن ئه مریان پیکردم که سه ماوه ره که داگیر سینم،
به خوشیان چوونه بهر په نجه ره که، به لام له م کاته دا زهنگی ده رگا بهرز بووه وه و وه ستا هاته وه،
به بیده نگی و به هه شتاو به قالد رمه که دا سه رکه وت، به ز ده رگای ژووره که ی کرده وه، به ده نگیی
پچر پچر گوتمی: - تزار کوژراوه!

پیره ژن گوتمی: - ئاخری زه فه ریان پبیرد!

- به لئ، کوشتوویانه. ئه فسه رییک ئه و خه به ره ی دامی. خوا ده زانی چ ده بییت؟

دوو باره دهنگی زهنگی ده رگا بهرز بووه وه، فیکتور به بۆله بۆل و پرته پرت گه رایه وه، به ده م
داکه ندنی جله کانیه وه گوتمی: - وامزانی شه ر هه لگیر ساوه!

هه رچواریان دانیشتنه سه ر چا خواردنه وه. ئیدی به پاریزه وه و به ده نگی نه وی که وتنه گفتوگو،
بیده نگی و ئارامی بالی به سه ر شه قامه که شا کیشا، دهنگی لیدانی زهنگه که ش برا. به دریزایی
دوودانه روژ هه ر چه چه پ و فسکه فسکیان بوو. چوون بو مالان. میوانیان هات، شتیان بو یه کدی
ده گپرایه وه. هه ولَم ده دا، سه ر له بویه ره که ده ربکه م، به لام ماله ئاغام، روژنامه و گوڤاره کانیان
لئشاردمه وه. وه ختایه ک سه ده می (هۆ) کوشتنه که ی تزارم له سیدوروف پرسی، به ده نگیی نه وی
به رسقی دایه وه: - وس! قسه کردن له مباره یه وه قه ده غه یه ..

زۆر زوو، ئاشوبه که دامرکایه وه، هه رکه سه چوو به لای کاری خویه وه، دوا ی ئه وه به ماوه یه که ی
که م بویه ریکی ترسناکی دیکه روویدا.

پوڙيڪي يهڪ شهممه، كه مائي ئاغام به كومهل چووبوون بو نويز، سه ماوه ره كه م داگيرساند و له موبه قه كه وه ده ركه وتم تا ده ستيك به ژوره كاني ديدا بينم و خاوينيان بكه مه وه. كوره گه وره كه ئاغام، به گاگولكي خوي گه ياندبووه موبه قه كه، به لوعه ي سه ماوه ره كه ي كردبووه وه و له سووچيكا به دياريه وه دانيشتبوو. ئاوي سه ماوره كه چكي كردبوو، ئاگرداني سه ماوره كه گه رمي گه رم بووبوو، جا سه ماوره كه له بهر ئه وه ي ئاوي تيا نه ما بوو، ده ستي به توانه وه كردبوو. كه له ژوره كه ي ته نيشته وه گويم له گيزه گيز بوو، بله ز خوم گه يانده موبه قه كه. سه ماوره كه له سه ر پايه كاني خوي هه لده په ري، له تووايه ده يه وي بفرپيت. به لوعه كه ي به ته واوه تي توابووه وه و شيويه كي ترسناكي وه رگرتبوو، سه ره كه ي خوار بووبوو، ده سكه كاني داغي داغ بووبوو، مسه كه ي، دلوپ دلوپ، وه كو روندك به قه ديا ده هاته خواره وه، سه ماوره شينه وه نه وشه بيه كه وه كو يه كيڪ زور مه ست بي لاره لاري پيكه وتبوو. خيرا ئاوم پيدا كرد، چزه چزي لي به رز بووه وه و به شيويه كي خه مناك كه وته سه ر ئه رزه كه.

له وكاته دا، له زهنگي ده رگا درا. كه ده رگام كرده وه پيره ژن پيش هه موو ستيك پرسى سه ماوره كه پييه يان نا. زور به كورتي گوتم:- پييه.

ئهو وه لامه ي من كه زاده ي ترس و شه رمه زاري بوو، به لاي ئه وانه وه به جو ره گو ساخي و لاساريه كي به ئانقه ست ليكدرايه وه. يه كسه ر سزا يان بو برپمه وه و تيم به ربوون، بگره كو يت ديشيت. پيره ژن گورزه يه ك شوولكي سنوبه ري هينا و، بگره كو يت ديشيت. ليدانه كه زور به ئازار نه بوو به لام، ئازاي به ده نم ده تگوت سوزناژن كراوه. شه وي پشتم ئاوسا، بو سبه ي نيوه رو ئاغام ناچار بوو بو خه سته خانه م ببات.

دكتوره كه، كه پياويكي دريژي باريك و بنيس بوو، دواي ئه وه ي معايه نه ي كردم به پراويژيكي ئارام وقوول گوتي:

- بو واتان له م منداله كردوه، ئه مه چ ره فتاريكه، ده بي ده عواتان له سه ر قه يد بكه م.

وه ستام سوور بووه وه، لاقى جولاند، ده مي له په نا گو يي دكتوره كه نا و، ستيكي به گو ييدا چپاند كه نه مزاني چي گوت. دكتوره كه هه ر ته مه شاشي نه كرد و به كورتي گوتي:

- ناتوانم شتي وابكه م، مافي ئه وه م نبييه.

ئه و جا روويكرده من و گوتي: - ده ته وي سكاله قه يد بكه يت؟

پشتم زور ده يه شا، گوتم:- نه خير، ده مه وي زوو چاك بيمه وه..

بۆ ژووریکی دیکهیان بردم، لهسهه مێزیک پالیان خستم. دکتۆره که به مووکیشیک کهوته دههینانی درکین شوله که لههشم، بهدهم شوخی و سوعبهتهوه دهیگوت:

- پیسته که تیان چاک نهخشاندوو بهچکۆل گیان، ریک له سوزگی دهچیت..

پاش ئهوهی له کارهکهی بووهوه، که پشتی زۆر ئازار دهدام، گوتی:

- چل و دوو درکم له پشتت دههینا بهچکۆل! دهتوانی لهنیوهاورپیکانتا شانازی بهمهوه بکهیت، سبهینی ئهم کاتانه وهروه به سارغییهکان بگۆرم و درمانت بکهمهوه. باشه زۆرت لیدهدهن؟

کهمی که دهبیرهوه چووم وگوتم:- جارن زۆرتریان لیدهدام.

دکتۆره که پیکهنی وگوتی:- کهواته گرینگ نییه، مانای وایه رهوشت بهرهو باشی دهچیت!

که دامیهوه دهست ئاغام، پیی گوت:- فهرموو بیبهروهوه، بۆم نۆژه نکر دووویتهوه، وهکو ئهوهیه تازه دروستکراپی، سبهینی بۆمی بنیرهوه به سارغییهکانی بگۆرم. خۆت و بهخت شتهکهی به فشه وهرگرتوو و نایهوی دهوات له سهه قهید بکات..

که به گالیسه که بۆ مال دهگهراینهوه، ئاغام گوتی:

- پشکوف، منیش به مندالی کوتهکم خواردوو، هیچ دهسه لاتیکیشم نهبوو، که سیش بههانا مهوه نهدههات، تۆ باشیت، بهس نییه بهکیکی وهکو من بهزهیی پیتا دیتهوه و بههاناتهوه دیم. بهلام من، هیچ کهسیک نهبوو بهزهیی که پیمدا بیتهوه. ئهوه خهله کهی دهرووبهرم زۆر دلرهق و بی بهزهیی بوون... دهتگوت مریشکی کر کهوتوون!

به دریزی پیگا ههر نهیپرییهوه، ئهوهندهی گازن کرد، بهزهیی پیتا دههاتهوه، ئهوه راشکاوییهیم لهگیان خوشبوو.

که گهینهوه مال، پیشوازییهکی گهرمیان لیکردم، وهکو قارهمانیکی سههکهوتوو پیشوازییم لیکرا، جووتهژن، ناچاریان کردم باسی عههلیاته کهی خۆم و قسهکانی دکتۆریان بۆ بگپرمهوه. ئیدی بهسههسامی و مهندههۆشی گوپیان له قسهکانم دهگرت، وروویان گرژ دهکرد و هاوسۆزی و هاوخهمی خۆیان دهردهبری. ئهم رهفتارهیانم زۆر پی سهیر بوو.

ههستم کرد، چونکه دهعوام لهسهه قهید نهکردبوون، زۆر لیم رازی بوون. منیش ئهم کارهساتهه قۆستهوه و داوام کرد که ریکه بهن کتیبان له ژنی کابرای بهرگدروو بخوازم. ئهوه کاته زاتیان نهکرد داواکهم رهت بکهنهوه. بهلام پیرهژن هاواریکرد:

- ههه عارت نهنا! دهبرۆ چی دهکهی بیکه!

سبهی بهیانی چووم بۆلای ژنی خهیاتهکه. بهراویژیکێ ناسک گوتی:

- وتیان نهخۆش کهوتوویت و له خهستهخانه کهوتوویت! که ئهوه خهڵکه چهند درۆزن!

من هیچم نهگوت، شهرم دهکرد راستی مهسهلهکهی بۆ بگێرمهوه - بۆچی به گێرانهوهی ئهوه بویهره ناخۆشه، پهستی بکهم؟ که دهمبینی له خهڵکانی دی ناچیت، زۆرم کهیف دههات. له خۆشیا له پیستی خۆم نهدههیوریم.

دووباره دهستم به خویندنهوهی کتیبانی قهبه و ئهستور کردهوه. کتیبی دومای باوک، بونسون دی تیرایل، مونتییان، زاكوف، کابورپو، وایمار، و بواگوبه... بهپهله، کتیب له دواي کتیبم دهخویندهوه، ههستم دهکرد له ژيانا بهشدارم، جۆش و خرۆشیکێ پر هیوا له دل و دهروونم دهگهپیت. بام دایهوه سهر قوتیلهچرا دهستکردهکهی خۆم، لهبهر ترووسکهی بهدووکهل، شهو تا بهرهبهیان دهخویندهوه. جۆره ئازاریک دایه چاوهکانم، پیرهژن به شادکامیهوه پیی دهگوتم:

- راههسته، هیشتا لهکویته کرمی کتیبان، کاتی بهخۆ دهزانی چاوانت دهتهقن وکووره دهبیت!

زۆر زوو بۆم دهركهوت که بابهتی سهرهکی ههر ههموو ئهم کتیبانه به جیاوازی شیوه و ناوهروکیانهوه، بهجیاوازی شوین و ولاتهکانیانهوه، بهدهوری یهک تهوهردا دهسووپیتهوه، ئهویش مملانیی نیوان خهڵکی باش و خهڵکی خراپه. خهڵکانی خراپ و بهدخوو، ههمیشه له خهڵکه باشهکه بهختهوهتر و وریاترن. بهلام له کوٹایی چیرۆکهکاندا، ههر خهڵکه باشهکه سهردهکهون.

وشهی "قیان" که ههموو کاراکتیره پیاو و ژنهکان بهیهک شیوه بهکاریان دهبرد، نهک ههر بیزاری دهکردم، بهلکو ماندووی دهکردم، گومانی لهلا دروست دهکردم.

زۆرجار، کهدهستم به خویندنهوهی کتیبیک دهکرد، له ههوهلین لاپههکانهوه پيشبینی ئهوهم دهکرد، که دوا سهرکهوتن بۆ کێ دهبی. بویه که گریهک له چیرۆکهکهدا چیدهبوو، ههولم دهدا به مهزندهو وینای خۆم گریی رووداوهکان بکهمهوه. کتیهکهم له لایهکهوه دادهنا، پرسیارم لهخۆ دهکرد، خۆم تاقی دهکردهوه، زۆرجار مهزندهو پيشبینیهکانم سهبارهت بهوهی کیه کاراکتهر له بهههشتا دهگیرسیتهوه و کیههیان له دۆزهخ دا، دروست دهردهچوو. زۆرجار لهپشت ئهم چیرۆکانهوه، ههندیک حهقیقهتی زندوو و گرینگ، جیاوازم له حهقیقهت و پهیوهندییهکانی لای خۆمان دهبینی. لهلام روون بوو که عهرهبانچیان، کریکاران، سهربازان و خهڵکانی بینهوا پهمهکی مهردم له پاريسدا، وهکو خهڵکی نیژنی نوفگورود و پرم و قازان، له ههنبهر ئاغاکانیاندان لارهمل و ملکهچ و دهستهوهستان نین. ئهوان ئازادانه ئاغاکانیان دهدوینن و شانبهشانی ئهوان ری دهکن. بهگویرهی ئهوه کتیبانه، تهناهت کهشیشانش، لهمانهی ئیره،

لهمانه‌ی که من دهمبینین، جیاواز بوون. یان سهربازان، له هیچ یه‌کیک لهو سهربازانه‌ی ئاشنای من ناچن، له سیدوروف، یان له سهربازه‌که‌ی سهر که‌شتیه هه‌لمه‌که، ته‌نانه‌ت له " یرموخین " ش که‌له هه‌موویان مرؤقدؤستتره ناچن. بو نمونه، سهربازیک له یه‌کیک لهم کتیبانه‌دا هه‌یه، له هه‌ندی پروه‌وه له سموری ده‌چیت، به‌لام له سموری نهرم و نیانتر و میهره‌بانتره. یان دووکانداری ناو ئهم چیرۆک و کتیبانه، له‌هیچ دووکانداریکی ئاشنای من ناچن. ته‌نانه‌ت که‌شیشانی ناو ئهم کتیبانه، لهو که‌شیشانه ناچن که من ده‌یانناسم، ئه‌وان له‌گه‌ل خه‌لکیدا میره‌بانتر و به‌سؤزترن. به‌گویره‌ی ئه‌و چیرۆک و کتیبانه‌ی من دهم خویندنه‌وه، ژیان له هه‌نده‌ران ئاسانتر و جوانتره لهو ژیان‌ه‌ی ئیره. له هه‌نده‌ران خه‌لکی به‌م درنده‌یه‌یه له‌یه‌کدی ناده‌ن، یان گالته به‌یه‌کدی ناکه‌ن وه‌کو ئه‌وه‌ی ریپواره‌کان به سهربازه‌که‌ی سهر که‌شتیه هه‌لمینه‌که‌یان کرد، به‌سته‌زمانه ههر حه‌یایان برد. یان به‌و شیوه عه‌نتیکه‌یه‌ی پیره‌ژنه‌که‌ی داکی وه‌ستم، نویت و خوداپه‌رستی ناکه‌ن.

ئه‌وه‌ی مایه‌ی سهرنجی من بوو، ئهم کتیبانه که باسی خه‌لکانی بوئه‌له و خویری و به‌ره‌للا و ته‌ماکاریان ده‌کرد، نه‌یانده‌کردن به‌و مه‌ته‌ل و له‌گه‌زانه‌ی که به‌که‌س نه‌یه‌ته هه‌له‌پیان. بوئه‌له و به‌ره‌لایان لهو کتیبانه‌دا، به‌شیوازی کرده‌یی هوقی بوون، هوقیه‌تی وان هوی ئاشکرای هه‌بوو، به‌ئاسانی ده‌هاته شو‌قه و لی‌کدانه‌وه.. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌لای مه‌ باو بوو، هوقیاتی هه‌روا، له خو‌را و بو‌راباردن موماره‌سه ده‌کرا.

ههر کتیباییکی تازه‌م ده‌خویندنه‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی خویاتر جیاوازی ژیانی رووسیم له‌گه‌ل ژیانی ولاتانی دیکه‌دا بو به‌دیار ده‌که‌وت. ئهم شته زوری په‌ست ده‌کردم، نه‌فره‌تیکی ئالوزی له ناخم دروست ده‌کرد وله‌هه‌مان کاتدا گومانم له دروستی قسه‌ی ئهم لاپه‌ره زه‌ردباوه، چرچ و لوچ و په‌راویز پیسانه زیاد ده‌بوو.

له‌ناکاوا پۆمانیکی گونکورم، به‌ناونیشانی " برایانی زمگانوف " که‌وته ده‌ست، ئه‌و پۆمانه‌م یه‌ک نه‌فه‌س وبه شه‌ویک خوینده‌وه. شتیکی سهرسامی کردم که پیشتر هه‌ستم پینه‌کردبوو. بو‌جاری دووهم ئهم پۆمانه ساده و خه‌مناکه‌م خوینده‌وه. هیچ ئالوزی یان هارپوزانیکی تایبه‌تی تیانه‌بوو. هه‌رله یه‌که‌م لاپه‌ره‌کانیه‌وه وشک و جدی بوو، وه‌کو ژینامه‌ی " پیاو چاکان " وشک و جدی ده‌هاته به‌رچاو.

زمانه‌ پوون و په‌وان و ساده و به‌ده‌ر له ههر مینیاتۆر و رازاندنه‌وه‌یه‌ک سهره‌تا بو‌چوونییکی خراپی له‌لا دروست کردم. به‌لام ده‌سته‌واژه کورت و هه‌لبژارده‌کانی زور به‌ئاسانی له می‌شک‌مدا نه‌خش بوو. به‌فه‌ساحه‌تیکی ئه‌وتۆ کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتی دوو برای ئاکرۆباتی ده‌گی‌رایه‌وه که‌به‌ده‌م خویندنه‌وه‌وه، ده‌سته‌کانم به کتیبه‌که‌وه ده‌له‌رزین. له‌کاتی‌کا گریان ئه‌وکی گرتبووم و هه‌نسکم هه‌لده‌دا، دووباره ئه‌و به‌شه‌ی چیرۆکه‌که‌م خوینده‌وه که ئاکرۆباته گه‌نجه‌که به لاقه

شکاوه کانیه وه، بهسکه خشکی بۆ هه وره بانه که دهچوو که براكه ی لهوینده ر به دزییه وه، موماره سه ی هونه ره دلخوازه که یانی ده کرد.

کاتی ئه م رۆمانه جوانه م بۆ ژنی کابرای خه یات برده وه، تکام لیکرد که کتیبییکی دیکه ی له م جوهره م بداتی. به ده م پیکه نینه وه پرسی: - مه به ستت چییه؟!

پیکه نینه که ی په شوکاندمی. نه مزانی چۆن مه به ستی خۆمی تیبه گه یه نم. ئیدی ئه وه هه لیدایه :-
ئه مه کتیبییکی خۆش نییه. سه برکه، کتیبیکت ده ده می هه م باشر بئ هه م خۆشتر..

دوای چه ند رۆژیک چیرۆکیکی " گرینوود " ی دامی به ناو نیشانی " سه ره بوردی راسته قینه ی ئاواره یه کی بچووک ". ناو نیشانه که ییم نه چوو ده لئه وه. به لام له یه که م لاپه ره وه رایکی شام و بزهی ره زامه ندی خسته سه ر لیوم. ئیدی به وه هه سته وه کتیبیه که م تا دوادیر نه ک هه ر خویندمه وه، به لکو به قووتدان قووتم دا. ته نانه ت هه ندی به شیم بۆ جاری دووه م و سییه میش خوینده وه.

بۆم ده رکه وت مندا لانی ش له ولاتانی بیانیدا، ژیانیان قورسه! ئه وه ی راستی بی ژیان ی من له چاو ژیان ی ئه واندا، ئاسان بوو. یانی شتی که له ئارادا نه بوو که مایه ی نا ئومیدیم بیت.

گرینوود، وه و جورئه تیکی تازه ی پییه خشیم. دوای ماوه یه کی که م کتیبییکی گه وره م به ده ست که وت به ناو نیشانی " ئوجینیگراندا " گرانه ی پیر بابامی به بیر هی نامه وه، هه رچه نده چیرۆکه که ی کورت بوو وئه مه م پیناخۆش بوو، به لام راستگویی و حه قیقه ت و واقعیه تی ته واوی چیرۆکه که، ئه فسوونی کردم و قه ره بووی کورتیه که ی بۆ کردم وه. راسته ژیان ئه م حه قیقه ته ی بۆ ساق کردبوومه وه، به لام کتیب به جوړیکی تازه بۆی که شف کردم. هه موو ئه و نووسه رانه ی کتیبیه کانیام خویندبووه وه، جگه له کونگور، به هه مان شیوازی وه ستاکه م، حوکی تووندیان ده رباره ی خه لکی ده دا، زۆر جار وایان ده کرد خوینه ر هاوسۆزی ده گه ل خه لکی خویری و به ره لایاندا بکات ودرژی خه لکانی چاک وپاک بوه ستیته وه.. هه میشه قه ناعه تم وابوو حه قیقه تی راسته قینه و گرینگ له پشت ئه و خه لکه پاک و بیگه ردا نه وه په نه انه ..

له نووسینه کانی کونگور و گرینوود و بالزاک دا پیاو تووشی خه لکانی، نه سه دی سه د خویری و به ره للا، نه سه دا سه د قاره مان ده بوو. به لکو تووشی خه لکان و کاراکته رانی که ده بوو که زۆر ئاسایی و واقعی ده ژیان، گوتار و ره فتاریان واقعی بوو، قه ناعه تبه خش بوو، وه کو ژیان ی راسته قینه وابوو، جیگه ی هیچ گومانیک نه بوو.

ئیدی به وجۆره، له کتیبی باشه وه، په ییم به له زه تی، خویندنه وه برد. به لام کتیبی باش له کوئ و چۆن په ییدا بکه م؟ ژنی خه یاته که یارمه تی نه ده دام.

- ئه مانه له کتیبیه باشه کانه .

بهدهم ئه و قسهيهوه، كتيبيكي ئهرسين هوساي، بهناونيشاني " دوو دهستي پر له گول و زيپر و خوين " ي دامى، له گهه چهند رومانىكي بالو، بولديكوک و، پولفيالدا. ماوهيهكه خووم داووته خويندنهوهى ئه و كتيبانه.

ئه و زور لهزهتى له خويندنهوهى رومانهكاني مارييت و فرنر دهبينى، كهچى بهلاى منهوه زور ناخوش بوون، ههروهها " شبيهاگن " شم پي خوش نهبوو. لهزهتيكي زورم له چيروكهكاني ئويرباخ دهبينى. رومانهكاني " والترسكوت " م لهوانهى سو و هوگو پي باستر بوو. ههزم له و كتيبانه نهبوو كه سوزيان دهبزواندم وشاديان پيدهبهخشم. كتيبي وهكو كتيبه جوانهكاني بالزاک. ژنه خهياتهكه لهبهرچاوم بووبه بووكهشوشه، ئه و دلبهندييهى جارنم، بهرانبهري نهما. كهدهچووم بولاى ژنه خهياتهكه، جلى پاك و خاوينم لهبهر دهکرد، سهرم شاننه دهکرد، ههولمدهدا پوالهتيكي جوان و ريك و پيكم ههبيت. بهلام به زهحمهت ئه و ئاواتهه دههاتهدى. بهلام ههزم دهکرد ئه و، ئه وههولئى خو نواندنهى من ببينييت و بهلاى كهمهوه به راويژيكي ساده وجديتير قسهه له گهه لدا بكات و به و بزه دهستكردهى سه ر ليوهكانيهوه نهمدويينييت. بهلام فايدهى نهبوو، بهههمان شيوه و به تونيكي شيرين و ماندوو، پيشنيازي ئه م كتيب و ئه و كتيبي بو دهكردم و دهگوت: - ئه مهت خويندوووتهوه؟ بهدلت بوو؟ - نهخير.

بهئاستهه برؤ باريكهكاني بهرز دهكردنهوه و چاوانى دهبرينه من و ههناسهيهكى قوولئى ههلهكيشا و دهگوت: - چما؟

- كتيبي زورم سهبارهت بهم بابتهه خويندوووتهوه.

- سهبارهت به كام بابتهه؟

- سهبارهت به ئهقيندارى.

نهرمه پيکهنينيكي بو دهكات و دهلييت:

- خو ههموو كتيبهكان باسى ئهقين و ئهقيندارى دهكهن!

لهسهر كورسييهكى نهرم وپان دانيشتبوو، جووتئى نهعلى فهرووى لهپيدا بوو، پييه بچووكهكاني دهههژاند. بهدهم باويشكدانهوه، رۆبه شيناوهكهى له شاننهكانيهوه دهپيچا و، بهسهرى قامكه پهمهيههكاني، دهيكيشا به بهرگى ئه و كتيبهدا كهله باوهشيا بوو.

پر بهدل ههزم دهکرد ليى بيرسم:

- بوچى لييره بارناكهيت؟ ئهفسهرهكان تا ئيستاش نامهى دلداريت بو دهنووسن و پييت رادهبوين...

به لام زات ناکهه م ئه و پرسیاره ی لییکهه م. به کتییکی گه وره وه درباره ی " قیان " ده گه ریمه وه و خه می دنیا م له دلدايه.

له خواره وه، له هه وشه دا، هیشتا به ته وس و توانجه وه، غه بیه تی ژنه خه یاته که یان ده کرد. من ئه و قسه وقسه لۆکه کریت و دزیوانه م که زیاتر بوختان وه له بستر او بوون، زور پیناخوش بوو، که له و دووربم، دل م به حالی ده سووتی و له ئاینده ی ده ترسم. به لام که ده چمه حوزوری و چاوه بچکۆله و تیزه کانی، به ده نه بچکۆله ونه رم وشله که ی، روخساری هه می شه خه نۆلی ده بینم، ئیدی هه رچی ترس و به زه بیم هه یه، وه کو مژ و دوومان ده ره ویته وه. هه رکه به هار هات ژنه ی تاین له ناکاوا دیار نه ما، پۆیی. پاش چه ند رۆژیکی که م میرده که شی مالی پیچایه وه و پۆیی. هیشتا شوقه که یان چۆل بوو و چاوه روانی کرچی تازه ی ده کرد، به فالدرمه کاندای سهر که وتمه سه ره وه، پروانیمه دیواره کان، یه کپارچه جیگای بزما ری خواروخیچ بوو. شوینی ئه و وینه وتابلویانه ی که به دیواره کانه وه هه لیانواسی بوو، له دووره وه بۆر ده چوونه وه. زه مینه ی ژوره که ده بریقایه وه، یه کپارچه شپه کاغه ز و به که ره ی دروومان و سه ره مه قه ستان و شووشه ی عه تری به تال بوو، سنجاقتیکی گه وره ی مس له ئه رزه که دا که وتبوو و له ناو ئه وشتانه دا ده بریقایه وه.

زور خه مگین بووم، پهبه دل هه زم ده کرد، گه ر بۆ تاقه جاریکیش بووه، ژنه وردیله که ی کابرای خه یات بدینمه وه و سوپاسگوزاری و منه تباری خۆمی بۆ ده ربهرم..

(۱۲)

به ره له پۆیشتنی خه یاته که و ژنه که ی، شوقه که ی ژیر ئیمه له لایه ن ژنیکی گه نجی چاوه شه وه به کرای گه رابوو، ئه م ژنه کچیکی مندالی هه بوو، دایکیشی که پیره ژنیکی پۆر سپی بوو له گه ل ئه واندا ده ژیا. به رده وام دارجگه ره کاره باکه ی به ده مه وه بوو و په ی تا په ی تا مژی لیده دا. ژنه گه نجه که زور جوان و خشیک بوو، قۆره ده ماخ و لووت به رز بوو، ده نگی ناسک و قوول بوو. که بیویستایه سه یری که سیک بکات، به نازه وه سه ری به پشتا ده برد، چاوه کانی بچووک ده کرد، وه کو ئه وه ی ئه و که سه زور دوور بیت و به ته واوی نه ی بینیت. " تیوفایت " ی سه ربا ز، به خۆ و ئه سپیکی لاق باریکه وه ده هاته بهر ماله که یان. خانمه گه نجه که به جلیکی سوارکاری مه خمه لی قاوه یی دریزه وه، به جووتی پووتی زه رده وه، به جووتی ده ستکیشی دریزی سپییه وه ده هاته ده ری. داوینی کراسه شو ره که ی هه لده کرد، قامچی که ی ده سک سه ده فی وه نه وشه یی به ده ستیکیه وه ده گرت و به ده سه ته که ی تری سه ری ئه سپه که ی نه وازش ده کرد و ئه سپه که ش به خۆشییه وه ده می ده کرده وه، چاوی بۆ ده گه یرا و، سه مه کانی به ئه رزه ره قه که دا ده کیشا و ئازای به ده نی ده که وته جووله.

ژنه ی گه نج، له بن لیوانه وه و به ده م نه وازشتی گه رده نی ئه سپه که وه، ده یگوت:- روبر، روبر!

ئه وسا پیی ده خسته سه ر هه ر دووده ستی سه ربازه که، که تیکی په راندبوون و به هه شتاو خۆی هه لده دا یه سه ر زینه که. هه نگی ئه سپه که، به غروور و که ش و فشه وه، خه راما ن خه راما ن به

رېښه ده که وته پړئ. ژنه ی تاین، هیڼده لیها توانه له سهر زینه که داده نیشته، له تووایه به سوارچاکی گوښکراوه.

ژنه ی تاین زور جوان بوو، له و جوانه ده گمنا نه بوو، که جوانیان له تازه بوونه وهی بهرده و امدایه و شادی به کی مه ستانه به دل و دهر وونی مروځ ده به خشن. که ته مه شام ده کرد، نه وینایه هم له لا دروست ده بوو که دیانا بوتیبه، شازن مارگو، مادموزایل لاقالیر وهه موو کاراکته رانی نه و رومانانه ی که خویند بوومنه وه، هه ره هه موویان له جوانیا له و ده چوون.

خه لکانیکي زور ده هاتنه دیده نی خانم. هه همیشه ده سته یه ک نه فسه ر، له نه فسه رانی نه و سهر بازخانه یه ی که له شاره که ماندا نورد و به زیان کرد بوو، له ده وری بوون. هه موو شه ویک به سهر ماله که یدا داده رژان، و هه موو به دهم ژهنین و لیدان ی پیانو، که مانچه و گیتاره وه ناهه نگ و شه و بیریان به رپا ده کرد. سترانیان ده گوت، ده رپه قسین. میجره نولیسوف، له هه موو میوانه کانی دی پتر رموده ی نه و ناهه نگ و شه و بیریان بوو، به لاقه کورته کانی هه وه وکو فرپرو که به ده وری خانمدا ده سووپرایه وه. نولیسوف، کابرایه کی قه له و ی به خووه بوو، قز بوزیکي دهم وچاو سورفل بوو، وکو شاگرد که شتیان جله کانی بیسه روبه ر بوو. گیتاری جوان ده ژهنده، بهرده وام ناماده ی هه ر خزمه تیکي خانم بوو.

به لام کچه که ی خانم، که کیزیکي قزلولی به خووه بوو و ته مه نی هه ر پینچ سالیک ده بوو، له جوانیا چوو بووه وه سهر دایکی و هیچی له و که متر نه بوو. چاوه درشته شینه پرشنگدار و قه لافه ته مه نده که ی له ته مه نی مندالی نه ده هات.

نه کی له به یانی هه وه تا شه وئ مژوولی کاروباری ماله وه بوو، توفیاییفی سهر بازی گرژ ومون و کاره که ریکي قه له و ی چاو پروشی چاو کز یارمه تیان ده دا. منداله که دایه نی نه بوو، زور به ی کات به بی سهر په رشتیار له بانیزه که دا، یان له ناو خو ل و خاشاکی حه وشه که دا یاری ده کرد. زور جار ده مه وئیواران ده چووم گه مه م له گه لیا ده کرد. نه نجام رموده ی بووم. نه ویش زور خیرا هوگری من بوو. زور جار که حیکایه تیکم بو ده گپرایه وه به باوه شمه وه خه و ی لیده که وت. که خه و ی لیده که وت ده مبرد بو سهر جیگا که ی. ئیدی خووی به وه وه گرت هه رکاتی بچوایه ته جیگا وه تا بخه وئ، داوای منی ده کرد تا بچم بولای و شه و باشی لیکه م و هیوای شه ویکي نارامی بو بخوازم. که ده گه یمه ژووری نووستنه که ی نه و، زور به ویقار وهیمنی ده سته چکوله و خرپنه کانی دینایه پیشه وه و ده یگوت:- خواحافیز تا سبه ی به یانی. دایه گه وره ده بی وا بلیم. نا؟

دایه گه وره، له کاتیکا توپه لیک دوو که لی له دهم و لووته باریکه که یه وه درده دا، ده یگوت:- بللی له نه مانی خوادا بی.

کیزه که، خو ی له لیفه ره نگا وره نگ و گو لڈوزیبه که یه وه ده پچا و ده یگوت:- تا سبه ی به یانی له نه مانی خوادا بیت. ئیدی ده خه وم.

دایه گه وره بو ی راست ده کرده وه :- نه ک ته نیا تا سبه ی به یانی، به لکو بو هه همیشه.

- چما سبهی بهیانی له گه‌ل هه‌میشه‌دا فه‌رقی هه‌یه؟

کیزه‌که، وشه‌ی " سبه‌ی " زۆر له‌لا خۆشبوو. به‌چه‌مک و مانای ئاینده‌ به‌کاری ده‌برد. که لاسکه گیایه‌ک، یان چله‌دارییکی له‌گه‌که ده‌چه‌قاند ده‌یگوت: - ئه‌مه سبه‌ی ده‌بیت به‌باخ..
یان ده‌یگوت:

- سبه‌ی ئه‌سه‌پیک بو‌خۆ ده‌کرم و وه‌کو دایکه سواری ده‌بم و ده‌چمه گه‌شت وگه‌ران..

کیزییکی زۆر زیره‌ک بوو، به‌لام زۆر ئاسووده و خۆشحال نه‌بوو. هه‌ندیجار له‌ گه‌رمه‌ی گه‌مه و یاریدا، له‌ناکاوا ده‌وه‌ستا، له‌ فکراڤاده‌چوو و بی‌هیچ بی‌شه‌کییه‌ک ده‌پرسی:

- باشه بو‌چی که‌شیشان قژیان وه‌کو قژی ژنان درێژ ده‌که‌نه‌وه؟

پۆژیک دروویه‌ک چوو به‌ ده‌ستیا، قامکی له‌ درووه‌که راوه‌شاند وگوتی: - ئاگادار به‌ ده‌نا له‌لای خوا شکاتت لیده‌که‌م و خوا سزات ده‌دات. خودا ده‌توانی سزای هه‌موو که‌سیک بدات، ته‌نانه‌ت ده‌توانی سزای دایکه‌ش بدات.. هه‌ندیجار خه‌میکی که‌م دایده‌گرت، خۆی به‌منه‌وه ده‌قرساند و چاوه‌ درشته شینه‌کانی که‌ ده‌تگوت هه‌میشه چاوه‌روانی شتیکن ده‌برینه ئاسمان.

- دایه گه‌وره هه‌ندیجار لیم تووره ده‌بیت، به‌لام دایکم قه‌ت لیم تووره نابیت. دایکه هه‌میشه پیده‌که‌نی، هه‌مووان خۆشیاڤ ده‌وئ، هه‌میشه به‌په‌له‌یه. هه‌میشه میوانی هه‌یه. چونکه زۆر جوانه، له‌ ته‌مه‌شاگردنی تیر نابن. دایکم زۆر قه‌شنگه. " ئولیسوف " ش ده‌لایت جوانه!

حه‌زم ده‌کرد گوئ له‌ قسه‌کانی ئه‌م کیزه‌ بگرم، به‌ قسه‌کانی ده‌بیرد مه‌ دنیا‌یه‌کی نائاشناوه، هه‌رچییه‌کی ده‌رباره‌ی دایکی بزانییا، ده‌یگوت.

ورده ورده ژیاڤییکی تازهم بو‌ که‌شف ده‌بوو، دووباره، شازن مارگو و شازنانی ناو کتیبه‌کانم وه‌بیر هاتنه‌وه، ئه‌مه هه‌ینده‌ی دی متمانه‌ی به‌ کتیبیان و ئه‌و بویه‌رانه‌ی له‌ ده‌وروبه‌رم روویان ده‌دا، زیاد ده‌کرد.

شه‌ویک، که‌ ئا‌غایانم بو‌ گه‌شت وگه‌ران چووبوونه که‌ناراوه‌کانی قولگا و هه‌یشتا نه‌هاتبوونه‌وه، من له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان دانیشتبووم و من‌داله‌که‌م به‌باوه‌شه‌وه بوو، دایکی به‌سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی هاته‌وه، سووکی خۆی هه‌ل‌دایه‌ خواره‌وه، سه‌ری برده‌بووه دواوه، لیبی پرسیم: - چیه‌تی؟ خه‌وتوو؟

- به‌لی.

- به‌راست؟

توفیا‌ییفی سه‌رباز به‌ هه‌شتاو هات و ئه‌سه‌په‌که‌ی برد. خانم قامچی‌ه‌که‌ی کرد به‌به‌ر پش‌تینه‌که‌یدا. باوه‌شی گرت‌ه‌وه‌و هاواری به‌سه‌ر مندا کرد: - کوا بمده‌یه.

- قه‌یدی نا‌کا من هه‌لیده‌گرم.

خانم به جوړئ ھاواری به سه رما ده کرد و هکو ئه وهی من ئه سپه که ی بم، به دهم ھاواره وه لاقی به عار دیدا ده کوتان.

مندال که له خه و راپه ری، چاوانی هه ئینان. دایکی ناسییه وه و باو هشی بو گرت ه وه. ئه وان رویشتن. هه لبه ته من زورم پیناخوش بوو که خانم ھاواری به سه رما کرد، هه رچه نده هه مووان له خزمه تیا بوون و هه ر ئه مریکی بکر دایه بو یان جیبه جی ده کرد.

دوای چهن د خوله کی ک کاره که ره چا و پر وشه که هات بولام و گوتی:

- کچی، په لپی گرتو وه و نایه وی بنوویت تا شه و باش له تو نه کات.

به و په ری قوره ده ماخی خو م به ژووری دانیشتن دا کرد. خانم دانیشتبوو و مندال که ی به باو ه شه وه بوو و جله کانی له بهر داده که ند. هه رکه چاوی به من که وت به کچه که ی گوت:

- ده ی فه رموو، ئه وه دیو ه که ت ته شریفی هی ناوه!

- ئه وه دیو نییه، ھاو ری مه، گه مه م له گه ل ده کات.

- به راست؟ هه زده که ی دیارییه کی بچکوله پیشکش به ھاو وازیه که ت بکه یین؟

- به لی، به لی. با پیشکش ی بکه یین!

- ده ی زورچا که، تو برؤ بنوو، من دیارییه که ی ده ده می.

کچه چکوله که، ده ستی بو دریزکردم و گوتی: - تا سبه ی خودا حافیز، تا سبه ی له ئامانی خوادا بیت..

خانم، به مهنده هوشی ھاواری کرد: - کی ئه و قسه یه ی فی ر کردوویت؟ نه نکت؟

- به لی.

وه ختایه ک کاره که ره که کچه که ی برد، خانم به قامکان ئاماز ه ی کرد می:

- چیت ده وی بنده می؟

به رسقم دایه وه که هیچم ناوی، به لام ئه گه ر ده کری کتیبیکم به ئه مانه ت بده یی تا بیخوینمه وه.

به قامکه فی نک و بو نخوشه کانی چه ناگه ی هه لبریم و به دهم بزیه کی ئه فسووناویه وه لیی پرسیم:
- ئا، هه زت له خویندنه وه یه؟ چ کتیبیکت خویندونه وه؟

که پیده که نی هینده ی دی له بهرچاوم جوانتر ده بوو، به شه رمه وه ناوی چهن د کتیبیکم بو ژمارد.

له کانتیکا قامکه کانی به سه ر میزه که دا ده کیشا، پرسی:

- چ له زهت و خوښييه كت له م پښتانه ديتووه؟

بښيكي خوښ وتووند له سهراپاي دهات، هم بڼه تيكله بڼي ناره قهي نه سپه ره هوانه كه ده بوو. به بڼه ننگي له پشت برژانگه دريژه كانبييه وه تيي دهروانيم. تا نه و كاته هيچ كه سيك به و جوړه ته مه شاي نه كړد بووم.

ژورره كه هينده ي موبيله و كه لويه لي جواني تيا بوو، ته واو بچووك ده ي نواند و هينده ي هيلانه چوله كه يه كي لي مابو بوو وه. گه لاي دره ختاني باخه كه ده ورو به ري په نجره كاني گرتبوو، شووشه ي سپي سوپا كه له تاريك و پووني ژورره كه دا ده بري سكات وه و پيانويه كي رهش له ته نيشت سوپا كه وه بوو. كومه ليك چوارچيوه ي زيږ به ديواره كه وه هلو اسرا بوون. له ناو هر يه كيكياندا شاده تنامه يه ك هه بوو كه به پيتي درشتي سلاقي كوڼ پر كرابوونه وه، له ژير هه ريه كيك له م شاده تنامانه ته مغه يه كي گه و ره ي رهش هه بوو، كه به په تيكله وه هلو اسرا بوو. هه مو هم شتانه وه كو من به شهرمه وه و ژيراو ژير غه رقي ته مه شاي جواني هم خانمه بوون. هه رچوئي بوو بوم پوون كړده وه كه ژيانم زور ناخوشه و ته نيا خو يندنه وه نه و ناخوشيانه م له بير ده با ته وه.

له جيگاي خوي هه ستا وگوتی:

- به راست؟ كه واته نه هه قت نييه.. به لام و ابزانم هيچ ده سه لاتي كمان نييه.. هه ده كه م كتيبيكت بده مي، به لام جاري له به رده ستمدا نييه.. با، ده تواني جاري نه مه به ريت..

كتيبيكي زه ردبا وچرچ ولوچي له سه ر قه نه فه كه هه لگرت وگوتی:- كه ته واوت كړد، به شه كاني ديكله شت ده ده مي، خوي چوار به رگه.

كتيبي " نه ينييه كاني سان پترسبووگ " ي " ميرميچرسكي " م نايه بن باخه لم و له ويڼده ر هاتمه ده ري. زور به گه رمي ده ستم به خو يندنه وه كړد. هه رزوو، له يه كه م لاپه ره كاني كتيبي ناقبرييه وه بوم به دياركه وت كه نه ينييه كاني سان پترسبورگ، زور له نه يني شاراني وه كو پاريس، مه دريدو له ندهن، بي ره و نه قتره. تاقه شتيك كه له و كتيبه دا سه رنجي راكيشام حيكايه تي نازادي و كوته ك بوو.

نازادي گوتی:- من له تو بالاتم چونكه له تو ناقلمترم.

كوته ك وه لام ي دايه وه:- شتي وانبييه، من له تو بالاتم چونكه له تو به هيژترم.

ماويه ك به و گه نكه شه يه وه به سه ر ده بن، نه نجام بوو به شه پيان. كوته ك به ربووه ويژه ي نازادي، شل كوتي عه رمي كړد، نه وه نده ي له بيرم مابي، نازادي له خه سته خانه كه وت و له ويڼده ر گياني سپارد.

يه كيك له كارا كته راني كتيبه كه بابايه كي نه هليستي بوو، نه وه ي له بيرم مابي، خه لك ي نه هليست له گوشه نيگاي ميچرسكييه وه، زور خراپه، زه ري ليده باري، نه وه نده زه هر داره، تاقه

نیگایه کی بهشی ئه وه دهکات مریشکیک بکوژیت. ئیدی وشه ی نه هلیست مانا و چه مکیکی نهنگینی له لا پهیدا کردم، جگه له وه هیچی دیکه له وه زار او هیه حالی نه بووم، دوو چاری نا ئومیدی بووم. وادیار بوو من له کتیبانی باش حالی نه ده بووم، چونکه هیچ له م کتیبه حالی نه ده بووم، ئیدی ههستم کرد، ده بی کتیبیکی باش بیت. بیگومان خانمیکی وا جوان و فامیده کتیبی خرابی نه ده خوینده وه. که رۆمانه که ی " میچرسکی " م بو برده وه، لیی پرسیم: - به دلت بوو؟

به ئهستم وه لام دایه وه که نه، چونکه دهترسام تووره ببیت. بزه یه کی کرد و خوی کرد به پشت پهردی ئه وه ده رگایه دا که ده چوو ه سهر ژووری نووستنه که ی، دوا ی ماوه یه ک به کتیبیکی چکۆله ی بهرگ شینه وه زقریبه وه:

- من دلنیا م ئه مهت به دل ده بیت. به لام ئاگات لیی بیت!

کتیبه که کۆمه له قه سیده یه کی پوشکین بوو: ههر هه موویانم له یه ک دانیشتندا خوینده وه. ئه وه نده م به دل بوون، ده تگوت خۆم له جیبه کی یه جگار جواندا بینیه ته وه و ههزم ده کرد به که ره تیک ههر هه موو په نا و پاسار و گو شه و که ناره کانی که شف بکه م. ریک وه کو که سیک بووم، که ماوه یه کی زۆر به نا و جهنگه ل و قۆپی و زه لکاودا ری بکات و برستی لی ببریت و له نا کاوا خوی له وشکانیه کی پر هه تاوی به گۆل و وگۆل زاردا بینیته وه و حایر وحه په ساو بو ماوه یه ک سهیری ده ور به ری خوی بکات و پاشان له خۆشیان به غاردان به نا و ئه وه دهشت وده ره بکه وئ.

پوشکین، به ساده یی ویه کنه وایی و رپیمی قه سیده کانی به راده یه ک ئه فسوونی کردم که تاماوه یه کی زۆر په خشانم له بهر چاو که وت، به شتیکی ناسروشتیم ده زانی. به نار هه ته ی به ره مکی په خشانیم ده خوینده وه. پێشه کییه که ی چامه ی " روسلان و لودمیلا " ئه وه نده جوان بوو، له تۆوا یه کورته و پوخته ی هه موو حیکایه ته جوانه کانی نه نکمی له خۆ گرتوه.

به تاییه تی چه ند دیڕیکی ئه وه نده پارا و ناسک و وردو دروستبوون که به جار ئه فسوونی کردم و له زه یندا نه خش بوو:

له وئ، له سه ر ریگا نادیاره کان

جی پپی هه یواناتی بی ناو ده بینرئ..

من له بهر خۆمه وه، ئه وه به یته ئه فسووناویانه م ده خوینده وه و ریگا نادیاره کانم ده بینی که جی سمی هه یواناتی بی ناو نیشانیا ن به سه ره وه بوو، ئه وه جی پایانه م به سه ر گیایه پی شیل کراوه کانه وه ده بینی که ئاونگ وه کو مرواری به سه ریانه وه و له ژیر تیشکی هه تا وه که دا ده ره وشایه وه. ئیدی هه رکاتی که ئه وشه یه رانه و رپیم و ره وانی ئه وشه یه رانه م بیر ده که وه ته وه جه زمه یه کی تاییه تی ده یگرتم، حا لم لی ده هات. به مه ده بوو ژامه وه، زۆر خۆش حال ده بووم، ژیانم له لا ئاسان ده بوو، ئیدی ئه م حا له بو من وه کو ده ستپیکی ژیانیکی نوئ بوو. خۆشی له وانیه که خویندنه وه به له دن!

من چیرۆکهکانی پوشکینم زۆر بەدل بوون، لە هەموو نووسینهکانی تری وی، باشتەر لییان حالی دەبووم. ئەوەندەم خویندبوونەوه ئەزبەرم کردبوون. کە دەچوومە ناو جیگاوه، تا خەو دەبیردەمەوه، قەسیدەکانیم لەبەرخۆوه دەگوتەوه. زۆرجار چیرۆکهکانیم بۆ خولامانی ئەفسەرەکان دەگیڕایەوه، ئیدی قاقا پێدەکەنین یان جنیویان دەدا، سیدوروف دەستی بەسەرما دینا و دەیگوت: - پەح کە جوان!

ئاغاکانم هەستیان بەو گۆرانانە دەکرد کەبە سەرم دەهاتن، پیرەژن بایدایەوه سەر خوتەخوت و بۆلەبۆلەکانی خۆی:

- ئەم هەتیوه بەرەللایه بیس خوی داووتە خویندەنەوه. چواردانە پۆژە سەماوهرەکە ی خاوین نەکردوووتەوه! ئەگەر دەست دەدەمە دا رو...

من باکم بە دار نەبوو، بەم دێرە شیعراوە بەرگرم لەخۆم دەکرد:

ئە ی پیرەژنی جادووباز

پوخی رەشی تو

ئاویتە ی شەر بوو شەر..

خانمە گەنجەکە پۆژبەرپۆژ لەبەرچاوم جوانتر و بەقەدرتر دەبوو! کتییی زۆر باشی دەخویندەوه! کتیبهکانی ئەم وەکو هینهکانی ژنە وردیلەکە ی کابرای بەرگدروو نەبوون!

ئەو پۆژە ی کتیبهکەم بۆ بردەوه، زۆر خەمین و پەست بووم، حەزم نەدەکرد کتیبهکە ی بدەمەوه. بە راویژیکی پر متمانە گوتی: - بەدلّت بوو، نا؟ هیچت دەربارە ی پوشکین بیستوو؟

ئەوه ی راستی بی و تاریکم دەربارە ی پوشکین، لە گۆفاریکا خویندبوووه. بەلام حەزمەکرد شتییک لەوهوه، لەزاری ئەوهوه سەبارەت بە پوشکین ببیستم. بۆیه گوتم: نە..

ئیدی بەکورتی باسی ژیان و مردنی پوشکینی بۆ گیڕامەوه. ئیدی بە بزەیهکی پاراو، تەر، نمناک وەکو بزە ی پۆژیک لە پۆژانی بەهار کۆتایی بە قسەکانی هیئا:

- خو بینیت، خوشویستینی ژنان چەند مەترسیداره!

گوتم:

- لەوانەیه مەترسیدار بیّت، بەلام هەمووان دەکەونە داوی ئەشق و قیانهوه، ژنانیش لەلای خویانهوه گیرۆدە ی دەبن و پیوه ی دەتلینەوه.

لەبەینی برژانگە درێژەکانییهوه، وەکو چۆن تەمەشای هەر شتیکی دەکرد، بەو ئاوایه تەمەشای کردم و بەدەنگیکی سەنگین گوتی:

- بەراست؟ مانای ئەو قسەیه دەزانی؟ ئەگەر دەیزانیت هیوادارم لەبیری نەکەیت!

ئەوجا پرسىياري ئەوھى لىكردم كە چ قەسىدەيەكم لاپەسندە. نازانم چ وەلامىكم دايەو، بەلام
ھەر شىعەرىكم لەبەر بوو، بەدەنگى بەرز و جوولاندنى دەستەكانمەو، ھەموويم بۇ خویندەو،
ئەو زۆر بە جدى و بە خامۆشى گوئی بۇ گرتم. ھەنگى لە جىگەى خۆى ھەستا و بە زوورەكەدا
كەوتە راويچكە و ھاتوچۆ. بەدەنگىكى بىرناكەو گوتى:

- دەبوايە دەوامى قوتابخانە بكەى بچكۆل گيان! دەبى بىرىك لەمە بكەمەو. تۆ بە خزماتى
دەگەيە ئاگانە؟

بەئەرى وەلام دايەو. وەكو يەكك لۆمەى من بكات و خەتاكە بخاتە ئەستۆى من گوتى:-
ھەيفى!

كتىبى " سروودەكانى برانجىە "ى دامى، چاپىكى زۆر جوان بوو، بەرگىكى چەرمى سوورى
ويىنەدارى ھەبوو. ئەم شىعرانە كە ئاويىتەيەكى سەير بوون، لە پەنج و شادى بەجارى شىتتايان
كردم. وەختايەك كە وشە تالەكانى " پىرەمىردى گەدا "م دەخویندەو، خوینی دەمارەكانم
دەمەيى:

بۆچى نامخەنە ژىر پىيەكانتەو

وەكو مىروويەكى دزىو پانم ناكەنەو

ئەى پياوچاكان؟

ئاخ، تەنيا ئەو تان پىيە

فیرم بکەن، لەپىناوى مروقاھى دا

پەنج بەم!

ھەنگى، لەترسى باھۆزو

زىيانى زستانە پەنا بۆ پەناگەيەك دەبەى

وھەنگى ئەم كرمە

دەبى بە مىروولەيەكى ماندوو

خۆشم ويستن، وەكو خۆشەويستى

برا بۆ برا

لى نھا، بووم بە پىرەمىرىكى

ئاوارە

وەكو دژمنىكى ئىوہ دەمرم.

دوای ئهوه بهدهم خویندنهوهی (میردی گریاو)ه وه پیکه نيم تا رادهی گریان. ئیستاش تیبینی
یهکهی بیرانجیهه لهبیره که:

نهفسی ساده و خاکی

به ئاسانی

هونهری ژیانی

شاد فیرده بییت!..

بیرانجیهه، جوړه جوړه تیکی نه ریئی خراپ و ئاره زووی لاساری ورووبه پروو بوونهوهی خه لکی له
دل و دهرووندا دروستکرد. بهتووندی به پرووی خه لکیدا دهچوومهوه. ئیدی له ماوه یهکی زور کهما
بووم به وهستای ئهه هونهره. قه سیدهه له بهر دهکرد و له مووبه قه کهدا، به شادمانیهوه بو
خزمه تکاره کانم ده خویندنهوه.

به لام زوری پینه چوو، ناچار په یوه ندیم له گه لیاندا بری و هاتوچوی مووبه قه که یانم نه دهکرد،
چونکه ئهه به یته شیعره ی برانجیه یان کردبوو به بیانوو تا په یف و دهسته واژه ی نه نگین
دهرباره ی کچان بهوئنهوه:

ئایا هه موو کلاویک

له کیژۆله یه کی

هه قده سالان نایهت؟

رۆژیک گفنگویه کی پیس دهرباره ی ژنان زوری په ست کردم، دهه ری کردم، ناچار تاوه یه کم
به سه ری بهرموخین دا کیشا. سیدوروف وچه ند خولامیکی دی فریا که وتن، له ژیر دهستیا ده ریان
هی نام. ئیدی له وه به داوه زاتم نه کرد، پی بنه مه مووبه قی ئه فسه ره کانه وه.

(۱۳)

گه رانم لی قه دهغه بوو، راستت دهوی کاتی گه شت و گه رانم نه بوو. رۆژبه رۆژ کارم زیاتر ده بوو.
جگه له کاری ئاسایی رۆژانهه که بریتی بوو له چوونه بازار، شت کرین بو مال له وه، گه یاندنی
هه ر پاسپارده یه ک، واته کاری خزمه تکاریکی هه مه کاره، هه موو وه خته که ی لیده گرتم، ده بوایه
هه موو رۆژیک پارچه یه ک له چوارچیوه یه کی دارین بنه م و به بزمار له هه ر چوارنکاله وه قایمی
بکه م و ره سمه کانی وه ستامی پیوه بنه م، هه ندی جار ره سم و نه خشه کانیش کوپی بکه م، حیسابی
تیچووه که ی بکه م و لیستی موشته رییه داواکاره کان بگرم. وه ستام له به یانییه وه تا ئیواری،
له یه ک وچان، کاری ده کرد.

لهم سهروبه‌نده‌دا، بيناكاني سهربه شاره‌واني نيژني نوڤگورود خهريك بوو ده‌ستاوده‌ستيان پيڊه‌كراو له مولكي گشتيه‌وه، ده‌گوران بو مولكي تاييه‌تي بازرگانان. ئيدي ته‌فگه‌ريكي چر له ئارادابوو بو دروستكردني دووكان و فروشگايان. ئەم پيشهاتانه ره‌ونه‌قيكي زياتري به كاره‌كاني وه‌ستام به‌خشي بوو، ئەويش چه‌ند گريبه‌ستيكي كردبوو بو نوژن كردنه‌وه‌ي دووكاناني كوڤ و دروستكردني دووكانين تازه. هه‌ندئ نه‌خسه‌ي كيشا بو " گوپيني عاموودي دارين و دروستكردني په‌نجه‌ره‌ين بچووك " و ئەوجوره كارانه. من ئەو په‌سم و نه‌خشانهم، له‌گه‌ل زه‌رفيكا كه ئەسكه‌ناسيكي بيست و پينج روپلي تياوو، ده‌برد بو ئەندازياريكي پيري ته‌لاركاري، ئەويش دواي ئەوه‌ي پاره‌كه‌ي ده‌خسته ته‌نه‌كه‌ي باخه‌لي، ئەم وشانه‌ي له‌سه‌ر نه‌خسه‌كان ده‌نووسي: " هه‌موو نه‌خسه‌كاني، ئەو بينايانه‌ي ئيستا، وردبيني كراون و كاره‌كه هه‌ره‌ه‌مووي به سهرپه‌رشتي خاوه‌ني ئەو ئيمزايه‌ي خواره‌وه ئەنجام دراوه. " هه‌لبه‌ته نه‌هيچ وردبينييه‌ك و نه‌هيچ سهرپه‌رشتيه‌كي ئەو بينايانه نه‌كراوون. ئەمه جگه‌له‌وه‌ي ئەندازياري ناقبري نه‌يده‌تواني سهرپه‌رشتياري هيچ پرۆسه‌يه‌كي بيناسازي بكات، چونكه نه‌خوش بوو و ده‌بوايه به‌به‌رده‌وامي له‌ماله‌وه بي‌ت.

ئيدي به‌رتيلم بو سهرپه‌رشتياري بازار و زور فه‌رمانبه‌ري دي ده‌برد و له‌جياتي ئەوه، وه‌ستام گوته‌ني " مۆله‌تنامه‌ي جوړه‌ها كاري ناياساييم " لييان وه‌رده‌گرت. جا له‌هه‌نبه‌ر ئەم كاره‌دا، ئەو شه‌وانه‌ي مالي ئاغاكانم ده‌چوون بو جيگايه‌ك، ريگه‌م پيڊه‌درا شه‌وي بوخوم له‌حه‌وشه‌دا چاوه‌روانيان بكه‌م، كه زور به‌كه‌مي ده‌چوونه شوينان، كه ده‌شچوون دواي نيوه‌شه‌و ده‌گه‌رانه‌وه. جا له‌و ماوه‌يه‌دا يان له‌سه‌ر پليكانه‌كان يان له‌سه‌ر كو‌م‌ايه‌ك ئيزينگ و قه‌لاشكه‌ري داده‌نيشتم، وچاوم ده‌برپيه په‌نجه‌ره‌ رو‌ناكه‌كاني ژووري ئەو خانمه‌ جوانه‌ي كه كتبه‌كه‌ي پوشكيني دابوومي، به وردی و تاسه‌مه‌ندييه‌وه گويم بو ده‌نگي ئەو موسيqa وگفتوگو‌يه خوشانه‌ راده‌ديرا كه‌له‌ويڤنده‌وه به‌رز ده‌بوونه‌وه.

په‌نجه‌ره‌كان كراونه‌ته‌وه. له‌به‌يني په‌رده‌كان وگه‌لا وگوله‌كانه‌وه، تارمايي و سيبه‌ري هاتوچوي ئەفسه‌ره به‌ژن زرافه‌كانم ده‌بيني. ميجه‌ري خرپن ئوليسف به‌شان هه‌لته‌كاندن و ورگ بادن دووي خانم ده‌كه‌وت. خانم به ئارايشتيكي ساده وجوانه‌وه، ده‌تگوت به‌سه‌ر ئەوانه‌ي ده‌وروبه‌رييه‌وه ده‌فرئ.

من له دلي خوما و به‌يادي ئەو كتبه‌وه‌كه جاريك خويڤدبوومه‌وه، ناوم نابوو سازنه‌ مارگو. له‌دلي خوما ده‌مگوت: " ئەمه ئەو ژيانه‌ خوشه‌يه كه كتبه‌يه فه‌ره‌نسيه‌كان باسي ده‌كه‌ن. " به‌و خه‌يالانه‌وه ده‌مروانيه په‌نجه‌ره‌كان. به‌و ديمه‌نانه په‌ست ده‌بووم، له‌دلي خودا به‌غيليم به‌و هه‌موو پياوه‌دا ده‌هات كه‌به ده‌وري خانمه‌ جوانه‌كه‌ي له‌مه‌ر مندا ده‌خولانه‌وه. له‌دلي خوما ده‌مگوت: " ده‌ليي هه‌نگن به‌ده‌وري گولدا ده‌خوليڤنه‌وه. "

ئەفسه‌ريكي بالابه‌رز، روخسار خه‌مناك، جي زاميك به هه‌نيه‌يه‌وه بوو، چاوه‌كاني به قوولا چووون، كه له‌واني دي كه‌متر هاتوچوي مالي خانمي ده‌كرد، به‌لام هه‌ركاتي ده‌هات

که مانچه‌ک‌هی له‌گه‌ل‌ خۆیدا ده‌هینا، ئه‌وه‌نده به‌سۆز و س‌ی‌ح‌را‌وی ده‌ی‌ژ‌ه‌ند، که پ‌ی‌وارانی ناچار ده‌کرد به‌ستن و‌گویی بۆ ر‌اد‌ی‌رن، خه‌ل‌کی کۆل‌انه‌ک‌هی خۆمان له‌سه‌ر کۆما داره‌کان خ‌ر‌ده‌بوونه‌وه‌و گوییان ل‌ی‌ده‌گرت. ته‌نانه‌ت ئا‌غا‌کانی منیش، که‌له مال‌ ب‌وا‌یه‌ن په‌ن‌جه‌ره‌کانیان ده‌کرده‌وه و گوییان ل‌ی‌ده‌گرت و ستایشی ژ‌ه‌ن‌ینه‌ک‌ه‌یان ده‌کرد. هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌نده‌ی له‌زه‌تیان له‌ خ‌وار‌د‌نی ماسی ده‌بینی، نیو ئه‌وه‌نده له‌زه‌تیان له‌م موسیقایه و هیچ موسیقایه‌کی دی نه‌ده‌بینی.

ئهم ئه‌فسه‌ره هه‌ند‌ی‌جار به‌ ده‌نگ‌یک‌ی خۆش هه‌ل‌ی‌ده‌کرده گۆرانی یان به‌یت‌یک‌ی ده‌خ‌و‌ی‌نده‌وه، له‌وکاته‌دا ده‌ستی ده‌نایه‌ سه‌ر هه‌نیه‌ی و هانکه‌هانکی پ‌ی‌ده‌که‌وت. ر‌ۆ‌ژ‌یک‌ که‌من ده‌گه‌ل‌ کچه‌ک‌هی شازنه‌ مارگۆدا له‌ژ‌ی‌ر په‌ن‌جه‌ره‌ک‌ه‌دا گه‌مه‌م ده‌کرد، شازنه‌ مارگۆ (خانمه‌ جوانه‌که‌) دا‌وا‌ی له‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ کرد که ستران ب‌ل‌ی‌ت.. یارۆی ئه‌فسه‌ر به‌گویی نه‌کرد، وه‌ختایه‌ک‌ خانم پ‌ی‌دا‌گری ل‌ی‌کرد، ناچار به‌ده‌نگ‌ی به‌رز ئهم به‌یت‌ه‌ی دا به‌گویی دا:

ئاواز و گۆرانی پ‌ی‌ویستی به‌ جوانیه

جوان پ‌ی‌ویستی به‌ ئاواز و گۆرانی نییه.

ئهم شیع‌ره‌ کاری له‌ناخم کرد، خۆشم نازانم بۆچی له‌وکاته‌دا هه‌ستم به‌ جۆره‌ خۆشه‌ویستی‌ه‌ک‌ به‌رانبه‌ر به‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ کرد.

خۆشترین کاتم ئه‌و ساتانه‌ بوو که خانم به‌ته‌نیا له‌ ژ‌و‌وره‌ک‌هی خۆی به‌ده‌م پ‌ی‌ان‌ل‌ی‌دانه‌وه داده‌نیشت و من له‌ په‌ن‌جه‌ره‌ک‌ه‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد. موسیقا‌که‌ مه‌ستی ده‌کردم، جه‌زمه‌ ده‌ی‌گرت‌م، جگه‌له‌ په‌ن‌جه‌ره‌ک‌هی به‌رانبه‌رم و تارمایی شووش و باریکی ئه‌و ژ‌نه‌ نه‌جیبه‌ی که‌به‌ قامکه‌ سپیه‌کانی پ‌ی‌انۆک‌ه‌ی د‌ی‌نایه‌ ئا‌وا‌ز و به‌ ئاسته‌م له‌به‌ر تیشکی زه‌ردی چ‌را‌که‌دا ده‌بینرا، هیچی دیکه‌م نه‌ده‌بینی، په‌ن‌جه‌ سپیه‌کانی ده‌نگ‌وت چۆله‌که‌ن و به‌سه‌ر دوگمه‌کانی پ‌ی‌انۆک‌ه‌وه باله‌ف‌ره‌ ده‌که‌ن.

خه‌ی‌ال‌ا‌وی ته‌مه‌شام ده‌کرد، گویم له‌و موسیقا‌ خۆشه‌ ده‌گرت و له‌د‌ل‌ی‌ خۆدا ده‌م‌گوت: ر‌ۆ‌ژ‌ی له‌ر‌ۆ‌ژ‌ان گه‌نج‌یک‌ ده‌دۆز‌مه‌وه‌و یه‌ک‌سه‌ر پ‌ی‌ش‌که‌شی شازنه‌ مارگۆی ده‌که‌م، تا ده‌ول‌ه‌مه‌ند ب‌ب‌ی‌ت! ئه‌گه‌ر سکوبیلیف بام، سه‌رله‌نوئ‌ی شه‌رم له‌ د‌ژی‌ تورکان ر‌اده‌گه‌یاند، سه‌رده‌که‌وت‌م، سه‌ربه‌های دیله‌کانم وه‌رده‌گرت و له‌که‌ناری قولگادا، له‌ جوانترین شوینی شارا کۆش‌کی‌کم بۆ ساز ده‌کرد، تا له‌م کۆل‌انه‌ پ‌یسه‌ ر‌زگار‌ب‌ی‌ت، که خه‌ل‌که‌ قه‌ره‌ به‌خته‌ک‌هی ته‌نیا ئیش و کاریان ئه‌وه‌بوو، بوختان بۆ ئه‌و ژ‌نه‌ بکه‌ن و ناوی بزپ‌ی‌ن.

ده‌تگوت هه‌موو ئه‌و کاره‌که‌رو خزمه‌تکار و دهر و دراو‌سی‌یانه‌ی له‌م گه‌ره‌که‌دا خ‌ر‌ ب‌و‌بوونه‌وه، به‌تایبه‌تی خانمه‌کانی مال‌ه‌ ئا‌غای من، ته‌گ‌ب‌یریان کردبوو، که بوختانی نادرست و نابه‌ج‌ی بۆ شازنه‌ مارگو بکه‌ن، وه‌کو چۆن ئه‌وه‌یان له‌گه‌ل‌ ژ‌نه‌ک‌هی کابرای خه‌یات‌دا کردبوو، به‌لام سه‌باره‌ت به‌م خانمه‌ جوانه‌ ده‌نگۆکان نزمتر بوون و که‌متر ده‌ب‌یستران. هه‌رچه‌نده خه‌ل‌که‌که‌ به‌غیلیان به‌جوانی و ده‌ول‌ه‌مه‌ندی و سه‌ربه‌ستی و شه‌وب‌ی‌رییه‌کانی ده‌برد، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ب‌ی‌وه‌ژ‌نی

پیاویکی به دهسه لات بوو، لیی ده ترسان و لیی ده پرینگانه وه. جاریکیان "توفیاییف" ی سهر باز (پیاویکی خوینده وار بوو و به بهرده وامی ئینجیلی ده خوینده وه) بوی گپرامه وه که هه موو ئه و رپزنامانه ی به دیواری ژوره که یه وه هه لواسراون له لایه ن تزارانی جیاوازه وه به ئاباد و ئه ژدادی میرده که ی به خشراون. له وانه: گودونوف، ئه لکسی، و پتروسی مه زن. پیده چوو، هه موو ئه و به دگۆ ترسنوکانه، له وهش بترسن، که خانم به قامچییه ده سک سه ده فه که ی به ربیته و یزه یان. ده گپرنه وه که گوایه جاریک ئه و کاره ی ده رهق به فرمانبه ریکی گوساخ کردبوو، تا جوو لابوو له ژیر قامچیدا جو لاندبووی.

بو نه گبه تی ئه و قسانه ی به چیه و به ده نگی نه وی ده کران، زور له و قسه لوکانه خراپتر و کریت تر بوون که به ده نگی به رز ده کران.

به راستی من ئه و قسه و قسه لوکانه م زور له به رگران بوون، ئه م خانمه جوانه و ژنه که ی کابرای خه یاتیان به یه ک چاو ته مه شا ده کرد. ئه وه ی راستی بی من سهرم له هۆ و سه ده می ئه م به غیلی و دژمنایه تیه ده رنه ده کرد. به لام زورم له لا ناخوشبوو. جاریکیان فیکتوری برای وه ستاکه م گپرایه وه شه ویکیان، که دوا ی نیوه شه و بو مال گه رابوو وه، ته مه شایه کی په نجه ره ی ژووری نووستنه که ی شازنه مارگوی کردوو وه بینوییه تی به ماکسی خه وه وه له سه ر قه نه فه یه ک دانیشتوو و میجه ر ئولیسوف له به رده میا چوکی دادا وه و نینوکه کانی بو کردوو وه به ئیسفه نجیک هه ر دوو پای سربیه وه.

داکی ئاغام، که گوپی له و قسانه بوو، جوینیکی دا و رووی وه رگپرا. خانمی چکوله ش، له شه رما سوور بووه وه و هاواری کرد:

- به سه فیکتور! شه رم ناکه ی! ئینسان دلّی تیک هه لدیت! ئه م خانمه به ناو به رپیزانه! هه موویان وان! نه عله ت له پیستی سه ری چاکیان!

وه ستام بزه یه کی بو کرد و بیده نگ بوو، ئه م خاموشییه ی ئه وم زور به دل بوو، ده ترسام ئه ویش خو ی بکات به شه ریکی ئه و هه موو بوختان و ئیفترایانه. جووته ژن، بووک و خه سوو، که به پواله ت بیزاری ونه فره تی خو یان ده رده بری، به روکی فیکتوریان به رنه ده دا و به پرسیاران دایان ده گرتنه وه: - گوته خانم چو ن دانیشتبوو؟ میجه ر چو ن که وتبووه سه ر چوکان؟

- به چاوی خو ت دیتت؟

فیکتور، که خو ی به و حاله وه بینی، هینده ی دی پیوه نا وگوتی:

- خو زگه میجه رتان ده بینی، سوور بوو بووه وه، زمانی ده ره یابوو و بستنی شو ر بوو بووه وه ..

من بهش بهحالی خوّم، هیچ نهنگیه کم له وهدا نه ده بینی که میجر نینۆکه کانی خانم بکات. به لّام ئه وه م به درۆ ده زانی که زمانی دهرهینابی. به درۆیه کی شاخدارم ده زانی، بویه خوّم پینه گیراو به فیکتورم گوت:

- باشه ئه گهر ئه م کارانه دزیو و عه بیه بیّت، بوچی له په نجه ره که وه سه یرت ده کرد؟ خو مندال نیت..

هه لّبه ته، هه ره هه موویان له جیاتی ئه وه ی وه لّامم بده نه وه، به جنیوان دایانگرتمه وه. به لّام جنیوه کانیان به هیچ جوړی کاری تینه کردم ته نیا یه ک مهیل، مه یلیکی زور جدی هانی ده دام که بچه نهومی خواره وه وه کو میجر، له بهرده م خاندا چوک دابده م و ئه وسا پیی بلیم:- لیره باربکه، تکایه لیره باربکه!

ئیدی له میانی خویندنه وه ی کتیبانه وه، گه یی بوومه ئه وه قه ناعه ته ی که ژیانیش، جوړ و شیوه ی جیاوازی هه ن، خه لک، بیرو باوه رو، هه ست و سوژی جیاوازی هه ن، ئیدی ئه م ئه پارتمانه به هه موو خه لکه که یه وه، مایه ی بیزاری ونیگه رانیم بوو. ئه پارتمانی چی، یه کپارچه ده نگو و قسه وقسه لۆک بوو، که س نه بوو، له بوختان و ئیفترایان بخره سیّت. بو نمونه به قه شه ی له شکره که یان، که پیاوکی نه خوژی داماو بوو، ده گوت کابرایه کی ئالوده وه داوین پیس ومیبازه. هه موو ئه فسه ره کان و ژنه کانیان به گوته ی ئاگا کانی من، خه لکی به ره لّلا و داوین پیس وداوین ته پر بوون.

بیزم له وه قسه بیّتام و قیزه ونانه ده هاته وه که سه ربازه کان، دهرباره ی ژنان ده یانکرد. زیاتر له ئاگا کانم بیزار و وه ره ز بووم. زوریان هه ز له بوختان و ئیفترا بوو، زمانیان له مه قه سته دوّمان ده چوو، که سیان نه ده بوارد، له زه تیان له به دگویی ده بینی، خواخوایان بوو بکه ونه زه می که سیک، ئیدی رووتیان ده کرده وه، له زه تیان له م پاشمله بیژی ده بینی، پیده چوو به وه قه ره بووی ئه و ژیانه ناخوشه بکه نه وه که تیایدا ده ژیان.

که به ئاشکرا له عه له یی شارنه مارگو ده دوان و هه زار ویه ک قسه ی دزیویان ده دایه پال، هه رچه نده به ته مه ن بچووک بووم، به لّام له زگ بوو له داخا شه ق به رم، تووره ده بووم، روحم گری ده گرت. پر به دلّ هه زم ده کرد ئه م بوختانچیانه بهر ده مرپیژی جنیو بده م و کوته کیک بگره ده ست و بکه ومه ویزه یان. که چی هه ندیجاریش به زه بییم پیاندا ده هاته وه، به زه بییم به خوّم و ئه و بینه وایانه ی ده وروبه رما ده هاته وه. به لّام ئه و سوژ و به زه بییه خاموشه، زور به ئازارتر بوو، له عه زابی رق وکینه. من شارنه مارگوّم له هه موو ئه وانیه که شه و ورۆژ له عه له یی ده دوان و زه میان ده کرد، زیاتر ده ناسی.

به یانیانی یه ک شه مموان، که ئه ربا به کانم بو نوپژی گه وره بو کلّیسا ده چوون، من به هه شتاو ده چووم بو لای خانم. بو ژووری نووستنه که ی خو ی ده بردم، له سه ر قه نه فه یه کی نه رم وشل که په رده یه کی زه ردی زیپینی به سه ردا درابوو، پۆده نیشتم. کچه چکوله که ی پیما هه لّده گزاو له سه ر

ئەژنۆكانم دادەنیشت. باسی ئەو كۆتیبانەم بۆ داىكى دەكرد كه له زەرفى هەفتەيه كدا خویندبوومنهوه.

شارنه مارگۆى لەمەپ من لەسەر تەختەخەوه پانەكەى پاكشابوو، لىفەيهكى زەردباوى، وهكو هەموو شتەكانى تری ناو ژوورى نووستنەكە، دابوو بەخۆيا، پرومەتى نابوو سەر دەستە ناسك و سپیەكەى، قژە پەشە هۆنراوهكەى بەسەر شانەكانیا داخزابوو، ئەوەندە درێژ بوو كه هەندىجار لەژێر لىفەكەوه دەهاتە دەرى و دەگەبیه ئەرزەكە. بەدەم گۆیگرتنەوه، تەمەشای منى دەكرد، سىبەرى بزەيهكى شیرین دەنیشتهسەر لىوى و دەنگى له گۆیما زرينگایهوه: - بەراست!..

هەستم دەكرد بزەكەى هەرگیز له بزەى سەنگینى شارنیک جیاواز نییه. بەراویژىكى میهرەبان و مەند دەدوا. بەلام من هەستم دەكرد هەمیشە، هەمان شت دەلێت و دەلێتەوه:

" دەزانم من له خەلكانى دى باشتر وبالاترم، هیچ پىویستیهكم به كەسیان نییه. "

زۆرجار كه دەچووم، دەمبینى لەبەر ئاوینە وهستابوو، لەسەر تەپڵەكێكى نزم دانیشتیوو و قژە عەبەنووسیهكەى شانە دەكرد. ئەم قژ و بسكە چىن لەسەرچىن و پىر و درێژە له قژى نەنكم دەچوو. قژى تا ئەژنۆكانى دەهات، بەم لا وئەولای تەپڵەكەكەى ژىریا دەهاتە خوارى، بە پشتیا شۆر دەبووهوه و دەگەبیه سەر ئەرزەكە. له ئاوینەكەدا مەمكە قوت و توند و گەنمەرنگەكانیم دەبینى. بەبەرچاوى منەوه گۆرهویهكان و كراسەكەى لەبەر دەكرد، بەلام ئەم پرووتیه پاك و بىگەرەدى هیچ ئارهزوویهكى سىكىسى حەرامزادانەى لەلا ناهورپوژاندم، بەلكو بە روح شادیم به جوانیهكەى دەهات. بۆنى گۆل له بەدەنى دەهات، ئەم بۆنە هەر بىر وخەيالىكى بەدى، دەرەهق بەو، لەلا دەسپیمەوه.

كوپىكى، ساغ و سەلامەت بووم، هەموو رازىكى پەيوەندیانى سىكسىم دەزانى. بەلام خەلكى هیندە بازارپانە و پىس و بە تامەزرۆبیهوه باسى سىكسىان دەكرد، هەرگیز نەمەتوانى ئەم بوونەوهەرە ناسكە، لەباوەشى پیاویكدا تەسەور و وینا بكەم. باوەرم نەدەكرد هیچ كەسىك بۆى هەبى، بە گۆساخیهكى هەوهسامیزهوه دەست بۆ بەدەنى نازەنینى ببات. زۆر لەوه دلتیا بووم كه ئەشق و قیانى شارنه مارگۆ، زۆر جیاوازه لەو دەستبازى و حوب حوبینه بازارپانەى كه له مووبەق و عەمارى ئییزنگ و قلاشكەرى دا دەكرى، شادى ئەو شتىكى ديه، قیانى ئەو بەرزو بالاتره، لەوهى دەربارەى ئەو دەگوترى.

بەلام دەمەو ئیوارەيهك، لەكاتىكا خۆم كرد بەژوورى پروناندا (دانیشتن) لەجىي خۆم وشك بووم، گۆیم له پىكەنینه خۆشهكەى بوو، هەر وهه گۆیم له دەنگى پیاویك بوو لەپشت پەردەى دەرگای ژوورى نووستنەكەوه، بەپارانهوهوه دەیگوت:

- پەله مەكە.. خودایه! خەرىكە باوەر ناكەم.

دەبوايه یەكسەر بگەرپیمەوه. گومانم لەمە نەبوو، بەلام پىم رپى دانەدەگرت..

دووباره دهنگی خانم هاته گوی، بانگی کرد:- کییه؟ ئو، توئی ئه لیکسی؟ وهره ژووری..

هه وای ژووره که خهفه بوو، پهردهی ژووره کان دادرابوونه و هه زور تاریک بوو، له بونی جوراوجور کهر بوو بوو. شارنه مارگو، له سهر تهخته خهوه کهیدا پراکشابوو، لیفه کهی تاثیر چه ناگهی دابوو به خویا. ئهفسه ره که مانچه ژه نه که، به تویی کراسیک پشت له دیواره که و له ته نیشته ئه وه وه دانیشتبوو، یه خه کهی کرابوو وه، هه موو سینگ و بهرۆکی به ده ره وه بوو. شوینه واری کونه برینیک به سه رسانی راستیه وه تاسه ر مه مکی هاتبوو، ئه و جیگه برینه ئه وه نده زهق بوو، ته نانته له تاریکیه که شدا دیار بوو.

قزی کابرای ئهفسه ر به جورئ گف بوو بوو وه، مایه ی پیکه نین بوو. بو یه که مین جار، بزه یه کی سه یرم، به سه ر پوخساره هه همیشه خه مین و په سته که یه وه بینی. به جورئ چاوه درشته کانی بریبوونه شارنه مارگو، له تو وایه ئه مه یه که مجاره ئه و هه موو جوانیه ده بینیت. شارنه مارگو گوتی:- ئه مه براده ری منه.

نه مزانی مه به سته مینه یان کابرای ئهفسه ر. ئه وسا دریزه ی به قسه که ی دا و، به ده نگی کی کزی نامه فهوم، وه کو ئه وه ی له بنه بانی ئه شکه وته وه بیت گوتی:- له چی ده ترسیت؟ وهره ژووری!
من چومه ژووره وه، باسکه رووته گهرمه که ی له ملم وهرینا وگوتی:- تو ش که گهره بوویت، تامی له زهت ده چیژی، هه نووکه ده توانی برۆیت.

ئه و کتیبه م، که هی نابوو مه وه، له سه ر په فه که دانا و کتیبیکی دیکه م له ریزی کتیبه کانداهه رهینا و له ژووره که وه ده رکه وتم.

شتیک له دلما هه ره سی هیئا. هه لبه ته قهت وینای ئه وه م نه ده کرد شارنه که ی له مه ر من، وه کو هه ر ژنیک ی دی ئاشقینی بکات، سه بارهت به ئهفسه ره که ش، ته سه وری ئه و هه لو یسته م لینه ده کرد. بزه کهیم دینایه وه به رچاوی خوم. زور ساده وسا کار وه کو مندالیک هه په سابی، به و ئا وایه پیده که نی. سیما خه مینه که ی به شیوه یه کی سه یر گورابوو، بیگومان خانمی خوشه ویست، چما کور هه بوو بتوانی خوشی نه ویست؟ پیاوه که ش شایسته ی خوشه ویستی ئه و بوو. مه گهر هه ر خوا بزانی به چ روحیکه وه که مانچه ی ده ژهند! به چ سوز و گودازی که وه قه سیده و به یتی بو ده گوت!..

بو نه گبه تی ئه م بیانوو و پاکانانه سوکنایی به دلّم نه ده به خشی، ئه مه ش به لگه ی ئه وه بوو، که هه موو بوچوونه کانم ده رباره ی شارنه مارگو، دروست نه بوو. دوا ی دیتینی ئه و هه لو یسته هه ستم کرد شتیکم له ده ست داوه. چه ند رۆژیکم به داخ و که سه ریکی قووله وه به سه ربرد.

جاریکی دی که بو کتیب چوممه وه ژووره که ی خانم، به تووندی گوتی:- له وه ده چی تو مندالیکی چه توون بیت! قهت وینام نه ده کرد وابی!

ئەو قسەيەم لەبەر گران بوو. ئىدى باسى ژيانى خۆمبۆکرد و چۆن كە خەلكەكە بە خراپى باسى ئەو دەكەن پەست دەبم. لە بەرانبەرما وەستا، دەستىكى خستەسەر شانم، ھەوھلجار زۆر بەوردى گويى ليگرتم. ئەوجا لە قاقاي پيگەننى دا وبە ئەسپايى لە خويى دوور خستەوھو گوتى: - بەسە! ھەموو ئەمانە دەزانم. دەمىكە ئەو شتانه دەزانم.

ھەر دوو دەستى لەنيو دەستەكانى خوى نام، بەدەنگيكي نەرم گوتى:

- تا كەمتر بىر لەو قسەوقسەلۆكە ھىچانە بكەيتەوھ، بوخۆت باشترە، ئاسوودەتر دەبىت. ئەوھ چىيە، گوى بە خاويى دەستەكانت نادەيت..

دەيتوانى چاوپۆشى لەو قسەيە بكات، قسەيەكى نابەجى بوو. ئەگەر ئەويش وەكو من ناچار بوايە، قاپ و ئامانيى مسين سپى بكاتەوھ، ناو ژووران بسپريت، جلەكان بشوات، ئەوا بيگومان دەستەكانى لە دەستين من جوانتر و ناسكتر نەدەبوون.

بە دەنگيكي خەيالآوى گوتى:

- كە بەشەر بە ژيانى خوى رابگات و بزانيى چۆن بزى، ھەموو خەلكى بەغىلى پيىدەبەن، كەبەخوى رانەگات و نەزانيى چۆن بزى ھەموو خەلكى بەسووكى سەيرى دەكەن و دەبيوغزيين.

خانم بەرەولاي خوى رايكييشام و بەرزى كردمەوھ و چاوى لەدور چاوانم برى و پرسى:- تۆ منت خوشدەويىت؟

- بەلى.

- زۆر؟

- بەلى.

- بو؟

- نازانم.

- سوپاس. تۆ كورپيكي باشيت! من حەزدەكەم خەلكى خوشيان بويىم...

بزهيهكى كرد. وام ھەستدەكرد دەيەوى شتيكى دى بليت، بەلام تەنيا ئاھيكي قوولى ھەلكيشا و، كەميك بيىدەنگ بوو، ئەوجا بەبيئەوھى بەرم بدات گوتى:

- ھەموو جارى وەرە بو ئيرە. ھەركاتى دەرفەتت بو رەخسا وەرە بۆلام..

منيش خواخواى ئەو دەعوەتە بووم. لەوھ بەدواوھ، ھەركە دەرفەتم بو ھەلدەكەوت دەچووم بۆلاى، ھەلبەتە ئەم دیدارانە سوودىكى زۆرى ھزرييان بۆمن ھەبوو. دواى فراقين ھەركە ئاغاكانم،

دهچوونه سهرخه و شكاندن، بههشتاو به قالدومه كاندا داده گه پرام. ئه گهر سازنه مارگو له ماله وه بابه، سه عاتى يان زياتر به دهم گفوتوگووه له گه ليا داده نيشتم. به قامكه ناسك و په مهبه كاني، تهوقه ي له قزه بونداره كه دها و پيى ده گوتم:- پيوسته كتىي روى بخوينيته وه. پيوسته له ورد و درشتى زيانى راسته قينه ي ئيمه ي روى ئاگاداربيت. تيده گه ي؟

ئه وجا ناوى گه وره نووسه رانى روى بو ريز ده كردم و پاشان ده گوت:- ئه و ناوانه ت له بير ده مينيت؟

زورجار به راويژيكي كه سه رداره وه ده گوت:

- تو پيوسته بچيته قوتابخانه، ده بوايه من مشوريكم بخواردباي، به لام زوو شتم له بير ده چن.

كه ده چوومه لاي ئه وه هستم به كات نه ده كرد. گفوتوگوويه كان به قازانجى من بوون، زور زوو ته و او ده بوون. ههنگى كتىيكي تازه م له بن ههنگم دها و به دليكي ئارام و پر ئوميده وه، به دليكي خالى له هه ر كينه يه ك بو مالى ئه ربا به كانم ده گه پرامه وه.

كتىي " زيانى خانه واده يي " ئه كساكوف، چامه روى سه جوانه كه ي " له جهنگه لدا " و " ياداشتي راوچيه ك " و هه ندئ كتىي گريبنكا و سولوگوب و قه سيده كاني فينيفيتينوف و ئودويفسكى و تيوچيف م خويندبوونه وه. ئه و كتىيانه روحيان له هه ر پوخله واتيك شور دبوومه وه، ئيستا ههستم به گرينگى و بابه خى كتىي چاك ده كرد، ههستم ده كرد كه كتىب بو من چه ند پيوستن.

كتىب به ره به ره ئه و متمانه يه ي له لا دروست كردم كه من له م دنيا يه دا به ته نيا نيم و منيش له م زيانه دا ريگايه ك بوخو ده كه مه وه.

جاريك نه نكم هاته سه ردانم، زور به جوش و خروشه وه باسى سازنه مارگوم بو كرد، نه نكم مژيكي له سيغاره كه ي دا و به متمانه وه گوتى:- باشتر! شوكر خه لكى ميهره بان له م دنيا يه دا زورن، ئه گه ر لىيان بگه رپي ده ياندوزيته وه!

رؤژيک پيشنيازي كرد:

- پيوسته رؤژيک بچم بولاى و سوپاسى بكم كه ئه وه نده له گه ل تو دا به لوتف و ميهره بانه!

- نا، نا، تكيه مه چو.

- چاكه، ناچم، ناچم. با كاره كان به ته بيه ته ي خويان برؤن! خوزگه هه تا هه تا ده زيام!

سازنه مارگو، هه ر ده رفه تي بو نه ره خسا، به ئاره زوى خى بمنيريته قوتابخانه و به ر خویندن. له رؤژانى جه رنى سيانه ي پيرؤزدا، بويه ريكي ناخوش قه وما و چيواى نه ما كه تيا بچم.

که می‌ک پی‌ش ئەم جه‌ژنه پیلوه‌کانم به‌جۆری ئاوسان که هه‌ردوو چاوم به ته‌واوه‌تی قه‌پات بوون. ئاگانم ده‌سه‌پاچه بوون، ده‌ترسان به‌ته‌واوه‌تی بیناییم له‌ده‌ست بده‌م، به‌یه‌کجاره‌کی کۆره بجم. منیش وه‌کو ئەوان ده‌ترسام. پاشان بۆلای دکتۆریکی ناسیاوی خۆیانیان بردم، ناوی دکتۆر هنریخ رودزیفیچ بوو. ئەمه دکتۆری نه‌خۆشی ژنان بوو. ژیر پیلوه‌کانمی به نه‌شته‌ریک هه‌ل‌د‌ری و پاشان به سارغییه‌ک پێچای و ئەمری کرد که چهند رۆژیک، له‌ماله‌وه، به‌بیئه‌وه‌ی بجولیم له‌سه‌رپشت رابکشیم. ئەمه‌م زۆر له‌به‌رگران بوو. رۆژی پێش جه‌ژن سارغیه‌کانی له‌چاوم کرده‌وه، وه‌کو یه‌کیک زنده به‌چال کرابی، به‌و ئاویه له‌جیگه‌ ده‌رها‌تم. هیچ شتیکی له‌کویری و نابینایی خرا‌تر و ناخۆشتر نییه. به‌لایه‌کی له‌ وه‌سف نه‌ها‌تگه. دا‌برانی ته‌واوه له‌ دنیا.

له‌ رۆژی جه‌ژنی سیانه‌ی پیروژدا، له‌ نیوه‌رۆوه به‌ هۆی نه‌خۆشیه‌که‌مه‌وه له‌هه‌موو کاریک مه‌عاف کرام، ئیدی له‌م مووبه‌قه‌وه بو‌ئو مووبه‌ق ده‌چووم و سه‌ردانی خولام و خزمه‌تگوزاره‌کانم ده‌کرد. هه‌ره‌هه‌موویان سه‌رخۆش بوون ته‌نیا توفیاییف نه‌بی‌ت. ئیواری یرموخین، کۆته‌ره‌ داریکی به‌سه‌ری سیدوروف دا کیشابوو، سیدوروف له‌ دالانه‌که‌دا که‌وتبوو و بوورابوووه. یرموخین ترسابوو، له‌ ترسا بو‌ دۆله‌که‌ هه‌لاتبوو و له‌وینده‌ر خۆی شار‌دبووه‌وه. له‌ مه‌یدانه‌که‌دا ده‌نگۆ بلا‌بووه‌وه که‌ سیدوروف کوژراوه و مردوو. چهند که‌سیکی که‌م له‌به‌ر ده‌رگای دالانه‌که‌دا کۆبوونه‌وه و به‌حه‌په‌ساوی ته‌مه‌شای سیدوروفیان ده‌کرد، که‌ بی‌ جوول‌ه له‌نیوان مووبه‌قه‌که‌ و دالانه‌که‌دا که‌وتبوو. خه‌لکه‌که‌ که‌وتنه‌ فسکه‌فسک که‌ پێویسته‌ پۆلیس بانگ بکری‌ت، به‌لام که‌س ئەو کاره‌ی نه‌کرد، که‌سیش زاتی نه‌کرد ده‌ست له‌ سه‌ربازه‌که‌وه‌ بدات.

ناتالیا کوزلوفسکایای قاپشۆر هات، جلیکی تازه‌ی ئه‌رخه‌وانی له‌به‌ر کردبوو، شالیکی سپی به‌شانیا دا‌بوو. به‌ تووره‌یی در‌ی به‌ خه‌لکه‌که‌ دا، خۆی به‌ دالانه‌که‌دا کرد، به‌دیار جه‌سته‌که‌وه هه‌لتروشکا، به‌ده‌نگیکی به‌رز هاواریکرد: - زندوو، گه‌وجینه! کوا توژی ئاوم بو‌ بینن!

خه‌لکه‌که‌ پێیان گوت: - خۆت له‌کاروباری خه‌لکی هه‌لمه‌قورتینه!

وه‌کو یه‌کیک به‌شداری کوژاندنه‌وه‌ی ئاگریک بکات هاواریکرد: - گوتم ئاوم بو‌ بینن!

کراسه‌ تازه‌که‌ی تاسه‌ر ئەژنۆکانی هه‌ل‌کرد، سه‌ری خۆیناوی سه‌ربازه‌که‌ی نایه‌سه‌ر ئەژنۆکانی.

ته‌مه‌شافانه‌ ترسنۆکه‌کان بلا‌وه‌یان لی‌کرد. له‌به‌ر روناکیه‌ کزه‌که‌ی دالانه‌که‌دا، چاوانی قاپ شۆره‌که‌م بینی که‌ روندکیان تیا قه‌تیس ما‌بوو و ورده‌ورده‌ به‌ ده‌موچاوه‌ سپیکه‌لانه‌ خرپه‌که‌یدا ده‌ها‌ته‌ خواره‌وه. سه‌تلیک ئاوم بو‌ برد، پێی گوتم که‌ بیکه‌م به‌ سه‌ر و سینگ‌ی سیدوروف دا. ئاگاداری کردمه‌وه: - به‌لام مقه‌یه‌ت به‌ ته‌رم نه‌که‌ی - ده‌چمه‌ زیاره‌ت.

يارو سهرباز وهخوھاتهوه، چاوه خهوالوهكانى كردنهوهو نالھيهكى بوكرد. ناتاليا، ههردوو دهستى خسته ژيربالى و بوئوهوى كراسهكهى تهر نهبيت، كه ميک دوور لهخوى پرايگرت و گوتى:- بهرزى بکهنهوه.

ههلمانگرت، بو مووبهقهکهمان برد. لهسهر تهختهخهوهکه پالمان خست. ناتاليا به پارچه پهرويهكى تهر دهموچاوى سرى وئوجا له مووبهقهکه وهدهرکهوت وگوتى:

- ئهم پارچه پهرويه به بهردهوامى تهر بکه و بينهسهر سهرى، تا دهچم ئهو قهل پياوه دهوژمهوه. ئهم جووته كهره ههر دهخونهوه دهخونهوه، تا روژى خويمان له زندانا دهبينهوه.

تهنووره تهرهكهى داكهنه وتوورى دايه سووچيکهوه، كراسه دريژه تازهكهى دادايهوهو به دست چرچ ولوچهكانى ساف كردهوهوله ژوورهکه وهدهرکهوت.

سيدوروف، بهدهم ئاخ وئوفهوه كيشمانى خوى دا. خوينيكي رهش، لهسهريهوه دهپرژايهسهر پييه پروتهكانى من. ئهوهم بهدل نهبوو، بهلام له ترسانهدهوييرام پيم بجولييم.

زوړ پهست و بيزار بووم، ههمو شتيك لهدهرهوه بوئى جهژنى ليدههات، بانيزهوه بهردهرگاكان به چله دسپيدارى چكوله رازينرابوونهوه.. ئيدى ههمو دهركا و كولان و گهرهك وبان به چله درهختين جوراوجور سهوز كرابوو و خوشى و سهفای دهخسته دلوه. ههمو شتيك جوان وتازه بوو. له بهياني زووهوه وام هاته بهرخهيال كه جهژنى بههار دهستى پيكردوه و لهمرؤ بهدواوه ژيان خوشترو پرشنگدارتر دهبيت.

سهربازهكه هات، مووبهقهكهى پرکرد له بوئى بوگهنى فودكاي گهرم و پياز. سهربازهكه دهموچاوى نابه شووشهى پهنجرهكهوه، كه ميک وهخوھاتهوه و لهبن ليوانهوه گوتى:

- ئهمه چيه؟ يرموخين؟ پيف لهو برادهره!

كوكى، بهسهرخوشى له هوژرنى گريانى دا:

- ئهى خوشكه چكولهكه، خوشكه چكوله داماوهكه!

گورپى دايهخوى، هستايه سهرپييان، نازاى تهر و پيس بوو، بوئ بوگهنى سهعاته رپيهك دهروئي، لارهلارى پيکهوت، به قورسى كهوتهوه سهر تهختهخهوهكه. لهكاتيكا به ترسهوه چاوى دهگيپرا گوتى:- به تهواوهتى كوشتوومى!

گالتهم بهو قسهيه هات، بيكهنين گرمى.

سهربازهكه، بهبي موبالاتيهوه كهوته پروانينى من و پرسى:

- به چي پيڏه كهنى هه شهيٽان؟ چوڻ دلت دئ پيڏه كهنى - له كاتيكا من نيوه كوژراوم - وه كو ئه وهى هيچ رووى نه دابيت؟!

به ههردوو دهستان كهوته ده لهك دانم، له بن ليوانه وه گوتى:

- خوا دهست به بالته وه نه گريئ. لاکه وه له ريم هه شهيٽان!

گوتم:- ده گه وجه گهوج!

بو له يه كى تووره ي كرد، ههردوو پيى جولاندن:- من كوژراوم و، توش..

به دهسته سسته پيسه كاني يه كيكي كيشا به ههردوو چاوما. هاوار يكم كرد و وه كو نابينا خوم به هه وشه كه دا كرد، تووشى ناتاليا بووم كه له پيلي يرموخين نهوى بوو و رايده كيشا و هاواري به سه را ده كرد:- وه ره له گه لما هه ي بار گير!

ناتاليا كه چاوى به من كهوت گوتى:- ها چي بووه؟

- شه ر ده كات..

ناتاليا به سه رسامى دووباره ي کرده وه:- شه ر ده كات؟

پال يكي به يرموخينه وه نا و پيى گوت:- مه منوونى خوا به كه ئه مجاره به سه لامه تى ده رچوو!

به ئاوى سارد ده موچاوم شت و گه رامه وه، له بهر ده رگا كه وه ته مه شايه كى ناو مو به قه كه م كرد، سه يرم كرد جووته سه رباز به كول ده گرين و به وپه رى دلسوزييه وه ده ستيان له ملي يه كدى وه ريئاوه. ئه و جا ويستيان ده ست له ملي ناتاليا بكن، كه ده ستيانى له خوى دوور خسته وه و هاواري كرد:

- دهستان لابه ن هه ي هيچ وپوچانه! به چيم ده زانن، بو منيش ماشقه قرنه كاني ئيوهم؟ پال كه ون، بوخوتان بخه ون تا گه وره كانتان نه هاتوونه ته وه، بوخوتان ئيسراحت بكن، ده نا خراپتان به سه ر ديئ.

وه كو دوو مندالى چكوله ناچارى كردن كه پال كه ون - يه كيكيان له سه ر قه ره وي له يه ك و ئه وي تريان له سه ر ئه رزه كه. كه ده ستيان به پرخ وه ور كرد، ناتاليا چوو بو دالانه كه.

- ته مه شاي كراسه كه م بكن - هه مووى چرچ ولوچ بوو، به خي رى خوم گو رى بوو تا بجمه زياره ت! ليى دابيت؟... كه كه ره! ئه مه ش خيرو بي رى قودكا! نه خو يته وه كوره كه م. نه خه له تابى خوو بده يه مه يگوسارى..

له سه ر سه كو يه كى نزيك ده رگا كه وه له لايه وه دانيشتم. لي م پرسى چونه له سه رخوشان ناترسى.

- لهوانهش ناترسم که سهرخوښ نابن.

ئهو جا کوله مسته سووره کانی نیشان دام و لهسه ری رويی:

- ئا ئاوا به گزياندا دهچمه وه! ميړده کهم، که ئيستا مردووه، مه يگوسار بوو، ئه وه ندهی ده خوارده وه تا شين ومور ده بووه وه. هه ردوو ده ست ولاقيم ده به سته وه، که هه لده ستا ده رپييه که يم داده کهد و چهد شوولئیکي ته رم پيدا ده کيشا. "واز له خوارده وه بيته، نه که ی خوت ئالووه بکه ی! ئه گهر ژنيکت ده سته کوت برؤ بولای ئه و، خوت به تال بکه وه، به لام په نا وه بهر مه ی نه به ی!" ئیدی به وجوره تا ماندوو ده بووم ليم ددها، پاشان له به رده ستمدا ده بوو به قوره خوښه!

حه وام وه بيري که وته وه که چون خوی هه لخه له تاند وگوتم: - تو زور به هيږی.

ناتاليا، هه ناسه يه کی هه لکيشا وگوتی:

- ژن له پياو زياتر پيوستى به هيږه. هه م له جياتى خو ی و هه م له جياتى پياو، که خوا له و رووه وه ده يخاپيښی، ژن ناتوانی پشت به پياو به سته ی.

ناتاليا به کاوه خو و به بي هيچ کينه يه ک ده په يقی، له ويڼده ر پونيشت، ده سته کانی له سه ر سينگ و مه مکه زه لامه کانی تيک ئالاندن، پشتی دابوو به ديواره که وه، چاوه کانی به خه ميني بريبوونه به ربه سته قوراوييه که. به دهم گويگرته وه له تيبينيه حه کيمانه کانيه وه ئاگام له کات نه ما، له ناکاوا چاوم به وه ستام که وت که ژنه که ی ده سته له ده سته نابوو و له لای به ربه سته دوور که وه ده اتن. به ئه سپايی وبه جوړه له خو بايی بووني که وه، وه کو مريشک و که له باب (که له شير) هه نگاويان دهن، به دهم قسانه وه ده يانروانيه ئيمه.

به غاردان چووم ده رگای پيشه وه م کرده وه. له کاتيکا به سه ر قالدرمه که دا سه رده که وتين وه ستارتم به ته شه ره وه گوتی:

- ئاشقيښی له گهل قاپشوره که دا ده که ی. وانبييه؟ ئه مه له خانمه که ی قاتی ژيره وه فير بوويت؟

تیبينيه که ی له وه گه وجانه تر بوو که توورهم بکات. به لام وه ستاکم به دهم پيکه نينيکی کورته وه گوتی: - باشه ئیدی وه ختی هاتووه، وانبييه؟

زور زياتر برينداری کردم.

به لام روژى دوايی، وه ختی به يانی چووم بو عه ماری ئيزنگ و قه لاشکه ريه که تا دارو شه واته ک بيتم، جزدانيکی به تالم له لای ئه و چاله وه که پشيله که به ديواره که دا سه رده که وت دوزيبه وه. ده يانجار ئه م جزدانه م به ده ست سيدوروفی سه ربازه وه بينی بوو. يه کسه ر بويم برده وه.

له کاتيکا قامکی به ناو جزدانه که دا ده گيړا، ليی پرسيم:

- ئەدى پارەكەى ناوى، پوبلېك و سى كوپىكى تىابوو. كوانى وئىمدە!

خاولىكەى بەسەرىيەو پىچابوو، رەنگ زەرد و زەعەف، لىكدا لىكدا چاوه هەلماساوهكانى (ئاوسا و) دەتروكاندو سەيرى منى دەكرد، بەھىچ جوړى باوهرى نەدەكرد كه من جزدانەكەم بە بەتالى دوزىوہتەوہ. لەو بەئىنەدا ىرموخىن هات بەسەرا و دەوىست قەناعەت بە سىدوروف بىنى كه گوايە من پارەكەم دزىوہ. بەسەر ئامازەيەكى بو من كرد وگوتى:

- بىگومان ئەو دزىويەتى، بىبە بۆلاى ئاغاكانى. تو خوت دەزانى سەرباز دزى لە سەربازى براى خوى ناكات!

ئەو پستەيەى دوايى ىرموخىن دلىئاي كردم كه ئەو پارەكەى دزىوہ و بو ئەوہى ھەر گومانىك لەخوى دوور بخاتەوہ، جزدانە بەتالەكەى ھەلداوہتە عامارى شەواتەكەكى ئىمەوہ. بويە چاوم لەدور چاوى برى و بەدلىئايىيەوہ ھاوارم بەسەريا كرد: - درؤ دەكەى، تو دزىت، تو دزىوتە!

يەكسەر قەناعەتم ھىنا كه گومانەكەم سەبارەت بە ىرموخىن، لە جىي خويەتى. يەكسەر ترس و توورەيى بە روخسارىيەوہ دەرکەوت، ھاوارى بەسەرما كرد وگوتى:

- بەلگەت چىيە! بەبەلگەوہ بىسەلمىنە!

ئەى خودا بەلگەيەك لەكوئ بىنم؟ گوئى گرتم و بەدەم جنىودانەوہ لە مەتبەخەكە بردمىە دەرەوہ. " سىدوروف " بە لەقەلەق و بەدەم جنىودانەوہ لەدوومان هات. ئىدى ھەراوزەنايەكى زورمان نايەوہ، كرپچىەكان لە پەنجەرەكانەوہ سەريان دەرھىئابوو، يەككە لەوانە داىكى شازنە مارگو بوو، بەكاوہخو سىغارى دەكىشا، ئىدى ھەستم كرد كه تەواو، لەبەرچاوى ئەو و كچەكەى كەوتم، بووم بە بەلمە برنج، بويە توورە بووم، چاوم پەرىيە توقى سەرم. ھەرشىت بووم.

من ھىشتا بەرگريم دەكرد، جووتە سەرباز، سىدوروف و ىرموخىن باليان گرتم و بەرھەقيان كردم و بۆلاى ئاغاكانيان بردم. ئىستاش ئەو دىمەنەم لەبەرچاوه، دەلىيى دوئىنئ روويداوه. ئاغاكانم لەبەردەمماندا ھەستابوون و بەدەم سەر لەقاندنەوہ گوئيان لەو بوختان و ئىفترايانە دەگرت كه سەربازەكان بو منيان دەكرد.

خانمى بچووك بە قەناعەتى تەواوہوہ گوتى:

- بىگومان كارى ئەوہ! دوئىنئ شەو بەچاوى خوم دىتم كه ئاشقىنى لەگەل ژنە قاپشورەكەدا دەكرد. ديارە پارەى پى بووہ - چونكە ئەو شتانە بەبى پارە ناكړئ، بەتايبەتى ئەو ژنە دىن وئىمانى پارەيە..

ىرموخىن ھاوارىكرد: - زور راستە!

سهرم ده سووړا، هه موو شتیکی ده ورو بهرم ده سووړایه وه، هه ستم ده کرد ئه زه که له ژیر پیمدا شق ده بات، به جارئ ده هری بووم، که وتمه جنیودان به خانمی بچووک، ئیدی شل کوتی عه مریان کردم. به لام ئه وهی له لیدانه که پتر ئازاری دهادام نه مده زانی ئاخو شازنه مارگو، دواى ئه م بویه ره چوون بیر له من ده کاته وه. چوون بتوایم بیټاوانی خوومی بو بسه لمینم. ئیدی له راده به دهر په ست و خه مبار بووم.

خوم و به ختم هه ردوو سه ربازه که، سیدوروف و یرموخین، ئه م بویه ره یان بو هه رکه س و ناکه سیک گپرابوو وه. له ناو خه لکیدا بلا بوو وه. هه موو گه رکه و کولانه که پییان زانی.. بو شهوئ له کاتیکا من له هه وره بانه که له سه ر جیگا که م پراکشابووم، له خواره وه گویم له دهنگی ناتالیا کوزولوفسکایای کاره که ر و جلشور بوو، ده یگوت:

- به لئ، من قسه ی خوم ده که م، بو دهمی خوم بگرم. وه ره کورپی باش، وه ره بوخوت شاردوو ته وه؟ ئه گه ر به خوایشتی خوت نه یه ی ده چم مه سه له که به نه قیبه که ئیژم و ناچارت ده کات بییت..

یه کسه ر زانیم که مه سه له که په یوه ندی به من وه هه یه، له که یفان پیم به عاردی نه ده که وت، ناتالیای کارکه ر و جلشور له بهر مالى مه دا وه ستابوو، هاواریده کرد، سات به سات دهنگی زولالتر ده بوو، گوتی:

- دوینی چه ندت پاره به من نیشاندا؟ له کویت پیدا کردبوو؟ ها؟ ده پیم بلئ ده ی.

له گه رمه ی خوشحالیمدا، گویم له سیدوروف بوو که به خه مباری ده یگوت:- ئه یرموخین، یرموخین..

- که چی بوختان به و کوره داماوه کراوه و شل کوتی عه مریان کردوو!

پربه دل حه زم ده کرد، به هه شتاو خوم بگه یه نمه ناو حه وشه که و له خویشیا بره قسم و ده سته کانی ناتالیای جلشور ماچ بکه م. به لام هه ر له وکاته دا دهنگی وه ستاژنم له په نجه ره که وه هاته گوئ:

- کوره ی داماو! له بهر لاساری و گوساخی خوئی لیدانی خواردوو.

- جگه له توئی بی حه یا و ناچیز که سی دی گومانی ئه وه نابات که دزی کردبئ!

- تو بی حه یای خانم! سه یری خوت کردوو که ده لئی مانگای دابه سته ی.

شه ره که ی ئه وان له گویم تام وله زه تی موزیقای هه بوو. له خویشیا روندک زاییه چاوانم، زور منه تباری ئه و چاکه یه ی ناتالیا بووم.

وه ستام به ئه سپایی بو هه وره بانه که سه رکه وت. له لامه وه له سه ر کوته ره داریک دانیش، ده سته ی به قزیا هیئا و گوتی:- پشکوف، وادیاره تو که سیکی بی شانسی.

به بی ئه وه ی چ قسه یه ک بکه م رووم وه رگپرا. ئه و له سه ری روئی:

- به لَام كهس نكوڻى له وه ناكات كه تو كهسيكى جنیو فرۆشى و جنیو وسخنیى پيس به خه لكى دهدهى. ناخر ئه مه وانابیت. بهخوت دهبی ئه مه تیگیه.

به دهنگیكى نهوى پیمگوت:

- ههركه كهمیک وهخو بیمه وه وبتوانم خوَم به پیوه بگرم به جیتان دیلم..

ماوهیهك، به بیئوهوى ورتهى لیوه بیت، به دهم جگه ره کیشانه وه دانیشته. جگه ره كهى ته واو كرد، ناغزه كهى فری دا و به دهنگیكى نهوى گوتی:

- ئه وه کیشهى خوته! تو ئیستا مندا ل نیت. خوت چاكه و خراپه ی خوت ده زانیت.

ئه وسا ههستا، به قالد رمه كانا داگه را. وهكو هه میشه ههستم به جو ره سو ز ومیهریک كرد به رانه رى.

دواى چوار پوژ وازم له كار ه كه م هیئا، زورم هه زده كرد بچم دوعاخوازی له شازنه مارگو بكه م، به لَام زاتم نه كرد ئه وكاره بكه م، ئه وهى راستى بی به ته ما بووم ئه و بانگم بكات. خواحافیزیم له كچه بچوو كه كهى كرد و پیم گوت:- به دا یكت بلئ زور زور سو پاسى ده كه م. خو بیرت ناچیت؟

به دهم بزهیهكى ناسكو شیرینه وه گوتی:- نه خیر خودا حافیز تا سبه ینى!

دواى بیست سال جاریکى دی بینیمه وه، شووى به ئه فسه ریكى دهره ك كرد بوو. (دهره ك: پولىسى دهره وهى شار).

(۱۴)

جاریکى دی له كه شتیه كدا ده سته كار بووم، كه شتیه كه ناوى پرم بوو، كه شتیه كى هه لمى دریژ و گه وه بوو، هیینه سپى بوو ده تگوت قووه. ئه مجاره یان له مووبه قه كه دا كارى قاپشوریم ده كرد، ئیدی بو پاییهى شاگرد ئاشپه ز ته رفیعم كرد بوو. مانگى ههوت رۆبلیان ده دامى. ده بوا شاگردى و به رده ستهى ئاشپه زه كه م بكر دایه.

به ریوه به رى بوفیه و خوارنگه كه كابرایه كى قه له وهى قوره ده ماخى سه رساف بوو، سه رى له توپی لاستیک ده چوو. دواى ته واو بوونى ئیش و كار، ده سته ده خسته پشتى و به هه وشه ی كه شتیه كه دا ده هات و ده چوو، له به رازیک ده چوو له قرچه ی گه رمادا بو په له سییه ریك بگه ریته. ژنه كه ی سه رپه رشتى بوفیه كه ی ده كرد. ژنیک بوو له سه رووى چل سالییه وه، هیشتا شوینه وارى جوانى به سیمایه وه دیار بوو. به لَام ئه وه نده ی سپیاو ده كرد، هه ركه ده جوو لایه وه، ورده سپیاوه كه ی ده موچاوى هه لده وه رى و به سه ر جله ره نگا وره نگه كانیه وه ده نیشته وه و سپى هه لده گه ران.

مووبه قه كه له ژیر سه رپه رشتى ئاشپه ز ئیقان ئیقانو قیچدا بوو كه به (ورچه چكول) به نیوبانگ بوو. پیاویك بوو كورته بالآ، خاو و خلیچك، كه پوو دهن دو كه دالاشى، چاو زیت، جلی جوانى له به ر

دهکرد وبهخوی رادهگهیی، ههموو پوژئی ردینی دهتاشی، هیندهی گويزان پيدا دینا لا رومتهکانی شین دهبوونهوه. سمیلله رهشهکانی بو سهرهوه بادهدا، ههرکاتی دهستی بگهیشتبنا به پهنجه ئهستورهکانی کهبههوی ئاو وئاگرهوه پیرهلوک بووبوون، بو سهرهوهی با دهدان وبه کهش وفشهوه له ئاوینهیهکی چکولهی دهستیدا تهمهشای دهکردن.

له کهشتیهکهدا، تاقه کهسیک که زور دهچوو دلمهوه تونچییهک بوو بهنیوی یاکوف شوموف، که زهلامیکی توکمهی ناوشان پان، دفناک (لووت زل)، چاوهکانی کهله چاوی کهلهباب دهچوون، کهوتبوونه ژیر برو چر و پهیهستهکانییهوه. ردینیکی لوول کهله جلهشینهی (قهوزه) سهر زهلاکاوان دهچوو. قزی ئهوهنده لوول و پرپوو، بهزهحمهت قامکانی تیدهچوو.

قومارچییهکی له زهبر بوو، ههمیشه براوه بوو. زور نهوسن و خواروخ (پرخور) بوو. ههمیشه وهکو سهگیکی بهرهللا بو گرتهک گۆشتیک یان پارچه ئیسقانییک بهدهوری مووبهقهکهدا دهسووراپیهوه. که شهو دادههات بهدهم چاخواردنهوهوه لهگهلا "ورچه چکول" دا دادهنیشت وبهسههرات و سهربهورده سهیر وسهمهرهکانی خوی دهگیپراییهوه.

بهمندالی، له ریزان پاش شوانی شار دهبیته. بهریکهوت قهشهیهکی ریوار دهیبینی و دهچیتته دلاییهوهو بو دیرهکهی خوی دهبات و چواردانه سال به شاگردی لهویندهر دهمینیتتهوه. بهشیوازه کومیدیهکهی خوی دهگیپراییهوه:

- من دهمتوانی بيم به کهشیش، بيمه ئهستیرهیهکی رهش، له ئهستیرهکانی خوا، بهلام جاریک ژنیکی خهلاکی بنزا، به دین و پارسا هاته دیرهکهمان، ژنیکی گهنج و جوان بوو، ئیدی تهواو میشکی تیکدام، چبکهه بهدهستی خوم نهبوو، ههزم چووئی، ئیدی بهشهره و شیري خاوی خواردوو. پیی گوتم: "تو کورپیکی گهنج و قوژی. منیش بیوهژنیکی تهنیا وئابروومهندم، من پیویستم به پیشکاریک ههیه، خانوویهکی بچووکم ههیه، پهرو پیوی مریشک وتهیر وتو دهفروشم، بو نایهی بی به پیشکارم وکاروبارهکانم بو بهریوه بهریت؟" قهبوولم کرد، لهگهلی چووم، ئیدی کردم به سوتلی (قهپاتمه) خوم و سی دانه سالم به خوشی و خوشگوزهرانی بردهسهر..

ورچه چکول قسهکهی پیپری وگوتی:

- بهراستی درۆزنیکی رووداری. ئهگهر خهلاکی بهدرۆ ژیابان، تو زور دهولهمهند دهبوویت و پیویستت بهکارکردن نهدهبوو.

یاکوف شتیک دهجوویت، مووهکانی سهر گوناکانی بهرز ونزم دهبنهوه، گوچیچه تووکنهکانی دهجوولین. گوئ لهقسهکانی کابرای ئاشپهز دهگریت و هیچ وهلامیک ناداتهوه، بهلام بهههمان راویژی هییدی و ئارام لهسهر قسهکانی پیشووی دهروات:

- ژنه‌ی تاین له‌من گه‌وره‌تر بوو، زور زوو لئی بیزار بووم. ئیدی په‌یوه‌ندیم ده‌گه‌ل کچی براکه‌یدا په‌یدا کرد، پوره‌خان پی‌ی زانی و به‌په‌رۆیه‌کی پیس کلکی گرتم و تووری دامه‌ دهره‌وه‌ه ..

یاروی ئاشپه‌ز، به‌ه‌مان تۆنی یاکوف گوتی:

- ئەو ده‌ستانه‌ی خوش بی‌ت، هه‌قی خۆتی له‌ قوولی مستی نایت.

یاروی تونچی، کلۆ شه‌کرێکی له‌زاری نا و، درپۆیه‌ی دای‌ی:

- ماوه‌یه‌ک به‌وجۆره، وی‌ل و سه‌رگه‌ردان سوورامه‌وه. تا تووشی کابرایه‌کی گه‌ریده‌ی پیر بووم به‌نیوی فلادیمیر، به‌ دوو قۆلی نیوه‌ی دنیا گه‌راین. بالقان، تورکیا، رۆمانیا و یونان گه‌راین. ته‌نانه‌ت چووینه‌ نه‌مساش.. ئیدی خه‌لکانی‌کی زور وجیاوازان بینی.. له‌ممان ده‌کری و به‌ومان ده‌فرۆشت ..

ئاشپه‌زه‌که به‌جدی پرسی:- ئەدی دزیتان له‌کی ده‌کرد؟

- له‌کەس، کابرای پیره‌میرد ئەهلی دزی نه‌بوو و به‌وکاره‌ قاییل نه‌بوو، به‌منی ده‌گوت: " له‌ ولاتی غه‌ریبیدا ده‌بی ئاقل بی، ده‌ست پاک بیت. لی‌ره قانون له‌گه‌ل ئیمه‌دا نییه، له‌گینه له‌سه‌ر بچووکتترین شت سه‌رت بپرن ". وی‌رای ئەوه‌ش چه‌ند جارێک هه‌ولێ دزیکردنم دا، به‌لام ئاو له‌دووی بی‌لم نه‌هات. هه‌ق به‌و پیره‌میرده‌ که‌ره بوو. رۆژێک خۆم تاقیکرده‌وه، ویستم ئەسپێک له‌ ته‌ویله‌ی کابرایه‌کی بازارگان بدزم. به‌لام له‌ نه‌زانی خۆما گرفتاربووم، گرتیانم، بگه‌ر کویت دیشیت، شل کوتی عه‌مریان کردم و بۆ مه‌خفه‌ری پۆلیسیان بکیش کردم. له‌وئ بووین به‌ دووان، یه‌کممان ئەسپ دزیکی له‌ زه‌بر و کارامه‌ و به‌ ئەزموون بوو، دووه‌ممان که‌من بووم هه‌ر وا بۆ هه‌وه‌س ئەو کاره‌م کرد، ئیدی که‌ به‌خت و ناوچه‌وان نه‌یکرد خۆ به‌زور نییه، تۆمه‌ز، چوو بوومه‌ سه‌ر دزیکی ته‌واو عه‌یار، دزیکی به‌له‌د و شاره‌زا له‌هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی هونه‌ری دزی. به‌لام من ئەوم زۆرباش ده‌ناسی، کاتی خۆی من توونی حه‌مامه‌که‌یانم بۆ دانابوون. په‌نگه‌ هه‌ر ئەمه‌ بووبی به‌ سه‌ده‌می رزگاربوونی من. چونکه‌ ئەم پیاوه‌ یه‌کسه‌ر تووشی نه‌خۆشی ده‌بی‌ت، تایی لیدی‌ت و به‌ده‌م تاییه‌که‌وه‌ ده‌که‌ویته‌ ورپنه‌ که‌ گوايه‌ له‌م ورپنه‌دا من وه‌کو خۆم ده‌بینی و ته‌نانه‌ت قسه‌شم له‌گه‌لدا ده‌کات. پاشان زور شپه‌زه‌ ده‌بی‌ت و ده‌ترسی‌ت و هه‌مان رۆژ مراجه‌عه‌ی پۆلیس ده‌کات و داوا ده‌کات: " بابه‌ ئازادی بکه‌ن... واته‌ من ئازاد بکه‌ن. ئەو پیاوه‌ هاتوو ته‌ خه‌ونم و هه‌ره‌شه‌ی لی‌کردووم، ئەگه‌ر به‌ه‌وئ رزگاریم ده‌بی ئەو ئازاد بکری‌ت، چونکه‌ ئەو پیاوه‌ جادووگه‌ره‌. " گوايه‌ من جادووگه‌رم. ئیدی چونکه‌ کابرا، کاتی خۆی دز و رپگه‌ریکی له‌زه‌بر ده‌بی و ئیستا بازارگانیکی به‌ نیوانگ ده‌بی‌ت، به‌گویی ده‌که‌ن و منیان ئازاد کرد.

- نه ده بوو ئازادت بکهن، ده بوايه بهرديکيان له ملت ببه ستايه و سځ دانه روژ بخرايتايه ته ژير
ئاوه وه، تا وه هوش هاتباي ته وه.

ياکوف، بيئ هوهی خوئی شلوئی بکات، بله زئو قسه يه ی قوژته وه وگوتی:

- پاست ده که ی، من ئه وه نده بي هوش و که رم، ئه گهر که ري تي من دابه ش بکري ت، به شي يه ک
گوندي ته واو ده کات، په نا به خوا که ري تي من له ودا نييه.

ئاشپه زه که، زور تووړه ده بي ت، قرديله که ی ملی که زور تووند بوو که ميک شل ده کاته وه، سه ري
به ملا وبه ولادا باده دات و به بي زاريه وه ده لي ت:

- تفو، وهره کابرايه کی وه کو ئم تاوانباره له دنيا دا بژی، بخوا وبخواته وه و بخه وي ت و وه کو
به رزه کی بابان بسورپي ته وه، توخوا حه يف نييه؟ پيم بلئ.. تو به خو ت ده زانی بوچی ده ژيت؟

تونچييه که، به دهم هه لمژيني قه نده که ی نيو ده مييه وه، به رسقی دايه وه:- چوزانم. منيش وه کو
هه رکه سيکی دی ده ژيم. ئيدي خه لکانئ هه ن ده خه ون، نووسه ران روژ تائيوارئ قوون له سه ر
کورسيه کانين نابزوئين. ئيدي چ ده کري، ده بي هه موو خه لکی زگی خو تير بکه ن.

ئهو قسه يه، ياروی ئاشپه زي هينده ی دی بي زار کرد:

- تو زور له وه که رتری که ته سه ور بکري يان به قسه گوزارشتی لي بکري، تو شايسته ی ژيان نيت،
هه ربو ئه وه باشيت بکري به خوراکي به رازان..

ياکوف، به سه رسامی ده پرسيت:

- نازانم بوچی به وجوره خو ت سه غله ت ده که يت؟ ئاخو چيت له مه ده ست ده که وي ت؟ هه موومان
توخم وتووی يه ک دره ختين، به و فسانه چاک نابم، ئيدي من ئه وه م که هه م.

زور زوو دل به ندي ياکوف بووم، به سه رسامی ته مه شام ده کرد و به زاری به شه وه گويم لي ده گرت،
هه ستم ده کرد له بو ته ی ژياندا قالبووه ته وه و به شيوازی تاييه تي خوئی ده ژي. به يه ک چاو
سه يری هه مووانی ده کرد. به هه مان راشکاو ی هه مووانی ده دواند، کاپتن، شاگرد، ده رياوان،
کارمه ندان، خزمه تگوزاران، ري يوار ی ده ره جه يه ک، پيشخزمه تانی بوفيه که و، ري يوارانی ده ره جه
سځ له لای ئه و هيچ فه رقيکيان نه بوو و وه کو يه ک بوون.

هه ندي جار کاپتن يان سه ر ئه ن دازياران بو لي پيچينه وه بانگيان ده کرد، له به رده مياندا ده وه ستا،
بازووه دريژه کانی که له بازووی مه يموون ده چوو، ده خسته پشتيه وه و به بي ده نگی گوئی له
سه رزه نشته کانين ده گرت، ئيدي له به ر ته مه لی و ته وه زه لی و خه مساردي يان گزی و دزی له
وه ره قبازي دا، سه رزه نشتيان ده کرد. چه نديان سه رزه نشت بکر دايه يان هه ره شه ی ئه وه يان

لیکریدا کهله بهندەری پاشتردا دەری دەکن، بەخەیاڵیا نەدەهات، وەکو ئەو بوو گۆیزی بۆ بژمیڤن. شتیکی سەیر لەم یاکوفەدا هەبوو، وەکو کابرای (ئەمە جوانە) وابوو. وادیاربوو ئەمیش قەناعەتی وابوو کە کەسیکی جیاوازه، لە قوماشیکی جیاوازه و خەلکی تیی ناگەن.

من قەت ئەم پیاوهم بە خەمینی و بە پەستی نەبینی بوو، بیرم نایەت زمانی لە دەمیا وەستایی. وشە دەنگوت، بەبیئەووی بەدەستی خووی بیئت، وەکو رێژنەیی باران لەزاری دەباری. کاتی که لئی توورەبان، یان جینیویکیان پییدابا یان گوپی لە قسەییەک بگرتبایە، لئی دەبزواند، لەتوویاوە ئەو قسانەیی کە دەیی بیستن، لەبەرخوویەو دەوبارە دەکاتەو. یان بەدەم بیرکردنەووەو قسان دەکات. کە وەختی کار تەواو دەبوو، لە توونی کەشتیەکە دەهاتە دەری، ئارەقە لە سەراپایەو دەچۆرایەو، ئازای لە رۆن وگریسدا هەلکشابوو، پی پەتی، یەخە کراوە، دلۆپە چەوری و ئارەقە بەسەر سینگیەو دەبریقاییەو، بی پشترین، تا سینگی تووکنەکەیی پیشانی خەلکی بدات. هەنگی گویمان لە دەنگە قوول و یەکنەواکەیی دەبوو، وشە وەکو باران لە زاریەو دادەباری.

- سلاو دایکە. بۆ کوئی دەپۆیت؟ بۆ چیستوپول؟ زۆرچاکە زۆرچاکە، من ئەویندەر بەلەدم، لەوئی کارم کردوو، لە مەزرای کابرایەکی تاتاری دەولەمەند بەناوی یوزان گوبایدولین، کارم کردوو. ئەم پیاو، هەرچەندە تەمەنی هەبوو، بەلام کابرایەکی بەمل بوو، دەموچاو سوور، سی ژنی هەبوو، بەلام ئەلەهەقی باش پییان رادەگەیی. ژنە هەرە بچووکەکەیی، ژنیکی تاتاری خشکۆک بوو، ئەمە دەستی لەگەل مندا تیکەل کردبوو، زۆرم لەگەلیا رابوارد.

ئیدی هەمیشە ئەو قسەییە دووبارە دەکردهو، خووی لیکردبووین بە دون جوان، لەهەر شوینیکی ژنیکی دیتبوو، پەيوەندی لەگەلیا بەستبوو و لەگەلیا راییواردبوو، ئیدی ئەو شتانەیی بەکاوهخو، بی هیچ شەرمیک، بە ئاو وتاو دەگیرایەو. قەت کەسیکی لی پەیدا نەبوو، تەریقی کردبیتەو، یان چاویکی لی سوور کردبیتەو. دواي یەک خولەک لە کلکەیی کەشتیەکەو هەواری دەکرد: - ئەهای خەلکینە کی دەیهوئ وەرەقبازیلەگەل یاکوف دا بکات؟ هەر یاریبەک کە ئیو دەتانەوئ! بە راستی قومارکاریکی باشە. دەشیت، بە بی هیچ هەول وپرنجیک بەقومار دەولەمەند ببیت. ئاخر ئەمەش بۆخووی کار و بازرگانییە، چ فەرقیکی هەیه.

ئەووی مایەیی سەرنجی من بوو زۆر بەدەگمەن وشەین "باش" یان "خراپ" یان "شەرانی" بەکار دەبرد، بەردەوام شتەکانی بە "جوان" یان "خۆش" یا "سەیر" وەسف دەکرد. ژنی جوان لەلای ئەو (شتیکی چکۆلەیی جوان) بوو، رۆژی هەتاو وساف لەلای ئەو "رۆژیکی خۆش بوو"، دەستەواژەیی دلخوایی ئەو: "لەپی کە" بوو.

هه مووان به تهمه ل و ته وه زه ليان ده زانی، به لام به پای من ئه و بۆچوونه، دادپهروه رانه نه بوو. من ده مبینی زۆر به جدی له و تونه گهرمه ی که شتییه که دا، کاری ده کرد و وه کو هه ریه کی که له توونچییه کانی دی کاری ده کرد. قهت گویم لێی نه بوو بوو وه کو توونچییه کانی دی گله یی بکات. خوته و بۆله بکات، کاره که قورسه، زۆر ماندوو ه..

شه ویک کیسه ی پاره ی پیره ژنیکی نه فهری که شتییه که ده دزی، شه ویککی سامال و ئارام بوو، هه موو خه لکه که ئاسوده بوون. له و شه وه خۆشانه شدا هه ندیجار بویه رین ناخۆش پرووده دن و جه وه که له خه لکی تیکه ده دن. به هه رحال کابرای کاپتن پینچ رۆبلی دابه پیره ژن و خه لکه که ش بپه پاره یه کی دیکه یان بۆ خر کرده وه، که پاره که یان دا به پیره ژن، پیره ژن نیشانه ی خاچی کیشا و کرنۆشی بۆ ریبواره کان برد و گوتی:

- به ریزینه، ئه و پاره یه ی به منتان داوه، زۆر زۆره، سی رۆبلی و ده کوپیکی له پاره دزراوه که ی خۆم زیاتره.

یه کی که به ده نگیکی خۆش هاواری کرد:

- نه نه گیان، هه لێگره، سی رۆبلی هیه نییه، خه مت نه بی خوا ناردوو یه تی!

یه کیکی دی گوتی:

- پاره وه کو میوان نییه زیاده بی، پاره ی زیاد سه ر ناشکی نی، پاره هه موو کاتی هه ر خۆشه ویسته.

به لام یاکوف، زۆر به جدی چووبه لای پیره ژنه وه. داوای لیکرد:

- پاره زیاده که م به یه قوماری بیده که م.

ئاماده بووان ده ستیان به پیکه نین کرد، وایانزانی یاکوف شوخی ده کات، که چی زۆر به جدی دووباره ی کرده وه: - ده ی داپیره. کوا ئه و پاره یه به به من. تۆ پاره ت بۆ چییه؟ ئه مرۆ و سبه یه ده مریت وشه رت له کۆل ئه م دنیا یه ده که یه وه..

ئاماده بووان به پروویا هه لشاخین. له و ناوه ده ریان کرد. به سه رسامی، به ده م سه رله قانده وه به منی گوت:

- توخوا ئه مانه قه شه ر نین؟ زۆر سهیره ها! ئاخر ئیوه هه قتان چییه به سه ره وه، بۆخۆتان له کاروباری خه لکی هه لده قورتین؟ پیره ژن به خۆی ده لیت سی رۆبلی زیاده ی وه رگرتوو، سی رۆبلی بۆ من زۆره، بۆ نایه لن سوودیکی لێ بیینم..

لهوه دهچوو زوری حهز لهپاره بئ، ههر بهدیتنی پاره خوښحال بښت. بهدهم قسهوه، پارچه دراویکی له پانتولکههه هه لدهسوو و پاشان بهرزی دهکردهوه بؤ ئاستی کهپووه پسهکهی و ورد ورد تهمهشای دهکرد تابزانی سیقال بووه تهوه یان نا، ئهوجا برؤکانی ویک دینایهوهو دراوهکهی له چاوی دوور دهخستهوه ونزیک دهکردهوه. بهلام وپرای ههموو ئه و قسهوقسه لؤکانهه بهدوايهوه بوو، کابرایهکی چاوچنوک و پیسکه نهبوو. رۆژیک پپی گوتم با قومار بکهین، ئی من قومارم نه دهزانی، بهسهرسامی گوتی:

- ئای لهوه، قومار نازانی! چون ده بئ؟ خوینهوار و قومار نهزانی! وهره فیرت دهکهه. ههروا، بؤ سهرگهرمی گهمه دهکهین، لهسهر کلؤ قهند یاری دهکهین..

بهوجوره نزیکهه نیو هوڤه قهندی لیبردمهوه، کلؤ قهندهکانی یهک لهدووی یهک هاویشته دهمیوه و ههرههمووی خوارد. کهزانی فیری یاریهکه بووم گوتی:

- ئیستا بهراستی یاری دهکهین، لهسهرپاره دهیکهین. پارهت ههیه؟

- پینچ رۆبلم ههن.

- زورچاکه، من دوو رۆبل و شتیکم ههیه.

ههلبهته ههرچیم پیوو لی بردمهوه. که ویستم قهرهبووی دؤرانهکهه بکهمهوه و بیمهوه مایه، پالتو تهنکهکهه به پینچ رۆبلان خسته بارمهتهوه، ئهویشم دؤراند، پیلاره تازهکانم به سی رۆبلان خسته بارمهتهوه، ئهویشم دؤراند. ههنگی یاکوف به نیمچه تووره بوونیکهوه گوتی:

- تو قومارچی نیت.. زور هه لدهچیت، پالتو و پیلاره کانت هه لگرهوه، من نامهوین. پاره کهشت هه لگرهوه، ته نیا چوار رۆبلی هه لگرهوه. رۆبلی پینجهه بؤمنه، لهبریکری ئه و دهرسهی که پیمدایت، ئه گهر بهخوت رازی بی و پیت ناخوش نه بښت.

به دل سوپاسم کرد. ئه و گوتی:- له پیی که، ههر گویشی مه دهیه. قوماریش جوړه سهرگهرمییه که، ته نیا کات بهسهر بردنه، پیاو ده بی جار جاریک پیکه نی، به لام تو زور به ههندی دهگری، وادهزانی شه ره. ته نانهت له شه ریشدا پیویست به هه لچوون ناکات. هه میشه خوینسارد به، چ پیویست به هه لچوون ده کات؟ تو هیشتا مندالی، ده بی متمانهت بهخوت بی. جاری، پینچ جار، حهوت جار بدوری، ههر گویشی مه دهیه.. له پیی که! که میک دوور بکهوه، پاشان که وهخو هاتیوه، سهرله نوئ تی هه لچووه. ئه مه ته کنیکی یاریه، ده بی به و ئاویه یاری بکهیت!

هەر خۆشم دەویست.. هەندێجار که قسهی دهکرد، نهنکمی وهبیر دینامهوه. هەندیک خهسلهتی تیاوو به راستی رابیدهکیشام بهلام جوړه خهمساردی و بی موبالاتیهکی بهرانبهه بهخهلکی تیاوو، هیچ بهدلّم نهبوو..

رۆژیک، دهمهو خۆئاوا، بازگانیکی قهلهوی خهلکی شاری پرم، کهله قاتی دووهمی کهشتیهکه بوو، که ئەوشهوه سیامهست بوو، لهسهه کهشتیهکهوه کهوته ئاوهکهوه. ئیدی دوابه دواي کهشتیهکه کهوته پهلهقاژه و پهلهاویشتن، ههردوو باسکی بهرز دهکردنهوه، یهکسهه ئامیرهکان کوزینهوه و کهشتیهکه لهجیی خوی وهستا، پانکهکانی کهشتیهکه دهخولانهوه و پیل و شهپولانی بو ئاسمان ههلهداو لهبهه زههدهپهپی خۆر له زهدهی خۆئاوا سوور دهچوونهوه. جهستهیهکی رهش، بهدهم پهلهقاژه و پهله کوتانهوه، بهجوړی هاواریدهکرد، مووی لهشم رهپ بوو. نهفههکانیش هاواریان دهکرد، به پالهپهستۆ له کلکهی کهشتیهکه خر دهبوونهوه. هاوپرپییهکی کابرای نقووم بوو، که سورفلیکی سهرساف بوو و، ئەویش سهرخۆشبوو، به دهه بۆلهبۆلهوهو، به ئانیشکان درپی به ئاپورای خهلکهکه دهدا:

- لاکهون، لاکهون! با فریای بکهوم!

لهوکاتهدا دوو دهریاوان خویان ههلهدابوو ئاوهکهوه و به باسکه مهله بههه و کابرای نقوم بوو دهچوون. بهلهمیکی فریاکهوتن خرایه رووبارهکهوه. دهنگی بهرز و هییدی یاکوف، لهسهرووی دهنگی دهریاوانهکان و قیزه وهاواری ژنانهوه دههاتهگویی.

- دهخنکی، بیگومان نقوم دهبی، چونکه پالتۆ و جلی دریز و شوپی لهبهردایه. ئەمه گهنگهشه ههلهناگریت، بو نمونه ژنان.. بوچی ههمیشه له پیش پیاوانوه نقوم دهبن؟ بههوی تهنوره دریزهکانیانهوهیه. ژن که دهکهوپیته ئاوهوه، یهکسهه وهکو بهردیکی قورس ژیر ئاوهکه دهکهوپیته. تهمهشاکهن، یارۆ ژیر ئاوهکه کهوت و تهواو. پییم نهگوتن؟

کابرا بهراستی نقوم بوو. دوودانه سهعات، بیهوده له جهستهکهی گهپان. برادههکهی که تازه وهخۆ هانتبووهوهو مهستهیهکه بهریدابوو به ناومییدی و دۆشداماوی له کلکهی کهشتیهکه دانیشنبوو وبه ئەسپایی و لهبهرخۆوه دهیگوت:

- تۆ بزانه تووشی چ قهدهریک بوو، ئیستا من چ بکهه، چی به کهسوکارهکهی بلیم؟ خزم وخویشی ههیه..

یاکوف، لهبهردهمیا وهستاوه، دهستهکانی خستوونهته پشتی، بهراویژیکی هیمن دلخۆشی دههاتهوه:

- گوئ مهدهيه جهنابي بازرگان! دژمنايه تي قهدهر ناکرئ، کەس نازانئ بهچي دهمرئ. هي واههيه، يهک پارو کارگ دهخوات، ژههراوي دهبي و دهمرئ و ليدهبيتهوه. ئەم يهکه با دهکات و دهمرئ! لهکاتیکا ههزاران کەس کارگ دهخون، پييان دهکهوئ و پيئ قهلهو دهبن، کهچي تهنيا ئەو يهکه پيئ دهمرئ. ئاخەر کارگ هي ئەوهيه پيئ بمرئ!؟

ياکوف، وهکو ديوار لهبهردهم کابراي بازرگاندا وهستاوو، ههژده ههژده قسهي دهکرد و رپي قسهکردني بهکەس نهدهدا. کابراي بازرگان له ههوهلهوه، بهدهم گوئگرتهوه له ياکوف، به ئەسپايي دهگريا، پاشان بهناو لهپه پانهکەي فرميسکهکاني سري و له هوپرژني گرياني دا:

- ئەرئ توبو دستبهردارم نابي هه شهي تاني نهحلهتي؟ هو خه لکينه وهرن ئەم ملؤزمه لهکول بکهنهوه، دهنه هه رچيبهک پرووبات من بهرپرسيار نيم!

ياکوف، بههيواشي لاکهوت وگوئي:

- بهراستي ئەو خه لکه سهيرن، چاکهيان لهگه ل دهکهيت، جنئوت پيدهدهن.

ههنديچار وام به خه يالدا دههات ئەم تونچيه (ياکوف) کابرايه کي ساويلکهيه، بهلام زورجاريش وام ههست دهکرد به ئانقهست خوئ له گيئلي دهدا. ههزم دهکرد باسي ئەو شوينانهم بو بکات که چوو بوويئ، باسي ئەو شتانهم بو بکات که ديتبووني، بهلام قهت به دلئ مني نهدهکرد. سهري بهپشتا دهبرد، چاوه رهشه زيته کاني به ئاستهه ده نوقاندن، دهستيکي به سهروچاوه تووکنه کهيدا ديئا و دهکهوته گيئرانه وهي بيره وهرييه کاني:

- خه لکي له هه موو شوينئیک ههن، براله، وهکو ميرولهن! خه لکانئیک لي ره، خه لکانئیک لهوئ.. به ميگهل ههن. هه لبهته جووتياران زوربه ي هه ره زوريان پيکدههينن، ئەمانه له هه موو شوينئیک ئەوهنده زورن وهکو گه لاي خه زانن. بولگار؟ به دلنبايه وه بولگارم ديوه، يونانئيش، ههروهها سربيان و رومانئيان و، قه ره جي جوراوجورم ديتوون.. هه موو ره گه زيکم ديتوون! لهچي دهچن؟ لهچي بچن؟ له شاراندا خه لکي شارن، له گونده واراندا گوندين. خه لکي هه موو وهکو يهکن، به لکو ههنديکيان وهکو مه قسان دهکهن، نهک وهکو ئيمه به ره واني به لکو به زمانئیکي سه روگوئ شکاو، بو نمونه وهکو تاتارييه کان يان موردوفيه کان. يونانئيه کان ناتوانن وهکو مه قسان بکهن.. ئەوانه هه رچيبه کيان به بير وخه يالدا بيئ دهيلين، ئەو دهنگانه ي له زاريانه وه دهردئ له وشه دهچن، بهلام بيئه وهي له ماناکه ي حالئ بيئ. بويه دهبيئ به ئامارهي دهست بيان ديونئيت. ئەو پيره مي رده شي که له گه لما بوو، واي ده نواند گوايه يوناني ده ازانئيت و له يونانئيه کان تئده گات – ئيدي په يتا په يتا وشه و په يقي سه يري به کار دهبرد: کالامارا، کالامارو! بهراستي به لا بوو، زور زيره ک بوو، ليها توانه ده خاپاندن. ئەمه چيبه؟ ديسان ده ليئ لهچي دهچن؟ تو منداليکي ساده ي، دهبي لهچ بچن؟ بيگومان گه نم رهنگن، ههروهها رومانئيه کانئيش گه نم رهنگن.. هه موويان

یهک ئیمانان ههیه. بولغارهکانیش گهنمپهنگن، کهچی وهکو ئیمه نوپژ دهکن. بهلام یونان.. وهکو تورکانن..

ههستم کرد ههموو شتیکی بو نهگیپرامهوه، شتیکی ههیه و لیمی دهشاریتهوه. له ریگهی وینهین ناو گوڤارانوهه زانیم ئهسینا پایتهختی یونانه، شاریکی دیرین وجوانه. بهلام یاکوف، به گومانهوهه سهری لهقاند و نکولی لهبوونی ئهسینا کرد.

- درویان لهگهل کردوویت برا. چ ئهسینایهک له گوپژ نییه. تهنیا ئاتون ههیه، ئهویش شار نییه، بهلکو چیاپهکه دیریکی گهورهی بهسهری سهروهویه. ههر ئهوهیه وتهواو، چیاپهککش نیوی چیا ئاتونی پپروژه. وینهشی ههیه، کابرای پپره میرد فرۆشتنی. شاریکی دی ههیه بهنیوی بلگرو، ئهم شاره لهسهر روبرای دانوبه، له یاروسلاقل، یان نیژنی نوفگورود دهچی. شارهکانیان هیچ نییه، شایهنی باسکردن نین، بهلام گوندهوارهکانیان.. شتیکی تهواو جیاوازترن! ههروهها ژنهکانیانیش.. زور لهوه شوخ وشهنگترن که وشه بتوانی وهسفیان بکات. زوری نهما بههوی ژنیکهوه لهویندهر بمینمهوه، ناوی چی بوو، خواجه؟

بهههشتاو بهههردوو ناولهپان کهوته خوراندنی دهم وچاوی و ردینهکهی به ئهسپایی کهوته قرچهقرچ، بهلام له قولایی ئهوکیهوه، قاقایهک بهرز بووهوه که زیاتر له لهرینهوهی زهنگیکی شکاو دهچوو:

- پیاو چهند زوو شتی بیر دهچیت! ئیمه، من وئهو پیکهوه بووین.. که مالاواییم لیکرد گریا، منیش گریام، ئیدی باوهر دهکهی یان نا کهیفی خوته..

ئیدی زور به گوڤاخکی کهوته ئاموزگاری کردنم کهچون دهبی لهگهل ژناندا رهفتار بکهم.

به دوو قولی دهروپین بو کلکهی کهشتیهکه، لهویندهر دادهنیشین. شهویکی فیینک وخوشه، دنیا سایهقه و ساماله، مانگ به هویقی ئاسمانهویه. لهتوواپه دپته پپیشوازی مه. کیلگه ومهزراکانی دهستهچهپمان، لهودیو ئاوه زیوینهکهوه، به زهحمهت دهبینرین، گردولکهکانی دهسته راستمان، لهبهر رۆشناییهکی زهردباوی لهرزوکا، وهکو ستیرانی دیل، سهرهتاتکیانه.. ههموو شتیکی له جوولهیهکی بهردهوامدایه، ژیانیکی ئارامی لی ههلهدهقولیت. یاکوف به ئارهزوی خوی دهپرسیت: -ههندیجار باسکه رووت و قووتهکانی بو دهگرتمهوه..

چپروکهکهی یاکوف ههرچهنده بپهرده بوو، بهلام بیزاری نهدهکردیت، نه خورپانان، نهتووندی و نه هیچ فانتازیایهکی تپانهبوو. بهلام جوهره نوستالیزایهکی تپابوو. رووتی مانگهکه به هویقی ئاسمانهوه، بهقهده قسهکانی یاکوف، دلی دهگوشیم. نازانم بوچی ههزدهکهم یادی شادترین بهشین ژیانی پر لهخهمی خوم بکهمهوه. شارنه مارگو و ئهو شیعره جوانهکی که ئهو ئهفسهره به ئاوازهوه دهیگوت، وهیاد دینمهوه:

خه مینی بهری دام، دووباره که و تمه هاندانی یاکوف که باسی سه ربهورد و سه فهره کانی خویم بوبکات! گوتی:

- تو کابرایه کی سهیری. چیت بو بگپر مه وه، باسی چیت بوبکه م؟ من هه موو شتی کم دیتووه. نه گهر لیم بپر سیت دیرت دیوه؟ به لئی. مه یخانه؟ هه لبه ته. من ژیانی ده وله مه ندان، خانه دانان، جووتیاران، بینه وایانم دیتووه. هه ندیجار به که یفی دللی خویم ژیاوم، بی دللی خویم نه کردووه، له هیچم کهم نه بووه، هه ندیجار له زگ بووه له برسا بمرم.. گهرمی و ساردی روژگارم چه شتووه. هه موو هه وراز ونشیو یکم دیتووه. هه زار قور و چلپاوم پیډا هه لپژاوه.

زور به وردی، وه کو نه وهی به سه ر پردی کی له رزو کی سه ر پوخانه یه کی قوول و خرؤشاودا بپه ریته وه، به و ناوایه رابردووی خوئی وه بیر دینایه وه:

- بونموونه با نه م به سه ره اته ت بو بگپر مه وه: له زندانام، له سه ر نه سپی کی مرده له له زندان تووند کراوم. له دللی خویدا ده مگوت: تازه ته واو، نه مجاره ره هه نه ی سیبریام ده که ن! به لام تو سهیری نه و ریکه وته، نه فسه ری پو لیس خانه که، دادوبیدادی بوو له وهی که دوو که لکی شی موعه یریه که یماله وه یان خراپه و به باشی کار ناکات. من یه که سه ر هه لمدا یه: "قوربان، من ده توانم بو تی چاک بکه مه وه." به لام به رووما هه لشاخی و هاواری کرد: "ده مت داخه، با شترین سوپاسازی شاره که، نه ی توانی چاکی بکاته وه." به لام من کو لم نه دا، مردن مردنه له قه فرتی بی بوچییه! من حیسابی سیبریام بوخوم کرد بوو. بو یه گوتم: "ببوره قوربان، هه ندیجار خه لکی کی رووته ی وه کو من له وه ستا باشیه که زیاتر نه قلی به کاری کدا ده شکی." یاروی نه فسه ر گوتی: "چا که، برؤ ته مه شای بکه، نه گهر چا کت نه کرده وه هه لت ده واسم." به هه رحال له زهرفی دوو روژدا هه موو سوپا و موعه یریه کانم بو چاک کرده وه، وه کو سه عاتی میقاتکراو کاریان ده کرد، کابرای نه فسه ر له خو شیان له پیستی خوئی نه ده هیوری. دووباره پیما هه لشاخی: "هه ی که ریپیاو، که وده ن، تو که نه م سه نعه ته باشه ده زانیت و له وه ستا وه ستاتری چیت داوه له نه سپ دزی!" گوتم قوربان قسه که ی تو یه، له که ری تیمه.. ته نیا که ری تی نه م کاره ی پی کردووم! گوتی: "راست ده که ی، ته نیا که ری تیمه! سه د حه یف و مخابن، دل م به حالت ده سووتی." ناوای پیگوتم، گویت لییه؟ نه فسه ری کی پو لیس که وه زیفه که ی ریگه ی نادات، به هیچ جو ری نه رمی بنوینی، به زه یی به حالما دیته وه..

قسه که م به یاکوف بری و پرسیم:- ئی یاروی نه فسه ر پاشان چی کرد؟

- هیچ، ته نیا دللی به حال م سووتا. ده ته وی چی بکات؟

- تۆچ پېويستت به دلسووتان ههيه؟ تۆ بهرانبهر به هه موو كه سيك وه كو تاوييري رهق وايت!

ياكوف، به رووخوشييه وه پيكنه ني وگوتي:- تۆش سهيري! ده لئي تاوييري رهق؟ تاوييريش پېويستي به بهزه بيه. تاوييريش ئهركي تاييه تي خوئ ههيه، ده بي مشووري بخوات وئهنجامي بدات. كاتي خوئ ريگاوبانيان به بهرد و تاوييران فهرش ده كرد. هه موو شتيك پېويستي به بهزه بيه ههيه. هه موو شتيك فايده ي خوئ ههيه. بو نموونه لم وه ريگره. ئاخر لم چيه؟ كه چي گياي له سه ر ده روئ..

وهختايهك ياكوف، ئه و قسانه ي ده كرد، هه ستم ده كرد ويئا وته سه وري ئه و بو دنيا، زور له سه رووي فام و ئيدراكي منه وهيه. ديسان لي م پرسى:- رات له هه نبهر ئاشپه زه كه چيه؟ ياكوف، به خه مسارديه وه گوتي:- كي؟ ورچه چكول؟ ده بي چ رايه كم هه بي؟ هي ئه وه نييه هه چ رايه كت ده رباره ي هه بي.

هه ق به ياكوف بوو. ئيقان ئفانوفيچ، هينده وشك و رژد و ئالچاخ بوو، شايسته ي ئه وه نه بوو هه ر بيريشي لييكه يته وه. تاقه يهك شتي تيا بوو كه مايه ي سه رنج بوو، ئه ويش ئه وه بوو كه زور رقي له ياكوفي توونچي بوو، به رده وام پيا هه لده شاخي. جنيوي ده دا يي، ئيرادي لي ده گرت، كه چي هه ميشه ده عه تي چاي ده كرد. جاريكيان گويم لي بوو به ياكوفي ده گوت:

- ئه گه ر سه رده مي كو يلايه تي وئاغايه تي مابا من ئاغاي تۆ بام، هه فته ي حه وت جار پيستم ده گرويت، هه ي ته مه لي ته وه زه ل!

ياكوف، به كاوه خو وه لام ي دايه وه و گوتي:- هه فته ي حه وت كه رته، زور زياده!

وي راي ئه وه ي به به رده وامي ئيرادي له ياكوف ده گرت، سه ركونه ي ده كرد، جنيوي ده دا يي، به لام شتيكي ده دا يي كه بيخوات و ده يگوت:- وه ره زلفنجي بكه خواروخ (زورخور)!

ياكوف، هيدي هيدي به ده م جووني خواردنه كه وه ده يگوت:

- من، له سايه ي تودا، ئه م هي ز وفه ته م هه يه ئيقان ئفانوفيچ! تۆ نه بي له برسا ده مرم.

- ئه م هي زه به كاري چيت دي هه ي ته مه لباشي؟

- به كاري چي دي؟ ئه مه چون پرسيا ري كه! بو ئه وه ي زياتر بزيم، هيشتا زورم به به ره وه ماوه.

- ژيان، به كه لكي چيت دي، پيره ديو؟

- ديوانيش حه زيان به ژيانه. يان تۆ گالتته ت به ژيان ديي؟ ژيان خوشه ئيقان ئفانوفيچ!

- كه كه وه نه ي!

- چیت گوت؟

- کهو.. ده.. ن.

یاکوف، بهسه رسامی ده لیت:- وشه یه کی سهیره! توخوا ئه وهش بوو به قسه؟

ورچه چکول، پرووده کاته من و ده لیت:

- ئیمه مانان، له بهر ئهم ئاگردانه دا، ئاره قه ده پیزین و خه ریکه ده تویننه وه، که چی ئه و (یاکوف)
(دانیشتوووه و هکو به راز هه ر ده له وه پریت!

یاکوف، به ده م جوونی خوار دنه که وه ده لیت:

- هه رکه سه خوی و قیسه ته تی.. هه رکه سه به جوړئ ده ژئ.

من ده مزانی، سه ره په رشتی و داگیرساندنی توون و ئاگردانی که شتی که، زور گهر مترو نار په حه تتر بوو له وه ستانی به رده م ئاگردان و کووره ی مو به قه که. چونکه یه ک دوو جار هه ولما شه وان یارمه تی یاکوف بده م و کاری له گه لدا بکه م، نه مده زانی بوچی له وه لامی ئیقان ئیقانو فیچ دا، نه یده وت کاره که ی ئه و زور له کاری ئاشپه زه که قورستره. وادیار بوئنه وه ی ئه و ده یزانی، من نه مده زانی. وپرای ئه وهش هه موو خزمه تگوزارانی که شتی که، کاپتنه که، میکانیسی نه که، ده ریوانه کان و که شتیرانه کان، ئه وه ی که متر په یوه ندی له گه لیا هه بوو، لیبی به گله یی وگازن بوو. له دلئ خودا ده مگوت ئه وه حالیا نه بو دهری ناکه ن. ته نیا توونچی هه کان، به ریزه وه ته مه شایان ده کرد، ته نیا گله یی ئه وه یان لیبی هه بوو که گوایه چه نه بازه و زور پمووده ی قوماره. جاریک له هاوکاره کانیم پرسئ:- یاکوف ئینسانیکئ باشه؟

- یاکوف؟ زوریش باشه. زه ره یه ک عه یبی نییه، قهت تووره نابئ به قه د مندالیک ساده یه، برؤ ئاگر به پشتیه وه بنئ، لیت نار په نجیت.

یاکوف، وپرای قورسی کاره که ی و زورخوړیشی زور که م ده نووست. هه رکه له کاره که ی ده بووه وه، خیرا ده هاته سه ره وه ی که شتی که. ئاره قه له سه راپای داده چوړا، زور جار هه ربه جله گریساویه کانیه وه، بیئنه وه ی سه روچاوی بشوات، ده هات به دریزایی شه وه که له کلکه ی که شتی که داده نیشته، یان قسه ی بو پریواره کان ده گپرایه وه یان قوماری له گه لدا ده کردن.

یاکوف، بو من وه کو سه ندووقیکئ داخراو و ابوو. هه ستم ده کرد شتیکی گرینگی تیادا شاردراره ته وه. بو یه به مکوری له و کلبله ده گه رام که بیکاته وه.

له ژیر بروکانییه وه ته مه شایه کی کردم وگوتئ:

- نازانم تۆ عه و دالی چیت براله. ده تهوئ باسی دنیات بو بکه م؟ راسته من زور شوینان گه پراوم. به لام نهوه چیه؟ تۆ کابرایه کی سهیری ها! دهیسا گوئ بگره با به سه رهاتیکه خومت بو بگریمه وه.

ئیدی ئەم به سه رهاته ی بو گریامه وه: " له زه مانى كوئا. عه یامی به و عه یام، له شاروچکه یه کدا قازیه کی گهنجی سیلدار له گهل ژنه ئەلمانیه کهیدا ده ژیا، ئەم ژنه، ئافره تیکینه زوکی توکمه بوو. ئەم ژنه کهوته داوی ئەشقی بازرگانیکه وه که ژنیکى جوان و سئ مندالی هه بوو. وه ختایه ک یاروی بازرگان هه ستی کرد ئەم ژنه ئەلمانیه هه زی لی کردوه، برپاری دا شوخی له گهلدا بکات، کابرای بازرگان داوی لی کرد شهوئ بیته ژوانی و له باخی شاردا یه کدی بدینن، دوو براده ری خوئی، له و نزیکانه دانا.

ژنه ی ئەلمانى له کات وساتى دیاریکراوا، به جوئ و خرۆشه وه هات، به پیاوه ی گوت هه رکاتئ ئەو بیهوئ، ئەم ئاماده یه، به سه روبه ره وه خوئ راده ستی بکات. لی پیاوه گوتی: " خانم، من ئەهلی ئەو کاره نیم، چونکه من ژنم هه یه. به لام دوو هاوپی خوم بو هیناوی - یه کیکیان سه لته و ئەویتریان بیوه پیاوه ". ژنه که یه ک به خوئ هاواری کرد، تا هیز له بازوویا بوو، زلله یه کی ئەوتوی حیواندئ که له سه ر ئەو ته خته ی که له سه ری دانیشتبوو، خسته یه خواره وه، ئەوجا به شهق به ربووه ده م وقه پوژی. خوئ ئەوه بوو من ژنه که م بو باخه که هینابوو، به و حیسابه ی من ده رگاوانی کابرای قازی بووم، ئیدی خوم مه لاس دا و له درزیکى دیوارو په رژینه که وه که وتمه ته مه شاگردن و شه ره که م به چاوی خوم بینى: جووته براده ره که ی، له ناو هه ژگ و ژاله کانه وه ده ره پینه ده ره وه و به دوو قوئی په لاماری ژنه یان دا و به قز رایانکیشا و دووریان خسته وه. منیش له لای خومه وه به هه شتاو به سه ر دیواره که دا بازم دا و تیم خورین: " هه قی ئەم ره فتاره تان نییه! خانم به نیازیکى پاکه وه بو لای هاتبوو که چی ئەو به م شیوه نه نگینه له قاوی دا! " ژنه که م دوورخسته وه. دوو زه لامه که که ره پوچیکیان کیشا به ته پلی سه رما.. ئازاره که ی له کیشا نه بوو، ژنه ش هه ر به ناو هه وشه که دا ده هات و ده چوو، نه یده زانی چ بکات. به منی گوت: " ده گه ریمه وه بو لای که سوکاره که م له ئەلمانیا، یاکوف گیان. که ی میرده که م مرد ده گه ریمه وه. " گوتم: " زورچاک ده که یته. هه لبه ته ده بی بو ئەوینده ر بگه ریته وه ".

ئى، ئیدی کابرای قازی قهزا و به لای توئ برد، ژنه ش روئی. ژنه که ئافره تیکى ناسک وجوان بوو، قازیش پیاوه یکی میره بان بوو، خوا له گوناحی خوئ بیته!

که له مانای چیرۆکه که حالى نه بووم، بیده نگ بووم. هه ستم ده کرد شتیکی قورس و نامه فهوومی تیايه، به لام هه یچم پینه بوو بیلیم، چم بگوتبايه؟

یاکوف پرسى: - چیرۆکه که ت به دل بوو؟

به په ستیه وه مینگه مینگیکم کرد. به لام یاکوف به کاوه خو کهوته روونکردنه وه ی چیرۆکه که:

- خه لکانی وه کو ئه وانه، ده ولهمه ندان و زهنگین، هه ندیجار مهیلی رابواردن و خوشگوزهرانیان له لا ده هارووژئی، به لام هه موو کاتی له و کاره دا سه رکه وتوو نابن.. چونکه نازانن چۆن ئه وکاره بکه ن. ئه مه ش ئاساییه، چونکه ئه زمونیان نییه، سه رقالی کارن، بز نس له هه موو دینیکیان ده کات. بز نس بیرکردنه وهی به رده وامی ده ویت، بیرکردنه وهی زۆریش به شه ر بیزار ده کات، بۆیه ده یه وئ جارجاری بای بالیکی خۆی بدات و که میک خۆی سه رگه رم بکات.

رپوباره که له دوای که شتی هه که وه شه قیکی تیگه وت، که فاوی و خرۆشاو، ده مانتوانی هاره وه اه ژهی ئاوه که بز نه وین و که ناری ره شی رپوباره که بدینین که به کاوه خۆ لیمان دوور ده که وته وه. پر خ وهۆری رپوباره کان له سه ر که شتی هه که به رز ده بووه وه، ژنیکی باریک و بنیس، ره ش پۆش، پۆر سپی، به کاوه خۆ به بهینی ته خته خه و ونه فه ره نووستوو هکاندا، به ره ولای مه ده هات. یاکوف ئانی شکیکی تیوه ژه ند م و له بن لیوانه وه گوتی: - ته مه شای بکه، تازی هه باره.

وام هه سته کرد له زه تیکی تایبه تی له دیتنی تازی هه باری و خه ماری خه لکی ده بینیت.

ئیدی زۆجار چیرۆکی بۆ ده گپرامه وه و به تاسه مه ندییه وه گویم بۆ راده دیرا. هه موو به سه ره ات و چیرۆکه کانیم له یاد ماوه به لام له کوئی ئه و هه موو سه ره بوورده، تاقه یه که به سه ره اتی شادی تیا نه بوو. به شیوازیکی کراوه تر و فامکری تر له کتییان قسه ی ده کرد. چونکه من زۆرجار له کتیباندا، هه ست و سوژی نووسه ری کتیبه که م به دی ده کرد- تووره بوونی، شاد بوونی، خه مینی، ته وس و توانجی. به لام یاکوف، نه پیده که نی، نه ئیرادی ده گرت. وه کو شایه دیکی بیلایه ن له دادگا قسه ی ده کرد، من له م بی موبالاتی و بی لایه نیه ی ئه و نار هه ات و په ست ده بووم و رقم لیی هه لده ستا.

له وه ده چوو ژیان له به رده میا وه کو ئاگری ژیر کوور هی که شتی هه که سه ما بکات و ئه ویش به خۆ و کوته کیکی دارینه وه وه ستابوو و به کاوه خۆ ده یکی شیا به و جه ره دا که سووته مه نی ئاگره که ی زیاد و که م ده کرد. به ده م ته مه شا کردنه وه لی م پرسی:

- باشه قه ت ریکه وتوو ه که سیک بی ریزیت پییکات؟

به رسقی دایه وه:

- کئ ده توانی بی ریزیم پییکات؟ من کابرایه کی به هیزم و هیج که سیک پی م ناویریت!..

- له رووی به ده نیه وه نالی م. له رووی ده روونییه وه ده لی م. قه ت پۆحیان بریندار نه کردوویت؟

گوتی: - روح بریندار ناکریت. بویه ر و پیشه اتی ده ره کی کار له روح و ده روون ناکات. که س ده ستی ناگاته روح و ده روون.

رپوباره کان، ده ریاوانه کان، هه موو کارمه ندانی سه ر که شتی هه که زۆر باسی روح و ده روون ده که ن، چۆن باسی زه وی، یان کاره کانی خۆیان، یان نان و ژن ده که ن، به و ئاوایه باسی رو حش ده که ن. ئیدی روح و ده روون، وشه یه کی زۆر باوه له قامووسی په مه کی مه ردمدا، به قه د دراویکی پینج

کوپیکی باوه. که گویم لهو خه لکانه ده بوو، زور بازارپانه ئه و وشه یه یان به کار ده برد، له کانگای دلمه وه ههستم به نازار ده کرد.

من زورچاک له بیرمه که نه نکم به چ شکویه که وه باسی روح، ئه م مه کو ی پازنامیزه ی قیان، هیواو ئومید، جوانی وژیانی، ده کرد. قه ناعه تی ته واوم به وه هه بوو که وه ختایه ک، مرؤف ده مریت، فریشته یین سپی روحی هه لده گرن، بو حه ویقی ئاسمانی شین، بولای خواوه نده میهره بانه که ی نه نکمی ده بن، که ئه ویش زور به میهره بانی پیشوازی ده کات. ئیدی به قسه ی نه نکم له وینده ر، خوا به دم پیشوازی کردنیه وه پیی ده لیت:

- ئی! گیانه که م، پاکیزه که م، تو له وی، له سه ر زه وی، نازاری زورت چه شت، کاتیکی پر سویت به سه ربرد؟

ئیدی خوا، بالی پیده به خشیت، بالی سپی، وه کو بالی فریشتان. یاکوفیش، وه کو نه نکم زور به وردی و به پاریز و به ریز و حورمه ته وه باسی روح ده کات. قه ت له جنیوه کانیا، نه عله تی له روح نه ده کرد، ئه گه ر گوئی له خه لکی دی بوایه باسی روح بکه ن، سه ری له به رخو دنا، مله ئه ستور و سووره که ی شوپ ده کرده وه هیچی نه ده گوت. که پرسپاری جه وه هر و ماهیه تی روح لیبکریا ده یگوت: - روح روحه، هه ناسه ی خوایه ..

من به وه وه لامه رازی نه ده بووم، که زیاتر پیداکریم لیده کرد، ئه و سه ری له به رخو دنا و ده یگوت: - کوپی باش ته نانه ت زانایان و غه یبزانانیش شتیکی ئه وتو دهرباره ی روح نازانن. روح جو ره رازیکه، ئه قلی ئیمه مانان په ی پی نابات ..

به به رده وامی بیرم له یاکوف ده کرده وه. بوو بوو به خولیای شه و وپوژم، نه مده توانی بیری لینه که مه وه، حه زم ده کرد په ی به بیر و بوچوونه کانی به رم. به لام بیهوده، په یم پی نه ده برد، که له شه زه لامه که ی هه موو شتیکی لیده شاردمه وه.

ژنی به ریوه به ری بوفیه که، بایه خیکی تاییه تی به من دده، بایه خیکی گومانای. به یانیان ئاوم بو ی ده برد تا ده موچاوی بشوات، که ئه مه کاری لوشا بوو نه ک من، لوشا کچوله یه کی پاک و خاوین و شاد و روخوش بوو، له خزمه تگوزارانی دهرجه دوو بوو. کاتی که له ژوره بچووک و ته نگه که ی ژنی به ریوه به ری خوارنگه که دا، به دیاریه وه ده وه ستام، تاناوقه دی روت بوو، که جهسته زه رد وچرچه که یم، که له به هیی بارنی چرمسی ده چوو، ده بینی دلم تیک هه لده هات. به ده ست خو م نه بوو، به خه یال، له گه ل جهسته سفت و تورت و برؤنزییه که ی شازنه مارگودا به راوردم ده کرد. ئه م ژنه ته واو بل بووه، ده لئی چیکه نه یه، بو یه ک سات ده می ناوه ستیت. به ته نیا، جارئ به پارانه وه وه، جارئ به تووره یی قسان ده کات.

له نیاز مه بهستی حالی نه ده بووم، به لام به مه زنده شتیکی لی حالی ده بووم، نیازی شه ریف نه بوو، به لام من گویم نه ده دایه. زور له بیر و بیکردنه وه ی منه وه دوور بوو ..

دەنگى لوشا، وەكو ئەوھى خەون ببىنم، بە تەشەرەوھ لە گوڤما زرنگايەوھ:

- ئەلكسى، ژنى كابرەى بەرپۆوھبەرى خوارنگەكە، بەدل و بەگيان كەوتووھتە داوى ئەشقى تۆوھ. ھەلپكە و بۆت ھەلكەوتووھ، لە كىسى خۆتى مەدە، برۆ رابوڤرە..

ئەمە ھەر تەشەرى لوشا نەبوو، ھەر ئەو بەمەسەلەكەى نەدەزانى، بەلكو ھەموو كارمەندەكانى خوارنگەكە بە مەسەلەكەيان دەزانى و پلاربان داوڤشتىمى. بۆ نموونە ئاشپەزەكە، بەناوى سوعبەتەوھ پىپى دەگوتم:

- ئەم ژنە، تا ئىستا زۆر لات ولەوڤىرى بەرپۆرەوھ، ئىستا تەماحى كەدووھتە تۆ. پشكۆف، ئاگادارى خۆت بە، داوى ژىوان دەبىتەوھ..

تەنانەت "ياكوف" ش ئامۆزگارپىبەكى باوكانەى كەردم:

- ھەلبەتە، ئەگەر دوو سالىك گەورەتر بوایەى، بەجۆرپىكى دى قسەم دەگەل دەكردىت. بەلام بۆ ئەم تەمەنە.. باشتىن شت ئەوھى پەلە نەكەى، خۆت رادەست نەكەى. بەلام وڤىراى ئەمەش ئازادى، بە كەيفى دللى خۆت بكە..

گوتم:- واز لەو قسانە بىنە. خەمت نەبىت..

- ھەلبەتە!..

بەلام، قامكەكانى وەكو شانە بە قزە ئالۆزكاوھكەيدا كەرد، ھەرچەندە بەتەمابوو، ئەم جۆرە قسانە نەكاتەوھ، بەلام گوتى:

- ھەلبەتە دەبى حالى ئەوھى لە بەرچا و بگىرپت.. ئەوھى نەھەقى نىبە، لە زستانى پىرىدايە، حالى باش نىبە! بۆ نموونە سەگىش، بە سەگىھەتى خۆى پىوېستى بە نەوازشە.. چ جاي بەشەر! ژن بە نەوازش دەژى، وەكو چۆن قارچك بەباران دەژى. رەنگە ئەو شەرم لەو حالەى خۆى بكات، بەلام چارى چىبە، چ بكات؟ بە كورتىھەكەى جەستە قەھىپە و تەواو.

چاوم لە دوور چاوه لىلەكانى برى و پرسىم:- خەفەتى بۆ دەخۆبىت؟

- من؟ خو داىكم نىبە؟ ھەندى كەس تەنانەت خەفەت بۆ داىكبانىش ناخۆن. تۆ بەراستى كابرەيەكى سەبىرەت!

نەرمە پىكەنىبىكى بۆ كەرد، سەداى پىكەنىبەكەى لە سەداى زەنگىكى شكاو دەچوو.

ھەندىچار كە سەبىرى دەكەم، ھەستدەكەم دەكەومە بۆشايىھەكى خامۆشەوھ، دەكەومە بىرىكى بى بنەوھ.

- ھەموو خەلكى ژن دىنن ياكوف. باشە تۆ بۆ ژن ناىھەنىت؟

- چ پېويست دهکات؟ چي زوره ژن زوره.. ههرکاتې بمهوي ژن حازره... پياوي ژندار دهبي له مالوه به بهديار ژنهکيهوه دانيشيت وزهوي وزار پهنيوبيني. من نه زهوي باشم ههيه نه زهوي زور. زهوي وزارهکهم مامم بوخوي داگيريکرد. نئدي که برايکهکهم له خزمهتي عهسکهری زقريبهوه، له گهل ماممدا کهوته ململاني.. سهري شکاند، براههکهميان دهسنگير کرد، حوکمي سال و نيويکيان داو له زندانيان تووند کرد. دواي نهوه تاوانباري ديري، تهنيا يهک ريگهي لهبهردهما بوو، نهو ريگهيهش ههميشه بو زندان دهچيت. ژنهکهي شتيکي چکولهي جوان بوو. بهلام چ بلیم؟ که پياو ژن بيني دهبي دهست به کلاوي خويهوه بگري و لهمالي خويا دانيشيت. بهلام عهسکهر ههرگيز ناتواني خاوهنيزياني تايبهتي خويسي بيت.

ئاراستهتي قسهکان دهگورم:- باشه تو نويز دهکيت؟

- که کورپيکي سهيري! ههلبهته دهیکهم.

- چون؟

- ههرچوني ريکيهويت.

- بو نمونه چ نويز و نزايهک دهکهي؟

- من هيچ جوره دوعا و نزايهک بهلد نيم. من تهنيا نهمه دهليم : نهی عيسا مهسيح پهحم پيپکه، پهحم به مردوواندا بکه، له شهري شهيتان وله بهلای ناگهان بمانپاريزهوه.. بهوجوره لهگهل ههنديک ورده ويرداني ديکهدا.

- وهکو؟

- بهگويرهی نهوکاته. ههرچيهک بلبي خودا دهی ژنهفي!

زور به ميهرهباني مامهلهي لهگهلم دهکرد، بهو چاوهوه سهيري دهکردم وهکو نهوهي گوجيلهيهکي دهستهمو بم و لهريگهي ههنديک گهمانهوه سهرگهري بکه. ههنديجار شهوان لهلايهوه دادهنيشتم، بوني گريس و نهوت و ناگر و پيازي ليدههات. زور هزي له پياز بوو، وهکو ناسکه سيو، بهکالي دهخوارد، له ناکاوا قسهکهي خوي بري وگوتي:- نهلکسي کوا با چند شيعريک بخوينينهوه!

نهوهي راستي بي، شيعريکي زورم لهبهر بوو. نهمه جگهلهوهي که دهفتهريکي نهستورم ههبوو، دهيان شيعري پهسند و دلخوازي خوم تيايدا نووسي بووهوه. " روسلان و لودميلا " م بو دهخويندهوه، بهبيدهنگي، بهبي جووله، چاوهکاني دهنووقاندن و گويي بو ههلهدهخستم. پاشان به ئارامي و لهبن ليوانهوه دهگوت:

- که چيروکيکي جوانه. هي خوته؟ وتت هي پوشکينه؟ من کابراهيکي خانهدان دهناسم بهنيوي موخين - پوشکين. بهلي پوشکين، من به چاوي خوم نهو پوشکينه ديتووه.

- ئەمە ئەو پوشكىنەى تۆ نىبە، پوشكىنى شاعىرە، لەمىژە كوژراوہ.

- كوژراوہ؟ چما؟

من بە كورتى، ئەو بەسەرھاتەم بۆى گىرپايەوہ كە جارىك سازنە مارگو بۆى باس كردبووم كەلە شەرھەكەم بوومەوہ، ياكوف بە ئارامى گوتى: - زۆركەس بەھۆى ژنانەوہ تيا دەچن!

زۆرجار ئەو چىرۆكانەم بۆ دەگىرپايەوہ كەلە كتیباندا خویندبوومنەوہ يان دەمخویندەوہ. ھەرھەموو ئەو چىرۆكانە لە زەينمدا تىكەلاو بووبوون و چىرۆكىكى درىژ و جوانيان پىكدەھىنا و پىر بوو لە ھەوا و ھەوہەس، رىسك و سەركىشى، قارەمانانى ئابروومەند، بەختەوہرى، مەملانىي و مردن، وشەين جوان و كارو كردهوہين كرىت و دزىو. ئىدى من زۆرجار كە روكامبول، لامول، ھانىبال و دىكوكوناس، لوىسى يازدەيەم، و باباگورىوم دەگىرپايەوہ، بە ئارەزووى خۆم و بەگوپىرەى سەلىقەى خۆم دەستكارىم دەكرد و دنيايەكم بەگوپىرەى مەيلى خۆم دروست دەكرد، لە خولقاندنى ئەو دنيايەدا رىك لاسايى خواوہندەكەى نەنكم دەكردەوہ. ئەو خواوہندەى كەبە كەيفى خۆى يارى بە تىرەى بەشەر دەكرد. ديارە پاشاگەردانى ئەم دنياى كتیبانە رىگرى ئەوہى لىنەدەكردم كە واقعى ژيان نەبىنم، ھەستى خەلكناسى لەلام دانەدەمركاندەوہ بەلكو پەردەيەك بوو لە پوخلەواتە ژەھراوى و دەرەدە زۆر و پەنھانەكانى ژيانى دەوروبەر دەپياراستم.

بەوجۆرە كتیبان لەزۆر شتى خراپيان دەپياراستم. تەبەع و تەبىعەتى خەلكيان پى ناساندنم، كرديانە كارىك پى نەنەمە قەھىپەخانان و قىزم لەو شوپانە و لەو كەسانە ببىتەوہ كە ھاتوچۆى ئەو شوپانەيان بە كارىكى ئاسايى دەزانى.

روكامبول، فىرى كردم، لە ھەنەبەر زرووفدا خۆراگر بم، كوئنەدەر بم. قارەمانەكانى دوماس فىريان كردم كە ژيان بۆ دۆز و مەسەلەيەكى گەورە تەرخان بكەم. كاراكتەرى دلخوازی من، شا ھىنرى چوارەم بوو. وا تەسەوەر دەكەم بىرانجىە لە كتیبە بەناوبانگەكەى خۆيدا شا ئىتو، مەبەستى ئەوہ بوو كە دەيگوت:

تىكەلاوى خەلكانى سادە وساكار بوو.

راستە دەيخواردەوہ.

بەلام پاشايەك مىللەتى خۆى شادمان بكات.

حەقى خۆيەتى بۆخۆيشى بژىت.

لەو رۆمانە ولە رۆمانەكانى دىدا ھىنرى چوارەم وەكو پىاويكى نەجىب و خۆشەويستى جەماوہرى خەلك باس دەكرا. مورالى بەرزى وى ئەو قەناعەتەى لەلا چىدەكردم كە فەرەنسا جوانترىن ولاتى دنيايە. ولاتى سوارچاكي و جوامىرىيە، لە گەدايانەوہ تا پاشايان، ھەموو جوامىر و خانەدان دەنوینن. وەختايەك ھىنرى چوارەم كوژرا، منىش لە ناخى دلەوہ وەكو دەست و پىوہندەكەى، بە كول و بەدل گرىام، نەفرەتم بۆ "رافىاك" ى بكوژ دەنارد. ھىنرى كاراكتەرى

هەموو ئەو چیرۆکانە بوو کە بۆ " یاکوف " م دەگێرانەوه. یاکوف، هێندە مەدح و ستایشی لە منەوه بیست، ئەویش خۆ بەخۆ دلبەندی هینری وفەرەنسا بوو. هەندێجار باسی هینری چوارەمی دەکرد و دەیگوت: - ئەم شا هینریە پیاویکی رەند و مەرد بوو، جیگای متمانە بوو!

شەوق و زەوقی یاکوف قەد لە سنووری ئاسایی هیۆتر نەدەرۆیی. یاکوف کە بە تەبیەت کەسیکی زۆربلێ بوو، قەت لە کاتی گێرانەوهی چیرۆکاندا قسە پێنەدەبریم، برۆکانی ویک دینانەوهو بەبێدەنگی گویی بۆ رادەدێرام، سیمای وشک و نەگۆر- تاویریکی کۆنی سەربە خەنەتیلکە بوو. بەلام ئەگەر من بەهەر هۆیکە لە گێرانەوه وەستابام، بلەز لێی دەپرسیم:

- تەواو، هەر ئەوهندە بوو؟

- نەخیر، ماویەتی.

- کەواتە بەردەوام بە!

جاریک کە باسی فەرەنسییەکانمان دەکرد، هەناسەیهکی هەلکێشا وگوتی:

- ئەم فەرەنسیانە شانسیان هەیه، زۆر خوش و ئاسوودە دەژین..

- چۆن؟

- چۆن و مۆنی ناوی، من وتۆ ئیستا ناچارین لەناو ئاگرا کار بکەین، هەمیشە کاردەکەین، ئاو بوەستی ئیمە ناوەستین. بەلام ئەوان بە کەیفی خۆیان دەژین، لەجی خۆ ناجولین، دەخۆن، دەخۆنەوه، سەیران و گەرانى خۆ دەکەن، ئەوه ژیانە!

- بەلام ئەوانیش کار دەکەن!

سەرنجەکەى یاکوف بەجی بوو، گوتی:

- بەلام لە چیرۆکەکانی تۆدا هیچ هەوالیک لە کارکردنیانەوه نییه.

ئەم سەرنجە رایگرتم، بیرم کردەوه، بۆم بەدیار کەوت زۆربەى ئەو کتیبانەى من خویندوو منەوه، کەم وزۆر باسی چۆنیەتی کار وکاسبی خەلکیان تیانەبوو، باسی ئەو سەرچاوانەیان تیا نەبوو کە قارەمانانی بەنیوبانگ پێی دەژیان.

هەرکاتى کە لە قسە و گەنگەشه دەبووینەوه، یاکوف لەسەر گازی پشت رادەکشا و دەیگوت:-
باشە من سەرخەوی دەشکینم.

ئیدی هەر لەو شوینەدا پالدهکەوت و دواى یەک خولەک پرخ و هۆری بەرز دەبوووه.

پاییز، که کهناره‌کانی پوباری کاما سوور هه‌لگه‌پان وگه‌لای دره‌ختان زیپناسا زهرده‌لگه‌پان، هه‌تاو تین وتاوی جارانی نه‌ما، یاکوف، له‌ناکاوا که‌شتیه‌که‌ی به‌جیه‌یشت ورویی. به‌رله روشتنه‌که‌ی به‌منی گوت:

- ئه‌لیوشا، دوو سبه‌ی هه‌ردوو‌کمان، من وتو ده‌گه‌ینه پرم، ده‌چین بو حه‌مام و به‌ئاره‌زووی خو‌مان خو ده‌شوین، له‌ویوه یه‌کسه‌ر ده‌چین بو بارپیک موزیقای تیابیت. شتیکی زور خوشه. من هه‌ز ده‌که‌م گویم له‌لیدانی ئامیریکی موزیقی بیت!

پیاویکی قه‌له‌وی داته‌پیو، ردین تاشراوی سیما ژنانی له‌سارابول سهرکه‌وته سهر که‌شتیه‌که‌ی. پالتو دریزه‌که‌ی وشه‌پقه‌که‌ی سهری که‌ ده‌وره‌که‌ی که‌وله‌ ریوی بوو، هینده‌ی دی ژنانه‌ی ده‌نوند. یه‌کسه‌ر میزیکی له‌گوشه‌یه‌کی گهرمی نزیک موبه‌قه‌که‌وه هه‌لبژارد، داوی چایه‌کی کرد، به‌بی ئه‌وه‌ی پالتوکه‌ی یان شه‌پقه‌که‌ی دابکه‌نی، ده‌ستی به‌چا خواردنه‌وه کرد. ئیدی ئاره‌قه له‌سهراپای ده‌چورا.

هه‌وری پاییزی به‌ئاسته‌م پروشه‌ی ده‌کرد، له‌وه ده‌چوو ئه‌م پروشه‌یه، هه‌رکاتی که‌ کابرا به‌ده‌سته‌سره‌که‌ی سهروچاوی ده‌سری، که‌م بکات، وه‌رکاتی کابرا ئاره‌قه‌ی بگردباوه، زیاد بکات. یاکوف هه‌ر زوو له‌لای ئه‌و پیاوه‌وه دانیشت، به‌دوو قو‌لیکه‌وتنه‌ته‌مه‌شاکردنی نه‌خشه‌یه‌کی ناو سالنامه‌یه‌کی کون، کابرای ریپوار به‌قامکی وینه‌ی شتیکی کیشا، یاکوف به‌ئارامی گوتی: - ئی ئه‌وه چییه؟ ئه‌مه بو گه‌نجیکی وه‌کو من کاریکی ئاسانه. له‌پی که!

ریپواره‌که، له‌کاتیکا سالنامه‌که‌ی ده‌خسته‌وه نیو جانتایه‌کی چه‌رمی کراوه‌ی به‌رپی خویه‌وه، به‌ده‌نگیکی به‌رز گوتی: - زورباشه.

به‌ده‌م چا خواردنه‌وه، به‌ئارامی له‌سهر فسان به‌رده‌وام بوون. به‌رله‌وه‌ی نوره‌ی کاری یاکوف ده‌ستپیکات ناسنامه‌ی ئه‌و کابرایه‌م لی پرسی. به‌ده‌م پیکه‌نینیکی کورته‌وه به‌رسقی دامه‌وه: - له‌ئافره‌ت ده‌چیت وانیه؟ مانای وایه‌ خه‌سیوه. له‌سیریاوه هاتوو. پیاویکی سه‌یره... له‌وه ده‌چی به‌گویره‌ی به‌رنامه‌یه‌کی تایبه‌تی بزنی..

به‌ته‌ق وه‌ور پاژنه‌ پووته ره‌شه‌کانی که‌له دوو سم ده‌چوون، ده‌کیشا به‌سهر که‌شتیه‌که‌دا، لیم دوور که‌وته‌وه. به‌لام له‌نیوه‌ی ری‌دا وه‌ستا، ئاوری پاشه‌وه‌ی دایه‌وه و به‌ده‌م هه‌لکراندنی په‌راسوه‌کانیه‌وه گوتی:

- قه‌راره لای ئه‌و کاربکه‌م. هه‌رکه گه‌بینه پرم که‌شتیه‌که به‌جیدیلیم و له‌یه‌کدی جیا ده‌بینه‌وه ئه‌لیوشا گیان. به‌قیتار ده‌روین، پاشان له‌ریگه‌ی ده‌ریاوه، دواتر به‌سواری ئه‌سپ. به‌پینج هه‌فته ئه‌وجا ده‌گه‌بینه ئه‌وینده‌ر. به‌شه‌ر ته‌یری بی باله، ده‌گاته هه‌موو گوشه وکه‌ناریکی دوور!

سهرم له‌و برپاره کوت و پره‌ی یاکوف سوپما. به‌سهرسامی پرسیم: - باشه ده‌یناسیت؟

- له كوئى بىناسم؟ قەت نەمدىو، ھەرگىز بە شوينەدا تى نەپەپيوم كە ئەو لىي دەزى..

بۆبەيانى ياكوف پەيدا بوو، فەرۋەيەكى كورتى چلكن وپلكنى لەبەربوو، شەپقەيەكى پووشى كوئى بى قەراخى لەسەر بوو، كوئەى ورچە بچكۆل بوو، جووتى پىتاوھى شرى لەپىدا بوو. بە قامكە ئاسننەكانى تووند دەستى گوشيم:

- لەگەلما وەرە ئى؟ ئەو كابرايە، يارۆى نىرەموك ئەگەر پرووى لىينەين كار بەتۆش دەدات. دەلىي چى، پىيى بلیم؟ تۆزىكى لىدەبرىت، ئەوئەندەى كە زەرەرى نەبىت و، پارەيەكى كەمت دەداتى. ئەمانە كە كورپىك سونەت دەكەن، جەژنيانە، جەژنى راستەقىنەيانە، لەبرى ئەو پارەش دەدەن..

كابراى نىرەموك لەلای محەجرەكە دەوئەستى وسارغىيەكى سپى لەبن باخەلدايە. بە دووچاوى لىل دەروانىتە ياكوف، روخسارى قورس، لە روخسارى پىاوئىكى خنكاو دەچىت. بە چپە بە نەعلەتم كرد، ياكوف، جارىكى دى دەستى گوشيم:

- لە پىي كە! ھەرکەسە و بەلەيلای خۇيدا ھەلدەلئىت.. چىت داوہ لەوہ؟ دەى باشە، بە دوعا. ھىوادارم بەختەوہربىت!

ياكوف شوموف، پۆيى. وەكو ورچىكى زەلام بۆى دەرچوو، كۆمەلئىك ھەستى ھەقدزى لەلا بەجى ھىشتم، ھەم خەفەتم بۆى دەخوارد، ھەم لىي بىزار بووم، لەدلى خۇدا بە جوړە بەغىلى و ترسىكەوہ دەمپرسى باشە بۆچى بۆ ئەو شوينە دوور و نادىارە دەروات. باشە ئەم ياكوف شوموفە دەبى كى بى؟

لە ئاخر و ئۆخرى پاپىزا، كە كەشتى ھەلمىنەكە، ناچاربوو گەشتەكانى رابگرىت لەبەر سەرما وسۆلە لەكار بوەستىت، ئىدى بە شاگردى لە كارگەيەكى وىنەكىشانى ئىكۆنان دامەزرام. ئاغام پىرەژنىكى مىرەبانى رووخۆش بوو، كەسىكى بادەنۆش بوو، يەكەم پۆزى دواى دەستبەكار بوونم، بە تۆن و راپوئزى خەلكى شارى فلادىمىر پىي راکەياندم:

- ئىستا پۆز كورت وشەو درىژە. دەمەوئ ھەموو بەيانىيەك بۆ دووكان برۆيت و لەوئ لەكاروبارى فرۆشتندا يارمەتيان بەدەيت و شەوان كە گەراپتەوہ، فىرى نىگاركىشيت دەكەن.

منى بە شاگردىكى دىكەى سەر دووكانەكەى خۆى سپارد، كە كابرايەكى كورتهبالاى چالاک و چەلەنگ و رەزا سووك بوو. من وئەو، بە دوو قۆلى، لە تارىك و پروونى بەيانىدا، شارمان دەدايە ژىر پىوہ، بە كوچە و كۆلانە خوالووەكانى ئىلنىكادا نشىو دەبووینەوہ تا دەگەشتىنە بازارى ژىرىن كە دووكانەكە لە قاتى دووھى خانىكى بازگانىدا بوو. دووكانەكە، كۆنە ەمار بوو. بچووك و تارىك بوو، يەك پەنجەرە و دەرگا يەكى ئاسنى ھەبوو، دەپروانىە بانىژەيەك كە سەرەكەى بە چىنكۆ گىرابوو. دووكانەكەمان پىر بوو لە ئىكۆنان و چوارچىوانى گەورەو بچووك،

هەندئ لە چوارچێوهكان سادە و ئەوانى دى بەنەخش و نىگار بوون. هەروەها كۆمايهكى كتيبي نائىنى و ئىنجىلى بەرگ زەردى تىابوو كە بە پىنتىن سلاقى كۆن نووسرابوون.

دووكانىكى دى بە تەنشىتمانهوه بوو كە ئەوئيش هەمان كارى ئىمەى دەکرد، ئىكۆنان و كتيبيىن ئۆلى و نائىنى دەفرۆشت. دووكاندارەكە بازرگانىكى ردىن رەش بوو، بە خزمایهتى دەگهيهيه زانايهك لە زانايانى پەيرەوى مەزەبى كۆن، كەلە سەرانسەرى روبارى كىرجىنىتسى ئەوبەرى قولگادا بناف و دەنگ بوو. ئەم بازرگانە كورپىكى هاوتەمەنى منى هەبوو، لەر ولاواز، چالاک و گورج وگۆل، رەنگ وروو سىسەلە و چرچەلە لە پىرەمىردان دەچوو. چاوهكانى وىل و شلەقاو. ئەركى من ئەوهبوو، هەلبەتە دواى كردنەوهى دووكانەكە، خىرا برۆم لە بارپىكى ئەو ناوه ئاوى گەرم پەيدا بكەم. دواى خواردنى نان وچاى، دووكانەكە گسك بەدەم و تەپوتۆزى سەر كتيب و ئىكۆنەكان بەتەكۆنم، دواى ئەو ئەركانە دەبوايه بچمەبەر دووكانەكە تا ئەگەر كرىارىكى نەناس بەویدا رەت بوايه، بۆ دووكانەكەى خۆمانى رابكۆشم و بەهەر شىوهيهك بووه نەيهەلم بۆ دووكانەكەى دراوسىمان بروت.

فرۆشيارەكەى لەمەر خۆمان، بە ئاشكرا ئامۆژگارى دەكردم و دەيگوت:

- كرىاران گەوجن. هەركە هاتنە بازار، خۆيان بە هەموو دووكانىكا دەكەن، گرینگ ئەوهيه شتى هەرزانيان دەست بكەوئ، بىر لە چاكى و خراپى ئەوشتانە ناكەنەوه كە دەيكرن!

يارۆى هاوكارم، زۆر شارەزايانە قەراخى ئىكۆنەكانى بەيهكدا دەكيشا و لەبەرچاوى من خۆى دەنواد و بەوهوه دەفشى كەلە كاروبارى بازرگانى و دووكانداريدا زۆر مەعلانه:

- كارى مەكینه، باش نىيه، رەواجى كەمە.. بۆ نمونە ئەم پارچەيه جوانە.. زۆر هەرزانه، پىوانەكەى سى بە چوارە.. نرخى خۆى هەيه. ئەم پارچەيهى دى : شەش بە هەوتە.. ئەميش پارەى خۆى دەكات.. تۆ وهليان دەناسيت؟ هەولبەدە بيانناسى: فونىفاتى.. ئەمە بۆ چارەسەرى مەيگوسارىيه، شەهيد قارقارا... بۆ دان يەشە و مەرگى مفاجات، قاسىلى پىرۆز... بۆ تا و ورپنە. ئەدى پاكيزەكان دەناسيت؟ تەمەشاكە: پاكيزەى خەمىن، پاكيزەى سى بازوو، پاكيزەى گرىاو، پاكيزەى دەردم ئاسان بكە، پاكيزەى قازان، پاكيزەى پوكروف، پاكيزەى سمىستىرلىنايا..

بەخىرايى نرخى ئىكۆنەكانم، هەر ئىكۆنەيهك بەگويرەى قەوارەو ماوهى دروستكردنەكەى، ئەزبەر كرد. فىرى ئەوهبووم وئىنەى پاكيزەكان لىكدى جىابكەمەوهو بيانناسمەوه. بەلام جىاكردنەوهى پسپۆرى وتايهتەمەندى هەر يەككەى لە وهليەكان هەندىك قورس بوو. بەلام فرشيارەكە دوور و نزىك چاودىرى دەكردم، هەركاتى بىدىيام، شانم داوه بە لا شىپانەى دەرگاكووه و خەيالم رۆييوه، لەناكاوا بەدەنگىكى گر دەيپرسى:

- كام پاكيزە، شفا بەخشى ئازارى مندالبوونە؟

ئەگەر وهلامەكەم هەلە بوايه، رووى گرژ دەكرد و دەيگوت:

- بهس پیم بلی میٹک بوچی باشه، فایدهی چیبیه؟

بهلام راکیشانی مشتەری و کرپاران لهوهش قورستر بوو. زور رقم لهو پوخساره دزیوانه بوو که لهسه ر ئیکۆنهکان نهخشینرابوون، نهدهزانی چۆنیان بفرۆشم. پاکیزه‌ی ناو حیکایهت و چیرۆکهکانی نهنکم، جیاواز بوون، مندالکار و خشکۆک و لهبهردلان و میره‌بان بوون. له وینه‌ی ناو گۆقاره‌کانیشدا هەر ناسک وجوان بوون، بهلام له ئیکۆنهکانی لهمه‌ر ئیمه‌دا زور پیر و ره‌زا قورس، لووت دریزی دهنووکه دالاشی و ده‌ست کول بوون.

پۆژانی چوارشه‌مه‌مه و هه‌ینیان، پۆژانی بازار، کاروکاسبیمان گهرم بوو. ئیدی گوندیان و پیره‌میردان، ژنان و پیاوان، ته‌نانه‌ت هه‌ندیچار خانه‌واده‌یه‌ک به هه‌موو ئەندامه‌کانیه‌وه، به‌تایبه‌تی په‌یره‌وانی ئاینی کۆن، خه‌لکانی گرژ و مۆن، به گومان و درودۆنگ، خه‌لکی جه‌نگه‌له‌کانی ئەوبه‌ری قولگا، به قالد‌رمه‌کاندا سه‌ر ده‌که‌وتن و سه‌ری دوو‌کانه‌که‌ی ئیمه‌یان ده‌دا. هه‌ندیچار پیاویکی که‌ته و زه‌لام، که فه‌رویه‌کی که‌وله‌مه‌ری له خۆیه‌وه ئالاندبوو و له ژیره‌وه ده‌ستیک جلکی ده‌ستچنی زبری گوندیانه‌ی له‌به‌ر کردبوو، به‌کاوه‌خۆ به بانیزه‌که‌دا ده‌هات، وه‌کو ئەوه‌ی بترسیت بانیزه‌که له‌ناکاوا هه‌ره‌س بینیت. به‌راستی شه‌رمم ده‌کرد لیی نزیك ببه‌وه، به‌لام ناچاربووم زور له‌خۆم بکه‌م، بازووه‌کانم له‌سه‌ر سینگم جوت بکه‌م و به‌ده‌وریا بسوریمه‌وه و میس ئاسا به‌ گویدا بوینم:

- قوربان، چیت ده‌وی؟ کتییی نویت، مزماران به شه‌رح و شروقه و په‌راویزه‌وه، به‌ره‌مه‌کانی یه‌فریم سیرین و کیریل، کتییی قانوون.. فه‌رموو ژووره‌وه، ته‌مه‌شایه‌ک بکه، چوونه ژووره‌وه به خۆراییه.. جوړه‌ها ئیکۆنه‌مان هه‌ن.. به‌نرخ‌ی جیاواز، باشت‌ترین شه‌مایل و ئیکۆنان دروست ده‌که‌ین، به‌ره‌نگین جوړاوجۆر. ئاماده‌ین به‌گویره‌ی داوی خۆت بو‌تی دروست بکه‌ین، شه‌مایلی تاییه‌تی، خانه‌واده‌یی، یان هه‌ر جوړیکت بو‌ی، بو‌تی دروستبکه‌ین. له هه‌یچ شوینیکی دی له‌مانه باشت‌رت ده‌ستناکه‌ویت. ئیره باشت‌ترین کارگه‌ی رووسیا و باشت‌ترین دوو‌کانی سه‌رانسه‌ری شاره!

کابرای مشتەری بیئه‌وه‌ی که‌مترین بایه‌خ به قسه‌کانی من بدات، له‌جیی خۆی ده‌وه‌ستی و به‌ بیده‌نگی لیم مۆر ده‌بیته‌وه‌و هیسابی سه‌گیشم بۆناکات. پاشان له ناکاوا برپاری خۆی ده‌دات، ئەوجا به‌ده‌سته به‌هیزه‌کانی ده‌له‌کم ده‌دات و له‌سه‌ر ریگا‌که‌ی خۆیم که‌نار ده‌خات و به‌ره‌و دوو‌کانه‌که‌ی دراوسی‌مان ده‌روات. فرۆشیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان به‌ده‌م خوراندنی گوچکه‌ زله‌کانیه‌وه، ده‌که‌ویته‌ پرتاندن و ده‌لیت:

- یه‌کیکی دیکه‌شمان له‌ده‌ست چوو. عه‌مرت نه‌مینیت! تو لیاقه‌تی بازرگانی و دوو‌کانداریت نییه.

له‌م کاته‌دا، له دوو‌کانه‌که‌ی ته‌نیشتمان‌ه‌وه، ده‌نگیکی نه‌رم و پراویژیکی شیرین دیته‌گوئ:

- براده‌ری ئازیز، ئیمه لیره که‌ولی مه‌ر یان پیلای چهرم نافرۆشین. له دوو‌کانی ئیمه‌دا، په‌یقی خوا فه‌رمان‌ره‌وايه، په‌یقی خوا له زیو و زیپی خالیسه‌ش به‌به‌هاتره، به‌هه‌یچ نرخیکی دنیایی نایه‌ته خه‌ملاندن.

فروشیاره‌کە‌ی لە‌مه‌ر خۆ‌مان، لە‌ به‌‌غیلیدا ده‌لیت:

- گوئ بگره‌ گوئ، بزانه‌ چ مه‌راییه‌ک بو ئه‌و مشتهرییه‌ ده‌کات، بزانه‌ چ سابونیک له‌ ژیر پای ده‌دات! ئه‌له‌ه‌قی چاک ده‌زانی مشتهری بخاته‌ داوه‌وه‌، گوئ بگره‌ و له‌وه‌وه‌ فیربه‌. به‌ناخیرت خوینه‌واری!

من باش فییری نیگارکیشی ده‌بووم، به‌لام له‌واری بازار گه‌رمکردن و راوه‌ مشتهریدا زور کۆله‌وار بووم. به‌راستی به‌زه‌بیم به‌و پیاوه‌ بیده‌نگ و گرز و مؤنانه‌دا، یا ئه‌و پیره‌ژنه‌ داماوانه‌دا، که‌ ده‌تگوت مشکى سرک و ترساون ده‌هاته‌وه‌. له‌ناخی خۆدا حه‌زم ده‌کرد، به‌دزییه‌وه‌ نرخى راسته‌قینه‌ی شه‌مايل و ئیکۆنه‌کانیان پى بلیم، تا نه‌خه‌له‌تین و بیست کویکی زیاده‌ نه‌ده‌ن. هه‌ره‌ه‌موویان له‌به‌رچاوی مندا زور هه‌ژار و برسی دیار بوون. له‌دلی خۆدا ده‌مپرسی باشه‌ ئه‌مانه‌ چۆن سى رۆبل و نیو ده‌ده‌ن به‌ کتیبیکى مه‌زموران، له‌کاتیکا ئه‌مه‌ کتیبیکى زور میلی یه‌ و له‌ بازارا وه‌کو خۆل وایه‌.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌، سه‌یرم به‌وه‌ ده‌هات که‌ زور به‌وردی به‌های کتیب و وینه‌ و شه‌مايله‌کانیان ده‌زانی. رۆژیک پیره‌میریک که‌ ده‌مویست هه‌رچۆنى بووه‌ ئیغرای بکه‌م و به‌هینمه‌ ناو دوو‌کانه‌که‌وه‌ پى گوتم:

- تو‌ راست ناکه‌ی کورۆ، وانیه‌ کارگه‌که‌ی ئیوه‌ باشتترین کارگه‌ی رووسیا نییه‌. باشتترین کارگه‌، کارگه‌ی روگوژینه‌ له‌ موسکۆ.

ته‌ریق بوومه‌وه‌ وه‌نگاوێک لى دوور که‌وته‌وه‌، کابرای پیره‌میر به‌ ئه‌سپایی که‌وته‌رئ و نه‌چوو ده‌و‌کانه‌که‌ی ته‌نیشتمانیش. فروشیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان به‌ تووره‌یی گوتی:

- ها له‌ قافا گرتتی؟

- تو‌ قه‌ت باسی کارگه‌ی روگوژینت بو‌من نه‌کردوه‌..

فروشیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان، به‌ده‌م سخیف و جنیوانه‌وه‌ ده‌یگوت:

- ئه‌م خه‌لکه‌ مه‌ندانه‌ی که‌ به‌رده‌وام ده‌سوورپینه‌وه‌، خۆ له‌ گیلی ده‌ده‌ن هه‌موو شتیک ده‌زانن و باسی هه‌موو شتیک ده‌که‌ن.. له‌ ئاوی مه‌ند بترسه‌ له‌ ئاوی خو‌ر مه‌ترسه‌!

ئه‌م پیاوه‌ قۆره‌ ده‌ماخ و له‌خۆرازییه‌، که‌ به‌ قۆزیه‌که‌ی خویه‌وه‌ ده‌نازی، زوری رق له‌ جووتیار و گوندیان بوو، جاریکیان که‌ که‌میک سه‌ری گه‌رم کردبوو، پى گوتم:

- من کابرایه‌کم زیره‌ک، حه‌زم له‌ شتی خاوی و بۆنى خۆشه‌ - بخورد، کولونیا و ئه‌وشتانه‌. جا به‌هینه‌ به‌رچاوی خۆت که‌سیکی به‌زه‌وقی وه‌کو من به‌ رپیاوه‌ له‌به‌ر جووتیاریکا دابنه‌و‌یتته‌وه‌، بو ئه‌وه‌ی پیره‌ژنه‌که‌ی خاوه‌ن فروشگایه‌که‌ پینچ کوبیکه‌که‌ی خۆی مسۆگه‌ر بکات! تو‌ پیت وایه‌ چۆن ئه‌وه‌ ته‌حه‌موول ده‌که‌م؟ ئاخ‌ر جووتیار چیه‌؟ مشکیکه‌ و به‌سه‌ر ئه‌رزا ده‌روات! ومن..

به سه رسامی بیده نگ بوو.

من جوتیارانم خوشده ویست، ههستم به شتیکی شاراوه و پنهان له هه موویاندا ده کرد، پیک وه کو ئه و حاله ی ده گهل یاکوف دا هه مبوو. کابرایه کی تیکسمرای جل و بهرگ شپوشوری پالتو له بهر به ته مه لی خو به فروشگا که ماندا (دوکان، موزا هه) ده کات، کلاوه که ی له سه ری داده گری، به دوو قامکان نیشانه ی خاچ ده کیشیت، نیگای له سه ر گوشه ی ئیکونه کاندای، که چرا که ی لیده گرا گیر سایه وه، ئه و جا ئور ده داته وه تا چاوی به وینه ناپیروژه کان نه که ویت. به چاوی کریاری ته مه سایه کی ناو فروشگا که ده کات و ده لیت: - کتیبی کی مه زموورانم به شه رحه وه بده یه!

ئاسینی (سه ری قو ل) پالتو که ی هه لده کات و ماوه یه کی زور له بیته کانی لاپه ره ی یه که م ورد ده بیته وه. به بیده نگ ی لیه قلیشاو و وشکه کانی ده بزوی نییت: - کتیبی له مه کو نترتان نییه؟
- هه لبه ته ده زانیت کتیبی کو نی ئاسینی زور گرانه، بای هه زاران رو بله ..
- ده زانم.

سه ری قامکی ته ر ده کات و لاپه ره که هه لده داته وه، شوینه واری په نجه ی له په راویزی لاپه ره که دا خه تم ده بیت. فروشیاره که ی له مه ر خو مان به تووره یی سه راپای کابرای کریار به نیگا داده بیژی ت و ده لیت:

- کتیب و ده قه پیروژه کان هه ره موویان هی یه ک سه روبه نندن، کو ن خو خوی گه وه ره قسه کانی خو ی ناگوریت ..

- ئه وه مان بیستوهه. خوا قسه ی خو ی ناگوریت، به لام نیکن ده یگوریت و ئه ولاتریش، به که یفی دلی خو ی ده کات ..

یاروی مشتته ری به وشکی کتیبه که داده خات و به بیده نگ ی له دووکانه که ده روات.

ئه و خه لکانه ی که عه ودالی کتیبانی کو ن بوون، وه ختایه ک ده گهل فروشیاره که ی له مه ر خو مانا گه نگه شه یان ده کرد، ههستم ده کرد ئه وان، له فروشیاره که ی مه، پتر شاره زای کتیبانی پیروژ و ژینامه ی وه لیان و پیاوچا کائن. فروشیاره که ی له مه ر ئیمه له مه تووره ده بوو و له به رخو وه پیی ده گوتن: - بی دینانی کیوی!

خو ئه گه ر یاروی مشتته ریش، له بهر هه ر هویه ک کتیبه تازه کانی به گهن نه کردبایه، زور به ریزه وه سهیری ده کرد و ئه وه نده به پاریزه وه ده یگرت به ده سته وه، وه کو ئه وه ی چوله که یه ک بی و له نا کاوا له ده سته ی بفریت. من ئه و حاله ته م زور پیخوش بوو.

چونکه من بهش به حالی خو م کتیبم به جو ره په رجوویه ک ده زانی که روحی دانه ره که ی له بن دی ره کانی بوو. هه رکاتی کتیبکم بکردبا وه و دهستم به خویندنه وه ی کردبا، ئه و روحه م نازاد ده کرد و به شیوه یه کی سهیر تیمه ده ئالا و مژوولی ده کردم.

زۆر جار پیکده کهوت که پیاوان وژنانی پیر ودان عه مر کتیبی کۆنیان بۆ دیناین، که ده گه پانه وه بۆ پیش " نیکون " ی ریفورمیست، داویان لیده کردین که لییان بکرین. یان لیستی ئه وه کتیبانه یان بۆ ده هیانین، که به خه تیکی جوان وخوانای هه ندیک ره به نیتانی ده قهرین هه ردوو روبرای ئه رجیز و کیرجینیتس نووسرابوو. یان هه ندی نوسخه ی " ژیان وه لیان " یان بۆ ده هیانین که له لایه ن دیمیتری روستوفسکییه وه پیدا چوونه وه ی بۆ نه کرابوو. ئیکۆنانی کۆن و خاچ و مراکی زیوینیان بۆ ده هیانین که میرانی موسکۆیی کاتی خۆی به دیاری دابوویان به وه بارمه نانه ی که خزمه تیان کردبوون. هه ره هه موو ئه وه شتانه یان به دزییه وه بۆ ده هیانین و نه یانده ویست ئه وه رازه یان که شف بییت.

فرۆشیاره که ی ئیمه و ئه وه ی دراوسیمان، ئه وه شتانه یان له ئاسمان ده قۆسته وه، پکا به ری یه کدیان ده کرد، ئه مه بۆ ئه وان کاسبیه کی چه ور بوو، ئه وه شته کۆن و توحفانه یان به پارهییه کی که م له ده ست گوندیانه کان ده ردینا و پاشان له بازارا به پارهییه کی مۆل به ده وله مه ندانی توحفه دۆست یان ئیماندارانی هه واداری کلئیسای کۆنیان ده فرۆشته وه. فرۆشیاره که ی ئیمه، له م کاتانه دا هه میشه ئاگاداری ده کردمه وه:

- چاوت بکه وه، ئاگات له م شه ی تانانه، له م سیحربازانه بییت، ئه مانه هه میشه گیرفانیان پره له پاره. به زه بییت پیاندا نه یه ته وه.

هه رکه سه روکه لله ی یه کیک له وه فرۆشیارانه په یدا ده بوو، فرۆشیاره که مان منی له دووی بیوتر فاسیلیفیچ ده نارد، که شاره زاییه کی ته واوی له کتیب و ئیکۆنانی کۆن و ئه وه بابته شتانه دا هه بوو.

بیوتر فاسیلیفیچ، پیره میریکی به ژن زرافی، چا و زیتی، سه ر و پوخسار جوانی، ردین دریز بوو، که ردینی له ردینه که ی فاسیلی پیروژ ده چوو. به رده وام دار عاسایه کی به ده سه ته وه بوو، چونکه قامکی پییه کی له ده ست دابوو و له پۆیشتنا که میک ده له نگی. هاوین و زستان بالاپۆشیکی ته نکی له بهر بوو که له جبه ی قه شه ده چوو. کلاویکی مه خمه لی قوولی له سه ر ده کرد. به گورجی خۆی به دوو کانه که دا ده کرد، هه رکه وه ژوور ده کهوت، شاننه کانی خوار ده کردنه وه و به ملکه چیه وه هه ناسه یه کی هه لده کیشا و به دوو قامکان، به شیوازی په یره وانی مه زه بی کۆن نیشانه ی خاچی ده کیشا و له بن لیوانه وه وێرد ونزای ده خویند. به و پوآله ته دینداری و خواناسییه وه، متمانه ی فرۆشیارانی شته توحفه و ده گمه نه کانی به ده ست ده هینا.

پیره میری شاره زا ده بیرسی:- ئه مریکتان به من هه بوو؟

- ئه م پیاوه ئیکۆنه یه کی بۆ هیناوین... ده لیت له بابته ی ئه وانه ی ستروگانوفه.

- له بابته ی ئه وانه ی کی؟

- ستروگانوف.

- ئاھ بېورە گويم كەمىك گرانە. باشتەر، خۇاى گەورە لە بېستنى كفر گويمەكانى نىكون و پەپىرەوھەكانى بە دوورى كردووم..

كللەوھەكەى دادەكەنىت، ئىكۆنەكە بە شىوھىيەكى ئاسۆيى بەدەستىھەو دەگرىت، جوان جوان دىقەتى دەدات، ئەم دىو وئەودىوى دەكات، چوارچىوھە دارىنەكەى بەر زەين دەدات، چاوهكانى چكۆلە دەكاتەوھە لەبن لىوانەوھە دەئىت:

- پەپىرەوانى خوانەناسى نىكون، لەوھەتاي زانىويانە ئىمەمانان بايەخ بە ھونەرئىن كۆن دەدەين، لە شەيتانەوھە فىللىك فىربوون، دەچن وئىنە پىرۆزەكان، زۆر بەكارامەيى كۆپى دەكەنەوھە، كە ھەوھەلجار سەپىريان دەكەيت وادىنە بەرچاو دەسكردى ستروگانوف، يان ئوستىوك، يان سوزدالە. بەلام چاوى باتىن، ھەرزوو كەشقى دەكات كە نەخىر ئەسل نىن، بەلكو تەخلىتن!

ئەگەر كابراى پسپۆر و عەنتىكەناس بىگوتبايە ئەم ئىكۆنەيە تەخلىتە، ئەوھە ماناى وابوو، شتىكى دەگمەن و بەنرخە، ئەوھە پەرلەى بەيىنى فرۆشيارەكەى ئىمە و كابراى پسپۆر و عەنتىكەناس بوو. لە راستىا ئەوان زمانىكى تايىھەتى خۇيان ھەبوو، ھەرخۇيان لەيەكدى حالى دەبوون. ئەگەر يارۆى عەنتىكەناس، سەبارەت بە ئىكۆنەيەك يان كتیبىك رووى گرز كردبا و داخ و كەسەرى دەپىرپىيا، ماناى وابوو، بايى دە رۆبلە، ئەگەر " نىكون " ى بەر دەمپىژى جنىوان دابا ماناى وابوو، بىست و پىنچ رۆبل دىنىت.

بەپراستى زۆر بى شەرمانە فرۆشيارەكەيان دەخاپاند، ھەرچەندە من لەو فەندەل فىلانە بىزار بووم، بەلام گەمە وچاو و راوھەكانى كابراى پسپۆرم بەلاوھە سەپىر و سەرنجراكىش بوو:

- پەپىرەوانى نىكون، ئەو زورپەتە روو پەشەى نىكون، لە شەيتانەوھە فىربوون، ھەموو شتىك دروست بگەن.. بو نمونە تەمەشاي ئەم ئىكۆنەيە بگە، لەتۆوايە ئەسلئى ئەسلە، جلەكانى يەك نىگاركىش دروستى كردووه، بەلام تۆ تەمەشاي پوخسارى بگە... پوخسارەكە دەسكارى كەسىكى دىكەيە. وھستا و ھونەرمەندانى كۆن، وھكو سىمون و ئوشاكوف، ئەگەر خوانەناسىش بان، وئىنەكانىان بەدەستى خۇيان دەكىشا.. جلەكان، دەموچاوهكان... ھەرھەموويان بەدەستى خۆ دروستدەكرد، بەلام ئەمانەى ئىستا ھىچيان لەبارا نىيە، دەرھەقىتى ئەو كارانە نايەن. جاران كىشانى وئىنە مەزەبى و ئىكونان كارىكى پىرۆز بوو، بەلام ئىستا، بەپىزىنە تەنيا پىشەيە، سنعەتە سنعەت!

ئەوجا ھەلوھەستەيەكى دەكرد، ئىكۆنەكەى بە پارىزەوھە لەسەر مېزەكە دادەنا و كللەوھەكەى لەسەر دەكرد و دەيگوت: - خوا بيانگرئ!

ئەو قسەيە بەومانايە بوو: ئىكۆنەيەكى باشە، خىرا بىكرە لەدەستى خۆتى مەدە!

ئیدی کابرای فرۆشیار له نیو ئه وه موو په یف و زاراووه و شاره زاییه زۆره ی یارۆی عه نتیکه ناسدا، سه ری لئ تیگده چوو و به نیگه رانییه وه ده یپرسی:- قوربان، بابی گه وره رات به رانبهر به م شه مایله ی من چیه؟ (شه مایل: وینه و په یکه ری گه وره پیاوانی ئاینی و مه زه بی)
- ئه مه ده سکر دی په یپره وانی نیکونه.

فرۆشیاره که هاواری ده کرد:

- شتی وا چۆن ده بیئت، بابای من و بابای بابام له بهرده م ئه م شه مایله دا (پورتریت) نوێژیان کردوه ..

کابرای پیره میڕ ده یگوت:- گیانه که م، نیکون زۆر له پیش بابای بابای تۆدا ژیاوه.

ئه وسا دووباره ئیکۆنه که ی له سه ر میزه که هه لده گرته وه و نیشانی خاوه نه که ی ده دا و به راویژیکی ئامۆژگاری ئامیزه وه ده یگوت:

- تۆ جوان ته مه شا بکه!.. به مه ش ده لئی ئیکۆنه؟ ئه مه وینه یه که ی رووت وقووته، فری به ئۆل و ئاینه وه نییه، هیچ نییه، یه کیکه له ده سکاره کانی هه وادارانی نیکون. که م و زۆر روحی تیانیه. من مه جبوور نیم درۆت له گه لدا بکه م. من بابایه کم پیر، پیم به لیوار قه بره وه یه، به هیچ جوړئ ئاماده نیم روحی خۆم بفرۆشم و ئیمانی خۆم بله وتینم، هیچ قازانجیکم له وه دا نییه!

دوای ئه و قسانه، وای ده نواند که به ته مای رویشتنه، ئازای ئه ندای ده که وته له رزین، وه کو یه کیگ گومان له قسه کانی کرابی خۆی تووره ده نواند، ئیدی له و ماوه یه دا فرۆشیاره که ی له مه ر خۆمان، شه مایله که ی به چند روڤلیک ده کړی و خاوه نه که ی به دلخۆشییه وه، به ده م خواحافیزیه وه، دوو لۆ له بهرده م بیوتر فاسیلیچدا ده نوشتایه وه و به مه منوونیه وه له دوو کانه که وه ده رده که وت. هه نگی منیان بو چاخانه یه ک ده نارد تا ئاوی گه رم بو چا لینان بینم. وه ختایه ک ده گه رامه وه ده مبینی کابرای عه نتیکه ناس، به خۆشحالیه وه ده ست به سه ر ئیکۆنه کړدراوه که دا دینیت و به فرۆشیاره که ی له مه ر خۆمان ده لیت:

- تۆ ته مه شا چند جوانه، چند ساده یه، خواناسی و پارسایی له سه رانسه ری ده چوړئ.. له هه ر که لکه له و ئاره زوویه کی به شه ری به دووره ..

فرۆشیاره که ی خۆمان، که له که یفان له پیستی خۆی نه ده هیوری و به ناو دوو کانه که دا (فرۆشگا) ده هات و ده چوو، به چاوانی حه په ساوه وه ده یپرسی:- باشه ده سکر دی کییه؟

- هیشتا، ماوته ئه وه بزانیته.

- به رای تۆ خه لکانی شاره زا به چه ندی ده کړن؟

- نازانم، ده یبه م تا به چه ند که سیکی نیشان بده م..

- شتی وا چۆن دهبی پیتور فاسیلیفیج ..

- ئەگەر فرۆشتم، پەنجا رۆیل بەتۆ دەدەم و باقیەکەى هەرچەندى بوو بوۆ خۆمى هەلەدەگرم!

- ئاھ ..

- هیچ نارەزاییەک دەرمەبەرە، فایدەى نییە.

بەدەم چاخواردنەو، بەبى هیچ شەرمیک گەنگەشەى مامەلەکە دەکەن، بەچاوی دز و رێگرەو
تەمەشای یەکدی دەکەن. دیار بوو کە فرۆشیارەکەى لەمەر ئیمە، زۆر خراپ کەوتبوو داوی
یارۆى عەنتیکە ناسەکەو، من بە ئاشکرا هەستم بەو دەکرد. هەرکە کابرای عەنتیکەناس، لە
دووکانەکە وەدەرکەوت، فرۆشیارەکەى خۆمان پووێکەرە من وگوتى:

- ئەلکسى زمانى خۆت بگرە! نابى خانم، خاوەنى دووکانەکە بە هیچ جوړى بەم سەوداو
مامەلەىە بزانیّت!

کە لەسەر چۆنیەتى مامەلەکە رێکدەکەون، ئیدی هەموو شتیک لە بیر دەبەنەو و وەکو ئەو
هیچ نەبووبى، فرۆشیارەکەى خۆمان دەپرسیت: - پیتور فاسیلیفیج، دەنگ و باسى شار، چى تازه
هەیه؟

پیرەمێرد، دەستیک بە سمیلایا دینى، لێو لەرزۆکەکانى بەدیار دەکەون ئەوجا دەست بە
گێرانهوێ پوخلەواتەکانى ژيانى بازرگانانى دەولەمەند و، سەودا و مامەلەى سەرکەوتوو،
نەخۆشى، زەماوەند و داوەتان، بویەرین فاحیشەگەرى و خیانهتى ژن و مێردان لە یەکدى،
دەکات. پیرەمێرد، هەرەموو ئەو باس و خواسانەى، وەکو ئاشپەزیکى کارامە و بە ئەزموون،
بەسەر یەکدا دەکرد و پاشان پیکەنینیکى فیکە ئاسای بەسەرا دەکرد. فرۆشیارەکەى لەمەر
خۆمان، لەخۆشیا سوور دەبوو، چاوه خەوالۆهەکانى پرشنگیان دەدا و ئاهیکى هەلەدەکیشا
ودەگوت: - ئەوانە دەژین. ئەو ژيانە! منیش تا ئیوارى رەنج دەدەم.

پیرەمێرد، بەدەنگیکى نەوى دەلیت:

- هەرکەسە وقەدەر و چارەنووسیکى هەیه. یەکیک فریشتەکان، بە مقەستى زیڕین چارەنووسیان
بڕیووتەو و یەکیک شەیتان بە تەورداس چارەنووسیان داتاشیوه.

وا دیاربوو ئەم پیرەمێردە تۆکمەیه هەموو شتیک دەزانیت و ئاگای لە ژيانى هەموو شارەکەیه،
هەموو رازو نەینییەکی بازرگانان، فەرمانبەران و روحانیان و پیشەوهران دەزانیت .. چاوهکانى
تیژ دەتگوت چاوى هەلۆن، خەسلەتى گورگ و رپوى تیاوو. پڕبەدل حەزم دەکرد، سەربکەمە
سەرى و توورەى بکەم، بەلام بیهوده. بەلام ئەو زۆر لە سەرەو، زۆر لە دوورەو، وەکو ئەو
پشت مژ و دوومانەو سەیری من بکات، بەو ئاوايه سەیری دەکردم. قەلەمى دەست و پیم دەشکا.
وام وینا دەکرد لە سەر هەلەدیریک راوہستاو و هەرکەسیک توخنى بکەویت، هەلەدیریت و لە

حهوت شوپنه وه ملی دهشکیت. ههستم دهکرد شتیکی هاوبهش له نیوان ئه و یاکوف شوموفدا ههیه.

فرۆشیاره که ی ئیمه، مهفتوونی زیرهکی کابرای پیره میرد بوو، چ له رووا و چ له پاشمله ئه وهی نه دهشارده وه. به لام ههندیجار ئه مپیش وه کو من حهزیده کرد تووره ی بکات و پیی رابویری.

جاریک به دهم مورهیه که وه، به پیره میرده که ی گوت: - که پیاویکی فیلبازی خاپینوکی!

یاروی پیره میرد، به دهم قاقایه کی خاوه وه گوتی:

- ته نیا خودا خاپینوکی نییه و خه لکی فریو نه داوه! به لام ئیمه مانان هه ره موومان، به فریودانی گه و جان ده ژین. ئه گهر نه توانی پیاویکی گه و ج به خه له تینی بوچی باشیت، گه و ج بو خه له تاندن نه بی بوچی باشه؟

فرۆشیاره که ی له مه ر خومان زور تووره بوو، گوتی:

- جووتیاران هه موویان گه و ج نین بازرگانان له وانه وه دروست بوون!

- ئیمه باسی ئه وانه ناکه یین که بوون به بازرگان. گه و جان هه رگیز نابن به دز. گه و جان ئه ولیان، مپیشک له سه ریاندا نییه ..

پیره میرده که به کاوه خو قسه ی ده کرد. له که سیکی ده چوو له سه ر گردۆلکه گلکی ناوه ندی زه لکاویک وه ستابیت. په ستکردن و بیزار کردنی مه حال بوو، ئیدی یان تووره بوونی له مه زه بدا نه بوو، یان ده ییتوانی زورچاک تووره بوونی خویم لیبشاریته وه.

به لام زورجار هه ولی دها تووره م بکات، دهم وچاوی لیم نزیک ده کرده وه، به دهم پیکه نینه وه ردینه که ی سه مای ده کرد و ده یگوت: - پیم بلئ ئه و نووسه ره فه رنسیه ناوی چیه، بونتوس؟

شیوازی، شیواندنی ناوه کانیم زور له لا گران بوو، زور تووره و په ستی ده کردم، به لام خوم کونترۆل ده کرد و وه لام ده دایه وه: - بونسون دی تیرال.

- هه واداری کییه؟

- گه و ج مه به .. خوتۆ مندال نیت،

- هه ق به تویه، من مندال نیم. ئه وه چیه ده یخوینیته وه؟

- یه فریم سیرین.

- کی باشت ده نووسی - چیرۆکنوسان یان ئه و؟

وه لام نه دایه وه.

دووباره گوتی: - چیرۆکنوسان به زوری ده رباره ی چی ده نووسن؟

- دەر باره‌ی هه‌موو رووداو و بویه‌ره‌کانی دنیا .

- دەر باره‌ی سه‌گ و ئه‌سپانیش؟

فرۆشیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان له قاقای بێکه‌نینه‌ی دا، زۆر تووره‌ بووم، زۆر به‌زه‌حمه‌ت خۆم پێ کۆنترۆل کرا. خۆ ئه‌گه‌ر شوینه‌که‌م به‌جێ هێشتبا ئه‌وا فرۆشیاره‌که‌ی خۆمان به‌ گۆبیدا ده‌چپاندنم: - بۆ کوێ ده‌رۆی؟

یارۆی پیره‌مێرد، به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌ی راده‌ی سه‌بر و هه‌دارى من:

- ته‌مه‌شا، وه‌ره ئه‌م مه‌ته‌له هه‌لبینه‌ سه‌ر درێژ: ئه‌گه‌ر هه‌زار به‌شه‌ری پروت و قووتت له‌به‌رده‌ما بێ، پینچ سه‌د ژن و پینچ سه‌د پیاو، ئاده‌م و هه‌واشیان له‌نیودا بێت، چون ئاده‌م و هه‌وايان تیا ده‌ناسیته‌وه؟

زمانم به‌ند ده‌بیت، دواى ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ راویژیکی سه‌رکه‌وتوانه ده‌لیت:

- گه‌وجه‌گیان! خوا دروستی کردوون به‌ بیئه‌وه‌ی له‌ دایک ببن، مانای وایه ده‌بێ ناوکیان نه‌بیت! به‌وه‌دا ده‌ناسیینه‌وه .

پیره‌مێرد ژماره‌یه‌کی زۆری له‌و مه‌ته‌لانه ئه‌زبه‌ر بوو و منی پێ تووره ده‌کرد .

له‌ رۆژانی یه‌که‌می ده‌ست به‌کاربوونه‌وه له‌ فرۆشگا‌که‌دا، بابته‌ و سه‌ره‌بوردی هه‌ندیک له‌و چیرۆکانه‌م، که‌ خویندبوومنه‌وه بۆ یارۆی فرۆشیار گێڕایه‌وه، که‌پاشان له‌و کاره‌م ژیاوان بوومه‌وه . چونکه‌ فرۆشیاره‌که‌، به‌به‌رچاومی منه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی بیه‌وئ گالتهم پێیکات، بۆ پیوتر فاسیلیفیچی ده‌گێرانه‌وه‌و به‌ ئاره‌زووی خۆی ده‌ستکاری ده‌کردن و ده‌ی شیواندن و شه‌رح و شروقه‌ی بێ په‌رده و بێ ئه‌ده‌بانیه‌ی بۆ ده‌کردن. کابرای پیره‌مێردیش بۆی ده‌سه‌نده‌وه و به‌ پرسیارین ناشیرین و بازاری و بێ ئه‌ده‌بانیه‌ی هینده‌ی دی چه‌شه‌ی ده‌کرد. ئیدی به‌ دوو قۆلی به‌ زمانه‌ پیه‌سه‌کانیان کاراکته‌ر و قاره‌مانه‌ خو‌شه‌ویست و دلخوازه‌کانی منیان له‌که‌دار و عه‌بیدار ده‌کرد، له‌وانه : ئۆجینی گرانده، لودمیلا و، هینری چواره‌م.

ئیدی بۆم به‌دیاره‌که‌وت که‌ ئه‌مانه له‌ بێزاری خۆیان و بۆ کات به‌سه‌ر بردن ئه‌و قسانه ده‌که‌ن. به‌لام وێرای ئه‌وه‌ش ئه‌و ره‌فتاره‌ی ئه‌وانم له‌دل گران بوو. ئه‌مانه له‌و به‌رازانه ده‌چوون که‌ خوویان به‌ پوخله‌واته‌وه گرتبیت و لووتیان ده‌ژهنیه قورپاو وزب‌دانانه‌وه، عه‌یب و عار و پرسیوایی خه‌لکیان ده‌ردینا و به‌ ئاو و تاو و به‌له‌زه‌ته‌وه له‌ قاویان ده‌دا و ده‌یانگێڕایه‌وه، ئیدی ئه‌مانه له‌ به‌غیلی و هه‌سوودی خۆیاندا چاویان به‌راییه نه‌ده‌دا جوانی هه‌ندێ ژیاوان و که‌سایه‌تی بدینن، بۆیه به‌ بوختان و ئیفترا ناویان ده‌زپاندن و عه‌بیداریان ده‌کردن. به‌ ئه‌قلى نو‌قسانى من، هه‌موو خه‌لکی، هه‌موو خه‌لکی ئه‌م کوچه‌ و بازاره‌ بازارگانییه، له‌ کارمه‌ندانیه‌وه بیه‌گه‌ر تا ئاغا و شاگردانی، ژیانیکی زۆر هیچیان به‌سه‌ر ده‌برد، له‌زه‌تیان له‌ فرۆ فیلان و خاپاندنی خه‌لک و خوا ده‌بینی. بۆ نموونه ئه‌گه‌ر جووتیاریک بۆ یه‌که‌مجار رپیی بکه‌وتبایه‌ شار و پرسیارى شوینیکی

کردبا، رېک ئه دره سیکی پیچه وانیهان پیده گوت. ئیدی ئه م چه واشه کارییه بوو بوو به به شیک له ژیانان، هه موو سهر گهرمیه کیان بریتی بوو له قسه یی بازار ی و شه هوانی ئه وتو که بنیاده م دلی لی تی که هه لده هات، ئه مه جگه له مه رد م ئازارییان.. به لام ئه م ره فتارو ئه توارانه یان، ئه وه نده دووباره بوو بووه وه که ته واو سو ابو و که س به سهر گهرمی نه ده زانی.

هه ندی جار بازرگانه کان دوو مشکیان ده گرت، کلکیان به یه که وه ده به ستن و به هه ول و ته قه لا و شه ری ئه و حه یوانه به سته زمانانه پیده که نین، هه ندی جار بو ئه وه ی سهر گهرمییه که یان بگه یه ننه لووتکه، نه وتیان به و حه یوانه به سته زمانانه دا ده کرد و ئاگریان تی به رده دان. هه ندی جار ته نه که یه کیان له کلکی سه گیکی دامو ده به ست و سه گی به سته زمان، به ده م قورسکاندنه وه غاری ده دا وته ق وه وری ته نه که که دنیای پرده کرد و خه لکه که له پیکه نینا ده بوورانه وه.

زور کاری دیکه ی له م به ناو سوعبه تانه یان ده کرد، وه کو ئه وه بوو هه موو خه لکی - به تاییه تی ئه و جووتیارانه ی له گونده وه ده هاتن - بو گالته و رابواردنی دووکاندارانی ئه م گوزه ره بازرگانه دروست بوو بن.

بازرگان و شاگرده کانیان هه میسه له ده رفه تی که ده گه ران یه کیکیان ده ست بکه وی و ئه زیه تی بدن و پیی رابویرن و بیکه ن به گه پجاری خویان. ئه وه ی بو من وبه لای منه وه سه یر بوو، ئه وه بوو له هه موو ئه و کتییانه دا که تا ئیستا خویندبوومنه وه، که م وزور باسی ئه و داب ونه رینانه، که به و راده یه زور و باو بوون، نه کرابوو و ئه مه م به فه راموشکارییه کی بی ئینسافانه ده زانی. یه کی که له م به ناو شوخی و سهر گهرمیانه له گوزه ره که دا، زوری په ست کردم.

له دووکانیکی خوری ولباد فروشیدا که ریک که وتبووه ژیر دووکانه که ی ئیمه وه کریکاریک هه بوو، له سه رانسه ری بازاره که ی خواره وه، به زورخوری و نه وسنی ناوبانگی رویی بوو. خاوه نی دووکانه که، وه کو چو ن خه لکانیک خو به در ی سه گه کانیان یان خو شبه زی ئه سپه کانیه وه راده نهن، به و ئاوا یه خوی به پرخوری و نه وسنی شاگرد و کریکاره که یه وه راده نا. زور جار له گه ل دراوسیکانیا گریوی ده کرد:

- کی گریو له سه ر ده رولان ده کات؟ من ئاماده م گریو ده گه ل هه ر که سیکا بکه م که میشا ده توانی له ماوه ی دوو سه عاتدا پینج کیلو گوشتی به راز بخوات!

هه لبه ته که س گومانی له و توانایه ی میشا نه بوو. بویه ده یانگوت:

- ئیمه گریو ناکه ین. به لام ئاماده ین گوشته که بکرین، به و مه رجه ی به به رچاوی خو مانه وه بیخوات.

- به لام پینج کیلویه که ده بی نه رمه ی روت بی، ئیسقانی تیا نه بی!

ئیدی ماوهییهکی زۆر هەر بو بئیتاقهتی باسی گریوهکهیان دهکرد، تا ئهنجام له عهماره تاریکهکهوه، کورپکی لاوز، ردین تاشراو، گونا زهق، بهخو وپالتوییهکی دریزهوه که هەر پرزاله خوری بوو و قایشیکی سووری لهسهر بهستبوو، سهرکهوته سهرهوه، به پیزهوه کلاوهکهی لهسهری داگرت، چاوه به قولاً چووکهانی برپه روخساره خر و داهیزراو و سورفل و ریشنهکهی وهستی.

وهستاکهی لیی پرسی:- دهتوانی ئهم گوشته بخویت؟

میشا، به دهنگیکی ناسک و، به نهزاکهتهوه گوتی:- بهچهندی؟

- به دووسهعات.

- زهمهته!

- بوئۆ زهمهت نییه!

میشا دهلیت:- دهتوانن دوو بیرهشی بخهسههر؟

وهستا دهلیت:- دهی. دهست پیبکه!

وهستا به فیزهوه ئاور له دراوسییکانی ده داتهوهوه دهلیت:

- وا نهزانن برسیهتی ها. نهخیر، ئهم بهیانیه بهک کیلو نانی خواردوو، نیوهپوش فراقینیکی چهوری خواردوو..

ئیدی گوشتهکه دینن، کومهلیک تهمه شاقان خر دهنهوه، هەر ههموویان بازرگانی کارامه و به ئهزموونن، ههموو خویان له پالتوی زستانهی ئهستوووهه پیچاوهوه له بهرمیل دهچن، خه لکانیکن ورگن، دهموچاو قهلهوه، چاویان له بهر گوشت به ئاستهه دیاره، ههموو خه والوو و بیزار دیارن.

دهستیان له ئاسینه دهلبهکانیاندا شاردوووتهوهوه دهوری کوره زورخورهکهیان داوه که چهقویهک و نانیکی جوی به دهستهوهیه. کورهکه، دوی ئهوهی چهند جاریک بلهز نیشانهی خاچ دهکیشیت، لهسهر فهردهیهک خوری داده نیشیت، گوشتهکه لهسهر سهندووکیکی دارین داده نیت و به تامه زروبییهوه تهمه شای دهکات. ئهوجا پارچهیهکی تهنگ و بچووک له نانهکه و پارچهیهکی ئهستور و گهوره له گوشتهکه دهبریت. دهیکات به بابوله و به ههردوو دهستان بو دهمی بهرز دهکاتهوه. به زمانه دریزهکهی لیوه لهرزۆکهکانی دهلیسیتهوه، وهکو سهگ ددانه وردهکانی به دیار دهخات، ئهنجام وهکو سهگ قهپ له بابولهکهی دهگریت.

- ئهوه دهستی پیکرد!

- سهعات بگرنهوه!

ههموو چاو دهبرنه روخساری کورهی پرخور، شهویلاگهکانی، جوولهی گویچکهکانی، هه لکشان و داشکانی چه ناگهی، ناوبه ناو به گویی یه کدا دهچپینن.

- وهكو ورچ پارووهكهى دهجوئيت!

- قهت ورچت ديوه چوڻ خواردن دهخوات؟

- تو له جهنگه لان ژياوئيت؟ ئه وه ههر قسه يه كهى باوى سهر زارانه كه ده لئين: وهكو ورچ پارووهكهى دهجوئيت.

- قسه و پهنده كه ده لئيت: وهكو بهراز پاروو دهجوئيت.

- بهراز گوشتى بهراز ناخوات.

- به بيتامى پيده كه نن. يه كيک له فهلسه فه پيسه كان ده لئيت:

- بهراز هه موو شتيك دهخوات.. ته نانهت زورپه تي خوئى، يان خوشكى خوئى دهخوات..

- كوپه ي پرخور، به ره به ره روخسارى سوور هه لده گه رپيت، گوئچكه كانى شين ده بنه وه، چاوه به قوولا چووه كانى زهق ده بنه وه وه ناسه ي تهنگ ده بيت، به لام چه ناگه ي به رده وام ده جوئيت. خه لكه كه هانیده دن:- ميسا، له زيکه .. كاته كهت خه ريکه ته واو ده بيت.

- نيگايه كهى نيگه رانى پاشماوه ي گوشته كه ده كات، قريک له بيره كه ده دات و له سهر خواردنى خوئى به رده وام ده بيت. ئاپورا كه زياتر هه لده چن و دینه جوش، هه رتا و ناتاوئى ته مه شای سه عاته كهى، وه ستا كهى ميسا ده كه ن و يه كدى ئاگادار ده كه نه وه:

- وريابه، ميلى سه عاته كه نه باته دواوه. هه قه سه عاته كهى ليوه ربگرين.

- باش چاوديرى ميسا بکه، له وه يه به شتيك له گوشته كه بخاته ئاسينى كراسه كه يه وه!

- ناتوانئى هه موو گوشته كه له كاته ديارى كراوه كه دا بخوات!

وه ستا كهى ميسا، به متمانه وه هاوار ده كات:

- من ئاماده م له سهر بيست و پينچ رويل گريو بکه م! ميسا گيان قسه م له عاردى نه ده بيت!

ئاماده بووان، هانى ده دن، به لام كه سيان نه چوونه ژير بارى گريوه كه. ميسا له سهر خواردنى خوئى به رده وام ده بيت، دهم وچاوى وهكو ئه و گوشته ي كه خه ريک بوو ده يخوارد، سوور بووه وه، كه پيوه تيزه كهى ده ي فيشكاند. ته مه شاگردنه كهى زور ترسناك بوو، وام ويئاده كرد، له هه ر ئان و ساتيكا، له هوپرنى گريان بدات و هاوار بکات: " خه لكينه مه عز بوخوا به زه بيه كتان پيمدا بيته وه!"

يان له به رپيئى ئاپوراى خه لكه كه دا بکه وئيت وحه ياتى له بهر بپرئيت و ده مى پپرئيت له گوشتى قووت نه دراو.

ئەنجام مېشا، گۆشتەكەى تەواو كرد، ئاوپرېكى لای خەلكەكەى دایەو و بە ھانكەھانك گوتى:-
قومی ئاوم بدەنى.

وہستاكەى تەمەشای سەعات دەكات و، لەبن لیوانەو دەلیت:

- ھەرامزادەییە چوار خولەك دواكەوت..

- مخابن، گریوہكەمان قبوول نەدەكرد. دەنا دەتدوړاند.

- بەلام، نكوۆلى لە توانای ئەم كورە ناكړیت!

- شوینی ئەو سېركە نەك ئېرە.

- خواش بەھرەى سەیر بە ھەندئ كەسان دەدات!

- باشە، با چایەك بخوینەو، ئى؟

ئیدی وەكو ریزە كەشتیەكى گەورە بەرەو بارەكە نشیو دەبنەو.

لەدلى خووما دەمگوت باشە ئەم ھەموو خەلكە زەلامە بوچی لەدەورى ئەو گەنجە كلۆلە خر
دەبنەو، چ لەزەتیک لە دیمەنى ئەو ھەموو خواردنە بەزیانە دەبینن؟

دالان و گوزەرى بازاركە تەنگ و دريژ و تاريك بوو، یەكپارچە بالەى خورى، كەولى بەرخ، پەت،
پیلای لباد، زینی ئەسپان بوو. بە سەلبەند و سەنگ فەرش، لە شەقامەكە بەرز كرابووو. زور
پیس و شیواو بوو، لە كۆنیا دارزابوو، لە تەپ وتۆزی شەقامەكەیا رەش ھەلگەرابوو. رەنگە
ھەزاران جار خشتەكان و درزی بەینی خشتەكانم ژماردین و ئیستاش لە زەینمدا ماون.

رېڤینگان، بە ئەسپایی بەسەر شوستهكەدا دەپوښتن، عەرەبانەى كەل وپەل وكالا و عەرەبانەى
نەفەران، خاوتر لە رېبوارەكان بەسەر جادەكەدا دەپوښتن. لە كۆتایی رېگاگەدا مەیدانیك
ھەبوو، ھەر چوار نكالى دووكان بوو كەبە خشتى سوور دروستكرابوون، ھەر دووكانیك، لە
دووقات پیکھاتبوو. ئیدی ئەم مەیدانە پربوو لە سەندووقى بەتال، لە پووش و پەلاش، ھەژگ و
بژال، ھەر ھەمووی لەگەل بەفریكى پېخوستى پيسدا تیکەل بووبوون.

ھەرھەموو ئەم شتانە، بە خەلكەكەو، بە ئەسپەكانەو، وادەھاتنە بەرچاو لەجیى خو ناجولین
و بە زنجیرین نادیار و پەنھان بەستراونەتەو و بەدەورى یەك شویندا دەخولینەو. ھەستم
دەكرد، ژیان لیڤەدا، گەبیوہتە ئاستى لال بوون، فزەى لیوہ نایەت. چەرخى گالیسكەكان
جیرەجیر بەسەر بەفردا دەخزین، دەرگای دووكانان، شەق بەیەكا دەدرین، كېك وشیرینی
فرۆشان، بانگەواز بو كالاكانیان دەكەن، بەلام دەنگە بەشەرییەكان، ھیندە خەمناك و مردوو
وھاوشیوہن، پیاو ھەزناكات گوئی لییان بیٹ.

زهنگی کلّیساکان تازیه بارانه لییان دهدا. قه تاوقهت دهنگه ترسناک و خه مناکه کانیا نم له بیر ناچنه وه. ئەم دهنگه له به یانییه وه تا ئیواری، له ئاسمانی گوزهر و بازاره که دا ده زرینگایه وه و بالی به سهر هه موو هه ست و سۆزیکي به شهردا ده کیشا.

بیزاریه کی سارد و سر و تا قه تبه ر، له هه موو شتی که وه پرشنگی دهدا - له زه وییه وه، له به فری که له که بووی سهر بانه کانه وه، له خشتی سووری دیواری خانوو و بینا کانه وه. بیزاری له دوو که لی دوو که لکیشه ره شه کانه وه، به نزمی له ئاسمانی که وه یی و چۆله وه داده خزی. بیزاری له لمۆزی ئەسپان و کونه که پووی خه لکییه وه شه پۆلی دهدا. ئەم بازاره بوئیکی تاییه تی هه بوو - بوئی تووند و تیزی قورسی ئاره قه، بوئی پیوو، دوو که ل، بوئی زهیت و کارگی سووره و کراو. ئیدی پیاو گیژده بوو، تووشی جوړه ژه هراوی بوونیک ده بوویت، هه زت ده کرد چاوت بنووقینیت، تا ده مت ده گری هاوار بکه ی، بله ز خوټ بگه یه نیته نزیکتزین دیوار تا سهری خوټی پیدایه بکیشیت.

زۆرجار له سهر وسیمای قه له وی بازارگانه کان ورد ده بوومه وه، ده موچاویان گوشتن و سوور، خه والوو بوو. زۆرجار که باویشکیان دهدا، ریک له و ماسیانه ده چوون که فری ده درانه که ناران و ده مه داچه قییان پیده که وت.

له وه رزی زستاندا کاسبی و بازرگانی که ساد بوو، چاوی بازارگانه کان ئەو پرشنگ و گه شیه ی هاوینانیان نه ده ما. پالتۆ قورسه کانیا ن جووله ی له بهر ده برین و له عاردی ده چه قاندن. به بی تا قه تیه وه قسانیا ن ده کرد، له یه کدی تووره ده بوون و به یه کدی دا هه لده شاخان - هه موو شتیکیان ده کرد بو ئەوه ی بو یه کتری بسه لمینن که هه ن، زندوون!

به پروونی ده مبینی هه ره هه موویان له ژیر باری ئەو بیزاریه دا که دا یگرتبوون، ده توانه وه، وای بو ده چووم هه موو سه رگه رمیه ناخۆش و بی مانا کانیا ن، ته نیا هه ولیکه بو ره وانده وه ی ئەو بیزاریه .

هه ندیجار، ئەم بابه ته م له گه ل پیوتر فاسیلیفیچدا باسده کرد. به شیوه یه کی گشتی هه لویستی له گه ل مندا سارد و ته وسامیز بوو، به لام و پیرای ئەوه ش، پیی خو شبوو که هه زم له کتیبانه، ناوبه ناو به جدی ته مه شای ده کردم.

جاریک پیمگوت:- من شیوازی ژیا نی بازارگانانم به دل نییه .

له کاتی که به شیک له ردینی له قامکییه وه ده ئالاند، پرسی:

- باشه تو چوزانی چۆن ده ژین؟ هاتوچۆیان ده که یته؟ ئیره شه قامه گیانه، خه لکی له شه قامانا نارین. له شه قاما بازارگانی ده که ن، یان بله ز پیدایه تی ده په رین و بو مال ده رونه وه. خه لکی له جاده و باندا به رواله ت و جل و به رگه کانیا نه وه یه کدی ده بینن، له بهر ئەوه ناتوانین هه قیه تیان له ژیر رواله ت و جل و به رگه کانیا نه وه بناسین. پیاو ته نیا له مالی خویدا به ئاشکرا ده ژی، ئیدی ژیا نی چۆن ده بی و چۆنه؟ ئەمه یان به ئاسانی نازانریت.

- به لّام بیرکردنه و هیان چ له ماله وه وچ لیّره هه مان بیرکردنه وه و هزرینه .

یاروی پیره میرد مؤرهبیه کی لیکردم و به رقه وه گوتی :

- کئی ده زانی دراوسیکه ی بیر له چی ده کاته وه؟ بیر وه زران، به قه ولی پیشینیان وه کو ئه سیپیه، له ژماردن نایهت. له وه یه که سیک که ده گاته ماله وه، بکه ویته سهر چۆکان، یان به دهم گریانه وه نویژ دابه ستی و بکه ویته لاقه وپارانه وه: " خودایا لیم ببوره، چونکه له رۆژی پیروزی تودا خه تا و گوناحم کردووه! " له وه یه ماله که ی بو ئه و ببیت به دیریک و به ته نیا له گه ل خوادا بژی. ههر جالجالۆکه یه ک (جۆلاته نه) گۆشه یه کی تایبه تی خو ی هه یه، داوی خۆت به نه ..

که به جدی قسانی بکردبا، دهنگی قوولتر ده بوو، وه کو ئه وه بوو نهینیه کی گه وره م بو بدرکینیت.

- تو زور گهنگه شان ده کهیت، تو هیشتا مندالیت، ئه م کاره بو تو هیشتا زوه. پیاو له م ته مه نه ی تودا نابی به ئه قل بژی، به لکو به چاو بژی. به گوته یه کی دی ته مه شا بکه. شت بخه زهینی خۆته وه، به لّام زمانت بگره. ئه قل و ئاوه ز تایبه ته به کارکردن، وه کو چۆن ئیمان تایبه ته به روح! که به که سیک ده گوتری کتیبان بخوینه وه، ده بی ئه وه بزانیّت که هه موو شتیکی سنووری خو ی هه یه. هه ندی که س، به راده یه ک خوو ده دنه خویندنه وه که ئه قلیان له دست ده دن، که خوی خویان له دست ده دن..

به جورئ قسانی ده کرد وام وینا ده کرد که مه حاله بمربیت. ته سه ورم نه ده کرد بگوریت یان پیر ببیت، هه زی ده کرد به سه رهات و حیکایه تی بازرگانان یان دزان یان ئه و قه لبه زه نانه (قه لبه زه ن: که سی که پاره ی زه غه ل دروست ده کات) بگیریته وه که ناو و ناو بانگیان ده رکردبوو. گه لیک له و حیکایه ت و سه ربوورانه م له بابامه وه بیستبوو، به لّام بابام له م باشتی ده گیرانه وه. به لّام بیروکه ی چیرۆک و حیکایه ته کان هه میشه ههر هه مان ناوه رۆک و بیروکه بوو: سه روه ت و سامان هه میشه له ریگای فروفیل و ته له که بازییه وه به دست ده هات، فروفیل له خوا وله خه لکی. پیوتر فاسیلیفیچ هیچ خۆشه ویستی و مه حبه تیکی سه باره ت به به شه ر نه بوو، به لّام به وپه ری میره بان ی و خۆشه ویستی وه باسی خودای ده کرد. که باسی خودای ده کرد، چاوانی داده خستن و هه ناسه ی له خو ده بری.

- ته مه شا خه لکی چۆن خویان ده خاپینن، به لّام خواوه ند یه سوع ده یانبینئ و بو یان ده گری: " ئوف، گه له که م، گه له که م، ئه ی گه له داماره که م. دۆزه خ چاوه روائتانه! "

جاریک زاتم وه بهر خونا و پیمگوت: - خو تۆش جووتیاران ده خه له تیئی ..

توو ره نه بوو، به لکو گوتی :

- ئم. من له چاوخەلكيا زۆر باشم! ئەوهى من دەيكەم، شتىكى ئەوتۆ نىيە، ئەوپەرى سى يان پىنج رۆبلىكم لەوكارە دەست دەكەوئىت - كە ئەمە ناكاتە هيچ.

كە ببىنايە خەرىكى خويندەنەو، كتيبەكەى لە دەستم دەسەند وبە رژدىيەو پرسیارى ناوەرۆكەكەى لیدەكردم. بەجۆرە حەپەسانىكى گومانامیزەو ئاوری لە فرۆشیارەكەى لەمەر ئیمە دەدايەو: - تەمەشاكە.. ئەم مەيموونە چكۆلەيە لە كتيبان تیدەگات!

ئەوجا ئاوری لای من دەداتەو و هەندى ئامۆزگاریم دەكات كە نایەتە لەبیركردن:

- گوئ لەم قسانەى من بگرە - زۆر سوودی لیوهردەگریت! دوو قەشە هەبوون، هەردووکیان ناویان کیریلوس بوو. یەكیکیان قەشەباشى ئەسكەندەریە و دووهمیان قەشەباشى قودس بوو. یەكەمیان دژایەتى خوانەناسى نەعلەتى " نەتوریوس " ی دەکرد، ئەم نەتوریوسە نەگریسە، دەنگۆى ئەوهى بلاودەكردەو كە گوايە پاكیزە، ئافرەتتىكى ئەم دنیای فانیەيە و هیچی دی، بۆیە هەرگیز ناتوانئى خودای ببیت. بەلكو ئینسانىكى بوو بەناوی مەسیح و مەسیح فریارەسى جیهانە، ئیدی بەم پپوهدانگە، ناتوانین پپی بلیین دایكى خوا، بەلكو دایكى مەسیحە. تیدەگەى؟ ئەمە كوفرگۆبیە. بەلام کیریلوسەكەى قودس، دژایەتى خوانەناس ئەریوسى کرد..

پیم سەیر بوو كە ئەو هەموو زانیارییەى لەمەر میژووی مەسیحیەت هەبوو، دەستە نەرم و ناسكەكانى بە ردینیدا دینا و ، بە خو هەلكیشانەو دەیگوت:

- من لەم مەسەلانەدا جەنەرالم. لە جەژنى سیانەى پپروزا چووم بوؤ مۆسكوؤ تا زمانى ژەهر پژینى موریدە رۆشنبیرەكانى، نیکون بە قەشە وزانیانیانەو دەمكوت بكەم. گەنگەشەم دەگەل زاناترین زانیاندا کرد. تەنانەت یەكیکیان، بەرگەى زمانى منى نەگرت و كەپووی پژا. جا بیهینه بەرچاوى خوئ!

گۆناكانى ئال بوونەو و چاوهكانى پڕشنگیان دا.

دیاریبوو ئەم لووت پژانەى بە گەورەترین سەرکەوتنى ژیانى خوئ دەزانى، یاقووتىكى پڕشنگدار بوو لە تاجە زپپینهكەى سەرفرازییەكانیا. بەراوئیتىكى سەرکەوتوانە باسى دەکرد:

- گەنجىكى قۆز بوو، بە كەپووی خویناویەو لەسەر مینبەرەكە وەستا بوو، بیئەوهى بەخوئ بزانی چ شەرمەزارییەكى بەسەردا هاتوو. دەتگوت شیری توورەيە، دەنگى لە دەنگى زلى زەنگان دەچوو. منیش هەر ساناساتئى، بە خەنجەرى پەیف و وشە دام دەدورببەو.. ئیدی ئەو هاتبوو جۆش و هەژدە هەژدە كوفر گۆبیەكانى خوئ هەلدەرشت.. بەجۆرئ گەرم بووبوو بە ئامان و زامان سارد نەدەبوو. بە راستى رۆژانىكى مەزن بوو!

هه‌ندی پیاوانی روحانی دیکه‌ش. یه‌کیک له‌وانه باخومی بوو، پیاویک بوو قه‌له‌و، ورگن، یه‌که‌له‌چاو، روخسار داهیزراو، منگن، هه‌میشه پالتوییه‌کی کۆنی چه‌وری له‌به‌ر ده‌کرد. یه‌کیکی دی پیره‌میریک بوو به‌نیوی لوکیان، ئەمه‌ پڕیوه‌له‌یه‌کی لاوازی مشک ئاسا بوو، به‌لام دلپاک و به‌ گوپ بوو. هه‌میشه که‌سیکی له‌ گه‌لدا بوو چوارشانه، پرووگرژ ومۆن، زیاتر له‌ عه‌ره‌بانچیه‌کی توورپه‌ ده‌چوو، پدینی ره‌ش، سیمای وشک ونه‌گوپ دیاربوو.

ئه‌مانه، هه‌میشه کتییی کۆن، ئیکۆنان و بوخوردان و ئامانین کلئیساییان پیده‌فرۆشتین. ناوبه‌ناو که‌سانی دیکه‌یان - چ پیره‌میرد و چ پیره‌ژنانی ئەوبه‌ری قولگایان له‌گه‌ل خۆدا دینا - ئەوانیش شتی فرۆته‌نیان بو دینان. ئەگه‌ر مامه‌له و سه‌ودایه‌که‌مان سه‌ری بگرتایه، له‌ قه‌راخ نووسینگه‌که‌دا وه‌کو که‌له‌بابین سه‌ر دیواران هه‌لده‌نیشن، چایان به‌ کیک و شیرینه‌مه‌نی و مره‌بای میوه‌وه‌ ده‌خوارد و باسی زۆلم و زۆر و غه‌دری کلئیسای نیکونیه‌کانیان ده‌کرد. بو‌ نمونه‌ مائیک ته‌حه‌ری کراوه، هه‌موو کتیبه‌ پیرۆزه‌کانی بردراوه، یان په‌رسنگه‌یه‌ک له‌لایه‌ن پۆلیسه‌وه‌ داخراوه و هه‌موو په‌رسنگه‌کانی ناویان به‌ تۆمه‌تی بن پئی کردنی ماده‌ی سه‌د و سئ ۱۰۳ داوه به‌ دادگا.

سه‌ری زمان و بنی زمانیان ماده‌ی سه‌د و سئ بوو. به‌لام به‌ نه‌به‌دلی ئاماره‌یان بو‌ ده‌کرد، وه‌کو ئەوه‌ی شتیکی حه‌تمی بی و هیچ چاریکی نه‌بی، ئیدی زستان یه‌ک جار سه‌خته‌و وته‌واو.

وشه و زاراوه‌ین پۆلیس، پشکنین، زندان، دادگا و سیبیریا - له‌و وشانه‌ بوون که‌ ده‌هاتنه‌ سه‌ر باسی کول و کۆفانی ئاینی خۆیان له‌ ده‌میان نه‌ده‌بړا - که‌ گویم له‌و وشانه‌یان ده‌بوو، خه‌ریک بوو ئاگرم تی به‌رده‌بوو بۆیان. ئیدی زۆر به‌زه‌ییم به‌و پیره‌میرانه‌دا ده‌هاته‌وه. ئەو کتیبانه‌ی خویندبوومنه‌وه‌ فییری ئەوه‌یان کردبووم دل‌به‌ندی ئازایه‌تی مۆرالی ئەو که‌سانه‌ بم که‌له‌ پیناوی وه‌دییه‌نیانی ئامانجه‌کانی خۆیاندا کۆلیان نه‌ده‌دا.

ئیدی گویم به‌و کیماسیه‌ شه‌خسیانه‌ نه‌ده‌دا، که‌ له‌ بانگ‌خوازانێ ئیمانی کۆندا هه‌بوو، دل‌به‌ندی ئەو سه‌بر وته‌حه‌مووله‌یان بووم که‌ ئیمانیکی بته‌و ونه‌گوپ له‌ پشته‌وه‌ بوو، دل‌به‌ندی ته‌حه‌موولی ئەو ئازار و ناخۆشیانه‌یان بووم که‌له‌ پیناوی ئەم مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌یان چه‌شت.

پاشان، له‌ ئەنجامی هه‌لس و که‌وت و دیدارم له‌گه‌ل ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و خه‌لکانه، چ پۆشنبیره‌کانیان و چ خه‌لکه‌ ساده و ساکاره‌کانیان، بۆم به‌دیارکه‌وت، که‌ سه‌بر وه‌ه‌داری ئەو خه‌لکه، دیارده‌یه‌کی نه‌رینییه و زاده‌ی سه‌رگه‌ردانی و چه‌قبه‌ستن و نه‌گوپ خه‌لکه‌که‌یه، و که‌مترین مه‌یل و ئاره‌زووی پێشقه‌چوونیان نییه، که‌وتبوونه‌ داو و توپری کۆمه‌لیک وشه و زاراوه‌ی نه‌زۆک و چه‌مکی ساوا و پواوه‌وه. ئیدی هیچ توانایه‌کی گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندن و ئاینده‌خوازیان له‌لا نه‌مابوو. ئەگه‌ر له‌ناکاوا ئازاد ببوونایه به‌ شیوه‌یه‌کی میکانیکی، وه‌کو

تاویریک له لوتکه و زناری چیاوه غل ببیتهوه، بهو ئاوايه غل دهبوونهوه و هه‌لده‌دیران. ئەمانه ئەسیر ودیلی کۆمه‌لێک هزر و بیری مردوو بوون، هه‌میشه بۆ دواوه‌ی ده‌بردن، تووشی نه‌خۆشی خۆدئازار بووبوون، له‌زه‌تیان له‌ عه‌زاب و چه‌وسانه‌وه‌ی خۆیان ده‌بینی. ئەگه‌ر عه‌زابیان له‌سه‌ر نه‌بوايه، گومانیان له‌بوونی خۆیان ده‌کرد، وه‌کو چۆن بایه‌کی تووند له‌ رۆژیکي خۆشا، هه‌وران راده‌مالییت و به‌ ئاسمانه‌وه نامینن، به‌و ئاوايه ده‌رپه‌ینه‌وه و نه‌ده‌مان.

بێگومان ئەو ئیمان و باوه‌رپه‌ی که ئەوان ئاماده‌بوون به‌ که‌مالی ئاره‌زوو خۆیانی له‌ پیناودا دابنه‌ن، باوه‌رپه‌یکي بته‌و و نه‌گۆر بوو، به‌لام له‌ جل و به‌رگیکي کۆنه ده‌چوو که تۆز و با له‌گه‌ڵ خۆی هینابی وزه‌مان و رۆژگاری به‌سه‌ر چووبییت. ئیدی هه‌موو هزرین و بێرکردنه‌وه‌و سۆزیکیان له‌ چوارچێوه‌یه‌کی ته‌نگی وه‌هم و باوه‌راندایه‌تیسه‌ مابوو، و به‌خۆشیان خوویان پێوه‌گرتبوو.

ئهم ئیمان که ده‌بییت به‌ خوو و عاده‌ت، ئیدی ده‌بییت به‌ خراترین دیارده‌ی ژیانمان. هه‌موو شتیکی تازه له‌ سایه‌ی کۆت و به‌ندی ئەم جوړه ئیماندا زۆر به‌خاوی، به‌خوار و خێچی چه‌که‌ره ده‌کات، وه‌کو ئەوه‌ی له‌ سییه‌ری دیواریکي به‌ردیندا بییت. زۆر به‌که‌می، تیشکی خۆشه‌ویستی ئەم ئیمان چره‌ سیبه‌رداره ده‌پریت. ئیدی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه به‌رتیری تۆله و رق و به‌غیلی ده‌درییت، ته‌نیا رق و کینه له‌ زه‌مینه‌ی ئەم ئیمان و باوه‌رپه‌دا ده‌پویت.

به‌لام چارم ناچار بوو، سالانیکی زۆری پر له‌ ژيانی سه‌خت و دژوار، بگوزه‌رینم، ژماره‌یه‌کی زۆری بتان بشکینم، ژماره‌یه‌کی زۆری هزران له‌ ره‌گ و ریشه‌وه هه‌لکه‌نم، تا قه‌ناعت به‌م راستیه‌ بینم. پیاو راست بلێ، من وه‌ختیک له‌ گه‌رمه‌ی ئەو ژيانه‌ خه‌مین و ژینگه‌ بیهوده‌یه‌ی ده‌وری دابووم بۆ یه‌که‌مجار ئەو روه‌حانیانه‌م بینی، وام وینا ده‌کرد، ئاستیکي ئەخلاقی یه‌جگار به‌رزیان هه‌یه و له‌ راستیدا خوی زه‌وین. ته‌قربه‌ن هه‌ر هه‌موویان، له‌ قوناغیکي ژيانی خۆیاندا دادگا و زندانیان بینی بوو، نه‌فی کرابوون، شاربه‌ده‌ر کرابوون، ده‌گه‌ڵ تاوانبارانی دیدا رپگای دوور و درپژ و سه‌ختی تاراوگه‌یان بری بوو. هه‌ر هه‌موویان ژیراوژیر وله‌دلی خۆدا له‌ دوودلیه‌کی تووندا ده‌ژیان.

به‌هه‌رحال، وپرای ئەوه‌ی له‌ موماره‌سه‌ی نیکونیه‌کان به‌گله‌یی بوون، به‌لام خۆشیان، به‌ که‌مالی ئاره‌زوو، یه‌کتریان ئازار ده‌دا..

باخومی یه‌که‌له‌ چاو، که مه‌ست ده‌بوو، چه‌زیده‌کرد، هیزی یادگه‌ به‌ راستی زندووه‌که‌ی بنوینییت. هه‌ندئ کتیبی پیرۆزی له‌به‌ر بوو، به‌ قامکان ئامازه‌ی بۆ وشه‌یه‌کی ناو کتیبه‌که‌ ده‌کرد و ئیدی له‌و وشه‌یه‌وه، به‌ده‌نگیکي نزم و منگن هه‌ره‌مه‌وی له‌به‌ر ده‌خوینده‌وه. هه‌میشه چاوی ده‌بپیه‌ ئه‌رزه‌که. تاقه‌ چاوه‌که‌ی به‌ تاسه‌وه به‌ چوارده‌وری خۆیدا ده‌گیرا، له‌تۆوايه بۆ شتیکی زۆر به‌نرخ ده‌گه‌رپیت. هه‌ندیجار په‌نای بۆ کتیبه‌که‌ی میرمیچیتسکی " هیشووی رپوسیا " ده‌برد تا

بههرمهندی خوئی نیشانبدا. لهههموو شتیك زیاتر ئاگاداری " نازاری شههیدانی قارهمانی نهترس " بوو. بیوتر فاسیلیفیج، ههمیشه بوئی له کهمینا بوو تا ههلهیهکی لیگریت.

- نا، تو ههلهیت! ئهوه له دهنیسی پاک پرویدا نهک له کیبیریانوسی پیروژ.

- دهنیس؟ کهس دهنیسی بیستوو؟ ناوی دیونیزیوسه.

- لهسه ناوهکه مهرو گرینگ نییه!

- توش من فیرمهکه!

دوای خولهکیک لییان دهبوو به گهنگهشهیهکی تووند، له توورهییدا سوور دهبوونهوهو خیسهیان لیکی دی کرد و به یهکیان دهگوت:

- ههی بهد مهست، ههی چاوچنوک، تههشای ورگت بکه!

باخومی، وهکو ئهوهی به قامکان شتیك بزمییریت:

- تو سابرینی، فاسق، داوین پیس، میباز.

فروشیارهکه بسکهی سمیلی دههات، دهستی له بهرکی دهنان و ئهم جووته پهیرهوهی ئیمانی کونی هاندهدا وهکو ئهوهی دوو قوتابی بن: - جوابی بدهوه! زور چاکت کرد!

روژیک شهپکی راستهقینه لهنیوان ههردوو پیرهمییدا پرووی دا، بیوتر فاسیلیفیج، زور لیهاتوانه شهپهزللهیهکی به دم وچاوی باخومیدا کیشا و باخومی به ناچاری ههلات، بهدم سرینی ئارهقهکهی نیوچهوانییهوه، له دواوه هاواری لیکرد:

- راوهسته - بزانه ئهم ههلهیه چیت بهسهر دینیت! تو کاریکت کرد که دست بکهمهوهو ئهم ههلهیه بکهم. داناوهشییت! تهریق نابیتهوه!

زور لهزهتی لهوه دهبینی که هاوریکانی به کهم ئیمانی و نهرینی تومهتبار بکات.

- ئهلکسندر هانت دههات، ئهوهکهلهشییرهی دهخوینیت.

وا دیاربوو ئهم وشهی نهرینییه زوری تووره دهکرد و دهیتزساند. خو ئهگه پرسیاری مانای ئهو زاراوهیهی لیکرا با نهیدهتوانی وهکو پیویست پرونی بکاتهوه.

- نهرینی، لهبابهتی کوفرگوئییه، چونکه بوونی خوا دهسرپیتهوه و نکولی لیدهکات، تهنیا باوهری به ئهقله. بو نمونه قوزاقهکان وهربگره - ئهمانه جگه له تهورات باوهریان به هیچی دی نییه، ئهو تهوراتهی له ئهمانهکانی ساراتوفهوه وهرگیراوه - له لوتهرهکهیانوه وهرگیراوه، که

دەربارەى دەلّين: " ناوى خۆى بە خۆيەوويە، وشەى لوتەر لە لوسفيرەو وەرگيراو، لوتەرى فاسق " ئەم شتانە ھەر ھەمووى لە پوژئاواو دەيت، لە لادەر وبيدەتچيەکانى ئەويئدەرەو دەيت.

لاقە شەلەكەى بە عارديدا دەدات وەبەي موبالاتيەو لەسەرى دەروات:

- دەبي ئەوانە سزا بدرين، بخريئەسەر خازوق و ئاگرين تى بەر بدرين، نەك ئيمەمانان! ئيمە لە قالو بەلاو ھەر پووس بووين و ئيمانى مە، ئيمانى پوژھەلاتى راستەقينيە، ئيمانى پووسى تا سەر مۆخ. بەلام ئيمانەكەى دى ھەرھەمووى لە پوژئاواو ھاوئردە كراو - لە ھزرينى ئازادى خواروخيچەو، لە ئەلمانەكانەو، لە فەرەنسيەكانەو. ئاخەر ئەوانە كەى شتى باشيان ليوەشاوئەو؟ تۆزيك ئاورى دواو بەنەو، ئاورىك لە سالى ۱۸۱۲ بەنەو..

ئەوئندە گەرم دەبيت، بيري دەچيت كە قسە بو كورپىكى مندالكار دەكات، دەستە بەھيزەكەى دەخاتەبەر پشتينيەكەم جارى بولاي خوى رامدەكيشيت و جاريك لە خويم دوور دەخاتەو. بەجوش وخروشيكى گەنجانەى سەيرەو لەسەرى دەروات:

- حيكمەتى مروّف لەو جەنگەلەدا كەبەخوى دروستى كردووە گومرا دەبيت، وەكو گورگىكى دپندە گومرا دەبيت، ئيدى شەيتان كاريك دەكات خودى بەشەرى تيا بچيت، كە ئەم خودە گەرەترين بەخششى خودايە. بزانه ئەو شەيتاندۆستانە چييان داھيناو! با رينماييەكانى پوحانيە كەچرەو وبيدەتچيەكانت بو باس بكەم، گوايە ئيبليس كورپى خوايە، برا گەرەى مەسيح يەعوسە - جا تەسەورى ئەو بەكە! ئەوانە خەلكى ھاندەدەن، بەگژ دەسەلاتا بچنەو، كارەكانيان فەرامۆش بكەن، دەستبەردارى ژن و مندالاکەنيان ببن، ئينسان ھيچ ئەركىكى لە ئەستۆ نييە - بي نيزامى - با بە ئارەزووى خوى بزى، يان بە ئەمرى شەيتان بزى. ئا، ديسان ئەلكسندر، ئەو ميروو كۆلە پەيدا بووئەو.

فرۆشيارەكەى لەمەر خومان، ناوبەناو بانگى دەكردم كە فلان يان فيسار كار بكەم، ياروى پيرەميئرد، لەو دەمانەدا كەمن بەدەم كارەكەو دەچووم، بەتەنيا لەبەر دەرگا كە دەمايەو، دريژەى بە قسەكانى دەدا، قسەى بو بوشاييەكەى دەوروبەرى خوى دەكرد:

- ئا، ئەى نەفس و خودى بي بال! ئاخ ئەى گوجيلە كوئيرەكان، بو كوي بفرم و ماوايەك بو خو بدۆزمەو!

ئەوسا، سەرى بەرز دەكردەو، چاوى دەبرييە ئاسمانە كەوويە زستانييەكە و، ھەردوو ناو لەپى لەسەر ھەردوو ئەژنوى دادەنان.

بەرەبەرە، بەتيپەربوونى زەمان زياتر ليم نزيك بووئەو زياتر بايەخى پى دەدام. ھەركاتى بيديتبا كتيبيك بەدەستەويە و خەريكى خويندەو، دەستى بەشانما دەدا و دەيگوت:

- ئافەرىن، كورپى باش بخوئنهوه، خىر له خوئندنهوه دەبينىت. وادياره ئاقلئيت، مخابن گوئ له خەلكى لهخۆت گەورهتر ناگرئيت، بەلكو توشى ھەركەسك دەبئيت، بەگژيا دەچئيت. بەراى خۆت ئەم رەفتاره خراپە بەرەو كوئيت دەبات؟ بەرەو تاوانت دەبات كورپى باش. بەلئى. بەردەوام بە لەسەر خوئندنهوه، بەلام ئەوەت لەبىربئيت - كە كئيب، تەنيا كئيبە، دەبئى ھۆش و بئرت بخەيتەگەر. مامۆستايەك لە نيو فيرقەى (خلىستى) يەكان دا (خلىستى: فيرقەيەكى سۆفياى بوو لە ئاخىر وئۆخرى سەدەرى ھەقدە و سەرەتاكانى سەدەى ھەژدەدا، لە رپوسيا دورستبوو) ھەبوو ناوى دانئيل بوو، قەناعەتى وابوو، كە كئيبان بەكۆن و نوئيانەوه، بئى سوودن، بۆيە ھەر كئيبئىكى چەنگ كەوتبا، توورپى دەدايە رپوبارەوه. ديارە ئەو رەفتارە لە ئەقل بەدوور بوو. ئەلكسندريش، ئەم شەرخوازە، بەردەوام يارى بە ئەقلى خەلكى دەکرد.

زۆر جار باسى ئەم ئەلكسندرى دەکرد. جارئىكيان خۆى بە دووكانەكەدا كرد، سيمای نيگەران دياربوو، رپويكردە فرۆشيارەكەمان و گوئى:

- ئەلكسندر لئيرەيە، لە شارە - دوئىئى ھاتووه. ھەموو شوئىئىكى لەدوو گەرەم، بەلام نەمدۆزيبەوه. خۆى شاردوووتەوه، تاويك لئيرە دادەنئشم، ئى بەلكو بئيرەدا تئيبەرئيت..

فرۆشيارەكەمان، بە رپويئىكى دژمانەوه گوئى: - ھىچ كەس و شتئىك ناناسم!

پيرەميئرد سەرى لەقاند و گوئى:

- چاكە. تۆ جگەلە كرپيار و فرۆشياران كەسى دى ناناسئت.. بەلاى تۆو جگەلەو دوو توئزە ھىچ كەسئىكى دى نئيبە. دەتوانى چايەكم بۆ بكرى..

وختايەك بە سەماوەرە مسەكەوه، كە تەژى ئاوى گەرم بوو گەرەمەوه، چەند ميوانئىكى تازەم لە دووكانەكەدا بئنى. يەكئىكيان كوئيانى پير بوو، بە روالەتى كەيفى قنچ بوو. لە گوئشە تاريكەكەى پشت دەرگاگەوه، كابرئايەكى غەريب دانئشئبوو، كە جووتئى پووتى درئزئى لبادى لەپئيدا بوو، پالتۆيەكى گەرمى پشتئىن كەسكى لەبەر بوو، شەپقەيەكى لەسەرى تووند كردبوو، كەتا سەرچاوەكانى ھئنابوويە خوارەوه. ھەرچەند پياوئىكى خاكى و ئارام بوو، بەلام رەزا قورس و ئئسك گران بوو. لە شاگرد دووكانئىك دەچوو كە تازە لە كارەكەى دەركرابئت و ئەم بويەرە تەواو پەرئشان و پەشئوى كردبئت.

بيوتر فاسئليفيچ، بئئەوهى ئاورپى لاي كابرا غەربەكە بداتەوه، زۆر بەئارامى و سەنگئنى شتئىكى دەگئيرايەوه، كەچى كابرا غەربەكە لئىكدا لئىكدا بەدەستى راستى يارى بە كلاوہكەى دەکرد. وەكو يەكئىك بئەوئ نئشانەى خاچ بكئشئت، دەستى بەرز دەكردەوه، بەلام تەنيا كلاوہكەى بە ئاستەم دەجولاند و ھىچى دى، ئەو جوولەيەى دووبارە و سئ بارە كردەوه، تا

ئەنجام بە پشته سەريا شوپ دەبوووه و لەزگ بوو بکەوئیت، ئەوسا دووبارە دەیهێنایهوه سەرچاوهکانی. ئەم حەرەکەتەى ئەو برپیک بیرەوهرى کۆنى دەربارەى ئیگوشا شیت " مەرگ لە گیرفان " لەلا زندوو کردمهوه.

بیوتر فاسیلیفیج گوتی:

- زۆرن ئەو ماسییانەى لە ئاوه لیلەکانى مەدا مەلە دەکەن و هیندەى دی لیخنى دەکەن.

ئەو کابرایهى کەلە شاگرد دەچوو، بە راویژتیکی ئارام و نهوى پرسى: - مەبهستت منە؟

- ئەگەر مەبهستم تۆبى چیه؟

کابرا دووبارە، بەلام بەتووندى پرسى: - ئەدى بۆ باسى خۆت ناکەى برادەر؟

- من باسى خۆم تەنیا بۆ خودا دەکەم - ئەوه پەيوهندی بەخۆمهوه ههیه.

کابرای غەریب بە راویژتیکی سەرکەوتوانه گوتی:

- نهخیر، برادەر ئەوه پەيوهندی بە منیشهوه ههیه. نه خۆت لە گیلی بدە و نه غروور کویرت بکات، چونکه خەتا و گوناح، چ لای خوا و چ لای خەلک هەر ناپهسند و گهورهیه!

زۆرم پێخۆش بوو که بە (برادەر) بانگی پیوترى دەکرد، ههروهها دەنگه ئارامهکهیم بەدل بوو. وهکو چۆن رەبەنیکی دلپاک نوێژی " ئەى خواى گهوره، ئافه‌رینه‌رى ئەم جهستهیه.. " دەخوینى و بەدەم نوێژهکهیهوه، خۆى بۆ پاش و پێش راده‌ژهنى، دەست بە دەم وچاویا دینیت، بەو ئاوايه قسه‌ى دەکرد.

- بۆچی سەرکۆنەم دەکەیت؟ خۆ من لە تۆ گوناحبارتر نیم.. دەرزیهک بەخۆتا بکە و ئەوجا سوژنیك بە خەلکیدا بکە..

پیوترى پیر، بۆ ئەوهى رهوتى قسه‌که بشیوینیت گوتی:

- سه‌ماوه‌ره‌که گیزه‌گیزیه‌تى خه‌ریکه هه‌لده‌چیت!

که‌چى یارۆى غەریب، بیئەوهى گوى بە قسه‌که‌ى ئەو بدات، له‌سه‌رى رۆبى: - خودا ده‌زانیت، كى له‌كى زیاتر سەرچاوه‌کانى روحى فودس لیخن ده‌کات. رهنگه ئەوه خەتا و هه‌له‌که‌ى تۆبى، خەتا و هه‌له‌ى خه‌لکانى خوینەوار و ئامۆزگار، ئەوانه‌ى له‌ کتیباندا غه‌رق بوون. من نه‌ سه‌ر له‌ کتیبان دهرده‌که‌م و نه‌ خوینده‌واریم هه‌یه، مرۆفیکى ساده‌ و ساکار و خاکیم..

- من ئاگام لەم ساکارى و خاکه‌پراییه‌ى تۆ هه‌یه - زۆرم له‌ باره‌یه‌وه بیستوه!

- ئیوه، یاری به ئاوهزی خه لکی ده کهن، ئیوهی کتیب خوین، ئیوهی فرهزان، که بیره ساده کان ده شیوینن. به لام من.. ده توانی پیم بلی چ ده زانم؟

پیوتر فاسیلیفیچ گوتی: - که چره وانی بیدعه تچی! (هه رتوقیه کان.)

به لام یاروی غه ریب، هه ردوو دهستی به رزکردنه وه و له به رچاوی خویدا رایگرتن، وه کو ئه وهی شتیکیان لی نووسرابی و بیخوینیتته وه، به جدی له سه ری رویی:

- باشه تو پیت وایه، به وهی که خه لکی له ته ویله یه که وه بو ته ویله یه کی دی ده گوازیته وه، حالیان باش ده کهیت؟ من دلنیات ده کهم که وانیه! من پیت ده لیم- خوت ئازاد بکه، ئه ی مروفت، ئاخر مال هکهت، ژنه کهت، هه موو دار ونه دارت له به ردهم خوادا ده کاته چی؟ خوت ئازاد بکه ئه ی مروفت، له هه ر هه موو ئه و شتانه ی که ده بنه مایه ی زه بر و زهنگ و کوشتن - له زیرو، له زیو و له هه موو سه رووت و سامانیکی، چونکه هه ر هه مووی وه کو ده لین چلکی ده سته! پرزگاری مروفت له م دنیا یه دا نییه، به لکو له دول و شیوه لانی به هه شت دایه! من پیت ده لیم: چاو له هه موو شتیکی بپوشه، هه موو په یوه ندیه کان، هه موو کو و به نده کان، هه موو ئه و شتانه ی به م دنیا ته وه گریده ات، وه لاوه ی بنه، چونکه هه ره هه مووی ده ستردی مه سیحی ده جال و دروزنه. من به ریگا راسته ته نگه که دا ده روم، به وره یه کی به رزه وه هه نگا و ده نهم، پشت له م دنیا یه ده کهم..

کابرای پیره میر، به تو وره یی فسه که ی پیبری:

- باشه پشت له نان و ئاو و پوشاکیش ده کهیت؟ خو ئه مانه هه مووی هی ئه م دنیا یه یه!

ئه م قسانه کاریان له ئه لکسندر نه کرد، به لکو زور به گه رمی له سه ر قسه کردنی خو ی به رده وام بوو. به راویژیکی هی دی، وه کو ئه وهی فوو به بوقیه کی مسیندا بکات، گوتی:

- گهنج و گهنجینه کانت له کوین ئه ی مروفت؟ گهنج و گهنجینان ته نیا هی خواجه. به پاشه ل پاکی له به رده میا بوه سته، کوتی ئه م دنیا یه له خوت داماله، ته مه شای خوی خوت بکه: تو به ته نیا، ئه و به ته نیا! ئه و ده توانی له خوی خوت نزیک ببیتته وه، چونکه ته نیا یه ک ریگا بولای خوا ده روات! له کونه وه گوتوو یانه: هه ولبده به وهی له داک و بابت دوور بکه ویتته وه، ده سته ردار ی هه موو شتیکی ببیت، خوت پرزگار بکهیت! له پیناوی خوادا جه سته ی خوت بکوژه و خودی خوت پرزگار بکه، خودی خوت، نه فسی خوت، بو هه تا هه تابه له تیشکی میهر و مه حه به تی خوایی هه لکی شیت و له رونا کیدا بژیت..

پیوتر به دهم هه ستانه وه گوتی:

- تفو! به نهحلهتی خوا بی! له پارهوه وام وینا دهکرد که بهره بهره فاماتر ده بیت، به لام وادیاره له هه موو کاتیکی دی خراتریت ..

پیره میږ، به شله شله به ره و راره وه که رویی، نه لکسندر به وه نیگه ران بوو. به سه رسامی و به په له گوتی: - ده روتیت؟ به لام - چوڼ؟

لوکیان، چاویکی لید اگرت وگوتی: - قهینا، قهینا!

نه لکسندر، به تاو به ره ولای نه و چوو:

- توش، هه له وه ریکی نه م جیهانه بیت، تووه نه زوکه کانت داده چینی. ناخر نه مه چ مانایه کی هه یه؟ دوو جار له سه لاوات بدری یان سی جار .. (په پره وانی ئیمانی کوڼ، له کاتی نویژدا دوو جار سه لاواتیان ددها، به لام په پره وانی نیکون، سی جار سه لاواتیان ددها.)

لوکیانیش به دهم بزه پیکه نینه وه به ره و راره وه که چوو، یاروی غه ریب پروویکرده فروشیاره که ی له مهر خو مان و به قه ناعه ته وه گوتی:

- کاریگه ری پوحیم به سه ریه نه وه زوره، نه م دووانه، وه کو چوڼ دوو که ل، له ناگر هه لدی، به و ناوایه هه لدین ..

فروشیاره که، نیوچاوانی تیک نا و ژیراوتیر ته مه شایه کی کرد و به بیزاریه وه گوتی: - من هه قم به سه ر نه و شتانه وه نییه.

یاروی غه ریب، سه ری له و قسانه سورما، کلاوه که ی هی نایه سه رچاوی و له بن لیوانه وه گوتی:

- چوڼ ده توانی هه قت به سه ر نه و شتانه وه نه بیت؟ نه م شتانه ... پیویسته پیاو خو ی لیان هه لقورتینیت ..

بو چهند ساتیک، به بیده نگی له وئ دانیش، سه ری له بهر خو ی نابوو، پاشان جووته پیره میږده که گازیان کرد. به سی قولی به بی نه وه ی سلاو بکه ن رویشتن.

کابرای غه ریب، وه کو پشکوویه ک له تاریکی شه ودا، هه ل ده بوو وده کوژایه وه، جوړه قه ناعه تیکی سه باره ت به پشتکردنه نه م دنیا یه له لا دروستکردبووم.

نه و نیواریه ده رفه تم هانی و نه و شته م بو ئیقان لاریونیچ گیرایه وه، لاریونیچ، پیاویکی هی دی و هیمن بوو، سه رپه رشتیاری کارگه که بوو، که له قسه که م بوومه وه، گوتی:

- دیاره ده بی له هه لاتووه کان بیت - هه لاتووه کان تایفه یه کن به هیچ جوړی، هیچ شتیک قه بوول ناکه ن.

- ئەدى چۆن دەژىن... وىل و سەرگەردان دنيا دەدەنە ژىر پىيانەو، ھەر لەبەر ئەو شە پىيان دەلەن ھەلاتووەکان. ئەمانە دەلەن دەبى پىشت بکرىتە زەوى و ھەموو شتىكى سەر زەوى، پولىس ئەمەيان لى قەبوول ناکات، دەيانگرىت..

ژيانم تا بللى تال بوو، بەلام وپراي ئەمەش ھەرچى سەرم دىنا و دەبرد، لەو ھالى نەدەبووم. چۆن مروف دەتوانىت پىشت لە ھەموو شتىكى سەرزەوى بکات. لەو سەروبەندەدا، زور شتم لەژيانى دەروروبەرى خۇدا دەبىنى کە ئازىز و شايستەى بايەخپىدان بوو، ئىدى زوو وپنەى ئەلکسندر لە زەينمدا کوژايەو. بەلام ناوبەناو، لەکاتى تەنگانەدا، بەديار دەکەوت. بەناو کىلگە و لىرەوارەکاندا تىدەپەرى. بەدەستە سپىەکانى، کەکار نەى غاراندىبون، خىرا خىرا کلاوھەى بە پىشتا دەبرد و لەبن لىوانەو دەيگوت:

- من بەرپىگە دروست و تەنگەکەدا دەروم و پىشت دەکەمە ھەموو شتىک. ھەموو پەيوەندىيەکان بچپرە..

باوکى خوم، بەھەمان شىوہى نەنکم لە خەونەکانيا دەى بىنى، لە تەنىشت ئەو ھەو دەبىنى، کە گوچانىكى دارزانى بەدەستەو ھەو، سەگىكى بەلەكى بەدواو ھەو، کە زمانى بستىک دەرھىنابوو.

(۱۶)

کارگەى ئىکونەسازىيەکەى مە، لە دوو ژوورى بىنايەکى گەورەى بەردىندا بوو. يەکىک لە ژوورەکان پىنج پەنجەرەى تىابوو، سىيانى بەسەر مەيدانەکە و دووانى بەسەر باخەکەدا دەکرانەو. کەچى ژوورى دووھم تەنيا يەک پەنجەرەى تىابوو پروانىتە سەر رپىگەکە و پەنجەرەىکى دىکەشى تىابوو کە دەپروانىيە باخەکە. پەنجەرەکان بچکۆلەبوون، شووشەى پەنجەرەکان ئەو ھەندە کون و گەرد وتوزاوى بوون، تيشكى کزى زستانە بە ئەستەم لىيانەو دەھاتە ژوورەو.

ھەردوو ژوورەکە پىبوون لە مىز، ھەر مىزىک نىگارکىشى دووانى بەسەرا دانەوى بوونەو. چەند گۆيەکى شووشەى پىر ئا و بەپەت بە مىچەکەو بەسترا بوون و شورکرا بوونەو بۆ ئەو ھى تيشكى سپى و ساردى چراکان لە ئىکونە چوارگوشەکانى سەرمىزەکان بەدات .

کەش و ھەواى کارگەکە زور گەرم بوو، پىاو خەفە دەبوو. نزىکەى بىست نىگارکىش، کە لە شوپىنانى ھەک بالىخ، خولوى و مستىراو ھاتبوون، لىرەدا يەکىان گرتبوو، ھەر ھەمووىان کراسى خامەکى يەخەکراو و پانتۆلى کەتانىان لەبەربوو، يان گۆرەوى جاوىان لەپىدەکرد يان بە پى خاوسى دەسوورانەو. دووکەلى شىنباوى جگەرەو تووتنى خراپى خومالى، لە ژوورەکەدا پەنگابووەو، بۆنى زەيتى وشکەو ھەبوو، بۆيە و ھىلکەى پىس پىاوى گىژ دەکرد. گۆرانىيەکى مىللى باوى شاروچکەى فلادىمىر، بەخاوى لەم ھاماج وجەو ھەو بەرز دەبوو ھەو:

ئاه چ خه لكانىكى بى غيره تن

ههر كوره وبه به رچاوى خه لكيه وه،

كيزان راده مووسن.

گورانى ديكه شيان ده گوت، به لام زور ناخوش بوون، نهو گورانيه گورانى دلخوازيان بوو. ئيدى ئاوازه خاوه كهى نه بير كردنه وهى پياوى ده شيواند و نه ته فگه رى فلچه ي راده گرت، كه له مووى فسوس دروست كرابوون، نهو فلچانه ي كه هيله گشتيه كانى پى دروست ده كرا يان توپى جله كانى وه ليان و پياوچاكانى پى رهنگ ده كرا، يان سيمى ژان و نازارى به پوخساره لاواز و رقه كانه وه به رجه سته ده كرد، دهنگى چه كوشه كهى " گوگوليف " كه پيره ميرىكى سه رخوشى كه پوو سوورى دفناك بوو، له په نجه ره كه وه ده هاته ژوره وه. ليدانى تووندى چه كوشه كه، بووبوو به ريتم بو گورانيه خاوه كه، له زيكه زيكى ميروويه ك ده چوو له قه دى دره ختيك وروكابيت.

كس گوپى به وينه كيشانى نه م ئيكونانه نه ده دا. بليمه تىكى به د نياز نه م كارهى دابه ش كردبوو به سهر زنجيره يه ك عه مه لياتى خالى له ههر جوانيه ك، ئيدى مه حال بوو پياو هه ست به كه مترين مه يل و خوشه ويستى بو نه م كار و پيشه يه بكات. " بانفيل " ه خيلى دارتاش كه پياويكى بوغزنى به ته وس و توانج بوو، جوړه ها ته خته ي دار سه روو يان زه يزه فونى سيقال كراوى بو ديناين.

دافيدوف كه گه نجىكى سيلاوى بوو سكيچى تابلوكانى ناماده ده كرد، " سوروكين " ي هاوپرى رهنكى ده كردن. ميلياخين، به قه له م له سهر تابلو رهنگ كراوه كه، وينه يه كى له بهر وينه نه سله كه وينه ده كيشا، نه وسا گوگوليفى پير ده كه وته رهنگ كردن و روتوش كردنى. هه نكي نياركيشه كان ده ستيان به ناماده كردنى ديمه نه كان و جل وبه رگى قه ديسه كان (وهلى) ده كرد و نه وسا وينه كان، به بى ده ست و پوخسار به ديواره كانه وه هه لده په سيردران، تا پورتريت سازه كان بين و ته واوى بكن.

زورجار ديتنى نه م ئيكونانه كه ده بوا له سهر ره فه ي مالان و ميحرايى كلپسايان هه لبواسرين، ده بووه مايه ي بيزارى، به تاييه تى كه به بى سهر يان ده ست يان لاق له وى دانرابوون - ئيدى دياربوو كه ته واو نه كراون - زياتر له جل وبه رگ يان نهو كراسه كورتانه ده چوون كه فريشته له بهريان ده كرد. نه م تابلويانه هه ستى مردنيان ده هاروژاند : خالى بوون له و ژيانه ي كه ده بوو بژى. به لام ژيانى رابردوى پيوه دياربوو.

كه هه موو كاره كان ته واو ده بوون و، تابلويه كه راده ستى كريكارانى تاييه تى ده كرا، بو نه وهى دوا قه له مكارى بكات و چوارچيوه زيرينه كانى جه لايى بكات. نه وجا ده درا به كريكارىكى پسپور، تا چه ند وشه يه كى گونجاوى له سهر بنوسيت، هه لبه ته گونجاو له گه ل ناوه روك و چيروكى ئيكونه كه دا. نه نجام ئيقان لاريونيچى به رپوه به رى كارگه كه به خووى جه لايى ده كرد. نه مه پياويكى هيمنه، ردينى پاك سپى بووبوو، نه رم ده تگوت ئاوريشمه، چاوه كه وه ييه كانى خه ميكي

نااسایبان نیشتبوو سهر. ناسکه بزهیەک بەسەر لیویهوه دیاربوو. که تەمەشات دەکرد، ریک له ئیکۆنهکە ی قەدیس سیمون دەچوو، وهکو ئەو لاواز و بابرده له بوو. چاوهکانیشی، هەمان بی موبالاتی چاوهکانی ئەویان پیوه دیاربوو.

تازە چەند رۆژیک بوو هاتبوو مە کارگەکە و دەستبەکار بوو بووم، نیگارکیشی بەیداخان هات، فوول سەرخۆشبوو نیوی کاپندیوخین بوو، قوزاقیکی خەلکی دون بوو، کابرایەکی قۆزی بە خۆوه بوو. هەرکە هاتە ژوورەوه و نەهاتە ژوورەوه، بەبی ئەوهی هیچ قسەیهک، بە مستە پۆلایینهکانی بەربوو کرێکارەکان، دانی بە جیرەوه بردبوو و چاوه جوانە ژنانیهکانی بچووک کردبوونەوه، بەبالا مامناوهندی وزرافەکەیهوه بەناو کارگەکەدا دەسووراپیهوه، دەتگوت پشیلەیهکە وکەوتوو تە ناو عەماریکی پیر لە مشکەوه. کرێکارەکان حایر و حەپەساو خویان لە گوشە وکەناری ژوورەکەدا تووند کردبوو، هاواریان لە یهکدی دەکرد: - بیدەن بە ئەرزا!

ئیدی " یهفگینی سیتانوف " ی پورتريتساز، تەپلەکیکی کیشا بەسەر کابرای بەد مەستدا و له ئەرزەکەدا خپی کرد، یاروی قوزاقی تەختی ئەرزەکە بوو. کرێکارەکان بەرهەقیان کرد، بە خاوی و دەستەسپان دەست و لاقیان بەست، ئیدی کابرا بە ددان کەوتە درینی خاوی و دەستەسپەکان. یهفگینی زۆر لەم رەفتارە توورە بوو، خوی هەلدایه سەر میژیک و هەردوو دەستی نانه کەلەکە و نامادەبوو خوی بدات بەسەر کابرای قوزاقی دا، یهفگینی زۆر زەلام و بە کەلەش بوو، لەوه بوو بە مستیک کاپندیوخین بکوژیت، بەلام باش بوو لەو کاتەدا لاریونیچ هات بەسەرا، پالتۆکە لەبەر و کاسکیتهکە لەسەر بوو، هەرپەشە لە سیتانوف کرد و پووێکرده ئەوانی دیکە و، بە راویژیکی ئارام و جدی گوتی: - بیبەنە راپەرەوهکە، وازی لی بینن تاوهخۆ دیتەوه..

نیگار کیشەکان، یهکسەر کابرای قوزاقیان لە کارگەکە برده دەرەوه، میز و کورسیهکانیان ریکخستەوه، دەستیان بەکاری خۆ کردەوه، کەوتنە باس و گەنگەشە هیز و قووتی کاپندیوخین و پییان وابوو ئەم پیاوه ئەگەر لەسەر ئەم حالە بەردەوام بی، لە یهکیک لەم شەرە زۆر و زەبەندانەیدا دەکوژیت.

سیتانوف، زۆر بەئارامی، وهکو یهکیک زۆر شارەزای بابەتیک بی و فرەبیری لیکردبیتەوه، گوتی: - کوشتنی زۆر زەحمەتە.

تەمەشایەکی لەزگینی " لاریونیچ " م کرد، نەمدەزانی ئەم هەموو کرێکارە توورە و بەهیزانە بۆچی بە گوییان دەکرد و بەو ئاسانیە رادەست دەبوون.

زۆرجار رینوینی دەکردن کەدەبی چۆن کار بکەن، کارامەترین نیگارکیش، بە ریزهوه گویی لە رینوینیەکان وئیرادەکانی دەگرت و بەگویی دەکرد. لەهەمووان زیاتر رینوینی کاپندیوخینی دەکرد و دەیگوت:

- تۆ خۆت بە هونەر مەند دەزانیت. دەبی بەشیوازی ئیتالیایی کاربکات، ژیان بخاتەبەر کارەکانی، کارەکانی لە ژیان بچن، وینە زەیتی، دەبی لەرووی هیلکاری و پەنگەوه، هاوسەنگی

ته‌واوی تیابج، تۆ ته‌مه‌شای ئهم ره‌نگه سپیه بکه که لی‌ره‌ت داناوه: بۆیه چاوه‌کانی مریه‌می پاکیزه ساردوسر و مردوو گیز وویژ و شله‌قاو دینه‌به‌رچاوه. گوناکانی خر و سوورن، چاوه‌کانی له‌گه‌ل گوناکانیا ناگونجین. شوینی چاوه‌کانی ته‌واو نین - یه‌کیکیان له که‌پوویه‌وه نزیکه و ئه‌ویتریان چووه به‌لای لاجانگیدا، ئیدی هیچ شوینه‌واریکی مه‌زه‌بی و پیرۆزی به روخساریه‌وه به‌دی ناکریت، زیاتر چاوی دنیاين تا ئولی بن. کاپندیوخین، تۆ وه‌ک پیویست بایه‌خ به کاره‌که‌ت ناده‌یت.

یارۆی قوزاق، به‌ده‌م گو‌یگرته‌وه سه‌ر له‌به‌رخۆ ده‌نیت، ئه‌وجا بی هیچ ته‌ریق بوونه‌وه‌یه‌ک بزه‌یه‌کی بۆ ده‌کات وچاوه ژنانه‌کانی ده‌گه‌شینه‌وه‌وه ئه‌وجا به‌ده‌نگیکی مه‌ستانه به‌رسف ده‌داته‌وه:

- ئیقان لاریونیچ، گه‌وره‌م، ده‌زانی هۆیه‌که‌ی چیه؟ ئهم کاره کاری من نییه، من به موزیسیونی له‌دایک بووم و ئیستا ده‌یانه‌وئ جبه‌ی قه‌شایه‌تیم له‌به‌ر بکه‌ن.

- به‌شه‌ر ئه‌گه‌ر خۆی بیه‌وئ، له عۆیه‌ی هه‌موو کاریک دیت و فی‌ری ده‌بیت.

- ئه‌وه من نیم، من ئاوارته‌م. شتی وا له‌من ناوه‌شیتته‌وه. ده‌بوایه من عه‌ره‌بانچی بوایه‌م، جووتی ئه‌سپی بالدارم له‌به‌رده‌ست بوایه!

ملی قوت ده‌کاته‌وه‌وه گو‌رانیه‌کی دریزی ناخۆش ده‌لئیت:

به‌په‌له عه‌ره‌بانه‌که‌م ئاماده ده‌که‌م

دوو ماین و ئه‌سپه کویتی لیده‌به‌ستم،

برۆ به‌چوارنالّه

بۆماله‌وه،

که یاری لییه.

ئیقان لاریونیچ بزه‌یه‌کی نه‌به‌دلی بۆ ده‌کات، عه‌ینه‌که‌که‌ی له‌سه‌ر لووته شینه‌که‌ی ریکده‌خاته‌وه و ئه‌وجا له‌یارۆی قوزاقی دوور ده‌که‌وئته‌وه و ده‌چیتته‌وه‌وه، له‌ناکاوا ده‌ده‌نگ هه‌مان گو‌رانی ده‌لئینه‌وه‌وه ده‌بی به‌گه‌ره‌لاوژه‌یه‌ک له‌تۆ وایه کارگه‌که له‌سه‌ر هه‌مان ریتیم و نه‌زم ده‌که‌وئته سه‌ما:

ئه‌سپه‌کان ریگا‌که ده‌زانن

ده‌زانن که مالی دلداره‌که‌م

له کوئییه..

" پاقل ئودينتسوف "ى شاگرد به دەم جياكردنه وهى زهر دینه وسپینهى هیلکه وه، که ههر به شیکى توپکله هیلکه که به ده سنتیکیه وهیه به دهنگیکى ناسک به گه ل کورسه که ده که ویت.

ئیدی هه موو کرپکاره کان، خویمان و کاره کانیاں له بپیر ده کرد، ده چوونه یهک قالبه وه، ده بوون به یهک روح، یهک سۆز و گوداز کۆی ده کردنه وه، هه موو چاویان ده بربیه یارۆی قوزاقى، ئیدی که هه لیده کرده گۆرانى، ده بوو به گه وهى بى هه قپكى کارگه که، هه موو ئاوپرى لای ئه ویان ده دایه وه و نه یانده و بیست بچووکتزین هه ره که تى ئه ویان له کیس بچیت، به جوړئ ده ست و بازووه کانی ده جو لاند له تووايه ده یه ویت بفریت. خه لکه که وه ها ده خرۆشان، دلنیا بووم ئه گه ره له و کاته دا گۆرانیه که ی بربایه و بیگوتبا: " وهرن با هه موو شته کان بشکینین " ئه وا هه موو کرپکاره کان، به جدیتزین وه ستایانه وه، بیهیچ بیرکردنه وه یهک به گوپیان ده کرد و له چاو نوقانیکا کارگه که یان ژیر و ژوور ده کرد و داریان به سه ره به ردیه وه نه ده هیشت.

زۆر به ده گمه ن گۆرانى ده گوت، به لام که گۆرانى گوتبا ئیدی دهنگى به سه ره هه موو شته کاندایا زال ده بوو. به جوړئ کارى له خه لکه که ده کرد، خه مباترین که سى دینایه جو ش.

من به ش به حالى خو م، له ناخى ناخه وه ده هاتمه جو ش، به غیلیم به گۆرانى بیژه که ده هات که به وه راده یه کارى له خه لکه که ده کرد. به راده یهک خه مباتر ده بووم و دل م پیر ده بوو، هه زم ده کرد بگريم یان به دهنگى به رز هاوار بکه م و به گۆرانیه بیژه که بلیم: " هه ربزى، خو شم ده وپى! " دافیدو قى سیلاوى، رهنگ زهرد، تووکن، تا ده ییتوانى زارى ده کرده وه، له فه رخه قازوو یهک ده چوو تازه له هیلکه ده ره تیبیت.

به لام ته نیا یارۆی قوزاقى ئه وه گۆرانیه شاد و خو شانه ی ده زانى و ده گوت. نیگار کیشه کان، کوپله ی خه مناک و خاوى وه کو " خه لکی دل ره قن " یان " له باخ و لیران " ویان ئه وه گۆرانیه ی بو مردنه که ی ئه لکسندهرى یه که م گوترا بوو " چۆن تزار هات بو سه ردان و به سه رکردنه وه ی هیز و له شکره ئازاکه ی " یان ده گوت.

هه ندیجار، له سه ره داواى چبخاروف، باشتزین پورتریتسازى کارگه که مان ده ستیان به خو پندنى سروودین کلئیسایى ده کرد. به لام مه گه ره به ده گمه ن ده نا له هیچ یه که یک له وه سروودانه دا سه رکه وتوو نه ده بوون. چبخاروف، هه میشه هه زى له وه ئاوازانه بوو که هه ره خو ی لییان حالى ده بوو، به رده وام ئیرادى له گۆرانى گوتنى خه لکانى دى ده گرت.

چبخاروف، پیاویک بوو باریکه له ی لاواز، ته مه نى چل و پینچ سالیك ده بوو، ته پلى سه رى رووتابوو وه قزیکى لوولى قه ره جیانه ده وری دابوو، برۆ چپره کانی له سمیل ده چوون. ردینیکى چپرى درپزى هه بوو که ده م وچاوى درپزتر ده نواند، روو وپوخسارى به هیچ جوړئ له رووسان نه ده چوو، که پوو ده ریژه ده ندوو که دالاشیه که ی به سه ره سمیله کانی قوت بوو بووه وه. چاوه شینه کانی جیاواز بوون – به ئاشکرا چاوى چه پى له چاوى راستى گه وره تر بوو.

به‌دهنگه بهرز و گرپه‌کهی هاواری له باشکا (پاقل)ی شاگردی دووهم کرد:- پاقل! " ناوت ههر بهرز و پیروژ بی خودایه " بخوینه. گهلۆ ئیوهش گوئ بگرن!
باشکا، ههر دوو دهستی به بهرکۆشه‌کهی سڤی و دهستی به خویندن کرد:
- با... نا... وت... ههر..

چهند دهنگیک پیکهوه بهرز بووهوه: - ئهی دا... ی... کی... خوا..

کهچی چیخاروف بهه‌لچوونهوه هاواریکرد:

- تۆش له‌وی سیتانوف! دهنگت نه‌وی بکه تا له‌ناخی دهروونتتهوه ده‌رییت!

سیتانوف، دهنگی هه‌لپری، دهنگی چی ده‌تگوت له‌بنی به‌رمیلیکی به‌تال ده‌دهیت:

- ئهی به‌نده‌یین خ... و... ا..

- تفو، وانا! ده‌بی به‌جوړی بخوینی که زه‌وی به‌ریته‌وه، ده‌رگا و په‌نجه‌ران له‌خوړا، خو‌به خو
بکرینه‌وه!

چیخاروف، به هه‌لچوونیکی گۆنگه‌وه ئاوڤی دایه‌وه، برۆ سه‌یره‌کانی بهرز ونزم ده‌بوونه‌وه،
ده‌نگی ده‌له‌رزی، قامکه‌کانی ده‌جولان. به‌راویژیکی به‌ماناوه پرسى:

- ئهی به‌نده‌یین خوا - نابینی؟ ده‌بی تا سه‌ر موخ هه‌ستی پی بکه‌یت، با ناوی خوا ههر بهرز و
پیروژ بی، خه‌لکینه! ناتوانن هه‌ست به‌وه بکه‌ن؟

سیتانوف، به نه‌زاکه‌ته‌وه گوتی:

- ئیمه هه‌رگیز به دروستی ئه‌وه‌مان درک نه‌کردوه، بو زانیاری تۆ.

- ده‌ی باشه با واز له‌وه بیین!

چیخاروف، گه‌رایه‌وه سه‌ر کاره‌کهی، تا راده‌یه‌ک په‌ست و تووره بوو. چیخاروف کارامه‌ترین
کریکارو وه‌ستمان بوو - ده‌یتوانی وینه‌ی دهم وچاوئیک به‌هه‌موو شیوازیکی بیزه‌نتی یان
فه‌ره‌نسی یان ئیتالی بکیشیت. هه‌رجار لاریونیچ، داوی ئیکۆنه‌یه‌کی لیکرaba، به‌بی راویژی
چیخاروف که‌له هه‌مووان پتر شاره‌زای کارین ئه‌سل بوو، هیچ قه‌راریکی نه‌ده‌دا. هه‌موو ئیکۆنه و
شه‌مایله ئالۆز و گرانبه‌هاکان، ئه‌وانه‌ی له‌به‌ر به‌ره‌مه‌کانی تیودوروف کازان و سمولنگ و.. هتد
گیرابوونه‌وه، به‌وه ده‌سپێردران و هه‌ر ئه‌وه ده‌یتوانی ئه‌نجامیان بدات. به‌لام هه‌رکاتی به‌ده‌وری
مودیله‌کانیا ده‌سوورایه‌وه، به ناره‌زاییه‌وه هاواری ده‌کرد:

- بزانه چۆن بهم مودیلانهوه گیرۆدهیان کردووین، ئەم مودیلبازییه، داهینان دهکوژیته، ئەفراندن لهبهین دهبات.

هه‌رچه‌نده پێگه‌یه‌کی گرینگی له کاره‌که‌دا هه‌بوو، به‌لام له‌وانی دی خاکیتتر بوو، ده‌گه‌ل شاگرد و کریکاره‌کاندا، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل پاقل و مندا، به‌ لوتف تر و میهره‌بانتر بوو. تاقه‌که‌س بوو که‌ حه‌زیده‌کرد فییری ئەو هونه‌ر و پیشه‌یه‌مان بکات.

پیاویکی گونگ بوو. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی پیاویکی کراوه و پروخۆش نه‌بوو، جاری واهه‌بوو یه‌ک هه‌فته‌ی ته‌واو، به‌بێ ئه‌وه‌ی ورته‌یه‌کی لیوه‌بێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ر و لال بێ، کاری ده‌کرد. به‌جۆری ته‌مه‌شای ده‌کردین، وه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌که‌مجار بێ بماندینیت. له‌و کاتانه‌دا ئیدی ده‌می تیک ده‌نا و به‌ کێردیش هه‌لنه‌ده‌پچرا، هه‌رچه‌نده‌ زۆری حه‌ز له‌ گۆرانی بوو، به‌لام واده‌هاته‌ به‌رچاو گوپی له‌ گۆرانی خه‌لکانی دی نه‌بیت. هه‌موو ته‌مه‌شایان ده‌کرد، به‌ دزییه‌وه‌ چاویان داده‌گرت. سه‌رقال و مزوول به‌سه‌ر ئیکۆنه‌یه‌که‌وه‌ داهاتبووه‌وه‌، سه‌ریکی تابلۆکه‌ی نابوو سه‌ر هه‌ردوو ئەژنۆی و سه‌ره‌که‌ی تری نابوو به‌قه‌راخ میزه‌که‌ی به‌رده‌میوه‌، به‌ فلچه‌ ناسکه‌کانی سیمای پورتریتیکی ده‌کیشا، وه‌کو سیمای خۆی تاریک و غه‌ریب بوو. له‌ناکاوا، به‌ تووره‌یی ده‌یگوت:

- بریدتیجا - ئەم وشه‌یه‌ مانای چیه‌؟ " تیچ " له‌ زمانی سلاقی کۆندا مانای (رۆیی) ده‌گه‌یه‌نی. به‌لام " برید " مانای (پێشتر) ده‌گه‌یه‌نی. ئیدی " بریدتیجا " مانای " زوو رۆیشتوو " واتا هه‌لاتوو، هه‌ر ئەو مانایه‌ ده‌دات و ته‌واو..

هه‌موو به‌بیده‌نگی زاره‌ش ده‌که‌نه‌وه‌، به‌نیگای خێرا دایده‌بێژن، وشه‌ سه‌یر و غه‌ریبه‌کان، له‌ گویدا ده‌زرینگینه‌وه‌: - نه‌ده‌بوو له‌ پێستی مه‌ردا ره‌سم بکرا، ده‌بوو بالی لێنرابا..

یه‌کیک له‌ ئاماده‌بووان، قیروسیا ده‌کات و ده‌پرسیت: - ئەوه‌ باسی چیده‌که‌یت؟

وه‌لام ناداته‌وه‌، ئیدی یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوپی له‌ پرسیاره‌که‌ نه‌ده‌بوو، یان ده‌عیه‌ی نه‌ده‌هات وه‌لام بداته‌وه‌، دووباره‌ قروقه‌پی ده‌کرد. وشه‌کانی له‌ بیده‌نگیدا نقووم ده‌بوون.

- پێویسته‌ ژیانیا بزانین. کام ژیانه‌؟ ئه‌وه‌ی له‌ کتیه‌ پیرۆزه‌کاندا تۆمار کراوه‌؟ ئیمه‌ به‌ته‌نیا ده‌ژین - به‌بێ بال.. کوا نه‌فس - نه‌فس؟ من ئه‌وه‌تان لێ ده‌پرسم! ئیمه‌ مودیل و ئەسله‌که‌مان له‌لایه‌، ئەمه‌ راسته‌. به‌لام به‌بێ دل..

هه‌موو ئاماده‌بووان، به‌و بیروکانه‌ بزه‌یان دیتێ ته‌نیا سیتانوف نه‌بیت. یه‌کیکیان به‌ ته‌وسه‌وه‌ ده‌لێت: - شه‌وی شه‌مه‌ ده‌خواته‌وه‌..

سیتانوف، گه‌نجیکی بیست و دووسالانی ده‌م وچاوخریبی ر‌دین و ته‌نانه‌ت بێ بروش بوو، بالای به‌رز بوو، له‌ ئاره‌قه‌دا هه‌لکشابوو، مه‌ند و خه‌مین ده‌یروانییه‌ سووچیکی کارگه‌که‌.

ئىستاش له بىر مه، جارېك چىخاروڤ كه له ته قلىدى شه مايلېكى مريه مې، ده ستركردى تىودورف بووه وه، شه مايله كه ي (ئىكونه) خسته سهر مېزېك وگوتى:

- ئەى پاكيزه ي پىروژ! هه نووكه حازر و ئاماده يت. تو له ئامانېكى بى بن ده چىت، كه هه موو روندكى تالى هه لقولاوى دلى تيره ي به شهر له ودا ده دره وشېته وه..

هه ننگى ده ستي برد، پالتوى يه كېك له نىگار كېشه كانى هه لگرت، داي به شانبا و مه يخانه خوت بگره واهاتم. كوره كان ده ستيان به پېكه نين كرد. يه كېكى به ته مه نيان هه ناسه يه كى پر له به غىلى هه لكېشا، به لام سىتانوف، چوو بو لاي ئىكونه كه، به وردى لىي ورد بووه وه، گوتى:

- بېگومان ده خواته وه، خوى مه ست ده كات، بويه ده خواته وه چونكه له تابلوكه ي بووه ته وه، له سووى دابرا نه، دابرا ن له تابلوكه ي. هه موو كه سېك له م هه لوېسته تىنا گات..

نوړه خواردنه وه ي چىخاروڤ هه مېشه شه مموان بوو، وه نه بى، وه كو نىگار كېشه كانى دى، به حوكمى راهاتن و ئالووه بوون بخواته وه. خواردنه وه كانى ئه و به مجوره ده ستي پېده كرد: به يانى پارچه كاغه زېكى بچووكى ده نووسى و به پاقل دا ده ينارد. ئه و جا پېش وه ختى فراقين ده چوو بولاى لارىونىچ و ده يگوت: - ئه مرؤ بو حه مام ده روم.

- زورت پېده چىت؟

- ئا، و ابزانم..

- تكايه، تا روژى سى شه ممه زياترت پېنه چىت!

چىخاروف، سهره سافه كه ي ده له قاند و بروكانى وېك دىنانه وه. كه له حه مام ده هاته وه، جله جوانه كانى له بهر ده كرد، بوېنباخى ده به ست. زنجيرىكى زيوى درىژى به ئيله كه ئاوريشمه كه يه وه ده به ست و به دم روېشتنه وه به پاقل ومنى ده گوت:

- ئه مشه و كارگه كه جوان بشون، مېزه درىژكش جوان پاك بكه نه وه!

ئىدى خو شىبه كى كوت و پر بالى به سهر هه موواندا ده كېشا، نىگار كېشه كان ده بوژانه وه و جله كانيان خاوين ده كرده وه و ده چوون بو حه مام و شىوېكى به په له يان ده خوارد. دواى شىو، چىخاروڤ به بېره و مه ي و مه زه و خواردنه وه په يدا ده بوو، ژنىكى به كه له شى بى ره زا، كه بالاي دوو مه تر ده بوو، به ته په ته پ دووى ده كه وت، كورسيه كانمان له چاو ئه و ده تگوت يارى مندالان، بگره سىتانوف، به هه موو درىژىبه كى خو يه وه، له چاو ئه و ده تگوت مندالېكى چكوله يه. ئه م ژنه زور زه لام بوو، مه مكه كانى له بهر چه ناگه يا كه له كه بوو بوون. له جم و جولا زور خاو بوو. دم وچاوه خره كه ي، به چاوه گوره كانيه وه كه له چاوانى ئه سپ ده چوون، وپراى ئه وه ي ته مه نى چل

سالان بوو، هیشتا هر تهر وتازه بوو، دهمه چکوله کهی ده تگوت به قهلهم و فلچه دروستکراوه، له دهمی بوکه له یین هرزان بایی ده چوو. ئەم ژنه خه نۆل و دهم به خه ندهیه، دهسته زه لام و گهرمه کانی بو هه مووان در یژ ده کرد و ته و قه ی ده گهل ده کردن و به بی نه وه ی پیویست بکات زیاد له پیویست مجامه له ی ده کردن:

- چۆن باشن؟ ئەمڕۆ دنیا سارده. ئەم بۆنه چیه له ژوره که تان دیت - وادیاره بۆنی شه مایله کانه. ئی حالتان چۆنه؟

دیمه نی ئەم ژنه ده چوو ده له وه، له بهر دلان بوو، ژنیکی تۆکمه و تیگسمر او بوو، مهنگ وه کو روبرای رهوان بوو. به لام که قسه ی ده کرد، نه وه نه بوو، پیاو لی بیزار ده بوو، جگه له قسه ی تور ههات هیچی دی نه ده زانی. پیش نه وه ی قسه بکات، گوپه ئامال سووره کانی پرپا ده کرد، دهم وچاوی هینده ی دی خر ده بوو.

گه نه کانه، له قاقایان ده دا و له بن لیوانه وه ده یانگوت: - چ نه سپه ژنیکه!

- هه ر بۆنه وه باشه بکری به بورج و مناره ی کلیسا!

له پشت سه ماوهره که وه، له بهر دهم میزه که دا داده نیشت، لیوه کانی کو ده کرد نه وه و باسکه کانی له ژیر مه که کانی دا ده خسته سه ریه ک، به چاوه درشته جوانه کانی ته مه شای هه مووانی ده کرد.

هه مووان به ر یزه وه مامه له یان له ته کدا ده کرد، بگره گه نه کانه که میکیش لیی ده ترسان. نه گه ر گه نه جیک به چاوی ته ماحه وه سه یری جهسته قه له وه که ی بکرد بایه، به ریکه وت نیگای، له نیگای زیته لی نه وه له نگوتبا، چاوی داده خست و سه ری له به رخۆ ده نا و له شه رما هه موو گیانی وه سه ر ئاو ده که وت.

جیخاروفیش به ر یزه وه مامه له ی له ته کدا ده کرد، به وشه ی کو، واته ئیوه یان " هاوسی " بانگی ده کرد، هه رجاری شتیکی بدایه پیی، له بهری ده نوشتایه وه. ژنه که ش به ناسکی ده یگوت:

- خۆت له بهر من سه غله ت مه که. خه جاله تم. به راستی زۆر خۆت سه غله ت ده که یت!

به رواله ت په له ی هیچ ئیش و کاریکی نه بوو، بازووه کانی ته نیا له ئانیشکه کانیه وه ده جولان، باقیه که ی به که له که یه وه نووسا بوو. جهسته ی بۆنی نانی گهرم و تازه ی لیده هات.

گوگولیفی پیره میرد، له په ستاو بیپسانه وه ستایشی ده کرد، له بن لیوانه وه ، هه ر ورته ورتی بوو، له تووایه شه ماسه یه و نزا و نویژان ده خوینیت، ژنه ش به دهم ناسکه بزیه که وه گوئی لیده گرت.

چه ند گوگولیف، ستایشی ده کرد، نه ویش (ژنه که) دهستی یارمه تی بو در یژ ده کرد:

- که منداڭ بووم جوان نه بووم، که ته مه نم گه بيه سي سالان ئيدي به ته واوه تي گورام، بووم به مايه ي سهرنج، ته نانه ت خانه دانه كانيش هه ستيان به وه كرد، يه كيكيان به ليني نه وه ي دام ي که عه ره بانه يه ک و جووت ي نه سپم پيشکesh بکات ..

کاپنديوخين، که له و کاته دا مه ست ده بيت، به قزي بزه وه خيسه يه کی ليده کات وبه تووندي ده لیت :- له هه نبر چييا، هه ربه خورايي؟

ژنه که ده لیت :- هه لبه ته له هه نبر خوشه ويستی مندا .

کاپنديوخين، ده پرتيني و به نارچه تي ده لیت :- خوشه ويستی، مه به ست له خوشه ويستی چييه؟
ژنه، زور به سادهي به رسف ده داته وه :

- گه نجی قوزي وه کو تو پيوسته هه مو شتيک سه باره ت به خوشه ويستی بزانيت .

کارگه که له بهر قاقاي پيکه نين ده له ريته وه، سيتانوف، به گو ي کاپنديوخين دا ده چيني :

- نه ژنه گه وجه .. له گه وجيش خرا تره . کورم ده وي بتوان بکه ويته داوي نه شقي نه ژنه وه، ئيدي نه مه گه نگه شه ي ناوي ..

به هو ي مه يه که وه دم وچاوي گرژ بوو، نارقه نيشه سه ر لاجانگه کاني، گر له چاوه زيته کاني ده بووه وه . گوگوليفي پير، که پووه دزيوه که ي ده جو ليني ت و به قامکه کاني چاوه لي له کاني ده سرپيت و ده پرسيت :- چه ند مندا لت بووه ؟

- يه ک کور ..

چرايه ک به سه ر ميژه که دا شور بووه ته وه، يه کيکی دي له گوشه يه کی پشتي موغه يرييه که وه ده گري، روناکی کزي چرايه کان هه مو گوشه يه کی کارگه که يان پر کردووه له سي به تي بي دم وچاو . په له ي ره ش جيگاي ده ست و دم وچاويان گرتووه ته وه و وه همي سه ير ده خنه دل و ده روونه وه، له هه رکاتيکی دي زياتر نه وه وه حيه ي ده دايتي که جه سته ي روحانيان و وه ليان هه ر دوو ژووره تاريکه که يان چول کردووه و جله بوياخکراوه کانيان له داوي خو به جي هيشتووه، توپه شووشه ييه کان به بن ميچه که وه شور بوو بوونه وه و له ناو چه ره دوو که لدا، شين ده چوونه وه .

چيخاروف، به رده وام به ده وري ميژه که دا ده سوورايه وه، رولي خانه خو يي ده گه ل هه مو ئاماده بووه کانا ده بيني، سه ره سافه که ي جاري به لاي نه ما و جاري به لاي نه ودا داده نه وانده وه، قامکه ره ق و ته قه کاني له جو له ي به رده وام دا بوون . ته واو لاواز بوو بوو، لووته ده ندووه که دالاشيه که ي هينده ي دي باريک بوو بوو، که له لاي روناکيه که وه ده وه ستا، سي به ري که پووه دريژه که ي لا روومه تي داده پوشي .

به دهنگه زولالهكهی دهیگوت: - گهلۆ، به ئارهزوی دلی خۆتان بخۆن وبخۆنهوه!

ژنهكه، وهكو ئهوهی گهورهی كۆرهكه بی، دهیگوت:

- بۆچی خۆت سهغلهت دهكهی دراوسی؟ ههریهكێك له ئامادهبووان بازووی خۆی و توانای تایبیهتی خۆی ههیه، ههركهسه و بهگۆیهری توانای خۆی دهخوات!

چیخاروف، به ههڵچوونهوه هاوار دهكات:

- گهلۆ بی دلی خۆمهكهن! ههموومان بهندهی خوداین، بابه یهكدهنگ ئهم سرووده وهخوینین: " ناوت ههر بهرز و پیرۆز بییت " .

خویندنهكه، زۆرخراپ ناکام دهبییت، ههمووان له خواردن و خواردنهوهدا مڕ بووبوون. کاپند یوخین، دهست دهاته ئوکوردیونیک، فیکتور سالوتین که گهنجیکی گرز و مۆن بوو، دهفیک دهگریت به دهستهوه، لیلی دهات و زنجیر و پلپلهکانی دیوی ناوهوهی دهرنگینهوه.

چیخاروف ئهمر دهكات: - سهمايهکی رووسی لیبدهن!

ئاوری لای ژنهكه دهاتهوه و دهلیت: - هاوسی نافهرموویت!

ژنه ههڵدهستییت و دهلیت: - تو زۆر خۆت سهغلهت دهکیت!

به رهو ناوهندی ژوورهکه دهپوات و لهویندهر دهوهستییت، توکمه وزهلام دهلیی بورج و منارهی کلێسایه. تهنورهیهکی قاوهیی دهلب و ئیلهکیکی لۆکهی زهردی لهبهره و دهسمالیکی سووری له سهرییهوه ئالاندووه.

ئوکوردیونهکه ئاوازیکی خۆش لیدهات، زهنگۆله چکۆلهکانی دهرینگینهوه. دهفهکه دهنگیکی ناخۆشی قورس وخهمناکي ئهوتوی لی بهرز دهبیتهوه که گویچکه دهتۆرینییت، وهكو ئهوهیه شیتیک بگری، داخ و ئاخ ههڵکیشییت، سهری خۆی بهدیواردا بدات.

چیخاروف، سهمای باش نهدهزانی. ههر دووی پیی دهبردنه پیشهوه، پارزهی ههر دوو پووته بریفه دارهکهی دهکوتا به عاریدا یان سووک سووک وهکو بزنی بهجۆری ههڵدهبهزییهوه که به هیچ جۆریک دهگهڵ ریتمی موسیفاکهدا تیکی نهدهکردهوه، وا دههاته بهرچاو لاقهکانی هی خۆی نهبن، بهدهنی به شیویهکی زۆر دزیو دهلهراندهوه، دهتگوت ماسیهکه کهوتووته تۆرهوه، بهراستی دیمهنیکی خهمناک بوو. بهلام ههمووان - بهسهرخۆشهکانیشهوه - بهدیقهت تهمهشای ههڵپهینهکهیان دهکرد وچاویان بریوووه پوخساری ودهستهکانی. سیمای چیخاروف، بهشیویهکی سهیر دهگۆرا، جاری وا ههبوو ناسک و شهرمن بوو، جاری واههبوو لووت بهرزو فرناخ و قۆره دهماخ بوو، ههندیجاریش گرز و مۆن و خوینتال بوو. لهوه دهچوو شتیک له ناکاوا

بیترسینیت، هاواری دهکرد و چاوی دهنوقاند، که دووباره چاوی دهکردنهوه، له تووایه خهم بالی بهسه‌ریدا کیشاوه. ههردوو دهستی دهنوقاندن و له ژنه‌که نزیک ده‌بووهوه، پاشان له‌به‌رده‌میا ده‌که‌وته سهر ههردوو چۆکان، ههردوو پپی به عاریدیدا کوتان، ههردوو بالی کردنهوه. برۆکانی ویک هیئانهوه، بزهی‌ه‌کی گهرمی به‌روودا ده‌دات. ژنه‌ی تاین لیی ورد ده‌بیتهوه، ناسکه بزهی‌ه‌کی بو ده‌کات، به‌هیمنی ئاگاداری ده‌کاته‌وه: -خۆت ده‌فه‌وتینی هاوسی!

ده‌یه‌ویت، به‌نازه‌وه چاوه‌کانی بنوقینیت وخوی تا‌قیبکاته‌وه. به‌لام چاوه‌کانی، که ههر یه‌کیکیان به ئەندازه‌ی دراویکی سی کۆپیکی ده‌بوون، به‌ده‌نگیه‌وه نایهن و نایه‌نه نوقاندن، ئیدی چرچ و لۆچه‌کانی ده‌وری چاوی هیئده‌ی دی ناشیرینی ده‌که‌ن.

ژنه‌ش، سه‌ما‌کاریکی ناکام بوو. هه‌موو هونه‌ریکی ئه‌وه‌بوو که جهسته زه‌لامه‌که‌ی به ئەسپایی ده‌هه‌ژاند و له شوینیکه‌وه بو شوینیکی دی ده‌چوو. ده‌سته‌سریکی به دهستی چه‌پیه‌وه گرتبوو و به خاوی بای ده‌دا، دهستی راستی له‌سه‌ر سمتی بوو، ریک له جه‌پیه‌کی گه‌وره ده‌چوو.

ده‌م وچاوی چیخاروف، که‌به به‌رده‌وامی به‌ده‌وری ئەم په‌یکه‌رده‌دا ده‌سووراپیه‌وه، خیراخیرا ده‌گۆرا. له‌وه ده‌چوو هه‌رئو به‌ته‌نی لیره‌دا نه‌ره‌قسیت، به‌لکو ده زه‌لام لیره بره‌قسن هه‌مووشیان لیکدی جیا‌وا‌زین. یه‌کیکیان شهرمن و خاکیه، دووه‌میان گرژ ومۆن و ترسناکه، سییه‌میان له شتی‌ک ده‌ترسیت و به‌ده‌م هاواریکی چکۆله‌وه هه‌ولده‌دات له‌م ژنه زه‌به‌لا‌حه قیزه‌ونه رزگاربی‌ت. پیاویکی دی له‌ناکاوا به‌دی‌ار ده‌که‌ویت، وه‌کو سه‌گیکی بریندار خوی لوول ده‌کات، ئەم ره‌قس و سه‌ما ناشیرینه بی‌تاقه‌تی ده‌کردم و کۆمه‌لیک بیره‌وه‌ری خراپی له‌مه‌ر سه‌ربازان و کاره‌که‌ران و جلشۆران و ده‌له‌به‌بای وه‌بیر دینامه‌وه.

قسه ئارامه‌کانی سیدوروفم وه‌بیر هاتنه‌وه:

"هه‌موو به‌شه‌ریک له‌م مه‌سه‌لانه‌دا درۆیان ده‌کات. شهرم ده‌که‌ن، ته‌ریق ده‌بنه‌وه، چونکه هیچ که‌سیک نییه به‌راستی خۆشه‌ویستی بکات. ته‌نیا بو رابواردن ئه‌و شته ده‌که‌ن."

نه‌مه‌ده‌ویست باوه‌ر به‌مه‌ی که "هه‌موو به‌شه‌ریک له‌م مه‌سه‌لانه‌دا درۆ ده‌کات" بکه‌م. ئەدی شازنه مارگۆ؟ دلنیا‌م چیخاروف درۆ ناکات. ده‌مزانی سیتانوف کچیکی سه‌رجاده‌ی خۆش ویست وله‌ریگه‌ی ئه‌وه‌وه تووشی نه‌خۆشیه‌کی نه‌نگین بوو، به‌لام سیتانوف به‌راویژی هاواریکانی له‌سه‌ر ئەو شته نه‌ک لیی نه‌دا، به‌لکو ژوواریکی به‌کرئ بوی گرت وکه‌وته چاره‌سه‌رکردنی، به‌رده‌وام به ئەده‌ب و میهره‌بانیه‌کی تاییه‌تیه‌وه باسی ده‌کرد.

ژنه زه‌لامه‌که، ههر له‌وینده‌ر خوی باده‌دا، بزه ده‌ستکرده‌که‌ی هه‌موو ده‌م وچاوه پانه‌که‌ی گرتبووه‌وه، ده‌سته‌سره‌که‌ی ده‌ستی شه‌پۆلی ده‌دا، چیخاروف به‌ده‌وریا ده‌سووراپیه‌وه، به‌ده‌م

تەمەشاگردنى وانەو، بېرىم دەكردهو: تۆ بلىيى ھەوا، كە خودى خۋاى ھەلخەلەتاند، ۋەكو ئەم ئەسپە بووبى؟ ئىدى ھەر لەخۆۋە رىقم لىيى بووۋە.

ئىكۆنە بى دەم وچاۋەكان لەسەر دىۋارە تارىكەكەۋە تەمەشايان دەكردين، شەۋى تارىك بالى بەسەر شووشەى پەنجەرەكاندا دەكىشا، ھەردوۋ چراكە، بە ئەسپايى لەناو كارگە خەفەكەدا دەگران. ئىدى زىدەبارى دەنگى تەپتەپى پىيان و ژاۋەژاۋى دەنگەكان، دەمتوانى گۆيم لە دەنگ و تەكتكى ئەو ئاۋە بىت كەبە خىرايى لە ئامانە مسىنە گەۋرەكەۋە، دەتكايەناو تەنەكەى خۆلەكە.

بەراستى ئەم ژيانە لەگەل ئەو ژيانەدا كەلە كىتباندا خويىدبوومەۋە، ئاسمان و رىسمان بوو! جىاۋازىيان يەجگار زۆر بوو! زۆرى پىنەچوو، بىزارى بەسەر ھەموۋاندا زال بوو، كاپىدىوخىن ئوكوردىونەكەى لەدەستى سالتىن، دەرھىنا و ھاۋارى كرد:

- دەى با كاريك بكەين لەۋحەكان دوۋكەلىان لىبەرز بىتتەۋە!

ۋەكو فانكاتسىگانوف ھەلدەپەرى، لەتۆۋايە بە ھەۋادا دەفرى، ئەۋجا پاقل ئودىنتسوف و سوركىن چەند ھەنگاۋىكى لەز وجوانيان نا، تەنانەت داقىدوۋى سىلدارىش بە ژوورەكەدا دەھات و دەچوو، بەھۋى تەپ تۆز و دوۋكەل و بۆنى قودكاي ترشاۋەۋە دەكۆكى ئەمما كۆكىن!

ئىدى بەو جۆرە بە دەم ھەلپەركى وگۆرانى ۋھاۋارەۋە بەردەۋام دەبوون. بەلام وام ھەستدەكرد، ھەر بە پۋالەت ئاسۋودە و خۆشحال بوون، بەدرۆۋە خۆيان شاد و خۆشحال دەنۋاند.

سىتانوف، كەسەرى گەرم بووبوو، بەنىۋ ئامادەبوۋاندا دەسوۋراپىەۋە، بەراۋىژىكى مەستانە دەپىرسى: - چۆن دەتوانى ژنىكى ۋاى خۆش بوى. ھا؟

وام دەھاتە بەرچاۋ، چىۋاى نەماۋە لە ھۆرژنى گريان بدات.

لارىۋنىچ، شانە رەق وتەقەكانى با دەدات و ۋەلام دەداتەۋە:

- لە خەلكى دى خراتر نىيە. تۆ ھەقت چىيە؟

بەلام ھەر زوو ئەو جووتەى باسيان دەكردن، ديار نەمان.

سىتانوف، بەنىگا خەمىنەكانى ژوورەكە دادەبىژىت و دەپرسىت: - ئەو جووتە رۆيشتن.

بەراستى رۆيشتن، من دەزانم كە چىخاروف، تا دوۋ يان سى رۆژى دى بو كارگە نايەتەۋە. كە بىتتەۋە، دۋاى چوونە ھەمام، ئىدى لە سوۋچەكەى خۆيا، كروكپ، مەند و گۆشەگىر، دوۋدانە ھەفتە و نىۋ، بەسەر كارەكەى خۇيدا كر دەكەۋى.

سیتانوف، دهم وچاویکی داهیزراوی هه‌بوو، هیچ جوانیه‌کی تیانه‌بوو، ته‌نیا چاوه ساف و گه‌شه‌کانی نه‌بیّت.

له‌گه‌ل مندا زۆر به لوتف بوو، ئەمەش ده‌گه‌پرایه‌وه بو دهنه‌ره ئەستوره‌که‌م که پر بوو له شیعر. ئەم پیاوه باوه‌ری به‌خوا نه‌بوو. زه‌حمەت بوو له‌و کارگه‌یه‌دا، بزانی کێ باوه‌ری پێی هه‌بوو و خۆشی ده‌ویست جگه‌له لاریونیچ. هه‌مووان به‌ته‌وسه‌وه باسی خویان ده‌کرد، رێک وه‌کو چۆن کریکاره‌کان باسی وه‌ستا و خاوه‌ن کاره‌کانی خویان ده‌کرد. وێرایی ئەوه‌ش که‌له‌سه‌ر خوانی خواردن داده‌نیشان هه‌موویان نیشانه‌ی خاچیان ده‌کێشا و که‌ده‌چوونه ناو جیگاوه وێردیان ده‌خویند و هه‌ره‌هه‌موویان رۆژانی یه‌ک شه‌ممان ده‌چوونه کلێسا.

به‌لام سیتانوف، ئەو سرووتانه‌ی نه‌ده‌کرد و به‌خوانه‌ناس داده‌نرا. به‌دنیاییه‌وه ده‌یگوت: - خودا نییه.

- ئەدی، ئەم هه‌موو شته‌ له‌کوێوه هاتووه، سه‌رچاوه‌که‌ی چییه؟

- نازانم.

جاریک پیمگوت: - چۆن ده‌بی خوا نه‌بیّت؟

باسکه درێژه‌که‌ی بو سه‌رسه‌ری هه‌لبه‌ری و ئامازه‌ی بو ئه‌زه‌که‌ کرد و وه‌لامی دامه‌وه:

- ده‌بینی، خودا به‌رزاییه، مرۆف قولاییه. وانیه‌؟ به‌لام گوتراوه: "خوا به‌شه‌ری له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی دروستکردووه." باشه گوگولیفی له‌سه‌ر شیوه‌ی کێ دروستکردووه؟

ده‌م به‌سترا. گوگولیفی مه‌یگوسار و پیس و پۆخل، هه‌رچه‌نده به‌ته‌مه‌ن بوو، له‌هیچ گوناهیک نه‌ده‌په‌رینگایه‌وه. هه‌روه‌ها خوشکه‌که‌ی نه‌نکم بیره‌که‌وته‌وه، یرموخینی سه‌ربازی خه‌لکی فیاتکام بیره‌که‌وته‌وه، ئاخ‌ر چ شیوه‌و وینه‌یه‌کی خودا له‌وانه‌دا به‌دی ده‌کرا؟

سیتانوف گوتی: - خه‌لکی به‌رازن.

به‌لام خیرا، وه‌کو ئەوه‌ی داوای بوردن له‌من بکات هه‌لیدا‌ی:

- نیگه‌ران مه‌به‌ ماکسیمیچ، خه‌لکی باشیشیان تیدا هه‌ن.

من له‌گه‌لیا ئاسووده بووم، هه‌رشتیکی نه‌زانیبا به‌ ئاشکرا ده‌یگوت نایزانیّت. ده‌یگوت: - نایزانم. بیرم له‌م شته‌ نه‌کردووه‌ته‌وه!

دیاره ئەم راشکاویه باو نه‌بوو. ئەو خه‌لکه‌ی دی که‌ ده‌مناسین وایان ده‌نواند هه‌موو شتیکی ده‌زانن. له‌هه‌موو بابه‌تیکدا ئەسکۆی بوون، خویان له‌هه‌ر بابه‌تیک هه‌لده‌قورتاند.

ئەوھى بەلای منەوھ سەیر بوو، ئەوھ بوو دەفتەرەكەى وپراى ئەوھى كە شیعەرى زۆر جوانى تىابوو،
هەندىك چامە و قەسیدەى ئەوتۆى تىابوو، پىاو لە شەرما سوور دەبووھوھ. كە باسى پوشكىنم
لەگەلایا كرد ئامازەى بۆ قەسیدەى "گافریلیادا" كرد، كە كۆپى كردبوو..

- پوشكىن؟ زۆرم بەدل نىیە. بەلام بینیدىكتوف - ئەمە شاعیریكە پىویستە بایەخى تەواوى پى
بدهیت ماكسىمیچ!

چاوى دەنوقاندن و بەدەنگىكى نەرم، دەیگوت:

بپروانە مەمكە قوتەكانى

ئەم خانمە جوانە...

نازانم بۆچى تەكەزى تاییهتى لەسەر ئەم سى بەیتە دەكرد و بە كەش و فشەوھ دەیخویندەوھ:

چاوى تیز و تیر ئاساى

باز ناتوانى

ئەم دەرگا داخراوانە بپرى

تا نیگایەكى لەزگینى

ناخى دللى بكات..

- حالى بوویت؟

شەرم دەكرد، دان بەوھدا بنەم كەمن نازانم چ شتیك ئەو ھەموو شادییەى دەخاتە دلەوھ.

(۱۷)

ئەركى شاگردى من لە كارگەكەدا زۆر ئەستەم نەبوو. بەیانى زوو، بەرلەوھى نیگارکیشەكان
لەخەو رابن، من سەماوهرەكەم گەرم دەكرد و چام بۆ ئامادە دەكردن. وەختایەك ئەوان لە
موبەقەكەدا خەرىكى خواردنى نان و چای بەیانى دەبوون، من لەگەل پاقل دا ھەر دوو
ژوورەكەم گسك دەدا و خاوین دەكردەوھ و سپینە و زەردینەى چەند ھیلکەییەكم جیادەكردەوھ،
كەبۆ تیکەلكردنى بۆیەكان بەكاریان دەبرد، ئەوجا دەچووم بۆ فرۆشگایەكە. ئیوارى، بۆیەكانم
تیکەل دەكرد و تەمەشای وەستاكانم دەكرد كە چۆن كاردەكەن. لە سەرەتاوھ بە تاسەییەكى
زۆرەوھ تەمەشام دەكردن، بەلام ھەرزوو بۆم بەدیاركەوت كە زۆرەى ئەو پىاوانە حەز
لەكارەكانیان ناكەن و بە بیزارى و نەبەدلى كاردەكەن و كات بەسەر دەبەن.

شەوان چونکە بە زۆری بیکار بووم، ئیدی کاتەکەم بە گێرانهوهی ژيانی خۆم لەسەر کەشتیان و ئەو چیرۆکانەى کە لە کتیباندا خویندبوومنهوه، بۆ نیگارکێشهکان بەسەر دەبرد. ئیدی بەرەبەرە بەبێ ئەوهی بەخۆ بزنام لە کارگەکەدا، بووم بە نەقال و خوینەر.

ئیدی زوو بەزوو بۆم دەرکەوت کە هیچ کەسیک لەو خەلکە بە ئەندازەى من نە ئاویتەى ژيان بووه و نە دنیای دیتوو.

هەر لە سەرەتای میرمندالی خوێانەوه، لەچوارچۆیهى زندانى تەنگی پیشەکەى خوێاندا حەپس بووبوون و نەیانتوانی بوو لێی دەرچن. لەنیو هەموویاندا، تەنیا چیخاروف لەو کارگەیهدا، مۆسکۆی بینی بوو و بەبەردەوامی هەرباسی دەکرد، نیوچاوانی تیکنا و گوتی:

- چا و لە بینینی مۆسکو تیر نابیت، دەبێ بە بەردەوامی چاوت کراوهبیت.

ئەوانی دی شتاقیان لە شویا یان فلادیمیر هیۆتر نەپۆیی بوون. ئەگەر ناوی قازان هانتبا، لەمنیان دەپرسی: - پووسیانی زۆری لیهەن؟ باشە کلێساشی تیدا هەیه؟

پیرم، لەلای ئەوان دەیکردە سبیریا، باوەریان نەدەکرد کە سبیریا، دەکەوێتە پشت ئورالەوه.

- باشە، ماسیانی ئورال لەویوه، لەدەریای قەزوینەوه ناهین؟ بەم پێیه دەبێ ئورال لە سەرووی ئەو دەریایەوه بیت!

هەندێجار کە دەیانگوت ئینگلتەرا کەوتوو تە پشت ئوقیانوسەوه وام دەزانی پیم رادەبوین، یان دەیانگوت بوناپارت، لە مالبات و بنەمالهیهکی خانەدانى خەلکی کالوگایه. کەباسی هەندێ شتم بۆ دەکردن کەبەچاوی خۆم دیتبووم، بەدەگمەن باوەریان پێدەکردم، کەچی بەتاسەوه گوییان لە رۆمانانی زۆر خەيالی و چیرۆکین گونگ و ئالۆز دەگرت. تەنانەت پیرەکانیش خەيالیان لە حەقیقەت پێ پەسندتر بوو. بە ئاشکرا دەمبینی تا چیرۆکەکە ناواقیعی تر بوایه، زیاتر گوییان لێدەگرت، تا رۆوداوهکان زیاتر رەگیان لە درۆدا با، زیاتر لەزەتیان لێدەبینی، بە کورتیهکەى واقع سەرنجی رانەدەکێشان، هەموو بە تاسەوه چاویان لە ئاینده بوو، حەزیان دەکرد دزیوی وکویرهوهرى ئیستا تەپس بکەن.

ئەمەم زۆر بەلاوه سەیر بوو، چونکە هەستیکی تووندم سەبارەت بە هەقدژی نیوان حەقیقەت و وەهم لەلا چیبوو بوو. ئەو خەلکە راستیانە بەبەرچاومهوه بوون، بەلام لە هیچ کتیبیکدا خەلکانیکی وەکو ئەوانم بەرچا و نەکەوتبوو، قەت کەسیکی وەکو سموری و یاکوفی توونچی یان ئەلکسندر فاسیلیقی هەلاتوو، یان چیخاروف یان ژنانی جلشۆری وەکو ناتالیام نەبینی بوو.

له سه ندوو قه كهی دافیدوفدا، كۆمه لئیک چیرۆکی تۆز گرتوی كۆن و درپای نووسهر گولیتسینسکی و کتیبه كهی بولگارین " ئیفان فیگیگین " و بهرگیك له کتیبه كهی برامبیوز هه بوو. من به دهنگی بهرز هه موو ئه و بهر هه مه كۆن و په ژمردانه م بۆ نه قاشه كان خوینده وه، زۆریان پیخۆش بوو. لاریونیچ گوتی:

- خویندنه وه له گهنگه شه و ده مه قاله ت دور ده خاته وه. ئه مه کاریکی زۆرباشه.

من له کتیبان ده گهرام، ههر کتیبیکی دلخوازی خۆم پهیدا ده کرد، هه موو شه ویک بۆ ئه وانهی ده روروبه ری خۆم ده خوینده وه، شه وانیکی خۆشبوون، بیر ناچنه وه، کارگه كه به راده یه ک بیدهنگ ده بوو، له تۆ وایه له بیابانی کدایت، ئه و گلۆپانه ی له بن میچه كه وه شۆر بوو بوونه وه و له ئه ستیرانی سپی و سارد ده چوون، تیشکه کانیا ن دهیدا له و سه ره ساف یان قزنانه ی که به سه ر میزه كاندا دانه وینرابوون. كۆمه لئیک روخساری ئارامم ده بینی که له فکران رۆچووبوون، ناوبه ناو یه کیکیان ستایشی نووسه ره که یان قاره مانی چیرۆکه كه ی ده کرد. کریکاره كان له م کاتانه دا که مزوولی گوینگرتن ده بوون، ته واو ده گووران، ده تگوت هه مان ئه و که سانه نین که به رۆژه وه ده مبینین. له و ساتانه دا زۆرم خۆشه وایست، ئه وانیش به لای منا دایانده کیشا، خۆم له جیگه ی شایسته ی خۆمدا ده بینیه وه.

رۆژیک سیتانوف گوتی:

- له وساوه که تۆ کتیبیمان بۆ ده خوینیته وه، ده لئیی له به هارداین و په نجه ره کانمان کردووه ته وه و هه وای پاک هاتووه ته ناو ژووره کانمان.

زۆر به زهحمه ت کتیبم پهیدا ده کرد. ئه وه م به بیرا نه هاتبوو، له کتیبخانه یه کی گشتی کتیبان به ئه مانه ت وه ربگرم. بۆیه وه کو سوالکه ر، تووشی هه رکه سیك بوایه م سوالی کتیبم لئیی ده کرد.

رۆژیک نه قیبیکی به رپویه به ری دایه ره ی ئاگر کوزاندنه وه کتیبیکی لیرمانتۆفی دامی، که خویندمه وه ههنگی تیگه یشتم که شیعر چییه و چ کاریگه ری و باندۆریکی به سه ر دل و ده روونی به شه رانه وه هه یه.

له بیرمه که دهستم به خویندنه وه ی چامه ی " شهیتان " کرد، سیتانوف یه که مجار پروانیه کتیبه که، ئه وسا پروانییه روخساری من، پاشان فلچه که ی له سه ر میزه که دانا، ئه ژنۆکانی له باوه ش گرت، بزه یه کی بۆکرد، خۆی له سه ر کورسییه که ی به پیش وپاشدا راده ژاندو کورسییه که له ژیریدا که وتبووه جیره جیر.

لاریونیچ، ئه ویش دهستی له کاره که ی هه لگرت، له میزه که ی سیتانوف، که من له وئ شیعرم ده خوینده وه نزیك بووه وه وگوتی: - گه لو، براینۆ بیدهنگ بن!

به‌راستی چامه‌که زور خوشحالی کردم. ده‌نگم دایه‌کزی، به‌هوی پوندکه‌وه، دیره‌کانم به‌روونی نه‌ده‌بینی، بیده‌نگی ناماده‌بووان هینده‌ی دی خوشحالی کردم، هه‌ستم ده‌کرد، موگناتیسیتی نادیار هه‌موویان بولای من راده‌کیشتی. وه‌ختایه‌ک به‌شی یه‌که‌می چامه‌که ته‌واو بوو، ته‌قربیه‌ن هه‌موو نیگارکیشه‌کان له‌ ده‌وری میزه‌که خرپووبوونه‌وه، به‌دهم بزهی خوشحالییه‌وه ده‌ستیان نابووه سه‌رشانی یه‌کدی.

چیخاروف، به‌ئه‌سپایی ده‌ستی نایه‌ سه‌ر سه‌رم و به‌ره‌و کتیبه‌که سه‌ری دانه‌واندمه‌وه:

- وه‌خوینه، به‌رده‌وام به‌.

که خویندنه‌وه‌ی چامه‌که ته‌واو بوو، چیخاروف کتیبه‌که‌ی له‌ ده‌ستم وه‌رگرت و ته‌مه‌شایه‌کی ناو‌نیشانه‌که‌ی کرد و خستیه‌ بن باخه‌لی وگوتی:- ئه‌م کتیبه‌ ده‌بی سبه‌ینی، جاریکی دی بخوینریته‌وه، من بوئی هه‌لده‌گرم.

هه‌ستا، کتیبه‌که‌ی لیمرانتوفی خسته‌ چاوئیکی میزه‌که‌یه‌وه و قفلی دا و گه‌رایه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی. ئیدی بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر کارگه‌که‌دا کیشا، ناماده‌بووان به‌بیده‌نگی گه‌رانه‌وه بو جیگا‌کانی خوئیان. سیتانوف چو بولای په‌نجه‌ره‌که، به‌بی جوولّه له‌وینده‌ر وه‌ستا، سه‌ری نا به‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، که‌چی چیخاروف، دووباره‌ فلچه‌که‌ی له‌لایه‌که‌وه دانا و لیپراوانه‌ گوتی:

- به‌مه‌ ده‌گوتری ژیان کورپینه، ئه‌وه ژیانی راسته‌قینه‌یه!

هه‌ردوو شانی هه‌لته‌کاند، سه‌ری دانه‌واند و له‌سه‌ری روئی:

- من دکارم ئه‌م شه‌یتانه وینه‌ بکیشم، جه‌سته‌یه‌کی ره‌شی تووکن، دووبالی ئاگر ئاسا، روخساریک و دوو پی و دوو ده‌ستی شینی کال، وه‌کو به‌فری به‌ر تریفه‌ی هه‌یفه‌شه‌وه.

تاکاتی شیو، به‌ نیگه‌رانیه‌کی نائاساییه‌وه له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی ده‌جولا، به‌سه‌ری قامکه‌کانی به‌میزه‌که‌یدا ده‌کیشا، له‌بن لیوانه‌وه شتی نامه‌فه‌وومی ده‌رباره‌ی شه‌یتان، ده‌رباره‌ی هه‌وا، ژنان و به‌هه‌شت ده‌گوت، ده‌رباره‌ی ئه‌و خه‌تایانه‌ ده‌گوت که وه‌لیان و روحانیان کردوویانه.

لیپراوانه‌ گوتی:

- هه‌موو ئه‌مانه‌ دروسته‌! ئه‌گه‌ر پیاوچاکان و روحانیان ده‌گه‌ل ژنانی هه‌له‌کاردا ده‌ست تیکه‌ل بکه‌ن و گوئی به‌ گوناح نه‌ده‌ن هه‌لبه‌ته‌ شه‌یتان هه‌قی خوئیه‌تی شانازی به‌وه‌وه بکات که روچین پاک گومرا بکه‌ن..

که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه، له‌وه‌ده‌چوو، هه‌مووان وه‌کو من قروقه‌پیان کردبیت. هه‌مووان به‌خاوی کاریان ده‌کرد، چاوئیکیان هه‌ر له‌ سه‌عات بوو، هه‌رکه‌ زه‌نگی سه‌عات نو لیی دا هه‌موو به‌ که‌ره‌تی ده‌ستیان له‌کار هه‌لگرت.

سیتانوف و چیخاروف چوون بۆ مەیدانەکەى دەرەو، منیش دوایان کەوتم. سیتانوف لەوئى، بە دەم تەمەشا کردنى ئەستیرەکانەو گوتى:

قافلەى وپلن

بە بۆشایى تەم ئاسای

ئاسماندا دەسورپینەو...

و لەسەرى رۆیى: - پیاو ئەم شتانە لەکوئى پەیدا بکات؟

چیخاروف، کە بە دەم سەرما تووندەکەو دە لەرزى، گوتى:

- من بە هیچ جوئى وشەکانم بىرنایەنەو، هیچ شتیکم بىر نایەنەو، بەلام شەیتانەکە دەبینم!
زۆر سەیرە کە سیک وات لیبکات بەزەبیت بە شەیتاندا بێتەو! وادياره تۆش بەزەبیت پێیدا
دیتەو، وانیبە؟

سیتانوف، رەزامەندى نواند: - بەلى. تۆ بەزەبیت پێیدا دیتەو.

چیخاروف، بە خوشحالییەو گوتى:

- تەمەشا، بزانه ئینسان بوون چى دەگەیهنیت. مانای چیبە!

وختیک گەرایەو بۆ راپەرەو کە ئاگادارى کردمەو و گوتى:

- ماکسیمچ، لە دووکان، باسى ئەم کتیبە بۆکەس مەکە، چونکە ئەم کتیبە، بېگومان لە کتیبە
قاچاخەکانە!

شادییەکى گەورە داىگرتم، کەواتە ئەم کتیبە هەمان ئەو کتیبەیه کە قەشەکە لە ئیعترافەکەدا
لێى پرسیم!

شیو خوارن، بەبێدەنگى و بېهېچ ژاوەژاویک تێپەرى، وەکو ئەوێ بویەرێکى گەورە قەوماپى و
هەر یەکیکمان بیهوئى لەهەموو پروویەکەو بیری لیبکاتەو. دواى شیو، پاش ئەوێ هەرکەسە
وچوو بۆ سەر جیگای خوئى، چیخاروف، کتیبەکەى دەرھینا و پێى گوتم:

- فەرموو، دووبارە وەبخوینە، زۆر بەھیواشی و بى هیچ پەلەپەلیک وەبخوینە.

ژمارەیهک لە کریکارەکان، لە جیگاگانیان هاتنەدەرى و بەبێدەنگى لەمیزەکە هاتنەپیشى و
هەربە جلکى خەووە لەسەرچۆکان دانیشتن.

ئەمجارەش وەختایەک لە خویندەنەوێ چامەکە بوومەو، چیخاروف بەسەرى قامکان کیشای
بەسەر میزەکەدا وگوتى:

- ئەو ژیانە! ئاخ ئەی شەیتان، ئەی شەیتان.. چۆن ئەم شتەت لێ قەوما؟

سیتانوف، بەسەر شانما دانەوییهو، چەند دێرپێکی چامەکەیی خویندەو و پیکەنی و گوتی:

- من ئەمانە لە دەفتەرەکەمدا دەنوسمەو..

هەنگی چیاخاروف هەستا، کتیبەکەیی هەلگرت و بۆسەر میزەکەیی خۆی چوو، وادیاربوو دەیهوئ

کتیبەکە لەگەڵ خۆیدا ببات. لێ لەناکاوا وەستا و بەدەنگێکی پڕ سوێو و لەرزۆکەو گوتی:

- ئیمە وەکو تووتەلە سەگی کوێر دەژین، لەبەرپێی خۆمان هیروتر نابینین، شتاقمان هیچ

نازانین، نە خوا دەیهوئین نە شەیتان. ئایا ئیمەمانان بەندەیی خاوین؟ ئەیوب بەندە بوو، خودی

خوا دواندی. هەروەها موسای دواند. ئەوانە پیاوی خاوبوون، ئەدی ئیمە کیین؟

کتیبەکەیی داخست و کەوتە لەبەرکردنی جلەکانی و سیتانوفی گاز کرد: - دێی بۆ بارەکە؟

سیتانوفبە ئارامی بەرسقی دایهوه: - من دەچم بۆلای دەنکەکەم.

هەرکە ئەوان وەدەرکەوتن، من لەسەر ئەرزەکە و لەنزیکی دەرگاکی و لەلای پاقڵ ئودینتسوفهوه

پراکشام. ماوهیهک بەدەم پرخه پرخهوه، تلاوتلی کرد، لەناکاوا کەوتە گریان و هەنسک هەلدان،

دەسەپاچە بووم: - چیتە؟

وہلامی دایهوه: - هیچ. من بەزەبیم بەمانەدا دیتەو، نزیکەیی چواردانە سالی لەنیواندام،

دەماری یەک بەیهکیان دەناسم..

منیش وەکو پاقڵ بەزەبیم بەم خەلکەدا دەهاتەو، ماوهیهکی زۆر بەدەم رازانەو (پالکەوتن،

پراکشان)، بەدەنگی نەوی باسی ئەو خەلکانەمان کرد، باسی دلپاکی و رەوشت بەرزی هەر

یەکیکیانمان کرد، ئەمە کردیە کاریک هیندەیی دی بەزەبیمان پیناندا بیتەو.

دۆستایەتیەکی پتەو لەنیوان من و باقڵ ئودینتسوف کەپاشان بوو بە وەستایەکی نمرە یەک

پیدا بوو. لێ حەیفی زۆر لەسەر کارەکەیی بەردەوام نەبوو! لە تەمەنی سی سالییدا کەوتە

مەیگوساری و ئالوودە بوو. دواي ماوهیهکی کورت لە بازاری خیستروف لە موسکۆ، لەنیو کۆمەلێک

خەلکی ویل و سەرگەرداندا بینیم. لە دواي ئەو ئیدی نەم بینییەو، لەم دوايانەدا بیستم

گوایە بە تیفۆ مردوو.

کە ئەم جۆرە هەوالانە دەبیستم و ئەو مروڤە میهرەبانانەم وەبیر دینەو کەبە بیھودە

بەبەرچاومەو گیانیان سپارد، لەرزم لیدیت و ترسم لیدەنیشیت. خەلکی لەهەموو شوینیک

پیردەبن و دەمرن، ئەمە کاریکی زۆر ئاسایی و سروشتیە. بەلام لە هیچ شوینیکی دیکەدا بەم

بیھودەیی و خیراییەیی رووسیا، هەرەس نایەن و نامرن.

پاڦل، ئەو کاتانەى کەمن باسى دەکەم، دوو سال لەمن گەرەتر بوو. گەنجیك بوو سەرخر، زیرەك، هۆشن، بەئینساف و دەست پاک و بەهرەمەند. هونەرەمەندانە وینەى فرندان، کسۆک و پشیلانى دەکیشا. هەرۆهە کاریکاتۆرى نیگارکیشهکانى خۆمانى بە پەر و بالهوه دەکیشا. کاریکاتۆرى سیتانوفى بە خەمینی و لەسەر یەك لاق دەکیشا، چیخاروفى لەشیوهى کەلهبابیكى پۆپنە بریاگی هەنیه روتاوهدا دەکیشا، داڤیدوفى نەخۆش و دەغەزارى، بەشیوهیهكى مردەلوخی خەمبار دەکیشا. جوانترین وینەى پاڦل، ئەوه بوو لە گوگولیفى پیری گۆرەهەلکەنى کیشابوو، لەشیوهى شەمشەمە کویرهیهكى گۆ پانى، لووت زلی، دوو پیى بچووکى شەش پەنجەدا دروستى کردبوو. دوو بازنەى سپى لە دەورى چاوهکانى کیشابوو، بیلبیلەى چاوهکانى لە دوو زومى زەق دەچوون، کەلە دەم وچاوه خەرەکەیهوه دەریۆقى بوون و دیمەنیكى ترسناکیان پێدەبەخشی.

هیچ یهکیك لە نیگارکیشهکان، بە دیتنى ئەو کاریکاتۆرانە زویر نەدەبوون. بەلام هەر هەموویان هەستیان بەوه کرد کە وینەى گوگولیف، زۆر دزیو و مایهى قیز و بیزه، بۆیه دلۆزانە ئامۆزگارى پاڦلیان کرد و گوتیان:

- باشتروایه ئەم وینەیه یان بشاریتەوه یان بیدریت، دەنا ئەگەر پیره میرد ببینی، کیشەت بو دروست دەکات، دەم وقەپۆزت دەشکینیت!

ئەم کابرا شڕۆله، پیس و پۆخلە، نەخۆشە، هەمیشە مەستە، کابرایهكى ریاکار بوو، لەهەموو کەسى پتر زوهد فرۆشى دەکرد. کابرایهكى بوغزن و پکونى بوو، هەر شتیك لە کارگەکەدا روى بدابایه خیرا دەیهگەیانده دەفتهردار و شاگردى فرۆشگاکه، کەگوايه قەرار بوو خوشکەزاکهى، خانمى خاوهن فرۆشگاکه بخوازیت بۆیه ئەو کورە خۆى بە سەرۆک و ئەربابى هەمووان دەزانى. هەمووان لیى دەترسان و رقیان لیى بوو، ئەویش گوگولیفى کردبوو بە هەوالدز بەسەریانەوه.

پاڦل، لەهەمووان پتر رقى لە گوگولیف بوو، بۆیه لیى نەدەبووهوه، هەر دەرفهتیكى دەست بکەوتبا هەولى دەدا ئەزیهتى بدات. منیش لەم روهوه، بەجدى یارمەتیم دەدا، هەموو کریکارانى کارگەکە ئەم هەلوپست و رەفتارانەى ئیمەیان پێخۆش بوو. کەچى نەقاش و نیگارکیشهکان، ناوبەناو ئاگاداریان دەکردینهوه و دەیانگوت:

- کورینه ئاگاتان لەخۆ بى! ئەم هەوالدزه لەقافا نەتانگریت، دەنا خەشیخۆیتان پى دەریژیت!

زاراوهى "هەوالدز" ئەو نازناوه بوو کە نیگارکیشهکان لە گوگولیفیان نابوو. ئیدی لە سەرانسەرى کارگەکەدا، بەو نازناوه ناسرابوو. کەچى ئیمە ئەو ئاگاداریانەمان بەهەند نەدەگرت. زۆرجار کە خەوى لێدەکەوت، بۆیه مان دەکرد بە دەم وچاوه مەى زەدەکەیهوه.

جاریک که ته‌واو سیامه‌ست بوو، هیچ ئاگای له‌خۆ نه‌بوو، که‌پوویمان که‌له ئیسفه‌نج ده‌چوو، له‌بۆیه‌گرت، به‌سێ دانه‌پۆژ ئه‌وسا توانی به‌ته‌واوه‌تی لووتی پاک بکاته‌وه. به‌لام هه‌رجاری که یارۆی پیره‌میردمان زۆر تووره‌ ده‌کرد، من که‌شتیه هه‌لمینه‌که و ئه‌و سه‌ربازه چکۆله‌یه‌م بیر ده‌که‌وته‌وه که‌له فیاتکاو هاتبوو، ویزدانم ئه‌زیه‌تی ده‌دام. گوگولیف، هه‌رچه‌ند به‌ته‌مه‌ن بوو، به‌لام زۆر به‌قهوت بوو، زۆرجار غه‌دری لێده‌کردین و لێی ده‌داین. هه‌رجاری سه‌رمان بکرده‌یه‌ته سه‌ری له‌لای خانم ئه‌رباب، سکالای لێده‌کردین.

خانم ئه‌ربابیش، مه‌ی ئالووده بوو، هه‌میشه رووخۆش و به‌که‌یف بوو. ده‌سته‌کانی راده‌وه‌شاندن و به‌مست ده‌یکیشا به‌میزه‌که‌دا و هاواری به‌سه‌ردا ده‌کردین:

- خوام له‌و خواجه جاریکی دی له‌م کارانه بکه‌ن! نۆبه‌تی ئه‌و قه‌وانه‌یه، کابرایه‌کی پیره، له‌جیاتی پیزی بگرن، پپی راده‌بوین! کئ له‌جیاتی شه‌راب مه‌ره‌که‌بی له‌ په‌رداخه‌که‌ی کردوو؟ به‌پیکه‌نینه‌وه وه‌لاممان ده‌دایه‌وه: - ئیمه..

خانم، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لده‌کیشا و ده‌یگوت:

- تو ته‌مه‌شا ته‌مه‌شا، ئه‌م مه‌لعوونانه ناشی شارنه‌وه! باشه ئیوه نازانن، ده‌بی پیزی پیران بگیری‌ت؟ جاریکی دی کاری وا نه‌که‌ن ها!

هه‌نگی ده‌ری ده‌کردین و، ئیواری لای شاگردی سه‌ر دووکانه‌که گله‌یی لێده‌کردین. شاگردی ناویراو، به‌تووندی سه‌رکۆنه‌ی ده‌کردم و ده‌یگوت:

- شتی وا چۆن ده‌بی‌ت؟ تو به‌رده‌وام کتییان ده‌خوینیته‌وه، ته‌نانه‌ت کتییی پیرۆزیش ده‌خوینیته‌وه، که‌چی ئه‌م کاره دزیوانه ده‌که‌ی! ئاگات له‌ خوا بی‌کاکه!

خانم ئه‌رباب، به‌ته‌نیا ده‌ژیا، پیاو به‌زه‌یی پێیدا ده‌هاته‌وه. هه‌ندیجار، که‌ شه‌رابیکی زۆری ده‌خواردوه، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که داده‌نیشت و گۆرانی ده‌گوت:

که‌س له‌خه‌می منا نییه

که‌س به‌حالی من نازانی

که‌س خووشی ناویم

که‌س به‌زه‌یی پیمایه‌ته‌وه.

هه‌نگی له‌ناکاوا، دایده‌کۆرکاند و به‌ده‌م هه‌نسک هه‌لده‌دانه‌وه ده‌ینالاند: - ئه‌وه، ئه‌وه، ئه‌وه!

رۆژیک بینیم، بهخۆ و گۆزهیهک شیرهوه، به قالدومه که دا داده گهرا، هیواش هیواش، پله به پله دههاته خوارهوه، گۆزه کهی تووند له باوهش گرتبوو، شیره که به جلهکانیا دهپژرا و ئه ویش جنیوی به گۆزه که ده دا و دهیگوت: - بزانه چۆن داده پێژیی، هه ی شهیتانی نه عله تی!

خانم ئه رباب، قه له و نه بوو، به لکو باریکه له یه کی داهیزراو، له پیره پشیله یه ک ده چوو که توانای راوه مشکی نه مابیت. ئیش و کاری بووبوو به پالکه وتن و پازان و کاویژکردنه وه ی بیره وه ی و ده عوت و راوه سه رکه وتوو هکانی.

سیتانوف، به روو گرژییه وه و له بن لیوانه وه ده لیت:

- ئی ی دنیا! ئه م شوینه رۆژی له رۆژان فرۆشگایه کی به پمین و گهرمه بازار بوو، ئه وسا کابرایه کی زیره ک به پێوه ی ده برد. به لام ئه مپرو ته وا و که ساد بووه، هه رچی کاسیبه کی تیا ده کریت، ده چپته به رکی هه والذزه وه. ئیدی کرده ی ئیمه و برده ی ئه وه. ئه م بیروکه یه، به جوری ساردت ده کاته وه، به تو بی ده ست له کاره که ت هه لبگریت و سه ربکه ویته سه ربان و له وینده ر پالکه ویت و چاو ببریته ئاسمانی هاوین..

پاقل ئودینتسوف، که وته ژیر بانووری بیره کانی سیتانوف. ئیدی به چاولیکه ری گه وره کان دووکه لی سیغاره که ی ده کرد به ئاسماندا و وه کو گه وره کان که وته فه لسه فاندن ده رباره ی خوا، مه یگوساری، ژنان و به رووومی کار: خه لکانیک هه موو کاتی خو یان بو دروستکردنی شتان ته رخان ده که ن و خه لکانی دی بی ئه وه ی قه در و سوودی ئه وشتانه بزانه، ده پیروخین.

له و ساتانه دا پوخساره چکوله جوانه که ی، پیر و پیر چرچ و لۆچ ده هاته به رچاو. زورجار که له سه ر جیگا که ی خو ی و له سه ر ئه رزه که و دوور له خه لکه که داده نیشت و ئه ژنوکانی له باوهش ده گرت و له خه یاله وه ده چوو، بو ماوه یه کی دریز له په نجه ره کانه وه، ده پیروانیه ئه ستیره کان که به به رپوکی ئاسمانی زستانه وه ده جریوانه وه..

نیگارکیش و کریکاره کان، به ده م خه ی قووله وه ده که وتنه پرخ وه پور. هه ندیکیان ده یاننالاند. له ناکاوا یه کیکیان به ده م خه وه وه ده که وته ورینه. دا فیدوفی سیلدار دوا کو که ی ده کرد به بن میچه که دا. له سووچیکی ژووره که دا، سی به نده، سی پیای خوا، به پال یه که وه، شه که ت و ماندوو، مه ست و خومار، له غورابی خه ودان: کاپندیوخین، سورکین و پیرشین.

کو مه لیک ئیکونه وشه مایلین بی پوخسار یان بی ده ست یان بی لاق به دیواره کانه وه هه لپه سیردراون و ته مه شای مه ده که ن. بو نی هیلکه ی به سه رچوو و رو نی مه یوو، له درزی ته خته پۆشی ژووره که وه، به رز ده بیته وه وه هه ناسه ت ته نگ ده کات و خه ریکه خه فه ت ده کات. پاقل، له بن لیوانه وه ده لیت: - خودایا، چه ند دلّم به حال یان ده سووتیت!

هه مان بیرکردنه وه، به سه ر منیشا زال بوو. به رای مه، وه کو پشتریش گوتوومه، هه موو ئه وانه خه لکی زور چاک بوون، به لام ئه و ژیانیه تیایبوون زور خراپ بوو، شایسته ی ئه و ژیانه خراپه

نه‌بوون. به‌لام هیچ چاریکیش نه‌بوو، به‌و ژیانه مه‌حکوم بوون. که زستان ده‌هات، با و زریان هه‌لیده‌کرد، ده‌یکرده کاریک که ماله‌کان، دره‌خته‌کان و وه‌موو شتیکی سهر زه‌وی بله‌رزئی، هاواری لیبه‌رز بیته‌وه‌و بزیرینیت، ئیدی بیزاری بالی به‌سهر کارگه‌که‌دا ده‌کیشا، نیگارکیش و کریکاره‌کان خه‌فه ده‌بوون، هه‌ناسه‌یان سوار ده‌بوو، ئیدی ئه‌و خه‌لکه بینه‌وايه، روویان ده‌کرده مه‌یخانه و کاباریه‌کان و له‌وینده‌ر خه‌می خو‌یان ده‌ناشت.

له‌وجوره شه‌وانه‌دا خویندنه‌وه دادی نه‌ده‌دان، ئیدی من و پاقل هه‌ولمانده‌دا، به‌شیوازی تایبه‌تی خو‌مان کریکاره‌کان سهرگه‌رم بکه‌ین: ئیدی دهم وچاوی خو‌مان له‌ بویه و ته‌نی ده‌گرت و کلاوقژمان له‌سهر ده‌کرد و بو‌خو‌مان کومیدیايه‌کمان دروست ده‌کرد و ده‌ورمان تیا ده‌بینی و به‌وجوره کریکاره‌کانمان دینایه پیکه‌نین و خه‌م و بیزاریمان لییان ده‌تاراند. من "ئه‌فسانه‌ی ئه‌و سهر‌بازهم بیر که‌وته‌وه که ژیانی په‌تروسی گه‌وره‌ی رزگار کردبوو" و ئیدی ئه‌و سهر‌برده‌یه‌م کرد به‌ دیالوگیکی دراماتیکی. ده‌چووینه سهر ته‌خته خه‌وه به‌رزه‌که‌ی داقدیوف و له‌ویوه ته‌مسیلمان ده‌کرد. شه‌ری سهر‌بازانی سویدو رووسمان نیشانده‌دا و به‌ ته‌مسیل سهری سهر‌بازه‌کانی سویدمان ده‌په‌راند و ته‌مه‌شاقانه‌کانمان دینایه پیکه‌نین و به‌سهر‌که‌وته‌نه‌که‌ی خو‌مان دل‌خوش ده‌بووین.

نیگارکیش و کریکاره‌کان زور‌ه‌زیان له‌ ئه‌فسانه‌ی بلیمه‌تی چینی تزی‌نگ یوتونگ ده‌کرد. پاقل، ده‌وری ئه‌و که‌سه داماو و خیرخوازه‌ی ده‌بینی و من هه‌موو ده‌وره‌کانی دیکه‌م ده‌بینی، ده‌وری پیاو و ژنم ده‌بینی ته‌نانه‌ت هه‌ندیجار ده‌وری شیتیشم ده‌بینی. هه‌ندیجار ده‌وری ئه‌و به‌رده‌شم ده‌بینی که که‌سه چینیه‌ نائومی‌ده‌که دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو هه‌ولیکی خیرخوازیدا شکستی دینا و بو‌ ئیسراحت سهری له‌سهری داده‌نا. له‌م کاته‌دا، ته‌مه‌شاقانه‌کان له‌ قاقای پیکه‌نینیان ده‌دا. من هه‌زم ده‌کرد پیکه‌نینه‌که‌یان بو‌ شوین و هه‌لو‌یستی هه‌ستیارتر هه‌لبگرن، به‌لام فایده‌ی نه‌بوو ته‌مه‌شاقانه‌کان، له‌و شتانه‌ حال‌ی نه‌ده‌بوون، دیاربوو که که‌یفیان به‌ په‌فتاری ئیمه‌ ده‌هات و به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه هاواریان له‌ئیمه‌ ده‌کرد: -ئه‌، ئه‌ی لیبوکان، ئه‌ی گالته‌جا‌ران!

به‌لام تا پتر له‌ ژیان راده‌مام، زیاتر ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌م له‌لا ده‌چه‌سپی که ئه‌مانه به‌ خه‌میکی ئه‌به‌دی گو‌ش کراون، ئه‌ونده‌ی خه‌م له‌ روح و ته‌بیعه‌تیانه‌وه نزیکه، شادی له‌ روحیانه‌وه نزیک نییه. شادی زور‌نه‌ده‌مایه‌وه، عه‌مری کورت بوو، به‌ ئاسانیش به‌ده‌ست نه‌ده‌هات، به‌لکو زور به‌ زه‌حمه‌ت وه‌کو ده‌رمانی ده‌ردی دل‌ی رووسان به‌ده‌ستمان دینا. ئیدی ئه‌م سهر‌گه‌رمیانه‌ی ئیمه پیشکه‌شمان ده‌کرد، بنه‌مایه‌کی ئه‌وتو‌یان نه‌بوو، زیاتر خو‌رسک بوون و خو‌به‌خو هه‌لده‌قولان بو‌ پوناک کردنه‌وه‌و ره‌واندنه‌وه‌ی رۆژگاره‌ تاله‌کانمان.

زور‌جار خو‌شی و شادی رووسی، له‌ناکاوا و بله‌ز ده‌گو‌را بو‌ کاره‌ساتیکی تال، له‌ گه‌رمه‌ی سه‌مایه‌که‌دا، کاتی کابرای سه‌ماکار، له‌وه ده‌چوو خو‌ی له‌ هه‌ر کو‌ت و به‌ندیگ رزگار بکات، درنده‌که‌ی ناخی له‌ پرا به‌ره‌للا ده‌بوو، درنده‌انه په‌لاماری هه‌رکه‌س و هه‌رشتیکی ده‌دا، ده‌ی ها‌ران، ده‌ی نه‌ران، ده‌ید‌ران..

ئەم شادىيە ساختەيەي كەلە سۆنگەي فاكترەين دەرەكئىيەو چى دەبوو، زۆرى پەست دەکردم. توورە دەبووم و تەنانەت خۆم لەبىر دەکرد، لى ھەمىشە لەبىرى ئەو دەدا بووم كە شىوازىكى دىالۆگ و نامىشى ئەوتۆ دابھىنم كە بشىت شادى و خوشىيەكى درىخايەنتر و قوولتر لەلەي تەمەشاقانان و خەلكىدا چىيكات!

ھەندىجار ئەم ھەولانەم بەفەرۆ نەدەچوون، نىگاركىشەكان ئافەرىن و ستايشيان دەکردم، بەلام وىپراي ئەو ھەش، ئەو نائومىدى و بىزارىيەي كە وام خەيال دەکرد بەسەريا زال بووم، دووبارە و لەنوئ بەرۆكى دەگرتمەو، زياتر بنجى دادەكوتا و چرتر دەبوو ھە.

لارىونىچ، ئەم پياو ھەمىرەبانە، ھەكو خوى ھەمىشەيى خوى پىرۆزبايى لىدەکردم و دەيگوت:

- كورپىزگەيەكى باشىت، خودا دەست بەبالتەو بەگرىت!

چىخاروف دەيگوت:

- بەراستى كەسىكى بەھەرەدارە، دەتوانى خەلكى سەرگەرم بكات. تۆ ھەق واپوو، لە شانۆدا كاربكەي ئەلكسى، يان پەيوەندى بە سىركەو بەكەي. دەشيان (دەنتوانى) بەم بەھەرەيەتەو، بى بە لىيوكىكى گەورە يان ئەكتەرىكى ديار!

تەنيا كاپندىوخىن وسىتانوف، لەنيو ھەموو كارمەندانى كارگەكەدا لەسەرى سالدان يان لە رۆژانى مەرافەدەدا دەچوونە شانۆ. نىگاركىش و ھەستا بەتەمەنەكان، داوايان لەو جووتە دەکرد، لە كەفارەي ئەو ھەلەيەيان، خويان لەئاوى روبر يان دەريا ھەلكىش و تۆبە بكەن، چونكە شانۆ كەفارەي لەسەرە.

سىتانوف، بەردەوام بە گويمىا دەدا: - واز لە ھەموو شتىك بەيئە وىبە بە ئەكتەر!

وبە ھەلچوونەو بەسى "ژيانى ئەكتەر ياكوفلىف" ى خەمناكى بۆ دەگىرامەو.

- تۆش دەتوانى بەوچۆرە بژىت!

ھەزى دەکرد بەسى مارى ستىوارت بكات، كەناوى دىنا بە "دىلە رىوى" نىوى دەبرد، زۆر لىپراوانە بەسى "خانەدانە ئەسپانىيەكە" ى دەکرد:

- دون سىزاردەبازان، كە خانەدانىكى نىو خانەدانان بوو ماكسىمىچ خوى، خوى پىگەياندبوو، بەراستى خودساز بوو!

ئەو بە خويشى، شتىكى لە تەبىعەتى "خانەدانى ئەسپانى" تىابوو. رۆژىك سى پياوى داىرەي ئاگركوژىنەو، لەخۆت و خۆپايى، ھەر بۆ كەيف لە مەيدانەكەي نىكى بوجى چاودىپرىدا، لە كابرايەكى جووتىار دەدەن. خەلكانىكى زۆر، نىكەي چل كەسىك ئەو شەر و لىدانە دەبىنن، پىاوانى ئاگركوژىنەو ھاندەدەن. سىتانوف خوى بە گەرمەي شەرەكەدا دەكات، باسكە

دریژه‌کانی ده‌خاته‌کار و به‌رده‌بیته ئاگر کوژینه‌وه‌کان. جووتیاره هه‌لده‌گریته‌وه و ده‌له‌کی ده‌داته ناو جه‌ماوه‌ره‌که و هاوار ده‌کات:- بیبه‌ن، دووری بخه‌نه‌وه!

ئیدی به‌ته‌نیا له شه‌ره‌که به‌رده‌وام ده‌بیته، یه‌ک که‌س به‌رانبه‌ر به‌سی که‌س.

بنکه‌ی ئاگرکوژینه‌وه‌که هه‌ر ده هه‌نگاوێک له شه‌ره‌که‌وه دوور بوو، یانی پیاوانی ئاگرکوژینه‌وه‌که، زۆر به‌ئاسانی ده‌یان‌توانی داوی کۆمه‌ک بکه‌ن و ده‌رسیکی وه‌های سیتانوف بده‌ن که هه‌رگیز له‌بیری نه‌چیته‌وه. ئیدی خووی و به‌ختی ترسان و هه‌لاتن. له‌دواوه هاواری لیکردن:- سه‌گبابینه!

لاوان پوژانی یه‌ک شه‌مموان ده‌چوون بو " مه‌یدانی داره‌که " که که‌وتبووه پشت گوژستانی قه‌دیسان پتروس و پوڵس، تا به‌شداری بوکسین بکه‌ن دژی ئه‌ندامانی " تیپی ساغله‌می " و جووتیارانی گونده‌کانی ئه‌وناوه. تیپه‌که بوکسه‌ریکی به‌ناوبانگیان هه‌بوو- زه‌به‌لاحیک بوو به‌ناوی موردوفی، که‌سیکی سه‌ربچکۆله‌ی چاوپرووش بوو، که‌له به‌رده‌م هه‌واداره‌کانی خویدا ده‌وه‌ستا، لاقی بلاوده‌کرده‌وه، به‌سه‌ی قۆله پیسه‌کانی چاوه پرووشه‌کانی ده‌سپری و دوستانه هاواری له‌کوپانی شار ده‌کرد:- ئه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ن، پیش ئه‌وه‌ی تووشی سه‌رما بم وه‌رن!

هه‌میشه کاپندیوخین، له‌جیاتی مه‌ ئامبازی ده‌بووه‌وه، به‌لام موردوفی هه‌میشه به‌سه‌ریا سه‌رده‌که‌وت.

کاپندیوخین، به‌ سه‌روچاوی خویناوییه‌وه به‌ هانکه‌هانک هاواری ده‌کرد:- من بوچی باشم ئه‌گه‌ر نه‌توانم ئه‌م موردوقییه‌ به‌زیتم؟

ئیدی به‌زاندنی ئه‌و گه‌نجه (موردوفی) بووبوو به‌ تاچه خولیای ژیانی. راهینانیکی تووندی ده‌کرد، باده‌نووشی ته‌رک کرد، ته‌نیا گوشتی ده‌خوارد، هه‌موو شه‌ویک به‌رله‌وه‌ی بچیته ناوجیگاوه، به‌فری له‌خوی هه‌لده‌سوو، ئیدی جوهره‌ها شتی قورسی هه‌لده‌گرت تا ماسوولکه په‌یدا بکات. به‌لام ئه‌م کارانه دادیان نه‌دا. ئه‌نجام دووپارچه قورقوشمی له‌ناو ده‌ستکیشه‌کانی ناو، له‌به‌رده‌م سیتانوفدا خووی فش کرده‌وه و گوتی:- ئه‌م گه‌ره کۆتایی به‌ موردوفی دینیت!

سیتانوف، زۆر به‌تووندی ئاگاداری کرده‌وه:- ئه‌م پارچه ئاسنانه ده‌ربینه، ده‌نا پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ کیپرکییه‌که بکری له‌قاوت ده‌ده‌م!

کاپندیوخین باوه‌ری نه‌ده‌کرد که‌کاری وا ده‌کات. به‌لام سیتانوف له‌ناکاوا پیش ده‌ستیکی کیپرکییه‌که هاواری له‌موردوفی کرد:

- فاسیلی ئیقانوفیچ راوه‌سته! من یه‌که‌مجار، ده‌چمه مه‌یدانی کاپندیوخین!

ده‌م وچاوی یاروی قوزاقی سوور بووه‌وه و هاواریکرد:

- من بوکسین له‌گه‌ل تۆدا ناکه‌م! لاکه‌وه لی‌ره!

سیتانوف، نیگایه کی تووندی کرد و خیرا بهرهوروی چوو: - به لئی، ده بی بیکه بیت. کاپندیوخین، که میک سلهمیه وه، ئه وجا دهستکیشه کانی داکه ند و ئاخنینیه بهرکی پالتۆکه یه وه و بله ز له ویندهر دوور که و ته وه.

دیاره ئه وه سپرایزیکی ناخۆش بوو بو هردوو لا، کابرایه کی به پوالهت سهنگین و پیزدار، به ره و سیتانوف چوو و به تووره یی گوتی:

- ئه مه پیچه وانه ی یاسا و ریسی گه مه که یه، له پیشبرکی گشتیدا رقی شه خسی به کار به ری!

ئیدی خه لکه که، له هه موو لایه که وه له سیتانوف که و تنه هاوار. سیتانوف ماوه یه کی زور بیدهنگ بوو، ئه وجا پروویکرده کابرا به پوالهت پیزداره که و گوتی:

- ئه دی ئه گه ر به م کاره تاوانیکی کوشتنم وه ستانده بیت چی؟

کابرای به دیمه ن یه کسه ر حالئ بوو، کلاوه که ی داکه ند و گوتی:

- ئه گه ر وابئ، هه موومان سوپاست ده که یین.

- به لام تکایه باسی ئه م مه سه له یه مه که و هه ر به یینی خومان بی!

- نا، بو باسی ده که م؟

کاپندیوخین، بوکسه ریکی که م وینه یه، که زه ربه یه ک ده وه شینی ده بیته مایه ی تووره بوون - ئه مه ده زانین لییره به دواوه، پیش پیشبرکییه که، ته مه شایه کی دهستکیشه کانی ده که یین.

- که یفی خۆتانه، ئه وه په یوه ندی به خۆتانه وه هه یه.

وه ختایه ک کابرای به دیمه ن رۆیی، جه ماعه تی مه که و تنه لۆمه ی سیتانوف:

- بوچی وات کرد قه ل پیاو؟ یاروی قوزاقی بوچی پئی دها، ته واو ئیمه دوپاین..

ماوه یه کی زور سه رزه نشتمان کرد وخه شی خومان رشت، ههنگی سیتانوف هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: - ئاخ لات و له ویرینه..

ئه وسا ته حه دای موردوفی کرد، ئه مه بووه مایه ی سه رسامی هه مووان، موردوفی، خۆی ئاماده کرد، به سوعبه ته وه هاواریکرد: - پیشبرکییه کی بچووک، بایی ئه وه ی به ده نم گه رم بکه مه وه!

هه ندیک له ته مه شاقانه کان، دهستییه کیان گرت، درپان به وانه دا که له دواپانه وه وه ستابوون، تا مهیدانیکی فراوان بکه نه وه.

هه ردوو بوکسه ر دهستیان به هه لبه ز ودابه ز کرد، به وردی لیكدییان ده پوانی، هه ردووکیان مستی راستیان بو پیشه وه بردبوو، مستی چه پیان به سینگیانه وه نا. ته مه شاقانه شاره زاکان یه کسه ر

پرایانگه یاند که باسکین سیتانوف، له هی موردوفی دریزترن. ئیدی بیدهنگی بالی بهسه ره هموو شتیگا کیشا، ته نیا قرچه قرچی سههولی ژیر پیی جووته بوکسه ره که نه بیته. یه کیگ که تهحه موولی نهو دیمه نهی پینه ده کرا، به گله بیه وه گوتی:

- کاتی نهو هاتوو که به تووندی په لاماری یه کدی بدهن ..

سیتانوف، دهستی راستی نیشاندا، موردوفی دهستی چهپی بو بهرگری بهر زکرده وه، سیتانوف، به دهستی چهپ یه کیگی به سهرووی ورگیا کیشا. گه پرایه وه به ستایشه وه گوتی:

- غه شیم نیت، به تاییه تی تو گنجیت!

به رده وام بوون، هه ریبه که یان به سینگی نهو ویتریدا ده کیشا. زوری پینه چوو که هه ردوولا به هه لچوونه وه که وتنه هاوار: - دهی نیگار کیشی خوا، پری دهیه! پوخساری بنه خشینه!

موردوفی له سیتانوف به هیتر بوو، به لام وه کو نهو باریک نه بوو. جا چونکه نهیده توانی بلهز هه ل سوو ریته، له هه نبر هه ر بوکسیگدا که دهیوه شاندا، دوو یان سی بوکسی ده خوارد. دیار بوو بوکسه کان که میگ کاریان تیگرد، به لام هیشتا هه ر نه عره تهی ده کیشا و گالتهی به خه نیمه کهی ده کرد. نهو جا له ناکاوا، جه زره بهیه کی تووندی ئاراسته کرد، ریک بهر باسکی راستی سیتانوف کهوت، له شانیه وه له جی چوو. یه کسه ر چه ند ده نگیک بهر زبوونه وه:

- لیگدیان دوور بخه نه وه. به رانبر!

ته مه شاقانان، هیرشیان هیئا و جووته بوکسه ره که یان لیگدی کرده وه. موردوفی به پراویژیکی دوستانه گوتی:

- نه م نیگار کیشی خوییه به هیز نییه، به لام زور ته رده سته. ده بیته به بوکسه ریگی باش، بی هیچ شهر میگ دان به وه دا ده نه م.

نهو گه نجانهی که ته مه شای کیپر کییه که یان ده کرد، ده ستیان به شهر کرد، به لام من " سیتانوف " م برد بولای جه راح و شکسته به ند. نهو کاره ی سیتانوف کردی، هینده ی دی له لام خوشه ویستی کرد وزیاتر دل بهندی بووم.

پیاویکی مهرد و رهند بوو، به ویزدان و شهر یف بوو، پیده چوو نهو به ئهرکی خوی بزانیته. که چی " کاپندیوخین " ی به ره لالا گالتهی پیده کرد. ده یگوت:

سیتانوف، تو ئاسایی نازیت، ژیانته ساخته یه! ریک وه کو چون سه ماوهر سیقال ده ده نه وه، ئاوا خوت سیقال داوه و به خوته وه ده فشیت، واته بریقه و باقه کهت ده سترده - ته مه شای من بکهن بریقه و باقی من خوړسکه، نه سله! به لام تو له راستیا له جه وهه ر و کروکدا، وه کو مس وایت، ئینسان لیت بیزار ده بیته ..

سیتانوف، وهلامی نه ده دایه وه، ده چووه سهر کاره که ی خوئی، شیعره کانی لیرمانتوفی له ده فته ره چکوله که ی خویدا ده نووسییه وه. وهختی ده سته تالی خوئی به نووسینه وه ده برده سهر. جاریک پیمگوت:- باشه تو پاره ت هه یه، بو نوسخه یه که له و کتیبه بوخوت ناکریت؟

به رسقی دایه وه:- نا، شیعر ئه وکاته خو شه که به ده سته ی خو ت دهینووسیته وه!

دوای ئه وه ی لاپه ره یه کی ده نووسییه وه ههنگی چاوه پروانی ده کرد تا مه ره که به که وشک ده بووه وه و به دهنگی کی خو ش شیعره که ی ده خوینده وه:

به بی مالاوایی و خاترخوازی

دنیا بچو و که که ت به جیدیلی

خه لکه باشه که و

رؤزانی گه وره و خو ش

به جیدیلی.

چاوه کانی بچو و که ده کردنه وه و ده یگوت:

- ئه مه دروست وایه، حه فیه ته یکه ئا و لی ل ناکات، ئه! به راستی شاعیر جوان حه فیه ته ی پیکا وه!

شیوازی مامه له ی سیتانوفم له گه ل کاپندیوخین دا، زور به لاه جوان و سهیر بوو. وهختی کاپندیوخین سه رخو ش ده بوو و شه ری به سیتانوف ده فروشت، سیتانوف، زور به حه وسه له وه هه ولی له گه ل ده دا که واز بی نی، به کاوه خو ده یگوت:- لی م دوور که وه، وازم لی بی نه، ده ستم تی وه نه ده ی!

ئه و جا سیتانوف، زور بی ره حمانه ده که وته ویزه ی کابرای به دمه ست، ئیدی نیگار کی شه کانی دی، ئه وانه ی حه زیان ده کرد شه ره که بدینن، فریا ده که وتن و ده که وتنه ناویژی جووته برادر و لیکیان ده کردنه وه. ده یانگوت:

- ئه گه ر ده سته ی سیتانوف نه گرین، ده یکوژیت، بیئه وه ی بیر له ئاقیبه ته ی کاره که ی خو ی بکاته وه، هه ر لی بی ده دات.

که کاپندیوخین، مه ست نه بوایه، به ئاره زووی خو ی سه ری ده کرده سه ری سیتانوف، گالته ی پیده کرد که حه زی له شیعره، گالته ی به ئاشقینی نه ناکامه که ی ده کرد، هه موو هه ولی کی ده دا که په سته ی بکات، به لام بی هوده، هه ر په ست نه ده بوو. سیتانوف، بیئه وه ی گو ی بداتی، گو یی له تانه وته شه ره کانی یاروی قوزاقی ده گرت و بگره هه ندیک جار گو ی به گو یی کاپندیوخین پیده که نی.

ئه م جووته له لای یه که وه داده نیشتن، پالده که وتن و تا حه وت نیوه شه و به چیه یه کیان ده دواند و هه ر فسکه فسکیان ده کرد.

ئەم فسكەفسكەيان دلى كرمى دەكردم، له دلى خودا دەمپرسی ئاخۆ ئەم جووتە، كه دانوویان بهیهكهوه نەدەكوڵا، باسی چی دەكەن؟ كه لییان نزیك دەبوومهوه، كابرای قوزاقی خیرا هەلیدەدایى:- ها چ دەكهی لهم ناوه؟

سیتانوف، فەرامۆشی دەكردم.

جارێك بانگیان كردم بۆ نك خۆیان. یارۆ قوزاقی گوتی:

- ماكسیمیچ، ئەگەر پارەیهکی باشت هەبوایه چیت پیدەكرد؟

- دەمدا به كتیبان.

- چیتر؟

- نازانم.

كاپندیوخین، هەناسەیهکی نەبەدلی هەلكیشا و پرووی لیوه رگیپرام.

سیتانوف، بەئارامی گوتی:

- بینیت؟ كهس نازانیت - نەپیر و نە گەنج نایزانن. من پیت دەلیم كه دەولەمەندی بەتەنیا ناكاته هیچ. هەر شتیك دەبی فایدهیهکی هەبیّت..

پرسیم:- باسی چیتان دەكرد؟

یارۆ قوزاقی بەرسقی دایهوه:- هیچ، كات بەسەر دەبەین - خەومان زراوه.

پاشان توانیم گۆی له قسهكانیان بگرم، ئیدی بۆم بەدیاركەوت كه باسی هەمان ئەوشتانە دەكەن كه خەلكی له ژیانى پۆژانەدا باسی دەكەن: خودا، دادپەروەری، شادمانی، مەكر وفیلى ژان و كەریتیان، تەماعاری و چاوچنۆکی دەولەمەندان و، ئەو حەقیقەتەى كه ژیان ئازاوهیهكه كه ئەوسەرى نییه.

بەبەردەوامی گویم هەلدهخت تا بزنام چ دەلین. قسهكانیان كاری له ناخم دەكرد، كه دەمبینی ئەوانیش هەمان رای منیان هەیه، پێیان وایه كه ژیان گەندەله و دەبی باشتەر بكری، كۆلی دلم خۆش دەبوو. له هەمان كاتدا هەستم دەكرد كه ئارەزووی ژیانىكى باشتەر، نابى بەبارگرانی بەسەر هیچ كه سیكهوه، هەروەها ئارەزوو بەتەنیا ژیانى ناو كارگەكەیان پەيوەندی نیوان نیگارکیشەكان ناگۆرئ. ئەم فسانە ئەو قەناعەتەیان لەلا دروستكردم كه ژیان بۆشاییهکی ترسناكه و خەلكی خۆیانى بەدەمەوه دەدەن، رپك وهكو گەلای وشكى سەر دەریاچەیهك كه با بیهوده و بەبی هیچ مەبەست و ئامانجیک رایدەمالیت. ئەوان خۆشیان لەمە بیزارن كه بەبی ئامانج تاو دەدەن.

نیگارکیشه‌کان هه‌میشه، یان خۆیان هه‌لده‌کیشا، یان داخیان ده‌خوارد، یان سه‌رزهنشتی خه‌لکانیکیان ده‌کرد، یان له‌سه‌ر شتی زۆر بچووک و توپه‌هات، ده‌یانکرد به‌قه‌رقه‌شه و دهم بۆله و، یه‌کتریان ده‌شکاند. کاتی خۆیان به‌قسه و باسین دوور ودریژ ده‌برده سه‌ر و، ئاکامی ئه‌و دنیای خۆیان به‌ر مه‌زه‌ندان ده‌دا. به‌لام لیڤه، له‌نزیکی ئه‌و سه‌تله‌ی که له‌لای ده‌رگاکه‌وه بوو و به‌رماوه‌ی خوراکیان تی‌ده‌کرد کونیک هه‌بوو، جیگه‌ی کۆله‌که‌یه‌کی داربوو، بایه‌کی ساردی لیوه‌ده‌هات که پیه‌کانمانی ده‌چایاند. له‌گه‌ل پاقلدا کونه‌که‌مان به‌پوش و په‌رۆ کۆن گرت. کریکاره‌کان زۆرجار باسی ئه‌وه‌یان ده‌کرد که کۆله‌که‌یه‌کی تازه دابنه‌ن، کونه‌که‌ی رۆژبه‌رۆژ گه‌وره‌تر ده‌بوو. له‌رۆژانی باهۆز و گژه‌بادا، بایه‌کی تووند به‌لوره‌لور خۆی به‌کونه‌که‌دا ده‌کرد و ده‌تگوت فوو به‌شه‌پهوریکدا ده‌کرئ، تووشی کۆکه و هه‌لامه‌ت ده‌بووین. ئه‌و قه‌پاخه‌ته‌نه‌که‌یه‌ی له‌سه‌ر کونی هه‌واکیشه‌که‌دا دانرابوو، لووره‌لووریکی هینده‌ترسناکی لیوه‌ده‌هات، که کریکاره‌کان ده‌که‌وتنه‌ پیه‌ترین جنیودان. که‌که‌می‌ک چه‌ورم کرد، چیخاروف، گوپی هه‌لخست، گوتی: - سه‌د خۆزگه‌م به‌جاران، لووره‌لووره‌که‌ی له‌جاران ترسناکتره‌!

کریکار و نیگارکیشه‌کان وه‌ختایه‌ک له‌هه‌مام ده‌هاتنه‌وه، خۆیان ده‌دا به‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه پیه‌کانیاندا. ئیدی چلکنی و پلکنی جیگا‌کانیان و بۆنه‌ناخۆشه‌کان که‌سیان بیزار نه‌ده‌کرد، می‌شک و که‌پووی پر کردبوون. زۆرشتی له‌م باب‌ه‌ته‌ کیماسیانه‌هه‌بوون، که ژیانیان تال ده‌کرد، زۆریش به‌ئاسانی چاره‌سه‌ر ده‌بوون، لی‌که‌س نه‌بیری لی‌ده‌کرده‌وه نه‌خۆی لی‌به‌خاوه‌ن ده‌کرد.

زۆرجار گویم لی‌یان ده‌بوو که ده‌یانگوت:

- که‌س به‌زه‌یی به‌شه‌ردا نایه‌ته‌وه، نه‌خاوه‌ نه‌به‌شه‌ره‌که‌خویشی به‌زه‌یی به‌خۆیدا دیته‌وه.

وه‌ختایه‌ک من و پاقل، دافیدوفمان که‌نه‌خۆش بوو و خه‌ریک بوو ده‌مرد و کیچ و ئه‌سپێ تی‌ی دابوو، شو‌رد، گالته‌ی دنیایان پیکردین، ناوی ناترو کیسه‌کیشیان لی‌ناین. نیگارکیش و کریکاره‌کان هه‌ربۆ رابواردن کراسه‌کانیان داده‌که‌ند و به‌سوعبه‌ته‌وه داویان لی‌ده‌کردین بۆیان بکولینین تا ئه‌سپیکانیا لی‌بیته‌وه، به‌جۆرئ مامه‌له‌یان له‌ته‌کدا ده‌کردین وه‌کو ئه‌وه‌ی کاریکی نه‌نگین و پر شه‌رمه‌زاریمان کردبیت.

دافیدوف، له‌نوئیه‌وه تا رۆژووی گه‌وره‌له‌ جیگادا که‌وت، ده‌کۆکی ئه‌مما کۆکین، خوینی هه‌ل‌دینا، تقی رۆده‌کرده‌ ئه‌رزه‌که، هه‌ندئ شه‌و که‌تای لی‌ده‌هات، ده‌که‌وته‌ ورینه‌ وه‌ه‌موو هاورپیکانی بی‌دار ده‌کرده‌وه. ته‌قربه‌ن هه‌موو به‌یانیه‌ک ئه‌م قسه‌یه‌یان دووباره‌ ده‌کرده‌وه:

- پیه‌یسته‌ بۆ نه‌خۆشخانه‌ی به‌رین!

پاشان سه‌یرمان کرد، په‌ساپۆرته‌که‌ی به‌سه‌ر چووه‌وه ده‌بی‌تازه‌ بکریته‌وه‌وه به‌بی‌په‌ساپۆرتیش له‌ نه‌خۆشخانه‌ وه‌ری ناگرن. پاشان که‌می‌ک وه‌خۆهاته‌وه. ئه‌نجام برپاریان دا که:

- پيويست بهو زهحمهته ناکات. هيئدهی بهبهروه نهماوه، بهم زوانه دهمريئت!

ياروی نهخوشيش، ههمان قسهی ئهوانی دهکرد و دهگوت:

- بهلئ. زورم بهبهروه نهماوه!

کابرا به تهبيعت سوعهتچی بوو، ههولیدهدا، ئهو بيئاقهتی و نائوميیدی و بيزاربيهي کهبالی بهسهر کارگهکهدا کيشابوو برهويئتهوه، لهسهر قهرهويئله بهرزهکهيهوه، سهره رهق وتهقهکهی بهرز دهکردهوهو بهدهنگه زيفاولهکهی پيی دهگوتين:

- گهلؤ، گوی لهم دهنگه بگرن، کهلهم بهرزبييهوه دهليئت:

من لهم بهرزبييهدا دهژيم

بهيانيان زوو لهخه و رادهبم

بهلام خهوتبم يان بيدار بم

بهدهست ساس و ئهسپپوه

ژيانم ژيان نبييه.

گويگرهکان دهيانگوت: - هيشتا ههر گهشبييه!

ههنديچار من وپاقل دهچووین بؤلای. بهدهم بزهيهکی کالهوه خيرهاتنی دهکردين:

- بهخيرين ميوانی ئازيز، مهيلتان له چبييه؟ چونه جالجالوکيهکی تازهتان پيشکesh بکهم؟

فتيلهی ژيانی زور بهخاوی بهرهو کوزانهوه دهچوو، زور لهوه بيزار بوو کهبو زوو نامريئت. به کهسهروهه داخی ههلدهکيشا ودهگوت:

- نازانم بو نامرم، ئهمهش بوخوی بهد شانسيهکه!

ئهم بيياکيهی له مردن، پاقلی زور دهترساند، شهوان تهکانی دهدام کهلهخه و رادهبووم، بهگوييدا دهچپاندم:

- ماکسيميج! واههست دهکهم مردوو.. دهترسم شهويک بهم شيويه بمريئت. خودايه! چهند له مردووان دهترسم!

ولهسهري دهرويی: - ئاخركهی وهختی مردنيهتی؟ خو هيشتا بيست سالی تهواو نهکردوو!

شهويکی ههيفهشهو بيداری کردمهوه، چاوهکانی له ترساندا ئهبلهق بووبوون: - گوی بگره!

دافيدوف، له سوچه بهرزهکهی خویدا دهينالاند، بهدهنگيکی لهز وخويا دهگوت: - ئيره، بیده بهمن، ئيره..

دياربوو كهوتبووه ئاويلكه و له گيانه لّلاى مهرگا بوو.

پاقل، ته واو شپرزه بوو بوو، ده يگوت: - كهوتووه ته ئاوزينگ، به زاتى خوا دوا دوا بيه تى!

من به دريژايى رۆژه كه، ئهو به فرهم كه له حهوشه كه دامالى بوو، بۆ دهره وه بردبوو، زۆر شه كهت بووم، پيوستم به خه و بوو. به لام پاقل دهستبهردار نه ده بوو و ههر ده پارايه وه:

- توخوا مه خه وه! تو زاتى خوا مه خه وه! تكايه مه خه وه!

ئه وسا كه وته سه رچوكان و له هورژنى گريانى دا: - رابن، گهلۆ رابن، دا قيدوف مردووه!

چهند كه سيك له كريكاره كان رابوون و له جيگا كانيان هاتنه دهره وه. ئيدى ههر پرسيار بوو له گوشه و كه نارى ژووره كه وه بهرز ده بووه وه.

كا پنديوخين، بۆ هه وره بانه كه سه ركه وت و چوو ديار ته خته خه وه كه ي، به حه په ساويه وه گوتى: - له وه ده چي مردبي، هه رچهند به دهنى هيشتا گهرمه ..

بيدهنگى بالى به سه ردا كي شان. چيخاروف نيشانه ي خاچى كي شا، ليفه كه ي له خوييه وه پيچا و گوتى: - ده ي هه زار په حمه تى ليبيت!

يه كيك له كريكاره كان گوتى: - باشتروايه بيهينه دا لانه كه ...

كا پنديوخين هاته خواره وه، له په نجه ره كه وه نيگايه كه ي دهره وه ي كرد و گوتى: - با تا به يانى ههر له وئ بى، كه زنده وش بوو كه سى ئه زيه ت نه ده دا.

پاقل، سه رى وه ژير سه رينه كه ي دا و، ده ستى به گريانيكى به سوئ كرد. به لام سيتانوف ههر هه ليش نه ستا.

(۱۸)

به فر له كيگه و دهشت و ده ران ورده ورده دهتوايه وه. هه ورى زستان به رى ئاسمانى به ردا، رپيژنه ي باران و به فر به تووندى دايده كرد. رۆژ به ره به ره دريژ ده بوو، هه تاو له جاران ديتر ئاوا ده بوو، هه وا به ره و گهرمى ده چوو، به هار به ريوه بوو، به لام به رله وه ي بگاته شار، به ئاسمانى كيگه و ديها ته كانه وه سه ره تانكيي ده كرد و خوئ ئاماده ده كرد له ناكاويكا خوئ به شاردا بكات. قور و حه رى سورباوى كوچه و كو لانه كان خه ريك بوو وشك ده بوونه وه. ئاوى جوگه له ي قه راخ شوسته كان به خي رايى ده رويى، چوله كه و پاسارى، چوست و چالاك، شاد و به كه يف به سه ر گو لاوه په راگه نده كانى مه يدانى ئه ريستانسكا دا باله فر كه يان ده كرد. خه لكى بوژانه وه. زهنگى رۆژانى رۆژووى گه وره له به يانيه وه تا ئيواري له ليدان نه ده كه وت و دهرينگايه وه و تيكل به ئاوازي به هار ده بوو و، به ئاوازه نه رمه كانى لاي لايه ي بۆ دلان ده كرد. ئه م زرينگانه وه يه ش، وه كو ئاموژگارى پيره ميران، به جو ره خه مينيه كه ي سارد بارگاوى بوو. وام هه ستده كرد كه زهنگه كه به راويژيكي خه مين، ئيمه ده دويني ت و له تو وايه ده ليت:

- تەواو بوو، تەواو، تەواو.

لەجەژنى سالىدى لە دايكبوونما، كارگەكە ئىكۆنەيەكى بچووكى، كەلەسەر شيوەى ئەلكسى پياوى خوا دروستكرابوو، بەديارى پيشكەش كردم. چىخارۆف بەم بۆنەيەو، بەدەنگىكى پىر وىقارەو و تارىكى دا كە تائىستاش لە يادگەما نەخش بوو.

برۆكانى وىك هينانەو، بە قامكان لە مېزەكەى دەدا، گوتى:

- تۆ كىيت؟ بستە مندالىكى، بابايەكى سىوى، لەتەمەنى سىازدە سالىدايت. زۆرچاكە، تەمەنى من چوارهيىندەى تەمەنى تۆ دەبىت، پىر بەدل پىرۆزبايىت لىدەكەم و ئافەرىنت دەكەم چونكە تۆلە ژيان هەلنايەى بەلكو رووبەرووى ژيان دەبىتەو! ئەمە كارىكى زۆرچاك و دروستە، هەميشە هەروابە، رووبەرووى كارەكان ببەو!

ئىدى باسى بەندەو پياوانى خاى كرد، بەلام ئەو، ئەو دوو گروپە پياوہى لىكىدى جىادەكردنەو و بەيەكى نەدەزانين، بەلام من لە جىاوازيبەكەيان حالى نەبووم. ئەو بەخۆيشى ئەو جىاوازيەى زۆر لەلا رۆشن نەبوو. وتارەكەى زۆر خا و ويەكنەوا بوو، ئامادەبووان گالتەيان پىدەكرد. من كە ئىكۆنەكەم بەدەستەو بوو نەمدەزانى چۆن رابووستم. ئىدى تەواو پەشووكابووم و نەمدەزانى وەك دەلین لە سەر كام پا برەقسم. ئەنجام كاپنديوخين، بىتاقەت بوو، منى لەو تەنگرەيە پزگار كرد و گوتى: - بەسە، ئەم شىننامەيە تەواو بكە! ئەم مندالەت گىز كرد!

چەندجاريك دەستى بە شانا دام و پىرۆزبايى لىكردم و گوتى:

- خەسيەتى هەرەچاكى تۆ ئەمەيە كە دەزانىت چۆن لە گەل هەر كەسيكدا رەفتار بكەيت! ئەو سوخەتەتم بەدلە. بۆيە هەركاتى شايەنى گلەيى يان جەلدەش بىت، پىمان ناخۆشە ئەو سزايە بدرىيت!

هەموو كرىكارەكان دۆستانە لىيان دەروانىم و بە مېهرەبانيەو گالتەيان بە شەرمكردن و پەشوكانەكەم دەكرد. خۆ ئەگەر ئاھەنگەكە كەمىكى دى درىژەى بكىشابايە، بىگومان لەخۆشيا، لەخۆشى ئەوہى كە سوودىكم بۆ ئەو خەلكە هەبوو، دەستم بەگريان دەكرد.

هەمان بەيانى شاگردى دەفتەردارى دووكانەكەى لەمەر خۆمان بە " پيوتر فاسىليفيچ" ى گوتبوو:-
ئەم كورە خوينتالە.. بەكەلكى هىچ نايەت!

وەكو هەميشە بەيانى زوو بۆ دووكان چووم، بەماوہيەكى كەم دواى نيوەرۆ، شاگردە دەفتەردارەكە پىيى گوتم:

- برۆرەو بۆ مائەو، بەفرى سەربانى عەمارەكە بمائە و بىخە ژىرخانەكەو..

بىگومان نەيدەزانى ئەو پۆژە، پۆژى لەدايكبوونمە، بەخۆيشم نەمدەويست بەكەس بلىم و خەلكى بەو بۆنەيەو بەخمە زەحمەتەو.

ئاھەنگى پېرۇزبايى لە كارگەكە تەواو بوو، بلەز جلكى كارم لەبەر كرد و بەغاردان چوومە نيو
حەوشە، سەر كەوتمە سەربانى عەمارەكە. بەفرەكەم مالى، ئەو زستانە بەفرىكى يەجگار زور
بارى بوو. ئىدى بۇ نەگبەتى، كە هيشتا مەستى ئەو ئاھەنگە بووم كە لە كارگەكەدا بۇ منيان
گىرپا بوو، بىرم چوو ھەو ھەلجار دەرگاي ژيىرخانەكە بكەمەو، ئىدى ھەموو بەفرەكە لەبەر دەرگاگە
كەلەكە بوو بوو. بلەز ھاتمە خوارەو و دەستم بە مالىن ولادانى بەفرەكە كرد. بەلام دنيا
ئەو ھەندە سارد وتەزى بوو، بەفرەكە بوو بوو بەبەستەلەك و بەفرمالەكە دەرەقەتى نەدەھات،
بىلچەي ئاسنىشم نەبوو، ئىدى بەفرەمالەكەم بەھۆي قورسى بەفرەكەو شكا. رىك لەو كاتەدا
شاگردى دەفتەردارى فرۆشگايەكەمان پەيدا بوو، ھەك پووسان دەلین: " ھەر خۆشپىك
ناخۆشپىكە لەدوايە " رىك ئەو لەمەن روویدا. يارۆي دەفتەردار بەرەبەرە لىم نزيك بوو ھەو،
بەتوورەيى ھاواری بەسەرما كرد:

- تەمەشا، تەمەشا! بەراستى كرىكارى چاكى! ھەي قەل پياو بەراستى ھەختى ئەو ھاتووە،
يەختە بگرم و بۇ ھەوت پشتت ئاقت بەكەم..

دەستى دايە كلكى بەفرەمالە شكاو كە كە داركارىم بكات، پاشەوپاش كسامەو، بەتوورەيى
ھاوارم كرد: - من بوئەو نەھاتووم خزمەتكارى و نۆكەرى تۆبكەم!

دارەكەي خيواندە پىيەكانم، منيش تۆپەلە بەفرىكم ھەلگرت و كيشام بە دەم وچاويدا. بە دەم تف
كردنەو ھەلات. من يەكسەر بۇ كارگەكە گەرامەو، دواي چەند خولەكەك دەزگيرانەكەي يارۆي
دەفتەردار بەھەلەداوان ھات، كچۆلەيەك بوو لە ھەپەتى جەوانيا، سەرشىت، لەخۆبايى، دەم
وچاوى يەكپارچە عازەبە بوو، ھاواری كرد: - ئەلكسى، برۆ بۇ سەرەو!
وھلام دايەو: - نارۆم!

لاريونيچ كەلە وھلامەكەي من ھەپەسابوو، لەبن لىوانەو پەرسى:

- ئەمە چىيە؟ چما ناچىتە سەرەو؟

من ماجەراكەي خۆم بۇ گىرپايەو. نىوچاوانى تىكنا، دەبىرەو چوو، ئەوسا بەخۆي بۇ سەرى
رۆيى. گوتى: - كورپى خوم، ئەمە گۆساخىە تۆ دەيكەي. وانابى!
ئىدى ھەموو كرىكارەكان كەوتنە نەفرەت لە يارۆي دەفتەردار.

كاپندىوخىن گوتى: - بىگومان دەرت دەكەن!

زور باكم بەدەر كردن نەبوو. ماوھىەك بوو پەيوەندىم دەگەل يارۆي فرۆشياردا (دەفتەردار)
خراپ بوو بوو، رقى لەمەن بوو، بە ئاشكراش دەرى دەبرى و بەد رەفتارى دەگەلدا دەكردم.
ھەلبەتە من ئەمەم زور لەبەر گران بوو، بەلام ھەزم دەكرد بزائم بوچى بەو ركونيە مامەلەم
لەتەكدا دەكات. بۇ نمونە ھەندىك دراوى خور دەي بە ئانقەست لە ژوورەكەدا فرى دەدا،
وھختايەك ژوورەكەم گسك دەدا، ھەلم دەگرتنەو ھەم دەمخستنە ئەو سەندوقەو كەبە ديوارەكەو

هه‌ئوسرابوو، تا ئه‌گهر سوالكه‌ريک پوي کرده دووکانه‌که، لهو پارانه شتيکی بده‌می. پوژيک سه‌بارت بهو داوهی که ئه‌وه‌نده گه‌وجانه بۆ نابوومه‌وه تا تیی بکه‌وم، به‌يارۆی فرۆشيارم گوت:

- تو به‌خه‌ياللی خاوی خۆت بۆيه ئه‌و پارانه فرۆ ده‌ده‌یت، تا من هه‌لی بگرم و تۆش به دزی تاوانبارم بکه‌یت! به‌لام ئه‌و خورمايه‌ی تو خواردووته ناوکه‌که‌ی وا له گیرفانی مندا! سلاو له ئه‌قلی خاوت!

توو‌ره‌بوو، ده‌م وچاوی سوور هه‌لگه‌را، گو‌ساخانه هاواری به‌سه‌را کردم:

- تو ریگه به‌من نیشانده‌ده‌ی! هه‌دت چیه، من خۆم ده‌زانم چیده‌که‌م! هه‌رچیبه‌ک ده‌که‌م په‌یوه‌ندی به‌خۆمه‌وه هه‌یه!

به‌لام به‌لز بایدایه‌وه‌گوتی:

- به‌چیا ده‌للی من به ئانقه‌ست و به‌مه‌به‌ست ئه‌و پارانه فرۆ ده‌ده‌م؟ وانیه، ئه‌و پارانه به‌ریکه‌وت ده‌که‌ون.. بۆ تافیکردنه‌وه‌ی تو نییه.

ئه‌و کابرا نه‌یده‌هیشته دووکاندا کتییان بخوینمه‌وه، ده‌یگوت:

- یانی چی؟ ناشی بته‌وئ بی به زانا و دانا؟ ته‌مه‌شا ئه‌م چه‌کله ناکه‌ی!

ئیدی به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر ئه‌و پیلانه‌ی که‌به دزیبه‌وه بمگریت، ئیدی دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که‌ئه‌گه‌ر دراویکی بیست کوپیکی به‌ده‌م گسک دانی ژووره‌که‌وه بکه‌وئته درزیکه‌وه، که‌م وزۆر سل له‌وه ناکاته‌وه که بیخاته ئه‌ستۆی من و بللی تو دزیوته. بۆجاری دووم داوام لی‌کرد که ده‌ستبه‌رداری ئه‌و ته‌له‌که‌بازیه بییت، به‌لام هه‌ر هه‌مان ئه‌و پوژه وه‌ختایه‌ک من به کتیه‌ک ئاوی گه‌رمه‌وه له باره‌که ده‌گه‌رامه‌وه، گویم لی‌بوو، به‌کریکاره تازه‌که‌ی عه‌ماره‌که‌ی ته‌نیشته‌ی خۆمانه‌وه‌ی ده‌گوت:

- کاریکی وابکه کتییی مزماره‌کان بدزیت - به‌و زوانه چاپی تازه‌مان بو‌دیت - سی کارتونی ته‌واومان بو‌دیت.

زانیم باسی من ده‌که‌ن. هه‌رکه وه‌ژوور که‌وتم، هه‌ردووکیان په‌شوکان. ده‌می‌ک بوو، هه‌ستم ده‌کرد، به‌ته‌مان داویکم بۆ بنه‌نه‌وه.

ئه‌م دراوسی دووکانه‌مان، پیاویکی لاوازی مرده‌لوخی، چاو فیلاوی بوو. ناوبه‌ناو کاری ده‌کرد. کابرایه‌کی مه‌یگوساری ئالووده بوو، که‌چی به وه‌کیلیکی زۆرباشیان ده‌زانی. هه‌رکاتئ خوی ده‌دایه خواردنه‌وه، خاوه‌ن کاره‌که جوابی ده‌کرد، پاشان ده‌یه‌ینایه‌وه سه‌رکاره‌که‌ی. به پو‌اله‌ت که‌سیکی خاکی بوو، به‌دللی خاوه‌ن کاره‌که‌ی ده‌کرد، هه‌ر داوایه‌کی، چه‌ند توو‌ره‌هاتیش بوایه، لی‌بکرده‌یه، جیبه‌جیی ده‌کرد، به‌رده‌وام بزه‌یه‌کی کال به‌سه‌ر لی‌ویه‌وه بوو، بۆنی ده‌می هه‌رچه‌نده ددانه‌کانی ساغ بوون وه‌کو که‌سانیک ددانیان کرمۆل بووبی، زۆر پیس وناخۆش بوو.

پوژیک رهفتاریکم لئ بینی زورم پئ سهر بوو: بهدهم زهردهخه نهیه کهوه لیم نزیك بووه وه، لهناکاوا کلاوه کهی له سهر داکه ندیم وله قژم نهوی، بهیه کدا هه لگژاین. له پارپه وه کهوه بوناو دووکانه که رایکیشام، دهیویست بمدات به سهر کوومه لیک ئیکونانی گهوره دا، که له سهر ئه رزه که دانرابوون. ئه گهر ئه وهی بو بچووایه سهر، بیگومان شووشه کان دهشکان، نهخش ونیگار هکان دهشکان، وینه بهنرخه کان خراپ دهبوون. جا چوئکه کهسیکی ریوه لهی بابرده له بوو، زور به ئاسانی به رههقم کرد وبه سهریا زال بووم. که بینیم ئه و زه لاهمه زله ریشنه له سهر ئه رزه که دانیشته و به دهه سهرینی دفنه (لووت) برینداره کهیه وه دهستی به گریان کرد، زور سهرم سوپما.

پوژی دواپی، لای به یانیه کهی، ههر ههردوو کمان بووین، وهستا کانمان پیکه وه ده رچووبوون، بهدهم خورانندی که پوهه ئاوساوه کهی و ژیرچاوه شینه وه بووه کانییه وه به راویژیکی دوستانه گوتی:

- تو پیت وایه من ههر له خووه شه پت پی ده فروشم؟ ئه وهنده کهر نیم. ده مزانی تو له من به قوه تری. من بابایه کم ریوه له، سهرخوش. وهستا گالی دام ئه وکاره بکه م. گوتی: " لئی بده و هه ولبد، گهوره ترین زیان به دووکانه که یان بگه یه نیت. به وه زهره ریکی زوریان لیده که ویت ". ده نا باوه رپکه من له خووه ئه و کاره م نه ده کرد. ته مه شای ده م وچاوم بکه بزانه چیت به سهر هیناوم، ئه وه حاله منی تیام!

باوه رپم پیکرد، دلیم پیی سووتا. ده مزانی کابرایه کی ماندوو و نیمچه برسییه و ده گهل ژنیکا ده ژی، که به ئاره زووی خوئی دهیچه وسینیتته وه لئی ده دا. ویرای ئه وه ش لیم پرسی:

- باشه ئه گهر ئه مریان پیکردی کهسیک ده رمانخواردوو بکه یته، ده یکه یته؟

به راویژیکی نه رم و به ده م بزیه کی بی ده سه لاتانه وه گوتی:

- له وانیه ناچارم بکات.. کابرایه که ده توانی ئه وه م پیبکات.

جاریکی دی پیی گوتم:

- تاقه یه ک کوپیکم پی نییه. له ماله وه ش نانی ژه می کمان نییه، ژنه که م به رده وام به سهر ما ده بولینیت. ئه گهر ئیکونه یه ک له عه ماره کهی ئه نگو بدزم بوخوم ده یفروشم. ده توانی ئیکونه یه کم بو بدزیت؟ یان کتیبیکی مه زمورانم بو بدزیت؟

یه کسه ر عه ماری پیلاوه کان و پاسه وانی کلئیساکه م بیرکه وته وه، له دلی خودا گوتم: بیگومان ئه م گه نجه خه به رم لیده دات. به لام دلیم نه هات داواکهی ره فز بکه م. ئیدی ئیکونه یه کم دایی. هه رله خووه، خویشم نازانم چما، هه ستم کرد ئه گهر کتیبیکی مه زموران که بایی چه ند رو بلیک بوو، بدزم، ئه مه تاوانیکی گهوره یه. سهر ئه وه یه هه موو به ها مورالیه کانمان، به حیساباتی بازرگانی بارگاویه..

وهختايهك گويم له فرۆشيارهكهى لهمهړ خۆمان بوو، ئهه گهنجه به سه زمان وداماوه هاندهدات، تا من تهره بدات وكتيبكى مه زموورانى بو بدم، بهكسه دزىنى ئهه ئيكونهيهه بيركهوتهوهو ترسيكى سهيرم لينشت. ده زمانى فرۆشيارهكهى لهمهړ خۆمان لههه موو شتيك ئاگاداره و، كابراى دراوسيمان هه موو شتيكى بو گيراوتهوه.

بئ مانايى پياوهتى لهسه ر حيسابى خه لكى و، ئهه پيلانه دزيوهى دژى من نابوو يانهوه، زورى پهست كردم و كرديه كاريك رقم لهخۆم و له هه موو خه لكى ببتهوه. زۆرم چاوه پروان كرد تا كتيبه تازه كان گه يشتن. ئه نجام گه يشتن. لهكاتىكا خهريك بووم له عه ماره كه دا كارتونه كانم هه لده پچرى، كابراى عه ماردارى دراوسيمان خوى به ژوورا كرد و داواى ليكردم كتيبكى مه زموورانى ويدهم.

ليم پرسى :- مه سه لهى ئيكونه كهت به وه ستام گوت؟

نامه ردانه گوتى :- به لئى. من ناتوانم هيچ رازيك بشارمه وه براله ..

تووشى شوک بووم. له ئه رزه كه دا پونيشتم، چاوم تيبرى، له بن ليوانه وه و به په له پهل كه وته ورته ورت، زور په شوکابوو، هى ئه وه بوو به زه بيت پيدا بته وه:

- وه ستات گومانى كرد، يان وه ستام گومانى كرد و به وه ستاتى گوت ..

ههستم كرد من ته واو بووم. ئه وان به هه موويان تهره يان دام، خستيانمه داوه كه وه، گومانى تيانيبه، په وانى زندانى چاكسازى ميرمندا لان ده كریم. ئه گه ر شته كه هه ر به وه نده وه بوه ستى خه م نيبه! گوم تا قوول بئ مه لهى خوشتره! قيروسيام كرد و كتيبى مه زموورانه كه م دا به كابراى عه ماردار، خستيه ژير پالتوكه يه وه و وه ده ركه وت، لئ زووبه زوو گه رايه وه و كتيبه كهى له به رپيم دانايه وه.

گوتى :- ناتوانم بيهه م! ده بته بايسى له ناو چوونم ..

له ماناي وشه كانى حالى نه بووم. بوچى من ده بمه بايسى له ناو چوونى؟ به لام زۆرم پيخوشبوو كه كتيبه كهى نه برد. داواى ئه م بويه ره ئيدى دوو كانداره چكوله كهى له مه ر خۆمان، به گومان و دژمنايه تيه كى زياتره وه ته مه شاي ده كردم.

هه ره موو ئه م شتانه م وه بير كه وتنه وه. لاريونيچ به قالد رمه كه دا سه ركه وت، له هه موو رۆژيك گرژ ومؤنتر و ئارامتر بوو. پيش نانى ئيوارئ، كه ته نيا هه ردوو كمان بووين و كه سى ديمان له گه لدا نه بوو، گوتى:

- زۆرم هه ولدا، له كاري دوو كانه كه ده رت بكه ن و واژت ليبيين هه رله كارگه كه دا ئيش بكه يت. كه چى سه رى نه گرت، ئاو له دووى بيلم نه هات! كوزما به گوئى نه كردم زور دژى تويه ..

من هەر لهو ماله‌دا دژمنیکی دیکه‌شم هه‌بوو، ئه‌ویش ده‌زگیرانه‌که‌ی ده‌فته‌ردارو فرۆشیاره‌که‌ی له‌مه‌ر خۆمان بوو. ئەم کچه زۆری حەز له ده‌ستبازی و نازفرۆشی بوو. هه‌موو نیگارکێشه گه‌نجه‌کانی کارگه‌که ده‌ستبازیان له‌گه‌ڵ ده‌کرد و له پاره‌وه‌که‌دا چاوه‌پوانیان ده‌کرد تا له ئامیزی بگرن و راموسانی له‌گه‌ڵ بکه‌ن. ئه‌ویش هه‌یچ خۆی شلوی نه‌ده‌کرد، زۆر زۆر ته‌نگه‌تاویان بکردبایه ئه‌وپه‌ری وه‌کو تووتکه سه‌گ ده‌وه‌ری. هه‌میشه گیرفانه‌کانی پڕبوون له نوڤل و نه‌بات و چۆره‌کان، له به‌یانیه‌وه تا ئیوارئ ده‌می ده‌جولا. پوخساری گه‌وجاتی لێده‌باری، چاوه‌کانی چکۆله و نیگه‌ران بوون، ئیسکی گران بوو. هه‌میشه مه‌ته‌ل و له‌گه‌زی وای له‌من و پاڤل داده‌هینا که وه‌لامه‌کانیان زۆر بئێه‌خلاقانه بوو، هه‌ندیک ده‌سته‌واژه‌ی فیڕ ده‌کردین ئه‌گه‌ر پیاو به خیرایی بیگوتبانه‌وه، نه‌نگین ترین مانایان لێده‌که‌وته‌وه.

پۆژی یه‌کیک له نیگارکێشه هه‌ره پیره‌کان پێی گوت: - تو زۆر هه‌رزه و بیحه‌یای ها!

زۆر به رووداریه‌وه‌و، به‌چه‌ند وشه‌یه‌کی گۆرانیه‌کی بازاریه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:

ئه‌گه‌ر کچ سه‌نگین و به‌حه‌یا بئێ

کو‌ران نایه‌ن به‌لایا، ئه‌مه‌ت

له‌لا عه‌یان بئێ!

ئه‌وه یه‌که‌مه‌جارم بوو که کیزی له‌و جو‌ره بدینم، کرده‌وه‌کانیم زۆر له‌لا کریت و ترسناک بوو. که‌زانی ئه‌و جو‌ره ره‌فتارانهم به‌دل نین، هه‌ینده‌ی دی شوولی لئێه‌لکێشا.

پۆژیک، من و پاڤل، له ژێرخانه‌که‌دا یارمه‌تی‌مان ده‌دا که به‌رمیلێک سرکه‌ی تاوتوئ ده‌کرد. زۆر به راشکاوی گوتی: - کورپنه، حەز ده‌که‌ن فی‌ری ماچ ماچینتان بکه‌م؟

پاڤل، به‌ده‌م سووکه پیکه‌نینیکه‌وه گوتی: - من ماچ ماچین له‌تۆ باشتر ده‌زانم.

من به ته‌وسه‌وه گوتم برۆ ده‌زگیرانه‌که‌ت ماچ بکه.

زۆر تووره‌ بوو:

- هه‌ی جلفی سووک و چروک، ئاوا وه‌لامی مجامه‌له‌ی کیز ده‌دریته‌وه، ئه‌و لیت دیته پێشه‌وه و تو لوتی لئێه‌لده‌که‌ی!

ئه‌وجا به‌ده‌م په‌نجه راوه‌شاندنه‌وه گوتی:

- راوه‌سته بۆم، بزانه چۆن ئەم درکه‌ت له‌ژێرپێ ده‌ربینم!

پاڤل، له‌سه‌رمن هاته‌ جواب وگوتی:

- ئه‌گه‌ر ده‌زگیرانه‌که‌ت به‌م ره‌فتارانه‌ت بزانی، مه‌گه‌ر خوا بزانی چیت پێ بکات!

جوړه بڼزاري وبيباكيهك به پوخساره زيپكاويهكويهوه به دياركهوت و گوتي:

- من ليې ناترسم! بهو جيازيهه من، دهيان دهزگيرانى وهكوئو ئاو بهكهوشهكانما دهكات، خو قاتى پياو نيبهه. كيزان، تا شوودهكهن دهتوانن به دلى خو بكهن.

ئيدى لهگهل پاقل دا پرايدهبوارد. ئيدى لهوه به دواوه ليم بوو به دژمنى باوه كوشته، ههميشه ههړهشهه فروشيارهكهه لهمهړخومانى ليدهكردم و بوختانى بو دهكردم.

ژيانم له دووكانهكهدا زور تال ودروار بوو، ههړچى كتيبي ئاينى ههبوو هه ههموويم خويندبووهوه، ئيدى گهنگهشه وموناقهشهه شارهزايانيشم لهبهرچاو كهوت. ههميشه به شيوازى جياواز باسى ههمان بابهتيان دهكرد و ههمان شتيان بي هيچ گورانىك كاويژ دهكردهوه. تهنيا پيوتر فاسيليفيج، بهوكمى ئهوهه شارهزاييهكه زورى سهبارهت به نهينگه ونهينيبه رهشهكانى ژيانى تيرهه بهشهر ههبوو، سهرنجى پرادهكيشام، ئههه جگهلهوهه پياويكى زور زمان پاراو و دهماوهر بوو. ههنديجار له دلى خودا دهمگوت تومز ئيليا پيغهمبهريش لهكاتى خويدا، ئاوا بهتهنيا و داخ لهدل لهه سهرزه مينهه دا ژياوه.

وهختايهك، به راشكاوى باسى بير وبوچوونهكان و سهرنج و تيبينيبهكانى خوم سهبارهت به خهلكى، بو پيره ميړد دهكرد، زور به ديقهت گوڼى ليدهكرتم، ئهوسا ههموو شتيكى بو فروشيارهكه، كه يان سهرزهنشتى دهكردم يان گالتهه پيدهكردم دهگپرايهوه.

پوژيک به پيره ميړم گوت كه ههنديجار قسهكانى لهو دهفتهرهه دا كه شيعر و په رهگرافى كتيبيانم تيا دهنووسيهوه، دهنووسمهوه. دياربوو ترسا، يهكسهه سهري له پهناگويم نا و بهترس و دوودليهوه پرسى:

- بو ئههه دهكهه؟ ئههه كاريكى باش نيبه برادره. بو ئهوهه له بيرت نهچپتهوه؟ نا، نابى ئهوه بكهيت! كه منداليكى بزيو و نهسرهوتى! ئهه دهفتهرهه دهههيتى؟

ماويهكهه زور، به رژديهوه هانيدام كه دهفتهرهكهه ويدهم، يان بهلاى كهمهوه بيسووتينم. ئهوسا ئهوهه به فروشيارهكهه گوت.

ياروى فروشيار، كه بو مال دهگهراينهوه، بهدهم ريگاوه پيى گوتم:

- وادياره تو شتيكى لهبابهتي بيرهوههري دهنووسيت. واز لهو كاره بينه، تيدهكهه؟ تهنيا پياوانى ههوالگري ئهه كاره دهكهن!

لهپر له دههه دههه وگوتم: - ئههه سیتانوف؟ خو ئههه ياداشت دهنووسيتهوه.

- ئههههه؟ كه كهره!

دواى بيدهنگيهكهه زور، به نهرم ونيانيبهكهه نائاساييهوه پيشنيازي كرد:

- باشه، دهفته ره که ی خۆتم پئی نیشانبد، دهفته ره که ی " سیتانوف " شم بۆبینه. نیو رۆبلیت دهده می! زۆر به بیدهنگی ئەو کاره بکه، مهیه له سیتانوف پئی بزانیته ..

پیده چوو، دلنیا بیته که ئەو کاره دهکه م. ئەوجا له سه ر لاقه کورتهکانی وه رسو رایه وه و بی ئەوه ی چ قسه یه کی دی بکات رۆیی و دوور که وته وه .

که گه ییمه وه مائی سیتانوف " م له حال و حیکایه ته که ئاگادار کرده وه، نیوچاوانی تیکنای و گوتی:

- بۆچی بۆت باسکر دووه؟ هه له به ته یه کی که ده نی ریته که دهفته ره کانمان ئەوه ی تو و ئەوه ی منیش بدزیته. کوادهفته ره که ی خۆتم ویده. با له شوینی کا بیشارمه وه که په ی پئی نه بات. بیگومان به م زووانه ده رت ده کات، به خۆت ده بیینی!

گومانم له وه نه بوو، بۆیه لیبرام هه رکه نه نکم هات بۆلام له گه لیا برۆمه وه. نه نکم هه موو زستانه که ی له بالاخنا به سه ر بردبوو، بانگیان کردبوو کیژان فییری گۆلدۆزی بکات. بابام دووباره له کونافینو گیرسابوو وه، به لام من هاتوچۆم نه ده کرد، ئەویش که ده هات بۆ شار، سه ردانی نه ده کردم. رۆژیک به ریکه وت له جاده یه کدا بینیم، هیدی هیدی رپی ده کرد، پالتۆیه کی ئەستووری له به ر کردبوو، به یقاره وه هه نگاوی ده نا له دووره وه له قه شه ده چوو، سلاوم لیکرد، ده ستیکی کرد به سیبه ر بۆچاوی و خه یالاوی و له بن لیوانه وه گوتی:

- ئەها ئەمه توئی، بووی به نیگار کیشی خواوه ندان، ده ی زۆرچاکه، به رده وام به، به رده وام به!

ئیدی منی له سه ر رپگیای خۆی لادا و به هه مان سه نگینی و ویفاره وه دریزه ی به رپیکردنی خۆی دا. له و سه روبه نده دا به ده گمه ن دا پیره م ده بیینی. ئەم پیره ژنه ئازیزه نه یده په رژا سه ری خۆی بخورینیته، به رده وام کاری ده کرد، نه ک هه ر میرده که ی که رۆژبه رۆژ پتر به ره و شیته ی ده چوو به خپو ده کرد، به لکو مشووری کوره زاکانیشی ده خوارد، یه کی که له کوره زاکانی که ساشای کوری میخائیل بوو، زۆری داخ ده دای. ساشا کورپکی قۆز بوو، کورپکی خه یالپه روه ر بوو، هه میشه خه ریکی کتیبان بوو. ئەم کوره کریکاری خمچی بوو، له سه ر ئەو ئیشه به رده وام نه بوو، هه ر رۆژی ده چوو له ی وه ستایه ک که له و به ینا نه دا بیکار ده بوو، ده بوو به بار به سه ر نه نکمه وه، ده بوو ئەو پیره ژنه بکه ویته هه ول و ته قه لا که کاریکی بۆ بدۆزیته وه. ژیانای خوشکه که ی ساشاش هه ر به ملی دایه گه وره مه وه بوو، ئەم کچه تووشی بوو بوو به تووشی میردیکی مه یگوساری بی سه روبه ر و خراپه وه. هه ر جارێ که مه ست ده بوو، به رده بوو و یزه ی ژنه که ی و له مال وه ده ری ده نا.

هه ر جارێ که دا پیره م ده بیینی، به شیوه یه کی سه یر په یم به جوانی رۆحی ئەو ده برد و هینده ی دی دل به ندی ده بووم. به لام هه ستم ده کرد که ئەم رۆحه، له هه نه بر کریتی و دزیوییه کانی ژینگه ده وره به ره که ی خویا، پیر ده بیته، و هه ست به ئازار و ره نج بیوه ری من ناکات... زۆر به ر وونی و

پاشکاووی به منی دهگوت:- ئەلکسی گیان چارنییه، دهبی تەحه موولی ژیان و ئەرک و دژوارییهکانی ژیان بکهین.

ههرجارێ کهبای ژیان و دژوارییهکانی ژیان خۆم، ئیش و ئازار و بیزاری خه لکم بو بکردایه، هه ر ئەو وه لامه ی ده دامه وه. منیش تووره ده بووم.

من کهسیکی به سه بر وحه وه سه له نه بووم. ئەگه ر هه ندیجار وه کو گیانله به رانی مائی و دار و به رد وشتی بیگیان په فتارم ده کرد، ئەمه م ته نیا له به ر ئەوه بوو که خۆم تا قییکه مه وه، بو ئەوه م بوو تا بزانه م راده یه ی به ره قانی خۆم بو مانه وه له سه ر زه ی چه نده. زورجار کورپن میردمنال، له به ر سه رسه ختی و خورانان یان هه سوودی به خه لکانی گه وه، باریکی قورسی ئەوتو هه لده گرن، که زور گه وه تره له هیز و توانای خویان. رپیک وه کو ئەو پال له وانانه ی که ده توانن قورسای گه وه به رز بکه نه وه و به که ش و فشه وه خو ده نوین و په ی تا په ی تا نیشانه ی خاچ ده کیشن.

منیش وام ده کرد، له هه ر دوو لایه نی ده روونی و جهسته ییه وه وام ده کرد. ئیدی خۆم و به ختم نه مردم یان شوینیکم سه قهت نه بوو و نه بووم به بار به سه ر ژیانه وه. هه یچ شتی که به قه د ئەوه مرؤف ناچروسینیته وه، که بچیته ژیر باریکی قورستر له هیز و توانای خوی. ده توانم به جو ره شانازییه که وه بلیم، به دریزی چل دانه سال رووبه رووی ئەو هه وله به رده وامه ی خه لکانیک بوومه وه که ده یانویست روحم گومرا بکه ن و بیسیوینن، وه کو که فر و تاویران له به رده میاندا وه ستام و کۆلم نه دا.

زورجار ئاره زوویه کی مندالانه، هانی ده دام هه ندی کاری مندالانه بکه م. دلی خه لکی خو ش بکه م، خه میان بره وینمه وه، بیانیه ی نه بیکه نین. له و کارانه شدا سه رکه وتوو بووم. به هره ی لاسایی کردنه وه م هه بوو، لاسایی بازرگانانی بازاری نیژنی نو فگوردم ده کرده وه، لاسایی کرپار و فرۆشیارانی شه مایلین پیروژ، به هه موو فروفیل ویه کدی خاپاندن و ده ستبرپیه کانیانه وه ده کرده وه. ئیدی کرپکاران و کارمه ندانی کارگه که له پیکه نینا ده خنکان، زورجار ده ستبه رداری کاره کانیان ده بوون و ده هاتن بو ته مه شا کردنی نمایشه کانی من. لاریونیچ، زورجار به راویژیکی نه رم ئامۆزگاری ده کردم و ده یگوت:

- نمایشه کانت بو دوی شیو هه لگره، تا کاره که مان رانه وه ستی.

که له نمایشه که ده بوومه وه، ههستم به ئاسووده بییه کی راسته قینه ده کرد. وه کو ئەوه بوو، باریکی قورسم له سه رشان لاچووبیت. ئیدی به وجوره بو ماوه ی سه عاتی یان زیاتر به تال ده بوومه وه، سه ر په حهت و بارسووک ده ژیام، به لام ورده ورده می شکم جه نجال ده بووه وه، له تووایه می شکم بزمارپژ ده که ن.

هه رچیم له ده وروبه ره وه کو هه رپسه ییه کی پیس ده کولیت. هه ستده که م خه ریکه تیایدا نقوم ده بم. له دلی خودا ده لیم:

- باشه دهكرئ هه موو ژيانم به مجوره بهرمه سهر؟ باشه ده كرده من وه كو ئه م بئنه وايانه بهم ژيان و چاره نووسه رازي بم، خوم بدهمه دهست قهزا و قهدهر و بير له ژيانكي باشتتر نه كه مه وه؟!

رؤژيک چيخاروف، روه بهرووم وهستا، سهراپاي بهنيگا دايژتم و گوتي:- ئه لکسی تو خهريکه عهسه بي دهبيت.

سيتانوفش، زورجار لهكار ده وهستا و دهیگوت:- ئه لکسی چيته؟

من نه مده زانی چ وه لامیکیان بدهمه وه. زبری و دژواریه کانی ژيان هه موو چاکییه خورسک و میهره بانه کانی له زهینم ده تاراندا، له جیاتی ئه وانه، گه جاتی و شهقاوه تخوازی گه نجانه شوینی پرده كرده وه. ئه م گوران له هه موو شتيك زیاتر نازاری ده دام. ئیدی به جوره سه رسه ختییه کی هوقیانه وه مقاومه تم ده كرد، له هه مان روبرا مه له م ده كرد كه خه لکی مه له یان تیا ده كرد، به لام ئاوه كه ی بو من ساردرتر بوو، نه مده توانی به و ئاسانیه ی ئه وان مه له بکه م و بگره وام ده هاته بهرچاو كه خهريکه له گیژاویکا غه رق ده بم.

هه موو کارمه ند و کریکارانی کارگه كه، بهرپیز و میره بانیه وه مامه له یان له ته کما ده كرد، وه كو پاقل هاواریان به سهرما نه ده كرد، لی م تووره نه ده بوون، گالته یان پینه ده كردم. به پیچه وانه وه زور پیزیان ده گرتم، به ناوی خوم و باوکه مه وه بانگیان ده كردم. من زورم دل م به وه خوش ده بوو. ئاو ده كرا به دل و ده روونما. به لام هه ركاتی هاوکاره کانم به مهستی ده بینی زورم خه فته ده خوارد و نارحه ته ده بووم، ئه مه جگه له وه ی زور له بیر و بوچوونیان ده رباره ی ژنان له ژياندا، بیزار بووم. ئیدی گه یی بوومه ئه و قه ناعه ته ی كه ژيان و خوشیه کانی ژيان ته نیا له ژن و خواردنه وه دا ده بین، ئه مه م زور له بهر گران بوو. بیرم له نه نکم ده كرده وه، له شارنه مارگو، تو بلی ئه وانه ش بوو كه له ی دهست و ئامیری رابواردن بن؟

كه بیرم له شارنه مارگو ده كرده وه، هه ستم به جوره ترس و نیگه رانیه ك ده كرد، وام ده هاته بهرچاوی خه یال، له خه ونا دیتوومه.

له وه به دواوه زور بیرم له ژن ده كرده وه. ئه نجام له خوم پرسی ئه ری بو یه ك شه ممه یه ك نه چم بو ئه و شوینه ی كه خه لکانیک بو رابواردن بو ی ده چن. ئه مه زاده و رهنگدانه وه ی ئاره زوویه کی جهسته یی نه بوو. به لكو زاده ی ئه وه بوو، كه ماوه یه ك بوو، پیویستم به وه بوو، بوونه وه ریکی نازیز و میره بان له ئامیزم بگریت، بی هیچ له روو دامانیک وه كو دایکیك گری دلی خومی بو بکه مه وه وه هه موو نازار و ژان و ئه ندیشه کانی خومی بو بگریمه وه.

شهویك له گه ل پاقلدا، له ته نیشت یه كه وه راکشابووین، وه ختایه ك پاقل، باسی ئاشقینی خوی له گه ل کاره كه ره كه ی ماله كه ی به رانه برماندا بو گپرامه وه، خوزگه م پی ده خواست، ده یگوت:

- زۆر سهیره هاوړئ. هه مووی مانگیك له مه و بهر بوو كه تۆپه له به فرم ده خپواندئ. هیچ هزم له چاره ی نه بوو. كه چی ئیستا كئ كه له سهر ته ختیک له لامه وه داده نیشیت و به خووه ی ده گو شم، له دنیا دا كه س له و نازیزتر و نزیكتر له خو مه وه نابینم.

- باسی چی ده كه ن؟

- باسی هه موو شتیک ده كه یین. ئه و باسی خویم بو ده كات، من باسی خو می بو ده كه م، ئه و سا یه كدی ماچ ده كه یین، به لام ئه و زور ئا بر وومه نده.. هاوړئ خو زگه ده نزان ی چه ند خو شه. ئه وه چیه تۆ جگه ره زور ده كیشیت، ده لی ی كو نه عه سكه ریت!

نه هه قی نه بوو، جگه ره م زور ده كیشا، كاریگه ری نیکو تینه كه خاوی ده كرده وه، خه م و په ژاره ی ده رپه واند مه وه و می شم ئی سرا حه تی ده كرد. به لام شو كر له تام و بوئی قودكا زور بیزار بووم، هزم لی نه ده كرد. به لام پاقل وانه بوو، به كه مالی ئاره زوو ده یخواره وه. له راده به دهر پمووده ی قه خوارن بوو، كه مه ست و خه یال ده بوو، ده كه وته گریان.

- ده مه وئ بو مال برومه وه، وازم لی بینن با برومه وه بو مالی خو م.

ئهم نه گبه ته مالی نه بوو، داك و بابی ژمیژ بوو مردبوون، نه برای هه بوو نه خوشك، له ته مه نی هه شت سالییه وه، خه لكی بیگانه به خودانیان كرده بوو.

له گه ل هاتنی وهرزی به هارا، نیگه رانیم زیاتر بوو، ئیدی كه لكه له ی ئه وم كه وته سهر كه جاریکی دی له سهر كه شتییه كه كاریك په یدا بكه م و هه ركه گه یمه ئه سترخان وله وینده ره وه سه فه ری ولاتی فارس بكه م. خو شم نازانم چما ولاتی ئیرانم هه لبرارد بوو، په نگه له خوشی ئه و بازرگانه فارسانه بووبی كه له بازاری نیژنی نو فگورد دیتبوومن و چووبوونه دل مه وه، ئه مانه به دهم نیرگه له كیشانه وه خو یان ده دایه بهر هه تاو. له بت ده چوون، چاوه درشت و په شه كانیان، ردینه له خه نه گپراوه كانیان، وای ده نواند، كه له هیچ نه نیییه کی ژیان غافل نین.

ئیدی بهرله وه ی برپاره كه م جیه جی بكه م، جه ژنی پاکی هات به سهر، ژماره یه ك له كریكار و نیگار كیشه كان، چوونه وه بو زید و ده قه ری خو یان. هه ندیکی دی پرویان كرده بارو مه یخانه كان و كاتی خو یان له و شوینانه به سهر ده برد. من به ته نیا له كه ناراوه كانی ئوكا پیاسه م ده كرد، پوژتیکی هه تاوی خوشبوو، له ناكاوا تووشی وه ستا كو نه كه ی خو م، خوارزا كه ی داپیره م بووم، پالتوییه کی كه وه یی ته نکی له بهر بوو، ده سته كانی له گیرفانی پانتول كه ی نابوو، كلا وه كه ی له تیلا كه ی سه ری نابوو و جگه ره یه ك به لالیویه وه بوو، كه لی نزیك بوومه وه، بزه یه کی دو ستانه لیوه كانی ترازاند. رواله تی ماقوولی پیاویکی ئازادی هه بوو، شاد وسه رحال بوو، ته نیا هه ر دوو كمان له و ده شت و دهره بووین. هاواری كرد:

- ئه لكسی! ئه لكسی، ئه وه چیه، دیمانه ت به خیر، مه سیح زندو بوو ته وه!

وختایهک له ماچ و مشتاق بووینهوه و پیروزیایی جهژنمان لهیهکدی کرد، ئیدی له رهوشی پرسیم و خهریکی چیم و بهتهمای چیم، به راشکاوی پیمگوت کهله کارگه و له شار و له ههموو شتیگ بیزار و بیتاقهتم و برپارم داوه بو ولاتی فارس برپوم. هیچ پیکه نینی بهو برپاره ی من نه هات، به لکو به پیچه وانه وه گوتی:

- واز لهم بیروکه یه بینه، فارس له پیکه! به نهعهلهتی بکه! منیش که مندال بووم چهزم لهو سه رکیشیانه هه بوو، هه میسه له بیری سه فهر و سه ره روئیدا بووم، بوکوئی؟ خو شم نه مده زانی! مه گهر ههر شهیتان بیزانییا بوکوئی!

شیوازی قسه کردنه که ی و گالته کردنه که یم به شهیتان له لا خوشبوو. ئهو روژه سه روسیمای پورزایه کهم، زور شاد و به هاری بوو، شادی و ئاسووده یی له سه راپای ده باری. قوتووه یه کی زیوینی پر له جگهره ی عالی کرده وه و له بهرده ممدا رایگرتو گوتی: - جگهره ده کیشیت؟ ئه م خولکه گهرمه قه ناعته ی پیکردم.

- گوئی بگره بشکوف گیان! بو نایه یته وه بو لای من وله گهل مندا کاربکه ییت؟ من ئه مسال پروژه یه کی چل هه زار روئلیم به دهسته وه یه. به خو ت ده زانی که ئه م پاره یه، پاره یه کی یه جگار مؤله. من تو له وینده ر داده نیم تا ئاگات له کاره کان و کریکاره کان بییت. که رهسته کان و هرده گریت و هه موو شتیگ له شوین و کاتی دیاریکراودا و هرده گریت و چاودیری کریکاره کان ده که ییت تا دزیم لینه که ن. باشه به دلته؟ کرئی؟ مانگی پینج روئل و پینج کوپیکشت بو خواردن ده ده می! سه روکارت نه له گهل دایکم نه له گهل ژنه که م نابییت. به یانی زوو ده چپته سه رکار وشه وئ ده گه رپیته وه و هه قت به سه ر ئه وانه وه نابییت. سه روکارت ته نیا له گهل مندا ده بییت، روژی یه ک شه ممه وهره، به وان مه لئ ئیمه یه کمان دیتووه، ئیدی له ماله وه، مه سه له که ده برینه وه و ریک ده که وین.

دوستانه لیکی جیا بووینه وه. به ره له وه ی پروات ته وقه ی له گهل کردم. که ئاورم دایه وه، کلاوه که ی دوستانه بو هه لته کاند.

وختایهک هه وائی نیازی رویشتنی خو م به کریکاره کانی کارگه که راگه یاند، زوریان پیناخوش بوو. پاقل، له هه موویان زیاتر پیوه ی دیار بوو. به راویژیکی گله یی ئامیزه وه گوتی:

- توژی بیر بکه وه، تو ناتوانی له گهل ئهو خه لکانه دا هه لیکه ی، ئه وانه وه کو مه نین، دارتاش و بازرگان و به ناو، خمچی وه کو مه نین! تو وئه وانه کوجا مه رحه با!

چیخاروف له بن لیوانه وه گوتی:

- گه نج وه کو ماسین، وه کو چو ماسی چه زیان له ئاوی قووله، گه نجانیس چه زیان له سه رکیشی و کارین به ریسکه ..

جیا بوونه وه مان خه مناک بوو. چیخاروف، هینده ی خوارد بووه ره نگی زهرده لگه رابوو، گوتی:

- هه‌لبه‌ته پېويسته هه‌رکه‌سېک له خه‌می گورپنی ژيانی خویدا بئ. سهر به ههر کون و که‌له‌به‌ريکا بکات، مل به ههر قولاپېکه‌وه بنیټ. ژيان بجه‌رپېنیټ. به‌لام ده‌بئ له هه‌وه‌له‌وه، سه‌ری يه‌ک گوريس بگرېټ.

لاريونيچ، به راويژيکی نارام گوتی: - ژيانی خوئی بو‌ته‌رخان بکات.

هه‌ستم کرد، نه‌و قسانه‌يان ته‌نيا بو‌ مجامه‌له‌يه، چونکه نه‌ده‌کرا به‌بئ هيچ قسه‌يه‌ک له‌يه‌کدی جيا ببينه‌وه، ئیدی نه‌وه عاده‌ت بوو. نه‌و داوانه‌ی به‌يه‌که‌وه‌يان گريئ ده‌داين، له‌ناکاوا پچران.

گوگوليفی مه‌ست و سه‌رخوش له‌سه‌ر ته‌خته‌خه‌وه به‌رزه‌که‌يه‌وه گينگلی دا و به‌ده‌نگيکی گر گوتی: - نه‌گهر به‌مويئ هه‌مووتان ده‌خه‌مه زندانه‌وه! چونکه من نه‌وه ده‌زانم که ئیوه شتاقتان باوه‌رتان به‌خوا نيه!

ئیکونه و شه‌مايله نيوه‌چل و ته‌واو نه‌کراوه‌کان، به ديواره‌که‌وه هه‌لپه‌سيږدرايوون، گلپه‌کانی بن ميچه‌که له‌ته‌نی و دووکه‌لدا ره‌ش هه‌لگه‌رايوون. ماوه‌يه‌ک بوو له‌به‌ر رووناکی کارمان نه‌ده‌کرد، بويه پيوستمان به‌و گويه شووشانه نه‌بوو، ئیدی دووکه‌ل و ته‌نی دايپوشي بوون. نه‌و ديمه‌نانه به‌جوړئ له‌يادگه‌مدا نه‌خش بووبوون، که ئيستاش چاو ده‌نووقيټم، ژووره تاريکه‌که‌م به هه‌موو ميژه‌کانه‌وه و به‌هه‌موو قوتووه بويه‌کانی سه‌ر قه‌راخی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه دینه‌به‌رچاوم، چه‌پکه فلچه‌کان، ئیکونه‌کان و ته‌نه‌که‌ی خو‌له‌که که‌له‌ژير ده‌ستشوره مسينه‌که‌دا بوو و، له کلاوخودی پياوانی ناگرکوژينه‌وه ده‌چوو، وه‌کو خو‌يان دینه‌وه به‌رچاوم. ته‌نانه‌ت پييه خاوسه‌کانی " گوگوليف " ش که وه‌کو پيی که‌سيکی خنکاو له‌ته‌خته‌خه‌وه به‌رزه‌يه‌که‌وه شوړ بووبونه‌وه، ده‌بينم.

ده‌مويست زور به‌هه‌شتاو کوټايی به‌رپوره‌سمی خاترخوازی و مالاوايه‌که بينم، به‌لام له‌رووسيا‌دا عاده‌ته که دريژه به‌رپوره‌سمی دوعاخوازی و مالاوايي ده‌دن. دوعاخوازی خير و بله‌زيان به‌لاوه شوومه.

چيخاروف، که ره‌نگی ته‌واو تيک چووبوو گوتی:

- ناتوانم کتیبی " شه‌يتان " ه‌که‌ت بو‌ بگيرمه‌وه. نه‌گهر ده‌ته‌وي، بيست کويکانت له‌جياتی کتیبه‌که ده‌ده‌می

هه‌لبه‌ته زورم پيناخوش بوو نه‌و کتیبه‌ی ليرمانتوفم له‌کيس بجيټ، به‌تاييه‌تی که سه‌روکه پيره‌که‌ی تیمی ناگرکوژانه‌وه به‌دياریی دايبوومی. ويراى نه‌وه‌ش قه‌بوولم نه‌کرد پاره‌ی له‌جياتی وه‌برگرم، چونکه به‌راستی نه‌و ره‌فتاره‌ی چيخاروفم زور لا ناخوش بوو، ئیدی پاره‌که‌ی به‌نه‌سپايی خسته‌وه ناو کيسه‌که‌ی و به‌ساردييه‌وه گوتی:

- که‌يفی خو‌ته. به‌لام کتیبه‌که‌ت وي‌ناده‌مه‌وه! چونکه نه‌وه بو‌تو مه‌ترسي‌داره. نه‌گهر نه‌و کتیبه‌ت پی ببينريئ، کيشه‌ت بو‌ دروست ده‌کات.

- به لّام له هه موو دووكانه كاندا ده يفرۆشن، من به چاوى خۆم ديوومه.

به قه ناعه ته وه به رسقى دايه وه: - ئى چييه؟ ده مانچهش له دووكاناندا ده فرۆشن.

ئه نجام كتيبه كه يان نه دامه وه.

وه ختايه ك بۆ خودا حافيزى له بيوه ژنه خاوهن كارگه كه، سه ركه وتمه سه رى، له راپه وه كه دا تووشى كچه كه ي برازاي بووم، لى ي پرسييم: - ده لى ن به ته ماى رويشتنى؟..

- به لى!

به راستگوييه وه گوئى: - ئه گه ر به خۆت نه رۆشتباى، ده ريان ده كرديت.

خانم ئه رباب، كه مي ك خه يال بوو، گوئى:

- خوات له گه ل! تو كورپكى لاسار و سه ربه گو به ندى! من به ش به حالى خۆم هيچ خراپه يه كم لى نه بينيوى. به لّام هه مووان لى ت به گله يى و گازنن و ده لى ن يه ك پولى قه لب نايه نى!

هه نگى له ناكاوا ويى هيچ هو يه ك ده ستى به گريان كرد. به ده م روندك رشتن و هه نسك هه لّدانه وه گوئى:

- ئه گه ر مي رده ره حمه تيه داماو ه كه م، خوا عافوى بكات، بما بايه، ده يزاني چون گو يت ده سو يته وه و هه قى خۆتى له قولى مستى ده ناي. به لّام دل نيام هه رگيز لى ره ده رى نه ده كرديت. هه زى له م كارانه نه بوو. لى ئه م رو هه موو شتيك گو رپاوه. هه ركه شا گردى ك به ئاسته م پى خوار دابني ت، يه كسه ر ده رى ده كه ن! خودايا، ده ته وى بۆ كو ئ برۆيت بچكو له؟ چاره نووست چ ده بي ت؟

(۱۹)

من و وه ستام به سواري به له مي ك به ناو جاده كانى كامپه كه دا وه رپي كه وتين، به ناو ئه و بينايانه كه وتين كه ئاوى روباره كه له گه ل هاتنى وه رزى به هارا تا ئاستى نه وى دووهم هه ستابوو. من سه و لم ليده دا و، وه ستام كه له كو تايى به له مه كه دا دانيشتبوو زور ناشيانه سووكانه كه ي ئاراسته ده كرد، سووكانه كه برى تى بوو له سه و ليك كه به قوولا يى ئاوه كه دا رۆچوو بوو، ئىدى به له مه كه جارى لووتى ده كرده ئه م شه قام و جارى لووتى به سه ر ئاوه لى ل و خه منا كه كه دا به رز ده كرده وه. وه ستام جگه ره يه كى پي كرد، بو ئى دوو كه له كه ي له بو نسوى په رۆ كو ن ده چوو، له بن ليو انه وه گوئى:

- تو بزانه ئه م به هاره ئاوه كه چه ند به رز بوو ته وه! شه يتان به نه علت بي! كاره كانم دوا ده كه ون!

به ترسه وه هاوار ي كرد: - وريابه! خو له و عامودى كاره بايه نه ده بين!

دواى ئه وه ي ئاراسته ي به له مه كه ي راست كرده وه گوئى:

- ئەو سەگبابانە بەلەمىكى خراپيان پى داوين!

ئامازەى بۇ ئەو شوپنە کرد، که دەپوا دواى نىشتنەوهى ئاوه که دەست بە نۆژەن کردنەوهى دووکانەکان بکهين. بە رډينه تاشراو و سمیلە کورتکراوه کهى و جگەرە کهى لالیویه وه هیچ له قۆنتەراتچى نە دەچوو، پالتویه کی چەرمى له بەر وجووتی پووتی دریزی تا ئەژنوی له پى بوو. جانتایه کی راوچيانى دابوو بەشانيا، تاپریکی جوت لوولهی مارکهی " لیل " ی له بهر پيدا بوو. به نیگەرانیه وه دەستی له کلاوه چەرمیه کهى دەدا، جارئ دەیهینایه سەر چاوه کانی و لیوه کانی هەلده قورتاند و به نیگەرانیه وه دەپروانیه دەوروبەرى و جارئ دەبیرده پشتی سەریه وه وه له ناکاوا بچوو کتر له تەمەنى خوی دهاته بهرچا، ناوبه ناو وه کو ئەوهى بیروکه یه کی شادی بۆهاتى، هەر له خویه وه بزیه کی دههاتى. ئیدی شهپۆله بیروکه یه ک به وجوره رایدەمالی، هیچ له وه نە دەچوو که کاریکی زوری هەبیت، له وهش نە دەچوو په لهی کارکردنی بیت یان خەمی نىشتنەوهى هیواشى ئاوه کهى بیت.

من له لای خۆمه وه، گیرۆدهى کۆمه لیک پرسىارى ئارام بووم: دیتنى ئەم شارە مردوو، که له ئاوا غەرق بوو، بیناکانى به ریز په نجه ره کانیان کراوه ته وه و که به به له مه که مان به ناویاندا تیده په رین له تووايه به خوشیه وه مه له ده کهن!

ئاسمان لیل بوو. ههتا و که وتبووه ژیر کۆمه لیک گه والە هه وره وه، که ناو به ناو وه کو بازنه یه کی زیوین، له درزی هه وره کانه وه سەر هه تاتکییه کی ده کرد.

ئاوه کهش لیل و تهزی بوو، شهپۆلی ئاوه که به ئاسته م هه ستی پیده کرا و نە دە کرا. له تووايه ئەویش وه کو بینا سسته کان و ریزه دووکانه گه ماره کان، تهواو مت بووه و جوولەى له بهر براوه. وهختایه ک هه تاوی سپیواژ له بهینى هه وره کانه وه سەرى ده رهینا، هه موو شتیکی روناک بووه وه، ئاسمانى لیل له ئاوه که دا رهنگى دایه وه، له تووايه به له مه کان له حه وادا، له نیوان دوو ئاسماندا هه لواسراوه. بینا به رډینه کانیس له لای خویانه وه رابوون، به ئەسپایی به ره و فولگا و ئوکا کهوتنه نهرمه مه له. ئیدی به رميله شکاو، سه ندوق، زه ميله و قه رتالە، پارچه دار و پوش و په لاش به سه ر ئاوه که وه سه مایان ده کرد و قه دى درهخت و ئەستوونان به سه ر ئاوه که وه وه کو ئەژدیهای مردوو به لاماندا تیده په رین.

لیره وله وئ په نجه ره یه کی کراوه ده بینرا، جلکان له سه ربانى خانه بازرگانیه که هه لواسرا بوون تا وشک ببه وه، هه ندیک پیلایى لبادین به محه جهره ئاسنینه کانه وه هه لواسرا بوون، ژنیک له بهر په نجه ره یه ک رۆنیشتبوو، ده پروانیه ئاوه لیله که، له سه ر ترۆپکی پایه یه کی ئاسنینه خانه که وه، به له میک به سترابوو وه، که هه ردوو ته نىشته سووره کهى به پروونى له ئاوه که دا رهنگى دابوو وه. وه ستام ئامازەى بۇ په یوه نډیه کانی ئەم ژيانه کرد وگوتى:

- پاسهوانی زهوی کامپهکه لیږه دهژی. له پهنجهرهکوه سهر دهکهوږته سهرهوه و سواری بهلمهکهی دهبیټ، ئیدی بهدهم سهول لیږانهوه بهدووی دزانهوه ئیږه وئهوئ دهگهږئ. ئهگهر تووشی هیچ دزیک نهبیټ، خوئی دهکهوږته دزی..

بهراوږښکی خاو قسهی دهکرد، بیری لهلای بابتهټکی دیکه بوو. ههموو شتیک لهبیږهنگی و بوښاییدا نقوم بووه، جیگهی باوهږ نییه، زیاتر لهخهون دهچیت تاله واقیع، ههردوو ږوباری قولگا وئوکا تیکهل موون و بوون به دهریاچهیهکی گهوره. شار له دوورهوه، بهسهر ههرده و زورگانیک تیکرږاوهوه بهدیارکهوت، یهکپارچه چږه بیستانی ږهشی بی بهر بوو، بهلام به چرو و خونچه ئاوهدان بوو، دار ودرهخت پهردهیهکی سهوزیان بهسهر مال و کلنساکاندا دابوو. دهنگی زهنگی ههفتهی پاک بهسهر ئاوهکهوه دهنگی دهادهوه. بهلام لیږهده ههموو شتیک کړوکپ، له گوږستانیکي چول و هوول دهچوو.

بهلمهکهمان، بهنیوان دوو ږیزه درهختی تاریکدا پیچی کردهوه، ئیمه بهدریژیایی ئه و جاده سهرهکیهده کهوتینهږی کهبو کهتهدرائیه کونهکه دهچوو. دووکهلی جگهرهکهی وهستام دهچووه چاوهکانیهوه. بهلمهکهش خوئی دهکیشا بهقهدی دار ودرهختهکاندا، تا وهستام بهږقهوه هاواریکرد: - نهعلت لهم بهلمه!

- واز له ئاراستهکردنی سووکانهکه بیږه.

پرتاندی: - چوون شتی وادهبی؟ که دووکهس له بهلمیکا بن، دهبی یهکیکیان سهول لیږدات و ئهویتریان سووکانهکه ئاراسته بکات. تهمهشا دووکانهکانی ږیزی چینی.

من لهمیږ بوو، مهیدانی کامپهکهم دیتبوو و بست بهبستی شارهزا بووم. ئهم دووکانه کومیدیه، سابیته ږوژئاواییانهم زورباش دهناسی، که چوار دهورهکانیان به پهیکهږین گهچینی کاراکتهرانی چینی ږازاندبوونهوه، کاتی خوئی من و هاوړیکانم بهردبارانمان دهکردن، من بهخوم دست و سهری چهند پهیکهږیکم لهو پهیکهږه چینیاڼه لیږدبووهوه. بهلام ئیستا شانازیم بهوکارهوه نهدهکرد..

وهستام، بهدهم ئامازهوه بو خانووهکان گوتی:

- کوختهن. خوژگه ږیگهیان دهدام له نوئ دروستم دهکردنهوه..

فیکهیهکی کیشا، کلاوهکهی به پشتا برد.

هر لهخووه وام ههستکرد، بههمان شیواز و ستایل دروستیان دهکاتهوه و له ههمان شویندا ولهم نزمانیهدا، که ههموو بههاری له ئاوی لافاوی دوو ږوباردا غهرق دهبیټ، دروستیان دهکاتهوه. ږهنگه بیټ به خهیاآیا، شتیکي دزیوی وهکو دووکانهکانی ږیزی چینیهکان دروست بکات.

پاشماوهی جگه ره کهی توور دا وئهوجا به توورپهیی تفیکی به دوودا نارد و، گوتی:

- پشکوف گیان، بهراستی ژیانیکی نارهحهته، پیاو لهگیانی خوئی وهرز دهبیت! خه لکانی رۆشنبیر نین، کهسیک نییه قسهی لهگه لدا بکهی. هه ندیجار پیاو هه زده کات توژی خوئی بنوینی و کهمیگ به خوئی بفشئ، کهست دهست ناکه وئ، له بهرچاوی خوت بنوینی! کهس لی ره نییه! جگه له دارتاشان و بهنایان و دزان..

تهمه شایه کی نکالی راستی کرد، مزگه وتیکی سپی جوان، بهسه زورگیکی له ئاوا نقوم به دیار کهوت، وه کو یه کیگ شتیکی له بیرکراوی بیر کهوتبیته وه لهسه قسه کهی رۆیی:

- من به چاولیکه ری ئه لمانه کان دهستم به باده نوئی و جگه ره کیشان کرد. ئه لمانیانی بزسمان. برادهر! مهی خواردنه وه زه مانیکی خوشبوو، رۆیی، به لام وادیار بوو، له گه ل جگه ره کیشاننا هه ر پرا نه هاتم. هه رکاتی جگه ره یه ک پییکه ی، ژنه کهت ده که ویته گله یی وده لیت: "ئمه چیه، بوئی زین درووت لیدیت؟" ناخ، خوشمان نازانین چ بکهین تا ماقولیهت به ژیان بدهین!... هانی تو به له مه که بازو..

سه وله کهی له قه راخ به له مه که دانا، تا پره کهی هه لگرت، فیشه کیکی به یه کیگ له په یکه ره کانی سه ربانه وه نا. په یکه ری چینیه که هیچ ئاسیویکی پی نه گه یی، گولله که به قه د دیواره که وه په رش و بلا بووه وه، ته پ وتوژی لی بهرز کرده وه.

دووباره فیشه کی خسته وه بهر تا پره کهی، به پی موبالاتیه وه گوتی:

- نه م پیکا. به ینت له گه ل کیژاندا چونه؟ باشه؟ باش نییه؟ من له ته مه نی سیازده سالی که و ته مه دلداری و ئاشقینی..

ئه وسا وه کو یه کیگ بیره وه ری خه ونیکی خوئی بگپرتیه وه، حیکایه تی یه که میندلداری خوئی بو گپرامه وه. ئمه کاره کهر بوو له لای ئه و ئه ندازیاره ته لارسازه ی که له لای ئه و مه شقی ده کرد. له گه ل قسه کانی ئه ودا، پرژه ی ئه و ئاوه ی خوئی به سووچی بینایه کانداه کیشا، به سه ر وچاوماندا ده پزرا. له و دیو که ته درائییه که وه، پانتاییه کی فراوانی ئاوه بوو، له سپیدارا بریقه ی ده هات.

نیگار کیشه کانی کارگه ی ئیکونه و شه مایلان زورجار سروودیکی مه کته بلیانه یان ده گوت:

ده ریای شینی شین

ده ریای به گه رداو..

مه گه ر هه ر خوا بزانی که ئه و ده ریای شینی شینه، چه ند ناخوش بووه!

وه ستام گوتی:

- شهوان خهوم دهزرا، له جيگا كهه هه لده ستام، له بهر ده رگا ده وه ستام، وه كو توتته له سهگ هه لده له رزيم. ماله كه سارد بوو نه ماما سارد! وه ستاي كچه زورچار شهوان سهري ده دا، زور نزيك بوو به ناساني له لاي كچه كه بمگريت، به لام من به هيچ جوړئ نه ده گيرام.

زور به كاوه خو قسه ي ده كرد، وه كو به كيك به هه ندئ جل و به رگي كو نا بچي ته وه تا بزاني به كه لكى نه وه دي ن له بهر بكرين يان نا.

- مني بيني، به زه يي پيما هاته وه. ده رگاي كرده وه و گازي كردم: "وه ره، كورؤ، قه ل پياو!"

زورم له و چيروكانه بيستبوو، بيزار بوو بووم، هه رچه نده له هه موو نه و چيروكانه دا يه ك خالي نه ريني هاوبه ش هه بوو: خه لكى به يي هيچ شانازي به ك باسي يه كه م نه زمووني ناشقيني خو يان ده كه ن، بي هيچ جنيودان و سخيفيك و زورچار به كه سه ريكي قوولي نه وتوه باسي ده كه ن كه دنيا ده م نه وه جوانترين ساتي ژيانيان بووه. نه وساته وا ديته به رچاو كه به راستي، تاقه شتي خو ش بووه، كه جه رباندوويانه.

وه ستام، به ده م پي كه نين و سه ر له قانده وه، به سه رسامي گوتي:

- به لام تا نستا زاتم نه كردوه نه م چيروكه بو ژنه كه م بگيرمه وه! نه ك له بهر نه وه ي هه له يه كي تيا بووي، هه ر زاتم نه كردوه بو بگيرمه وه. ئي..

چيروكه كي بو من نه ده گيرايه وه، به لكو بو خو ي ده گيرايه وه. چونكه له وجوره بيده نكي و بو شاييانه دا، پيوسته قسه بكه ي يان گوراني بلويت، يان نوكورديون بزهنيت، ده نا له و شاره مردووه ي، نقومي ناوي سارد و ليلا بو هه ميشه خه وت ليده كه وت.

ئاگاداري كردمه وه و گوتي:

- به ر له هه موو شتيك.. نه كه ي به مندالي ژن بينيت! ژن هينان يه جگار هه ستياره! له هه ر كويي هك و چون بزيت - چ موسولمانكي ولا تي فارس بيت، چ پوليسيك بيت له موسكو، چ جولابي چ دزيك بي، هه ميشه ده تواني كار وكاسبيه كه ت، نه گه ر به دلت نه بيت، بگوريت. به لام ناتواني ژنه كه ت بگوري! خو ژن پيلاو نيبه، هه ركاتي به توه ي دا يكه نيت و فريي بده يته لايه كه وه!

ته ميك رو خساري دا پوشي، نيوچاواني تي كنا و چاوي برييه ناوه لي له كه، به قامكي كه پوه خواره كه ي ده خوراند و له بن ليوانه وه ده يگوت:

- به لي براده ر.. ده بي وريابي، چاوت تيژ بيت! ره نكه له و كه سانه بيت كه به ده م باوه ده چه مينه وه، به لام وي راي نه وه ش له ريشه وه هه لئا كه ندريي، به هه ر حال، هه ر كه سيك گلاني خو ي هه يه، سوار تا نه گلي نابيت به سوار..

تاكو ده وه نه جار هه كي ده ريا چه ي ميشيرسكويه رو شتتين، كه له و شوينه دا ده رزايه روبره قولگاوه.

وهستام لوولهی تا پره کهی کرده قامیشه لانه که و به چپه گوتی :- به هیواشی سهول لییده .

چهند ساچمه یه کی نا به بالنده و مهله کیوییه لاوازه کانه وه و گوتی :

- با بؤ کونافینو برؤین! تا شهوئ له ویندهر ده مینمه وه، تو به ماله وه مان بلی که هندی کارم له گهل قونتته راتچییه کدا هه یه .

له شه قامی یه کی که له و گوندانه دا که ئاو غه رقی کردبوو، به جیم هیشت، ئیدی ری و ری له مهیدانی کامپه که وه بؤ ستریلکا زقریمه وه. لهوئ به له مه که م به سته وه و دانیشتم و که وتمه ته مه شاکردنی یه کانگیری دوو روباره که، شاره که، که شتییه کان و ئاسمان. هه ورین سپی به ئاسمانه وه له بالی مه لیکی گه و ره ده چوو. خوئی زیپین له که لین ودرزی هه و ره کانه وه سه ره تاتکیی ده کرد، ئه م خویره که تاقه تیشکیکی به شی ئه وه ده کات، هه موو جیهان بگوریت. هه موو ده و ربه رم له هه لچوونیکی جواندا بوو، یه ک زنجیره که له کی بی کوتایی، به خیرایی به دم رهوت و شه پؤلی ئاوه که وه ده رپویشتن، پیاوانی توکمه و به هیز ورپیشن به سهر ئه م که له کانه وه دانیشتبون و سه ولیان لیده دا و یه کترین گاز ده کرد، بانگیان له ریوارانی سهر که شتییه کی هه لمی ده کرد. که شتییه چکوله که، به له میکی گه و ره یه به تالی به پیچه وانه ی رهوتی ئاوه که وه راده کیشا. روباره که به م لاوبه ولایدا ده برد، ده تگوت ماسی کراکییه، هانکه هانک به گز ئاوه که دا ده چوو وه که زور بی به زه بیانه، هیرسی ده کرده سهر. چوار پیوا شان به شانی یه ک له ناو به له مه گه و ره که دا دانیشتبون، له قه راخه که یه وه لاقیان شوپ کردبووه وه، یه کیکیان کراسیکی سووری له بهر بوو، به کومه ل گورانیه کیان ده چری که به باشی نه ده گه ییه گویم به لام ده مناسییه وه .

وام هه سته کرد، لهوئ، له سهر روباره که هیچ شتیکی نییه بؤ من نائاشنا و گونگ بیت. هه موو شتیکی قابیلی تیگه یشتن و ده رک کردن بوو. به لام شاره که ی پشتمه وه، که غه رقی ئاو بوو، وه کو خه ونیکی ناخوش و شووم وابوو، ریپک وه کو وه ستام وابوو، نه ده هاته تیگه یشتن و ده رک کردن.

پاش ئه وه ی له ته مه شای دیمه نی روباره که تیر بووم، به ره مال بوومه وه، هه ستم ده کرد پیوا یکی گه و ره م، ده توانم هه ر کاریکم پی بسپیردریت ئه نجامی بدم. به دم ریگاوه له سهر ئه و زورگی که قه لای سهرای که وتبووه سهر، راوه ستام تا دوا نیگای فولگا بکه م. له به رزاییه وه. راسته ده شتانیه که واده هاته به رچاو که سنووری نییه، مرده ی سهر که وتنی پییه .

له ماله وه چهند کتیبیکم هه ن. ئه و شوقه یه ی که جاران شارنه مارگوئی تیابوو، ئیستا خیزانیکی گه و ره ی تیایه، پینج کچیان هه یه یه که له یه ک خشیک ترن، دوو برایان هه ن خویندکاری قونای دواناوه ندین. ئه مانه کتیبیان به ئه مانه ت ده دامی. ئیدی له به ره مه کانی تورگینیفدا نقوم ده بم، زورم پیخوشن، نووسینه کانی ساده ومه فهوومن، روون وخویا له رپوزگاری پاییز ده چن. قاره مانه کانی نه جیمزاده و به حورمه تن، ئه وه ی نووسهر ده یلیت به لامه وه گه و ره وجوانه .

من کتیبیکی "پومیالوسکی" م بهناونیشانی "ژیانی قوتابخانهی ئاینی" خویندهوه، چهپهسام، دهقاودهق وهکو ژیانی ناو کارگهکهی ئیمه واپوو. من بوخوم ئهو نائومییدیهم جهرباندبوو، کهله پریکا دهگوریت بو هه لچوون و یاخیبوونیکی هوقیانه. تیایدا ژیاپووم.

بهههرحال خویندنهوهی ئهم کتیبه پووسیانهم پی خوشبوون، زور به زهقی گیانه خهمناکه باوه پووسیهکهیان تیا بهدی دهکهم، ریک دهلیی زهنگی رۆژووی گهوره لهبن دیرهکانیادا هشار دراوه، ههرکه کتیبیک دهکهمهوه، بهئارامی زهنگی خوئی لیده دات.

"گیانی مردووهکان" م بهبی موبالاتی خویندهوه. وهکو کتیبی "یادگاریهکانی خانهی مردووان" واپوو. "گیانه مردووهکان" و "خانهی مردووان" و "مه‌رگ" و "سئ مه‌رگ" و "مومیای زندوو" – ههرهه‌موو ئهم کتیبانه که ناونیشانهکانیان لیکدی دهچن، بهدهست خوم نه‌بوو رایانگرتم، جووره بیزاریهکیان له‌لا دروستکردم. هه‌روه‌ها "ئاماره‌ی ته‌نگزه" و "هه‌نگاو به‌هه‌نگاو" و "چ بکری" و "بویه‌ره‌کانی گوندی سمورین" و زور کتیبانی دیکه‌ی له‌و جوهره‌م نه‌چوونه دل‌ه‌وه.

لی دیکنز و ولترسکوت سه‌رمه‌ستیان ده‌کردم. زور به‌خوشیه‌وه ههر کتیبیکی ئهم نووسه‌رانه‌م سئ چوار جار ده‌خوینده‌وه. کتیبه‌کانی ولتر سکوت، نوژیکی به‌شکوی له‌ کلیسیایه‌کی به‌ ئیحتوباری به‌بیری مرؤف دینایه‌وه. دیکنز تا‌کو ئهم‌رؤش به‌لای منه‌وه له‌و نووسه‌ره‌ گه‌ورانیه‌ که‌به‌ ریزه‌وه له‌به‌رده‌میا بوه‌ستی و ده‌ست به‌ سینگه‌وه بگریت بوئی – نووسه‌ریکی بی‌ هاوتایه‌ گه‌بیه‌ته‌ لوتکه‌ی که‌مال له‌ قورسترین هونه‌ردا – هونه‌ری خولفاندنی مه‌حه‌به‌ت و خوشه‌ویستی له‌نیوان خه‌لکیدا.

شه‌وان، کومه‌له‌ گه‌نجیک له‌سه‌ر قالدرمه‌کانی باله‌خانه‌که‌ کو ده‌بوونه‌وه: له‌وانه‌ خوشک و برایه‌کانی مال‌ه‌که‌ی ناو شوقه‌که‌ی شارنه‌ مارگو، خویندکاریکی لوت پس به‌نیوی فیاجسلاف سیماجکو و هه‌ندیکی دیکه. هه‌ندیجار مادموزیل پیتزین، که‌کیژی کارمه‌ندیکی پایه‌به‌رز بوو له‌و کوپ و مه‌جلیسانه‌دا ئاماده‌ ده‌بوو. گفتوگو و گه‌نگه‌شه‌مان سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ده‌بیات ده‌کرد، من چونکه‌ له‌وانی دی کتیبانم پتر خویندبووه‌وه، ئهم بابه‌تانه‌م زور پیخوش بوون و به‌ئاسانی تییان ده‌گه‌یشتم. ئه‌وان به‌ زوری باسی کیشه‌ وگرفته‌کانی قوتابخانه‌یان ده‌کرد. گله‌بیان له‌ ماموستا‌کانیان ده‌کرد، من که‌ خوم له‌وان ئازادتر ده‌بینی، سه‌رم له‌ سه‌بر و هه‌داری وان ده‌سورما. به‌لام به‌هه‌رحال خوزیام پیده‌خواستن که‌ خویندکاربوون و مرؤولی خویندن بوون.

ئهم گه‌نجانه‌ له‌من گه‌وره‌تر بوون، به‌لام وام هه‌سته‌کرد من له‌وان پوخته‌ترو به‌ ئه‌زمونترم. ئهم هه‌سته‌ ناره‌حه‌تی ده‌کردم وهه‌ندیجار له‌وانی دوور ده‌خسته‌مه‌وه، چه‌زم ده‌کرد زیاتر لیبانه‌وه‌ نزیک بم، ئیواران دره‌نگ له‌سه‌ر کار ده‌گه‌رامه‌وه، هیلاک و ماندوو، ته‌پ و تو‌زاوی، ههر به‌وحاله‌وه‌ ده‌چوومه‌ ناویان، ئیدی بیرکردنه‌وه‌ی من زیاتر به‌ده‌وری ئهو جیاوازیه‌ پواله‌تیه‌دا ده‌سوراپیه‌وه‌ که‌له‌ نیوان من و ئه‌واندا هه‌بوو. بابه‌تی سه‌ره‌کی گفتوگوی کوره‌کان، کچان بوو، ئیدی ئاشقی ئهم یان ئهو کیژ ده‌بوون و هه‌ولیانده‌دا شیعیان پیدا بلین. ئیدی له‌م جوهره‌

کارانه‌دا پیوستیان به کومه‌کی من ده‌بوو. من به حوکمی ئه‌وه‌ی ئه‌زموونی هونینه‌وه‌ی شیعرم هه‌بوو، به ئاسانی کیش و سه‌روام بو ده‌هات. به‌لام خویشم نازانم چما شیعره‌کانم به‌زوری مۆرکیکی شوخیبازیانه‌یان له‌خو ده‌گرت، بو نمونه مادموزیل "بتزین" م که زوربه‌ی شیعره‌کان بو ئه‌و داده‌نران، به سه‌وزه‌وات یان به‌پیار ده‌شوبه‌اند.

سیمچکو پیی گوتم: - به‌مه ده‌ئیی شیعر؟ ئه‌مه دووکانی سه‌وزه فرۆشیه.

ئه‌وه‌نده‌م شیعر به جوانی مادموزیل پیتزینداگوت، ئه‌نجام خویشم که‌وتمه داوی عه‌شقی ئه‌وه‌وه. من ته‌نیا کۆتاییه‌که‌ی ئه‌م عه‌شقه‌م له‌بیر ماوه که کۆتاییه‌کی خه‌مناک بوو. رۆژیکپیشنیازم بو کچه کرد که‌به دوو قۆلی به‌سواری ته‌خته‌داریک، پیاسه‌یه‌کی ناو زه‌لکاوه‌کانی زفیزدین بکه‌ین. کیژئ قاییل بوو، من ته‌خته‌که‌م له که‌ناره‌که نزیك کرده‌وه و چوومه‌سه‌ری. ته‌خته‌که به‌ته‌وه‌بوو، ته‌حه‌موولی قورساییی منی ده‌کرد، کیژئ که جوان خوئی پازان‌دیووه و خوئی له ته‌ل دابوو، له‌سه‌ری ته‌خته‌که دانیشت، من داریکی باریکم له‌جیاتی سه‌ول به‌کار ده‌برد و ته‌خته‌که‌م له که‌ناره‌که دوور خسته‌وه، له ناکاوا ته‌خته‌که خوار بووه‌وه و کیژئ که‌وته ئاوه‌که‌وه، ئازایانه خوّم هه‌ل‌دایه ئاوه‌که‌وه و کیژئیم نه‌جات دا و هیئامه‌وه که‌ناره‌که. کیژئ تاین له قور و قه‌وزه‌دا هه‌لکشابوو، به‌توورپیی ده‌ستی لئ راده‌وه‌شاندم و هاواری به‌سه‌رمدا ده‌کرد: - تو به ئانقه‌ست ده‌تویست بم خنکینی!

ئیدی هه‌رچیم کرد و کوشا، لئ نه‌بوردم، لئیم هه‌لگه‌رپایه‌وه و بوویه دژمنی سه‌رسه‌ختم.

هه‌لبه‌ته ده‌بی ئه‌وه بلیم که گه‌رانه‌وه‌م بو‌مالئ ئه‌رپابه‌که‌ی جارانم کاریکی ساده و ئاسان نه‌بوو. پیره‌ژن هیشتا لئیم پڕبوو، بووکه‌که‌ی به گومانه‌وه سه‌یری ده‌کردم، فیکتوریش له‌جاران خراپتر بوو، له‌گه‌ل که‌سا هه‌لینه‌ده‌کرد، له‌گه‌ل تری خوئا به‌شه‌ر ده‌هات.

به‌لام وه‌ستام، کارو پڕۆژه‌کانی له‌وه زۆرتر بوون که ته‌نانه‌ت به کومه‌کی براهه‌شی ده‌ره‌قه‌تیاں بی‌ت و پییان رابگات. بویه ناچاربوو داوی یارمه‌تی له‌مامم، می‌ردی دایکم بکات.

رۆژیک هه‌ندیک زوو له بازار زفریمه‌وه، وه‌ختایه‌ک خوّم به ژووری نانخواردندا کرد، ئه‌م پیاوهم بینی، به‌ته‌واوه‌تی له‌بیرم چووبوووه. له‌پشت می‌زه‌که‌وه و له‌گه‌ل وه‌ستاما دانیشتیوو و چای ده‌خوارده‌وه. ده‌ستی هیئایه‌ پێشی وگوتی: - سلاو، چۆنی؟

غافلگیر بووم، زمانم به‌سترا. له‌ناکاوا هه‌موو رابردووم وه‌بیر که‌وته‌وه و دلّم به ته‌واوه‌تی گوشرا. وه‌ستام گوتی: - منداله‌که‌ت ترساند!

باوه‌پیاره‌که‌م به‌ده‌م بزه‌یه‌کی کاله‌وه، چاوی له دور چاوم بپری. چاوه رپه‌شه‌کانی کرابوونه‌وه، ته‌واو داکه‌وتبوو. ده‌ستم خسته‌نیو قامکه لاواز و گه‌رمه‌کانیه‌وه. کۆکه‌یه‌کی کرد وگوتی:

- نه‌مردین، دووباره یه‌کمان گرته‌وه.

من به‌جیم هیشتن. ئازام داهیزرابوو، له‌که‌سیک ده‌چووم هه‌سیر مه‌یدانیکی باش کرابی‌ت.

په یوه نډیبه کی شیواومان له نیواندا هه بوو، به ناوی خوّم و باوکمه وه گازی ده کردم، وه کو هاوتایه کی خوئی دهیدواندم:

- ده توانی ئه گهر چووی بو دووکان پوبعه کیلویهک تووتنی " لافیرم " و سه د پهره سیغاری " فیکتورسون " و کیلویهک " باسترمه " م بو بکری..

که پاره ی ئه و شتانه ی ده دامی، به هوئی دهسته گهرمه کانیه وه، هینده گهرم بوون پیاو دلی لیان تیکه ه لدهات. دیاربوو که نه خوئی دیق و درده باریکه زوری بو هیناوو و له دوا دواپی عه مریا بوو، به خویشی ئه وه ی ده زانی، دهستی به ردینه رهش و زبره کهیدا دینا و به ئارامی ده یگوت:

- ئه م نه خویشیه ی من بی درمانه. هه رچه نده ده لین ئه وه ی گوشتی زور بخوات له گینه چاک ببیته وه - به لکو منیش چاک بيمه وه.

خواردنی زوری ده خوارد، به لام له هه مان کاتدا سیغاریشی ده کیشا. هه موو روژی باسترمه، قاوومه ی ران وساردینم بو ده کری. لی خوشکه که ی نه نکم، به کینه یه که وه که هویه که یم نه ده زانی، ده یگوت: - به خواردن و به هارات به رگری له مهرگ ناکریت. مردن نایه ته خاپاندن نا، نایه ته خاپاندن!

جووته ژن، مدارایه کی زوری باوه پیاره که ی منیان ده کرد، به دره وام ئاموژگاریان ده کرد که ئه م درمان یان ئه و درمان بخوات. به لام هه رکه له به رچاویان دیار نه ده ما، گالته یان پیده کرد. وه ستازنم، به ته شه ره وه ده یگوت:

- تو ته مه شای ئه م شازاده یه، هه میشه ئه مر ده کات که پاشماوه ی نانه که کو بکه ینه وه، چونکه به رماوه میش راده کیشیت.

پیره ژنیش بوئی ده سه نده وه:

- پیف له م شازاده یه! ته مه شای جله کانی بکه بزانه چون تالکیش بوون، ئه وه نده شو دراون، سواون، ده بریقینه وه، که کابرایه کی به فیز و قوره ده ماغه.

وه ستام، وه کو ئه وه ی بیهوئی هیوریان بکاته وه ده یگوت:

- سه بر وحه و سه له تان بی، مریشکانی به گاره گار. په له مه که ن ئه م کابرایه هینده ی به به ره وه نه ماوه، به و زووانه ده مریت!

ئه م هه لویسته، دزیوه ی ئه و خه لکانه سه بارهت به بابایه کی نه جیب و خانه دان، ده یاننواند کردیه کاریک له باوه پیاره که م نزیک بيمه وه. خه ریک بوو له و ژینگه چه په له دا خه فه ده بوو. له ماسیه ک ده چوو که که وتبیته کولانه مریشکیکه وه. ئه مه لیکچواندنیکی سه خیفه، هیچی له و ژیا نه سه خیفه که متر نه بوو که تیایدا بووین.

ورده ورده هه‌ندئ خه‌سله‌تی کابرای "ئهمه جوانه" م که به عه‌مراتم له‌بیرم ناچیته‌وه له یاداشته‌کانی ده‌ورانی مندالیم دا باسم کردووه، له باوه‌پیاره‌که‌م دا که‌شف کرد. من هه‌موو ئه‌و خه‌سله‌ته په‌سند و جوانانه‌ی له قاره‌مانانی ئه‌و کتیبانه‌دا که ده‌مخویندنه‌وه، ده‌دایه پال کابرای "ئهمه جوانه" و شارته مارگۆ. باوه‌پیاره‌که‌م له‌م ږووه‌وه له‌یارۆی "ئهمه جوانه" ده‌چوو، چونکه پیاویکی غه‌ریب بوو و که‌س له‌و مال‌ه‌دا خوشی نه‌ده‌ویست. به‌یه‌ک چاو ته‌مه‌شای هه‌مووانی ده‌کرد، له‌خۆیه‌وه قسه‌ی نه‌ده‌کرد، ئه‌گه‌ر پرسیاریکی لیکرابایه، به‌وپه‌ری ئه‌ده‌ب و نه‌زاکه‌ته‌وه وه‌لامی ده‌دایه‌وه. که ئامۆزگاری وه‌ستامی ده‌کرد زۆر چه‌زم ده‌کرد گوئی لیگرم. به‌سه‌ر میزه‌که‌دا داده‌نه‌وییه‌وه، به‌نینۆکه دریزه‌که‌ی ده‌یکیشا به‌سه‌ر کاغه‌زه ئه‌ستورره‌که‌دا. به ئارامی ده‌ستی پیده‌کرد:

- پیموایه ده‌بی لیره‌دا پایه‌یه‌کی دارین بخریته‌به‌ر قه‌نته‌ره‌که تا گوشار وپاله‌په‌ستۆیه‌که به‌یه‌کسانی دابه‌ش ببیت. ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ین، پایه‌کان به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا ده‌روخین.

وه‌ستام ده‌که‌وته مینگه‌مینگ:- دروسته. به‌داخه‌وه که‌وايه. وه‌ختایه‌ک ما‌کزی‌موف "باوه‌پیاره‌که‌م" ده‌چوو ده‌ری وه‌ستازن ده‌یگوت:

- من نازانم تو بۆچی ریگه‌ی ده‌ده‌یت به‌وجۆره دروست دابدات؟

به‌لام ئه‌وه‌ی له هه‌مووشتی‌ک پتر وه‌ستازنی په‌ست ده‌کرد ئه‌وه‌بوو که باوه‌پیاره‌که‌ی من دوا‌ی نانخواردن به‌فلچه و ما‌جووم ددانه‌کانی ده‌شت و ئاوی له‌ده‌می وه‌رده‌دا و به‌ده‌م غه‌رغه‌ره‌وه قورتمی به‌زه‌قی به‌رز و نزم ده‌بووه‌وه.

جاریک وه‌ستازن، به‌راویژیکی وشک پیی گوت:

- به‌رای من، بو‌تۆ زۆر خراپه به‌و شیوه‌یه خۆت به‌پشتا به‌ی!

ما‌کزی‌موف، بزه‌یه‌کی بو‌کرد و زۆر به‌ئه‌ده‌به‌وه پرسى:- چۆن ئه‌مه‌ت به‌بیرا هات؟

- هه‌روا.

ئیسقانیکی وردی هه‌لگرت و که‌وته خاوی‌نکردنه‌وه‌ی بنی نینۆکه‌کانی که شین ده‌چوونه‌وه.

وه‌ختی ئه‌و ږویی، وه‌ستازن به‌جاری ده‌هه‌ری بوو:

- ته‌سه‌ورکه‌ن! نینۆکه‌کانیشی خاوی‌نده‌کاته‌وه! پیی به‌لیواری قه‌بره‌وه‌یه‌و که‌چی..

وه‌ستام هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا:- که‌که‌رن!

ژنه‌که‌ی به‌ناره‌زاییه‌وه گوتی:- بو‌وا ده‌لیبت؟

پیره‌ژن، شه‌وان، گله‌یی به‌لای خواوه ده‌کرد:

- دیسان ئەم پیاوہ نہخۆش و دەغەزارەیان بەسەرما داسەپاندووہ، چبکہم، فیکتور دووبارہ فہرامۆش کراوہتہوہ.

فیکتور، کہوتہ لاسایی کردنہوہی باوہ پیارہکہی من - پیکردنہ خواوہکہی، جوولہی ئەرستۆکراتیانہی دەستہکانی، چۆنیہتی بەستنی بوینباخہکہی، شیوازی نانخواردنہکہی بہبیئ ئەوہی دەمی بکاتہوہ یان ملچہملچ لہ زاریہوہ بیئ بەردہوام بہ رەقی لیئ دەپرسی:

- ماکزیموف، بہ فہرہنسیبہ "ئەژنۆ" دەلین چی؟

زربابہکہم بہ ئارامی بوئ راستدەکردہوہ: - ناوم "یہڤگینی فاسیلیفیچ" ہ.

- باشہ، ئەدی مہمک؟

فیکتور، لہسەر خوانی شیوی، ہەرشتیکی ویستبا بہ فہرہنسی داوای لہ دایکی دەکرد.

پیرہژن، بہ خۆشحالییہوہ دەیگوت: - باشہ، فہرہنسی گیان!

زربابہکہم، بہ کاوہخۆ گوشتہکہی دەجوو، دەتگوت لالہ، بہبیئ ئەوہی تہمەشای ہیچ یہکیک لہ ئامادہبووان بکات بہبیئہنگی نانی خۆی دەخوارد.

رۆژیک برا گہورہ، بہبرا بچووکہکہی گوت:

- ئەنجام فیئری زمانی فہرہنسی بوویت، ئیدی ہەق وایہ ماشقہیہکیش بوخۆت پەیدا بکہیت. لہبیرمہ کہلہو کاتہدا میردہکہی داکم بزہیہکی رەزامەندی ہاتی.

وہستازن، کہوچکہکہی (مراک) تووردا و بہ پرووی میردہکہیا ہەلشاخی وگوتی: - چۆن لہ حوزووری منا ئەم قسہ نہنگینہ دەکہیت؟

ہەندیجار میردہکہی داکم دەہات بۆلای من، من لہژیر قالدرمہکانی ہەورہبانہکہ دەخەوتم، بہرلہوہی بخەوم، لہسەر پلیکانہیہک بہرانبەر پەنجەرہکہ دادەنیشتم و کتیبم دەخویندہوہ.

جاریک، بەدەم ہەلمژینی تۆپہلیک دووکەلی سیغارہوہ، کہ قرچہقرچی لہ سینگییہوہ بہرز دەکردہوہ، پرسی: - دەخوینیتہوہ، ئەوہ چ کتیبیکہ؟

ناونیشانی کتیبہکہم نیشانی دا، گوتی: - ئەہا، وابزانم خویندووہتہوہ. جگہرہ دەکیشت؟

بەدەم جگہرہکیشانہوہ، لہ پەنجەرہکہوہ دەمانروانیہ ناو حەوشہ پیسہکہ. گوتی: - حەیفی کہ تۆ ناخوینیت، ہەستدہکہم بہہرہ و توانایہکی زۆرت تیاہ.

- بەلام من دەخوینمہوہ، کتیبان دەخوینمہوہ و زۆرشت فیئ دەبم..

- ئەمہ بہتہنیا بەس نییہ. دەرس خویندن میتۆدی خۆی ہەییہ، دەبی بجیتہ فوتابخانہ، مامۆستات ہەبیئ..

ده مويست پي بيژم:

- قوربان تو چووپته قوتابخانه، مهكته بيشت ته واو كردووه، چ سووديكيت ديتووه؟

له وه دهچوو، بيري مني خويند بيته وه، بويه له سهري روپي وگوتي:

- نه گهر كه سيك به هره تيايي، قوتابخانه زور يارمته دي ده دات كه به هره وتوانا كه ي بگه شيته وه. ته نيا خه لكانی خوینده وار و زانا ده توان به په يژه ي ژيانا سه ربكه ون..

چه ند جاريك ناموزگاري كردم وگوتي:

- ههقه لي ره برپويت. مانه وه ي تو لي ره هيچ مانايه كي نييه و هيچ سووديكيت پيناگه يه نييت..

- به لام من كريكاره كانم خوشده ون.

- چون، خوشيت به چياندا چوووه؟

- مايه ي سه رنجن.

- رهنگه..

جاريكي دي گوتي:

- به راستي ناغايه كانمان هيچ و پووچن، به راستي حه يوانن - تا بلپي ركوني و دلپه شن.

رپك دايكمم بيركه وته وه كه زورجار نه وجوره قسانه ي ده كرد. خوبه خو له زربابه كه م دوور كه وتمه وه. به دهم زه رده خه نه يه كه وه پرسى: - باوه ر به قسه كه م ناكه ي؟

- با، باوه ر ده كه م.

- هه لبه ته، من نه وه بوچوونمه.

- به لام من وي راي نه وه ش دل به ندي وه ستام.

- له گينه پياويكي باش بييت، به لام زور لاوازه.

ويستم باسي كتتيباني له گه ل بكه مه وه، به لام وادياريوو حه زي له كتتيبان نه بوو- زورجار ده يگوت:

- زور خو تي پيوه خجل مه كه. كتتيبان هه ميشه حه قيقه ت ده شيوينن، بي لايانانه حه قيقه ته كان نالين، زور به ي نووسه ران وه كو نه م ناغايه ي ئيره مان، خه لكانی بير ته سکن..

هه لبه ته من نه و بيرانه م پي په سند بوون، بويه زياتر دل به ندي ده بووم. رپوژيك لي ي پرسيم:- گونچارو فت خویندوو وه ته وه؟

به رسقم دايه وه: - رومانی " كه شتي جهنگي بلادا " م خویندوو وه ته وه.

- کەشتی بلادا، پیاو بئیتاقەت دەکات. گونچاروف، یەکیکە لە نووسەرە زیرەک و ھەرە باشەکانی ڕوسیا. ھەزدەکەم ڕۆمانیکی ھەبە بەناونیشانی " ئۆلوموف "، ئەو بەخوینیتەو - ئەمە لەھەموو کتیبەکانی دیکە باشترە، حەقیقەت و جورئەتییکی زۆری تیاپە. بەشیوەیەکی گشتی لەکارە ھەرە باشەکانی ئەدەبی ڕوسییە.. سەبارەت بە دیکنز گوتی:

- وپینەییە، ھەرزەویتی و درێژدادپی بێھودەییە. ئەم قسەییەم بەھەند وەر بگرە. بەلام شتیک ھەبە کە حالی حازر لە پاشکۆی ڕۆژنامە " سەردەمانی مودرین " بڵاودەکریتەو، بەناونیشانی " گومراکرنیکەشە ئەنتوان " پێویستە بیخوینیتەو. وادیارە تۆ دڵبەندی کلێسا وشتە ئەکلیریکەکانیت، خویندەنەوہی " گومراکردن " سوودت پێدەگەییەنیت..

بەخۆی بەستەییەک لە پاشکۆی ناقبری بۆھینام، ئەو کارە سەنگینەیی گوستاف فلوبیرم خویندەوہ. ژینامەیی ھەموو ئەو قەشە زۆر و زەبەندانەیی وەبیر ھینامەوہ کە خویندبوومنەوہ، ھەر وہا ھەندیک لەو چیرۆکانەشی وەبیر ھینامەوہ کە دیندارە سەختگیرەکان بۆیان گیرابوومەوہ. بەلام ھیچ کاریکی تینەکردم، زیاتر لەزەتم لە خویندەنەوہی " یاداشتەکانی ئوبیلو فایمالی راھینەری گیانداران " بینی کە لە پاشکۆکاندا بڵاوکرا بووہوہ.

کە ئەو ئیعترا فەم بۆ باوہ پیاوہ کەم کرد، بەئارامی گوتی:

- ئەمە مانای وایە ھیشتا لەوہ مندالتری کە ئەم بابەتە شتانە بخوینیتەوہ. بەلام ئەو کتیبە لەبیر مەکە.

ھەندیجار ماوہییەکی زۆر لەلام دادەنیشت و ھیچی نەدەگوت، تەنیا جار جار کۆکەییەکی بۆ دەکرد و دووکەلی جگەرەکەیی بەبا دەدا. چاوہ جوانەکانی گرێکی ناخۆشیان لێدەبووہوہ. کە ژیرا و ژیر سەیری ئەم پیاوہم دەکرد، ئەوہم لەبیر دەچووہوہ کە ئەم پیاوہی بەم سادەییە، بەبی ھیچ بیزاری و گازیکی بەرەو پیری مەرگ دەچوو، پۆژی لەپوژان خۆشەویستی دایکم بووہ و زۆری خراپە دەرھەق بە دایکم کردبوو. دەمزانن کە حالی حازر لەگەڵ ژنیکی خەیاتدا دەژی، لەدلی خۆدا بەزەیییم بەم ژنە بئینوایەدا دەھاتەوہ. سەرم لەوہ دەسورما، چۆن ئەم ژنە بیزی دەھات دەم لەنیو دەمی ئەم پیاوہ بنیت و ئەو ئیسکە پەیکەرە لە ھەمیز بگریت! لێو بخاتە سەر لێوانیک کەبۆن بۆگەنیان لێدەھات؟

مێردەکەیی داکم وەکو یارۆی " ئەمە جوانە " ھەندیجار ھەر لەخۆوہ و لەناکاوا کۆمەلێک قسەیی بی سەر و بەر و ھەلەق و مەلەقی دەر دەپەراند. وەکو:

- من تازیم خۆش دەوین، ھەرچەندە حەیانن، بەلام من زۆرم خۆش دەوین. زۆر جوانن، بەلام ژنانی جوان، بەزۆری ھەست سزن، کەرن.

من، لەدلی خۆدا دەمگوت: - ئەگەر شارنە مارگوت دەناسی، ئەو قسەییەت نەدەکرد!

جاریک گوتی:- هه موو ئه و که سانه ی ماوه یه کی زور له یه که شویندا ده ژین به تیپه پوونی پوژگار، ده شوبهینه سه ریبه که، دوو گا له دۆلی نه چنه پیستی یه که وه ده چنه خووی یه که وه.

ئیدی ئه م دهسته واژه یه م له ده فته ره که ی خویدا تو مار کرد.

من ئه و په ند و قسه نهسته قانه م کو ده کرده وه، زور که یفم پیمان ده هات، به تایبه تی که له مالیکا ده ژیا م جگه له قسه یین بوش و به تال و قسه ی کلیشه یی بیتام هیچی تری تیا نه ده بیسترا.

ماکزیموف، که م وزور باسی دایکمی نه ده کرد. قهت له بهرده م مندا ناوی نه ده برد. ئه مه کردیه کاریک، که تا راده یه که ریژی بگرم.

جاریک، نازانم له چ بونه یه کدا بوو، ده رباره ی خوا پرسیارم لی کرد، نیگایه کی له زگینی کردم و به هیمنی وه لامی دامه وه:- نازانم. من باوه رپم به خودا نییه.

سیتانوفم بیرکه وه ته وه، بو باوه پیا ره که م باسکرد. پاش ئه وه ی به وردی گوئی لیگرتم، به هه مان راویژی ئارام گوتی:

- دلێ ته نگه بویه گه نگه شه ده کات، گه نگه شه کاران، هه رچوئی بیرکه نه وه، که م دابیژیکی باوه رپان هه یه، باوه رپان به شتیکی هه یه. به لام من باوه رپم به هیچ شتیکی نییه.

- باشه شتی واده بی، مه حال نییه؟

- بو نابی، چما مه حاله؟ ئه وه تا من به به رچاوی خو ته وه باوه رپم به هیچ نییه..

ههستم ده کرد خه ریکه ده مریت و له سه ره مه رگدایه، نا کرئ بلیم دل م به حالێ ده سووتا، به لام ده توانم بلیم بو یه که مجار له ژیا نما بیرم له وه ده کرده وه که ئه م به ده نه ده گو ریت، ده بییت به جهسته یه کی ساردوسر، بو یه که مجار بیرم له مه ته ل و له گه زی مردن کرده وه.

بوونه وه ریکی زندوو له لامه وه پو نیش تو وه، ئه ژنوکانی له ئه ژنوکانم گیربوون، هه ناسه ده دا، بیرده کاته وه، زیره که، به گویره ی په یوه ندی له گه ل خه لکه که دا ده یان دوینییت. باسی هه موو شتیکی ده کات، له تو وایه گه ره کیه تی، هه موو کاروباره کان هه لبسه نگینییت. من جو ره سو زو میره بانیه کی ده ره ق به خو م تیا ده بینم. هه زار ویه که بیر وخولیا له دل و ده رونی، له ویزدانیئا وویته بوون و له کاردان، له مملانی و کیشماکیشیکی بی برانه وه دان. ههستی من هه رچییه کی بی به رانه ری، کار له منیش ده کات، تی که ل به ده روونم ده بییت. روحمان یه کانگیر ده بن. هه مووی ئه مرپو و سه یینی یه، ده روات، له به رچاوما نامینییت، به یه کجاره کی له به رچا و ون ده بییت، به هه موو ئه و شتانه وه له میشکی دایه، به هه موو ئه و شتانه وه له ناخ و ده روونیدایه، به و هه موو خولیا یانه وه که له چاوه جوانه کانی به دی ده کرین. ده روات. که ئه و بروات یه کیکی له و داو ورشتانه ی که من به جیهانه وه گری ده دات ده پچریت و ته نیا وه کو یادگاریکی ده مینییت، که هیچ شتیکی نه توانییت بیسریته وه یان له نیوی به رییت، به لام جهسته که ی، فهوت و فهنا ده بییت. ئه وه ته نیا بوچوونه،

به لّام، مروّف كه له پړوالته كاني ژيان ورد ده بّيته وه، يه كسه ر ئه و پرسياره ي له لا دروست ده بّيته: چما؟

شهوئ كه باران له دهرئ را ده بريقيه وه، زړبا به كه م پيئ گوتم:

- پيموايه ده بي به ناچارى له جيډا بكه وم، ته واو كه سيره بووم و ده ستم ناچيته هيچ شتيك، ناره زوو و ئيشتياي هيچم نيبه!

سبه ي شهو، پاش چا خواردنه وه زور به وردى كه وته كوكردنه وه ئه و ورتكه نانه ي پړابووه ژير ميژه كه و سهر ئه ژنوكانى، پيډه چوو هه ر ه شه يه كي په نهان و نه ديار له خوئ دوور بخاته وه. دا يكي وه ستم ژيراوژير نيگايه كي كرد و، نيوچاوانى تيكنا و به گوئ بووكه كه يدا چپاند:

- ته مه شا ده ليئ خوئ كوډه كاته وه و خوئ ئاماده ده كات!

سبه يني بوكار نه هاته وه، دواى دوو پوژ پيره ژن، زه رفيكي سپي گه وره ي دامئ وگوتى:

- ئه مه بو تو هاتووه، دويني لاي نيوهرؤ ئافره تيكي گه نج هيئابووى، به لّام من بيرم چوو بنده مئ، ئافره تيكي چكوله ي خشيك بوو، نازانم چ په يوه ندييه كي به تووه هه يه و ده كاته چي تو..

زه رفه كه ئه دهرسى خه سته خانه وئم چه ند ديړه ي تيا بوو:

"ئه گه ر دهرفته ت هه بوو، وهره سه ريكم بده. من له خه سته خانه ي مارتينو فسكاييا كه وتووم. م. ي.

"

سبه ي به ياني خوّم گه يانده نه خو شخانه ي ناقبرى، له لاي قاچي زړبا به كه مه وه له سه ر قه ره ويئله كه دانيشت بووم. له قه ره ويئله كه دريژتر بوو، پييه كاني له به يني شيشه كاني قه ره ويئله كه وه ده رچوو بوون. جووتئ گو ره وى خورى بوئ له پيډا بوو. چاوه جوانه كاني به ديواره زه ر دباوه كانا ده گيړا، له ناكاوا نيگاي له سه ر پوخسارى من و ده سته چكوله كاني ئه و كچوله يه گيرسايه وه كه له ژوور سه ريه وه دانيشت بوو. كيژئ ده ستي له سه ر باليفى نه خو شه كه دانا، ماكزيموف، روومه تي له ده ست و په نجه ي كيژه كه هه لده سوو و ده مي ده كرده وه. كچه كه به ده نيكي پري هه بوو، كراسيكي ره شي زور ئاسايى له به ر بوو: روندك به ئه سپايى به دم و چاوه هي لكه ييه كه يا ده هاته خواري. چاوه شينه كاني له پوخسارى داچه كيو وده م ولووتى لاوازي زړبا به كه م نه ده گواسته وه، له بن ليوانه وه گوتى:

- ده بي قه شه ي بيئينه سه ر، به لّام رازى نيبه. باوه ري به هيچ شتيك نيبه.

كچه ده ستي له سه ر باليفه كه لآبرد، هه ردوو ده ستي له سه ر سينگي تيك هالاندن، ده تگوت له نويژا وه ستاوه.

زړبا به كه م، بو ساتيک وه خو هاته وه. به گرژى روانيه بن ميچه كه، له تووايه شتيك وه بير ديئنه وه، ئه وسا ده سته نار ه قاويه كاني بو من راكيشا وگوتى:

- تۆی؟ سوپاست ده کهم. به خۆت ده بینی من... ههستده کهم.. زۆر بیتاقه تم.

به و جوولیه شه کهت بوو، چاوه کانی نوقاندن. که وتمه نه وازشی ئهنگوسته درێژ و سارده کانی. نوخانه کانی (نینۆک) شین هه لگه پابوون، کچۆله که، به پراویژیکه خهفه لی پاریه وه:

- یه فگینی فاسیلیفیچ، تکایه با که شیشیک..

زربابه کهم به پراویژیکه نامه فهوم کچۆله که ی بیده نگ کرد، خۆیشی بیده نگ بوو، ئه و جا به چا و ئاماره یه که بۆلای کچه که کرد و گوتی: - هه زده کهم بیناسیت، کچیکه زۆر باشه..

بیده نگ بوو، زاری کرایه وه، له ناکاوا هاواریکی ناخۆشی لی بهرز بووه وه. که و ته له فه فرتێ و هه وه وه لا، چه رچه فه که ی له سه ر خۆی لابر د. کچۆله که ش که و ته هاوار، پوخساری له بالیفه چرچ ولۆچه که دا نقوم کرد. به لام باوه پیاره کهم، زۆر خیرا دوا هه ناسه ی دا، ئیدی پوخساری ئارام بووه وه، جوان تر بووبوو - مردبوو.

من له کاتی که ژیر بالی کچۆله کهم گرتبوو، له خهسته خانه که وه ده ر که وتم. کچه به ده م فرمی سک پرشتنه وه، وه کو یه کیک نه خۆش بی به لادا ده هات. ده گریا، دهسته سړیکه گرمۆله کردبوو و چاوه کانی بیده سړی. ئه م دهسته سړه ی گرمۆله کردبوو و وه کو گه نجیکه گرانبه ها ته مه شای ده کرد.

له ناکاوا وه ستا، خۆی به منه وه قرساند، به پراویژیکه خه مینی پر له نائومی دی گوتی: - هه یفئ نه گه بیه زستان.. ئه ی خوا یه گیانه!

دهسته کانی که له روندکا هه لکشابوون بۆلای من هینایه پیشی و گوتی: - به دوعا، ئه و تۆی زۆر خۆشه ویست! سه به ی به خاکی ده سپیرن.

- هه زده که ی بتگه یه نمه ماله وه؟

ته مه شایه کی ده و روبه ری کرد و گوتی: - نه خیر، سوپاس، هیشتا دنیا پونا که.

له سیله ی کۆلانه که دا وه ستام. دووراودوو ته مه شام ده کرد. زۆر به خاوی رپی ده کرد، وه کو که سیکه نائومی دی که هیچ که سیک چاوه پروانی نه بیت، به و ئاوا یه رپی ده کرد.

مانگی ئاب بوو، تازه گه لای درهخته کان زهرد ده بوون و ده رژان، من ده رفه تی ئه وه م بۆ نه ره خسا که له رپوره سمی ناشتنی زربابه که ما به شداری بکه م، له وه به دوا وه کچۆله که شم نه بینیه وه.

(۲۰)

هه موو به یانیه ک، سه عات شه ش ده چووم بۆ سه رکاره که م. له وئ تووشی کۆمه لیک خه لکی باش ده بووم، له وانه: ئوسی بی ته خته به ست و دارتاش، که پیاویکی سه ربۆزی زمان تیز بوو، له کاری خۆیدا زۆر مه علان و کارامه بوو، سه روسیمای له قه شه نیکۆلای ده چوو، یان یفوموشکا که

ئاسنگهريكى قه موور بوو. يان پيوتهرى بهنا، كه پياويكى مهندي خواناس بوو، ئه وئيش له قه شه دهچوو. يان گريگورى شيشلين، وه ستاي سپيكارى كه كورپيكى قوزى چاوشيني ردين زهره بوو، چاكي وميهره بانى له سهراپاي دهچورا.

من كه بوچارى دووهم بولاي ئاغام گه رامه وه، ئه و خه لكانه م ناسى، ئه مانه هه موو يهك شه موانيك له مووبه قه كه دا كو ده بوونه وه، خه لكانيكى سه نكين و سه لار بوون، زمانيان شيرين و به گفتم و لغت بوون، هه ريه كه يان خه سلته تاييه تى خويان هه بوو، ئه وه نده خه لكى باش و ميهره بان بوون، له گه ل پياوانى رپاگو و هيچ وپوچ و مه يگوسارانى ئالووده ي خه لكى كونافينودا ئاسمان و رپسمان بوون.

" شيشلين " گه چكار و سپيكار له هه موو ئه وانى ديكه پتر سه رنجى راکيشام. ئه مه واى كرد داواى لايكه م فيرى كاره كه ي خويم بكات، به لام زور به لوتفه وه داواكه ي ربه فز كردم. له كاتيك پهنجه گه چاويه كه ي به برو زهره كانيا دينا گوتى:

- تو هيشتا مندالى، كاره كه ي ئيمه زور قورسه، تو ده ره قه تى نايه ي، جارى زووه، يهك دووسال چاوه پروان بكه.

ئه وجا سه ره جوانه كه ي له قاند و دريژه ي داى:

- توله ژيانا ئاسوده نيت؟ گوى مه ده يه. پياو ده بى به سه بر و هه وسه له به ره نگارى به دبختى ببئته وه. خوت رابينه، مروف له گه ل هه موو شتيكا راديت.

ناليم سوودم له ئاموزگار يه كه ي ئه و وه رگرت، به لام هه ميشه به مه منونيه وه يادى ده كه مه وه.

هه موو ئه و پياوانه، به يان يانى يهك شه ممه بولاي وه ستام ده هاتن. له سه ر ته خته كانى ده ورى ميژه كه ي ناو مووبه قه كه داده نيشتن، به دهم چاوه پروان كردنى ئاغاوه، قسه ي خوشيان ده كرد. وه ستام هه ميشه به رووخوشى و به گهرمى پيشوازي ده كردن و ده ستى ده گوشين، له گوشه ي لاي ئيكونه كانه وه داده نيشت. هه نكي به سته ئه سكه ناسه ژمير دراوه كانى ده ردينا، پياوه كان ده فته ره شر وليسته كانى خويان له سه ر ميژه كه ده كرده وه، حيسابى هه فتانه ي خويان ده كرد و وه ريان ده گرت.

وه ستا، هه وئیده دا به زمانلووسى و قسه ي خوش فريويان بدات و ئه وانيش، له لاي خوiane وه هه وئيانده دا بيخه له تينن. هه نديجار گه نكه شه و مونا قه شه ي توونديان ده كه وته به ينه وه، به لام هيچ كاتيك دريژه ي نه ده كيشا و ئه نجام هه موو ده كه وته پيكنين و به وه ستاميان ده گوت:- برادر، تو زور غه دارى، له شه يتانيا به شى كه ست نه هيشتووه ته وه.

ئه رباب (خاوه ن كار) به سووكه بزه يه كى شه رمانه وه ده يگوت:

- ئه دى ئيوه؟ هه وت په لتان به هه نكلى شه يتاندا داوه. دزى هه ر له خوتان ديت!

یفوموشکا، ئیعترافی ده کرد:- ئیدی ئه وه بووه به عادهت، ئاساییه.

پیوتر، به راویژیکی تووند ده یگوت:

- ئیمه به دزی ده ژین، ئه وهی به حاللی پهدای ده کهین، هه مووی بو خوا و بو تزاره ..

وه ستام پیده که نییت و ده لییت:

- بویه، هه قی خومه شتیک بوخوم بیچرم.

هه موو به ده میه وه پیده که نن و ده لین:

- بللی هه قی خومه پیستان بگرووم.

- ده ستان ببرییت؟

به لام گریگوری شیشلین، به هه ر دووده ستی ردینه کهی به سینگییه وه ده چه سپینی و به ده نگیکی نهرم و لیریکی ده لییت:

- هاورپیان، با مهردانه و بی هیچ غه ل و غه شیک کاری خو بکهین! مروث که پاک و بی شیله و بیله بی، زور ئاسووده و خوشحال ده بی.

له داخا پوندک له چاوه شینه کانی قه تیس ده مینیت، له و کاتانه دا پوخساری جوانتر ده نوینیت. هه مووان سل له پیشنیازه کهی ده که نه وه و به په ستیه وه رووی لیوه رده گپرن. ئوسیپ، ئاهیکی به که سه ره وه هه لده کیشیت و وه ک بللی به زهیی به هاورپیکانی بیته وه ده لییت:

- کریکاران ناتوانن فیلی زور له خه لکی بکهن.

به نا، ره شه که، به سه ر میزه که دا داده نه ویته وه و به تووندی ده لییت:- خه تا و غه ش وه کو زه لکاوه - تا زیاتر بجیته ناوی، پتر پوده چیت و تیایدا نقوم ده بییت.

وه ستام به هه مان راویژی وان وه لام ده داته وه:

- منیش ده نگم ده خه مه پال ده نگی ئه نگو!

ئه وسا، تا ماوه یه ک به هه مان گهرم و گورپی دریزه به گفتوگو و فه لسه فه ریسییه کانی خو ده دن. ئه وسا ده گه رانه وه سه ر دزی و ده ستبرییه کانی خویان. که حیساب و کیتابیان ته واو ده بوو، ماندوو یه تی زوری بو دینان و ئازیان له ئاره قه دا هه لده کشا، ده چوون بو کافه که تا چاته ک وه خون، وه ستا کهی منیشیان ده عوه ت ده کرد.

ئه رکی من له کامپه که دا ئه مه بوو که ئاگادار بم کریکاره کان بزمار و چه کوش و که رپوچ (خشتی سوور) یان له وح و ته خته نه دزن، ئه مانه سه ریکیان هه بوو و هه زار سه ودا، جگه

لهوکاره‌ی له‌لای وه‌ستام ده‌یانکرد، له شوینانی دیکه‌ش ئیشیان به قونته‌رات ده‌گرت و، هه‌ولیان ده‌دا ژیراوژیر ئه‌و شتانه له وه‌ستام بدزن، که‌له کاره‌کانی خۆیاندا به‌که‌لکیان ده‌هات. ئه‌م کرێکارانه زۆر دۆستانه و به‌گه‌رمی پێشوازی منیان ده‌کرد. رۆژیک شیشلین گوتی:

- بیرت دیت ده‌تویست له‌لای من کرێکاری بکه‌یت؟ ته‌مه‌شا بزانه چون ته‌ره‌قیت کردوه، هه‌نوکه بوویت به‌به‌رپرسی ئیمه.

ئوسپ به‌سوعبه‌ته‌وه ده‌یگوت:

- ده‌ی زۆرچاکه، جاسووسیمان به‌سه‌ره‌وه بکه، وریابه، خودا ده‌ست به‌بالت‌هوه بگریت.

پیوتر، به‌نا‌ره‌زاییه‌وه پرتاندی:

- ئه‌مه وه‌کو ئه‌وه‌یه پشیله‌یه‌کی بچووک بنی‌رن تا چاودی‌ری مشکیکی گه‌وره بکات، ئاخ‌ر بۆ؟

من ئه‌م کاره‌م زۆر له‌به‌ر گران بوو، شه‌رم له‌و پیاوانه ده‌کرد، پیم شه‌رم بوو چاودی‌ریان بکه‌م. له‌کانیکا ئه‌رکی من ئه‌وه‌بوو وه‌کو دز و ده‌س‌بر ته‌مه‌شایان بکه‌م. هه‌وه‌لین رۆژه‌کانی سه‌ره‌تا بۆ من زۆر سه‌خت بوو. نه‌مه‌زانی ده‌بی چ بکه‌م، چ بلیم و چ هه‌لو‌یستی‌کم هه‌بی‌ت. ئوسپ هه‌ستی به‌مه کرد و رایکی‌شامه په‌نایه‌که‌وه وگوتی:

- گوئ بگره‌ کورپی خۆم، زۆر خۆت سه‌غله‌ت مه‌که، دادت نادات. لیم حالی بووی؟

هه‌لبه‌ته هه‌یچ حالی نه‌بووم، وه‌کو ئه‌وه‌بوو گو‌یزم بۆ بزیم‌یریت به‌لام هه‌ستم کرد ئه‌م پیره پیاوه په‌ی به‌هه‌ستیاری و دژواری کاره‌که‌م ده‌کات. ئیدی زۆر زوو متمانه‌مان له‌نیواندا چیبوو، و ته‌نانه‌ت هه‌ندئ نه‌ینیشی له‌لا درکاندم.

جاریک دوور له‌چاوی ئه‌وانی دی، شتیکی به‌گویدا دام:

- ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ گه‌وره‌ترین دزی ناو ئیمه بناسیت، وه‌ره له‌من بپرسه، پیوته‌ری به‌نایه. ئه‌مه دزیکی له‌زه‌بر و سه‌رگه‌فاری خیزانیکی گه‌وره‌یه، ره‌شه خیزانیکی به‌مله‌وه‌یه. چاوی لی غافل مه‌که. هه‌موو شتیکی پێویسته، ئیدی چ شتی گه‌وره و چ شتی بچووک بی، له‌چنگی بزماره‌وه بیگره تا ده‌گاته که‌رپو‌وچ یان کیسه‌یه‌ک گه‌چ و بۆره‌ک - هه‌موو شتیکی پێ لازمه! له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا پیاویکی باشه، به‌دینه، له‌خوا ترسه، به‌هه‌لو‌یسته، خوینه‌واریشی هه‌یه، به‌لام سه‌ری له‌دزیان ده‌خوری. یفوموشکا، کوشته‌ی ژنه، بۆ ژن ده‌ژی. پیاویکی هیمن و هی‌دی و بیوه‌یه زیانی بۆ که‌س نییه، وه‌کو هه‌موو قه‌مووران زیره‌که. به‌لام گریگوری شیشلین، پیاویکی گیل و گیزه، ته‌ما‌حی له‌دزینی ده‌رزیه‌ک نییه، چاوی له‌مالی که‌س نییه، ته‌نانه‌ت هه‌قه‌که‌ی خۆشی ده‌به‌خشیت‌ه‌وه، مندالیک ده‌توانی هه‌لی به‌هه‌لتینی، به‌لام ئه‌و که‌سی پێ ناخه‌له‌تی! ئیدی به‌بی بیرکردنه‌وه ده‌ژی..

من پرسیم:- باشه پیاویکی میره بانه؟

ئوسپ، له دووره وه ته مه شایه کی کردم و گوتی:

- بهلئ میره بانه، هیچ شتیک بو پیاوی ته مهل و ته وه زهل له میره بانی ئاسانتر نییه. میره بانی پیویستی به ئەقل و ئاوهز نییه.

له ئوسپیم پرسی:- ئەدی تو؟ تو چۆنیت؟

ئوسپ، سووکه بزیه کی کرد و به رسقی دایه وه:

- من وه کو کچولانی ناو حیکایه تانم. که ی بووم به نه نک باسی خۆمت بو ده کهم، ده بی تا ئەوکاته چاوه پروان بکهیت، یان هه ولبده به خۆت بمناسه و بزانه کیم.

ئیدی هه موو بوچوونیکی ده رباره ی خۆی وه اورپیکانی شیواند. به هیچ جوړی گومانم له حه قیقه تی قسه کانی نه بوو. به چاوی خۆم ئەوه م ده بینی که یفوموشکا، پیوتر و، گریگوری ئەم پیره میرده جوانه یان له خۆیان به زیره کتر و پر ئەزمونتر ده زانی، بویه له هه موو شتیکا شیره تیان پیده کرد، به بایه خه وه گوپیان لیده گرت، زور ریز و حورمه تیان ده گرت.

لیی ده پارانه وه و ده یانگوت:- پیاوی چا به، ئاموژگاریمان بکه، ریگه مان پی نیشانبده.

دوای ئەم هه موو پارانه وه و لالانه وه یه و پاش ئەوه ی ئوسپ رۆیی، گویم له یارۆی به نا بوو، به چپه گریگوری ده دواند و ده یگوت:- کابرایه کی بیدعه تچی و هه رته قه بازه.

گریگوری به ته وسه وه گوتی:- لیبۆکه!

یارۆی گه چکار، وه کو دۆستیک ئاگاداری کردمه وه:

- ئاگاداری ئەو پیره میره به ماکسیمیچ، ده بی ئاگاداری ها. ئاگات له خو نه بی، له چاو تروکانیکا له سه ر په نجه تووته ی هه لت ده سوورپینیت! ئەو خه لکانه ی له بوته ی کارا قال ده بنه وه، مه گه ر هه رخوا بزانی، چۆن لنگه وقووج پیاو هه لده واسن!

به جارئ سه رم لیشیوا، سه ر و خواری ئەو شته م بو جیانه ده کرایه وه که ئەوان ده یانگوت.

من پیموابوو، به نایه که له هه ر هه موویان ماقوولتره، باسی هه ر شتیک کی کردبا، به کورتی وبه به لگه وه باسی ده کرد، باسه کانی به زوری ده رباره ی خودا و دۆزه خ و مردن بوون. ده یگوت:

- براینۆ، مرۆف هه رچی بکا و بکۆشیت، هه ر خۆزیه ک بخوازیت، ئاقیبه ت و چاره نووسی هه ر مردن و گۆره!

سک یه شه یه کی به رده وامی له گه لدا بوو، جاری واهه بوو به رپۆژ ده می به زه واده وه نه ده دا، پارووه نانیک حالئ بی حال ده کرد، ده رشایه وه.

" یفوموشکا " شم بهلاوه کهسیکی نهفس بهرز و میهره بان بوو، ئەگەرچی برپیک کومیدی بوو. هەندێجار ئەوه‌نده ساویلکه بوو، گەمزە وگێل دەهاته به‌رچاو، هەر ژنیکی دیبا هەزی لێدەکرد و به‌هەمان دەسته‌واژه باسی هەر هەموویانی دەکرد:

- باوهر بکه، شتیکی سهیره، ئافرهت نییه، به‌لکو گولیکه به‌سه‌ر قاپیک که‌ره‌وه.

خۆ ئەگەر کیزانی کونافینو بهاتبان بۆ سپرین و شوێردنی زه‌مینه‌ی دووکانه تازەکان، یفوموشکا، یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر ته‌خته به‌سته‌کانه‌وه ده‌هاته خوارێ و له سووچیکا ده‌وه‌ستا و خه‌یال ده‌بیرده‌وه و، چاو‌ه‌کانی بچووک ده‌کردنه‌وه و ده‌می تا بناگۆی داده‌چه‌قاندو له‌بن لیوانه‌وه ده‌که‌وته ورته‌ورت:

- بزانه ئەم‌رۆکه خوای گه‌وره چ پارچه‌یه‌کی پێ مه‌رحمه‌ت فه‌رمووم، چ خوشیه‌کی بۆ نازل کردووم! ته‌مه‌شا چ گولیکه! گولیکه به‌سه‌ر قاپیک که‌ره‌وه. نازانم به چ زمانیک سوپاسی خوای به‌رز وبالا بکه‌م که ئەم دیارییه جوانه‌ی بۆ نارووم؟ ئەم جوانیه‌ی دلم ئاوا و ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه، ئەفسوونم ده‌کات.

ئافره‌ته‌کان، له‌سه‌ره‌تاوه گالته‌یان پێده‌کرد و ده‌یانگوت:

- ته‌مه‌شا ئەم کابرا قه‌مووره! چ قه‌شمه‌رپیکه! خه‌ریکه ده‌توێته‌وه.

ئەم وه‌ستای ته‌خته‌به‌سته گویی له‌و تانه وتوانجانه نه‌بوو. خۆی له گیلی ده‌دا، قسه‌کانی له قسه‌ی که‌سیک ده‌چوو به‌ده‌م خه‌وه‌وه قسه بکات و دیاربوو ژنه‌کان به‌ پ‌روالته زۆریان که‌یف به قسه خوشه‌کانی ده‌هات. ئەنجام یه‌کیکیان که له‌وانی دیکه گه‌وره‌تر بوو، ده‌یگوت: - ته‌مه‌شاکه‌ن، ئەم پیره‌می‌رده چ قسانیک ده‌کات، گه‌نجیش قسه‌ی وای بۆ نایه‌ت، ئەگەر واب‌روات گه‌نج ده‌بێته‌وه. ئەوانی دی وه‌لامیان ده‌دایه‌وه: - وه‌کو بولبول ده‌خوینیت.

ئافره‌ته‌ گه‌وره‌که به‌راویژیکی گ‌ر ده‌یگوت: - نا، له‌ گه‌دای به‌رده‌رکی کلێسیان ده‌چیت.

به‌لام یفوموشکا، هه‌رگیز له‌ ده‌رۆزه‌که‌ر نه‌ده‌چوو. وه‌کو دره‌ختیکی به‌ته‌مه‌نی ئەستوور، له‌جیی خۆی ره‌ق راده‌وه‌ستا و به‌ده‌نگه خوشه‌که‌ی، وشه و په‌یقی جوان و جادوو ئامیزی به‌گویدا ده‌دان و ژنه‌کانیش به‌بیده‌نگی گوییان لێده‌گرت. له‌تۆوايه خه‌ریکه به‌ده‌م ئەو گوته ئەفسووناویانه‌وه ده‌توێته‌وه.

ئیدی ئەم چیرۆکه هه‌میشه به‌یه‌ک شیوه کۆتایی ده‌هات، که‌له‌کار ده‌بووه‌وه یان بۆ شیوخواردن ده‌هاته‌وه، سه‌ره گه‌وره و بزه‌که‌ی ده‌له‌قاند و به‌ هاو‌پیکانی ده‌گوت: - گه‌لو، ئەم ژنانه چه‌ند خوشن، چه‌ند شیرینن! له‌هه‌موو ژیانما ئەمه یه‌که‌مجاره توشی ژنی واببم، که خوشبوو!

یفوموشکا به بی هیچ خۆرانا نیک یان سووکایه تی کرنیک به و ژنه ی خۆی راده ست ده کرد، سه ربهوردی راوله ژنی خۆی ده گپرایه وه. به لکو به پپچه وانه وه چاوه قاوه بیه کانی ده گه شان ه وه منه تباری و سوپاسگوزاریان لیده باری.

ئوسپ، به دهم سه رله قاننده وه ده هاته قسان و ده یگوت:

- که پیاویکی داوین پیسی! ته مهنت چه نده؟

- چل و چوار سالم! به لام ئه مپرو پینج سال گهنج بوومه ته وه. ئه مپرو دوو چه لان خوم له ئاوی حه یات هه لکیشا وه، دلم زورخوشه، که ژنی جوان له م دنیا ه دا هه ن! جوانییان له ته سه ور به ده ره!

به نایه که به جدی گوتی: - با بگه یته په نجا سالی ئه وسا خوت ده بینیته وه، بزانه چون باجی ئه م داوین پیسی به خوت ده ده یته! ههنگی کاله ک به ئه ژنو ده شکینی.

گریگوری شیشلین، له گوشه یه که وه ئه یکی هه لکیشا وگوتی:

- یفوموشکا، به راستی تو پیاویکی بی شه رمی.

ههستم کرد ئه م گهنجه قوزه به غیلی به یاروی قه موور ده بات، که له راوله ژناندا سه رکه وتوو بوو. ئوسپ، برو زیوینه لوله کانی ویک هیئانه وه و ته مه شایه کی هه مووانی کرد و به راوله ژنیکی خوش گوتی:

- هه موو ئه و ئافره تانه ی تو باسیان ده که ی به رماوه ی جووتیاره گوندیه کانه، جووتیاره کان ته فره یان داوون - هه ندیکیان به شیرینی و هه ندیکی تریان به مرواری و مت و مووران. ئه و ئافره تانه ی تو باسیان ده که ی خه ریکه ده بن به نه نک.

شیشلین، ژنی هیئابوو، به لام ژنه که ی له گوندی دانابوو، زوری نه برد ئه ویش که وته چاوپرکی ده گهل ئه و ئافره تانه ی که فره شییان ده کرد، ئه رزه که یان ده شت و ده سپری. ئه م ژئانه شتاقیان سلیمان نه ده کرد، ده سته موبوون، هه ره موویان له پیناوی توژیک پاره دا (ئیزافه کاریان) ده کرد. ئه م کاره له م گه ره که هه ژار نشینه دا ئاسایی بوو، وه کو هه ر کاریکی دیکه ته مه شا ده کرا. که چی ئه م جووتیاره (شیشلین) جوان و گهنج و قوزه ده سته ی بو ژئان نه ده برد، به لکو له دووره وه ته مه شای ده کردن و جووره سوژ و به زه بیه ک له نیگایدا به دی ده کرا، هیچ دیار نه بوو که به زه بی به خویدا ده هاته وه یان به ئافره ته کانه وه. ئه گه ر ژنه کان چاوپرکییه کیان له گه لیدا بکر دایه، ئه و ده په شوکا، به دهم پیکه نینیکی شه رمنانه وه، له وناوه دوور ده که وته وه.

یفوموشکا، سه رکونه ی ده کرد:

- به راستی پیاویکی بی مانای، که س هه یه ئه م هه له له کیسی خۆی بدات؟

گریگوری شیشلین، بیری دهخسته وه :- من پیاویکی ژندارم!

- خو ژنه کهت ئاگای لهم کاره نییه که تو دهیکهیت.

- ژن ههستیاره، ههست به خیانهتی میرده کهی دهکات، مهحاله کهس بتوانی لهم پرووه وه ژن

بخاپینی، ئه وه تو چ ده لئیت برا!

- ئاخر چو ههست دهکات؟ خو راداری پی نییه.

- ئه مهیان نازانم. به لام هه ژنیک به خوی داوینپاک بی، هه رکاتی پیاوه کهی ناپاکی لئیکات،

به ههست ده زانی، به پیچه وانه شه وه هه رپیاویک داوینپاک بی، که ژنه کهی ناپاکی له گه ل بکات،

به ههست ده زانییت ..

یفوموشکا هاواریکرد :- چو ن؟

گریگوری شیشلین، به ئارامی به رسفی دایه وه :- ئه مهیان نازانم.

یاروی تهخته بهست، به توورهی دهستی هه لته کاند وگوتی:

- ته مهشای ئه مه بکه ن! نایزانی، به لام ههست دهکات، سلاو له ئه قلت!

***

کریکاره کانی شیشلین که ههوت کریکار بوون، زور له وهستا کهیان رازی بوون، له هاوړپیان

دهچوو نهک له وهستایان. به لام له پاشمله ناویان نابوو گویره که. ئه گه ر بهاتبا به سه را

وبیدیان که کار ناکه ن و خاوه خاو ده که ن، دهستی ده دایه مالنچیک (ماله) و بله ز ده که وته

کارکردن و به راویژیکی دوستانه دهیگوت :- دهی کورینه، بتانرهم!

پوژیک له سه ر داوای وه ستام، چووم بو لای گریگوری و پیمگوت:

- ئه م کریکارانهی تو کریکاری باش نین.

ئه وسا وه کو یه کیق قهت به ته مای ئه و قسه یه نه بووبی، گوتی :- به راست؟

- ئه م کاره ده بوایه دوینی نیوه رو ته واو ببیت، که چی وادیاره ئه مرؤش ته واو نابیت.

به بی زویربوون گوتی :- راست ده کهی، ئه مرؤش ته واوی ناکه ن.

دوای بیده نگییه کی که م، به ده نگیکی له رزوک گوتی:

- من هه موو شتیق ده بینم، راسته خاوه خاو ده که ن، به لام شه رم ده که م زوریان لئیکه م -

هه موویان ناسیاون، خه لکی هه مان گونده کهی جارانی خو من. خوای گه وه ره فه رموویه تی که پیاو

دەبىي بە ئارەقەي نىۋچەۋانى نانى خۇي پەيدا بىكات. ئەمە ھەموومان دەگرېتەۋە، وانىيە؟ بەمن و تۆشەۋە؟ بەلام تۆۋمەن لەۋان كەمتر كار دەكەين، لەۋان كەمتر ماندوو دەبين. بۆيە شەرم دەكەم بە تۆبىزى بىيانگرەمە ژىر كار.

ئەم پىاۋە دەبىرەۋە دەچوو، ھەندىجار بە شەقامىكى چۆلى كامپەكەدا دەرۆيى تا دەگەبىيە سەر پردىكى سەر كەنالى ئوبفودنوى، لەۋى دەۋەستا، خۇي بەسەر موخەجەرەكەدا دەدا، تەمەشاي ئاۋەكەي دەكرد، يان سەيرى ئاسمانى دەكرد، يان دەشت و دەره بەرىنەكەي ئەۋدىۋى روبرى ئوكاي بەنىگا دادەبىژت. خۆ ئەگەر يەككىك چووبا بەسەريا و لىپرسىيا: " چ دەكەي لىرە؟ " رادەچلەكى وبزەيەكى شىپرزە دەكەۋتە سەرلىۋى و دەيگوت: " ھىچ، ويستم بايەكى بالى خۆ بدەم و تەمەشايەكى دنيا بكەم ".

زۆرجار دەھاتە قسان و دەيگوت: " خۋاي گەۋرە ھەموو شتىكى بە جوانى دروستكردوۋە: ئاسمان، زەۋى، روبر، كەشتى و بەلەم. دەتوانى سواری بەلەمىك ببىت و بە كەيفى خۆت، كويت پىخۆشە بۆ ئەۋىندەر برۆيت - بۆ رىازان يان رىبينسك، بۆ پرم يان ئەستراخان. جارىكىان چوومە رىازان - شارىكى ناخۆش نىيە، بەلام چۆلە، لە نىژنى نوڭگورود چۆلتەرە. نىژنى شوينىكى دلگىرە. ئەستراخان خەمناكە. ئەستراخان لە كالمىكىاندا جمەي دىت، من رقم لەۋ خەلكانەيە. رقم لە موردوفى و كالمىكى و فارس و ئەلمانىان و ھەموو ئەۋانە دەبىتەۋە، كە بيانى رەچەلەكن. "

بەكاۋەخۆ قسەي دەكرد، لە كەسىكى ھەقەرەئى خۇي دەگەرا.

بىوتەرى بەنا، بۆ سەندەۋە: - ئەۋانە بيانى رەچەلەك نىن، بەلكو غەۋارە وبىگانەن.

پىوتر، بە راۋىژىكى تووند تەكەزى كردهۋە:

- لە دەرى لەدايك بوون، باۋەريان بە مەسىح نىيە، بەبى مەسىح دەژىن.

گرىگورى، پروى گەشايەۋە:

- چى دەلىي بۆخۆت بىللى برادەر، من روس نەژادانم خۆش دەۋىن. رقم لە جوۋلەكەشە، لەۋەتاي ھەم بىر لەۋە دەكەمەۋە كە خۋاي گەۋرە بۆچى بيانىانى دروستكردوۋە، تىناگەم. دەبى حىكمەتى لەۋە قوولترى تىابىت كە من تىي بگەم..

يارۆي بەنا بە پەستىيەۋە گوتى:

- رەنگە حىكمەتىكى قوول تىابى، بەلام زۆرشت لەم دنيايەدا ھەيە كە دەتوانىن بەبى ئەۋ حىكمەتەش ئەنجامى بدەين وبىكەين.

ئوسىپ، پاش ئەۋەي گوى لەۋ قسەۋباسانە دەگرىت، ئەۋىش بە تەۋسەۋە و بەراۋىژىكى تووند دەلىت: - بەلى، زۆرشت ھەيە دەتوانىن بەبى ئەۋ حىكمەتەس بىكەين، بۆنمۈنە شتى ۋەكو ئەۋ قسانەي تۆ. بەراستى ئەۋەي بۆتۆ پىۋىستە شەلاخكارىيە!

ئوسىپ، زورجار خۇي ساغ ناكاتەو، نازانى بەلای كىدا دايدەكىشى. ھەندىجار وات دىت بە خەيال، تاي ھەموو لايەك و ھەموو شتىك دەگرى، كەچى برىك جار وا دىتە بەرچا و لەھەموو شتىك بىزارە و ھەموو كەسىك بەكەر دەزانىت.

ئاورى لاي پيوتر و گريگورى و يفوموشكا دەداتەو و دەلىت: - ئى، بەراز باوكىنە، ئىو!

ئىدى، ھەموو بە نەبەدى بە دەمىو پىدەكەن.

و ھەستام پۇژانە پىنج كۆپىكى بۇ نانخوردن دەدامى، ئەمە پارەيەكى كەم بوو، بەشى نەدەكردم، ناچار زۇربەى كات بە برسیتی دەمامەو. كرىكاران بەمەيان دەزانى، ئىدى بۇ فراقىن و شىف دەوھتەيان دەكردم. قونتەراتچىەكانىان ھەندىجار بۇ چا خواردنەو، لەگەل خۇدا بۇ كافەكەيان دەبردەم. منىش بى ھىچ شەرم و دوو دلپىەك دەوھتەكەيانم قەبوول دەكرد. منىش كۆر و مەجلىسىانم پىخۇشبوو. گویم لە گفتوگو ئارام و چىرۆكە سەيرەكانىان دەگرت. شارەزايى منىان لەمەر كتیبانى ئاينى، زور پىخۇش بوو. ئوسىپ چاوە شىنەكانى بەجورى تىدەبرىم كەلە مەبەستى حالى نەدەبووم، دەگوت: - وركت پىبوو لە كتیبان، ئىنتەلات كرددوو.

ئەوسا لەسەرى دەپۇيى:

- ئەم زانىارىانە لەبىر نەكەى ھا، جوان ئەزبەريان بەكە، رەنگە پۇژى بىت بە كەلكت بىن. كە گەورە بىت دەتوانى بىت بە قەشە و، بە وەزە ناسكەكانت، ئازارى خەلك سووك بەكەيت.. يان دەتوانى بىت بە مشىر "مەبەستى مبشرە كە دەكاتە مژدەبەر".

ياروى بەنا، بە راوئىزىكى كز بوى راستدەكاتەو:

- مبشر (مژدەبەر): قەشە يان رەبەنە، دەنئىردى بۇ دەقەرانى دوورە دەست، يان شار و باژىرۆكان تا رىنمايىەكانى حەزرتى مەسىح لە ناو خەلكىدا بلاوبكاتەو)

ئوسىپ دەپرسىت: - چى؟

- بەوانە دەگوتىرئ مبشر، خۇكەر نىت.

- باشە.. مبشر.. بۇ دژايەتى بىدەتچىەكان. رەنگە بتوانى بچىتە رىزى ھەرتوقى و بىدەتچىەكانىشەو - ئەمەش بوخۇي كاسىبەكە و دەستكەوتىشى بۇ خاوەنەكەى تيا دەبىت. خۇ ئەگەر كەسىك زىرەك بى و ئاوەزى خۇى بەكار بىنى دەكارىت لەو رىگەيەو نانىكى باش دەربىنى.

گريگورى گالتەى پىدیت. پيوتر، لەنىو ردىنە درىژەكەيەو دەپرتىنى:

- ئەدى جادووگەرەكانت بەلاوہ چۇن؟ ئەدى ئەوان دەسكەوتى باشيان نىيە؟ ھەموو خەلكانى بى دىن شانسیان ھەيە.

به لَام ئوسپ، خيرا قسه كهی پیده بریت:

- جادوگران زانانین - پیویستیان به خوینه واری و کتیبان نییه.

ئهوجا ئاوری لای من ده داتهوه:

- گوی بگره برادر، له گونده کهی مه دا کورپکی زگورت هه بوو، ناوی توچینکوف بوو، تا حه زکهی گیز و گیل بوو، گه مشویه ک بوو له و گۆرهی، ته نیا بال و بیکهس بوو، له هه رحه وت ئاسمانا تاقه ئهستییه کی نه بوو، وه کو پووشه کهی به ربا وابوو - ده می لیره بوو گاخی له وی بوو، نه کابرایه کی ته مه ل بوو نه ئیشکه ر و کاری. به کورتییه کهی به که لکی هیچ نه ده هات. ئیدی ژیان ته واو ته نگی پی هه لچنی، نهیده زانی چی بکات، کاتی کمان زانی گوتیان چوو بۆ حه ج. دوو سالی ک گۆری گوم بوو. پاشان له ناکاوا پهیدا بووه وه. رهنگ و پروویه کی وه بهر هاتبووه وه - قژی بهر دا بووه وه و به شان و ملیا دارژا بوو، کلاویکی به لا تیلکه کی سه ریه وه نابوو، چاکه تیکی که تانی له بهر بوو. له به یانیه وه تا ئیواری به گویدا ده خویندین: "خوا نه ناسینه، به راز باوکینه تۆبه بکه ن!" خه لکی له هه وه له وه گوییان پی نه ده دا، به لَام ژنان که هه میشه جو ره واز وازییه کیان له دل و ده رووندایه، به جاری روویان تیکرد، ئیدی به ره به ره به ختی کرایه وه. توچینکوف، دوی ماوه یه ک رهنگ و پروویه کی هه لئینا، نان و ئاو یک هه بوو پیی بژی، سه باره ت به ژنانیش، ئه وه هه ر مه پرسه ..

یاروی به نا به نیمچه تو ره ییه که وه هه لیدای: - نان و ئاو هه موو شتی ک نییه!

- ئه دی به قه ناعه تی تۆ چی، چیه؟

- کار، قسه و په یقان، تیگه یشتن و ویزدان .. شته!

- ئه مانه قسه ی رووتن، من له قسه و ویزدان و ئه م شتانه بیزار بووم، قسه ی دنیا م له لایه، چی له قسه ی رووت بکه م. هه زاری پولیکی قه لب ناهینی.

پیوتر به راویژیکی گره وه ئه وه ی گوت.

گریگوری به بیدهنگی هه ردوو چاوی داخست و به ده م ته مه شاگردنی په رداخه ییه که وه گوتی:

- ئیمه ئه م توچینکوفه ده ناسین. به خو ی نیوی دیتری و بابی فاسیلی ناوه.

ئوسپ، بۆ ئه وه ی کۆتایی به گه نگه شه که بی نی گوتی:

- حه زم له گه نگه شه و مونا قه شه نییه. هه ر ویستم ئه و ریگیان به ما کسیمیچ نیشان بده م که ده توانی له میانیه وه بژیوی خو ی پهیدا بکات ..

- هه ندی له و ریگانه ده چنه وه بۆ زندان ..

ئوسپ، سه ری ره زامه ندی له قاند و گوتی:

- زۆربه يان ده چنه وه بو زندان. زور كه ميان ده چنه وه سهر خواناسى. ده بى بزانيت به كاميانا ده پويت..

هميشه گالتهى به خه لكانى پاكي وهك سپيكاره كه و به نايه كه ده كرد، پيده چوو رقيشى لبيان بيت، به لام ئه وه هسته ده رنه ده برى. به شيويه كه گشتى، زور زه حمهت بو وه لويستى له مهر خه لكى بيته زانين.

ده رهق به يفوموشكا، به لوتف وميره بان بوو. ته خته بهسته كه به شدارى ئه وه گهنگه شاندى نه ده كرد كه ده باره خا و، دادپه روه رى، مه زه ب و ئولان و، خه مه به شه رييه كان ده كران كه باس و گهنگه شهى ئه وه بابته تانه له لاي هاوريكاني خوشبوو.

يفوموشكا كورسييه كه لسه ر لا داده نا بو ئه وه قه مووريه كه پشتمى به رپشتمى كورسييه كه نه كه ويته. چايه كه قوم قوم ده خوارده وه. له ناكاوا گورج ده بو وه، چاوى به ناو ژوره پر دوو كه له كه دا ده گيپرا. له ميانى ژاوه ژاوى دهنگه كانه وه گوپى هه لده خست، ئه وسا هه لده ستايه سه رپيان وله ژوره كه وه ده رده كه وت. ئه وه نيشانهى ئه وه بوو كه يه كيك له خاوه ن قه رزه كانى، خاوه ن قه رزى زور بوون، له ده كه س زورتر بوون، خوى كردوو به كاهه و باره كه دا. به و حيسابه ي هه نديك له خاوه ن قه رزه كان به نيازبوون، به شهق قه رزه كانيان وه ربگرنه وه، ئيدى ئه م وه ستاي ته خته بهسته هميشه حازر و ئاماده و له سه ر پيان بوو.

- ئه مانه زور سه رين، به راستى خراپ تاقويم ده كهن، مايه ي پيكه نينه. خو به راستى حه زم ده كرد ئه گه ر هه مبوايه، بى قره و بره قه رزه كانيان بده مه وه.

ئوسپ، كه ئه وه ده رويى ده بيو لاند: - تفو له و پشته قه مووره ت!

يفوموشكا، هه نديجار داده نيشت و له فكران راده چوو، هيجى نه ده بينى، گوپى له هيج نه ده بوو، نيو چاوانى تيكده نا، روخساره رهق وته قه كهى داده هييزرا، چاوه جوانه كانى ده كرانه وه. زور جار لبيان ده پرسى: - بير له چى ده كه يته وه براده ر؟

- بير له وه ده كه مه وه كه ئه گه ر دارا بوايه م، ژنيكى ژنانه م ده هينا، ژنيكى خانه دان، بو نمونه كيزى كابرايه كى كولونيل. ههنگى بزانه چه ندم خوشده ويست! براينه جار يك، له گونديدا ساپيته يه كى تازهم بو خانووى كابرايه كى كولونيل دروست كرد..

پيوتر، ده يويست بيهاروژينيته: - كيزيكي بيوه ژنى هه بوو. ئه م چيروكه كوئه، بيستوومانه!

به لام يفوموشكا، خوى شلوى نه كرد، به ئارامى دريژه ي به قسه كهى خوى دا، به هه ر دوو ده ستان، ئه ژنوكانى ده شيلان وبه خوى و پشته قه مووره كه يه وه، خوى بو پاش و پيش راده ژهند:

- ئه م كيزه ده هاته ناو باخچه كه، زور سپى و جوانكيه بوو، له ساپيته كه وه ته مه شام ده كرد و له دللى خودا ده مگوت: شه ر له گه ل هه تاودا ده كات، دنيا به وه وه جوانه، به بى ئه و ناكاته هيج! خوزگه بالم ده بوو، له شه قه ي بالم ده دا و وه كو كو تريك له به رپي ئه ودا ده نيشتمه وه! چرو بوو،

چرويه كى كسك له سهر قاپيک كهره! هاورپيان، ههركه سيك تاقه شهويك له گهل خانميكي وه هادا بزى، ئيدى بهو بى ههر شهو بى ورور نه بيتته وه.

پيوتر به تووندى پرسى:- ئهدى نان چون پهيدا دهكهى؟

ئهو فسهي به هيچ جورى كارى له يفوموشكا نه كرد. گوتى:

- خودايا! نانى چى و پهيدا كردنى چى؟ به خوئ دهولمه مند بوو!

ئوسيب پيكنهنى:- ئهرى يفوموشكا، تو كهنگى واز له زن وباسى زن دينيت؟

يفوموشكا، تهنيا باسى زنى ده كرد. له كار كردنيشا كابرايه كى جدى نه بوو. ههنديجار به پهله و به باشى كارى ده كرد. ههنديجارى دى خاو ده بووه وهو زور به تهمه لى چه كوشه دارينه كهى به كار ده برد و تهخته و داره كانى به جوانى نه ده دايه دم يه كه وه. ههميشه بوئى زه يتى نه ههنگى ليدهات، به خوئيشى بوئيكى تايبه تى هه بوو، بوئيكى خوئ، له بوئى قهدى درهختى تازه براو ده چوو.

قسه كردن ده گهل تهخته به سته كه دا، سه بارهت به ههر بابته تيك مايه ي سهرنج بوو، زور خوئ نه بوو، به لام مايه ي سهرنج بوو. وشه كانى ههميشه شپزه وشيو او بوون، زور زه حمهت بوو بزانى كابرا سوعبهت دهكات يان به جديه تى.

باسى دلخوازى گريگورى شيشلين، باسى خوا بوو، كه زورى خوشده ويست و له كانگاي دلوه باوه رى پيى بوو.

جاريك پيموت:- گريگورى، ده زانى خه لكانيك ههن باوه ريان به خوا نييه؟

سووكه پيكنه نينيكى بو كرد:- چون؟

- ده لين خوا نييه.

- ئا، به لى، ده زانم.

وه كو يه كيك شتيكى ناديار له خوئ دوور بخاته وه، به دم دهست جوولاندنه وه له سهرى رويى:

- شا داود گوتويه تى: "خه لكى گهوج له دلى خويدا ده ليت خوا نييه"؟ تو تهمه شا بكه بزانه چون دنيا دارى ئهو گهوجانه ي له ناو بردووه. مروقف، به بى خوا هه لناكات، نازى.

ئوسيب، وه كو ئه وهى هاوره ئى ئه وبى گوتى:

- تو وهره پيوتر له ئيمان به خوا، داماله - بزانه چون به گرثا ديته وهو ئه گهر ده سولاتى هه بى داركاريت دهكات!

شیشلین، پرووی گرژ ده‌بوو، قامکه گه‌چاویه‌کانی به‌ردینی خویدا دینا و، به‌پراویژیکی نه‌وی ده‌یگوت:

- خودا، له‌هموو بوونه‌وه‌ریکی زندوودا هه‌یه. ویزدان و ناخ به‌خششی خودایه، سه‌رچاوه‌که‌ی خودایه.

- ئەدی خه‌تا وگوناخ؟

- خه‌تا، زاده و به‌ره‌نجامی کریتی جه‌سته‌یه، سه‌رچاوه‌که‌ی شه‌یتانه. خه‌تا شتیکی ده‌ره‌کییه. که‌سیک زۆر بیر له‌ خه‌تا نه‌کاته‌وه خه‌تا وگوناخ ناکات. ئەگه‌ر بیر له‌ خه‌تا وگوناخ نه‌که‌یه‌وه، خه‌تا و گوناخ ناکه‌یت. بیرکردنه‌وه له‌ خه‌تا گلاوه، کاری شه‌یتانه. جه‌سته سه‌رچاوه‌ی ئاره‌زوو و شه‌هوه‌ته.

یارۆی به‌نا به‌گومانه‌وه‌گوتی: - مه‌سه‌له‌که‌ به‌ته‌واوی وانیه‌..

- با، ته‌واو وایه. خواوه‌ند خه‌تا نازانی، به‌شه‌ریش له‌سه‌ر وینه وشیوه‌ی خودادا هات هاتووه‌ته دروستبوون، نمونه‌ی خویه، خه‌تا و گوناخ له‌لایه‌ن شیوه‌وه له‌لایه‌ن جه‌سته‌وه ئەنجامده‌درییت، نمونه‌ی توانای خه‌تاکردنی نییه، نمونه‌ی ده‌کاته‌روح..

بزه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌ی بو‌کرد، پیوتر له‌بن لیوانه‌وه‌گوتی:

- پیموایه مه‌سه‌له‌که‌ به‌ته‌واوی وانیه‌..

ئوسیپ، به‌به‌ناکه‌ی گوت:

- هه‌ر به‌قسه‌کانی تۆدا، ئەوه ده‌رده‌که‌ویت ئەگه‌ر خه‌تا نه‌بییت، تۆبه‌ش نابییت، که‌سیک خه‌تا نه‌کات تۆبه‌له‌چی بکات، که تۆبه‌ش نه‌بوو، رزگاری نابییت.

- ئەمه‌ دروسته، " ئەگه‌ر شه‌یتان له‌به‌رچاوه‌نه‌میینی، خواش له‌بیر و زه‌یندا نامیینی "، وه‌کو پیران ده‌ییلین..

شیشلین، که‌له‌سه‌ر باده‌نۆشی رانه‌هاتبوو، به‌دوو پیک مه‌ی سه‌رخۆش ده‌بوو. ده‌م وچاوی سوور ده‌بووه‌وه. چاوه‌کانی ده‌گه‌شانه‌وه، ده‌نگی خۆشتر و سازگارتر ده‌بوو:

- ئاه‌براینۆ، ژیانیکی خۆش ده‌ژین - کاریکی که‌م ده‌که‌ین، برسی نابین با شوکرانه‌ی خوا بکه‌ین! ژیانیکی جوان ده‌به‌ینه‌سه‌ر!

ده‌ستی به‌گریانکرد، روندک به‌سه‌ر گۆنا وردینه‌ئاوریشمینه‌که‌یا وه‌کو موروو ده‌دره‌وشایه‌وه.

له‌فرمیسه‌که‌شوشه‌یه‌یه‌کانی، له‌وه‌ی که‌هه‌میشه‌ستایشی ژیانی ده‌کرد، بیزار بووم، شوکرانه‌و ستایشه‌کانی نه‌نکم بوژیان زۆر له‌مه‌ی ئەم قه‌ناعه‌تبه‌خشته‌ر وساده‌تربوون.

ئەم قسانە، جۆرە نینگەرانىيەكى بەردەوام و ترسيكى گونگ وبەمز و دوومانى لەلا دروست دەکردم. من كتيبي زۆرم دەربارەى كريكاران خويندبوو، بەلام ئيستا هەستم دەکرد و زۆر چاك دەزمانى جياوازييەكى زۆر لەنيوان كريكارانى ناو كتيبان و كريكارى واقيعيدا هەيه. كريكارانى ناو كتيبان هەر هەموويان، بەچاك و خراپيانە، هەر هەموويان بونەوهر و گوراوى بيئەوابوون، نەزان و نەخوينەواربوون، پيك بە پيچەوانەى كريكارى زندو و واقيعيەو بوون. كريكارانى ناو كتيبان بەدەگمەن باسى خوا وئۆل و كليسايان دەکرد، زياتر باسى شتە دلخوازهكانى خويان دەکرد، باسى ئەرز، باسى سەختى و دژوارىيەكانى ژيانيان دەکرد. هەر هەم بە كەمى باسى ژنيان دەکرد، ئەگەر باسيشيان بکردبايە، بەم خراپىيە باسيان نەدەکردن و ئامادەى هاوسۆزى بوون لەگەلئاندا. ئافرەت بەلای پياوى واقيعيەو، ئەوزارى رابواردن بوو، دەبووا هەميشە لە گەلئيا بەفيل و دەهۆ بى ونەيهلئيت بەسەرتا زال بيت و ژيانت هيندەى دى لى تال بكات. پياوى ناو كتيبان، چ چاكيان چ خراپيان، يەكهاوى بوون، لەهەر گۆرانىك بەدەر بوون، من ئەمەم بەدل نەبوو، پيم قەبوول نەبوو، بەلام پياوى ناو واقيع تيكەلئيهكن لەچاكي و لە خراپى، مايەى سەرنجن. پياوى واقيعى چەنديش گريى دلى خويت بۆبكاتەو هيشتا هەر هەست دەكەيت، شتيكى نهيني هەيه و نەهاتوو تە باسكرن، ئەم شت ونهينيەى كە نەهاتو تە باسكرن، بيگومان دەكاتە جەوهەرى ئەو كەسە، دەكاتە روحي ئەو كەسە.

من لەهەموو كريكارانى ناو كتيباندا، پيوترى ناو چيروكى "كۆمەلەى تەختەبەست" م بەدل بوو. دەمويست ئەم كتيبه بۆ هاوريكانم وەخوينم، كتيبهكەم، لەگەل خۆدا بۆ كامپەكە برد. زۆر جار شەوان لەلای ئەم تاقمە كريكاره يان ئەويان دەمامەو، بە پۆژەو ئەو نەماندوو دەبووم، تاقەتم نەبوو، بۆمال برۆمەو.

وختايەك گۆتم كتيبيكم دەربارەى تەختەبەستان هەيه، هەر هەموويان، بەتايبەتى ئوسيب كە كتيبهكەى لەدەستم وەرگرت، كەوتە هەلدانەو هى بەرپەرەكانى، بەدەم سەر لەقاندنەو، كەلەسەرى كەشيشان دەچوو، بە جۆرە گومانىكەو گوتى:

- ئەم كتيبه دەلئى دەربارەى ئيستاى ئيمە نووسراوه! كى نووسيوهتى، نەجيمزادەيهك؟ ئەها، منيش بيرم بۆئەو دەچوو! خانەدان و فەرمانبەران لەهيج شتيك ناپرينگينهو! ئەو هى خوا پيى ناخۆشە دەيكەن!

پيوتر گوتى: - تۆ بە ريزەو باسى خوا ناكەى.

- گوى مەدەيه، ئەو قسانەى من لەلای خوا ناكەنە هيج، نینگەران مەبە، من وتۆ، ناتوانين وەكو پيوست خودا بناسين!

لەناكاوا، پەشوگا، هەلچوو، دنيای دايه بەر دەمريژى جنيوان. لە پۆژيكا چەندين جار دووبارەى دەكردهو: - ئەرى ماكسيمىچ، شتيكمان بۆ ناخوينيتهو؟

کهله کار ده بووینه وه، ده گه پراینه وه بو که مپه که تا شیف بخوین، دواى شیف، بیوتر ده گهل
ئهر دالیون و شیشلین و کورپکی بچکوله یا به نیوی فوما ده هاتن بولامان. چرای ئه و که پره ی که
کریکاره کان له ژیریا ده نوستن هه لده کراو ده ستم به خویندنه وه ده کرد. ئه وان، به بیده نگی بی
ئه وه ی که س بچولیتته وه، یان ورته ی لیوه بی گوئیان ده گرت، تا ئه ردالیون به هه لچوونه وه
هاواریده کرد: - به سه!

ده چیتته دهره وه. گریگوری له پیش هه موو ئه وانى دیکه وه ده خه وئ. له سه رسامیا ده می
داده چه قینئ. یاروی ته خته به ستیش وه کو ئه و ده می داده چه قینئ. به لام پیوتر و ئوسیپ و فوما
له ده ورم خر ده بنه وه و زور به وردی گویم لیده گرن.

که ته واو ده بم ئوسیپ یه کسه ر چراکه ده کوزینیتته وه. به ئه ستیره کانا بومان به دیار ده که وئ
که کات هیشتا نیوه شه وه.

پیوتر له تاریکیه که وه ده پرسیت: - مه به ست له م جوړه کتیبه چیه؟ دژی کییه؟

ئوسیپ، به ده م داکنه دنی پیلاره کانیه وه، ده لیت: - وه ختی خه وتن هاتووه.

فوما، له گوشه یه کا مت ده بیت.

پیوتر به رژدی دووباره ده کاته وه: - ده لیم ئه م کتیبه دژی کییه؟

ئوسیپ، به ده م پراختنی جیگا که یه وه، به رسف ده داته وه: - خو یان ده زانن!

یاروی به نا ده لیت:

- ئه گهر دژی باوه ژنان نووسرابئ، مانای وایه هیچ مه به ست و ئامانجکی نییه، ئه م جوړه
کتیبانه باوه ژنان چاک ناکه ن. خو ئه گهر دژی پیوتریش نووسرابئ، ئه وا هیچ مانایه کی تیانییه.
ئه و باوه ری به وه یه که له چاره ی نووسراوه. جاریک تاوانیکی کرد و په هه نه ی سیریا کرا، ئه وه
به لای ئه وه وه سزایه کی دادپه روه رانه بوو. ئه م کتیبه له و لایه نه وه هیچ یارمه تیه کی ئه و نادات
و باری سووک ناکات.. مه حاله، وانیه؟

ئوسیپ وه لامی نه دایه وه، به نایه که کو تایی به قسه که ی هیئا وگوتی: - ئه و نووسه رانه هه موو
کاتئ بابته یان نییه، ئیدی خو یان له کی شه ی خه لکانی دی هه لده قورتینن. له کوړ و مه جلیسی
ژنان ده چن. ده ی باشه، شه وباش، وه ختی خه وتن هاتووه..

ماوه یه ک له ناو دهرگا که دا، که تریفه ی شینباوی مانگه که روناکی ده کرده وه، وه ستا وئه و جا
پرسی: - تو ده لئی چی ئوسیپ گیان؟

ئوسیپ، به پراویژیکى خه والووه وه به رسفی دایه وه: - چی؟

- ئه، باشه. بنوو.

شیشلین، له کوئی دانیشتبوو، هر له ویدا راکشا. " فوما " ش له لای منه وه، له سر کومایه ک پوش پالکوت. هه موو گه ره ک نووست. له دووری دووره وه دهنگی شووتی قیتار و تهق وهوپی چهرخی قیتار دهات. جوړه ها دهنگی پرخ وهوړ له ژیر که پر و جه مه لونه که بهرز بووه وه. زور په ست بووم: به ته مای گهنگه شهیه کی جدی بووم، به لام هیچ گهنگه شهیه ک چینه بووو..

ئوسپ، له ناکاوا و زور به نارامی و پرونی گوتی:

- براده رینه زور گوئی بهو شتانه مه دن. ئیوه هیشتا گهنجن. زورتان به به ره وه ماوه. بیره تاییه تیه کانی خوتان هه لگرن بو ئاینده، هر بیریک که دای ده هینن، به رانبر به دوو بیري خه لکانی دیکه یه. فوما گیان خه وتوویت؟

فوما، به گورجی به رسقی دایه وه:- نه خیر.

- هه ردووکتان ده زانن بخویننه وه، ده سته رداری خویندنه وه مه بن. به لام باوهر به هه موو نووسراویک مه کهن، ئه مانه ئه و شتانه چاپ و بلاو ده که نه وه که خوین مه به ستیانه.

هه ردوو لاقی له سر کوما پووشه که وه شوپ کرده وه، رووه ولای مه دانه و بیه وه و له سهری روئی:

- کتیب - کتیب چییه؟ سه رچاوه ی هه واله، وه کویه کیک وایه بلیت: ته مه شاکه، پروانه ئه مه له پیاویکی ئاسایی ده چیت، له ته خته به ستیک ده چیت. پاشان بلیت ته مه شا ئه مه ش له خانه دان ونه جیب زاده یه ک ده چیت، وه کو ئه وه ی له خه لکانی دی جیاواز بن. کتیب به بی ئامانج و مه به ست نایه ته نووسین. بو به رگری له م ئینسان یان ئه و ئینسان نووسراوه.

فوما، بله ز هه لیدایه:- پیوتر زور چاکی کرد ئه و قونته راتچییه ی کوشت.

- قسه ی وا بوده که ی؟ هیچ شتیک ئه وه نایه نی مروفتیکی له سر بکوژری. ده زانم تو رقت له گریگورییه، به لام پیویسته ئه و بیره له میشکی خوت دهر بکه ییت. که سمان ده وله مند نین. بو نمونه ئه مړو من وه ستام، سبه ی ده بمه وه به کریکاریکی ئاسایی..

- من باسی تو ناکه م، هاپو ئوسپ گیان.

- فهرق ناکات.

- تو پیاویکی دادپه روه ر و به ئینسافیت.

ئوسپ، قسه کانی به فوما بری و گوتی:

- په له مه که، من باسی ناوه رۆکی کتیبه که ت بو ده که م. کتیبیکی زور خراپه. نه جیمزاده و خانه دان جیان له کریکار، کریکار جیان له نه جیمزاده و خانه دان. تو ته مه شاکه - خانه دان و نه جیمزاده بوغزنن، شه رانین، کریکار له وان باشر نین. نه جیمزاده تووره و ترؤن، کریکار مه یگوسار و رکوئین. ئه مه نیوه رۆکی چیرۆکه که یه.. ده یه وئی پیمان بلیت باشر وایه پیاو سهری

خوی کز بکات و خزمه‌تی ئاغای خوی بکات: یانی ئاغا خوی بداته‌پال کویله و کویکه خوی بداته پال ئاغا، هه‌ردووکیان له‌سه‌ر یه‌ک ده‌ژین. من نکۆلی له‌وه ناکه‌م که ژیان له‌ سایه‌ی کۆیلایه‌تیدا ئارام‌تره‌. ئاغا و مولکداران، کرێکاری به‌ قوه‌ت و میشک پووتیان ده‌وی، قازانجیان له‌وه‌دایه‌. مننزیکه‌ی چل دانه‌ سال له‌ژیر نیری مولکدارانا ژیاوم، ئەزموونییکی زۆرم په‌یدا کردوه‌.

هه‌ستم ده‌کرد ئەمه‌ هه‌مان بیرکردنه‌وه‌ی پبوته‌ره‌ که‌ سه‌ری کابرای بری بوو، هه‌ستم به‌ جو‌ره‌ نیگه‌رانیه‌ک ده‌کرد که‌ هزر و بیره‌کانی ئوسیپ، ده‌گه‌ل هه‌مان بیرکردنه‌وه‌و هزرینی ئەو پیره‌می‌ره‌ تاوانکاره‌دا تییکی ده‌کرده‌وه‌.

ئوسیپ، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر لاقم، درێژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا وگوتی:

- ده‌بی توانای تیگه‌یشتن و درکردنی مانای ئەو شته‌ت هه‌بی که‌له‌م کتیبه‌ و کتیانی دیدا نووسراوه‌. که‌س، هه‌یج کاریک له‌خو‌پایی و به‌بی مه‌به‌ست ناکات، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر مه‌به‌سته‌که‌شی بشاریته‌وه‌، هه‌ر مه‌به‌ست و ئامانجییکی ژیراوژیری هه‌یه‌. نووسینی کتیبه‌ به‌بی مه‌به‌ست نییه‌، ئەم کتیبه‌ی زه‌ینت ده‌شیوینیت. هه‌موو شتی که‌ ئەقل و ئاو‌هزی ده‌ویت، بیرکردنه‌وه‌ی ده‌ویت، ته‌نانه‌ت داربرینه‌وه‌و پیل‌او دروستکردنیش ئاو‌هزی ده‌ویت..

ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر قسان به‌رده‌وام بوو، به‌ده‌م قسانه‌وه‌ جارێ پالده‌که‌وت و جارێ راده‌په‌ری تا قسه‌کانی به‌ناو بیده‌نگی و تاریکیه‌که‌دا توو بدات:

- ده‌لین جیاوازیه‌کی گه‌وره‌ له‌ نیوان مولکدار و کرێکاردا هه‌یه‌. ئەمه‌ راست نییه‌. هه‌موومان وه‌کو یه‌کین، به‌لام ئەو له‌ لوتکه‌دایه‌ من له‌ بنار. مولکدار و ئه‌ربابان به‌زمانی کتیبه‌یان ده‌ئاخفن، من به‌زمانی مالنج، پاشه‌لی ئەو له‌هی من سپی تره‌، گه‌لو ئەمه‌یه‌ جیاوازیه‌کانی نیوان ئیمه‌. براینۆ وه‌ختی ئەوه‌ هاتوو هه‌ر که‌ سیسته‌میکی تازه‌ له‌م دنیا به‌ریا بکریت، ئەم کتیبه‌یانه‌ توو پرده‌ن، وه‌ختی ئەوه‌ هاتوو، هه‌ر که‌ سه‌یک ئەم پرسیاره‌ له‌خوی بکات: من کیم؟ هه‌لبه‌ته‌ مروقم. ئەدی ئەو کییه‌. جیاوازیه‌که‌مان له‌ چیدایه‌؟ ئەویش به‌شه‌ریکه‌ وه‌کو من. باشه‌ خوا به‌ دوو پبوه‌ری جیاواز مامه‌له‌ له‌گه‌ل به‌شه‌ردا ده‌کات؟ نه‌خیر هه‌موومان له‌ نوپینی ژیان و خوادا یه‌کسانین..

ئهنجام، سپیده‌ زوو، وه‌ختایه‌ک مرواری ستیران ئاوابوون، ئوسیپ رووی کرده‌ من و گوتی:

- ئەرئ زۆرم نه‌رپسا؟ ئەمشه‌و باسی زۆر شتم کرد، قه‌ت ئەوه‌نده‌ سویره‌ قسه‌ نه‌بووم. هاو‌رپیان قسه‌کانم به‌هه‌ند وه‌رمه‌گرن - بۆیه‌ ئەوه‌نده‌م رپسا چونکه‌ خه‌وم زرا‌بوو. پیاو که‌ پالده‌که‌وی و خه‌وی ده‌زری، جو‌ره‌ها حیکایه‌ت بو‌خوی دادینئ: پوژئ له‌ پوژان، عه‌یامئ به‌و عه‌یام چیلئیک هه‌بوو، کیلگه‌ و مه‌زرایانی به‌جیه‌یشت، رووی کرده‌ هه‌رده‌ و باسکان، له‌م مه‌زرا بو‌ ئەو مه‌زرا، ژیان به‌سه‌ر برد، ئهنجام نه‌خو‌ش که‌وت و مردار بووه‌وه‌، بو‌گه‌نی کرد و وشک بووه‌وه‌. مانای

ئەم چىرۆكە چىيە؟ ھىچ مانايەكى تىيىيە. دەبىاشە با بنووين، دەبى دواى تۆزىكى دى لە خەو رابىن.

(۲۱)

ئوسىپ، لەبەرچاوم، پىك وەكو ياكوفى تونوچى، بەرادەيەك گەورە بوو، كە ھىچ مروفىكى دىكەم بەو گەورەيىيە نەدەبىنى. زۆر خالى ھاوبەش لەنيوان ئەم دووانەدا ھەبوو، بەلام لەھەمان كاتدا بابام و پىوتر فاسىلىقى دىندار و سمورى ئاشپەزىشى وەبىر ھىنامەو، ھەرچەندە ھەموو ئەوانەى وەبىر دىنامەو، خۇيشى سات بەسات زياتر لە ھزر و دلما دەچەسپى و جىي خۇى دەكردەو. ھەلبەتە دوو شىواى بىركردەو ھەبوو: بەرۆژەو بەدەم كارى رۆژانەو بىركردەو زۆر سادەتر و خىراتر و روونتر و پراكتىكى تر بوو لەبىركردەو شەوانى، بەتايىبەتى كە خەوى دەزرا، يان لە نيواران كەبە دوو قولى دەچووین بو شار تا سەردانى ژنىكى خزمى بكات، كە كارگى دەفرۆشت. شەوان رابوچوونى تايىبەتى ھەبوو. لەھەموو لايەكەو تىشكى دەھاويشت، وەكو شەوقى چرا، بەلام من لايەنە دروستەكانىم پىي جيا نەدەكرايەو، يان نەمدەزانى خۇى كام لايەنەيانى پتر بەدل بوو.

وام ويىنا دەكرد، لەھەموو ئەو پىاوانە زىرەكترە كەتا نھا دىتبوومن، ئىدى زۆر بەدەوريا دەھاتم و خۆم تىي ھەلدەسو، وەكو چۆن ئەو ھەم لەگەل ياكوفى تونوچىدا دەكرد، دەمويست ئەم پىاوه بناسم و لىي حالى بىم، كەچى ئەو خۇى دوور دەگرت و خۇى لىدەدزىمەو. چۆن پەى بە ھەقىقەتى ئەو پىاوه بەرم؟ چ دىويكى بە دىوى راستەقىنەى ئەو بزنام؟

قسەيەكى خۆيم بىرکەوتەو كە جارپك پىي گوتم:

- مېشكت بخەكار تا بمناسيت، دەى ھەولى ئەو بە!

زۆر بەخوما شكامەو، غروورى برىندار كردم، بەلام ئەو شتە لە غروور وكبرىا بالاتر بوو. من زۆرم مەبەست بوو كەلەو پىرەمىردە تىيگەم و بىناسم.

ويپراى ھەموو چاو وراوكانى، كەسىكى سەنگىن و بە وىقار بوو. وام بە خەيالدا دەھات كەئەگەر سەد سالى دىكەش بى، ھەر بەو دەقە دەمىنئىتەو بەھىچ جورى ناگورپىت و نابىت بە يەككە لەو خەلكانەى زۆر بەلەز و بەشىوہيەكى سەير دەگورپىن. كاتى خۇى ھەمان بارى سەرنجم سەبارەت بە " پىوتر فاسىليف " ش ھەبوو، بەلام شتىكى ئەوتۆم تيا بەدى نەكرد كەمايەى شادى بىت. سەنگىنى و وىقارى ئوسىپ، جورپكى دى بوو، سەرنجراكپش تر بوو.

بى بارى بەشەرى، ھەلپەرستى خەلكى ، بەردەوام دەچوو بە چاوما، كوپرى دەكردم، ھەرۋەھا، بەرزبوونەو لەناكاوى خەلكى لە پۆستىكەو بو پۆستىكى دى زۆرى پەست دەكردم، چەند بىرم لە ھوى ئەمە دەكردەو، نەدەگەيىمە ھىچ ئەنجامگىرىيەك و بەرەبەرە خۇشەويستىم بەرانبەر بە خەلكى دەيدايە كزى.

پوژیک ههوهلی مانگی ته موز بوو، عه ره بانه یه کی شهق وشپ خوی کرد به و مهیدانه دا که کارمان تیا ده کرد، مهیته ره وانه سه رخوشه که له پیشه وه پوئیشتبوو، سه ری کوٲ بوو، دهم و پلی هه ر خوین بوو، به سه ر پدینیا ده پزا. گریگوری شیشلین له سه ر کورسیه که ی دواوه پوئیشتبوو، فوول سه رخوش بوو، کچی کی قه له وی سه ر گونا ئال گرتبووی، کیژی کلاویکی هه سیری له سه ر نابوو، قه راخه کانی به نه وار و ئویه یه کی سوور و چه ند موورویه کی گیلاس ئاسا، پازابووه وه، جووتی نه علی له پییه پووته کانی کردبوو. له گهل هه ر تاسه یه کی عه ره بانه که دا به لادا ده هات و چه تره که ی دهستی هه لده پری، به دهم پیکه نینه وه هاواریده کرد:

- های، شهیتانینه! نه وه تا کامپه که داخراوه، کامپ نه ماوه. که چی به تو بزی بو کامپه که م دین!

گریگوری، به لاره لار له عه ره بانه که دابه زی. له ئه رزه که دانیش، به دهم پوندک رشتنه وه گوتی:

- نه وه تام، که وتوومه ته سه ر چوکان - تاوانی کی گه وره م کردوه! بیرم له هه موو شتی ک کردووه ته وه و تاوانم کردوه - نه وه تام! یفوموشکا ده لیت: گریگوری، گریگوری، نه وه ده لیت.. راستیش ده کات، به لام.. بمبورن! ده مه وی هه مووتان ده عوه ت بکه م. نه وه ی نه وه ده لیت راسته: ئیمه یه ک جار ده ژین.. مه حاله له جار ی زیاتر بزین..

کچه ی تاین به دهم قاقای پیکه نینه وه، هه ر هه لده به زییه وه و ده هات و ده چوو، نه عله کانی ون کردبوو، عه ره بانچه که هاواری ده کرد:- ده ی با برۆین! ده ی - نه سپه که م پی کونترۆل ناکری!

له وه ده چوو نه سپه که، که زور له پ و لاواز بوو و که ف لالغاوه ی گرتبوو، له ئه رزه که دا چه قی بیٲ، دیمه نه که به گشتی مایه ی پیکه نین و گالته جار ی بوو. کریکاره کانی گریگوری ته مه شای وه ستاکه یان و خانمه که یان و عه ره بانچه که یان ده کرد و پیده که نین.

تاقه که سی ک که پینه که نی فوما بوو. فوما له لای منه وه و له پاره وی کوگاکه دا وه ستابوو و له بن لیوانه وه ده یگوت:

- نه نجام، نه وه به رازه به ره للا بوو! له کاتی کا له گوندی ژنی کی زور جوان و شه نگولی هه یه!

عه ره بانچه که داوای لیده کردن که برۆن. ئافره ته که له عه ره بانه که دابه زی، گریگوری له دووی خوی پاکیشا و له بهر پیی خویدا پالی خست، چه تره که ی به رز کرده وه و هاواری کرد:

- ئیمه ده پوین!

کریکاره کان له سه ر داوای فوما که وتنه وه کار، فوما زوری پی ناخوشبوو که گریگوری به وجوره خوی کردبوو به گه پچار. ئیدی هه ندیک قسه ی دوستانه یان سه باره ت به وه ستاکه یان کرد، له وه ش ده چوو ژیرا و ژیر به غیلی پی به رن.

فوما، له بن لیوانه وه گوتی:

- بهخویشی دهلیت وهستا. هه مووی بخهیه سه ریهک یهک هه یفی دیکهیه، کاره که مان ته و او ده کهین و بو گونده که مان ده گه پیننه وه، به لام خوئی نه گرت و نه بیتوانی چاوه پروان بکات..

منیش له لای خو مه وه له گریگوری په ست بووم. له وه ده چوو ئه و کیزه قردیله به سه ره، له گه لیا نه گونجیت و نا کوک بی! زور جار ده مپرسی بوچی گریگوری شیشلین وهستا بی و فوما توچکوف کریکاریکی ساده بیت.

فوما، که سیکی توکمه و به داروبار، قز زهردی قز لوول، که پوو دهن دوکه دالاشی، چاو که وه بی چاوگه ش، دم وچاو خرپوو. له جووتیاران نه ده چوو، خو ئه گه ر جلیکی هه ندیک شایسته وجوانی له بهر بگردایه، خه لکی وایانده زانی کوره بازرگانیکی ده وله مه نده. کورپکی به د مگیز، که م دوو، واقیعبین بوو. به حوکمی ئه وهی خویندنه وه و نووسین به له د بوو، ئیدی کاری ژمیریاری و سه رفیاتی بو قونته راتچییه که ی ده کرد. ده بیتوانی کاریکی وه هابکات که کریکاره کانی هاو رپی ده سته کار بن، کریکاره کان به قسه یان ده کرد، فوما، ئه و کاره ی بو قونته راتچییه که ی ده کرد، هه رچه نده ئه و هیهچ لوتفیکی به ران به ری نه بوو.

به هیمنی ده یگوت:- من ناتوانم له یهک ده وری ژیاندا فریای هه موو شتیک بکهوم.

رقی له کتییان بوو:

- هه موو شتیک چاپ ده کری. فه رموون.. ئه گه ر بتانه وئ ده توانم هه رئیستا چیرۆکیکتان بو دابنه م - هیهچ زه حمه تیکی تیانیه ..

زور به وردی گوپی له هه موو شتیک ده گرت، هه رچییه ک بگوترا با گوپی لیده گرت، ئه گه ر شتیک سه ره نجی راکیشابا، هه ولی ده دا بجیته بنج و بناوانی، پاشان ئه نجامگیری بو ده کرد و به پیوه ر و پیوانه ی خوئی هه لیده سه نگاند.

جاریک به فوما م گوت، هه قه ببیت به قونته راتچی، به ساردی به رسقی دامه وه:

- ئه گه ر له هه وه له وه هه زار رۆبلیکم هه بوایه، خراپ نه بوو. به لام تو هه میشه نیگه رانی ئه وه بی چوون به پاره یه کی که م کاروباری ژماره یه ک کریکار به رپوه به ری - فایده ی چییه؟ نه خیر، چاوه پروان ده که م تا ده رفه تیکی گونجاوم بو هه لده که وئ، هه نگی خو ده گه یه نمه دیریک له ئورانکا. من کابرایه کی قوزم، ئی به لکو بیوه ژنی بازرگانیک هه زم لییکات. ئه و شتانه رووده دن. گه نجیکی خه لکی سیرگاتشی، زه ماوه ندیکی له و بابه ته ی به نه سیب بوو، له ماوه ی دوو سالدا ئاواته کانی هاته دی، کچیکی خه لکی شاری خواست، که کوره ئیکونان بو ئه م مال و ئه ومال ده بات، کچه ده یبینی و هه زی لیده کات..

ئەو نەخشە و بەرنامەى بوو. زۆر چىرۆكانى دەربارەى پىاوانىك بىستبوو كەلە پىگەى رەبەناتى دىرانەو، گەبى بوونە ژيانى خۆش. زۆر رقم لەو چىرۆكانە بوو، شىوازى ھزرىنى فومام بە دل نەبوو، بەلام دلنيابووم كە درەنگ يان زوو، پەنا وەبەر دىرىك ھەر دەبات.

فوما، لەگەل كوردنەوھى كامپەكەدا بوو بە بۆى لە كافەيەكدا، ئەمە بوو بەمايەى سەرسامى ھەمووان. ناتوانم بە شىوھيەكى بنجبر بىژم كە ئەم كارەى ھاورپىكانى ھەپەساند، بەلام گالتهيان پىدەكرد. كەلە رۆژانى يەك شەمموان يان جەژناندا بيانويستبا برۆن چايەك بخۆنەو، لەبەينى خۆياندا و بە پىكەننەوھە دەيانگوت: - بابروين بۆلای فوما، با دوو پوولى دەست بكەوئ!

كە دەگەبىنە كافە، بە كەش و فشهوھ بانگيان دەكرد:

- ئەھای گارسون - تۆ، قز لوول - وەرە بۆ ئىرە!

دەچوو بۆ لايان، سەرى بەرز دەگرت و، دەپىرسى: - چىتان دەوئ؟

- چىبە ھاورپى كۆنەكانت نانسىتەوھە؟

- من زۆر سەرقالم..

دەيزانى ھاورپىكانى پىپى رادەبوپىر و گەرەكيانە توورپەى بكەن، بەسەبر و بىزارىيەوھە تەمەشای دەكردن، روخسارى گرژ لە تۆوايە دەيەوئ بلىت: - باشە، خىرا بىژن چىتان دەوئ..

ئىدى ماوھيەكى زۆر، سەريان بەسەر كىسەى پارەكانياندا شوپ دەكردەوھە دەيانگوت:

- واديارە بەخشىشت دەوئ!

ئەوجا لە كافەكە وەدەر دەكەوتن بەبىئەوھى تاقە كوپىكىكى وىدەن.

لە فومام پرسى، باشە بۆ بوويت بە بۆى، ئەدى تۆ بەتەما نەبووى ببىت بە رەبەن. بەرسقى دايەوھە:

- ھەرگىز لە نەخشە و بەرنامەما نەبووھە بىم بە رەبەن. بەتەماش نىم ماوھيەكى زۆر لە كارى بۆيمانيدا بىنمەوھە..

دواى چوارسال لە تسارىتسىن دا دىتمەوھە، لە كافەيەكا پىشخزمەت و شاگرد بوو، پاشان لە رۆژنامەيەكدا خويندەمەوھە كە فوما توچكوف بۆ دزى چووھتە سەر ماللىك و گىراوھە خراوھتە زندانەوھە.

چىرۆكى ئەرداليونى بەناش زۆر كارى تىكردم، ئەم پىاوە باشتىر و بەتەمەنتىر كرىكارى گروپەكەى پىوتر بوو. پىاويكى رووخۆشى ردىن رەش، لەتەمەنى چل سالىدا بوو، لەدلى خۆدا دەمپرسى چۆن، لەدلى خۆدا دەمپرسى بۆچى دەبى پىوتر لەجياتى ئەو وەستا بى. زۆر بەكەمى

دهیخوارددهوه، ئهگهر بشیخواردباوه بهدمهست و سهرخوش نهدهبوو. له کارهکهی خویا دست
رهنگین بوو، له کارکرنا بی غهل وغهش بوو، کهرپووچان له دهستیا وهکو پوله کوتران دهفرین.
پیوتری پروو گرژی، دهغهزار لهچاو ئهوا نهیدهکرده هیچ. زور حهزی لهم قسهیه بوو:
- من خانووی کهرپووچ بو خهلکی دروست دهکهم، تا کفنی دارین بوخوم دروست بکهم.

ئهردالیون، بهدهم دانانی کهرپووچانهوه هاواری دهکرد:

- دهی کورینه، لهرای شکوی خوادا یارمهتیم بدهن!

بوی دهگیپانهوه کهبه تهمایه بههاری داهاتوو بو تومسک بروات که زاواکهی لهوی بونیاتنانی
کلئیسایهکی به قونتهرات گرتوو و بهلئینی بهم داوه بیکات به سهروکی کریکارهکان. گوتی:
- ههموو شتیکم یهکلایی کردووتهوه. بونیاتنانی کلئیسان، ئهم کارهم پیخوشه!

ئاوری لای منی دایهوه:

- توش لهگهلهما وهره، ژیان له سبیریا بو خهلکی خوینهوار زور خوشه، خوینهوار لهوی به قهدره
و کریی چاکی دهدهنی.

قابیل بووم که بچم، ئهردالیون له کهیفان هاواریکرد: - زورچاکه! خو به جدیته، گالته ناکهی.

رهفتاری له ههنهبر پیوتر وگریگوری دوستانه بوو، جوړه بالا دهستییهکی پیوه دیاربوو، وهکو
رهفتاری گهوران لهگهله مندالاندا وابوو، پرووی کرده ئوسیپ وگوتی:

- ئهم فهخر فرۆشانه ناکهی! ههرچیهکیان بهمیثکا بیته بهیهکی دهلئین، لهو وهرهقبازانه دهچن،
که دهستهکانیان نیشانی یهک دهدهن و ئهم بهو دهلی تهمهشا ئهم دهسته جوانه، ئهو بهم
دهلی، بردنهوهم مسوگهره! ئهوهیه دست!

ئوسیپ وهلامیکی گونگی دایهوه:

- چ قهیدیه؟ فهخرفرۆشی تهبعیکی بهشهرییه. ههموو کچان له پیکردنا ناز وفهخر فرۆشی
دهکهن..

ئهردالیون، به پهشوکاوییهوه گوتی:

- ئهمان دهلئین خوا لییرهیه و، کهچی خوا لهوییه، ئیش وکاریان پاره کوکردنهوهیه.

- ناتوانی بومی بسهلمیینی که گریگوری پاره کوودهکاتهوه.

- من باسی ئهوی دی دهکهم. بۆچی سهری خوئی ههئناگرئ و ناچئ بۆ لییرهواران و دهشت دهراڤ و لهویندهر لهگهئل خوادا بزئ، خودایا، من لهههموو شتیکی ئیره بیزار بووم. ههركه بههارهات دهپۆم، بۆ سیبریا دهپۆم..

کریکارهکانی دی دهیانگوت، بهغیلی به ئهردالیون دهبن.

- ئهگه زواویهکی وهکو زواکهی تۆمان ههباویه، نهک بۆ سیبریا بۆ بنی دنیاش دهچووین.

ئهردالیون، لهناکاوا دیار نهما، رۆژی یهک شهممه کامپهکهی بهجیهیشت، سی دانه رۆژ بوورین و کهسمان نهمانزانی چی بهسهرهات، کیوه چوو.

ئیدی ههركهسه ومهزندهیهکی ترسامیزی لیدهدا:

- تۆ بلیی یهکیک له پهنایهکهوه کوشتبیتی؟

- لهگینه چووبی بۆ مهله و خنکابی.

ئهنجام یفوموشکا هات و به جۆره شهرمهزاربیهکهوه گوتی:

- ئهردالیون، خوئی له شهراپا نقوم کردووه.

پیوتر، به گومانهوه هاواریکرد: - درۆیه!

- خهریکی خواردنهوهیه، خهریکی مهیگوساریه، خهریکی جگه رهکیشانه، دهلیی ژنهکهی مردووه..

- ماوهیهکی زۆری به بیوهپیاوی بهسهر بردووه. لهکوئییه؟

پیوتر، به توورهیی چوو به فریای ئهردالیونهوه، بهلام جهزربهیهکی بهدهستی وی خوارد.

ئوسیپ، لیوی گهست، ههردووهستی له گیرفانی ناو گوتی:

- بهخۆم دهچم تا بزاتم مهسهله چیه. پیاویکی باشه، له بنهمالهیهکی باش و خانهدانه.

لهگهلی چووم. ئوسیپ بهدهم ریگاوه وگوتی:

- تهمشای ئهم رۆژ و رۆژگاره بکه. پیاویک بهههموو حورمهت و ریژداریهوه دهژی، کهچی

لهناکاوا کلکی لی ههئدهبرئ و دهکهویت بهسهر کۆمایهک پۆخلهواتا. ماکسیمیچ، چاو بکهوه،

دهرس و عیبهت لهمهوه وهربگره!

گهینه، یهکیک له ههرزانتترین قهحپهخانهکانی " شاری کاباریهکانی کونافینو " تووشی

پیرهژنیکی سلوک بووین. ئوسیپ چهند وشهیهکی به گویدا چپاند، بردینی بۆ ژووریکی چکۆلهی

به تالی تاریکی پیس، هزار خوزگهی به تهویله. ژنیکی قهله و لهسه ر قهره ویلهیه کی گه پوک، به دهم خه وهه تلی دها. پیره ژن کیشای به سمت و که فله لیا و گوتی:

- ههسته، گویت لییه؟ بچو دهری هه ی نیره قورباقه!

ژنه به ترسه وه راپه ری، دهم وچاوی هه لگوفت و هاواریکرد:

- چیه، چی قه وماوه، کی لییه؟

ئوسیپ به وبقاره وه گوتی: - پۆلیسی نهینی هاتوون.

ژنه ی تاین به هانکه هانک خوی دهرباز کرد، ئوسیپ له دواوه تفیکی لیکرد، نهوجا گوتی:-
ئه وهنده ی له پۆلیسی نهینی ده ترسن، له خودی شهیتان ناترسن..

پیره ژنه که ئاوینه یه کی بچووی، که به دیواره که وه هه لاسرابوو لابرده، پارچه مقه بایه کی هه لدایه وه: - ته مه شایه ک بکه. نه وه خویه تی؟

ئوسیپ، له کونه که وه ته مه شایه کی کرد.

- نه وه یه خویه تی، نه و کیزه دهر بکه..

منیش ته مه شایه کم کرد. چرایه ک له قهراخ په نجه ره یه کدا که ههر دوو تاکه دارینه که ی داخرابوو، ده سووتا، ژووره که زور بچووک و پیس بوو، له ژووره که ی ئیمه ده چوو. کیژیکی تاتاری چاو چه پ وخیل، به رووت وقووتی له لای چراکه وه دانیشتبوو و ژیرکراسه که ی ده دووریه وه. له و دیو کیزه که وه روخساری ئاوساوی ئه ردالیون که نابوویه سه ر دوو سه رین دیاربوو. ردینه ره شه وشکه که ی به هه موو لایه کا گف بوو بووه وه. کیزه تاتاریه که راجله کی، به ژیر کراسه که ی ناوگه لی داپوشی، به لای قهره ویله که دا تیپه ری و له ناکاوا هاته ژووره که ی مه. ئوسیپ ته مه شایه کی کرد و دووباره تفیکی کرد:

- تفو له چاره ت هه ی سوژانی بی ئابروو!

به دهم پیکه نینه وه به راپوژیکی شکاوه وه گوتی: - تو پیره میژیکی گهوجی!

"ئوسیپ" ش پیکه نی وپه نجه ی لیراوه شانده.

خومان به ژووره بچووک و پیسه که ی کیزه تاتاریه که دا کرد، پیره میژ له لای پیی ئه ردالیونه وه رویشته. ماوه یه کی زور هه ولی له گه لا دا که بیرداری بکاته وه، که چی ئه ردالیون له بن لیوانه وه ده یگوت: - نه، چاکه.. که میک سه بر بکه، نه وسا دهر پوین..

ئاخری بیدار بووه وه، حایر و چه په ساو چاوی برییه من و ئوسیپ، نه وسا چاوه ئاوساوه کانی نووقانندن و له بن لیوانه وه گوتی: - ئی؟

ئوسىپ، بە ئارامى و بېھىچ سەرزەنشتىك پىرسى:- چى بوو؟
ئەردالىون، بە دەم كۆكە كۆككىكى تووندەو گوتى:- سەرم ون كىردووه.

- چۆن؟

- بەوپەرى ئاسانى..

- وادىارە رەوشت خراپە.

- دەزانم..

ئەردالىون، بوتلىكى كراوھى قودگاي لەسەر مېزەكە ھەلگرت و كەوتە ھەلقوراندنى، ئەوسا خولكى
ئوسىپى كرد:- قومىك ناخوئىتەو؟ ھەقە لېرەدا خواردنش ھەبى..

پېرەمىر قومىكى خواردەو، خەم داىگرت، بەكاوھخۆ كەوتە داكرماندى گويچكە نانېك،
ئەردالىون، كەوتە چەنەبازى:

- دەبىنى.. بووم بە ھاوپىي ئەم كىزە تاتارىيە. يفوموشكا ئەمەى پىكردم. گوتى كچۆلەيەكە..
ھەتتو ھەلكى كازىموفە - ھەزى كىردووه بچىت بو كامپەكە.

لە دىوارەكەو گويمان لە ھەندى قسەى بى سەروبەر وسەروگوى شكاو بوو:

- تاتارىيەكە باشتەرە! لە فروجىكى چكۆلە دەچىت. پېرەمىرەكە و دەردەنى. خۆ باوكت نىيە.

ئەردالىون، پوانىيە دىوارەكە، لەبن لىوانەو گوتى:- ئەوھتا لەوئىندەرە..

ئوسىپ گوتى:- دىتم.

ئەردالىون، ئاوپى لاي منى دايەوھ:- بزانه چم بەخۆ كرد برا..

چاوپروانم دەكرد ئوسىپ بكوئىتە سەرزەنشتى ئەردالىون، يان ئاموژگارى كردنى، كە تاوانكاران
پىويستە تۆبە بكن. بەلام ھىچ يەكك لەوانە پرويان نەدا. لەوئى شانبەشانى يەكدى دانىشتن و
بە ئارامى قسەيان دەكرد. بوونيان لەوئى، لەو ژوورە چكۆلە تارىك و پىسەدا، مايەى خەمبارى
بوو. كىزە تاتارىيەكە، لە كونى دىوارەكەو، بە راوپىژىكى رووسى تىكشكاو ھەر قسەى دەكرد،
بەلام ئەمان فەراموشتيان كرد. ئوسىپ، ماسىيەكى وشكەوھبووى لەسەر مېزەكە ھەلگرت و كىشاي
بە پىلاوھكەيدا و كەوتە پاككردنى. پىرسى:- ھەموو پارەكەت بە فېرۆ دا؟

- تۆزىكىم بە قەرز داوھ بە پىوتر.

- پىويستە بە زووترىن كات بو تومسك برۆيت. ئىستا دەتوانى برۆيت؟

- سەبارەت بە تومسك زور دلىنانيم.

- بوچى، پەشىمان بوويتەوھ؟

- ئەگەر خزمەکانم دەعوەتیان نەکردبام..

- چی؟

- خوشکەکەم و مێردەکەم..

- ئی؟

- خۆش نییە پیاو لای خزم کاربکات.

- خاوەن کار ھەموویان ھەکو یەکن، چ خزم بن چ بێگانە.

- وێرای ئەو ھەش..

لەو ئی دانیشتن، زۆر دۆستانەو بە سەنگینی قسەیان دەکرد، کێژە تاتارییەکە بێدەنگ بوو. خۆی بە ژوورەکەدا کرد، کراسەکە ی کەبە بزماریکەو ھەلۆاسرابوو برد و بەبێدەنگی پۆیی.

ئوسپ گوتی:- منداڵە.

ئەردالیون، تەمەشایەکی کرد، بە پراویژیکێ دۆستانەو گوتی:

- ھەرھەمووی خەتای یفوموشکایە. جگەلە ئافرەت بێر لەھیچی دی ناکاتەو.. کچە تاتارییەکە خۆشە بەلام زۆر سوێرە قسەییە، بەردەوام قسەیی قوور دەکات..

ئوسپ ئاگاداری کردەو:- ئاگات لەخۆبێ، دەنا خۆت پێ بەرپۆھ نابریت و ھەنگی پەشیمانی دادت نادات..

دوای ئەو ھە دوای پارووە ماسیەکە خوارد، ھەستا. لە پێگای گەرانەو ھەدا پیمگوت:- باشە بۆچی ھاتیت؟

ئوسپ، ھەمان قسەیی پێشووی خۆی دووبارە کردەو:

- ھاتم بزەنم خەریکی چییە، لە چ حالیکایە. برادەرەم. زۆرم لەوشتانە دینوون: پیاو دەژی، پاشان لەناکاوا، دیت بە سەریا و دەلیی لە زندان ھەلدیت.

لەسەری پۆیی:- واز لە قودکا بێنە!

دوای تۆزیک ھەرخۆی گوتی:- بەلام ژیانیش بەبێ ئەو ناخۆشە!

- بەبێ قودگا؟

- بەلی. ھەرکە قومیکێ لێدەخووتەو، وا خەیاڵدەکەم لە دنیا یەکی دیدا دەژیت..

ئەردالیون، ھەزعی باش نەبوو، خۆی پێ بەخۆ نەدەکرا. دوای چەند پۆزیک گەرایەو ھە بۆ کارکردن، سەرلەنوئ لەو شوینەدا کە بەھاری لەگەڵ کۆمەلێک ئاوارەیی دیکەدا، خەریکی

شکاندنی ئەو بەستەلەکانەى دەورى کەشتیەکە بوون، بۆ گواستنەوهى کالاً وکەل وپەل بە رۆبارەکەدا، یەکتەرمان بینییەوه. بەیەکدى شا وشوکور بووینەوه. بە دوو قۆلى بۆ چاخواردنەوه چووین بۆ کافەکە.

بە دەم چا خواردنەوه، بە خۆرانانەوه گوتى:

- لەبیرتە چتۆ کرێکارێک بووم؟ بەراستى لە کارەکەى خۆما کارامە بووم. دەکرا سەدان رۆبۆل پاشەکەوت بکەم..

- بەلام هیچت پاشەکەوت نەکرد.

بە کەش و فشهوه گوتى: - هەلبەتە نەمکرد. من زۆر باکم بەکار نییە!

بە جوړى دەنگى لیپهلبېرى کە سەرنجى خەلکەکەى ناو کافەکەى بۆلای خۆمان راکیشا.

- لەبیرتە پیوتر، ئەو دزە مەندە، چى سەبارەت بە کارکردن دەگوت؟ خانووى کەرپووچ بۆ خەلکى و تابووتى دارین بۆ خۆت! ئەوه ئەنجامى کاره!

گوتم: - پیوتر پیاویکى نەخۆشه. لەمردن دەترسیت.

ئەردالیون هاواریکرد: - منیش نەخۆشم. روحم، دەروونم نەخۆشه!

رۆژانى یەک شەمموان، لەشار دەردەچووم و بۆ شەقامى میلیونایا کە مەکووى ئاوارە و سەرگەردانان بوو، دەرویشتم. بەچاوى خۆم دیتم کە ئەردالیون چەند بە خیرایى بوو بەیەک لەو بیژراوانە. سالیک لەوهپیش، یەکیک بوو لە کرێکارە زۆرباش و بەرپز وجدیەکان، کەچى ئەوەتا ئیستا بەدەنگى بەرز قسان دەکات، بەلارەلار و بال فشکردنەوه رپدەکات، بیباکانە دەروانیته دەوروبەرى و سینگ دەردەپەرینى وهکو ئەوهى بە خەلکەکە بلى کى پیاوه با بیته مەیدان.

بەخۆرانانەوه دەیگوت: - تەمەشا بزانه خەلکى چۆن گویم لیڤدەگرن. من لیڤه فەرماندەم.

هەر پارە وپولیكى پەیدا دەکرد، هەمووى خەرج دەکرد، تاقە پولیكى پاشەکەوت نەدەکرد، ئاوارە و خانە بە کۆلەکانى دەعوت دەکرد، هەمیشە داوکى لە دۆراو دەکرد و، زۆرجار هاوارى دەکرد: - کورپینە، ئەمە رەوا نییە! دەبى رەفتارمان دادپەرورانە بى!

بەوجۆره نازناوى "دادپەرورە" یان لیڤا، کەلە دلى خۆیدا ئەمەى زۆر پیخۆش بوو.

بەو جۆره نازناوى "دادپەرورە" یان لیڤا، کە لە دلى خۆیدا ئەمەى زۆر پیخۆش بوو.

دەمويست لەو خەلکانە تیڤگەم کە خزابوونە ئەو گۆشه بەردینەى ئەو شەقامە کۆنە پیسەوه. هەر هەموویان لەو خەلکانە بوون کە لەرەوتى سەرەکى ژيان دابرابوون، لى پیڤدەچوو ژيانىکى تاییهتیا بۆخۆ خولقاندبیت، ژيانىکى خۆش و جیا لە ژيانى خەلکانى دى. زۆر بویر و نەترس بوون، دنیاىان دابوو بەر کلکان، ئەو چیرۆکانەیان وهبیر دینامەوه کە بابام دەربارەى

کریکارانی به له م ږاکیشانی ږوباری فولگا ده یگیږانه وه، نه وانه ی زووبه زوو هه لگه ږانه وه بوون به ږیگر یان ږارسا و توبه کار. وه ختایه ک کاریان وه ده دست نه ده که وت، ده که وتنه ورده دزی له که شتیانی نه فربه ر و که شتیانی بازرگانی، نه م کاره یان به هیچ جوړی ږهستی نه ده کردم. هه ستم ده کرد، دزی ږینه یه که به ژیانه وه، ږیک له ږالتویه کی کون ده چیت که ږینه کرابی، به داویکی قاوه یی دوورابیته وه. به لام هه ندی جاریش ده مبینی، بو نمونه له کاتی ناگر که وتنه وه، یان شکاندنی به سته له کی سهر ږوباره که، یان بارکردنی به په له ی که شتیه کان، نه و که سانه زور به جو ش و خرؤش و دل سوزییه وه کاریان ده کرد، هیچ خاوه خاو وت هه لیه کیان نه ده کرد. به هه رحال ژیانیان به شیوه یه کی گشتی زور له ژیانی خه لکانی دی خو شتر بوو.

نوسپ، که بینی زور له نه ردالیون نریک بوومه ته وه، به ږاویژیکی باوکانه ږیی گوتم:

- گوئ بگره کورم، هه ست ناکه ی زور له وانه ی شه قامی میلیونایا، نریک بوویته وه؟ ناگات له خو بی نه با ناسیویکت ږی بگه یه نن..

بو م ږوونکرده وه، که من نه و خه لکانه م خو شده وین، که خه میان ته لاق داوه ودنیایان داوه ته به ر کلکان و له هه ر کاریک بیباکن.

به ږیکه نینه وه قسه که ی ږریم:

- نازادن وه کو کی شکان! له بهر نه وه ی خه لکانی ته مه ل و ته وه زلن و به که لکی هیچ نایه ن. کار به لای نه وانه وه، جوړه سزایه که!

- کارکردنی مه هیچ فایده یه کی نییه! په ندی ږیشینیانه که که س نییه بکاریت به کاری نابروومه ندانه کو شکیک بوخوی دروستبکات.

خوبه خو نه م په نده م به زارا هات، نه وه نده م بیستبوو، لی م بووبوو به ږاست و دروستیکی بی چه ند وچوون. به لام نوسپ، تووړه بوو و هاواریکرد:

- کی نه م جوړه په ندانه ده لیته وه؟ گه و جان و ته مه لان، ږیویست ناکات گوئ له م قسه هه له ق ومه له قانه بگری، تووته له! ته نیا به غیلان و نائومی دان، نه و قسه بو ش و به تالانه ده لینه وه. توژی په ر ده ربکه نه و جا هه ولی فرین بده! جا سه باره ت به م دو ستایه تیته له گه ل نه وانه دا، من به وه ستات ده لیم، دوا یی گله بیته له سهر خو ت.

به وه ستامی گوت. وه ستام له به رچاوی نوسپ ږیی گوتم:

- ږشکوف گیان له و جماعه ته ی میلیونایا دووربکه وه، نه وانه هه موو دز و به ره لان، نه و شه قامه ده چیته وه سهر زیندانیان خه سته خانه. لییان دوور بکه وه!

که وتمه نکولی کردن له وه ی که سهردانی شه قامی میلیونایام کردبی، به لام، زووبه زوو وازم له هات وچوی نه وینده ر هینا.

رۆژیک له گه‌ل ئه‌ردالیون و هاوڕێیه‌کیا که پێیان ده‌گوت (ولید) له‌سه‌ربانی که‌پریکی ناو
حه‌وشه‌ی کاروانسه‌رایه‌ک دانیشتبووم. (ولید) به‌ ئاو و تاو ئه‌وه‌ی بو‌ ده‌گێراینه‌وه که‌چۆن به
پێیان له‌ روستوفی که‌نار دۆنه‌وه تا موسکۆ رۆییه‌وه. ئه‌مه‌ کۆنه‌ سه‌ربازی س‌ریه‌ی ئه‌ندازه‌ بوو،
میدالی خاچی قه‌شه‌ جو‌رجی وه‌رگرتبوو، له‌ شه‌ری تورکیادا ئه‌ژنۆی پیکرابوو و ئیدی بو‌خۆی
له‌نگ بووبوو. پیاویکی کورته‌بالای به‌خۆوه بوو، ده‌سته‌کانی زۆر به‌هێز بوون، به‌لام چونکه‌ له‌نگ
بوو، ئه‌و هێز وتوانیه‌ جیگه‌ی هێچی بو‌ نه‌ده‌گرته‌وه، نه‌یده‌توانی کار بکات. تووشی هه‌ندی
نه‌خۆشیان بوو، هه‌موو ق‌زی و ردینی وه‌ری، سه‌ری ساف بوو، ده‌تگوت سه‌ری مندالیکی تازه
له‌دایک بووه. که‌ قسه‌ی ده‌کرد چاوه‌کانی ده‌گه‌شانه‌وه و ده‌یگوت:

- به‌جو‌ره‌ گه‌بیمه‌ سیربوخوف، له‌وینده‌ر ر‌به‌نیکم بینی که‌له‌ حه‌وشه‌ی پشته‌وه‌ پ‌ونیشتبوو،
چووم بو‌لای و گوتم:- ئه‌ری تۆزئ پاره‌ ناده‌یه‌ قاره‌مانیک له‌ قاره‌مانانی شه‌ری تورکی..

ئه‌ردالیون، سه‌ریکی له‌قاند و گوتی:- ئوی له‌و درۆ گه‌وره‌یه‌! که‌ درۆزنی!

"ولید" بیئه‌وه‌ی توورپه‌بی گوتی:- بو‌ درۆزئم؟

ئه‌ردالیون، به‌ راویژیک س‌هرزه‌نشامیزه‌وه‌و به‌خاوی گوتی:

- ده‌بی راست و دروست ب‌زی، ده‌بی به‌ ر‌هنجی شانی خۆت ب‌زی، ئه‌گه‌ر تۆ له‌ کارکردن بیت،
ده‌توانی ببیه‌ پاسه‌وانی شه‌و، وه‌کو هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌له‌نگن، که‌چی تۆ له‌بری ئه‌وه‌ی سه‌ری
گوریسی ب‌گریت، به‌دزییه‌وه‌ به‌م لاوبه‌ ولادا ده‌سورپیته‌وه‌ و درۆیان ده‌که‌یت..
- ئه‌وه‌م هه‌ر بو‌ سو‌عبه‌ت و گالته‌ کرد - بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌ بێنمه‌ پیکه‌نین..
- پ‌یویسته‌ به‌خۆت پ‌یکه‌نیت.

هه‌رچه‌نده‌ دنیا هه‌تاو بوو، ژنیک خۆی به‌ مه‌یدانه‌ تاریکه‌که‌دا کرد، شتیکی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو،
هاواری ده‌کرد:- کچینه‌ کی تهنوره‌ ده‌ک‌ریت، تهنوره‌ی باشمان پ‌یه‌!

ژنان له‌ کون وکه‌له‌به‌ره‌کانه‌وه‌ به‌ده‌ر که‌وتن و له‌ده‌وری ژنه‌ی فرۆشیار خ‌ربوونه‌وه‌. یه‌کسه‌ر
ناسیمه‌وه‌، ناتالیای جلشۆر بوو. به‌لام تا من سه‌رکه‌وتمه‌ سه‌ربان، ئه‌و تهنوره‌که‌ی فرۆشت و
خه‌ریک بوو، مه‌یدانه‌که‌ی به‌ جیده‌هیشته‌ و ده‌رۆی.

له‌ ده‌ریی ده‌روازه‌که‌دا خۆم گه‌یانده‌ی و به‌ده‌نگیکی زو‌لال گوتم:- س‌لاو!

به‌ تیله‌ی چاو تیی ر‌وانیم وپرسی:- هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ و ته‌واو؟

له‌ ناکاوا وه‌ستا، به‌ توورپه‌یی هاواری کرد:- خودایا! ئه‌وه‌ چ ده‌که‌ی لی‌ره‌؟

ھاواره که ی رای چله کاندم. حیرهت و چهپه سان به پروونی به پوخساره زیتله که یه وه دیاربوو، دلنیا بووم که خه می منیه تی. بله ز بوم پروونکرده وه که من لییره، له شه قامه دانانیشم، به لام هه روا هاتم چاوی بهم ناوه دا بگیرم.

دووباره به ته وسه وه گوتی:

- هه روا چاوی ده گپری ها؟ ته مه شایه کی ئه م ناوه ده که ی؟ ته مه شای گیرفانی ریواران و کراسی ژنان ده که ی، وانا؟

دهم وچاوی سیسه له دیاربوو، هه ردوو لیوی شوپ بوونه وه، ژیر چاوه کانی شین بووبونه وه.

له بهر ده رگای کافیه که وه ستا وگوتی:

- وه ژور که وه، با په رداخی چا بخوینه وه. تو جلکی خاوینت له به ردایه له وانه ناچیت، به لام به هه ر حال من باوه رت پیناکه م..

هه رکه خومان به کافه که دا کرد، وادیاربوو متمانه ی پی پیدا کردم وه. چای تیکرد و به خه مینیه وه که وته گپرانه وه ی ئه وه ی که چون سه عاتیک له وه پیش له خه و رابوو و هیچی ده ست نه که وتوو بیخوات یان بیخواته وه.

- دویشه و به سه رخوشی وه کو عه ره بانچه ک خوم به نیو جیگا که ما کرد، به لام له بیرم نه ماوه له کوئ و له گه ل کیدا خوارد بوومه وه.

زورم خه فته بوخوارد و له حوزووریا په شوکام، زورم هه زده کرد هه والی کچه که ی بیرسم. دوی ئه وه ی چایه ک وکه میک قودگای خوارده وه، که وته باسی ئه و زبرییه هاوبه شه ی که له نیوان هه موو ژنانی ئه و شه قامه دا هه بوو. که هه والی کچه که یم پرسی، یه کسه ر تونی قسه که ی گوپی و، گوتی:

- بو ده پرسیت؟ ئوه، نا، هه رگیز ناگه یته کچه که م!

قومیکی دیکه ی خوارده وه وله سه ری پوی:

- کیزه که په یوه ندی به منه وه نه بوو. من کیم؟ بابایه کی کاره که ری جلشور. من سه باره ت به خه لکی وه کو ئه و چتو دایکیکم؟ ئه و خوینه وار و پو شنبیره. ئه مه بایه خی خوی هه یه، برام! ئیدی به جیی هی شتم و پوی ده گه ل یه کیک له ده سته خوشکه کانی ده ژی، له گه ل کیژیکی ده وله مه ندا، وادیاره ده بیت به دایه ن وپه روه رده که ری مندالان..

دوی بیده نگیه کی که م به راپوژیکی خوش گوتی:

- که س جلشور یان قاپشوری ناوی، له وانه یه سوژانیه کیان بوئ؟

یه کسه ر وام خه ملاند که بووه به پرووسی و سوژانی - هه موو ئه و ژنانه ی ئیره ش سوژانین. ئه وه نده م پیناخوش بوو که ئه و زار اوه یه ی سه باره ت به خوی گوت، له شه رمانا و له سوئیاندا

فرمیس زاییه چاوانم. دهنگدانهوهی ئهو وشهیه له گویم زۆر به ئازار بوو، بهتایبهتی کهله زاری ناتالیاهوم ژنهوت، ئهم ژنهی که پيش ماوهیهکی کورت، ئازا و به وره وسهربهست بوو!

مۆرهیهکی لیکردم، ئاهیکي هه لکيشا و بهتووندى گوتی:

- کهره چکۆل، لیڤه هه لئ! من ئامۆزگاریت ده کهم، لیټ ده پاریمه وه که جاریکی دی ڤوو لیڤه نه کهی! چونکه تیا ده چیت.

پاشان به سهر میزه کهدا دانه ویهیه وه، به قامکان وینهی شتیکی له سهر سینیه که کیشا، ئه وجا به دهنگیکي خۆش وبه وشهین پچرپچر، وه کو یه کیك خۆی بدوینیت گوتی:

- به لام ئامۆزگاری من بوټو فایدهی چیه، به چی ده چیت؟ ئه گهر فایدهی هه بوایه، که چه کهم به گوئی ده کردم.. هه میسه پیمده گوت: " نابئ دایکت به جئ بیلیت! نابئ کاری وابکهیت! " وه لامی ده دامه وه: " که واته خۆم ده کوژم! ". ئیدی ڤویی بو قازان - چوو له وئ ته مریز بخوینیت. ئه وه کاریکی به جئ و باشه. به لام ئه دی من؟!.. سه بارهت به من، ئه وه تا ده مبینی. ئاخر په نا بوکئ بهرم؟ بو ئه و پیاوانه ی له م شه قامه دا ده ژین..

له وئ دانیشت، له فکران ڤاچوو، خه یال برديه وه، لیوه کانی به بیدهنگی ده جولان، وادیار بوو منی فه رامۆش کردوو. هه ردوو گوشه ی لیوه کانی داچه کی بوون و ده می له هه یفوک ده چوو، که لیوه کانیم به وجۆره بینی زۆرم خه فهت بوخوارد، له ره ی چرچ ولۆچی ده م وچاوی په یامیکي بیدهنگی ده نواند. ڤوخساری برینداری دیمه نیکی مندا لانه ی هه بوو. چه پکیک له قزه که ی له ژیر سه ریۆشه که یه وه هاتبووه ده رئ و به سهر گونایدا ڤژابوو، له پشت گوچکه چکۆله که یه وه لوول بووبوو. دلۆپه روندکیک که وته ناو چایه سارده که یه وه. که ته مه شام کرد، په رداخه که ی لادایه لاوه وه ره دووچاوی به تووندى نوقاندن، دوو دلۆپه فرمیسکی دیکه ش له چاوی به ربوونه وه و به لکه ی سه ریۆشه که ی ده م وچاوی سه ری.

نه متوانی له وه ی پتر له گه لیا دانیشم، به ئه سپایی هه ستام: - به دوعا!

به بی ئه وه ی سه ره هه لبریت ئاماژه ی کردمئ که له وئ دوور بکه ومه وه. له وه ده چوو بیری چوو بیت من کیم، گوتی: - ئئ؟ ڤرۆ، ئه سپارده ی شه یتان بیت!

گه ڤامه وه بو مهیدانه که، له ئه ردالیون ده گه ڤام که قه ولم دابوئی پیکه وه بچینه ڤاوه ماسی. ده مویست سه ره بهوردی ژنه که ی بو بگیرمه وه، به لام له سه ربانه که نه ئه وم بینی نه (ولید). له وکاته دا که له مهیدانه جه نجاله که دا بو وان ده گه ڤام، گویم له هه را و هه نگامه ی شه ریکی باوی ئه و شه قامه بوو.

له ده رگا که وه وه ده ره که وتم، خه ریک بوو خۆم به ناتالیادا بکیشم. به لاره لاره به سهر شوسته که که وتبوو، له تۆوايه چاوی له ده ست داوه، هه نسکی هه لده دا و به ده ستنیکی به سه ریۆشه که ی ده م

وچاوه بريندارهكهی دهسپری و به دهستهكهی ديكهی قزهكهی بو دواوه هه لده دايه وه. ئهرداليون و (وليد) له دوايه وه دههاتن.

"وليد" هاواريكرد:- با جاريكي ديكهش تي هه لدهين، ده!

ئهرداليون، خوی گهيانده ژنه ی داماو، کۆله مستی لی پراوهشانده. ژنی به دم وچاوی شیواوه و پروبه پرووی وهستایه وه. گری رق له چاوانی ده بووه وه. هاواریکرد:- ده، لیمه!

خیرا دهستی ئهرداليونم گرت، به چه په ساوی لی پوانیم:- چیته؟

به هانکه هانک گوتم:- دهستی بو نه بهیت.

له قاقای پیکه نینی دا:

- تو کیی، ماشقه ی تویه؟ ئاه، ناتالیا، هه ی هیچ وپوچ، نه مردی قه شه یه کت پراو کرد!

(وليد) له قاقای پیکه نینی دا، ههردوو دهستی خسته كه له كه ی و به دوو قۆلی كه وتنه جنیودانی من. ئیدی ناتالیا دهرفه تی بو ره خسا و پرزگاری بوو. كه ههستمکرد له وه ی پتر تهحه موول ناكه م، تا هیز له بازووما بوو مسته كۆله یه كم به سه ر سینگ ی "وليد" دا كیشا و تهختی ئه رزه كه بوو، ئه وسا تا لاقم گرتی پیم وه غاره وه نا.

ماوه یه کی زور پروم نه کرده شه قامی میلیونایا، به لام جاريکی دی له گه ل ئهرداليون دا یه کمان گرته وه - ئه مجاره یان له سه ر كه له كیک تووشی بووم. به پرووگه شیبه وه گوتی:- سلاو، دیارنیت؟

بوم گپرایه وه كه من له بهر ئه وه ی له ناتالیای دا و سوکایه تی به من کرد، تووره بووم. پیکه نینیکی دۆستانه ی کرد وگوتی:

- چما واتده زانی به راستمانه؟ هه ر بو پابواردن تووره مان کردیت. به لام سه باره ت به ناتالیا - بوچی لی نه دهین؟ قه چه یه كه و بپرایه وه. كه پیاو بتوانی له ژنی خوی بدات، بوچی له قه چه یه کی وه كو ئه وه نه دات؟ به لام ئیمه گالته مان ده کرد. بوکس هیچت فیرناکات، من ئه مه زورچاک ده زانم.

- تو به خه یالی خوت ده توانی چی فیری ئه وه ژنه بکهیت؟ خوتو زور له و باشتر نیت.

دهستی خسته سه رشانم و راپیته کاندم. به ته وسه وه گوتی:

- شه ره كه له مه دايه، كه س له كه س باشتر نییه. من هه ست به هه موو ئه مه ده كه م، براله - هه ست به هه ره هه مووی ده كه م، به شیوه و ناوه رپوکيانه وه هه ستیان پیده كه م. خومن یه كیک نیم له جووتیاره خو پریه كانی گونده كه ی تو.

مه ست بوو، روخساری روناك بوو، وه كو مامۆستایه ك راهیان به قوتابیه کی گه مزه بكات، به نه رمی و دۆستانه لیم ورد بووه وه.

ناوبه ناو " پاقل ئودينتسوف " م ده بينی، له جارن سه رحال و چه له نگتر بوو، جلکی گه نجانه ی له بهر ده کرد و زور به پرېز و حورمه ته وه مامه له ی له گه لما ده کرد. جارېک به جوړه نارې زاييه که وه گوتی: - بوچی ئه م کاره ت هه لېزار دووه؟ ئه گه ر له گه ل ئه م جووتيارانه دا کار بکھيت هيچ به هيچ ناکه يت وله جيی خوت ده چه قيت..

ئهو جا، به خه مينييه وه هه والی کارگه که ی بو گيرامه وه:

- چيخاروف هيشتا له گه ل ژنه قه له وه که دايه. پيډه چيټ سيتانوفش حه زی له و شتانه هه بيټ. زياد له پيوست سه ری کردووه ته خواردنه وه. گوگوليف، گورگان خواردوويانه - له شهوی نوئيل دا له مال وه ده بيټ، فوول سه رخوش ده بيټ، ئیدی گورگه کان پارچه پارچه يان کردبوو.

پاقل، له قاقای پيکه نينيکی به کولی دا، جل هوی بو خه يال به ردابوو:

- گورگه کان خواردبوويان، ئه وانيش سه رخوش بوو بوون! به شادی به ره لای ناو ليړه واره که بوو بوون، وه کو سه گی سيړکان له سه ر پاشووان رپيان ده کرد. بوړوژی دوايي توپي بوون.

منيش به دهم گوگرتنه وه ده ستم به پيکه نين کرد، به لام له ناخی خوما دلنيا بووم که کارگه که بو من ته واو بوو، بوو به به شيک له رابردوو. هه لبه ته زورم پيناخوش بوو.

(۲۲)

که زستان هات، هه موو کاره کانم له پيشانگه که وه ستا، بازار ته واو کز بوو. ئیدی ده بوايه له مال وه هه مان کاره کونه کانی جارن بکه م. ئیدی ئه و ورده ئيشانه هه موو روژه که ی ليډه بردم، به لام ئيواران ده ستم به تال ده بوو. ئیدی ئه و چيروک و رومانانه م بو مالی ئاغام ده خویندنه وه که به زنجيره له " نيفا " و " په يامی موسکو " بلاو ده بوونه وه، به لام ئه و رومان و چيروکانه م به دل نه بوون. بويه شه وانم بو خویندنه وه ی کتیبانی دلخوازی خوم و هه ولی شيعرنووسی ته رخان کردبوو.

روژيک دواي ئه وه ی هه ردوو خانمی مالی بو نويزی ئيواری له مال وه ده رکه وتن و وه ستام به هوی سووکه نه خو شيه وه له مال مایه وه و له گه ل ژنه کانا بو نويز نه چوو. پيی گوتم:

- فيکتور ده ليټ گوايه تو شيعر ده نووسيت، راسته کات يان گالته؟ ده توانی هه نديک له و شيعرانه تم بو وه خوینی؟

نه متوانی ئه و داوايه ی ره ت بکه مه وه. هه نديک له شيعره کانم بو خویندنه وه، پيډه چوو به دلی نه بن، به لام وای نواند که پيی خوشن و هانيدام که به رده وام بم و دريژه به ئه زموونی خوم بده م، گوتی:

- بهردهوام به، بهردهوام! بهلکو پوشکینیکی دیکهت لیده ر بچیت. شیعرهکانی پوشکینت خویندوونهوه؟

ئایا دهتوانی جنوکهیهک بکوژی

یان لهگه ل جادووگه ریکا

زه ماوه ند بکهی؟

- خه لکی ئه و سه رده مه باوه پریان به جنوکه هه بوو، به لام ئه و باوه پری پییان نه بوو، ئه و شیعره ی هه ر بو شوخی گوتبوو.

که میک ده فکره وه چوو وله سه ری روپی:

- به لئی، به لئی راسته. تو هه ق بوو له سه ر خویندن به رده وام بی، به لام تازه دره نکه. مه گه ر هه ر خوا بیزانیبا ده بوویت به چی. ده فته ری شیعره کانت له ژنه کان بشاره وه، ئه گه ر پی بزانتن وازت لیئا هیئن، ژنان هه زی زوریان له شیعره، به تاییه تی ئه و شیعرا نه ی که گالته به پیانو ده که ن!

وه ستام ماوه یهک بوو، زیاتر بیری ده کرده وه که متر قسه ی ده کرد. به ترس و گومانه وه ده پروانیه ده ورو به ر. له لیانی زهنگی ده رگا راده چله کی. هه ندی جار به شتی زوی هیچ هه لده چوو و تووره ده بوو. دژی هه موو که س و گشت شتیکی بوو. له مال وه ده ر ده که وت و دره نگانی شه و مه ست و که له لا بو مال ده زق رییه وه. خو یابوو که جو ره ناکامییه ک ژیا نی لی تال کردوو ه. به لام چونکه متمانه ی به که س نه بوو، گریی دلی بو چ که سیک نه ده کرده وه و ئه م نه یینییه هه ر به په نهانی مایه وه.

یهک شه ممان، له دوا ی نیوه رو تا سه عات نۆی شه وی ده چوو مه پیاسه و گه ران، سه ریکی کافه ی یامسکایام ده دا. به ریوه به ری کافه که پیانو یکی قه له وی ساده بوو به نیوی گاروف، ئه م پیانو له هه موو وه رزیکا ئاره قه ی ده کرده وه. زور هه زی له ئاواز و سترانان بوو. ده نگبیژانی هه موو کلئیساکان به مه یان ده زانی، ئیدی بوئه وه ی له دانی پاره ی چا و فودگا و بیره بخه له سن، ده هاتن له لای ئه و کو ده بوونه وه. ئه م ده نگبیژانه زور به ی هه ره زوریان باده نو ش و مه یگوسار و خه لکی حازر خو ری به ر سیبه ر بوون. ئیدی بوئه وه ی خوار دنه وه که یان هه لال بکه ن، ده ستیان به گوتنی سروودین بیتم و بی زه وق ده کرد. جا له به ره وه ی مه یگوساره به دینه کان، پییان وابوو کافه وبار، شوینی ئه م جو ره ئاواز و موزیقایانه نییه، ئیدی به ریوه به ری کافه که، هه ندی جار سروود بیژه کانی بو ژوره تاییه تیه که ی خو ی ده عوت ده کرد. ئیدی که ده رگای ژوره که یان داده خست، ده نگیان ته و او کز ده بوو، مه گه ر له پشت ده رگا که وه گویم لییان بگرتبایه.

زور جار وای پیده که وت که ده نگبیژ و سروود بیژانی پیشه یی و زه وقی تیکه ل ده بوون. یاروی کافه چی هه میشه تا قیبی ده نگبیژانی چاکی ده کرد و کون و که له به ری بازاریان بو ده گه را و

سه‌خاوه‌تمه‌ندانه خه‌رجی ده‌کیشان. له‌پوژانی بازارا ده‌چوو بو ناوشار، له‌نیو ئه‌و گوندیانه‌ی که‌له‌هر چوارنکالی ده‌قه‌ره‌که‌وه بو شار ده‌هاتن، بو ده‌نگ‌خو‌شان ده‌گه‌را و بۆلای خو‌ی ده‌عوه‌تی ده‌کردن.

ئیدی ده‌نگ‌بیز و سترانقانه تازه‌که، له‌نزیکی باره‌که‌وه و له‌هه‌نیه‌ر به‌رمیلک فودگادا، کورسیه‌کی ده‌درایه، سیبه‌ری سه‌ری له‌سه‌ر به‌رمیله‌که، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ چوارچیوه گیرابی ده‌رده‌که‌وت.

کلیچوف له‌نیو سترانقانه تازه‌کاندا له‌هه‌موویان باشت‌ر بوو، کابرایه‌کی زیندرووی، کورته‌بالای مرده‌له‌ی لاواز بوو، کۆمه‌لک گۆرانی زۆرباشی له‌به‌ر بوو. شیوه‌ی له‌ گه‌لای سیسه‌وه بوو ده‌چوو، قژی سوور بوو، لووتی لووس له‌ که‌پووی مردوو ده‌چوو، چاوه‌ بچووک و خه‌والووه‌کانی به‌ ئاسته‌م ده‌جولان. که‌ بیویستبا گۆرانی بلیت ده‌ینوقاندن، پشتی سه‌ری ده‌نا به‌ بۆشکه‌ فودگاکه‌وه، سنگی ده‌رده‌په‌راند و به‌ده‌نگ و ئاوازیکی زولال هه‌لیده‌کرده‌ گۆرانی:

مز و دوومانی ئاسمان په‌وییه‌وه

ده‌شت و ده‌ر و مه‌زراکانی داپۆشی

نه‌ ریگه‌ دیاربوو... نه‌ جی پی..

هه‌لده‌ستا و شانی له‌سه‌ر بۆفیه‌که‌ داده‌دا و سه‌ری ده‌برده‌ دواوه‌وه‌و چاوی ده‌برپیه‌ بن میچه‌که‌ و له‌سه‌ری ده‌پۆیی:

بۆکوئ پرۆم من

چۆن له‌م سه‌ره‌ولیزه

رپیگه‌ی خو‌م بدۆزمه‌وه‌ من؟

ده‌نگی نزم بوو، به‌لام پرۆن و خو‌ش و زولال بوو، ورده‌ ورده‌ به‌سه‌ر هه‌موو کافه‌که‌دا زال ده‌بوو، وشه‌ خه‌مناکه‌کانی، ئاه و ناله‌کانی، قه‌رار و جوابه‌کانی، کاریکی سه‌یریان له‌ تیکرای موشته‌رییه مه‌سته‌کان ده‌کرد وله‌ فکران راده‌چوون و به‌ بیده‌نگی چاویان ده‌برپیه‌ میزه‌که‌ی به‌رده‌میان. ئه‌م ئاواز و موزیکه‌ کاری له‌ناخی من ده‌کرد.

بیده‌نگیه‌کی به‌سام، وه‌کو بیده‌نگی کلپسا، بالی به‌سه‌ر کافه‌ و باره‌که‌دا ده‌کیشا، سترانقانه‌که‌م وه‌کو قه‌شه‌یه‌کی پیاوچاکی به‌سام وویقار ده‌هاته‌ به‌رچاو، وه‌عزی بو‌ خه‌لکه‌که‌ دانه‌ده‌دا، به‌لکو به‌هه‌موو دل و گیانیه‌وه، له‌پیناوی هه‌موو تیره‌ی به‌شه‌ردا نویشی ده‌کرد و به‌ده‌نگی به‌رز بیری له‌هه‌موو دامایه‌کانی ژبانی تیره‌ی به‌شه‌ر ده‌کرده‌وه. ئه‌و پیاوه‌ ریشنانه‌ له‌هه‌موو ئالییه‌که‌وه، نیگای مندالانه‌یان تیده‌بری. هه‌ندیچار یه‌کیکیان هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لده‌کیشا و له‌و رپیگه‌یه‌وه گوزارشتی له‌ ئاستی به‌رزی گۆرانیه‌که‌ ده‌کرد. له‌و کاتانه‌دا وام خه‌یال ده‌کرد که‌ ئه‌م

بینه‌وایانه که تا ئه‌وکاته له‌ژیر باری په‌نجی پوژانه‌دا پشتیان چه‌ما‌بووه‌وه، تازه له‌مانای ژیان تیده‌گه‌ن.

لیزو‌خا قه‌له‌وم له سووچیکا بینی، ژنیکی هه‌رزهی له‌شفرۆش سه‌ری کردبوو به‌نیوان شانه پانه‌کانیا و ده‌گریا، روندک وه‌کو بارانی بوهار به‌چاوه باشقاله‌کانیا ده‌هاته‌خواری. له شوینیکی نزیکي ئه‌وه‌وه، متروپولسکی ده‌نگبیزی باریتون، دانیشتبوو. به‌که‌له‌شه زه‌لام و قزه لووله‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر میژیک پان بووبوو‌وه، چاوه درشته‌کانی بریبوونه په‌رداخیک فودگا که‌له به‌رده‌میا دانرابوو. له قه‌شه‌یه‌ک ده‌چوو که له کلپسا ده‌رکرا‌ی. جارجار پیکه‌که‌ی هه‌له‌گرت و بو لیوی ده‌برد، بیئه‌وه‌ی ده‌می تیوه‌بدات، به‌شینه‌یی دایده‌نایه‌وه. له‌وه ده‌چوو پیی نه‌خوریته‌وه.

هه‌موو ئه‌وانه‌ی له کافه وباره‌که‌دا بوون له‌خودا غه‌رق بووبوون، خه‌یالاوی و بیده‌نگ گوئیان له ئاواز وگۆرانیه‌کی خوش و دلگیر ده‌گرت.

که کلیچوف، له گۆرانیه‌که‌ی ده‌بووه‌وه، خاکیانه له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی داده‌نیشت و به‌په‌یوه‌به‌ری کافه‌که، په‌رداخه‌که‌ی ته‌ژی فودگا ده‌کرد و به‌منه‌تباریه‌وه بزه‌یه‌کی به‌روویا ده‌دا.

- ده‌نگت نه‌پزی، به‌پراستی سترانقانی، هه‌رچه‌نده سه‌روود ده‌خوینی نه‌ک گۆرانی، به‌لام به‌پراستی هونه‌رمه‌ندیت و که‌س ناتوانیت نکۆلی له هونه‌رمه‌ندیت بکات.

کلیچوف به‌کاوه‌خو فودگا‌که‌ی هه‌له‌ده‌دا، گه‌رووی پاک ده‌کرده‌وه و به‌راویژیکی شیرین ده‌یگوت: - هه‌رکه‌سیک ده‌نگی خوش بیت ده‌توانی گۆرانی بچرپیت، به‌لام که‌س ناتوانی له‌من باشته‌ر، گوزارشت له‌جه‌وه‌هر و روحی گۆرانیه‌که‌ بکات!

- باشه، زانیمان ده‌نگت خوشه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ش به‌خوته‌وه مه‌فشه!

یاروی ده‌نگبیز، به‌هه‌مان ئارامی به‌لام به‌رژد بوونیکی زیاتره‌وه ده‌لیت:

- ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌هه‌ریه‌کی تیا‌نه‌بی، له‌خو‌پایی خو‌ی هه‌لناکیشیت!

کابرای کافه‌چی که‌له‌م خو‌ هه‌لکیشانه‌ی یاروی سترانقان په‌ست ده‌بی، ده‌لیت:

- کلیچوف، تو‌ زور له‌خوباییت!

- من به‌ ئه‌ندازه‌ی خو‌م له‌خوباییم، نه‌ زیاتر ونه‌که‌متر.

متروپولسکی، له‌ جیگا‌که‌ی خو‌یه‌وه په‌ست وتوو‌ره‌ هاوار ده‌کات:

- ئیوه، ئه‌ی میرووانی گه‌نده‌ل، توانای ئه‌وه‌تان نییه‌ په‌ی به‌ به‌هره‌ی ئه‌م فریشته‌ گونا‌حکاره به‌رن!

ئه‌م پیاوه له‌گه‌ل که‌سدا نه‌ی ده‌کیلا، باسی هه‌ر شتیکی بکردبایه ئه‌وه‌نده به‌ خراپی باسی ده‌کرد، که‌هه‌موو یه‌ک شه‌مه‌یه‌ک له‌لایه‌ن ده‌نگبیزانه‌وه بیرازیکی باش ده‌کرا.

کافهچیهکه، زۆری ههز له گۆرانیهکانی کلیچوف بوو، بهلام تهحهمولی خودی گۆرانیبیژهکانی نهدهکرد، ههزی له چاره‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌رکاتی دهرفته‌ی بۆ په‌خسابا زهمی ده‌کرد و به‌ ئاشکرا بی‌پیزی پیده‌کرد و ده‌یکرد به‌ گه‌پجاری خه‌لکی، هه‌موو هاتوچۆکه‌رانی کافه‌که و ته‌نانه‌ت کلیچوف به‌خۆیشی هه‌ستی به‌مه‌ ده‌کرد.

کافه‌چیه‌که، به‌پاشکاو‌ی پای خۆی دهرده‌بری:

- سترانفانیکی زۆرچاکه، به‌لام زۆر خۆی هه‌لده‌کیشیت، پێویسته ئه‌م ته‌بیعه‌ته‌ی پێ ته‌رک بکه‌ین.

ئاماده‌بووان بۆیان ده‌سه‌لماند:- دروسته‌ گه‌نجیکی خۆپه‌سنده!

کافه‌چیه‌که ده‌یگوت:

- ئاخ‌ر چی هه‌یه‌ تاخۆی پێوه‌ بابدات! غافله‌ له‌وه‌ی که‌ خوا ئه‌م ده‌نگه‌ی پێداوه - خۆ خۆی دروستی نه‌کردوه! ده‌نگه‌که‌شی، شتیکی زۆر نا‌ئاسایی و ده‌گه‌من نییه‌.

خه‌لکه‌که‌ دووباره‌یان ده‌کرده‌وه:

- ته‌واو دروسته، ده‌نگی زیاتر به‌هره‌ی خودادادیه‌، تا شتیکی دیکه‌ بی‌ت.

پۆژیک دوا‌ی ئه‌وه‌ی کلیچوف ماندوو بوو، له‌ کافه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت یارۆی کافه‌چی، که‌وته‌ دنده‌دانی لیزو‌خا خه‌په‌له‌ وگوتی:

- ماریا بی‌فدو‌کیموفنا، پێویسته هه‌ندیک پێی رابو‌یری- که‌میک چاوبازی ده‌گه‌ل بکه‌، ها؟ ئه‌م کاره‌ بۆتۆ ئاسانه‌.

ژنه‌ی تاین، سووکه‌ پیکه‌نینیکی بۆ کرد وگوتی:

- ئه‌گه‌ر که‌میک گه‌نجتر بوایه‌م ئیه‌یکی تیا‌بوو.

یارۆی کافه‌چی، به‌جۆش و خرۆشه‌وه‌، پژد بوو له‌سه‌ر دنده‌دانی.

- کچانی گه‌نج ئه‌و شتانه‌ نازانن، تۆ ده‌بی ئه‌مه‌ بکه‌یت، ئه‌وکاره‌ هه‌ر له‌تۆ ده‌وه‌شیتته‌وه‌! چه‌ند هه‌زده‌که‌م به‌چاوی خۆ بی‌دینم به‌ده‌وری تۆدا بخولیتته‌وه‌! ده‌بی‌ت خه‌میک بخه‌یته‌ دلێه‌وه‌، هه‌نگی با‌شتر ده‌ستری‌ت. بی‌فدو‌کیموفنا، ئه‌م کاره‌ له‌به‌ر خاتری من بکه‌، زۆر مه‌منون‌ت ده‌بم!

به‌لام لیزو‌خا، پێش‌نیازه‌که‌ی په‌تکرده‌وه‌. له‌ جیی خۆی قه‌له‌و وخه‌پان دانیشتبوو، سه‌ری دانه‌واندبوو، گه‌مه‌ی به‌ گیزو‌گولینگ و ریشووی سه‌رپۆشه‌که‌ی خۆی ه‌کرد و به‌ رابو‌یژیکی گونگ وخواه‌وه‌ ده‌یگوت:- نا، بۆ ئه‌م جو‌ره‌ کارانه‌ ئافره‌تیکی له‌من گه‌نجتر پێویسته، ئه‌گه‌ر که‌میک گه‌نجتر بوایه‌م، سی و دووم لینه‌ده‌کرد.

كافهچيهكه، زۆرى حەز دەكرد كليچوف مەست بكات، بەلام ئەو ھەركە دوو سى بەندى دەگوت، يەك دوو قومی دەخواردەووە و ملپچيكي خوری له مليهوه دەئالاند و كاسكيتەكەى لەسەرە گفنهكەى دەنا و دەرۆيى.

كافهچيهكه زۆرچار دەنگبژانى زهوقى ديان، تا ھەفركى يارۆى زيندروويان پييكات. وەختايەك ناڤبرى بەشەوق و زەوقەووە و بەدەم چەپلە و ئافەرىنى ئامادەبووانەووە، گۆرانىهكەى خۆى تەواو دەكرد، كافهچيهكه بە شادمانىهوە دەيگوت:

- برادەرىنە، ئەمڕۆ دەنگيكي خوشى ديكەمان لەگەلە، با پييتانى بناسينم. وەرە برادەر! با گويمان لە دەنگە خوشەكەت بى، ھەموومان تاسەمەندى دەنگى توين!

ھەندىچار، وا رپدەكەوت كە ئەم دەنگبژە خۆرسك و ديميه، دەنگى خوش بيت، بەلام ھەرگيز بىرم نايەت كە ھىچ كەسيكيان توانيبيتيان، بەھەمان سادەيى و قوولى سۆزى كليچوفەووە، ئەم پياوہ كورتهبالا و بى ديمەنە، ستري بن.

يارۆى كافهچى، بە راويژيكي تال و كەسەردارەووە دەيگوت:

- بەلى، بەلى خراب نەبوو، راستە دەنگت باشە، بەلام روحي..

ئامادەبووان پيدەكەنين: - واديارە كەس ھەفركى يارۆى زيندروى پيناكريت!

كليچوف، لەژير برۆ سوور وچرەكانيهوە، نيگايەكى ئامادەبووانى دەكرد و بە راويژيكي ھيدى پر نەزاكەتەووە، روو لە كافهچيهكه دەيگوت: - تۆ بەخۆرايى كاتى خۆت بە فيرۆ دەدەيت، كەسى لەمن بەھەردارتەت دەستناكەوئ، ئەم بەھەريەى من خودادادىە..

يەكيك، بەجدى ھەليدەدايى: - مەگەر چ شتيك خودادادى نيبە؟

كليچوف وەلامى دەدايەووە: - ھەرھەموو مەى ناو بارەكە بخوريتهووە و تەواو بى، پوليك لە گيرفانتاندا نەميئي، ھاوتايەكى منتان دەست ناكەوئ.

كافهچيهكه، دەم وچاوى سوور دەبوووە و لەبن ليوانەووە دەيگوت: - بابزانين، بابزانين..

كليچوف لەسەرى دەرۆيى: - بەخۆت دەزانى، گۆرانى شەرە كەلەشیر نيبە.

- ئەم وەعز دادانەت لە چيبە؟

- من وەعز دانادەم، بوئى پروون دەكەمەووە: سەرچاوەى گۆرانى روچە.

- واز لەم ورينانە بيئە! لەجياتى ئەمە گۆرانىھەمان بو بلى.

كليچوف، قابيل دەبيت: - زۆرچاكە، من ئەگەر خەويشم ليكەوئ دەسبەردارى گۆرانى نابم..

سووكە كۆكەيەكى بو دەكات وھەلدەكاتە گۆرانى.

ئەوسا، ھەموو وردە گلەیی و قسە و قسە لۆکیکی ناو کافە و بارە کە وەکو ئەوہی فووہی کە ئەفسووناوی لیبکریت، دەپەویبەوہ و دووکەل ئاسا بە ئاسمانا دەچوو. ھەنگی شەہیەکی تازە بەسەر ئامادەبووانا دەھات و ژیانیکی تازە میھەبەت و میھرائمیز ھەمووانی لە ئامیز دەگرت. من بەغیلیم بەم پیاوہ دەبرد، لەناخی دلەوہ. بەغیلیم بەو بەھرەییە دەبرد کە دەیتوانی خەلکی بە دەنگ و ئاوازی خۆی سەر مەست بکات. ھەزم دەکرد زیاتری بناسم و پتر لیبی نزیک بێمەوہ و دەربارە ھەموو شتیک قسە دەگەل بکەم، لی جورئەتم نەدەکرد لیبی نزیک بێمەوہ، بەشیوازیکی سەیر دەپروانیە دەوروبەری خۆی و لەتۆ وایە ئەو خەلکە بەردەمی نابینیت. شتیک تیاوو ھەزم لیبی نەدەکرد، وپرای ئەوہش ھەزم دەکرد دلەندی خۆمی بو دەربیرم. کە دەمبینی کاسکیتەکە بە شیوہیەکی ناشیرین لەسەر دەنا وەکو پیرەمیوان دەپھینایە سەر گوچکەکانی و بە کەش و فشەوہ ملیچە سوورەکە لە ملی دەپچا و دەیگوت: - ئەمە دلدارە کەم بو چنیوم، کیزیکی گەنجە.

رقم ھەلدەستا.

وہختایەک گۆرانی نەدەچری، غرووریکی قیزەون لە سەروسیمای دەنیشت. سەری کەپووی دەخوراند و زۆرکەم قسە دەکرد و بەکورتی وەلامی پرسیری خەلکی دەدایەوہ.

جاریک لەلایەوہ دانیشتبوو و شتیکم لیبیری کە بیرم نەماوہ چی بوو، ئەو بەبئیئەوہی لەخۆی بگری ئاورم لیبیداتەوہ، بەتوندی گوتی: - وازم لیبینە کوڕۆ!

میتروپولسکی کوڕم زیاتر دەچووہ دلەوہ. وەختایەک بو کافەکە دەھات. بە ھەنگاوی قورسەوہ، وەکو کەسیکی زۆر ماندوو بە پارەوہ کەدا تیدەپەری. بەنوکی پا کورسییەکی دەدایە لاوہ، لەسەری دادەنیشت، ھەردوو ئانیشکی دادەدایە سەر میزەکە بەردەمی، سەر گەورە و قزەنەکە لەنیو ھەردوو دەستی دەنا، بەبیدەنگی دوو سی پیک قودگای دوابەدواییەک ھەلدەدا و پاشان قرقینەییەکی بەرزی لیدەدا. خەلکە کە ئاورپان لیدەدایەوہ، ئەویش نیگایەکی گۆساخی بەروویاندا دەگیرا، لەناکاوا بە دەنگیکی دلیر دەپرسی: - چییە؟ تەمەشای چی دەکەن؟

ھەندیجار وەلامیان دەدایەوہ: - تەمەشای شەیتان دەکەین!

شەوی واھەبوو، دەھات، بەبئیئەوہی ورتە لیوہ بی، تا قە وشەییەکی لەزار بێتەدەری، تا ھوت نیوہشەو دەیخواردەوہ، بەبیدەنگی ھەلدەستا و خۆی بکیش دەکرد و دەپۆیی. زۆرجاریش گویم لیبی دەبوو، کەلە خەلکی توورە دەبوو، لەشیوہی پیغەمبەرانا ئامۆژگاری دەکردن و ھەرەشە لیدەکردن:

- من بەندە ئەمینی خودام. وەکو ئەشعیای پیغەمبەری دیرین سەرکۆنەتان دەکەم. ئاگادارتان دەکەمەوہ. واوہیلا بەحالی شاری ئەریول کە بووہ بە مەکووی حیز و دزان، ھەرزە و داوین تەران و ئەوانە لە جەرگە شەھوتەرانی خۆدا نقووم بوون! واوہیلا بە حالی رپگابانە ئاوی و

وشكانيه كان، كه جگه له حەيواناتى بەشەرى كەسى تر ناگرەخۆ، ئەو حەيواناتەش ئەنگۆن، ئەى بەد مەستانى چەپەل و خوارۆخ (زۆرخۆرى نەوسن)، ئىوھى خلتەى ئەم دنيايە! ژمارەتان بەقەد خاك و خۆلە، ھەى دواتان برپىت، پۆژى دى، ئەم خاك و خۆلەش ناتانگرىتە خۆى!

دەنگە زولالەكەى شووشەى پەنجەرەكانى دەلەراندەو، مشتەريەكان توورە بوونەكەيان پىخۆش بوو وستايشيان دەکرد: - چەند دەماوهرى! چ زمانىكت پىوھىه!

دۆستايەتى گرتن دەگەل ئەم پياوھدا زۆر ئاسان بوو - ھەرکە پىكىكت بو كړپيا، ئىدى دەبوو بە ئاشنات. ھىچ شەرمى نەدەکرد داواى بوتلىك فودگا و پارچەيەك جگەرى گات بە بەھاراتەوھ لىبكات، ئەوھ خواردنى دلخوازى ئەووبوو. چونكە دەم وورگى دەسووتانەوھ.

پۆژىك داوام لىکرد رىنووينىم بكات كە چ كتيبانىك بخوینمەوھ، يەكسەر بە پرسيارىك وەلامى دامەوھ: - بو كتيبان دەخوینىتەوھ؟

كە بينى لە پرسيارە ناگەھانىەكەى راپلەكیم، دەنگى نزم كردهوھو لەسەرى پۆيى: - كتيبانى ئاينىت خویندووھتەوھ؟

- بەلى.

- دووبارە بيانخوینەوھ، ئەوھندەت بەسە. ھەموو شتىكى كۆن و نوپيان تيايە، فەلسەفەى پيشينيان و پاشينيان لە خو گرتووھ. تەنيا كەر و حەيواناتى زمان نەزان لىيان تىناگەن. واتە كەس لىيان تىناگات. تۆ چ كارەى، سروودخوانى كلپسای؟

- نەخىر.

- بو نەخىر؟ پىويستە گۆرانى بلپىت. ئەمە ئاسانترين و توورەھات ترين پيشەيە.

پياويكى سەر مېزەكەى دى گوتى: - ئەدى خۆت.. گۆرانىبىز نىت؟

- من؟ كابرایەكى سەرگەردان و ئاوارەم. باشە؟

- ھىچ نىت.

- بىگومان. ھەموو خەلكى دەزانن، مېشكت ھىچى تيانىيە و، ھىچى تيا نابىت. ئامىن!

ئەوشىيوازە ئاخافتنەى تەنانەت دەگەل منيشدا بەكار دەبرد، ھەرچەندە داواى ئەوھى دوو سى جار دەعوەتم كردهو، كەمىك لەگەل منا نەرم رەفتار بوو، تەنانەت پۆژىك بەجۆرە حەپەسانىكەوھ پىي گوتم: - ھەرچەند سەيرت دەكەم دەمەوئ تىبگەم كە تۆ كپى، دەكەيتە چى و بۆچى؟ دەتوانى خۆت بە شەيتان بسپىریت، ھەر بەخەيالما نايەت!

هەرچی سهرم دینا و سهرم دهبرد، له هه‌لویستی وی سه‌بارهت به کلیچوف حالی نه‌ده‌بووم. به‌دل و به‌گیان گویی له گۆرانیه‌کانی ده‌گرت، هه‌ندیجار بزه‌یه‌کی دۆستانه‌شی بو ده‌کرد، به‌لام نه‌یده‌ویست دۆستایه‌تی بکات، بگره هه‌ندیجار له عه‌له‌بیشی ده‌دوا:

- کابرایه‌کی لیبۆکه! نه‌فه‌سی درێژه، ده‌زانئ چۆن گۆرانی ده‌لێت، به‌لام وی‌پرای ئه‌وه‌ش زۆر که‌ره، که‌رێتی کردوو به‌ کیرین!

- بوچی؟

- چونکه به‌ که‌رێتی له‌دایک بووه.

من هه‌زم ده‌کرد ئه‌و کاتانه بیدوینم که سه‌رخۆش نه‌بوو، به‌لام ئه‌وکاتانه هه‌میشه هه‌ر ده‌بیۆلاند و به‌راست و چه‌پا مۆره‌ی له‌م وله‌و ده‌کرد. پاشان له خه‌لکانیکم زانی ئه‌م پیاوه داماره‌ی که نه‌ا هه‌میشه مه‌سته، کاتی خۆی له ئه‌کادیمیای قازان خۆیندنی بالای ته‌واو کردوو ئه‌گه‌ر خۆی گه‌ره‌کی بوایه له گین بوو ببیت به‌ قه‌شه‌ باشی. له هه‌وه‌له‌وه باوه‌رم به‌و قسه‌یه‌نه‌کرد. به‌لام رۆژیک، که ده‌م دواند، هه‌روا خۆبه‌ خۆ ناوی قه‌شه‌باشی " کریسانت " م به‌زارا هات.

متروپولسکی به‌ده‌م سهر له‌قاندنه‌وه گوتی:

- کریسانت؟ ده‌مناسی. مامۆستا و پشتیوانم بوو. ئه‌و له قازان، له ئه‌کادیمیای قازان بوو. کریسانت به‌مانای " گۆلی زی‌پین " دیت، وه‌کو بامفا بیرندا گوتی. ئه‌له‌ه‌قی ئه‌م کریسانته له زی‌ر بوو!

پرسیم: - ئه‌دی بامفابیریندا کییه؟

متروپولسکی، به‌ په‌ستی و به‌ کورتی گوتی: - ئه‌وه ئیشی تۆ نییه.

وه‌ختایه‌ک گه‌بیمه ماله‌وه، له ده‌فته‌ری یاداشته‌کانما نووسیم: " ده‌بی ئه‌م بامفابیریندایه بخوینمه‌وه " هه‌ر له‌خۆمه‌وه بیروکه‌یه‌کم له‌لا دروست بوو، که‌گوايه بیریندا وه‌لامی گشت ئه‌و پرسیارانه ده‌داته‌وه که رۆحم عه‌زاب ده‌ده‌ن.

ئه‌م ده‌نگبێژی کۆرسه، هه‌زی ده‌کرد ناوی سه‌یر سه‌یر و وشه‌ین تیکه‌ل و پیکه‌ل به‌کار به‌ریت و، منیش به‌مه‌ په‌ست ده‌بووم.

جاریکیان گوتی: - ژیان مروّقانی نییه.

پرسیم: - ئه‌دی کی مروّقانییه؟

که بینی په‌شو‌کام، پیکه‌نی وگوتی: - یه‌کیک له خه‌لکان.

ئیدی به کارهینانی ئەم جوړه وشانه و ئەو حەقیقەتەى کەلە ئەکادیمیا خویندووویەتی، کردیانە کاریک بیر لەو بەکەمەوه کە ئەم پیاو کۆگای مەعریفەیه، زۆرم لەبەر گران بوو کە زۆر بە نەبەدلی و بە لەگەزەوه قسانی دەکرد. نەمدەزانی چۆن لێی نزیک ببمەوه.

وێرای ئەوەش کاری لە روح و دەروونم کرد. شیوازی بویرانەى قسەکانیم، کەبە هەمان شیوازی نەبى ئەشعیا دەیکردن، پێخۆشبوو. دەى پرتاند:- ئاخ لە گەندەلێ و بوگەنى زەوى! بەدلی شەپانیا دەچەرخێ و پیاوچاکان لە قورپى رەش دەنیت. بەلام هاكا رۆژى پەسلان هات، هەنگی کارلەکار ترازاو و هەموو شتی بپراوتەوه!

کە گویم لەو هاوارە پڕ نائومیدیە دەبوو کابرای "ئەمە جوانە" م بیر دەکەوتەوه، ناتالیای جلشۆرم بیر دەکەوتەوه کە رۆژى بەم رۆژگارە رەشە گەیی بوو، شارنە مارگۆم بێردەکەوتەوه کەئەو هەموو قسە و قسەلۆکە پێسانەى دوو خرابوو. زۆرشتی دیکەم بیر دەکەوتەوه!..

ئاشنایەتیه کورتهکەم لەگەل مەتروپولسکی دا، بەشیوہیەکی سەیر کۆتایی هات.

رۆژیک لە رۆژانی بەهاری، لە کیلگە و مەزرایەکی نزیکى سەربازخانەیهک تووشى بووم. بەتاقى تەنیا، بە پێیان، وەکو مراوى رپیی دەکرد، وەکو وشتەر سەرى تەکان دەدا. بەدەنگیى گپرسى:

- هاتوویە پیاو؟ وەرە با پیکەوه پیاو بکەین. منیش دەمەوئ بایەکی بال بەم، بەلام برادەرى ئازیز، من نەخۆشم، بەراستی نەخۆشم.

چەند هەنگاوێک بەبێدەنگی ریمان کرد، لەناکاوا پیاویکمان لە قوولایی کەندیکا بەدى کرد، لەسەرلا پالکەوتبوو، شانى بە دیواریکەوه دابوو، پالتۆکەى لە یەک لاوه بەخویا دابوو و تا سەرۆوى گویچکەکانى هاتبوو، لەوه دەچوو ویستبیتی دای بکەنیت و نەیتوانى بى دایبکەنیت.

یارۆ باریتون وەستا، کابرای نەناسى نیشانى من دا وگوتى: - نەگبەتە سەرخۆشە!

بەلام من لە دۆلەکەدا، لەسەر گیایە تازەکەدا، لە دەورى کابرادا دەمانچەیهکی گەرەو کلاویک و بوتلیک قودگام بینى کە تۆزیکى لیخورابوووه. کابرا یاخەى پالتۆکەى هەلدابوووه و وەکو یەکیک شەرمەزاربى بەو ئاواپە سەرچاوى داپۆشى بوو.

ماوہیەک بەبێدەنگى وەستاین، هەنگى مەتروپولسکی لاقە درێژەکانى بلاوکردنەوه و گوتى:

- خۆى کۆشتوو!

یەکسەر زانیم کابرا مەست نییە، بەلکو مردوو. بەلام کارەکەم ئەوەندە بەلاوه سامناک بوو کەباوهرم بەچاوى خۆم نەدەکرد.

لەبیرمە ئەوسا کە تەمەشای کەلە زەلام و سافەکەى و گویچکە شینەوه بووکانى یارۆم دەکرد کە بە ئاستەم لەژێر یاخەى پالتۆیەکەیهوه دیاربوو، هەستم نەبەترس و نەبە بەزەبى نەدەکرد کە مرفۆتیک لە رۆژیکى بەهاری ئەفسووناوى وەهادا دەستى بچیتە خۆى و بتوانى خۆکۆزى بکات.

میتروپولسکی، بلهز کهوته هه لگلو فتنی ههردوو گونا گوشتنهکانی، لهتوایه سهرمایانه و دهیهویتی گهرمیان بکاتهوه. نهوجا بهدهنگه گرکهکی گوتی:

- پیاویکی پیره. رهنگه ژنهکی ناپاکی لیگردبیت، یان کیشهی دارایی بو چیبووبی..

ئهوسا منی بو شار فریکرد تا پولیس ئاگادار بکه مهوه، بهخویشی له قهراخ کهندهکه پونیشت و لاقهکانی لیشور کردهوه. پالتو شپهکی دابوو به شانیا. ههرکه پولیس ئاگادار کردهوه، بههشتاو گهرامهوه، بهلام میتروپولسکی دهنگبیز، دهرفتهی هی نابوو و بوتله فودگاکی خورادبووهوه و چوربری کردبوو، بوتله بهتالهکی بهدهوری سهریا بادهدا و هاواریدهکرد:

- ئه مه به کوشتی داوه! ویرانی کردوه!

بهتوورهیی و هه لچوونهوه بوتلهکی توور دا و ورد وخاش بوو.

کابرای پولیس به غار له دوای منهوه هات، ته مه شایهکی له زگینی ناو کهندهکی کرد، کلاوهکی دا کهند، نیشانهی خاچی به دهوری خویدا کیشا و ئهوسا پرویکرده میتروپولیسکی ئاوازخوین وگوتی: - تو کییت؟

- ئه مه په یوهندی به تووه نییه.

پولیس که که میک ده بیرهوه چوو، ئهوسا به نهزاکه تهوه پرسی:

- یانی چی، کابرایهکی مردوو لهو گوره کهوتوووه و توش مهستیت؟

میتروپولیسکی ئاوازخوین، به کاوه خو وه لامی دایهوه: - من بیست دانه سالی ریکه مهستم!

من دلنیا بووم، له سه ره ئه وهی که فودگاکی کابرای مردووی خورادبووهوه ده یگرن. هه ندی خه لکی که دیار نه بوو چون به هه واله که یان زانی بوو به هه شتاو له شاره وه هاتن. مفه وه زیک به خو و عه ره بانه یه که وه گه ییه جی، به په له دابه زی، خو ی هه ل دایه ناو کهنده که وه، پالتو که ی سه ره مردوو هه کی هه ل دایه وه. ته مه شایه کی سه روچاوی کرد و پرسی: - کی یه که مجار هاتوو ته دیاری؟

میترو پولسکی به رسقی دایه وه: - من.

مفه وه زه که، نیگایه کی له زگینی کرد، له بن لیوانه وه و به راویژیکی هه ره شه ئامیزه وه گوتی: - ئه، به دیتنت خو شحالم، ئه ی پیاوه جوانه که!

خه لکه که، که ژماره یان نزیکه ی پازده که سیک ده بوو به هانکه هانک و هه لچوونه وه، له قهراخ کهنده که خربوونه وه و ته مه شای ته ره مه که یان ده کرد. یه کیکیان هاواریکرد:

- من دهیناسم. خه لکی کولانه کی ئیمه یه. فه رمانبه ری دایه ره یه!

میتروپولسکی که به زه حمه ت خو ی به پیوه ده گرت، کاسکی ته که ی له سه ری دا که ندبوو، له به رده م مفه وه زه که دا راوه ستابوو، هه ژده هه ژده قسه ی گونگ و نامه فه هوومی بو ده کرد. مفه وه زه که پالیکی

به سينگيه وه نا، ميتروپولسكى كهوته سهر ئه رزه كه، مفه وه زه كه به كاوه خو په تيكي ئه ستورى له بهر كي ده رهينا و، ههردوو دهستی ميتروپولسكى له پشته وه تووند بهست. ئهوجا هاواری له خه لکه كه كرد: - دهی بلاوهی ليكهن، هيچ ويوچينه!

پوليسیكي ديكه ی چاو سووری چاوپرووش به ههله داوان هات، له ماندوويه تيدا ده می داچه فی بوو، سه ريكي ئه و په ته ی كه دهستی ياروی دهنگبزيان پي بهستبوو، گرت و به كاوه خو به ره و شاری برد.

من كه ته واو په شوکابووم و ترسم لينيشنبوو له شوینی بويه ره كه دوور كه وتمه وه. ئیدی ئه م قسانه، وهكو قهری ناسازی قهله رهش له يادگه ما دهنگی ده دايه وه: "واوهيلا به حالی شاری ئه ريول!"

هه رچيم ده كرد، ئه و ديمه نه خه مناكه ی پوليسه كه م كه به كاوه خو په ته كه ی له بهر كي ده رهينا له بير نه ده چوو، له كاتيكا پيغه مبه ری په ست، هه ر دوو دهسته سووره تووكنه كه ی به ملكه چيه وه خسته پشتی خو يه وه، ده تگوت بو جاری هه زاره مينه ئه م جوليه دووباره ده كاته وه.

دواي چهند پوزيكي كه م زانيم كه ميتروپولسكى داماو دوورخراوه ته وه. دواي ماوه يه كي دی "كليچوف" ش ديار نه ما. زنيكي ده وله مهندي هينا بوو، چوو بوو بو گوندي و له وينده ر دووكانیكي زيندرووی بوخوی دانابوو.

به لام پيش ئه وه ی بو گوندي بروت، وه ستاكه م، كه من زور تاريفی دهنگبزي و سترانقانی ياروی زيندرووم بو كردبوو گوتی: - ده بی بچم بو ئه و كافه وباره تا گوئی ليبرم.

ئه و كاره مان كرد، چووین بو كافه كه، له دهوری مي زيكي بچووك دانيشتين، وه ستام له ريگادا گالته ی به من ده كرد، ته شه ری له هاتوچو كه رانی ئه م باپ و كافه يه ده دا، كه بون بوگه نيان سه رداري بي سه ر ده كرد. وه ختايه ك كه كابرای زيندروو هه ليكرده گورانی، بزه يه كي ته وساميز نيشته سه ر سيمای وه ستام، په رداخيک بيره ی بوخوی تيكرد، چاوانی ئه بله ق بوون. بروكانی ويك هينانه وه، له ناكوا هه لوه سته يه كي كرد وگوتی: - هه ی زول!

به ئه سپايی بوتله بيره كه ی له سه ر مي زه كه دانا يه وه. كاتي كه كليچوف له گورانیه كه ی بووه وه، وه ستام گوتی: - نه هه قت نييه براده ر. ده زانی چون گورانی بچريت، شه يتانه مه ستی كردم!

ياروی زين دروو، دهستی به ستران كرده وه، سه ری به رز كردبووه وه و چاوانی به بن ميچه كه دا ده گيرا:

جوانيكي ديّهاتی ريگه

به كيزي

ده گري

كەبە كەنار مەزرايانا

رادەبرئ

ئاغام، بەدەم ورتە ورتە، سووكە پېكەنېنېكى بۆكرد و سەرى لەقاند :- بەئى، چاكى دەئىت!

كليچوف، وەكو بولبول دەيچپريكاند :

كيزئ وەلامى دەداتەو

من هەتيوم، لەم دنيايەدا

كەسم نيبه .

ئاغام، چاوه سوور هەلگەپراوەكانى دەتروكېنېت :- بەراستى جوانه! زۆلە جوانى دەئىت .

تەمەشاي دەكەم، زۆر ئاسوودەم، وشە خەمناكەكانى گۆرانىيەكە، بەسەر ژاوەژاوە و هەرا و

هەنگامەى كافەكەو زال دەبېت و هېندەى دى گەشكە و زەردەخەنە بە روح دەدات :

من لە گونديدا بە تەنى

بئى دۆست و بنازۆ دەژيم

نە خۆشەويستم هەيه نە هاوړئ

كەس لايەكم ليناكاتەو،

لە دەرگام نادات

ويستيان بمدەن بە بيوە پياوئ

ئاخر، تۆ ئەمە بە رەوا دەزانى؟

من بەم چارەنووسە پازى نيم،

بۆ بەختى خۆم دەگريم .

ئاغام، بەبېئەوەى زەرەيهەك شەرم بيگرئ، كەوتە گريان . سەرى لەبەرخۆ ناووە بەدەنگى بەرز

هەنسك هەلەدا وروندك بە گۆنايدا دېتەخوارئ و زەنگول زەنگول، بەسەر ئەژنۆكانيا دادەبارئ .

دواى گۆرانى سيبەم، كە تەواو هەلچوووبوو، بەمنى گوت :

- من ناتوانم لەوەى پتر ليرە بمينمەو، خەريكە دەخنكيم، بۆنى ئيرە زۆر ناخۆشە، با برۆينەو!

بەلام كەلە بارەكە وەدەرکەوتين و چەند شەقاويك روپشتين راى خوى گوړى، گوتى :

- پشکوف، با بچینه ریستورانیک و شتیك بخوین و چایهکی بهسرا بکهین، هزناکم له ئیستاوه بو مال برؤمهوه!

بهبی هیچ مامهله و سهوایهک گالیسکهیهکی بهکری گرت وسوار بووین و به دریژیایی ریگا ورتهی لیوه نههات. زاری لیکنهکردهوه، بهلام ههرکه گهیینه پانسیونهکه، خوئی گهیانده سووچیک و لهسهر کورسییهک دانیشت، پهست و خه مگین، بهدهم چاوگیپرانهوه گوتی:

- ئەم پیره سابرینه ژانی برده دلمهوه. بهراستی تووشی رهشینی کردم. گوئیگره، توکه کتیبان زور دهخوینیتهوهو و بیر له شت دهکهیتهوه، وهره ئەم مهتهلهم بو ههلبینه. پیاو دهژی، چل دانهسال دهژی ژنی ههیه، مندالی ههیه، بهلام ههر تهنیایه، کهسیک شک نابات گریی دلی خوئی بو بکاتهوه، دهبرارهی شتی جوراوجور قسهی دهگهل بکات، کهسیکی دهستناکهوئ دوو قسهی ماقوولی لهگهلهدا بکات. بو نمونه ئەگهر من بمهوی دهگهل ژنهکهما قسه بکه، ههر مهپرسه وهکو ئەوه وایه قسه لهگهل دیواردا بکه. چاوهروانی چی لیدهکری؟ ئەویش سهرقالی خوئی ههیه. مالی ههیه، مندالی ههیه. ئیدی بهلایهوه گرینگ نییه من روحم ههیه یان نا.

پیاو که ژن دینی، ژنهکهی تا یهکه م مندالی دهبیته، دوست و هاوپییهتی. ئیدی زوربهی ژن ومیرد واهین، بهلام ژنهکهی من، بهخوت دهییینی، دهیناسیت چ مالیکه! نه مانگایه نه گویرهکه. بریتیه له توپهلیک گوشت، سندانم لیدا! ئیی برادر، بهراستی بیتاقت بووم.

پیکیک بیرهی ساردی تالی ههلهدا. تاویک بیدهنگ بوو، ئەوسا دهستی خستهناو قژه دریژهکهی و دریژهی دایی:

- خه لکی بهشیوهیهکی گشتی بودهله و دووروو و خویرپین. بو نمونه تو، دهبرارهی ئەم بابته یان ئەو بابته قسه بو کریکارهکان دهکهیت. من دهزانم ژیانی ئەوان پره له بیادی و نههقی.. بهلام که سهیریان دهکهی دهبینی ئەوانیش دز و دروزن، رهنگه واهست بکهیت که قسهکانت کاریان تیدهکات و وهکو توویک له میشکی خالی ئەواندا دهرویت! ههلبهته وانیه، تو ههله! خه لکی ئەمهکدار و پیزان دهست ناکهوی، ئیدی باو باوی عهوام خهلهتینییه! تو ههر قسهیهکیان بو دهکهیت، یهکسهر بو منی دین! پیوتر و ئوسیپ و ئەوانی دیکهش، دین بولام و ههرچیهکیان پی دهلیی، مووبهموو بو منی دهگیرنهوه، پیت سهیره؟! ئەو ئوسیپیهی کهبه روالهت دوستی گیانی بهگیانی تویه، ههموو قسهکانی تووم بو دینیته. لهم بارهیهوه چ دهلیی؟

من که لهرادهبهدهر چهپهسابووم، هیچم نهگوت، زمانم بهسترابوو. وهستام، هییدی هییدی، قوم قوم، بیرهکهی دهخواردوه و دهنگی نهوی کردهوه وگوتی:

- ئەمه حهقیقهتی شتهکانه. تو ئەم پهنده دهزانی که دهلیت: " ئەگهر قسهکردن زیو بی، بیدهنگی زیپه " ها؟ ئەو بیروکهیهی که بهنیاز بووی سهفهری ولاتی فارس بکهی، بیروکهیهکی زورچاکه، بهلای کهمهوه له زمانی خه لکهکهی ئەویندهر حالی نابیت، زمانیکی بیانییه، بهلام لیپه زمانی زکماکی خوت، قوراوه قوراو..

پرسیم:- یانی ئوسیپ، قسهکانی منت بو دهگیریتتهوه؟

- بیگومان. بییت سهیره؟ ئهوهی ئهوه دهیگیریتتهوه، بارتتهقای ههموو ئهوانی دیکهیه، پیاویکی چهنبازه. ریوییه ریوی، ههر کلکی له ریوی کهمه. نا پشکوف گیان، وشه ناجیته دلی خه لکییهوه. حهقیقهت؟ تو ئهوه خوایه کی گوی له حهقیقهت دهگری؟ وهکو بهفری پاییزه، بهسهه رهپری و قورا دهباریت، قوره که شلتر دهکاتهوه..

بهدهم بیره خواردنهوه، بهره بهره، بهبی ئهوهی سهرخوش بییت، به ئاووتوتر قسهی دهکرد:

- بهراستی ژیانیکی ناخوشه، مروف زور ته نیایه! ئهوهی کابرای گورانیبیژ دهیگوت دروسته: نه دوستم ههیه نه ئاشنا..

روانییه دهووبههری خوی، دهنگی نهوی کرد و لهسههری رویی:

- من ماوهیهک لهمهپیش دوستیکی جوانم گرتبوو، تیدهگهی؟ بیوه ژنیک بوو که میرده کهی لهسهه ره لهبزه نهی ره هه نهی سیریا کرابوو، ئیدی لی ره ناسیاویم لهگه لیا پهیدا کرد، ئه م ژنه داماوه تاقه پولیکی نه بوو، ده لالییک به منی ناساند. من په له م نه کرد، که وتمه تاقیبی. ژنیک باش، جوان، وشه ریف بوو. یهک دوو جار دیتم، جاریک پیم گوت: باشه ئه مه چون ده بی، میرده کهت له زنداندایه وتوش لی ره خوت رادهستی من ده کهیت و ناپاکی لی ده کهیت، ده ته ویت بجیت بولای؟ هه ولیده دا هه رچونئ بووه، بجی بو تاراوگه بولای میرده کهی. گوتی: "چ قه دیدیه، من خوشم دهوی، ئه و زور بوم باش بوو، رهنگه ئه و کاره ی له پیناو مندا کرد بییت، منیش له پیناو ئه ودا ئه مه له گه ل تودا ده که م. گوتی: پیویستی به پاره یه. بابایه کی خانه دان بوو، فییری خوشگوزهرانی بوو. گوتی: ئه گهر هه رخوم بوایه م، شه ریفانه ده ژیا م و ئه م کاره م نه ده کرد. توش پیاویکی باش دیاریت، به لام تکایه چیتر ئه م بابه ته م له گه لدا مه که وه، به راستی برینم ده کولیتته وه، ژان ده چیته دل مه وه!..."

ئیدی ئه لکسی هه ر پاره یه کم بی بوو دامی، له هه شتا روبل زیاتر بوو، پیمگوت: بمبوره، ناتوانم چیتر بتبینم، ههنگی ملی ریگام گرت و رویشتم..

دوای بیدهنگییه کی که م، نیشانه ی سه رخوشی و مهستی لی به دیار کهوت و ماندوویه تی زوری بو هیئا، ئه وسا له بن لیوانه وه گوتی:

- شه ش که رهت چووم بولای به لام هه یچ شتیک رووی نه دا، نا، من نه متوانی. پینج یان شه ش چه لیش چوومه بهر شوقه که ی، به لام زاتم نه کرد له ده رگا بده م و بچمه ژووره وه، هه روا به دهستی به تال گه رامه وه. ئیستا ئیدی ته واو رووییه ..

هه ردوو دهستی نایه سه ر میزه که، به قامکان که وته لی دانی میزه که. له بن لیوانه وه گوتی:

- له خودا ده پاریمه وه که جاریکی دیکه نه ی بینمه وه! رهنگه نه توانم جل هوی خوم بگرم! ده ی واچاکه بو مال برۆینه وه!

له رېستورانته که وهدرکه وتین، ئه و جار جار به لادا ده هات و له بهر خووه ورته ورتیکې ده کرد:

- به لئ، دوستی نازیم، ئاوها..

ئهم ئیعترافه ی ئه و غافلگیری نه کردم. ماوه یه ک بوو ههستم به وه کردبوو که گورانیک به سه ر
ژیانیا هاتووه. به لام من سه باره ت به راو بوچوونه کانی ده باره ی مانای گشتی زیان زور په ست
بووم وئویش له متمانه ی نابه جیی من به ئوسیپ، نارحه ت بوو.

(۲۳)

من سئ دانه هاوینم به چاودیریه وه، له نیو ئه و شره دووکانانه دا، که وه کو شاریکی مردوو
به پیوه وه ستابوون، به سه بررد، چاودیری ئه و کریکارانه م ده کرد که له پاییزا دووکانه
شیواوه کانیان ده روخاند و له به هارا دووباره وبه هه مان شیوه دروستیان ده کردنه وه.

ئاغام، سوور بوو له سه ر ئه وه ی بایی ئه و پینچ رۆبله ی که مانگانه دهیدامی، کارم لئ
بکیشیته وه. که ناو دووکانه کانیان تهخته پۆش بکردایه، ئه رکی من ئه وه بوو، پانتایی ناو
دووکانه که به قوولئ دوو پیان هه لکه نم و پاکی بکه مه وه. ئه گه ر بو ئه م کاره کریکاری
ئاساییان بگرتایه، به لای که مه وه رۆژئ رۆبلیکی وهرده گرت، که چی هیچیان به من نه ده دا، که
ئهم کاره شم ده کرد نه م ده په رژایه سه ر ئه وه ی چاودیری دارتاش و تهخته به سته کان بکه م، که
هه رکه چاوت لئ غافل بکردنایه، ده سک و قفلئ ده رگا کانیان ده ردینا وه ره شتیکی وردیان
به رده ست بکه وتبایه ده یاندزی.

کریکاره کان و قونته راتچیه کان، هه ردوولایان به هه موو جوړئ هه ولیانده دا بمخه له تیئن و
به وه پهری چا و قایمیه وه دزی بکه ن، ئه گه ر به دزییه وه بتگرتبان که م وزور خو یان شلوئ نه ده کرد
وله خو ته ریق نه ده بوونه وه، به لکو، وه کو ئه وه ی نه بایان دیی نه باران، به سه رسامیه وه
ده یانگوت:

- تو له پیناوی پینچ رۆبلاندا، به ئه ندازه یه ک خوت ماندوو ده که ی، خه لکی به بیست رۆبلیش
ئو کاره ی تو ناکه ن. پیاو که تو به وحاله وه ده بینیت، پیکه نین ده یگریت.

بو ئاغام رپوونکرده وه که ئه گه ر به م کاره ی من یه ک رۆبلت بو بگه ریته وه، به لام له سونگه ی
چاودیری نه کردنی کریکاره کانه وه ده رۆیل و زیاتریش زهره ر ده که یت. به لام ئه و گومانی و ابوو
که ده مه وئ هه لئ بخه له تیئن و وه کو که سیکی شاره زا چاویکی داده گرت و به رسقی ده دامه وه:

- هه ول مه ده بمخه له تیئی!

ئیدی دلنیا بووم لیم به گومانه و وا ویناده کات شه ریکه دزی کریکاره کانم. دلیم به حالئ ده سووتا،
به لام هیچ کاتیک تووره نه ده بووم. ئه مه کاریکی ئاسایی بوو: هه موو خه لکه که دز بوون، که س له
دزی نه ده پرینگایه وه، ته نانه ت ئاغامش، کو ی له دزینی مالئ خه لکی نه ده کرده وه.

بۆ نموونه وهختايهك له كامپهكه تهواو دهبوو، سهريكي دووكانهكاني دهدا تا بزاني پيوستيان به چ نۆزه نكردنه وهيهك ههيه، زورجار چاوي به ههندي شتي لهبيراو و به جيم او دهكهوت وهكو: سهماوهر و ئامان و قوري و مقهست و سهندوو قين پر له كهل و پهل به مني دهگوت:

- ئه مانه بكه به ليستيک و بيانبه بۆ عه ماره كه!

پاشان، هه رچيه كي له وانه پيوست بوايه، بۆ مالى ده برده وه و داواي لیده كردم ليستيكي تازه يان پي دروست بكه م.

من يهك له باري خۆم ته ماحم له هيچ شتيك نه بوو، ته نانه ت ته ماحم له كتيبيشدا نه بوو. كتيبخانه كه م بریتی بوو له كتيبيكي بچووكي بيرانجيه وكومه له شيعريكي هاينه. هه زم ده كرد شيعره كاني پوشكين بكرم، به لام تاقه كتييفرۆشه كه ي شار كه پيره مييريكي خله فاو بوو، داواي نرخیكي زوري ده كرد. به لام كه م و زور ته ماحم له و موبيله و مافوور و ئاويينه و شتانه نه بوو، كه له شوقه كه ي ئاگاما به نارپك و پيكي كه له كه بووون. به راستي قهواره و بون و پهنگه دزيوه كانيان، ئه عسابي نارپه حه ت ده كردم. به راستي زورم رق له ژووره كاني ئاغام بوو كه پرپوون له شتي تووره هات و زياده، زورم پيناخوش بوو كه ئاغام شتي خه لكي ديئا و، له سه ر ئه وشته بيكه لك و زيادانه ي ماله وه كه له كه ي ده كردن. خو شوقه كه ي شارنه مارگوش زور قه ره باغ بوو، پرپوو له كه ل و پهل، به لام شته كاني ئه و به لاي كه مه وه جوان بوون.

ژيانم به گشتي، بي سه روبه ر و گه و جانه ده هاته به رچاو، پرپوو له گه و جاتي. بۆ نموونه كه هه وا كه ميک خوشبايه، ئيمه ده ستمان به نۆزه نكردنه وه ي دووكانه كان ده كرد، به لام زوري پينه ده چوو له به هارا روبره كه هه له ده ستا و دووكانه كان پر ده بوون له ئا و و پاركيته كانيان هه له ده وه شايه وه و ئا و ده بيردن و، ده رگا كانيان ده ئاوسا. كه لافاوه كه ده نيشته وه كو له كه دارينه كان بوگه نيان ده كرد. ئيدي ئه م بويه ره به دريژايي ده سالان، هه موو ساليك دووباره ده بووه وه و زه ره ريكي زور به ر خه لكي ده كهوت، كه س نه بوو، بير له چاره سه ريک بکاته وه و پيش به م لافاوه بگرييت. سه باره ت به و كه شتي و به له مه بچووكانه ي كه هه موو ساليك سه هو لبه نداني زستان غافلگيري ده كردن و تيكي ده شكاندن، هه مان تاس و هه مان حه مام بوو، به له مه كان ده شان، خه لكي دووباره دروستيان ده كردنه وه و هه مديس له وه رزي زستانا ده شكانه وه، ئيدي ئه م خولانه وه بيهوده يه ي خه لکه كه م له م بازنه بو شه دا زور له به ر گران بوو! وهختايهك هو ي ئه مه م له ئوسيب پرسى، پيم بيكه ني و گوتى:

- ته مه شاي ئه م قه له ره شه بکه ن چو ن ده قري نييت! تو هه قت چيه؟ ئه م کارانه چ زيانيكيان بو تو هه يه؟ كه ي ئه مه خه مي تو يه؟

ئه و جا، بيئه وه ي پرسنگي ته وسامي زي چاوه شينه كاني دابمركي ته وه، چاوي له چاو هاوته مه نه كاني خويا، زور ساف و گه ش بوون، به راويژيكي كه ميک جديتر گوتى:

- تۆ زۆر ئاقلېكە ئەم شتانە سەرنجت رادەكېشن! ھەرچەندە ئەمە بۆ ئېستا ھېچ سوودېكى بۆت نېيە، بەلام لەگىنە پۇژى لە پۇژان بە كەلكت بېت. خراپ نېيە پياو سەروكارى دەگەل ئەقۇدا ھەبېت. زۆر شتى دى ھەيە پېويستە سەرنجت رابكېشيت ..

ئىدى كەوتە گېرانەوھى دياردە باوھەكانى ناو خەلكى:

- تۆ گوئ لە سكالاً وگلەپى خەلكى بگرە، خەلكانىك ھەن گلەپى دەكەن: " ئېمە زەوى وزارمان زۆر كەمە، لە نرخى نەبوودايە " لەوكاتەدا كە گلەپى دەكەن قولگا ھەلدەستى و ھەموو زەويەكان دەكاتە ژېرەوھە. يان گلەپى دېكەى خەلكى ئەمەيە: " ئاوى قولگا ھەستاوھ! لافاوى بەھار و بارانى ھاوين كەندان چىدەكات و قولگا دووبارە زەويەكان نقوم دەكات!

ئوسىپ، بى لايەنەنە ئەو دياردانەى دەژمارد، جوړە غروورېك لە قسەكانيا پەنھان بوو، وەكو بلىپى بەخوى دەنازى كە ئەو شتانەى دەزانى. لەسەرى پۇپى:- شتىكى دېكەش ھەيە كە شەواتە!

لەم پروھشەوھە ھاوپرەئى ئەو بووم، دەمزانى ھەموو ھاوينېك بەشى لە جەنگەل و بېشەكانى كەنارەكانى قولگا ئاگرىان دەگرت. لەمانگى ھەوت بە دواوھ دووكەلېكى زەردباوى چر بەرى ئاسمانى دەگرت و دنيای لىل دەكرد.

ئوسىپ لەسەرى دەپوات:

- بېشە و جەنگەلەكان، ھەرنەيسە، ھى دەولەتن، يان ھى دەولەمەند و مولكدارەكان. جووتياران لېرەواريان نېيە. ئەگەر شارەكانىش بسووتىن زۆر گرېنگ نېيە، مەكو و مەلېبەندى دەولەمەندانن، خەمى من و تۆ نېن. بەلام تۆ گوند و شارە دېيەكان وەربگرە، ھەر ھاوينېك چەند گوند و دى دەسووتىن! بەلاى كەمەوھ سەد گوند دەسووتى؟ ئەمە زيانېكى يەجگار گەورە!

نەرمە پېكەنېنېكى بۆ دەكات و دەلېت:

- ئېمە ئازارمان ھەيە بەلام ئاوەزمان نېيە! من وتۆ ئەوھ دەزانىن كە مالدارى و كاروكاسبى ئەو خەلكە بۆ خۇيان نېيە، بەلكو بۆ ئاگر و ئاوە، كردهى ئەوان و بردهى ئاگر و ئاوە!

بەبىزارىيەوھە پرسىم:- باشە تۆ بۆ پېدەكەنېت؟

- بۆ پېنەكەنەم؟ ئاگر بە روندكان نايەتە قەمراندن ..

دنيابووم، ئەم پېرەمېردە قۇزە، ئاقلترىن كەس بوو كە تا ئېستا تووشى بووبووم. بەلام تا ئېستا پەيم بەوھ نەبردبوو كە ھەزى لە چىيە يان رقى لە چىيە.

لەكانىكا لەو شتانەم دەپرسى، زياتر گيانى كونجكاوى لەلا و پروژاندم و لەسەرى پۇپى:

- تۆ تەمەشای ئەو خەلكە بکە، بزانه چ وزەيەكى وېرانكەريان تيايە! بۆ نمونە ئاغات وەربگرە، بزانه چۆن ھىز وتواناى تۆ تالان دەكات. يان تەمەشای ئەو ئاسيوھ بکە كە قودكا پېتى

دهگهيه نى، كورم دهوئى بتوانى ئهو ئاسيوانه بزميريت - لهوه زياترن كه بينه ژماردن. ئهگه ر كوختهيهك بسووتى، دهتوانى يهكيكى ديكه له جياتى دروست بكهپتهوه، بهلام ئهگه ر مروفتيك بپروخت و ههرهس بينيت، ههرگيز دروست ناكريتهوه. ئهرداليون يان گريگورى به نمونه وهربرگه. تهمهشا چون له دووكهلا نغووم بووه. گريگورى، پياويكى به ئاوهز نيه بهلام پياويكه سهرپيژ له سوز! وهكو چون كومايهك پووش گر دهگرئ و كلپه دهكات، بهو ئاوايه گر و كلپه ي ليهرز دهبيتتهوه. ژنان وهكو چون كرم له جهستهيهك دهوړوكين، بهوئاوايه بهسهريا دادهبارن و تىي دهوړوكين.

من لهرووى لاپرهسهنى و فزوليهتهوه، نهك لهرووى زيز بوونهوه ليم پرسى:- باشه بوچى ههر قسهيهكت بو دهكهم، بو ئاغامى دهگيرپتهوه؟

ئهم پرسياره، بههيج جورئ ئيحراجى نهكرد، زور به شينه يي بهرسقى دامهوه:

- تا لهبيره شهرانيهكانت ئاگاداربى. تا ئاموزگاريت بكات. ئهگه ر ئهو ئاموزگاريت نهكا، كى ئاموزگاريت بكات؟ من بهمهبهستى شوڤارى و دوو زمانى قسهكانتى بو ناگيرمهوه. باوهر بكه لهبهر خوتمه، تو كورپكى كهودهن و بى ئاوهز نيت، بهلام هيج شهيتانك نازانيت چيت له بير و خهيالدايه. باوهر بكه ئهگه ر شتيك بدزيت، خهبرت لينادهم، ئهگه ر لهگه ل كچاندا دهرچيت قسه ناكهم، ئهگه ر بخويتتهوه و سهرخوش ببيت هيج ناليم. بهلام دلنيابه، ههموو ئهو بيروخه يالانه ي له زهينتايه بو دهگيرمهوه.

- كهواته له ئيستا بهدواوه قسهت بو ناكهم!

كهميك بيدهنگ بوو، لهكهيهكى رهش بهناو لهپييهوه بوو، سرى و ئهوجا نيگايهكى باوكانه ي كردم، سهريكى لهقاند وگوتى:

- وانويه، درو دهكهيت. جگهله من كيت ههيه قسه ي بو بكه ي؟ هيج كهسيك.. بويه ناچارى ههموو قسهيهكم بو بكهيت..

لهوساتهدا " ئوسيب " م وهكو ياكوفى تونچى هاته بهرچاو، ههرچهنده ئوسيب، لهو پاك و خاوينتر بوو، بهلام وهكو ئهو گوپى به هيج كهس و هيج شتيك نهدهدا.

ههنديچار، پيوتر فاسيليف و ههنديجارى دى پيوترى عهره بانچى وهبير دينامهوه، ههندى جارى دى پيدهچوو ههنديك خالى هاوبهش لهنيوان ئهو وباپيرما ههبيت - ئيدى لهم پرووهه يان لهو پرووهه لهههموو ئهو پيره ميړانه دهچوو كهتا ئيستا ناسى بوومن. ههرههمويان لهو پيره ميړانه بوون كهتا رادهيهكى زور مايه ي سهرنج بوون، كهچى من ههستم دهكرد ژيان لهگه ل ئهوانهدا زور دژوار و قيژهونه. لهوهدهچوو به ئاموزگاريه موراليه زور و زهبندهكانيان، وهكو خوړه بدهنه روحت و دلت بخون. باشه ئوسيب پياويكى باش بوو؟ نهخيږ. شهپانى بوو؟ نهخيږ. پياويكى به

ئاۋەز بوو، ئەمەم بە پوونى تيا دەبىنى. سەرم لە بادانەو زەينىيە سەيرەكانى دەسورما، گەيىمە ئەو قەناعەتەي كە باندۆرى شىۋازى بىرکردنەوئە لەسەر من كەمە، لە ئەنجاما، ھەستەم دەكرد رقم لىيەتەي، خوش ناوئ..

ئىدى جوړە ھزرىنيكى رەشبينانە لە ناخما دەجوښا:

"خەلكى بەيەكدى نامون، ويپراي مجامەلە و پيكنەننى دوستانە، ھەرھەموويان نامون بە دنيا و خەلكى دنيا. پيدەچي شتاقيان داوي خوشەويستى بە ئەرز و خاكيانەو نەبەستى. تەنيا نەنكم ژيان و خەلك و ھەموو شتيكى سەر پووي زەوي راستگوڤيانە خوش دەويست. نەنكم و، شازنە مارگو." "

ھەندىچار ئەم بىرانە و بىريڻ ھاوشيوەي ئەمانە وەكو پەلە ھەورپيكي تاريك كەلەكە دەبن و ژيان خەفە و خەمناك دەكەن، بەلام ئەلتەرناتيفى ئەم ژيانە كامەيە؟ چون فرىاي خوم بكەوم، پروو بكەمە كوئ، دەردى دلەم بەكي بيژم؟ جگەلە ئوسىپ كەسى دىكەم شك نەدەبرد، زياتر و زياتر پەنام بو دەبرد.

ئىدى بە پوالت زور بەبايەخەو گويى لە وپىنە گەرم وگورەكانم دەگرت، بو ئەوئەي بچيپتە بنج و بناوانى ئەنديشە پەنھانەكانم، بە پرسىاران دايدەگرتەوئە پاش ئەنجامگىريەكانى خوئ، بە ھيمنى دەيگوت:

- دار كرۆك، تەيرپيكي سرکە، بەلام ترسناك نييە، كەس لىي ناترسيت. من دلسوژانە ئاموژگاريت دەكەم كەتا تەمەنى بالق بوون بچيە ديڻ، تو كەسيكى دەماوئەري، بە ئاسانى دەرەقەتى وەعزخوانى دييت. ئەم كارە سوكنايى بە دلەت دەبەخشيپ و رەنگە پارەيەكيشت دەست بكەوئ، پر بەدل، دلسوژانە ھەز دەكەم ئەم كارە بكەيت، تو بو كاروبارى ئەم دنيايە نەخولقاوى، دەترسم دەرەقەتى گيرمە و كيښەكانى ئەم دنيايە نەيەيت..

من بەھيچ جوړئ ھەزم نەدەكرد بچمە ديڻ، بەلام ھەستم دەكرد، لە ونگەي ژيانا سەرگەردان بووم. لە دەروويەك دەگەرەم كە دەرباز بيم. ژيان لەبەرچاوم وەك بيښەيەكى وەرزي پاييز دەچوو، كە دوا قارچكيان كوڤرديتەوئە ئوميدى ھيچى ترى لى نەكريت.

من قودگام نەدەخواردەوئە، دواي ئافرەتان نەدەكەوتم، لەجياتى ئەوشتانە خووم دابووە كتييان، تا زياتر كتييانم دەخويندەوئە زياتر بيڤودەيى ژيانى بوش و بەتال و بئ ئامانجى زوربەي خەلكيم بو بەدياردەكەوت، ئەو ژيانەي كەمن بە ھيچ جوړئ پيى رازى نەبووم. لە تەمەنى پازدە سالىدا بە ئەندازەي پيرەميږديك بىرم دەكردەوئە. ھەرچيەكم خويندبووئەوئە، ھەرچيەكم بينى بوو، ھەرچيەكم بيستبوو، ھەرھەموويم لە ميښكى خوما كەلەكە كردبوو، ميښك و زەينم لە عەمارپيكي تاريك دەچوو كە پر بئ لە دار و شتى جوړاوجوړ، ھەرچيم دەكرد نەمدەتوانى پوليڻيان بكەم و جيايان بكەمەوئە.

ئیدی ئەم بیروبوچوونانە، وەکو چۆن ئاو کەشتیەکی شکاو دینێ و دەبات، بەو ئاوايە جۆلانە ی پێدەکردم..

من نەگبەتی، سکالا، نەخۆشی خەلکم زۆر بەلاوہ ناخۆش بوو، ھەر دیمەنیکی ھۆقیانە ی وەکو خوینپێژی، شەقاوہگەری، قەرەشە وشەرە دەم، دەھری دەکردم، دەیکردم بە ھەیانیکێ درندە ی ئەوتۆ کە دەمویست پەلاماری ھەر کەسیک بەدەم کە بکەوێتە دەستم و تیروپری بکوتم، کە پاشان لەم کارە ی خۆم تەریق دەبوومەوہ، ھەندیجار ئارەزووی لیدانی کەسیکی زالم بەجۆری بەسەرما زال دەبوو، بە خوت و خۆراییی بەگژ ئەم وئەودا دەچووم، ئیستاش کە ئەو حالەتانەم بیر دەکەونەوہ، لە شەرمان ھەموو گیانم وەسەرئاو دەکەوێت.

دووکەس لەمندا ھەبوون، یەکیکیان گۆساختی و ھەرزەیی و ھەموو لایەنە دزیو وکریتەکانی ژیانێ جەرباندبوو، ئیدی پۆتینیەتی ژیانێ ترسناک وای لیکردبوو لەھەموو شتیک بە گومان بی و بەوپەری نائومییدی بروانیتە ھەم خەلکی و ھەم خۆی. ئەم کەسە ئارەزوومەندی ژیانیکێ ئارامی گۆشەگیری دوور لەشاران و لەخەلکی بوو. خەونی بە سەفەرێکەوہ دەبینی کە تەنیا کتیبان لەگەل خۆیدا ببات، سەفەری ولاتی فارس بکات، یان بچیتە خەلوہتەوہو لە دیریکا بگیریستەوہ. یان لە کوختەییەکی ناو لیڕەواریکدبگیریستەوہ یان لە کابینە ی پاسەوانیکێ ھیلێ ئاسندا بھەوێتەوہ یان لە قەراخ و دەوربەری شارا ببیت بە ھەس ھەس. چەند خەلکی لە دەوربەری ئەودا کەم بوايەن و لە بەشەران دووربايە بۆ ئەو باشتەر بوو.

کەسەکە ی دووہمی ناخم، ریک پێچەوانە ی کەسی یەکەم بوو، بە رۆحی پیرۆزی کتیبان غوسلی تەعمید کرابوو. ئەویش وەکو کەسی یەکەم باوہری بە بالادەستی زالمی و سەختی ژیان ھەبوو، دلنیاوو کە زولم و جەوری ژیان دەتوانی بە ئاسانی سەری بپەرینی یان بیخاتە ژیر پیوہ، بەلام بە پێچەوانە ی کەسی یەکەمەوہ کۆلی نەدەدا، ھەموو ھیز و توانای خۆی دەخستەگەر کە بەرگری لەخۆی بکات، قەبوولی نەدەکرد دل و رۆحی بخاتە خزمەتی ریسواییەکانەوہ. ددانی چیر دەکردەوہ، کۆلە مستی دەگوشی، ئامادە ی ھەموو شەر و گەنگەشەییەک بوو. ئاسوودەیی و خۆشەویستی خۆی لە کارکردنا دەبینی، ئیدی وەکو قارەمانی ناو پۆمانە فەرەنسیە سوارچاکیەکان، شمشیری لە خۆی دەبەست ولەگەل کەمترین، ھەلچوون و توورەبووندا، ھەلیدەکیشا وبەکاری دەبرد..

لەم سەرۆبەندەدا، دژمنایەتیەکی توندم لەگەل دەرگاوانی کابارەییەکی شەقامی مالا بوکروفسکایا دا ھەبوو. یەکەمجار کە دینم و ناسیم بەیانییەک بوو کە دەچووم بۆسەر ئیش بۆ کامپەکە، سەیرم کرد راکیش راکیش ئافرەتیکێ سەرخۆشی لە عەرەبانەییەکدا کەلەبەر دەرگای کامپەکە وەستابوو، دینایە خوارئ. ئەم ئافرەتە یەکیک بوو لە مشتەریانی کابارەکە ی ئەو، ھەردوو لاقی ئافرەتەکە ی گرتبوو، رایدەکیشا، دەیویست بیھینیتە خوارەوہ، گۆرەویەکانی داکەندرا بوو، تەنورەکە ی ھەلدرابووہو و تا ناوقەدی بەدەرەوہ بوو. ئەم پیاوہ بی تەریبتە، ھەر جینیویکی بەدەما ھاتبا بەو ئافرەتە بیئەوايە ی دەدا وتف بارانی دەکرد. ئافرەتی داماو، بە

قزى پەريشان و دەمى داچەقىو وباسكى پروت وخواووه، بەرەبەرە لەناو گاليسكەكەوہ دادەخزى. ھەوہلجار پشتى، دوايى سەرى كەوت بەسەر كورسى عەرەبانەكەدا، ئەوجا داخزايە سەر پركيڤى عەرەبانەكە، ئەنجام كابرەى دەرگاوان دەلەكى دا وجەستەى شينەوہبووى ژنەى تايىن، بە دەما كەوتە سەر شوستەكە وغل بووہوہ.

كابراى عەرەبانچى، كە نەجاتى بوو، قامچيپەكى خيواندە پشتى ئەسپەكەى وبوى دەرچوو. ئەوجا كابراى دەرگاوان وەكو چۆن ولاخيگ لە عەرەبانەكە دەبەستري، بەئواويە، خۆى بەنيوان ھەردوو لنگى ژنەى داماوا كرد، لە ھەردوو لاقى نەوى و بەسەر شوستەكەدا كەوتە پراكيڤشانى. كە ئەو ديمەنەم بينى بەجاري شيت و شبر بووم، بە ھەشتا و بەرەولاي ئەو چووم، پيگ لەم كاتەدا، خۆم و شانسم، ئەو تەرازووہى پيچ بوو، لە دەستم كەوت، ئەم پيگەوتە من و دەرگاوانەكەى لە بەلايەكى گەورە پزگار كرد. بەھەرچال بە ھەشتا و بو كابرەى دەرگاوان چووم، دام بە عارديدا، كەوتە ئەوديو شوستەكەوہ. بيئەوہى گوئ بەو بدەم، بەرەو خانووہكە چووم، بەتووندى لە زەنگى دەرگام دا، دەرگا كرايەوہ، چەند پوخساريكى ناحەز ھاتتە بەر دەرگا، من ھەندى قسەى ھەلەق و مەلەق و نامەفھوووم كرد، پيئەچوو بە شيتم بزانن. ئيدى گەرامەوہ، ئەو ئەوزارەم، كەلە دەستم كەوتبوو، دۆزيبەوہ و ملى پيگاي خۆم گرت. كە بەرەو روبرەكە بەرپوہبووم، تووشى ھەمان عەرەبانچى بوومەوہ. ھەر لەسەر عەرەبانەكەوہ ھاواريكرد: - ئافەرين، دەستخۆش، باشت تەمى كرد!

ھيشتا توورەييم نەنيشتبووہوہ، يەكسەر بەرووى كابراى عەرەبانچيا ھەلشاخيم كەبوچى ھيشتووہتەى ياروى دەرگاوان بەو شيوازە نەنگينە مامەلە دەگەل ئەو ئافرەتەدا بكات.

زۆر بەھيمنى و بگرە بە جوړە تەوسيكىوہ بەرسقى داہوہ:

- من ھەقم چيپە بەسەرەوہ. ئاغاين خستيانە ناو گاليسكەكەوہ و كرىي تا ئيرەيان دامى، ئيدى ھەقم چيپە چۆن رەفتارى دەگەل دەكەن يان نا؟ گرینگ كرىكەمە، من كرىي خۆم وەرگرتووہ و تەواو.

- باشە ئەگەر بيانكوشتبايە؟!

وہكو يەكيگ بە كوشتنى ژنانى سوژانى و سەرخۆشان راھاتبى گوتى:- كوشتنى ئەو جوړە ئافرەتەنە ئاسان نيبە.

لەو بويەرە بەدواوہ، تەقريبەن ھەموو بەيانيبەك كابراى دەرگاوانم دەبينى، كەلە شەقامەكە دەپەرپيمەوہ دەمبينى، يان شوستەكەى گسك دەدا يان لەسەر پليكانەكە دادەنيشت وەكو ئەوہى چاوەرپوانى من بكات. كە ليى نزيك دەبوومەوہ لەجيى خۆى ھەلدەستا، قۆلى لى ھەلدەمالى و بە ھەرەشەوہ دەيگوت:- دەم وقەپۆزت ورد و خاش دەكەم ھا!

ئەم پىياوھ لە چل سالان زياتر بوو، كورتهبالا و ورگن بوو، ورگى لە ورگى ژنى دووگيان دەچوو، لاقى كورت و خواربوون. لەو بەر دەرگايە دەوھستا بەمن پيڤدەكەنى. لوتف ومەحەبەت و ميرهبانى بە نيگايەوھ ديار بوو. ئەھلى شەپ و دەعوا نەبوو. باسكەكانى لە باسكەكانى من كورنتتر بوون. دواى يەك دوو ھيڤرش و پەلامار كۆلى دەدا و رادەست دەبوو، ھانكە ھانكى پيڤدەكەوت و دەيگوت: - پراوھستە بۆم پشيلە كيوى بزانه چيت بەسەر ديئم!

من زوو لەم قەرەشە بى مانايانە بيزار بووم و پيمگوت:

- گوى بگرە قەل پياو. يەخەم لە يەخە بكەوھ، باشە؟

بەجوړە گلەبيەكەوھ گوتى: - خەتاي خۆتە، بۆ داكۆكى لە خەلكى دەكەيت؟

ليم پرسى: - بۆچى ئەو رۆژە ئەو ژنە بينەوايەت بەوجوړە رادەكيشا؟

- جا تۆ ھەقت چيە؟ بەزەبيت پييدا ديتهوھ؟

- بيگومان.

كەميك بيڤدەنگ بوو، كەفى لالغاوھكانى سڤى و ئەوجا پرسى:

- بەزەبيت بە پشيلانيشدا ديتهوھ؟

- بەلى، دلم بە حالى پشيلانش دەسووتى.

يەكسەر گوتى:

- تۆ كەسيكى كەودەن و درۆزن و بەرپەللايت، بۆم بوھستە، نەمرم فيرت دەكەم چۆن بڤريت!

ناچاربووم بەو رپيگايەدا بڤوم بۆسەر ئيشەكەم، كورت ترين رپيگا بوو. بەلام بۆ ئەوھى تووشى نەبم، بەيانيان زۆر زوو لەمالەوھ بەرپى دەكەوتم. دوو سى رۆژ بە سەلامەتى بوورى، بەلام دووبارە سەر وسەكوتى پەيدا بووھوھ، لە دوورەوھ ديتم لەسەر پليكانەكە رۆنیشتبوو، پشيلەيەكى قاوھيى لە باوھشا بوو و نەوازشى دەكرد. ھەركە گەبيمە دوو شەقاوى ئەو ھەستايە سەر پييان، ھەردوو پاشووى پشيلەكەى گرت و تا ھيژ لە بازوويدا بوو، سەرى پشيلەكەى كيشا بە ديوارە بەردينەكەى تەنیشتيا و خوین فيچكەى كرد و بە جلەكانما پڤرژا. ئەوجا پشيلەكەى ھەلدايە بەرپيى من، بە ھەشتاوى خۆى گەياندە بەر دەرگاي خانووەكە و بە تەشەرەوھ گوتى:

- باشە؟ بە دلته؟!

چ بكەم؟ يەكسەر، بەبى ھيچ قسەيەك ئامبازى بووم، ئيدى وەكو دوو سەگ، لەناو ھەوشەكەدا تيک بەربووين و يەكمان دەگەوزاند، بيراڤيكي چاكم كرد، دواى ئەوھى ماندوو بووم، لەسەرى لاکەوتم و چەند ھەنگاويك دوورتر لەسەر سەوزە گيايەكە رۆنیشتم، بە تۆبزي ليوى خۆم

دهگهست بۆ ئهوهى هاوار نهكهم. كه ئهم بويه رهه وه بېر دېتهوه، موچوپر كهه پېدا دېت و سهرم دهسورمى كه چوون شېت نه بووم و تاوانىكم نه كرد.

باشه من بوچى ئهم شته ناحهز و دزيوانه دهگيرمهوه؟ بويه ئهمه دهكهم تا ئيوهى خوينه رانى ئازيزم بزنان كه ئهم شتانه زور كوون نين! ئيوه تامه زروى پروداووين ترسناكن، لهزهت له خويندنهوهى حيكايه تيئ ترسناك ده بېنن.. بهلام من زور كاره ساتى راسته قينه به سهر هاتوه، كاره ساتى ژيانى پوژانه، پيم وايه مافى ئهوه م هيه به گيرانه وهى ئهوشتانه له رزتان لى بېنم و بزنان له كووى و چوون ده ژين.

ئيمه هه موومان، ژيانىكى زور خراپ و پيس به سهر ده بېن و كهس نييه بتوانيت نكولى له وه بكات! من به دل و به گيان خهلكيم خووش دهووين، هه زناكهه دلى هيچ مروفتيك برهنجينم، بهلام ناشبى جله و بو سوژ شل بكهين و حهقيقه ته پر سووى و به ئازاره كان، به وشه و دهسته واژه وين عهوام خهله تيئ په رده پووش بكهين. پيوسته له گه ل ژيانا بېن، هه رچيه كه مان پيده كرئ له پيناوى چاكه و به رزبه ته مروفتانيدا بېكهين.

(٢٤)

... ئهوهى له هه موو شتيك پتر په ستي ده كردم، شيت وشبرى ده كردم، به رخرود و پرهفتارى خهلكى بوو ده گه ل ژناندا. خويندنه وهى كتيبان ئه وه قه ناعه تهى لا دروست كرد بووم، كه ژيان له ئافرهت جوانتر و بېگه ردرتى تيانبيه. ئهم بوچوونه م به هوى باندور و كارىگه رى نه نكم و حيكايه ته كانى وى سه بارهت به پاكيزه و فاسيليساى فاما و له ريگهى ناتاليائى جلشورى كلول و به هووى سه دان هه زار زه رده خه نه و نوپينى ژنانه وه، سه رچاوه و دايكانى ژيانه وه، كه به بوونى خو بيان جوانيان به ژيان ده به خشى، له لا چه سپى. له به ره مه كانى تور كينيف و هاي نه دا، شكو و گه وره يى ژن، به رجه سته كرابوو، ئهمه جگه له وه هه رچيه كم سه بارهت به ژن و شكو و گه وره يى ژن ده زانى، وله بېرم ما بوو خووم به قه رزار بارى شازنه مارگو ده زانى.

كه ئيواران له كامپه كه ده گه رامه وه، زور جار له سه ر گرده كهى ته نيشت كوون قه لاکه وه ده وه ستام، ته مه شاي هه تاوم ده كرد كه چوون له وديو قوولگاوه ئاوا ده بوو، ديمه نين وه كو روبر و جويباران به ئاسمانه وه چيده بوون، كه چى روبره كهى سه ر زهوى جارئ سوورى ده نواند و جارئ ئه رخنه وانى. له و ساتانه دا وام هه سته كرد كه دنيا وزهوى كه شتيه كهى گه وره يه، پره له زندانان و به له ميكي به هيز به ره و شوينيكي ناديارى راده كيشيت. زور جار بېرم له گه وره يى زهوى ده كرد وه. بېرم له و ولات و ديار و ده قه ره دووره ده ستانه ده كرد وه، كه له كتيباندا شتم ده رباره يان خويند بووه وه، بېرم له و خاك و خه لكانه ده كرد وه كه به شيوه ين جياواز له مه ده ژيان، كه نووسينى نووسه رانى بيانى ژيانىكى هيدي تر، خوستر و بى كيشه ترى له م هه را وهوريا و جه نجاله ي ده ور به رى منى، ده نواند ..

ئیدی ئەمە ترسی دەرەواندەمەو و ئومیدی ئەوێ لەلا چێدەکردم که ژیانیکی باشتەر ههیه و پیاو دەبی بیگاتی.

به زۆری بیرم لهوه دهکردهوه که بیژی نه بیژی پۆژی له پۆژان تووشی کهسیکی ساده و به ئاوهز دهیم که پێگه م پێ نیشانبات و بمخاته سه ر پێگه یه کی پاک و روناک.

پۆژیک، له نزیکی دیواری قه لایه که له سه ر بارستایه ک پۆنیشتبوو، خاله "یاکوف" م هات به سه را. هه وه لجا ر نه ههستم پیکرد و نه یه کسه ر ناسیمه وه. هه رچه نده سالانیک بوو له یه ک شارۆچکه ده ژیاين، به لام به ده گمه ن و به پیکه وت یه کترمان ده بین. ده ستیکی به شانما دا و به دهم زه رده خه نه یه که وه گوئی: - نامه خوا گه و ره بووی!

ههنگی وه کو دوو کهس که هه یچ خزمایه تیه کیان له به ینا نه بییت، به لام ده می بییت یه کدی بناسن، که وتینه گفتم و گو. من له نه نکمه وه زانی بووم که خاله یاکوف دار ونه داری خوی له رابواردنا دانا بوو، سه ره نجام بوو بوو به یاریده ده ری زندانه وانی، یه کیک له زندانه کاتیه کانی ده قه ری سیریا. به لام کاره که ی زۆر خراپ به سه ریا ده شکیته وه. که زندانه وانه که نه خۆش ده که وییت، خاله یاکوفم له شوقه که ی خویا ئاههنگیکی گه و ره بوو زندانیه کان سازده کات. که ئەمهی لی که شف ده بییت و له کاره که ی ده ر ده کریت و به وه تۆمه تبار ده کری که شه وی زندانیه کانی ئازاد کردوو. هه رچه نده هه یچ کهسیک هه لنه هاتبوو، به لام زندانیه کیان ده ستگیر کردبوو، که خه ریک بوو بوو جانکوشی کلێسایه ک بخنکین، پرس وجۆ وه ختیکی زۆری خایاند، به لام کاره که نه گه یه دادگا - ئیدی زندانیه کان و زندانه وانه کان پیک که وتن و خاله دل سافه که میان له و کیشه یه رزگار کرد. ئیستا به تال و هه تال، بی ئیش و کار ده سوورپیته وه، کورپه که ی یارمه تی ده دات، کورپه که ی له کۆرسی سروودخوانانی کلێسای پوکافچیکۆدا که له و سه ربه نده دا زۆر به نیوبانگ بوو، کاری ده کرد. خالم به شیوه یه کی سه یر باسی ئەم کورپه ی ده کرد:

- زۆر کورپیکی سه لار و سه نگینی لیده رچوو. ئیستا بووه به سولیت، ئەگه ر من شه وانه سه ماوه ره که پینه که م، یان جله کانی به فلچه خاوین نه که مه وه توورپه ده بییت. کورپیکی پاک و خاوین و که شخه یه!

خالم زۆر پیر بوو، شرپ وشه پیربو، پوخسار داهیزراو، قزه لووله جوانه که ی ته واو ته نک بوو بوو، گوئیچکه کانی له سه ری په وی بوو بوونه وه، ورده ده ماری سوور که وتبوونه سه ر سپینه ی چاوه کانی، گۆنا سافه کانی داچه کی بوون. به په وانی قسه ی ده کرد، به لام هه رچه نده ددانه کانی ساغ بوون، جارجار گری ده که وته قسه کانی.

من به دیداری خۆشحال بووم. ئیستا له گه ل پیاویکا قسه م ده کرد، که به ئاره زووی خوی ژیا بوو، بی دلای خوی نه کردبوو، زۆرشتی بینی بوو، ژیا نی جه رباندبوو. یه کسه ر گۆرانیه شاد و به جۆشه کانی جارانیم بیر که وته وه، ئەو قسانه م بیر که وتنه وه که بابام ده رباره ی ئەو ده یکردن.

بابام دهیگوت:- گۆرانیهکانی خودایی و کردهوهکانی شهیتانین. که گۆرانی دهچرئ ئیژی شا داوده، که کار دهکات دهلیی ئەبشالموه!

خه لکی به پیزی شار به بولقاره کهی بهرده مماندا پیاسه یان دهکرد، خه لکی هه مهجۆر و شیک پۆش بوون: ئەفسهران، کارمهندانی دهولت، ئافره تانی خه شیک و نازدار بوخۆ پیاسه و راویچکه یان دهکرد. خالم پالتۆیه کی شر و ورپی له بهر، شه پقه یه کی درای له سهر، جووتی پیلای کۆنی له پئی بوو، زوو زوو ئاوری ده دایه وه و ئهوجا ته مه شای خوئی دهکرد، ده تگوت شهرم له شر وشه پریوی جل و بهرگه کهی خوئی دهکات. ئیدی چووین بو کافه یه کی گهره کی بوچاینسکی، له نزیکی په نجه ره یه که وه دانیشترین که ده پروانیه سهر بازاره که.

- ئەم گۆرانیهی خوئت له بیره:

گه دایه ک پانتۆله کهی هه لده خات

تا وشک ببیته وه

گه دایه کی دی، لیی ده دزیت..

به دهم گوتنه وهی وشهکانی ئەو گۆرانیه وه، بو یه که مجار پهیم به چه مک و مانا ته وسامیزه کهی برد، وام هات به بیرا که خالم هه رچه نده رواله تیکی شاد و ساده ی هه یه، به لام له ناخا وانیه و که سیکی دلره شه. له کاتی که به دهم خه یاله وه پیکی بوخوئی تی ده کرد گوتی:

- با، له بیرمه. به ئاره زووی خوم ژیاوم، بی دلی خوم نه کردوه، له سهر فشقیاتی خوم بهرده وام بووم و تا ئیستاش هه ر تیر نه بووم. به لام ئەو گۆرانیه هی من نه بوو. مامۆستایه کی په یمانگه نووسی بووی. ئه ری ناوی چی بوو؟ له بیرم نه ماوه. زۆریش برادر بووین. ژنی نه بوو، مه یگوساری ده کرد، رۆژیکی زستان له سه رما ره ق بووه وه. زۆر که سم له وانه بینی که تا مردن ده سته رداری خواردنه وه نه بوون! ئەوه نده زۆرن له ژماره نایه ن! تۆش ده خوئته وه؟ ناخوئته وه. په له مه که. بابات زوو زوو ده بینی؟ به راستی پیاویکی خراپه، پیده چی خله فابئ.

یه ک دوو قومی خواردنه وه، ملی قوت کرده وه، وهخۆ هاته وه، زمانی کرایه وه و بوژایه وه. باسی زندان و زندانیه کانم لیی پرسی.

- تۆش بیستووته؟

ته مه شایه کی ده وروبه ری کرد، دهنگی نزم کرده وه وگوتی:

- راسته زندانی بوون، به لام من هه قم چیه، خو قازی ئەوان نیم. به لام ئەوانیش خه لکانیک بوون وه کو هه ر خه لکیکی دی.. پیمگوتن برادرینه با دۆستانه پیکه بژین، با که میک بوخۆ رابویرین و ئەم گۆرانیه م بو گوتن:

براینۆ گۆرانی بلین گۆرانی

پیک هه‌لدن، پیک

شیتته ئه‌وه‌ی خه‌م ده‌خوات

شادی و پیکه‌نین مافی

بی چهند وچوونی به‌شهره

ته‌نیا گه‌وجان ئه‌مه‌ نازانن.

له‌ناکاوا پیکه‌نی، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ پروانیه‌ کوچه‌که‌ که‌ خه‌ریک بوو له‌ تاریکی دا غه‌رق ده‌بوو. چهند کوشکیکی بچووک هیشتا هه‌ر کراوه‌بوون، ده‌ستیکی به‌ سمیلیا هیئا وگوتی:

- هه‌لبه‌ته‌ زندانیه‌کان ئه‌مه‌یان زور پیکه‌وش بوو، له‌ که‌یفان له‌ پیستی خویانا نه‌ده‌هیورین. ئینسان له‌ زندانا بی‌تاقه‌ت ده‌بی‌ت. هه‌رکاتی خویندنه‌وه‌ی ناوه‌کانیان ته‌واو ده‌بوو، ده‌هاتن بو‌ ماله‌که‌ی من. قودگا و خواردن هه‌ندیجار من ده‌مکری و هه‌ندیجار ئه‌وان. ژیانیکی خۆشبوو، من هه‌زم له‌ گورانی و سه‌مایه، له‌نیو زندانیه‌کاندا هه‌ندی سترانقان و سه‌ماکار هه‌بوون. هه‌ندیکیان پی به‌ کۆت و زنجیر بوون. باشه‌ به‌ کۆت و زنجیره‌وه‌ سه‌ما ده‌کری! ئیدی من ریگه‌م ده‌دان کۆت و به‌نده‌کانیان بکه‌نه‌وه‌. خویان ئه‌وه‌نده‌ وریا و شاره‌زا بوون، به‌بیئ‌وه‌ی پیوستیان به‌ ئاسنگه‌ر ببی‌ت، کۆت و به‌نده‌کانیان ده‌کرده‌وه‌! به‌لام ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ی که‌ گوايه‌ من به‌ره‌للام ده‌کردن و ده‌که‌وتنه‌ ناو شار و دزییان ده‌کرد، درۆیه‌کی پرووته. که‌س نییه‌ بتوانی به‌ به‌لگه‌وه‌ ئه‌وه‌ به‌سه‌لمی‌نی‌ت..

بی‌ده‌نگ بوو، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ده‌پروانیه‌ ئه‌و کاسبکارانه‌ی که‌به‌ ته‌ق وه‌ور دوو‌کانه‌کانیان داده‌خست، و قفل‌یان له‌ ده‌را‌به‌کانیان ده‌دا.. ئه‌وجا چاویکی له‌من داگرت و به‌ ده‌نگیکی نه‌وی له‌سه‌ری رۆبی:

- ئه‌گه‌ر راستت ده‌وی، ته‌نیا یه‌ک که‌سیان شه‌وان ده‌رده‌چوو، ئه‌ویش پی به‌ کۆت و زنجیر نه‌بوو. له‌ دزه‌کانی نیژنی نوفگورود بوو. ماشقه‌یه‌کی هه‌بوو، له‌نزیکی زندانه‌که‌، له‌لای روبری پچورکا! مه‌سه‌له‌ی هه‌ول‌ی کوشتنی یاروی جانکوشه‌که‌ش ئه‌نجامی ئه‌و هه‌له‌یه‌ بوو که‌ وایزانی بوو بابایه‌کی بازرگان و ده‌وله‌مه‌نده‌. له‌ تۆفه‌ شه‌ویکی زستانا ئه‌و بویه‌ره‌ پرووی دابوو، نه‌هه‌قی نه‌بوو، هه‌موو خه‌لکی پالتوی ئه‌ستووریان له‌به‌ر کردبوو، کورم ده‌ویست جانکوش و بازرگان لیکی جیابکاته‌وه‌. ئیدی یاروی زندانیه‌که‌ی له‌مه‌ر ئیمه‌ش، به‌ سه‌هو چووبوو.

که‌ ئه‌و دیمه‌نه‌م هیئایه‌ به‌رچاوی خۆم پیکه‌نین گرتمی، ئه‌ویش پیکه‌نی و له‌سه‌ری رۆبی:

- ئیدی هه‌موو که‌سیک هه‌له‌ ده‌کات.

له‌ناکاوا، خالم تووره‌ بوو. قاپه‌که‌ی به‌رده‌می دایه‌ دواوه‌، نیوچاوانی تیکنا، جگه‌ره‌یه‌کی پیکرد و به‌ده‌م مینگه‌ مینگه‌وه‌ گوتی:

- ئىدى له كۆمهلگه دا دزى هر هه بووه، هه موو دزاودز كه وتوون. دزى گه وره دزى بچووك ده گرى، له زندانى تووند دهكات يان ره هه نهى سىبرىاي دهكات. به لام ئەم كاره چ پهيوه ندىيه كه به منه وه هه يه؟ من هه قم چى به سه ره وه، چاويان ده ره هات، له پىيان بكه.. من روحى تاييه تى خۆم هه يه و له روحى خۆم به رپرسم.

يه كسه ر، كابرا قزته توونچى به كهى ناو كه شتیه كه م هاته وه به رچاو، ئەویش دايمه وشهى " له پىيان بكه "ى به سه ر ده مه وه بوو. ئەویش ناوى ياكوف بوو.

خالم به نه رمى پرسى :- بير له چى ده كه يته وه؟

- دلته به و زندانىانه ده سووتى؟ خه فه تيان بو ده خويت؟

- ئاساييه پياو به زه يى پىياندا بىته وه و خه فه تيان بو بخوات. خه لكى زور گه نج و باشيان تىابوو. هه ندىجار به خۆم ده گوت: " تو ناكه يته نىنوكى ئەمىان يان ئەويان، كه چى تو ئەمريان پىده كه يته. " به راستى خه لكانىكى شايسته وزيره ك بوون..

كارىگه رى وباندورى فودگا كه و وه بىره هاتنه وهى بىره وه ريه كانى، هىنايانه وه سه رحال. هه ردوو ئانىشى نانه سه ر قه راخى په نجه ره كه، سىغاره كهى له نيو قامكه زه ره كانيا وه رچه رخاند و ته زبىحه يادگار بيه كهى زندانه وانه كهى خوى دهك دهك هه لده سووراندا، له سه رى روى وگوتى:

- يه كى كم له لا بوو، خوزگه گویت لیده بوو چون قسه ی ده کرد! ئەمه چاویكى کویر بوو، سه عاتچى بوو، له سه ر قه لبه زه نى گىرابوو، هه ولیدا هه لیت، كابرايه ك بوو ده تگوت كلپه ی ئاگره! خوزگه گویت له دهنگى ده بوو، ده تگوت چرىكه ی بولبوله، ده يگوت: " بهس ئەوه م تىبگه يه نن كه بوچى زه رابخانه بوى هه يه سكه لىدات، من بوم نه بى ها؟ ئەوه م تىبگه يه نن ". شتاقمان نه مانده توانى ئەوه ی بو رپوون بكه ينه وه، ته نانه ت منيش كه زندانه وان وپاسه وانىان بووم نه مده توانى. يه كىكى دىكه ش هه بوو، ئەمه دزىكى مؤسكووى زور به نامى، پاك و خاوين وه يمن بوو، زور به ئەده به وه قسه ی ده کرد. ده يگوت: من له گه ل ئەوه دا نيم، مروفت تا راده ی مه رگ كار بكه ن. بو نمونه من خۆم كارم ده کرد، زور كارم ده کرد، ئەوجا دوو پىكم ده خوارده وه، پاره يه كى كه مم له قومارا ده دوړاند و هه ندىك پارم ده دايه ژنىكى دوستم و ئەوجا ده كه وتمه سه ر ساجى عه لى، تينو و برسى ده بوايه سه رله نوئ شان بده مه وه به ركار. ده يگوت: " نا، من جارىكى دى ئەو گه مه يه دووباره ناكه مه وه! "

ياكوف، خوى به سه ر موزه كه وه دانه واندبوو، به جوړى تووره بوو بوو، دم وچاوى سوور بوو بوو وه، به راده يه ك هه لچووبوو، گوچكه ته نكه كانى ده له رينه وه، له سه ر قسه كهى روى:

- ئەوانه، كورى خۆم، كه ر نين. ئەوانه له ژيان تىگه يشتون. به هه رحال، با واز له وانه بىنين! بو نمونه من چون ژياوم؟ كه بير له ژيانى خو ده كه مه وه ته رىق ده بمه وه. هه ميشه به ترسه وه ژياوم، جارى له ترسى باوكم كه هه ميشه هاوارى به سه را ده كردم، ئەمه مه كه، ئەوه بكه، جارى

له ترسی بۆله بۆلی ژنه کهم که ئەمه بکه ئەوه مهکه، خۆمیش له پیناوی پارهدا زیرهه بهخۆم کردبوو. ژيانى من بهو ئاوايه بوورى و حالى حازر ته مه نم کهوتوو ته لیژی و، بووم به بار بهسهر کورپه کهمه وه، ئەو ده مژینى. بۆ ئەمه بشارمه وه؟ حالى حازر نوکهرى کوره کهم، من به گویى ده کهم و وهکو ئاغا یه کی ته واو به سهرما ده بۆلینىت، راسته به " باوکه " بانگم ده کات، به لام له گویى منا وهکو ئەوه یه پیم بلی " خولام " ! ئایا من بۆ ئەمه دروست بووم؟ یانى من ئەم هه موو ره نه جم بۆ ئەمه کیشاوه که له لای کورپه کهم بجم به خزمه تکار؟ ئاخو من چ خیرو خوشیه کم له ژيان بینیه؟

قسه کانیم زۆر له لا گرینگ نه بوون، هه ر له خۆوه، بیئه وه ی بیر له وه لامدان وه بکه مه وه گوتم:

- منیش وام، نازانم چۆن بژیم.. پۆژم به چ پۆژگارێک ده گات..

پیکه نى:- چما کهس ده زانیت؟ له ژيانما که سیکم نه بینیه ئەوه بزانیته! خه لکی خوویان به ژيانه وه گرتوو، ژيانیان له لا بووه به عاده ت و خوو، لیی راهاتوون..

جارێکی دی توو په یی، به سهر ده نگیا زال بوو:

- له زندانا، گه نجیکی خه لکی ئەریول هه بوو، ئەمه به هۆی ده ستدریژی سیکسی و زه وتکردنه وه ده ستگیر کرابوو، له بنه ماله یه کی خانه دان بوو، سه ما کارێکی بی وینه بوو، گۆرانیه کی هه بوو به نیوی قانکا، هه مووان هه زیان لیده کرد:

قانکا ویل و سه رگه ردان

له گۆرستانیکا ده سوو پرایه وه

په ست و خه مگین

به تاقی ته نیا

قانکا، چیه چما

له م ناوه ده سوو پریته وه

به سهر ته رمی

خه لکیدا ده گه پری؟

هه رچه ند بیرم ده کرده وه، هیه شتیک له م گۆرانیه دا نه بوو که مایه ی شادی بی، به لکو هه قیقه ت بوو، به شه ر هه ر کارێک بکات، ئاقیبه تی هه ر گۆر و گۆرستانه! بۆیه که ده گمه ئەو قوئاغه، به لامه وه گرینگ نییه چ زندانى بم چ زندانه وان!

له قسه كردن ماندوو بوو، پيکه که ی هه لدا، وه کو چوله که یه ک چاوه کانی تروکاند و به نیگایه کی
حه سره تباره وه روانیه په رداخه به تاله که، نه و جا جگه ره یه کی پیکرد و توپه له دوو که لیک له
دهوری سمیلی په نیگایه وه.

پیونتری به نا، که به هیچ جوړی له خاله یاکوفم نه ده چوو، زور جار ده یگوت: "هر کاریک بکه یین و
هر هیوا و ئومیدیکمان هه بی، دوا چاره نووست هر کفن و گوړه. " منیش زورم له م جوړه قسانه
بیستوو!

حه زم نه ده کرد هیچ پرساریکی دی له خاله یاکوفم بکه م. زور دل م به حالی ده سوتا. خه فته م
بو دی ده خوارد. دهنگی گورانیه کانی و ئاوازی گیتاره که ییم وه بیره اته وه که خه م و بیزاری له دلی
خه مینی گویگر دهره وانه وه. تسیگانوکی شوخیبازیشم له بیر نه چوو بووه وه، نه خیر، له بیرم
نه چوو بووه وه، نه و کورهی که که وته ژیر خاچه که وه و پان و پلش بووه وه، که روانیه پوخساری
توورهی خالم، پر به دل حه زم ده کرد لی بیپرسم که ئاخو هیشتا نه و بویه ره ی له بیر ماوه. به لام
نه و پرسیاره م لی نه کرد.

چاوم برییه نه و دوله ی که ئیستا مژ و دوومانی هه یقی ته باخ (ئاب) دایپوشی بوو، له قوولایی
دوله که وه بونی کاله ک و سیو به رز ده بووه وه. گلویین نه و جاده یه ی ده چوو بو شار هه لبوون،
هه موو نه م دیمه نانم به لاهه ئاشنا بوون: شووتی نه و که شتی هه لمینه ی که بو ربینیسک ده چوو
به رز بووه وه، نه و جا دهنگی شووتی نه و که شتی هه ی بو پرم ده چوو به رز بووه وه..

خالم گوتی: - ده ی باشه ده بی برؤم.

له بهر دهرگای کافه که دهستی گوشیم و به سوعبه ت و شوخییه وه گوتی:

- ره شبین مه به، تو هیشتا گه نجیت، ره شبینی دانه بو من، به لام نه مه ت له بیر بی: " براینو
گورانی بلین گورانی " ده ی به دوعا، من بو کاندرائیه ی ئوسبینسکی دهرؤم!

لالوم پویی، منی به دوودلی به جیهیشت، به گرده که دا هه لگه رام و هه وه لجار به ره و شار پویم و
پاشان به ره و کیلگه کان نشیو بوومه وه. مانگ چوارده بوو، هه ور به نزمییه وه به ری ئاسمانی
ده گرت و دنیای تاریک ده کرد و سییه ره که می له سه ر نه رزه که ده سپییه وه، به ناو کیلگه کاند، به
دهوری شارا سوورامه وه، گه ییمه روباری قولگا، له سه ره ولیژگه که ی لای روباره که وه، له سه ر
سه زه گیایه ته پ وتوزاوییه که پالکه وتم، ماوه یه کی زور روانیه روباره که، روانیه میرگ و
مه زرا و دهشت و دهره کپ و بیده نگه که ی نه و به ری روباره که. سییه ری هه وره کان به نه سپایی
به سه ر روباره که دا دهرؤیین، ده تگوت خوین له ئاوی روباره که شور دووه و که له میرگ و مه زراکان
نزیک ده بوونه وه، خاویتر ده یاننواند. هه موو شتیکی دهره برم کر و کپ بوو، هه موو شتیکی به
نه به دلی و له ناچاریدا ده جوولا، نه ک له خو شه ویستی ژیان و زه روورته ی جووله.

پږ بهدلّ حهزم دهکرد، سووکئ ههستم و لهسهر ئهرزه که بکهومه سهمايهکي ئهوتو که ههموو شتيک و خویشم لهبیر بکهم، ههموو ئاشقانی شادی و شادمانی، ژین و ژیان، ئهوانه ی بهکدی و ژیانیان خوښدهوئ بئیمه سهما و ههلهپهړکئ، خویمان بو ژیانیکي پاکتر وجوانتر و بویرانهتر ئاماده بکهن..

له دلّی خودا گوتم: "ئهگهر فریای خو نهکهوم و کاریک نهکهم تیا دهچم."

زورجار، له پوژانی ههور وههلا و گرژ وموئی پایزدا، که ههتاوم به ئاسمانهوه نهدهبینی، یان ههر ههستم پینهدهکرد بهناو لییرهوارهکان کهوتووم و ریگام گوم کردوو. بهلام لیپراوانه بو ریگهیهک دهگهپام که بمباتهوه سهر ریگاکه ی خوّم، خو ئهگهر ریگهه نه دوزیباوه، ددانم چیر دهکردنهوه، ئازایانه بهناو لییرهوارهکه دا ملم دهنه و بهرهوپیښ دهچووم، دار و دهوهن و زه لکاو و زوڅاوانی پږ خهتهرم ده دایه ژیر پیوه و لههیچ نهدهترسام. ههموو جاریکیش، بهریکهوت دهگه بيمهوه سهر راسته ریگاکه.

له پاییزی ئهوه ساله دا، پووم کرده قازان، بهو ئومیده په نهانیه ی که به لکو لهویندهر دهرهت و دهره تانیک بو خویندن بدوزمهوه.

۱۹۱۴

تیبینی:

پوژنی چوارشه ممه ۲۸/۱۰/۲۰۲۰ له سلیمانی، گه رهکی چوارچرای نوئ، له پاچقه ی ئه م به ره همه بوومه وه که به شیوه یهکی به راوردکاریانه له م دوو دهقه ی خواره وه وهرمگپراوه.. جا ئه گهر ئه مه بووبیته هوئ ئه وه ی هه ندیک دهسته واژه و رسته و په ره گرافی دهقه کوردیه که له پوالت و شیوه دا تهواو له گه ل سهرچاوه ی یه که مدا تیکنه کاته وه ئهوا له گه ل سهرچاوه ی دوو مدا دیته وه و دیاره پیچه وان هس پیچه وان هیه. هه لبه ته به دلنیا ییه وه پاچقه کوردیه که ئه گهر له هه ردوو پاچقه (عه ره بی و فارسیه که) با شتر نه بی، ئهوا هیچی له وان که متر نییه و بی چه ند وچوون پووی مه جلیسی دهقانی هه یه..

سه رچاوه کان:

- مکسیم غورکی / المؤلفات المختارة فی ۶ مجلدات، المجلد ۲، بین الناس، جامعياتی / ترجمة المحامي سهیل ایوب، دار رادوغا، موسکو/۱۹۸۸.

- در جستجوی نان / مکسیم غورکی، احمد صادق / انتشارات نگاه / چاپ اول / ۱۳۸۸، تهران.

